

סִדְר הַתְּפִלוֹת

לְכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה.

עִם בָּאוֹר קֶצֶר, מִסְפִּיק וּמְדִיק,
עֲרוּךְ בְּעֶקְרוֹ לְתִלְמִידֵי
הַחֲדָרִים וּבְתֵי הַסֵּפֶר.

מֵאֵת ח. ד. רוֹזֶנְשְׁטֵין.

בְּלִ תַּפְלֶה וּתְפִלָּה בָּאָה עַל מְקוֹמָהּ בְּשָׁלְמוֹת, מְבִלִּי
שִׁיִּצְטָרֵךְ הַמִּתְפַּלֵּל לְחַפֵּשׂ וְלַהֲפֹךְ הַדְפָּים בְּשִׁעֵת תְּפִלָּתוֹ.

וִילְנָה, תרפ"ב.

חברת בית הדפוס רוזנקרנץ ושריפטזטצור, וילנה.
הוצאת "יהודיה" וילנה - ורשה.

S 2003A 9467

תָּכֵן הָעֲנִינִים.

הַשְׁכָּמַת הַבֶּקֶר

32 בְּדִישׁ דִּרְבָּנָן

33 פְּסוּקֵי דְזִמְרָה

53 אֵו יִשִּׁיר

58 בְּרָכוֹת קְרִיאַת שְׁמַע

63 קְרִיאַת שְׁמַע

69 שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה

87 אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ

91 וְהוּא רַחוּם

99 הוֹצֵאת סֵפֶר תּוֹרָה

101 בְּרַבַּת הַגּוֹמֵל

103 הַכִּנְסַת סֵפֶר תּוֹרָה

104 אֲשֶׁרִי, וְכֹא לְצִיּוֹן

110 מִזְמוֹרִים שֶׁל יוֹם

117 אֵין בְּאַלְהֵינוּ

120 עָלֵינוּ

123 שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֲקָרִים

126 נְטִילַת יָדַיִם כִּדְּם הַסְעוּדָה

127 סֵדֶר בְּרָכוֹת הַמְּזוֹן

134 בְּרָכוֹת הַנֶּהֱנִין

138 מִנְחָה לְחֹל

148 עֶרְבִית לְחֹל

162 קְרִיאַת שְׁמַע

168 שִׁיר הַשִּׁירִים

1 בְּרַבַּת צִיצִית

2 עֲטִיפַת הַטְּלִית

3 הַנֶּחֱת הַפָּלִין

שַׁחֲרִית לְחֹר

5 פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ

7 מִה טוֹבוּ

8 אֲדוֹן עוֹלָם

9 יִגְדֵל

10 בְּרַבַּת נְטִילַת יָדַיִם

— בְּרָכוֹת הַתּוֹרָה

11 בְּרָכוֹת כַּהֲנִים

13 בְּרָכוֹת הַבֶּקֶר

16 תְּפִלַּת רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא

— עֲקֵדַת יִצְחָק

23 מַעֲשֵׂה הַכִּיּוֹר

— קֶרֶבֶן הַתְּמִיר

25 קְטָרֶת

29 אִיזְהוּ מְקוֹמָן

31 י"ג מִדּוֹת הַתּוֹרָה

- 381 . . . קְדוּשׁ לְבָנָה
385 . . . הַלֵּל
393 . . . מוֹסֵף לְרֹאשׁ הַדָּשׁ
399 . . . עֲרוּב תַּבְשִׁילִין
399 . . . קְדוּשׁ לְשֵׁלֶשׁ רִגְלִים
401 . . . תַּפְּלַת שְׁלֹשׁ רִגְלִים
407 . . . הַזְכָּרַת נִשְׁמוֹת
408 . . . מוֹסֵף לְשֵׁלֶשׁ רִגְלִים
418 . . . נִשְׁיָאת בַּפִּים
422 . . . קְדוּשׁ לְסְעוּדַת שְׁחֵרִית
423 . . . תַּפְּלַת רֹאשׁ הַשָּׁנָה
429 . . . קְדוּשׁ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה
431 . . . תַּקִּיעַת שׁוּפָר
432 . . . מוֹסֵף לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה
448 . . . תַּשְׁלִיךְ
448 . . . כַּפָּרוֹת
450 . . . תַּפְּלַת יוֹם כַּפּוּר
461 . . . מוֹסֵף לְיוֹם כַּפּוּר
472 . . . תַּפְּלַת נְעִילָה
484 . . . סֵדֶר הַדְּלָקַת נֵרוֹת לַחֲנֻכָּה
485 . . . סֵדֶר בְּרָכוֹת הַמִּנְחָה
487 . . . תְּקִיפוֹת לְשִׁמְחַת תּוֹרָה
490 . . . סֵדֶר סְפִירַת הָעוֹמֵר

- 184 . . . מִנְחָה לְעֶרֶב שַׁבָּת
187 . . . כַּבֵּלַת שַׁבָּת
200 . . . עֲרֵבִית לְשַׁבָּת וַי"ט
218 . . . קְדוּשׁ לְלֵיל שַׁבָּת
219 . . . זְמִירוֹת לְלֵיל שַׁבָּת

שְׁחֵרִית לְשַׁבָּת וַי"ט

- 222 . . . פְּסוּקֵי דְזִמְרָה
245 . . . נִשְׁמַת
259 . . . קְרִיאַת שְׁמַע
263 . . . שְׁמוֹנֶה עָשָׂר
270 . . . קְרִיאַת הַתּוֹרָה
285 . . . תַּפְּלַת מוֹסֵף לְשַׁבָּת
295 . . . שִׁיר הַכְּבוֹד
297 . . . קְדוּשָׁא רַבָּא
299 . . . זְמִירוֹת לְיוֹם הַשַּׁבָּת
302 . . . מִנְחָה לְשַׁבָּת
313 . . . בְּרָכֵי נַפְשִׁי
319 . . . בְּרָכֵי אָבוֹת
371 . . . עֲרֵבִית לְמוֹצָאֵי שַׁבָּת
371 . . . וַיִּתֵּן לָךְ
371 . . . סֵדֶר הַבְּדִלָּה

ה ק ד מ ה.

משהתחילו תינוקות של בית רבן שלנו פורשים ללמודי חול לפני זמנם בעוד למודי קדש וידיעת השפה רפויים בידם כדי הבנת פרוש המלה בתפלה — התחילו ההורים דורשים מאת המורים „לעשות את בניהם ליהודים“, כלומר ללמדם מעט „חומש“, והעיקר: „סדור“, שידעו מה וכיצד מתפללים, ופרוש המלות בתפלות.

דרישה מצומצמת זו, המוכיחה אנב אורחא כמה ירד בימינו ערך החנוך העברי בעיני ההורים, כדאית היא אמנם להתחשב אתה, כי הרבה מן הנחיצות הפדגוגיות והלאומיות יש בה.

באמת אמרו, שגם באותם הימים הטובים, שהילד העברי הרבה לשבת ב„חדר“ עד שנת הי"ג ויותר — לא היטיבו מלמדינו לעשות אשר הזניחו את הסדור לגמרי והשמיטוהו מתוך הפרוגרמה שלהם, בנגוד לאמות העולם, שתפלותיהם הנפוצות להן המקום הראשון בפרוגרמת בית ספרם. מלמדינו סמכו על הזמן. ברבות הימים — אמרו — כשיעבור הילד על התנ"ך כלו, ממילא ידע פרוש המלות בתפלה, אך הרגילות הילדותית לקרא בסדור קריאה אוטומטית, בלי שום הבנה, פעלה את שלה לממנם את המוה ולהקהות את הרגש, שלא ירגיש ולא יכון לבו בתפלתו לעולם. ומה גם תלמידינו אנו שלא יוכו, מפאת קצר זמן ללמוד, לעבור על התנ"ך לעולם — אם לא יעשה הסדור ללמוד עקרי וקבוע בחדרינו, מאין יבינו בתפלתם?

אכן גם האידנא רב מספר המלמדים, שמאחר שידע תלמיד לקרא, ובטרם קנותרו איזו הבנה בשפה כדי להסבירו את הנקרא, יכריחוהו להתפלל כל התפלה עד גמירה, למען יתרגל לקרא „פחו כמים“, קריאה אנדרפתית, חמופה ורצועה כזאת, מלבד ההפסד במובן הפדגוגי שהיא גורמת — הנה לא לבד שתפלה כזו לא תתרשם ולא תתקדש על המתפלל הקטן, אלא שעוד תתנגה, תתפגל ותסתאב עליו עולמית...

והסדור — אם נעשה חשבון ונמצה התמצית הנשארה מכל הלמודים העברים אחרי צאת הנער מן החדר אל בית הספר הכללי — הריהו, לדאבוננו, הספר העברי היחידי שיקה בידו לפרקים, ומן הראוי אפוא להגביר ולחזק רשומו עליו, להבינו ולהסבירו יפה יפה, בכדי שתהא תפלתו של הנער יוצאת מתוך הלב, שיכון לבו בתפלתו לא מחמת חובה ותקנת חכמים, שפ"ש כחה בימינו, אלא מחמת התעוררות עצמית נפשית ופנימית.

כי מה יוכל לרומם את הנפש הישראלית ולעורר את הרגש הלאומי בלב בנינו כסדורנו, שבו נקבצו מבחר מזמורי ישראל מימי גאוונו ושלטון והשתפכות נפשו המדוכאה בגלותו ושפלותו, שירי עזו ותפארתו עם קינות תרבנו וירידתו יחוד!

אכן לא בכדי טוענים ההורים תמיד: „ולואי שידעו בנינו להתפלל!“ והמורים התחילו אמנם כתחשבים עם הדרישה הצודקת הזאת, ו„הסדור“ נתקבל אצלם בתור למוד של חובה. אבל כאן הם פוגשים במכשול אחד — הסרון סדור מסודר ומפורש שיקל מעליהם עבודתם. מחברינו עדיין לא שמו לב אל הסדור, החשוב בערכו החנוכי והלאומי מאוד, והזניחוהו בצורתו הקבועה מקדמת דנא, שאין בה כדי לחבבו על ילדינו. את החסרון הגדול הזה מלאתי והריני נותן בזה לפני ההורים והמורים סדור מסודר ומפורש.

מסודר כיצד? — א) כל תפלות השנה, לימות החול, לשבתות ולמועדים לפי המטבע שטבעו חכמים והנוסחא המקובלת. בלי שום שנוי, מסודרות יפה יפה, מופסקות ומוטעמות בשמני ההפסקה והטעם הנהוגים, השירים והמומורים בחרושים, והמומורים האלאפא-ביתים מוטעמים בהגדלת האות האבי"ת; וכמו כן הטעמתי כל דבר למען יהא הכל מובן ומורגש למתפלל הקטן גם בלי כל באורים.

ב) כל תפלה כאה במקומה בשלמותה, והמתפלל לא יצטרך להפסיק תפלתו בחפז ענינים הבאים במקומות אחרים, מה שגורם מרחת יתרה ולמתפלל הקטן — לרוב גם מרחת לשוא.

ג) המתפלל הקטן שאינו רגיל בתפלה בצבור, יוכל להתפלל מתוך סדור זה עם הצבור ולא טעה כלל, כי כל ההפסקות שבין הפרקים מסומנות היטב. ומפורש כיצד? — א) כל התפלות והמומורים, כמו כן „שיר השירים“ ו„פרקי אבות“ (מלבד הפרקים התלמודיים „איהו מקומן“, „במה מדליקין“ וכדומה שלא מוחא דילדים סביל דא) נתפרשו ונתבארו באור קצר, מדויק ומספיק בלשון קלה ונוחה להבנת התלמידים^(*). יש אמנם הרבה פרושים ותפלות, אבל כלם פרושים דרושים והלכותיים, שאין ענינם להבנת התפלות הפשוטה, באור ישר ופשוט עדין לא היה לסדור, אם לא נחשב את התרגומים השונים, שאין מטרם מטרנו.

ד) התפלות הארמיות („ברך שמי“, „יקום פורקן“) נתרגמו עברית תרגום מדויק, מלה במלה ממש, בצד הארמי.

ה) בצדי הגליונות העירות הערות נחוצות שונות, שמות הפרקים, ציוני המקורים ועוד.

לסוף צריך להעיר, כי בלמוד הבנת התפלות אין להקפיד דוקא על הסדר המנוסח ב„סדור“, אלא מתחלה יבאר המורה לתלמידיו התפלות הקלות והנהגות ואח"כ השאר. ובבאורו צריך שיטעים כיחוד וידיה את תלמידיו רוחה וטעמה של כל תפלה, בכדי שתהא „עבודה שבלב — זו תפלה“ — עבודה שבלב באמת, מנשאה את הלב ומרוממת את הנפש.

ח. ד. רוזנשטיין.

מינסק, בחדש אלול התרס"ט.

(*) בבאור תפלות נכנסו תקנים והנהגות של מר א. ד. ברנבוין.

תָּקַח בְּשִׁעוֹר מִשְׁנָתוֹ אוֹמְרִים:

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ, מֶלֶךְ חַי
וְקַיִם, שֶׁהַחֲזִירָתָּ בִּי נִשְׁמָתִי
בְּחִמְלָה—רַבָּה אֲמוּנָתְךָ!

תּוֹרָה תִּהְיֶה אֲמוּנָתִי, וְאֵל שְׂדֵי בְּעִזְרָתִי.
רֹאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֶת יי, שֶׁכָּל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם,
תִּהְלָתוֹ עוֹמֶדֶת לָעַד.

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּשִׁירָיו נְקִיּוֹת אוֹמְרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹה, אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה

שִׁירָה חֲדָשָׁה

חַי וְקַיִם—חַי לְעוֹלָם. שֶׁהַחֲזִירָתָּ בִּי נִשְׁמָתִי—שֶׁהַשִּׁיבָתָ לִי בְּתִקְצֵי מִשְׁנָתִי חֹשֶׁה
וְכֹחוֹתֵי. רַבָּה אֲמוּנָתְךָ—בְּלוֹמַר, גִּאֲמִין אַתָּה לְתַחֲזִיר אֶת הַנֶּשְׁמָה שֶׁהִתְקַדָּה בְּנִתְקָה.
אֲמוּנָתִי—עֲבוּדָתִי הַתְּמִידִית. רֹאשִׁית חֲכָמָה וְכו'—יִרְאֶת ח' קוֹדֶמֶת וְנִשְׁכָּחָה יוֹתֵר מִכָּל
חֲכָמָה. שֶׁכָּל טוֹב—יִרְאֶת ח' נוֹתֶמֶת שֶׁכָּל טוֹב וְתִבְנֶה בְּלֵב הָאָדָם. עֲשִׂיהֶם—עוֹשֵׂי
דְּבָרָיו. מְקוֹמֵי מִצְוֹת ח'. תִּהְלָתוֹ—שֶׁל ח'.

חשובה מצות ציצת לפניה, כאלו קנמתיה בכל פרמיה
ודקדוקיה וכוונתיה ותרי"ג מצות התלויים בה, אמן סלה.

עטיפת המלית.

קדם שמתעטפים במלית בודקים את ציצותיה, ובשעת הדקדוק אומרים זה:

ברכי נפשי את יי!

תהלים קד.

יי אלהי! נברכת מאד, הוד והדר לבשת—

עומה אור בשלמה, נוטה שמים ביריעה.

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו ליתור

שם י"ה ב"ה ביחודא שרים בשם כל ישראל:

הריני מתעטף גופי בציצת, בן תחעטף נשמתו ורמ"ח אבריו

ושם"ה גידיו באור הציצת העולה תרי"ג, וכשם שאני מתכסה במלית

בעולם הזה, כך אופה לחלוקא דרבנן ולמלית נאה לעולם הבא בגן עדן.

ועל ידי מצות ציצת תנצל נפשי ורוחי ונשמתו ותפלתו מן החיצונים,

ותהא חשובה מצות ציצת לפני הקדוש ברוך הוא כאלו קנמתיה בכל

פרמיה ודקדוקיה וכוונתיה ותרי"ג מצות התלויים בה, אמן סלה.

מברכים מעמד ואה"כ מתעטפים.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך

העולם, אשר קדשנו במצותיו

וצונו להתעטף בציצת.

שירה חדשה

כאלו קנמתיה—כאלו מלאתי, עשיתי מצוה זו. פן מים—подробность איני

דעלחייטען, דקדוקים—точности גענויאנקייט. וכוונתיה—תדעיונות הצפונים בה.

תרי"ג—שש מאות ושלש עשרה.

עומה אור בשלמה—הנה מלביש (ממלא) את התבל אור, באשר ולבש איש שמלתו

תהלים לו.

מִהֲיִקֶר הַסֶּדֶד אֱלֹהִים: וְבָנִי אָדָם בָּצַל בְּנִפְיָד יַחֲסִיּוֹן.
 יִרְוֶיוּ מִדָּשֵׁן בֵּיתָהּ. וְנָחַל עֲדֻנְיָהּ תִּשְׁקֶם.
 כִּי עָמַד מְקוֹר חַיִּים. בְּאוֹרָהּ נִרְאָה-אוֹר.
 מִשֶּׁשׁ חֲסֶדֶד לִידְעֶיהָ. וְצִדְקָתָהּ—לְיֹשְׁרֵי-לֵב.

הַנֶּחַח תַּפְלִין

מ"ם לומר זה קודם הנחת תפלין הועתק משערי ציון

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִידָה הוּא וְשִׁכְנָתָהּ בְּחִילָהּ וּבְחִימוֹ לְיִחַד שֵׁם
 י"ה בּוֹ"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הָרִינִי מִגִּית תַּפְלִין לְקִים
 מִגִּית בּוֹרְאִי וּלְגָרוֹם עַל יְדֵי תַפְלִין דִּיד מוֹחִין לְנוֹקְבִיָּה דְעֵיר אֲנִפִּין.
 וְעַל יְדֵי תַפְלִין דְּרֵאשׁ מוֹחִין לְעֵיר אֲנִפִּין. וַיִּמְכַּךְ הַחֲתָן אֶת הַכֶּלֶת
 שְׂמֹאלָא תַחַת לְרֵאשָׁהּ וַיִּמְיֵנוּ תַחֲבָקְנָהּ. וּמִן הַשֶּׁפַע הָיוּא יַחֲמִשָּׁךְ עָלֵי
 לְהוֹיֹת לִי חַיִּים אַרְבּוּכִים וְשֶׁפַע קֹדֶשׁ וּמַחֲשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת בְּלִי הִרְהַר
 חֲמָא כָּלָל וְעָקָר. וְהִרְצוּעוֹת יְהוֹי חֲבָלֵי עֲבוֹתוֹת הָאֶהְבָּה בֵּין הַחֲתָן
 לַהַכֶּלֶת וְלֹא יִגְרָמוּ הָעוֹנוֹת שִׁיחִיו הִרְצוּעוֹת קְשׁוּרִים לְסַמָּאֵל וְנוֹקְבִיָּה
 וְכָל בֵּית דְּלִהוּן. וְשֵׁלֵא יִפְתָּנוּ וְשֵׁלֵא יִתְגַּדּוּ בְּנוּ. וַיִּנְיֹחוּנוּ לְעַבֹּד אֶת יי
 בְּאִשְׁרָא עִם לְבָבֵנוּ: וַיְהִי דְצִוּן מִלְּפָנֶיהָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּהֲרֵה
 תְּשׁוּבָהּ מִצֹּת הַנֶּחַח תַּפְלִין לְבָנִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלוּ קִימָתֶיהָ בְּכָל
 פְּרָמִיָּה וְדִקְדּוּקִיָּה וְכִנּוּתִיָּה וְתַרְגִּיג מִצֹּת הַתְּלוּיִם בְּהָ אֲמֵן סְלָה.

הָרִינִי מִגִּית תַּפְלִין שֶׁל יָד לְהַבִּיא כָּל הָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים תַּחַת יָד יי
 שְׂכִינָהּ תַתְּאָה. וְתַפְלִין שֶׁל רֹאשׁ דְּהַבִּיא כָּל הָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים תַּחַת רִשׁוֹת
 הַשְּׂכִינָה עֲלָאָה. כַּכְתּוּב: כִּי אָמַר יי עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד גְּעֻלָּתָהּ
 עַל כָּל אֱלֹהִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

יִרְוֶיוּ—וְשָׁבְעוּ. מִדָּשֵׁן בֵּיתָהּ—מִשְׁשִׁמְנֵי בֵּיתָהּ, כְּטוֹבָה. עֲדֻנְיָהּ—מַעֲנִינְיָהּ. עָמַד
 מְקוֹר חַיִּים—מִי הָאָדָם מִיָּדָה ח' פִּשְׁפִּים. בְּאוֹרָהּ נִרְאָה אוֹר—בְּאוֹר פְּנִיָּהּ וּבְרִצּוֹנָהּ נִרְאָה
 אוֹר חַיִּים. מִשֶּׁשׁ—נִסְתָּה הָאָרֶץ וְהַסֶּדֶד, כְּלוּמַר, עֲשׂוֹת תְּמִיד חֶסֶד לְיֹדְעֶיהָ. לִידְעֶיהָ—לְאֵלֶּה
 מְיֻדָּעִים וּמְיֻדָּעִים אֶת דְּרָגָהּ. וְצִדְקָתָהּ—טוֹבָה, בְּרִכְתָּהּ.

מניחים תפלה של יד על הַיָּד השמאלית ולפני הקשרה מברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין.

מברכים ו' פריכות על הרגל, אחר כך מניחים תפלה של ראש וקדם שמחזקים מברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת תְּפִלִּין,
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

ומחזקתך אל עליון תאציל עלי; ומבינתך תבינני;
ובחסדך תגדיל עלי; ובברכתך תצמיח איבי וקמי; ושמן
הטוב תריק על שבעה קני המנוחה, להשפיע מוכר
לבריותך. פותח את ידך, ומשפיע לכל חי רצון.

מברכים שלש פריכות על האצבע האמצעית ואומרים:

וארשתיד לי לעולם, וארשתיד לי בצדק ובמשפט
ובחסד וברחמים; וארשתיד לי באמונה, וידעת אתי יי.

לאחר הנחת תפלין אומרים:

יודבר יי אל משה לאמר: קדש לי כד כבוד, פטר כל רחם,
בבני ישראל, באדם ובבהמה--לי הוא.

שיר ה תד ש ה

תאציל--תפרש, תחלק. תבינני--תלמדני בינה. תגדיל עלי--את חסדך.
ותצמיח--תברית. וקמי--תקמים עלי לרעה. תריק--תשפך. ושמן הטוב תריק--
כלומר, תשלח את ברכתך לברואי עולם, בכתוב: פותח את ידך וכו'.
וארשתיד וכו'--תתפלל אות הנה על אהבת ה' לישראל באהבת בעל לאשת
נעוריו, על בן מבגרים בהנחת תפלין דברי ה' לישראל ביד גבואו: וארשתי אותך, עמי, לי
לרעה ולאהובת עולם. בצדק ובמשפט וכו'--על ידי צדק ומשפט חסד ורחמים שאעשה
אתך תמיד. השמות "צדק, משפט" יש שחוראתם היא טובות וחסדים. באמונה--על נד
אהבתי בהאמנה לך.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם: זָכוֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר יֵצְאוּתֶם מִמִּצְרָיִם
 מִבֵּית עַבְדִּים, כִּי בָחַזְק יָד הוֹצִיא יְיָ אֶתְכֶם מִזֶּה, וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ.
 הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים, בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב. וְהָיָה כִּי יִבְרָאֶה יְיָ אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִיטִּי וְהַיְבוֹסִי, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לֵאבֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ, אֶרֶץ זָבֹת
 חֶלֶב וְדָבָשׁ—וַעֲבַדְתָּ אֶת הָעַבְדָּה הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה. שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל
 מִצֹּת, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיְי. מִצֹּת יֵאָכֵל אֶת שְׁבַעַת הַיָּמִים, וְלֹא יֵרָאֶה לָּךְ
 חֶמֶץ וְלֹא יֵרָאֶה לָּךְ שָׂאֵר בְּכָל גִּבְעֶיךָ. וְהִגַּדְתָּ לְבָנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר:
 בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְצֵאתִי מִמִּצְרָיִם. וְהָיָה לָּךְ לְאוֹת וּלְזִכְרוֹן
 בֵּין עֵינֶיךָ, לְמַעַן תִּהְיֶה תִּזְכָּר יְיָ בְּפִיךָ, כִּי בִיד חֲזָקָה הוֹצִאֶךָ יְיָ מִמִּצְרָיִם.
 וְשִׁמַּרְתָּ אֶת הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָהּ, מִיָּמִים יְמִימָה. וְהָיָה כִּי יִבְרָאֶה יְיָ אֶל
 אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי, בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָּךְ וּלְאֲבֹתֶיךָ, וְתִתְּנָה לָּךְ—וְהַעֲבַרְתָּ כָּל פֶּטֶר
 רְחֹם לַיְי, וְכָל פֶּטֶר שֹׁגֵר בְּהֶמְדָּה, אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ הַזִּכְרִים—רִצִּי. וְכָל פֶּטֶר
 חֲמֹד תִּפְדֶּה בָשֹׂה, וְאִם לֹא תִפְדֶּה—וַעֲרַפְתּוּ; וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְךָ תִּפְדֶּה.
 וְהָיָה כִּי יִשְׁאַלְךָ בֵּנְךָ מָחָר לֵאמֹר: מַה־זֹּאת? וְאָמַרְתָּ אֵלָיו: בְּהִזְקִיד הוֹצִיאָנוּ
 יְיָ מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים. וְהָיָה כִּי תִקְרָא פֶרַעַה דְשַׁלְחָנוּ וְיִהְיֶה יְיָ כָּל בְּכוֹר
 בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם, מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד בְּכוֹר בְּהֶמְדָּה: עַל כֵּן אֲנִי וְכָל רִצִּי כָּל פֶּטֶר
 רְחֹם הַזִּכְרִים וְכָל בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדֶּה. וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכָה וּלְזִכְרוֹן בֵּין
 עֵינֶיךָ, כִּי בְהִזְקִיד הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרָיִם.

תפלה קדם התפלה.

פָּתַח אֱלֹהֵינוּ וְאָמַר: רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּ הוּא חַד, וְלֹא בְחוּשָׁבָן.
 אַנְתָּ הוּא עֲלֵאָה עַל כָּל עַצְאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין. לִית מַחֲשַׁבְרָה
 תִּפְסִיא בְּךָ כָּלֵל, אַנְתָּ הוּא דְאַפִּיקַת עֲשֵׁר תִקְוִינִי, וְקִרְיִנִי לְהוֹן עֲשֵׁר
 סְפִידִי, דְּאַנְתְּגָא בְּהוֹן עֲלֵמִין, סְתִימִין דְּלֹא אִתְגַּלְיוּ, וְעֲלֵמִין דְּאַתְגַּלְיוּ.

שירי חדשה

פֶּטֶר רְחֹם—בְּכוֹר לֶאֱמֹן. זָכוֹר—כִּמּוֹ זָכוֹר. חֹדֶשׁ הָאָבִיב—נִסָּן. שָׂאֵר—בָּצֵק
 חֶמֶץ. בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה ח' לִי—עָלִי לְעַבְדָּה זוֹ בַּעֲבוּר זֶה אֲשֶׁר עָשָׂה ח' לִי בְצֵאתִי מִמִּצְרָיִם.
 לְאוֹת עַל יָדְךָ—זוֹ תִפְלָה שֶׁל יָד. וּלְזִכְרוֹן שֶׁל יָד. עֵינֶיךָ—זוֹ תִפְלָה שֶׁל רֹאשׁ. לְמוֹעֲדָה—
 לְזִמְנָה תְּקַבֵּעַ. מִיָּמִים יְמִימָה—מִשְׁנָה לְשָׁנָה. שֹׁגֵר—פָּרִי בְשָׂן בְּהֶמְדָּה. לַח—לְזֶבֶח קָרְבָּן.
 תִּפְדֶּה בָשֹׂה—תִּמְן תַּחֲתֵּיו שֶׁה לְקַרְבָּן. וַעֲרַפְתּוּ—תִּשְׁבֹּר עֲרֻפּוֹ. מוֹטְמַת—עָרִי, תִּכְשִׁיט

ובהוין אתְכִסִּיאת מִבְּנֵי נֶשָׁא. וְאַנֶּתְּ הוּא דְקָשִׁיר לִזֵּן, וּמִמְּחַד לִזֵּן. וּבְגִין
 דְּאַנֶּתְּ מִלְּגָאוּ כָּל מֵאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חֲבֵרִיה מֵאַלְלִין עֶשֶׂר כְּסִירִין
 אֶתְחַשֵּׁב לִיָּה בְּאֵלוּ אֶפְרִישׁ בְּדָ. וְאַלְלִין עֶשֶׂר כְּסִירִין: אֵינִן אֲלִילִין כְּסִירִין.
 חַד אֲרִירָה וְחַד קָצִיר וְחַד בִּינְיָנִי. וְאַנֶּתְּ הוּא דְאַנְהִיג לִזֵּן. וְלִית מֵאן דְּאַנְהִיג
 לָךְ. לֹא לַעֲלֹא וְלֹא לַתְּמָא וְלֹא מִכָּד סְמָרָא. לְבוּשִׁין תְּקִינַת לִזֵּן דְּמִנְהִי
 פְּרָחִין נִשְׁמָתִין לְבָנֵי נֶשָׁא. וּבְמָה גּוֹפִין תְּקִינַת לִזֵּן. דְּאַתְקִרְיָאוּ גּוֹפִין לְבָנֵי
 לְבוּשִׁין דְּמִכְסִּין עֲלִיהוֹן וְאַתְקִרְיָאוּ בְּתַקְנָא דָא. חֶסֶד דְּרוּעָא יְמִינָא.
 גְּבוּרָה דְּרוּעָא שְׂמָאלָא. תַּפְאֶרֶת גּוֹפָא. נְצַח וְהוֹד תְּרִין שׁוּקִין. וְיִסּוּד
 סִימָא דְּגּוֹפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מְלָכוּת פֶּה תּוֹרָה שְׂפָעַל פֶּה קִרְיָנָן לָהּ.
 חֲכָמָה מוֹחָא אִיהוּ מְחַשְׁבָּה מִלְּגָאוּ. בִּינָה לְבָא וּבְהַחֲלָב מְבִין. וְעַל אֲלִין
 תְּרִין כְּתִיב הַנִּסְתָּרוֹת לִי אֶלְהִינִי. כְּתִיר עֲלִיִּין אִיהוּ כְּתִיר מְלָכוּת. וְעַלָּה
 אֶתְמַר מְגִיד מְרָאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ מְרַקְפָּתָא דְּתַפְלִי (נ"א) מְרַקְפָּתָא
 דְּלֹא מְנַח תַּפְלִין) מִלְּגָאוּ אִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א דְּאִיהוּ אַרְחָא אֲצִילוֹת.
 אִיהוּ שְׁקִיָּו דְּאִילָנָא בְּדִרְעוּי וְעִנְפוּי כְּמִיָּא דְּאַשְׁקִי לְאִילָנָא וְאַתְרַבִּי בְּהוּא
 שְׁקִיָּו: רַבּוֹן הָעוֹלָמִים אֲנֶתְּ הוּא עֶלְתָּ הָעוֹלָת, וְסִפְרַת הַסְּבוּת, דְּאַשְׁקִי
 לְאִילָנָא בְּהוּא נְבִיעוּ. וְהוּא נְבִיעוּ אִיהוּ כְּנִשְׁמָתָא לְגּוֹפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים
 לְגּוֹפָא וּבְדָ לִית דְּמִיּוֹן וְלִית דְּיוֹקְנָא מִכָּל מַה דְּלָגָאוּ וּלְבָר. וּבִרְאֵת שְׂמִיָּא
 וְאַרְעָא, וְאַפְסִיקַת מְהוֹן שְׂמִשָּׁא וְסִיחָרָא וְכוֹכְבֵּיָא וּמִזְלֵיָא, וּבְאַרְעָא אִילָנִין
 וְדִשְׁאִין וְגִתָּא דְּעֵז וְעִשְׂבִּין וְחִיָּין וְעוֹפִין וְנוֹנִין וְנֶשָׁא לְאַשְׁתְּמוּדָע בְּהוֹן
 עֲלֵאִין, וְאִידָּהּ יִתְגַּהֲגוּן בְּהוֹן עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, וְאִידָּהּ אֲשְׁתְּמוּדָעִין מַעֲלֵאִין וְתַתְּאִין
 וְלִית דְּיַבֵּעַ בְּדָ כָּלָל, וְכִר מְנֻדָּ לִית יְחוּדָא (ס"א יְחִידָא) בְּעֲרָאִין וְתַתְּאִין.
 וְאַנֶּתְּ אֲשְׁתְּמוּדָע אֲדוֹן עַל כָּלָא, וְכָל כְּסִירִין, כָּל חַד אִית לִיָּה שֵׁם יִדְיעַ
 וּבְהוֹן אֶתְקִרְיָאוּ מִלְּאֲכֵיָא. וְאַנֶּתְּ לִית לָךְ שֵׁם יִדְיעַ, דְּאַנֶּתְּ הוּא מִמְּלֹא
 כָּד שְׂמָהּ וְאַנֶּתְּ הוּא שְׁלִימוּ דְּכָלָהּ. וְכִד אֲנֶתְּ תַּסְפִּיק מְהוֹן אֲשְׁתְּאֲרוּ
 כָּלָהּ שְׂמָהּ, כְּגּוֹפָא בְּלֹא נִשְׁמָתָא, אֲנֶתְּ חֲכִים וְלֹא בְּחֲכָמָה יִדְיעַ, אֲנֶתְּ
 הוּא מְבִין וְלֹא מְבִינָה יִדְיעַ, לִית לָךְ אֶתְר יִדְיעַ, אֲפָא לְאַשְׁתְּמוּדָעֵא
 תּוֹקְפָא וְחִילָא לְבָנֵי נֶשָׁא וְלְאַחְזָא לִזֵּן אִידָּהּ אֶתְנַהֵּג עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי,
 דְּאֵינוּן צָדִק וּמִשְׁפָּט כְּפּוּם עוֹבְדִיהוֹן דְּבָנֵי נֶשָׁא, דִּין אִיהוּ גְּבוּרָה, מִשְׁפָּט
 עֲמוּדָא דְּאַמְצִיעִתָא, צָדִק מְלָכוּתָא קִדִּישָׁא, מֵאֲנִי צָדִק תְּרִין סְמָכִי
 קְשׁוּט, הִין צָדִק אוֹת בְּרִית. כָּלָא לְאַחְזָא אִידָּהּ אֶתְנַהֵּג עֲלֵמָא. אֲכָל

לֹא דָאִית לָךְ צָדֵק, יִדְעָא דְאִיהוּ דִּין, וְלֹא מִשְׁפָּט יִדְעָא דְאִיהוּ רַחֲמִי,
וְלֹא מִכָּל אֱלִין מִדּוֹת כָּלִל: בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

יִיד גִּפְּשׁ אֵב הַרְחֵמֵן, מִשְׁוֹד עֲבָדֶךָ אֵל רְצוֹנֶךָ, יִרְוֹץ
עֲבָדֶךָ בְּמוֹ אֵיר, יִשְׁתַּחֲוֶה אֵל מוֹל הַדָּרֶךְ, יַעֲרֹב לוֹ
יִדְיוֹתֶיךָ, מִנּוּפֶת צוּר וְכָל טָעַם.

דוּר, נָאֵה, זִיו הָעוֹלָם, נִפְשֵׁי חוֹלַת אֶהְבְּתֶךָ, אָנָּה, אֵל
נָא רַפָּא נָא לָהּ, בְּהִרְאוֹת לָהּ נוֹעַם יְיָ, אִז תִּתְחַזֵּק
וְתִתְרַפָּא, וְהִי־תָה לָהּ שְׂמִיחַת עוֹלָם.

תִּיק, יִהְיֶמוּ נָא רַחֲמֶיךָ, וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אֲחֻבֶּךָ, כִּי
זֶה בָּמָה, נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי לְרֹאוֹת בְּתַפְאֲרַת עֲנֶךָ, אֵלֶּה
חֲמֻדָּה לְבִי, חוּסָה נָא וְאַל תִּתְעַלֵּם.

גִּלָּה נָא וּפְרוֹשׁ חֲבִיבִי עָלִי אֶת סֶפֶת שְׁלוֹמֶךָ, תֹּאדִיר
אֶרֶץ מַכְבוֹדֶךָ, נִגְלָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, מִהֵרָ אֲחֻב כִּי בָא
מוֹעֵד וְחֲנֻנִי בִּימֵי עוֹלָם.

בְּשִׁנְכֵנְסִים לְבֵית הַנְּקִשָּׁת אוֹמְרִים זֶה

כַּמְדָּבִר כֹּד

מֶה טָבוֹ אֶהְלִיךָ, יַעֲקֹב,
מִשְׁכְּנֹתֶיךָ, יִשְׂרָאֵל.

יְתוֹלִיָּה

וְאֲנִי, בָּרַב חֲסִדֶּךָ, אָבִא בֵּיתֶךָ,
אֲשַׁתְּחֶוּה אֵל חֵיכֵל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתֶךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֶהְלִיךָ... מִשְׁכְּנֹתֶיךָ-הֵם בְּמִי תַּפְּלָה, בִּירְאָתֶךָ-בִּירְאָת הַכְּבוֹד תִּרְאוּהָ לָךְ.

יְיָ אֱהָבְתִּי מְעוֹן בֵּיתְךָ.
 וּמָקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
 וְאֲנִי אִשְׁתַּחֲוֶה וְאֶבְרָעָה.
 אֶבְרָכָה לְפָנֶי יְיָ עֲשֵׂי.
 וְאֲנִי תַפְלִיתִי לְךָ יְיָ עַת רְצוֹן.
 אֱלֹהִים, בְּרַב חַסְדְּךָ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלָךְ, בְּטָרֶם כָּל יִצִּיר נִבְרָא.
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל, אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא.
 וְאַחֲרֵי כְּבִלּוֹת הַכֹּל, לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא.
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוּא, וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה.
 וְהוּא אַחֵר וְאֵין שֵׁנִי, לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה.
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכִלִּית, וְלוֹ הָעֶז וְהַמְשָׁרָה.
 וְהוּא אֵלִי וְחִי נֶאֱלִי, וְצוֹר חֲבִלִי בְּעֵת צָרָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֶבְרָכָה-אֶפֶל עַל בְּרִפְי (שָׁבוֹן הִנֵּה מִנְהַג תַּתְּפִּלָּה לְפָנִים), עֲשֵׂי-בוֹרְאִי, עַת רְצוֹן-בְּעֵת
 שְׁרָצוֹנְךָ (חֲסִדְךָ) דְּרוּשׁ לִי, בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ-בִּישׁוּעָתְךָ הַנֶּאֱמָנָה וְהַנִּקְיָמָה.
 בְּטָרֶם כָּל יִצִּיר נִבְרָא-בְטָרֶם הִבְרָא כָּל בְּרִיאָה, כְּבִלּוֹת חֲבֵל-כְּלוּמָה,
 בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים, גַּם אֲזִי יִמְלֹךְ אֵל נוֹרָא, יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה-יִהְיֶה בְּכָל תַּפְאֲרָתוֹ וְיִגְדִּלְתּוֹ.
 לְהַמְשִׁיל-לְבָמוֹת וְלַחֲשׂוֹת, לְהַחְבִּירָה-לְחַיּוֹת לְחֶבֶר לוֹ, בְּלִי תְּכִלִּית-בְּלִי סוּף הוּא.
 הַמְשָׁרָה-שְׂרָרָה, גִּדְּלָה, וְחִי נֶאֱלִי-אֱלֹהִים-חַיִּים, הַנּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע, וְצוֹר חֲבִלִי-

וְהוּא נָסִי וּמְנוּס לִי, מִנֶּת בּוֹסִי בְיוֹם אֶקְרָא.
 בִּיחִי אֶפְקִיד רוּחִי, בָּעֵת אִישׁוֹן; וְאֶעִירָה—
 וְעַם רוּחִי גִוִּיתִי; יֵי לִי וְלֹא אִירָא.

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֲקָבֵי הָאֲמוּנָה.

יִגְדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח, נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוֹתָיו.
 אַחֵר, וְאֵין יָחִיד בִּיחֻדוֹ, נַעֲלָם, וְגַם אֵין סוּף לְאַחֲדוֹתָיו.
 אֵין לוֹ דְמוּת חֲגוּרָה וְאֵינוֹ נוֹף, רַא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קִרְשָׁתוֹ.
 קִדְמוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא, רָאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ.
 הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נֹצֵר, יוֹרֵה גִדְלָתוֹ וּמַלְכוּתוֹ.
 שֹׁפֵעַ נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוֹ אֶל— אֲנִישֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ.
 לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל בְּמֹשֶׁה עוֹד, נְבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ.
 תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל, עַל־יַד נְבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ.
 לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר, דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְוָדָתוֹ.
 צוּפֵרָה וְיוֹדֵעַ סִתְרֵינוֹ, מַבִּיט לְסוּף דָּבָר בְּקִדְמָתוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

סֶלָע וּסְעוֹז שֶׁנִּפְּלָ לִי בַחֲלָקִי, נָסִי-דִגְלִי, אֲשֶׁר יֵאֱמָן רוּחִי. מְנוּס-מִחֶסֶד, מִנֶּת בּוֹסִי-חֲלָקִי.
 וְאֶעִירָה-וְעַם רוּחִי גִוִּיתִי—וְכֹאֲשֶׁר אֶתְעוֹרֵר מִשְׁנֵתִי-הַגָּה גִוִּיתִי לֹא נִסְרְדָה מִפֶּתַח רוּחִי—
 כִּי ה' תַּחְנוּכָה לִי בַחֲסִידוֹ.

וְיִשְׁתַּבַּח-וְיִתְחַלֵּל, נִמְצָא וְגו'—ה' הוּא נִמְצָא אֶךְ מְצִיאוֹתָיו אֵינֶנָּה בָּעֵת וּבִזְמַן
 כָּל הַכְּרוֹמָאִים הַרוֹתְנִיִּים. יַתְדוֹ, אַחֲדוֹתוֹ—מָה שֶׁהוּא אַחֵר. לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו
 קִרְשָׁתוֹ—אֵין דְּמִיוֹן אֵלָיו וְלִקְדָּשָׁתוֹ. בְּדִמּוּן-רָאשׁוֹן וּקְדָם לְכָל יִצְרָיו. הֵנוּ אֲדוֹן...
 יוֹרֵה וְגו'—כְּלוּמַר, מָה שֶׁהוּא אֲדוֹן כָּל הַיְצוּרִים בָּנָה הוּא מְרַאָה לָנוּ גִדְלָתוֹ.
 שֹׁפֵעַ נְבוֹאָתוֹ וְגו'—רוּחַ נְבוֹאָתוֹ אֲצֵל עַל נְבִיאָיו אֲנִישֵׁי סִגְלָה, נֶאֱמַן בֵּיתוֹ—מֹשֶׁה
 כִּבְנוֹ שֶׁאֲמַר עָלָיו ה': "בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא". דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְוָדָתוֹ—תּוֹרַתוֹ לֹא יִחְלִיף
 לְעוֹלָם בַּתּוֹרָה אֶחָדָה וְלֹא יִמִּיר אוֹתָהּ לְעַם אַחֵר וּלְתֵי שִׁינָאֵל. צוּפֵה—מַבִּיט. סִתְרֵינוּ—
 גִּסְתָּרוֹת וּתְעֻלּוֹת לִפְנֵי. בְּקִדְמָתוֹ—בְּרֵאשִׁיתוֹ שֶׁל דָּבָר.

נומל לאיש חסד כמפעלו. נותן לרשע רע כרשעתו.
 ישלח לקץ תימיון משיחנו. לפדות מחבי קץ ישועתו.
 מתים יתיה אל בלב חסדו. ברוך עדי-עד שם תהלתו.
 ברכת נטילת ידים.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך
 העולם, אשר קדשנו במצותיו,
 וצונו על נטילת ידים.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר יצר
 את האדם בחכמה, וברא בו נקבים ונקבים, חלולים
 חלולים. גלוי וידוע לפני כסא כבודך, שאם יפתח
 אחד מהם, או יסתם אחד מהם, אי אפשר להתקיים
 ולעמוד לפניך (אפילו שעה אחת). ברוך אתה יי,
 רופא כל בשר ומפליא לעשות.

ברכת התורה.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך

שירה חדשה

כמפעלו—כמעשהו. מחבי קץ ישועתו—ישראל עמו המבקשים לזמנו של משיח
 שאז מסל ישועת ה' להם. נטילת ידים—רחיצת ידים.
 נקבים ונקבים—הרבה וקבים. תי וליים—השטח הריק בנקבים ונקבים
 חלולים, פולוסי. יפתם אחד—מבקבים יותר מדי. יפתם—יפני, יפני. להתקיים—
 לחיות. מפליא לעשות—עושה נפלאות.

הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו,
וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדַבְּרֵי תוֹרָה

וְהַעֲרִבֵנָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ, וּבְכַפִּיֹּת
עֵדֶךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה אֶנְחֵנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ, (וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ),
וְצִאֲצֵאֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּקֻנּוֹ, יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלֹא מְדֵי
תוֹרָתְךָ רְשָׁמָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן
לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בְּרַבֵּת בְּהַנִּים.

וַיִּדְבֹּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בְּנָיו
לֵאמֹר: כֹּה תִּדְבְּרוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם:

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לַעֲסוֹק-לְהַנִּים, לְלַמֵּד.

וְהַעֲרִבֵנָּה שֵׁם דְּבָרֶיךָ בְּפִינוּ כְּרַבֵּשׁ לְשִׁתּוֹק, וְצִאֲצֵאֵינוּ-תוֹלְדוֹתֵינוּ, נִרְעִינוּ
לְשָׁמָה-רְשָׁמָה, רְשָׁמֵן הַתּוֹרָה, וְלֹא לְשֵׁם אֵיזוֹ תוֹשֶׁלֶת עֲצָמִית

במדרב י'. יְבָרְכֶךָ יי' וַיְשַׁמְדֶךָ!

יָאֵר יי' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּנֶךָ!

יֵשׂא יי' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיֵּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם!

וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם.

אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר: הַפָּאָה,
וְהַבְּבוּרִים, וְהַרְאִיוֹן וְגַמְלוֹת חֲסִדִּים וְתַלְמוּד תוֹרָה.
אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאָדָם אוֹכֵל פְּרוּתֵיהֶם בְּעוֹלָם
חַיָּה וְהַקָּרֵן קִיָּמַת לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, וְאֵלֹהֵי הַיָּם: כְּבוֹד אָב
וְאֵם, וְגַמְלוֹת חֲסִדִּים, וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ
שְׁחִירֵית וְעֵרְבִית, וְהַכְנָסַת אֲרָחִים, וּבִקּוּר חוֹלִים,
וְהַכְנָסַת בָּלָה, וְלוֹיֹת הַמֵּת, וְעִיּוֹן תַּפְלָה, וְהַבָּאָת
שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ, וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְתַלְמוּד
תוֹרָה בְּגִיטָה בְּלִמָּה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

יָאֵר ה' פָּנָיו—נִרְאָה לָךְ פָּנִים מְאֹרוֹת, פָּנִים שֶׁל אֲהֲבָה. (וַיַּחַנֶּנֶךָ—חָזַן אוֹתָךְ. יֵשׂא
ח' פָּנָיו—יִפְתָּה.

אִין לָהֶם שְׁעוֹר—מִדָּה וְקֶצֶב מִן חֲתוּרָה. תַּפְלָה—הַחֻזָּקָה לְחַיִּים פָּאָת תַּשְׁדָּח
בְּקִצּוֹר (וַיִּקְרָא כג). תַּבְּבוּרִים—הַחֻזָּקָה לְהִבְיָא בְּבוּרֵי הָאֲדָמָה בֵּית ח' (שְ�מוֹת כג). וְהַרְאִיוֹן—
הַחֻזָּקָה לְהִרְאוֹת שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה אֶת פָּנֵי ח' בְּקִרְבָּנוֹת (יְבָרִיךְ טו). גַּמְלוֹת חֲסִדִּים—תַּחֲוִיב
לְגַמֵּל חֶסֶד אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, לְקַל אֱלֹהֵי אִין שְׁעוֹר אֱלֹהֵי אִישׁ אִישׁ כְּפִי נְדָבַת לְבוֹ. תַּקָּרֵן—הַעֲקָר. קִיָּמַת—
עוֹמְדָת, נִשְׁאָרַת לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁם יִשְׁלַם שְׂכָר קִרְוֵי הַמַּצְוֶה. בִּקּוּר חוֹלִים—לְבַקֵּר אוֹתָם וּלְשַׂדְּתָם.
הַכְנָסַת בָּלָה—לְכַלֵּל צָרָה הַתָּה. לוֹיֹת הַמֵּת—לְשַׁלַּח לְבֵית עוֹלָמוֹ. עִיּוֹן תַּפְלָה—תַּפְלָה
בְּכֻנְיָה, בְּשִׁמַּת לֵב. בְּגִיטָה בְּלִמָּה—עוֹלָה עַל כָּל אֱלֹהֵי וְגִדּוֹל מִהֶם.

אֱלֹהֵי! נִשְׁמָה שְׁנִיתָת בִּי מְהוּרָה הִיא. אֶתָּה בְּרֹא אֶתָּה
אֶתָּה יִצְרָתָהּ אֶתָּה נִפְתָּתָה בִּי וְאֶתָּה מְשַׁמְרָה בְּקֶרְבִּי
וְאֶתָּה עֵתִיד לְפָלֶה מִמּוֹנִי וּלְהַחְיִירָה בִּי לְעֵתִיד לָבֵא.
כֹּה וְזֶמֶן שְׁתַּנְשְׁמָה בְּקֶרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כֹּה הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כֹּה הַנְּשֻׁמוֹת!
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּחַיֵּר נְשֻׁמוֹת לְפָנִים מֵתִים.

בְּרַבְת הַבְּקָר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר נָתַן לִשְׁכְּנֵי בֵּיתָה לְהַבְחִין בֵּין
יוֹם וּבֵין לַיְלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁלֹּא עָשָׂנִי גוֹי.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁלֹּא עָשָׂנִי עֶבֶד.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁלֹּא עָשָׂנִי אִשָּׁה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּרֹא אֶתָּה - בְּרֹא אֶתָּה. עֵתִיד לְפָלֶה - נָכוֹן לְקַסֵּת אוֹתָם. וּלְהַחְיִירָה בִּי לְעֵתִיד
לָבֵא - לְהַשְׁיִיבָה לִי לְקֶזֶז חַיִּים. רַבּוֹן - אֲדוֹן.
לִשְׁכְּנֵי - לְתַרְגִּימָל. לְהַבְחִין - לְהַבִּין וּלְהַבְדִּיל. גוֹי - עוֹבֵד אֱלִילִים. שֶׁלֹּא עָשָׂנִי
אִשָּׁה - בִּי הָאִשָּׁה פְּטוּרָה מֵרַב מִצְוֹת.

נְקוּת מִכְרֹת בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁעָשִׂי בְרָצוֹנוֹ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
פּוֹקֵחַ עוֹרִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מַלְבִּישׁ עֲרָמִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מַתִּיר אֲסוּרִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
זוֹקֵף כְּפוּפִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמְכִין מַצְעָדֵי נֶגֶד.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שְׁעָשִׂה לִּי כֹף עָרְכִי.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מַתִּיר אֲסוּרִים—מוֹצִיאִם לְחַפְשִׁי. זוֹקֵף כְּפוּפִים—מְנַיֵם וּמַיִשֵּׁר אֶת הַחֹלְכִים שְׁחוּתֵי
מַעַי וְלֶחֶם. רוֹקֵעַ—נוֹטֵה. הַמְכִין מַצְעָדֵי נֶגֶד—מְכוּן בְּגָלִי אִישׁ בְּדַבַּר הַרְצִיחָה

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אוֹרֵךְ יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַנוֹתֵן לַיָּעֹף כֹּחַ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינִי וְתַנוּמָה מֵעַפְעָפִי.

וַיְהִי בְּצוּן מַלְפְּנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְאַל תִּבְיָאֵנוּ לֹא
לְיַדֵּי חֲמָא, וְלֹא לְיַדֵּי עֲבָרָה וְעוֹן, וְלֹא לְיַדֵּי נִסְיוֹן, וְלֹא
לְיַדֵּי בְּזוּיוֹן. וְאַל תִּשְׁלַט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע, וְהִרְחִיקֵנוּ מֵאֲדָם
רָע, וּמִחֲבֵר רָע, וְדַבְּקֵנוּ בַּיָּצֵר הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים.
זְכוּת אֶת יִצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ, וְתִגְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לַחַן
וְלַחֲסֵד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רֹאִינוּ, וְתִגְמְלֵנוּ
חֲסִדִּים טוֹבִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַגּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אוֹרֵךְ-חוּגֵר, מְחַזֵּק, עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה—שֵׁם לְרֹאשׁ יִשְׂרָאֵל עֲשֶׂרֶת תַּפְאָרוֹת
שֶׁל תּוֹרָה וּמִצְוֹת. שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ—שֶׁתַּלְמִדְנוּ, אֵל תִּשְׁלַט בָּנוּ—אֵל תִּתְּנֵנוּ לְמַשׁוֹל בָּנוּ. וְכֵן—
סִרְבָּן אֲלֵךְ, לְהַשְׁתַּעֲבֵד—לְחַגֵּשׁ וְתִגְמְלֵנוּ—וְתַעֲשֶׂה אִתָּנוּ.

תפלת רבי יהודה הנשיא

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּצִּילֵנִי
 הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים, וּמַעֲזוֹת פָּנִים, מֵאָדָם רָע, מֵיֵצֶר
 רָע, וּמִחֶבֶר רָע. וּמִשָּׁכֵן רָע. וּמִפְּנֵעַ רָע. מֵעֵין הָרַע, מִלְּשׁוֹן
 הָרַע, מִמְּלִשְׁיוֹת, מֵעֲדוֹת שָׁקֶר, מִשְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת, מֵעֲלִילָה,
 מִמִּיתָה מְשֻׁנָּה, מִחֲלָיִם רָעִים, מִמַּקְרִים רָעִים, וּמִשְׁמָזָן
 הַמִּשְׁחִית, מִדִּין קָשָׁה, וּמִבְּעַל דִּין קָשָׁה, בֵּין שֶׁהוּא בֶן־
 בְּרִית, וּבֵין שֶׁאִינוֹ בֶן־בְּרִית, וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם.

עקבת יצחק.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ!
 וְכִרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפָקְדְנוּ בְּפָקְדֶיךָ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי
 שָׁמַי קָדָם. וְזָכַר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲהַבֵּת בְּקִדְמוֹנִים: אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
 עֲבָדֶיךָ, אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׂבוּעָה, שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ
 בְּהַר הַמֹּרִיָּה, וְאֶת הָעֲקִידָה, שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ.
 בְּפָתוּב בְּחִירְתֶּךָ:

בְּרֹאשִׁית כב. וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת
 אֲבָרְהָם, וַיֹּאמֶר אֵלָיו: אֲבָרְהָם! וַיֹּאמֶר: הִנְנִי!
 וַיֹּאמֶר: קַח נָא אֶת בְּנֶךָ, אֶת יִחְיֵדָה, אֲשֶׁר אֲהַבְתָּ—
 אֶת יִצְחָק, וּלְדָלְדֵךְ אֵל אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה, וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
 עַל אֶחָד הַהָרִים, אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ.

שִׁירָה ח ד ש ה

מֵעַזֵּי פָנִים—שָׁלֹא יַעֲזוּ פָנֵיהֶם אֵלֵינוּ. וּמַעֲזוֹת פָּנִים—שָׁלֹא יַעֲזוּ פָנֵינוּ אֶל
 אֲחֵרִים. וּמִפְּנֵעַ—מִמַּקְרֵה, בְּעַל דִּין—אִישׁ רֹיב. בֶּן בְּרִית—יְהוּדִי.
 מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם—מִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם בְּקִדְמוֹנִים. הָאֲבוֹת הָרִאשׁוֹנִים.
 שֶׁעָקַד—שֶׁאָמַר וְדָוִד וְרַגְלָיו.
 נִסָּה—בְּחֵן אוֹתוֹ לָרַעַת עַד כְּמָה מַנְעַת וְרָאֵתוֹ אֶת ה', יִחְיֵדָה—כִּי וְשִׁמְעָאֵל בְּנוֹ נִחְנָשׁ מִכִּיתוֹ.

וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר, וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמורוֹ, וַיִּקַּח אֶת
שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֵת יֶצְחָק בְּנוֹ; וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלָהּ, וַיִּקְם וַיִּלְךָ
אֶל הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים.

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו, וַיֵּרָא אֶת
הַמָּקוֹם מֵרְחֹק. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נַעֲרָיו: שְׁבוּ לָכֶם פֹּה
עִם הַחֲמור, וְאֲנִי וְהַנַּעַר גִּלְגָּה עַד כֹּה, וְנִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם.

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֵצֵי-הָעֵלָה, וַיִּשֶׂם עַל יֶצְחָק בְּנוֹ.
וַיִּקַּח בָּרֹדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֵת הַמֶּאֱבֶלֶת, וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו.

וַיֹּאמֶר יֶצְחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו, וַיֹּאמֶר: אָבִי!
וַיֹּאמֶר: הִנֵּנִי בְנִי! וַיֹּאמֶר: הִנֵּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים, וְאִיהָ
הַשָּׂה לְעֵלָה?

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם: אֱלֹהִים יִרְאֶה-לוֹ הַשָּׂה לְעֵלָה, בְּנִי;
וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו, וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר אָמַר לוֹ
הָאֱלֹהִים; וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ, וַיַּעֲרֹךְ אֶת
הָעֲצִים, וַיַּעֲקֵד אֶת יֶצְחָק בְּנוֹ, וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ
מִמָּעַל לְעֲצִים.

וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יָדוֹ, וַיִּקַּח אֶת הַמֶּאֱבֶלֶת לְשַׁחַט
אֶת בְּנוֹ.

וַיִּקְרָא אֵלָיו מֶלֶאכַד בֶּן מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר: אַבְרָהָם,
אַבְרָהָם! וַיֹּאמֶר: הִנֵּנִי, וַיֹּאמֶר: אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנַּעַר,

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וַיַּחֲבֹשׁ—קֶשֶׁר הָאָקֶף לְרִכְבִּיהָ. שְׁבוּ לָכֶם פֹּה—הִנֵּה אַבְרָהָם פֹּה וְנִיאוֹהוּ
מַעֲשֵׂוֹת סַפְצוֹ, מֶאֱבֶלֶת-סַפִּין, סֵלָה. וַיַּעֲקֵד—וַיִּקְשֹׁר תְּדִיו וְנִגְלָיו.

אל תעש לו מאומה, כי עתה ידעת, כי ירא אלהים אתה.
ולא חשבת את בנך את יחידך בממני.

וישא אברהם את עיניו, וירא והנה איל, אחר, נאחו
בפכך בקרניו, וילך אברהם ויקח את האיל, ויעלהו לעלה
תחת בנו.

ויקרא אברהם לשם המקום ההוא, "וי יראה", אשר
יאמר היום: בחר יי יראה.

ויקרא מלאך יי אל אברהם, ושנית מן השמים, ויאמר:
כי נשבעתי, נאם יי, כי יען אשר עשית את הדבר הזה,
ולא חשבת את בנך, את יחידך--כי בך אברהם, וחרבה
אברהם את זרעך, ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת
הים, וירש זרעך את שער איביו, וחתברכו בזרעך כל גוי
הארץ, עקב אשר שמעת בקלי.

וישב אברהם אל נערו, ויקמו וילכו יחדו אל באר
שבע, וישב אברהם בבאר שבע.

רבנו של עולם, כמו שכתב אברהם אבינו את רחמיו לעשות
רצונו, בלבב שלם, בן יבשו רחמיו את כעסו מעלינו, ויגלו רחמיו
על מדותיו, ותתנהג עמנו, יי אלהינו, במדת החסד ובמדת הרחמים.
ובמובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך. וקום

שירה חדשה

חשבת--מנעת. אחר--אחר כך ראה שנאחז. בפכך--ענפים סבוכים וחר. "ה'
יראה"--על אפרו: אלהים יראה לו חשה, וחי הראה לו חשה. אשר יאמר היום וגו'--
הוא המקום שאמר עלי עתה: בחר ה' יראה כל ויכרך שלש פעמים בשנה. שער
איביו--גלגל, ערי איביו. עקב--וען.
כבש רחמיו--הקניע ומשל ברגשי חסלו. ויגלו--יתגלו, יתעוררו מדותיו--

לנו, יי אלהינו, את הדבר שהבטחתנו בתורתך, על ידי משה עבדך, כאמור: "וּבְרַתִּי אֶת בְּרִיתִי עִיבָה, וְאֶת אֶת בְּרִיתִי אֶבְרָהִם אֶזְכֹּר, וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר, וְאֶת גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲבִיהֶם, לֹא מֵאֲסִתִּים וְלֹא גְעֻלִּים לְכָלֹתָם, לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם: וְנֹאמַר, וּבְרַתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי: וְנֹאמַר, וְשָׁב יי אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶיךָ, וְשָׁב וּקְבֹצֵה מִכָּל הָעַמִּים, אֲשֶׁר הִפְרִיֵצְךָ יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה. אִם יִהְיֶה גִדְחֶךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם וּקְבֹצֵה יי אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ, וְהִבִּיאֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ, וִירְשָׁתָהּ וְחִיטִּיבֶךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבוֹתֶיךָ: וְנֹאמַר, יי חַנּוּן, לֵךְ קִיְנוּ הָיָה וְרוּעֵם לְבָקָרִים, אֶת יְשׁוּעָתָנוּ בַּעַת צָרָה: וְנֹאמַר, וְעַת צָרָה הִיא לְעֵינֶיךָ, וּמִמֶּנָּה יוֹשֻׁעַ: וְנֹאמַר, בְּכֹל צָרָתָם לֹא צָר, וּמִלֵּאךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעֵם, בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גֹאֲלָם, וְנִמְלָאם וְיִנְשָׂאם כָּל יְמֵי עוֹלָם. וְנֹאמַר, מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע, לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ, לֹא תַחֲזִיק לְעַד אָפוֹ, כִּי תַפְעַן חֶסֶד הוּא. יְשׁוּב וְרַחֲמֶנוּ, יִכְבּוֹשׁ עוֹנוֹתֵינוּ, וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצִּילוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם, תַּתֵּן אֲמֵת לְעֵינֶיךָ, חֶסֶד לְאַבְרָהִם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהִם מִיְּמֵי קֶדֶם: וְנֹאמַר, יִהְיֶינָה עֲלֵינוּ אֵל חַר קֹדֶשִׁי, וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תַּפְלָתִי, עוֹלוֹתֵיהֶם וּבְחִירֵיהֶם לְרַצוֹן עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵּית תַּפְלָה, יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים.

לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם יִרְאֵה שְׁמִים בִּסְתֵּר, וּמוֹדֶה
עַל הָאֲמֵת, וְדוֹבֵר אֲמֵת בְּלִבּוֹ, וַיִּשְׁבַּח וַיֹּאמֶר:

שִׁירָה חֲדָשָׁה

דְּרָכֶיךָ וְאֶפְנֵי הַנְּהַגְתֶּךָ עִם הַבְּרִיּוֹת: כְּלוֹמֵר, מִבֵּית הַתְּחִמִּים תִּתְעוֹרֵר עַל שֹׂאֵר מַדּוּתֶיךָ שֶׁתַּתְּנַחֵג אִתָּנוּ בֶּקַע עַל פִּיהָ, וְלֹא גְעֻלִּים—לֹא מֵאֲסִתֵּי פֶה. בְּרִית רִאשֹׁנִים—בְּרִית אֲבוֹתֵיהֶם הָרִאשׁוֹנִים. הָיָה וְרוּעֵם לְבָקָרִים—הָיָה לָנוּ וְרוּעַ עוֹ (מִבְּשָׁח) בְּכָל פֶּה. וּבְכָל צָרָתָם לֹא צָר—בְּכִיבּוֹל, ה' הָיָה מִצָּר, אֵת הוּא בָּצַרְתָּ יִשְׂרָאֵל. יִכְבָּשׁ—נִפְתָּר. בְּנִלוּי—לְעֵינֵי כָל. בְּלִבּוֹ—שָׁכַל מִחֲשׁבוֹתָיו תִּתְּנֶנָּה בֶּקַע אֲמֵת.

רבוץ כל העולמים, ואדוני האדונים!
לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניה, כי על רחמיך הרבים. מה אנו? מה
חיינו? מה חסדנו? מה צדקותינו? מה ישועתנו?
מה בחנו? מה גבורתנו? מה נאמר לפניה, יי
אלהינו ואלהי אבותינו? הלא כל הגבורים כאין
לפניה, ואנשי השם—כלא היו, וחכמים—בבלי
מדע, ונבונים—בבלי השכל, כי רוב מעשיהם—
(נ"א מעשינו) תהו, וימי חייהם—(נ"א חיינו) הבל לפניה,
ומותר האדם מז הבהמה אין, כי הכל הבל.
לבד הנשמה הפחורה שהיא עתידה לתן דין
וחשבון לפני כסא כבודך, וכל הגוים כאין נגדך,
שנאמר הן גוים כמר מדלי וכשחק מאננים נחשבו,
הן אים ביד ימור.

אבל אנחנו עמוך בני ברייתך, בני אברהם אהרן,
שנשבעת לו בחר המדינה, וברע יצחק יחידו (נ"א עקבך),
שנשבעת על גבי המזבח, ערת יעקב בנד בכורך, שמא הבהך

שיר החדשה

מה אנו—מה אנו וצדקותינו וכו'. חשבים לבא אליך בדרישות ושקר, אלא
במחננים אנו באים לפניה, ומכל שבן שלא נכל לקסוד על בחנו אנו להושיע ידנו לנו,
כי מה ישועתנו וכו'. מותר האדם מן הבהמה אין—אין ותרון נחשבות לאדם
יותר מהבהמה. כמר מדלי—כל הגוים נחשבים נגדו כשפת מים תופלת מדלי.
וכשחק מאננים—וכנגדיר דק הנשאר בבה המאננים. ימור—יורק. אים ביד ימור—
את האים הנדולים יורק באבק דק. אבל—ובכל זאת אנו מעזים לבא לפניה, כי אנחנו

שְׁאַהֲבֶתָּ אוֹתוֹ, וּמִשְׁמַחֲתֶךָ שְׂשֻׁמָּהּ בּוֹ, קְרֹאתָ אֶת שְׁמוֹ
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוֹן.

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לָךְ, וּלְשִׁבְחָךְ
וּלְפִאֲרָךְ, וּלְבִרְךְ וּלְקַדֵּשׁ וּלְתַן שִׁבְחֲךָ וְהוֹדִיָּה
לְשִׁמְךָ. אֲשֶׁרִינוּ, מִה טוֹב חֲלָקֵנוּ, וּמִה נָעִים גּוֹרְלֵנוּ,
וּמִה יָפָה יִרְשָׁתֵנוּ. אֲשֶׁרִינוּ, כְּשֶׁאֲנוּ מִשְׁכִּימִים
וּמַעֲרִיבִים בְּבֵתִי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵתִי מִדְּרָשׁוֹת וּמִיַּחֲדִים
שְׁמֶךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד וְאוֹמְרִים פַּעַמִּים בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד!

כְּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם,
אַתָּה הוּא מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם, אַתָּה
הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַתָּה הוּא לְעוֹלָם
הַבָּא. קִדַּשׁ אֶת שְׁמֶךָ עַל מִקְדְּשֵׁי
שְׁמֶךָ, וְקִדַּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲמֹד וכו'. יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוֹן—יִשְׂרָאֵל, כִּי שָׂרָה אֵל אֵל, וַיִּשְׂרוֹן—כִּי טוֹב וַיִּשָּׁר הוּא.
לְפִיכָךְ—לָכֵן, חַיִּים—צְרִיכִים. שִׁבְחֲךָ וְהוֹדִיָּה—תְּהִלָּה וְתוֹדָה. אֲשֶׁרִינוּ—מִה
מֵאֲשֶׁרִים אֲנִי. חֲלָקֵנוּ—שֶׁאֲנוּ מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים וכו'.
אַתָּה הוּא—הָאֱלֹהִים שְׁהִינִי לִפְנֵי בְרִיאַת הָעוֹלָם. עַל מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ—עַל

וְבִישׁוּעַתְךָ תִּרְוֶם וְתִתְּנֵהּ קִרְנֵנוּ לְמַעַלָּה,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרְוֶב לְמַעַן שְׁמֶךָ.
בְּרוּךְ הַמְּקִדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּרָבִים.

אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וּבַשָּׁמַיִם
הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים. אֵמֶת אַתָּה הוּא רֹאשׁוֹן, וְאַתָּה
הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְלָעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ נְפֻצוֹת
קִוֶּיךָ מֵאֶרֶבֶּעַ בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ. יִכִּירוּ וְיִדְעוּ כָּל בָּאֵי
עוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ עֲלִיוֹן לְכָל
מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, וּמִי בְּכָל
מַעֲשֶׂה יְדֶיךָ בְּעֲלִיוֹנִים (וּבִתְחִתּוֹנִים) אוֹ בִּתְחִתּוֹנִים,
שִׁיאֲמַר לָךְ: מַה־תַּעֲשֶׂה, וּמַה־תַּפְעֵל?

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם (חַי וְקַיִם)! עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
זַחֲסָה, בַּעֲבוּר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא
עָלֵינוּ. וְקַיִם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מַה־שְּׂכֵתוֹב, (אֶת הַדָּבָר
שֶׁהַבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי צַפְנִיָּה חוֹזֶךְ בְּאֲמוֹר): "בָּעֵת
זֶה הוּא אָבִיא אֶתְכֶם; וּבָעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם, כִּי אֵתָן

שִׁירָה תְּהִי שָׁה

יִשְׂרָאֵל הַמְּקִדִּישִׁים שְׁמֶךָ. קִרְנֵנוּ—גְּלוּמָה, כְּחֵנוּ. קִוֶּיךָ—בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַמְּקִדִּישִׁים וְאֲנִי.
בָּאֵי עוֹלָם—יוֹשְׁבֵי חֶבֶל. בְּעֲלִיוֹנִים—בְּצִבְאָה הַשָּׁמַיִם. בִּתְחִתּוֹנִים—בְּצִבְאָה הָאָרֶץ. וּבָעֵת
קִבְּצִי אֶתְכֶם—וּבָעֵת (סְחִיָּא) אֶקְבֵּץ אֶתְכֶם.

אֶתְכֶם לָשֵׁם וּלְתִהְיֶה כָּל עַמִּי הָאָרֶץ, בְּשׁוּבִי אֶת
שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם—אָמַר יי'.

מַעֲשֵׂה הַכִּיּוֹר.

שְׁמוֹת לו'. וַיְדַבֵּר יי' אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וַעֲשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכִנּוּ
נְחֹשֶׁת לְרַחֲמָהּ, וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ,
וְנָתַתָּ שָׁמָּה מִים. וּרְחֲצוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ, אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת
רַגְלֵיהֶם. כִּבְאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּרְחֲצוּ מִים—וְלֹא יָמָתוּ, אוֹ
בְּנִשְׁתָּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשָׂרֵת, לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיי'. וּרְחֲצוּ
יְדֵיהֶם וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ, וְהִיתָדָּה לָהֶם חֵק עוֹלָם לֹדוֹתָם.
וְזָרְעוּ לְדֹרֹתָם.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ,
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל
כָּל פְּשָׁעֵינוּ, וְשִׁכְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַחֲדָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן
הַתְּמִיד שִׁכְפָּר בְּעֲדָנוּ, כִּמּוֹ שֶׁבִּתְּכֶנֶת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ מֹשֶׁה בְּבוֹרָה, כְּאֲמֹר:

קָרְבַּן הַתְּמִיד.

בְּמִדְבַר כח'. וַיְדַבֵּר יי' אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוֹ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: אֶת קָרְבְּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי
רֵיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ, וְאָמַרְתָּ
לָהֶם: זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִי: כִּבְשִׁים בְּנֵי

שִׁירָה הַדָּשָׁה

בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם—בְּשָׂאֲשִׁיב אֶת גּוֹלֵיכֶם מֵאַרְצוֹת שָׁבָיִם. כִּיּוֹר—
זֶלִי רִחָץ (הַלְאָה בְּתַפְלַת "רְבוֹן הַעוֹלָמִים" כִּמְאֹר טַעַם אֲמִירַת כָּל הַעֲנָנִים
הָאֵלֶּה הַשִּׁבְיִים לְעֹבְדֵת הַמִּקְדָּשׁ). וְכִנּוּ—מִסְרוֹ, подножие. כְּאֲמֹר—כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּתוֹרָה
(בְּמִדְבַר כח'). לַחֲמִי לְאִשֵּׁי—לָהֶם ה', שֶׁהוּא מִקְרִבָנֹת הָאֵשׁ שְׁלִי. בְּמוֹעֵדוֹ—בְּזִמְנוֹ הַקָּבִיעִי

שְׁנֵה תְּמוּמָם, שְׁנֵים-לְיוֹם, עֲלֶה תָּמִיד. אֶת הַכֶּבֶשׂ^א
 אַחֵד תַּעֲשֶׂה בִּבְקָר, וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֶרְבִים. וְעִשִּׂירִית הָאִיפָה סֵלֶת לַמִּנְחָה, בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן כְּתִית רְבִיעֵת הַהֵין. עֲלֹת תָּמִיד, הַעֲשִׂיהָ
 בְּהַר סִינִי, לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לִּי, וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת
 הַהֵין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד, בִּקְדָשׁ הַסֶּךְ נֶסֶךְ יִשְׁכַּר לִי.
 וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים, בַּמִּנְחָת
 הַבִּקֵּר וּבְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה, אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לִי.

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה^א
 לִפְנֵי יְיָ, וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל־הַכֹּהֲנִים אֶת
 דָּמּוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה אֲמִירָה
 זוֹ חֲשׂוֹבָה וּמְקַבֶּלֶת וּמַרְצָה לְפָנֶיךָ, כְּאֵלֶּה הַקִּבְּנוֹת קָרְבַּן הַתָּמִיד
 בְּמוֹעֶדוֹ, וּבְמִקְוָמוֹ וּבְהִלְכָתוֹ.

אֲתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שֶׁמֶן כְּתִית—שֶׁמֶן שֶׁל זֵיתִים כְּתוּמִים בְּמִכְשֵׁשׁ. הַעֲשִׂיָה בְּהַר סִינִי—בְּפִי
 שְׁהִיטָה קְבוּצָה יוֹם שְׁנִיטָה מִשָּׁה עַל הַר סִינִי. וְנִסְכּוֹ—נֶסֶךְ חֵינִי שֶׁל קָרְבַּן הַתָּמִיד.
 בִּקְדָשׁ—עַל מִזְבֵּחַ הַקֹּדֶשׁ. נֶסֶךְ יִשְׁכַּר—נֶסֶךְ יַיִן. עַל יָרֵךְ—בְּפֶת הַמִּזְבֵּחַ. אֲמִירָה זוֹ—שֶׁל
 פָּרֶשֶׁת קָרְבַּן הַתָּמִיד. מַרְצָה—מְקַבֶּלֶת רָצוֹן. כְּהִלְכָתוֹ—בְּמִשְׁפָּטוֹ. וּמִשְׁעָם זֶה אוֹמְרִים שֶׁאֵין
 עֲזוּזֵי עֲבוֹדַת הַמִּקְדָּשׁ הַמְּסֻדָּרִים בְּסֹדֶר הַתְּפִלָּה, כִּמּוֹ שֶׁאִמְרַת הַנְּבִיא: "וְנִשְׁלָחָה פָּרִים שְׂפָתֵינוּ".
 וּבְהִלְכָתוֹ—לְפִי דִינוֹ, הַכֹּל בְּפִרְשׁוֹת.

קִמְצַת הַסַּמִּים, בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה קַיָּם, בְּאִשֶּׁר
צִוִּית אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאָה, בְּכַתוּב בְּחֻרְתָּהּ:

קִמְצַת.

שְׁמוֹת ל. "וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה: קַח לָךְ סַמִּים: נֶטֶף,
וּשְׁחַלֵּת, וַחֲלִבֶּנֶה, סַמִּים; וּלְבִנָּה זָכָה, בַּד בְּבַד
יְהוּדָה. וַעֲשִׂית אֹתָהּ קִמְצַת, רֶקֶח מַעֲשֵׂה רוֹקֶת,
מִמֶּלֶח טָחוּר קָדֵשׁ. וּשְׁחַקֵּת מִמֶּנָּה הָדָק, וְנִתְּתָהּ
מִמֶּנָּה לְפָנַי הָעֵדֻת בְּאַהֲל־מוֹעֵד, אֲשֶׁר אוֹעֵד לָךְ
שְׁמוֹה. קָדֵשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם."

וַנֹּאמֶר: "וְהַקְטִיר עָלָיו אַחֲרָן קִמְצַת סַמִּים,
בְּבֶקֶר בְּבֶקֶר, בְּהִטִּיבוֹ אֶת הַנִּירָת יְקִמְצֶנָּה.
וּבְהַעֲלוֹת אַחֲרָן אֶת הַנִּירָת בֵּין הָעֶרְבִים יְקִמְצֶנָּה;
קִמְצַת תָּמִיד לְפָנַי יי לְדֹרֹתֵיכֶם."

פס' כריתות 1. ירושל' יומא.

תָּנוּ רַבָּנָן: פֶּטוּם הַקִּמְצַת בִּיצֵד? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים
וּשְׁמוֹנֶה מָנִים הָיוּ בָּהּ: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה בְּמִנְיֹן
יָמוֹת הַחֹמָה, מִנָּה לְכָל יוֹם—פָּרַם בְּשִׁחְרִית וּפָרַם בֵּין
הָעֶרְבִים—וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יִתְּרִים שְׁמֵהֶם מְכֻנִּים בְּהֵן גְּדוּל
מֵלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַפָּפוּרִים; וּמִחֲזִירָם לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם
הַכְּפָרִים, וְשׁוֹחֲקֵן יִפְהִי־יָפָה, בְּדִי שֶׁתֵּהָא דְקָה מִן הַדְּקָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

סַמִּים— מִינֵי בְשָׂמִים. נֶטֶף וּשְׁחַלֵּת וכו'— כָּל אֵלֶּה מִינֵי בְשָׂמִים.
בַּד בְּבַד—שַׁעֲרֵי וּמִשְׁקֵל שׁוֹה לְכֻלָּם. מִמֶּלֶח—מַעֲרָב וּבָלָל. וּשְׁחַקֵּת—תִּכְתּוּשׁ בְּמִכְתָּשֶׁת.
אוֹעֵד לָךְ—אָבֹא אֵלֶיךָ (לְבַד אִתְּךָ).

ואחר עֲשֹׂר סְמִינִים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלּוּ הֵן: הַצָּרִי וְהַצָּפֹרֶן.
 הַחֲלָבָנָה וְהַלְּבֹנָה—מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנָה; מוֹר
 וְקִצְיֹעָה, שְׁבַעֲרֵת גֵּרָד וּבְרָכִם—מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה
 עָשָׂר מָנָה; חֲקִשָּׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה וְקִנְמוֹן
 תְּשַׁעֲרָה; בְּרִית בְּרִשְׁיֹנָה תְּשַׁעֲרָה קִבִּין, יֵין קְפָרִיסִין סְאִין
 תִּתְּנָה וְקִבִּין תִּלְתָּהּ, וְאִם לֹא מֵצָא יֵין קְפָרִיסִין, מֵבִיא חֲמֹר
 הוֹרֵדִין עֲתִיק. מִלֶּח סְדוּמִית רֹבַע, מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא.
 רַבִּי נִתָּן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כֶּפֶת תִּירֶדֶן כָּל שְׁהוּא, וְאִם נִתָּן
 בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָהּ; וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל סְמִינָה חֵיב מִיתָהּ.

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרָף
 הַנוֹטֵף מֵעֵצֵי הַקָּטָף. בְּרִית בְּרִשְׁיֹנָה לָמָּה הִיא בָּאָה?—כִּדִּי
 לִיפּוֹת בָּהּ אֶת הַצָּפֹרֶן, כִּדִּי שִׁתְּהָא נָאֵה. יֵין קְפָרִיסִין לָמָּה
 הוּא בָּא?—כִּדִּי לְשֵׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצָּפֹרֶן, כִּדִּי שִׁתְּהָא עוֹה.
 וְהֵלֵא מִי רִנָּלִים יִפִּין לָהּ, אֵלָּא שְׁאִין מִבְּנִיסִין מִי רִנָּלִים
 בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.

תַּנְיָא רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק—אוֹמֵר: "הֲדַק־
 הַיָּטֵב, הַיִּטְב־הֲדַק?" מִפְּנֵי שֶׁהָקוֹל יָפָה לְבָשִׁמִּים, פְּסָמָה
 לַחֲצֹאִין—כְּשֶׁרָחָה; לְשָׁלִישׁ וְלִרְבִּיעַ—לֹא שְׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה: זֶה הַכָּלֵל, אִם בְּמִדְתָּהּ—כְּשֶׁרָחָה לַחֲצֹאִין, וְאִם חֹסֶר
 אַחַת מִכָּל סְמִינָה—חֵיב מִיתָהּ.

תַּנְיָא בַּר קַפְרָא אוֹמֵר: אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה
 הֵיטָה בָּאָה שָׁל שִׁירִים לַחֲצֹאִין. וְעוֹד תַּנִּי בַר קַפְרָא: אֵלּוּ
 הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קָדְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ, אִין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי
 רִיחָהּ, וְלָמָּה אִין מַעֲרָבִין בָּהּ דְּבִשׁ? מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אֲמָרָה:

כִּי כָל שָׂאֵר וְכָל דְּבֶשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֱשֶׁרָה לִי.

שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים. יי צְבָאוֹת עֲמֻנוּ, מִשְׁנֹב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה.

נ"פ יי צְבָאוֹת! אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטָּח בְּךָ.

נ"פ יי, הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ.

אַתָּה סֶתֶר לִי, מִצָּר תִּצְרֵנִי, רָגִי פֶלֶט תִּסּוּבֵבֵנִי, סֵלָה.

וְעַרְבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קִדְמֹנוֹת.

אֲבִי הָיָה מְסֻדָּר סֻדָּר הַמַּעֲרָכָה מִשְׁמָלָה דִּנְמָדָה
וְאַלְבָּא דְאַבָּא שְׂאוֹל: מַעֲרָכָה גְדוֹלָה קוֹדֶמֶת לַמַּעֲרָכָה
שְׁנִיָּה שֶׁל קִטְרֶת, וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קִטְרֶת קוֹדֶמֶת לְסֻדּוֹר
שְׁנִי גִדְרֵי עֲצִים, וְסֻדּוֹר שְׁנִי גִדְרֵי עֲצִים קוֹדֶם לְרִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ
הַפְּנִימִי, וְרִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי, קוֹדֶם לְהַטְבַּת חֲמֵשׁ גִּירוֹת,
וְהַטְבַּת חֲמֵשׁ גִּירוֹת, קוֹדֶמֶת לְדָם הַתָּמִיד, וְדָם הַתָּמִיד,
קוֹדֶם לְהַטְבַּת שְׁתֵּי גִירוֹת, וְהַטְבַּת שְׁתֵּי גִירוֹת, קוֹדֶמֶת
לְקִטְרֶת, וְקִטְרֶת, קוֹדֶמֶת לְאַבְרִים, וְאַבְרִים, לְמִנְחָה,
וּמִנְחָה, לַחֲבֹתָיו, וְחֲבֹתָיו, לְנֶסֶכִּין, וְנֶסֶכִּין, לְמוֹסָפִין, וּמוֹסָפִין,
לְבִזִּיקִין, וּבִזִּיקִין, קוֹדֶמֶת לְתָמִיד שֶׁרַב בֵּין הָעֲרֵבִים. שְׁנֵי אֲמָר:
וְעַרְבָה עָלֶיךָ הָעֵלָה, וְהַקְטִיר עָלֶיךָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים, עָלֶיךָ
הַשְּׁלֵם כָּל הַקֹּרְבָנוֹת בְּרָם

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מִצָּר תִּצְרֵנִי—תִּשְׁמְרֵנִי מֵאוֹיֵב. רָגִי פֶלֶט—רַחֵם הַצֵּלָה, שְׁוִי נִיל שְׂאִשִּׁיר בְּהַנְצִלִי
מִצָּרִי. וְעַרְבָה—וְנִעְמָה.

תפלת רבי נחמיה בן חזקיה

אָנָא, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה.
 קִבֵּל רֶנֶת עֲמֹךָ, שִׁנְכֵנוּ, מַהֲרֵנוּ, נוֹרָא.
 נָא גְבוּר! דוֹרְשֵׁי יְחִידְךָ, בְּכַבֵּת שְׁמִירָם.
 בְּרַכֵּם, מַהֲרֵם, רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גְּמִלֵם.
 חֲסִין קְדוֹשׁ! בְּרוּב טוֹבְךָ נָהַל עֲדָתְךָ.
 יְחִיד, גֵּאֲרָה! לַעֲמֹךָ פִּנְה, זֹכְרֵי קִדְשְׁךָ.
 שִׁוְעֵתָנוּ קִבֵּל, וְשִׁמְעַע צַעֲקָתָנוּ, יוֹדַע תַּעֲלָמוֹת!
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

רבוֹן הָעוֹלָמִים.

אָתָּה צִוִּיתָנוּ, לְהִקְרִיב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ, וּלְהוֹיֹת
 בְּחַגִּים בַּעֲבוּדָתְךָ וּלְיוֹם בְּרוּכָנִם, וַיִּשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם, וַעֲתָה
 בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ, חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבְמִלֵּךְ הַתְּמִידָה, וְאִין לָנוּ רֹא
 כִּהֵּן בַּעֲבוּדָתוֹ, וְלֹא לָנוּ בְּרוּכָנוּ, וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ.
 וְאָתָּה אָמַרְתָּ: "וְנִשְׁלָמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ": לָכֵן יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אָבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּהְיֶה שִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ
 חָשׁוּב וּמִקְבָּל, וּמִרְצָה לְפָנֶיךָ, כְּאֵלֹו הִקְרַבְנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד
 בְּמוֹעֲדוֹ, וּבְמִקְוָמוֹ וְכִהְלָבְתוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

תַּתִּיר צְרוּרָה—תַּפְסַח מוֹסְרוֹת אֲמַתְךָ אֲסִירַת עֵינִי. נוֹרָא—אָתָּה אֵל נוֹרָא חֲסִין
 וְנִקְנֵי מַעֲזֵי. בְּכַבֵּת שְׁמִירָם—בְּכַבֵּת עֵין (збавица). שְׁמוֹר עֲמֹךָ הַדּוֹרְשִׁים לָךְ, אֵל אֲחֵר.
 חֲסִין קְדוֹשׁ—אֵל אֲדִיר וְקְדוֹשׁ. נָהַל—נָהַג. יְחִיד גֵּאֲרָה—אֵל אֲחֵר וְנִשְׂאָ. תַּעֲלָמוֹת—נִסְתָּרוֹת.
 בְּרוּכָנִם—בְּמִקְוָם עֲמֹדָתָם בְּשַׁעַת הַשׁוּר. בְּמַעֲמָדָם—שָׁחִיו עוֹמְדִים. וְנִשְׁלָמָה פְּרִים
 שְׁפָתֵינוּ—נִשְׁלַם מוֹכַח תְּקַרְבָּנוֹת בְּאֲמָרֵי פִינוּ. עֵלִים—דְּבוּר.

בבדבר כח.
 וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם,
 וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְבּוּ.
 עֲלֵת שִׁבֹּת בַּשַּׁבָּתוֹ, עַל עֲלֵת הַתָּמִיד וְנִסְבּוּ.

לראש חדש וּבְרֹאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים
 בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, וְאַיִל אֶחָד, כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה,
 תְּמִימִם. וְשַׁלְשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
 לַפָּר הָאֶחָד, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
 בַּשֶּׁמֶן לְאַיִל הָאֶחָד. וְעֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן סֵלֶת מִנְחָה
 בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד. עֹלָה רֵיחַ נִיחַח אֲשֶׁה
 לַיהוָה. וְנִסְכֵּיהֶם, חֲצִי הַחֵין יִהְיֶה לַפָּר, וְשְׁלִישֵׁת הַחֵין
 לְאַיִל, וְרִבִּיעֶת הַחֵין לִכְבֹּשׁ יָיִן; זֹאת עֲלֵת חֹדֶשׁ
 בַּחֹדֶשׁוֹ, לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה: וְשַׁעִיר עֲזִים אֶחָד
 לְחַטָּאת לַיהוָה, עַל עֲלֵת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה, וְנִסְבּוּ:

משניות ממסכתא זבחים וגאטרות במקום למוד שחייב כל אדם.

אִיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זָבָחִים? קָדְשֵׁי קָדָשִׁים—שְׁחִיטָתָן
 בַּצֶּפֶן; פֶּר וְשַׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים—שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן, וְקָבִיל
 דָּמָן בְּכָלִי שֶׁרֶת בַּצֶּפֶן, וְדָמָן טָעוֹן הָיָה עַל בֵּין הַבָּדִים,
 וְעַל הַפָּרְקֶת, וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב; מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן—מַעֲבָקֶת.
 שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן;
 אִם לֹא נָתַן לֹא עָלָה. פָּרִים הַנִּשְׁחָרְפִים וְשַׁעִירֵי הַנִּשְׁחָרְפִים—
 שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן, וְקָבִיל דָּמָן בְּכָלִי שֶׁרֶת בַּצֶּפֶן וְדָמָן טָעוֹן,
 הָיָה עַל הַפָּרְקֶת, וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב; מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן

מַעֲבָבֶת. שִׁירֵי הַדָּם, הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲבָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ
 הַחֵיצוֹן; אִם רָא נָתַן לֹא עָבַב, אֵלֹו וְאַלֹו נִשְׁרָפִין בְּבֵית
 הַדָּשָׁן. חֲטֹאת הַצָּבוּר וְחִתִּיד—אֵלֹו הֵן חֲטֹאת הַצָּבוּר:
 שְׁעֵירֵי רֹאשֵׁי הָרָשִׁים, וְשֵׁר מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקָבוּל
 דָּמָן בְּכָלִי שְׂרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע
 קָרְנוֹת. בִּיצֵר? עָלָה בַּבֶּכֶשׁ וּפָנָה לְסוּבָב, וּבָא לוֹ? קָרָן
 דְּרוֹמִית מִזְרָחִית, מִזְרָחִית צְפוֹנִית, צְפוֹנִית מַעֲרָבִית, מַעֲרָבִית
 דְּרוֹמִית. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין
 לַפָּנִים מִן הַקָּלָעִים לוֹכְרֵי בְּהֵמָה בְּכָל מֵאֵכֶל, לְיוֹם וּלְיָוֶה
 עַד חֲצוֹת.

הַעוֹלָה—קָדֵשׁ קָדָשִׁים; שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן, וְקָבוּל דָּמָהּ
 בְּכָלִי שְׂרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע,
 וּמַעֲוִנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ, וְכִלִּיר לְאִשִּׁים. וּבְחֵי שְׁלָמֵי צָבוּר
 וְאַשְׁמוֹת—אֵלֹו הֵן אֲשָׁמוֹת: אֲשֶׁם גִּזְרוֹת, אֲשֶׁם מַעֲרִירוֹת, אֲשֶׁם
 שְׂפִיחָה חֲרוּפָה, אֲשֶׁם גִּזִּיר, אֲשֶׁם מְצוּרָע, אֲשֶׁם תְּלוּי—
 שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקָבוּל דָּמָן בְּכָלִי שְׂרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוֹן
 שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע; וְנֶאֱכָלִין לַפָּנִים מִן הַקָּלָעִים לוֹכְרֵי
 בְּהֵמָה, בְּכָל מֵאֵכֶל, לְיוֹם וּלְיָוֶה עַד חֲצוֹת.

הַתּוֹרָה וְאֵיל גִּזִּיר—קָדָשִׁים קָלִים; שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם
 בְּעִזְרָה, וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע; וְנֶאֱכָלִין בְּכָל
 הָעִיר, לְכָר אָדָם, בְּכָל מֵאֵכֶל, לְיוֹם וּלְיָוֶה עַד חֲצוֹת.
 הַמּוֹרָם מֵאֵם בִּיּוֹצֵא בָהֶם, אֶצְאָ, שֶׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לַבְּהֵמָה
 לְגִשְׁיָהֶם וּלְבִנְיָהֶם וּלְעִבְדֵיהֶם.

שְׁלָמִים—קָדָשִׁים קָלִים; שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעִזְרָה,
 וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר.

לְכָל אָדָם, בְּכָל מֵאֵכֶל, לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַמּוֹרֶם
מֵהֶם, בּוֹיָצָא בָהֶם, אֵלֶּא שֶׁהַמּוֹרֶם נֶאֱכָר לַכֹּהֲנִים, לְנִשְׁיָהֶם
וְלִבְנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם.

הַכֹּבֹד וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַתְּפִסָּה—קִדְּשִׁים קָדִים; שְׁחִיטָתוֹן
בְּכָל מָקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמֵן טָעוֹן מִתְּנָה אֶתָּה, וּבְלִבְדִּי שִׁיתִּין
בְּנֶגֶד הַיְסוֹד. שָׁנָה בְּאֵכִילָתִי: הַכֹּבֹד—נֶאֱכָר לַכֹּהֲנִים,
וְהַמַּעֲשֵׂר—לְכָל אָדָם. וְנֶאֱכָרִין בְּכָר הָעִיר, בְּכָל מֵאֵכֶל,
לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַתְּפִסָּה, אֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֶּא בַּלַּיְלָה,
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֶּא עַד חֲצוֹת, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֶּא לְמַנּוּיָו, וְאֵינוֹ
נֶאֱכָל אֵלֶּא צָלִי.

י"ג מדות בתורה.

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר: בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה
נִדְרָשֶׁת בָּהֶן: מִקֵּל וְחֶמֶד; וּמִנִּזְרָה שְׂוֹה; מִבְּנִין אָב מִכְּתוּב
אֶחָד, וּמִבְּנִין אָב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים; מִפֶּלֶל וּפְרָט; וּמִפְּרָט
וּבְכָל; בְּכָר וּפְרָט וּבְכָל—אִי אֶתָּה דָן אֵלֶּא בְּעֵין הַפְּרָט;
מִפֶּלֶל שֶׁהוּא צָרִיד לְפְרָט, וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיד לְבְכָר. כָּל
דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלִל וַיֵּצֵא מִן הַפֶּלֶל לְלַמֵּד—לֹא לְרַמֵּד עַל
עַצְמוֹ יֵצֵא, אֵלֶּא לְרַמֵּד עַל הַפֶּלֶל כִּלּוֹ יֵצֵא. כָּר דָּבָר
שֶׁהִיא בְּכָלִל, וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טוֹעֵן אֶחָד שֶׁהוּא כְּעִנְיָנוּ—יֵצֵא
לְהַקֵּל וְלֹא לְהַחמִיר. כָּל דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלִל, וַיֵּצֵא לְטָעוֹן
טוֹעֵן אֶחָד שֶׁלֹּא כְּעִנְיָנוּ—יֵצֵא לְהַקֵּר וּלְהַחמִיר. כָּל דָּבָר
שֶׁהִיא בְּכָלִל וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ—אִי אֶתָּה יָכוֹל
לְהַחמִירוֹ לְכָלִל, עַד שִׁיַּחְוִירֵנוּ הַכְּתוּב לְכָלִל בְּפִרְוִישׁ.
דָּבָר הַלָּמֵד מִכְּנִיָּה, וְדָבָר הַלָּמֵד מִשׁוּבוֹ; וְכֵן (נ"א וְכֵן) שְׁנֵי

כתובים המבקשים זה את זה, עד שיבא הכתוב השלישי ויבריע ביניהם.

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה במינו, וזמן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך ביראה כימי עולם ובשנים קדמוניות.

קדיש דר רבנן.

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא ברעותה וימליך מלכותה; ויצמח פורקנא ויקרב (נ"א קץ) משיחה, בתיבון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, — ואמרו: אמן!
קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא!
יתברך וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקדשא — בריך הוא.

לעלא (בעשרית ולעלא) מן כל ברבא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמין בעלמא — ואמרו: אמן!
על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון, ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא דדין ודי בכל אתר ואתר — יהא דהון ולבון שלמא רבא, חנא וחסדא, ורחמי וחי אריכי, ומזוני ריחי ופורקנא מן קדם אבוהון דבשמא — ואמרו: אמן!
יהא שלמא רבא מן שמא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל — ואמרו: אמן!

עשה שלום במרומו, הוא יעשה ברחמי שלום, עלינו ועל כל ישראל — ואמרו: אמן!

שירי חרשה

שמה רבא — שמו הגדול. בעלמא די ברא ברעותה — עולם שפרא קרצונו. בתיבון — בתיבוס. בעגלא — במהרה. מברך לעלם — מברך לעולם. יתברך וכו' — יתברך שם ח' בכל לשון של שבח ותהלה. שמה דקדשא בריך הוא — שמו של הקדוש ברוך הוא. שהוא — לעלא מן כל ברבא — למעלה מן כל התכחות וכו' שאנו אומרים בעולם. רבנן — רבותינו. מאן דעסקין באורייתא — מי שעוסקים בתורה. די באתרא דדין — שבמקום הדין. שלמא רבא — שלום רב. מזונא ריחי — מזונות ברוח, ולא בצמצום פורקנא — נאולה. מן קדם אבוהון וגו' — מלפני אביהם שבשמים וארץ.

לְחֵי עוֹלָמִים:	הַלֵּלְךָ וְהַלְבוֹב	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַאֲדָרֶת וְהָאֲמוּנָה
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַמְּלוּכָה וְהַמְּשֻׁלָּה	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַבִּינָה וְהַבְּרָכָה
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַנּוֹי וְהַנֶּצֶחַ	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַנְּאֻנִּי וְהַנְּדָלָה
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַסְּגוּי וְהַשְׁגָּב	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַדַּעַת וְהַדְּבוּר
לְחֵי עוֹלָמִים:	הָעֶזֶז וְהָעֲנָה	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַהוֹד וְהַהֲדָר
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַפְּדוּת וְהַפָּאָר	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַנוֹעַד וְהַנְּתִיקוּת
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַצָּבִי וְהַצָּדֵק	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַזֶּדֶק וְהַזֶּהֱרָר
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַקְּרִיאָה וְהַקְּדוּשָׁה	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַתִּלָּוָה וְהַחֲסָן
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַרוֹן וְהַרוֹמָמוּת	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַמִּשְׁכָּם וְהַמְּהִיר
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַשִּׁיר וְהַשְׁכָּח	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַיְחָד וְהַיְרָאָה
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַתְּהִלָּה וְהַתְּפָאֶרֶת	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַתְּהִלָּה וְהַתְּכַבּוֹד

הַזֶּהֱרָר קח. הוֹדוּ לַיְי קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו.

שִׁירוֹ לֹא, וּמָרוּ לֹא, שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו.

הַתְּהִלָּלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב מִבְּקָשֵׁי יי.

דְּרָשׁוּ יי וְעֶזְרִי, בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד.

זְכְּרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתֵי וּמִשְׁפְּטֵי פִּיחוֹ.

זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו.

הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפְּטָיו.

זְכְּרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צִוְּהָ לְאַלְפֵי דוֹר.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲלִילוֹתָיו—מַעֲשָׂיו. שִׁיחוּ—סִפְּרוּ עַל דְּבַר נַפְלְאוֹתָיו. הַתְּהִלָּלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ—
הִלְלוּ שֵׁם קְדֹשׁוֹ. דְּרָשׁוּ ה' וְעֶזְרוּ—בִּקְרוּ בְּבֵית מִשְׁכַּן ה' וְאָרוֹן עֻזּוֹ. זֶרַע יִשְׂרָאֵל—אַתֶּם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל זְכְּרוּ אֵת נַפְלְאוֹתָיו. דְּבַר צִוְּהָ לְאַלְפֵי דוֹר—הַדְּבַר שֶׁצִּוְּהָ יִתְמָנֶה לְעוֹלָם.

אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם, וְשִׁבּוּעַתוֹ לִיצְחָק,
וַיַּעֲמִידָהּ לַיעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל-בְּרִית עוֹלָם,
לֵאמֹר: "לֶךְ אֶתֶּן אֶרֶץ כְּנָעַן, חֹבֶל נַחֲלָתְכֶם".
בְּהֵיוֹתְכֶם מִתִּי מִסֵּפֶר, כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ.

*

וַיִּתְּהֻלְכוּ מִנּוּי אֶל גּוֹי, וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר.
רָא הַנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים.
"אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיָחִי, וּבְנָבִיאִי אֵל תִּרְעוּ";

*

שִׁירוֹ לִי כָּל הָאָרֶץ, בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ.
סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו.
כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים.
כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים—אֱלִילִים, וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה.

*

שִׁירָה חֲדָשָׁה

חֲבֹל-חֶלֶק. בְּהֵיוֹתְכֶם מִתִּי מִסֵּפֶר—בְּהֵיוֹת אֲבוֹתֵינוּ אֲנָשִׁים מַעֲשִׂים. כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ—
כְּמַעֲט הָיָה מִסֵּפֶרם וְאֶף גָּרִים הָיוּ בָּהּ וְלֹא אֲזָרוּתָם. וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר—מִמַּמְלָכָה זוֹ
אֶל עַם אֲחֵר, אִם לֹא הָיָה לְאִישׁ לַעֲשׂוֹק אוֹתָם וּלְהַרְעֵ לָהֶם. נִיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים—כְּמוֹ
שְׁחוֹבִים וְיֹסֵר ה' אֶת אֲבִימֶלֶךְ עַל אֲדוֹת אֲבָרָהֶם וְשִׁרָה. וַיֹּאמֶר: אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיָחִי—
בְּאֵלָה שֶׁנִּזְעָרוּ לְהוֹדִיעַ אֶת אֲחֵדוֹתֵי בְּעוֹלָם, (הָאִישׁ שֶׁנִּזְעָר לְגִדּוּלוֹת בְּאֶרֶץ נִקְרָא בְּכַחַק
מִשְׁחִים). בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם—הוֹדִיעוּ בְּכָל יוֹם, יוֹם אֲחֵר יוֹם. אֱלִילִים—מַמְלַת אֵל.

חֹדֶר וְחֹדֶר לִפְנֵי עֵז וְחֹדֶה בְּמִקְוֵמוֹ.
 הָבוּ לִי, מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים; הָבוּ לִי כְבוֹד וְעֹז.
 הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לִפְנֵי.
 הִשְׁתַּחֲוּוּ לִי בַּחֲדַרְתִּי קֹדֶשׁ, חִילוּ מִלִּפְנֵי כָל הָאָרֶץ.
 אֶף תִּבְּנוּ תֵּבֵל בְּלֹ תִּמְוֹט.

יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּנוֹיָם: יְיָ מֶלֶךְ יִרְעֶם הַיָּם וּמִלֵּא, יַעֲלֶץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ.
 אֲזִי יִרְנְנוּ עַצִּי הַיָּעַר, מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ.

מכאן והלאה מסודרים פסוקים מתחלים ממקומות שונים.

חֹדְדוּ לִי, בִּי טוֹב, בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ!
 וַאֲמָרוּ: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם.
 לַחֲדוֹדוֹת לָשֵׁם קֹדֶשֶׁךָ, לַהֲשִׁיבֶכָּה בְּתִהְלָתֶךָ.
 בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם!
 וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם: אָמֵן וְהִלֵּל לִי.
 רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַחֲדָם רִנְלֵיו קֹדֶשׁ הוּא.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַבֵּל וְאִין—לִפְנֵי כְבוֹדוֹ בְּמִקְדָּשׁוֹ. כְּבוֹד שְׁמוֹ—הַכְּבוֹד הָרָאוּי לְשֵׁמוֹ. בַּחֲדַרְתִּי קֹדֶשׁ—בַּחֲדַרְתִּי קֹדֶשׁ. חִילוּ וגו'—רְנֵנוּ. אֶף תִּבְּנוּ תֵּבֵל—אֶף כִּי תִבְּנֶה עוֹמֶדֶת עַל פִּי ה' שֶׁל מְבֹרָה לְבַל תִּמְוֹט. וּבָבֶל זֹאת חֲדָדוֹ מִפְּנֵי, כִּי הִנָּכֶם תְּמִיד בְּרִדּוֹ. יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וגו'—בְּלֹמַר, כָּל הַתּוֹלָדָה תִּשְׂמַח לִפְנֵי ה' תִּבָּא לִשְׁפּוֹט הָאָרֶץ בְּמִשְׁפָּרִים. יִרְעֶם—וְיִרְעֶם. יַעֲלֶץ—יַעֲלֶץ וְיִשְׂמַח. לַהֲשִׁיבֶכָּה בְּתִהְלָתֶךָ—לִשְׁבֹּחַ אֶת תִּהְלָתֶךָ. כְּלֹמֶר: לִפְנֵי לִבְלֵי אֶת מַעֲשֵׂיךָ מִתְהַלְלִים. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם—בְּלֹמַר: כָּל הַיָּמִים. רוֹמְמוּ—וְהִלֵּלוּ. לַחֲדָם רִנְלֵיו—הוּא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, חֲדָם—מִשְׁכָּן, מִשְׁעָן לְרִנְלֵי חִיּוֹשֵׁב.

רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַחֵר קְדֹשׁ,
כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ

*

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית,
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ.
אַתָּה יי לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִידְךָ וְאַמְתָּךְ
תִּמְדִּי יִצְרוּנִי.

זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִידֶיךָ, כִּי מַעוֹלָם הָפְוָה.
תָּנוּ עֵז לְאֱלֹהִים

עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ, וְעֵזוֹ—בְּשִׁחְקִים.
נִזְרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא נוֹתֵן עֵז
יְתַעֲצֹמוֹת לָעַם—

בְּרוּךְ אֱלֹהִים!
אֵל נִקְמוֹת יי, אֵל נִקְמוֹת, הוֹפִיעַ!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לַחֵר קְדֹשׁ—הֵר תְּמוֹרֶתָ שֶׁעָלָיו נִקְנָה הַבּוֹת. לֹא תִכְלָא—לֹא תִמְנַע. יִצְרוּנִי—וַיִּשְׁפְּרוּנִי.
כִּי מַעוֹלָם הָפְוָה—כִּי תִמְדִּי תִתְנַחֵג עִם בְּרִיּוֹתֶיךָ בְּמִסַּת הַרְחִמִים. תָּנוּ עֵז—תָּנוּ כְּבוֹד.
עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ—עַל יְדֵי עַם יִשְׂרָאֵל תִּתְנַלָּה גְּאוֹתוֹ וְכְבוֹדוֹ. וְעֵזוֹ בְּשִׁחְקִים—
וְנִדְלָתוֹ תִּנְלָה מִן הַשִּׁחְקִים (*). נִזְרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ—נִזְרָא אַתָּה אֱלֹהִים מִמַּעוֹן קְדֹשְׁךָ
מִן הַשָּׁמַיִם. וְיִתַּעֲצֹמוֹת—וְיַעֲצִמָה, כֹּה. לָעַם—לְעַם יִשְׂרָאֵל. אֵל נִקְמוֹת—אֵל נֹקֵם בְּאוֹיְבָיו
הוֹפִיעַ—הִנְלָה.

(*) וְיֵשׁ גּוֹרָמִים: תָּנוּ עֵז לְאֱלֹהִים אֵל יִשְׂרָאֵל, גְּאוֹתוֹ וְעֵזוֹ בְּשִׁחְקִים. וּלְפִי יִחְפֹּר
נוֹשֵׁב תִּפְסֹק הֵנָּה אֵל הַקּוֹדֵם לוֹ בְּסֵפֶר הַתְּהִלּוֹת

הַנִּשְׂא, שִׁפְט הָאָרֶץ! הָשִׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים.
 לִי הַיְשׁוּעָה, עַל עֲמֹךְ בִּרְכָתְךָ סֵלָה.
 יי צְבֹאוֹת עֲמֵנוּ, מִשׁוּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה.
 יי צְבֹאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטָּח בְּךָ.
 יי הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאֵנוּ.

*

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתְךָ,
 וְרַעַם וְנִשְׂאִים עַד הָעוֹלָם
 נַפְשֵׁנוּ חִבָּתָה לִי, עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא.
 כִּי כוּ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ, כִּי בִשֵּׁם קֹדֶשׁוֹ בְּמַחֲנוּ.
 יְהִי חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ.

*

הִרְאֵנוּ יי חֶסֶדְךָ, וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ.
 קוֹמָה עֲזָרְתָהּ לָנוּ, וּפָדְנוּ לָמַעַן חֶסֶדְךָ.
 אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
 הִרְחֵב פִּיךָ וְאַמְלֵאָהּ.
 אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁכְחָה לּוֹ, — אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁי אֱלֹהָיו!

שִׁירָה סָד שָׁה

גֵּאִים—חוֹשָׁאִים. לֹה הַיְשׁוּעָה—אֶת מִדּוֹ תָבֵא הַיְשׁוּעָה. עַל עַמֶּךָ
 בִּרְכָתְךָ—אֶתָּה מְבַרֵּךְ תָּמִיד אֶת עַמֶּךָ. מִשׁוּב—מֵעוֹ, מִתְּחִלָּה. וְרַעַם—רָעָה אוֹתָם, נִחַלֵם.
 הַיְשׁוּעָה זֶה הַמַּגְדֵּל אֶת הַעֲדָר. וְנִשְׂאִים—רוֹמֵם אוֹתָם. חִבָּתָה—מִקְנָה. יַחֲלֵנוּ—קִיְנוּ.
 עֲזָרְתָהּ—לְשׁוֹנָה. הִרְחֵב פִּיךָ—גְּלוּמָה, שָׂאֵל לָךְ הַרְבֵּה נֶאֱמַלֵּא אֶת מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ

וְאֵנִי בַחֲסִידְךָ בְּמַחֲתִי, יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ;
אֲשִׁירָה לִי, בִּי גִמַּל עָלַי.

מִזְמֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת, לְדָוִד
אֲרוּמָמָד יְיָ, בִּי דִלִיתָנִי,
יְיָ אֱלֹהֵי, וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אֵיבֵי כִי
יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי, שׁוּעָתִי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי.
יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי, חַיִּיתִנִּי מִיַּרְדֵּי בֹר.
נִמְרוּ לִי חֲסִידָיו! וַחֲדָו לְזִכָּר קִדְשׁוֹ
כִּי רָגַע בְּאֶפֶס, חַיִּים בְּרָצוֹנִי;
בְּעָרֵב יִלִּין בְּכִי, וְלִבְקָר רָנָה.
יְאֵנִי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי, בַּל אֲמוֹט לְעוֹלָם.
יְיָ בְּרָצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְחַרְרִיעוֹ, הַסִּתְרָת פְּנִיךָ הָיִיתִי נִבְהָל.
אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא, וְאֵל אֲדֹנִי אֶתְחַנֵּן;
מֶה בָּצַע בְּרַמִּי, בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת?
הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר, הַיִּגִּיד אֲמַתְךָ?

שִׁיר הַחֲדָשָׁה

בִּי גִמַּל עָלַי—כִּי עָשָׂה אֵתִי חֶסֶד.
מִזְמֹר—שִׁיר עִם נְגִינָה, שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת—הַשִּׁיר אֲשֶׁר שָׁר לֵה' בְּאֶשֶׁר חֲנֹךְ אֶת
בֵּית מְלָכּוֹת וְהוּא שִׁיר-תּוֹדָה לֵה', עַל שֶׁרָפָא אוֹתוֹ מִמַּחֲלָתוֹ הַקָּשָׁה. אֲרוּמָמָד ה'—אֲרוּמָם
אוֹתְךָ בְּתַהֲלִיתִי. דִּלִיתָנִי—רוּמָסְתִּנִּי וַתְּקִימְתָּ אוֹתִי מִחֲלִי. שְׂאוֹל—בֹּר, קָבֵר. חַיִּיתִנִּי—הֶעֱמַדְתָּ
בְּחַיִּים נַפְשִׁי. מִיַּרְדֵּי—לְבָלִי אֲדֹר. לְזִכָּר קִדְשׁוֹ—לְשֵׁם קִדְשׁוֹ. רָגַע בְּאֶפֶס—אֵד עַת מַעֲטָה
נִמְשָׁךְ אִפֹּס עַל חֲסִידָיו. בְּרָצוֹנִי—בְּשׁוֹבוֹ, בְּשׁוֹבוֹ מִחֲרוֹן אִפֹּס. יִלִּין—וַיֵּצֵא לוֹ מִשְׁכָּן בְּבֵית
הָאֲדָם. בְּשִׁלּוֹי—בְּעֵת שְׁלוֹתִי. בַּל אֲמוֹט—לֹא אֶפֶל. בְּרָצוֹנְךָ—בְּחֶסֶדְךָ. הֶעֱמַדְתָּה לְחַרְרִי
עוֹלָ—(כְּמוֹ לְחַרֵּי עוֹלָ) הַחֹקֶת אֶת אֲשֶׁרִי וְשְׁלוֹתִי. מֶה בָּצַע בְּרַמִּי—אֵיזוֹ תוֹשֶׁלֶת תַּצֵּא בְּמוֹתִי
עֶפֶר—הַמֵּת שְׂהוּא עֶפֶר. הַיִּגִּיד אֲמַתְךָ—הַיִּסְפֵּר חֶסֶדְךָ?

שִׁמְעֵי יי וְחַנּוּנִי, יי הִיְהִי עֲזוּר לִי.
 הַכִּכֶּת מִכִּפְרֵי לְמַחֹל לִי, פִּתְחֵת שְׁקִי וּתְאַזְרֵנִי שְׂמִיחָה.
 לְמַעַן וַיִּמְרָד כְּבוֹד, וְלֹא יָדָם.
 יי אֱלֹהֵי! לְעוֹלָם אִיְהוָה.

קדיש יתום.

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֵלְמָא, דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ;
 וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּוִרְקָנָהּ וַיַּקְרֵב (נ"א קץ) מְשִׁיחָהּ,
 בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמִיכוּן, וּבְחַיֵּי דְכָר בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן
 קָרִיב—וְאַמְרוּ: אָמֵן!

קחל יְהוָה שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִיָּא!
 וַיִּתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר,
 וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא—בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלְמָא (בעש"ת
 וּלְעֵלְמָא מְכָל) מִן כָּר בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא.
 וְאַמְרִין בְּעֵלְמָא—וְאַמְרוּ: אָמֵן!

יְהוָה שְׁמֵהּ רַבָּא מִן שְׁמֵי וְחַיִּים טוֹבִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל—וְאַמְרוּ: אָמֵן!
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֶיךָ, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל—וְאַמְרוּ: אָמֵן!

יי מְלִיךְ, יי מְלִיךְ, יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד ב"פ: וְהִיְהִי יי
 לְמִלְכּוּת עַד כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יְהִי יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
 הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְמַחֹל—לְמַחֹלוֹת וּלְשִׁמְחָה. פִּתְחֵת—חֲמִירָה. שְׁקִי—אֲשֶׁר חֲמִירָה בְּמִתְנֵי בְּאֵבְלִי.
 וּתְאַזְרֵנִי—וַתְּחַדֵּר אוֹתִי, כְּבוֹד (כְּבוֹדִי) רִחְמִי. וְלֹא יָדָם—לֹא יִשְׁתַּק, לֹא יִתְבַּל מִזְמֹר לְךָ

קִדְשֶׁךָ, לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתִהְיוֹתְךָ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן הַלְלוּיָהּ. כָּל
הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ.

בְּהַשְׁתַּבֵּחַ רַבָּא אִמְרִים בָּאן לְמַנְצָא בְּשָׁמַיִם מְסַפְרִים עַד ה' לְאוֹרֵךְ יָמִים וְאַחֲכִי מִתְחַלֵּין בָּאן:
לְמַנְצָא בְּנִינִת מְזֻמֹּר שִׁיר. אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פְּנֵינוּ אֲתֵנּוּ
סֵלָה. לְבָשֶׁת בְּאַרְצֵי דְרַבְּקָה, בְּכָל גּוֹיִם יִשְׁוּעָתְךָ. יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים
יוֹדוּךָ עַמִּים בְּכֶסֶם. יִשְׁמְחוּ וִירְנְנוּ לְאָמִים, כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל, וְלְאָמִים
בְּאַרְצֵי תִנְחֵם סֵלָה. יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים בְּכֶסֶם. אֶרֶץ נִתְּנָה וְכוּלָּהּ,
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ אֹתוֹ כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ.

הִרְנִי מְזֻמֹּן אֶת פִּי לְחֻדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבֵּחַ אֶת בּוֹרְאִי

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָנִיתָהּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, בְּרוּךְ הוּא!

בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעֹשֶׂה.

בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמַקְיֵם.

בְּרוּךְ עֹשֶׂה בְּרָאשִׁית.

בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ.

בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת.

בְּרוּךְ מַשְׁלֵם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו.

בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיָּם לְנֶצַח.

שִׁירָה תְּדַשֵּׁה

אוֹמֵר וְעֹשֶׂה—מְקוֹם אֶת הַבְּרִיּוֹת, שְׁלֵא וְנִחַם וְלֹא יִתְחַרֵּט. עֹשֶׂה בְּרָאשִׁית—בוֹרֵא
הָעוֹלָם (כָּל הַבְּרִיּוֹת וְנִקְרָאת בְּשֵׁם "מַעֲשֵׂי בְּרָאשִׁית" עַל שֵׁם הַמִּקְרָא: בְּרָאשִׁית בְּרָא וכו')
ס

בְּרוּךְ פִּי־דָה וּמִצִּיל, בְּרוּךְ שְׁמוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֵב
הַרְחֵמֵן הַמְּהִל מֶלֶךְ עַמּוֹ, מְשַׁבַּח וּמַפְאֵר בְּלִשׁוֹן
חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבָדֶךָ, נְהַלֵּלְךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת וּנְגִידֶיךָ וּנְשִׁבְחֶךָ,
וּנְפַאֲרֶךָ, וּנְמַלִּיכֶךָ, וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ,
יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמַפְאֵר עַד־עַד
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהִל בְּתִשְׁבָּחוֹת.

א"א מְזִמּוֹר לְתוֹדָה לֹא בְּשִׁבְתָּ וְיוֹשֵׁב עֵינֶיךָ וְלֹא בַעֲפֹם וּבַחוֹחַ"מ ש"פ,

אֲבָל בַּחוֹחַ"ס שֶׁל פֶּסַח וּבַחוֹשׁ"ר אוֹמְרִים, וְאוֹמְרִים אוֹתוֹ מְעַמֵּד

מְזִמּוֹר לְתוֹדָה.

יְהוֹלִים ק.

הָרִיעוּ לִי כָל הָאָרֶץ!

עֲבָדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה, בָּאוּ לִפְנֵי בְּרִנָּה.

דַּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים,

הוּא עֲשֵׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ, עַמּוֹ וְצֹאן מְרֵעֵתוֹ.

בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה, תַּצְרוּתוֹ—בְּתִהְלָה,

חֲזְרוּ לוֹ בְּרֶכּוּ שְׁמוֹ!

כִּי מִזֶּבֶךְ יְיָ לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, וְעַד דֹּר וָדָר אֲמוֹנָתוֹ.

שִׁיר הַיָּד שֶׁה

וּנְמַלִּיכֶךָ—נִבִּיר אוֹתָךְ לְמִלְכֶּךָ עָלֵינוּ. וְנַזְכִּיר—וְנַחֲלֵל. יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים—הוּא

הַיְחִיד בְּעוֹלָמוֹ, וְהוּא הַנּוֹתֵן חַיִּים וְתַנְגִּיעַ בְּכָל הַבְּרִיָּאָה.

מְזִמּוֹר לְתוֹדָה—שִׁיר שֶׁהוּא אוֹמְרִים בְּעֵת הַקְּרִיבָה לְתוֹדָה. וְכֵדוּ... בְּשִׂמְחָה—

הַכִּנָּה עַל הַקָּמוֹן הַזֶּה שֶׁהוּא בֹא בְּתַרְגִּיעַ שְׂמִיחָה לְהִיכַל ה' לְתַקְרִיב קִרְבָּנוֹ.

אֲמוֹנָתוֹ—טוֹב וְנִסְדָּו.

בהושענא רבא אומרים כאן למנצח השמים מספרים תמצא בשחרית לשבת.

גם פסוקי דומרה אלה הובאו ממקומות שונים בתהלים.

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׁיו;
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
מִמְזֶרֶח שָׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ, מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ.
רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם—כְּבוֹדוֹ.
יְיָ, שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יְיָ, זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר.
יְיָ בַּשָּׁמַיִם הִכִּין כִּסְאוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה.
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם: יְיָ מֶלֶךְ!
יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד.
יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד; אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאֶרֶצוֹ.
יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הִנֵּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים.
רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ, וַעֲצַת יְיָ הִיא תְקוּם.
עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד, מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר.
כִּי הוּא אָמַר—וַיְהִי, הוּא צִוָּה—וַיַּעֲמֵד.
כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן, אֹהֶל לְמוֹשֵׁב לוֹ.

שִׁירָה תְּהִיָּה

יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם—תְּמִיד וְנֶטֶן כְּבוֹד לְשֵׁמוֹ. יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׁיו—
בְּרִאוֹתוֹ כִּי כָל בְּאֵי עוֹלָם מְפִירִים אֵת כְּבוֹדוֹ וְגִדְלוֹ—וְשִׁמַּח בְּמַעֲשָׁיו וַיְבִי אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם
פָּנֵינוּ. מְבֹאוֹ—שְׁקִיעָתוֹ. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ—כְּלוּמַר, כְּבוֹדוֹ וְתִהְיֶה לָהֶם מִתְגַּלָּה לָנוּ מִן הַשָּׁמַיִם
מִמְקוֹם שְׁבֻתוֹ. זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר—זִכְרוֹן שִׁמְךָ מִתְקִים לְעוֹלָם. ה' מֶלֶךְ—עֲבָשִׁיו.
ה' מֶלֶךְ—בְּעֲתוֹת שְׁעָבָרוֹ. יִמְלֹךְ—לְעֵתִיד. גּוֹיִם—עַמִּי כִנְעָן. הִנֵּיא—הִפֵּר, בִּטֹּל.
לִמְגַלְתּוֹ—לְעַם סִגְלָה שְׁלוֹ, לְעַם חִיבִי וְנִקְרָ לוֹ. וַיַּעֲמֵד—וַיִּקָּם לְעוֹלָם דְּבָרוֹ לְתַת אֶרֶץ
כִנְעָן לְעַמּוֹ. אֹהֶל לְמוֹשֵׁב לוֹ—רָצָה ה' בְּצִיּוֹן שְׁתַּדְּיָהּ לְמִקְוֶה שְׁבֻתוֹ וּמְנוּחָתוֹ.

כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, יִשְׂרָאֵל — לְסִגְלָתוֹ.

כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יְיָ עַמּוֹ, וַיִּנְחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב.

וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית.

וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ.

יְיָ הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנִי בַיּוֹם קָרְאֵנִי.

אֲשֶׁרִי יוֹשִׁבִי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְלִוְיָהּ סֵלָה.

אֲשֶׁרִי הָעָם שָׁכְבָה — לוֹ — אֲשֶׁרִי הָעָם שְׂיִי אֱלֹהָיו.

תְּהַלֵּלָהּ לְדָוִד,

תהלים קיב

אֲרוּמֶמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ! וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלִלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד.

גָּדוֹל יְיָ וּמְהִלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר.

דָּוִד לְדָוִד יִשָּׁבַח מִעֲשֵׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ.

הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה.

וְעֲזֹז נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלָתְךָ אִסְפְּרֶנָּה.

שִׁירָה תְּהִי שֶׁה

כִּי יַעֲקֹב וּגְו' — יְהוָה בָּחַר לוֹ בַּעֲשָׂקָב וּבִישְׁתָּאֵל לְעַם סִגְלָתוֹ. כִּי לֹא יִשָּׁשׁ ה' עַמּוֹ —
וּמִאֲחֵר שֶׁבָחָר בָּם לֹא יַעֲזֹב אוֹתָם מִדִּיּוֹת לוֹ לְעַם לְעוֹלָם.

אֲשֶׁרִי וּגְו' — מֵאֲשֶׁרִים אֵלֶּה הַיּוֹשְׁבִים בְּבֵיתְךָ ה'. עוֹד — תְּמִיד. תְּהַלֵּלָהּ לְדָוִד —
שִׁיר תְּהַלֵּלָהּ מֵאֵת דָּוִד, בּוֹ יִדְבֵּר עַל תְּהִלַּת ה'. אֵין חֶקֶר — אֵין סוֹף, אֵי אֲפִשֶׁר לְחַקֹּר
וּלְחַנֵּיץ עַד סוֹף גִּדְלָתוֹ. אֲשִׁיחָה — אֲסַפֵּר אֵת הַדָּר בְּבוֹדֶךָ וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ. וְעֲזֹז
נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ — נִזְרָאוֹתֶיךָ, מִעֲשֵׂיךָ הַנִּזְרָאִים יֹאמְרוּ וּיְסַפְּרוּ אֵת עֲזוֹתֶיךָ וּגְבוּרָתְךָ, וְאֵנִי —

זָכַר רַב מוֹכֵךְ יִבְיָעוּ, וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ.
 חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֲרֹךְ אַפַּיִם וְגִדְלֵ חֶסֶד.
 טוֹב יְיָ לְכָל, וְרַחֲמוֹ עַל כָּל מַעֲשָׂיו.
 יְיָ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחַסִּידֶיךָ יִבְרְכוּכָה.
 כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרָתְךָ יִדְבְּרוּ.
 לְחֹדִיעַ לִבִּי הָאָדָם גִּבּוֹרָתוֹ, וְכְבוֹד הַדֶּר מַלְכוּתוֹ.
 מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דֶּר וְדָר.
 סוּמֶךְ יְיָ לְכָל הַנִּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכַּפּוּפִים.
 עֲיִנֵּי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם
 בְּעֵתוֹ.

פּוֹתַח אֶת יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן.
 צֹדִיק יְיָ בְּכָל דִּרְכָיו, וְחַסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו.
 קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת.
 רָצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה, וְאֵת שְׁוַעְתָּם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם.

שִׁירָה חֹדֶשׁ

גִּדְלָתְךָ אִסְפָּר. זָכַר—גִּבּוֹרֵת. יִבְיָעוּ—יִגְדְּלוּ. אֲרֹךְ אַפַּיִם—מֵאֲרִיךְ בְּעַסּוֹ. יוֹדוּךָ ה' כָּל
 מַעֲשֶׂיךָ—כְּלוּמָר, מְכַל מַעֲשֶׂיךָ וְיִצְוֶיךָ נִשׁ לְרֹאוֹת תְּהִלַּת ה', וְחַסִּידֶיךָ וְכִרְכּוּךָ בְּפִיהֶם.
 לְחֹדִיעַ—חֲסִידֶיךָ יוֹדִיעוּ וְכו'. וְזוֹקֵף לְכָל הַכַּפּוּפִים—מַגְבִּיחַ וּמְקִים קוֹמַת הוֹלְכֵי
 שָׁחוֹת מֵעֵנִי וְלִחִץ. יִשְׁבְּרוּ—יִקְוּ. בְּעֵתוֹ—בְּעֵת שֶׁהוּא דְרוֹשׁ לָהֶם. פּוֹתַח אֶת
 יָדְךָ—מִלֵּת, וְאַתָּה" שֶׁבְּחֵרוֹת הַקּוֹרֵם מִסִּבָּת גַּם עַל זֶה: אֵתָּה פּוֹתַח... וְאַתָּה מְשַׁבֵּחַ
 רָצוֹן—(צוּפְרִידֵי עֲנִיּוּת) כְּלוּמָר, כָּל דְּרִישַׁת נַפְשׁוֹ. שְׁוַעְתָּם—צַעֲקָתָם.

שומר יי את כל אהביו, ואת כל הרשעים ישמיד.
תהלת יי ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו
לעולם ועד.

ואנחנו נברך יה, מעתה ועד עולם הללויה!

הללויה

תהלים קכו.

הללי נפשי את יי!

אהללה יי בחיי, אזמרה לאלהי בעודי.

אל תבטחו בנדיבים, בכן אדם שאין לו תשועה.

תצא רוחו ישב לאדמתו, ביום הווא אברו עשתנתיו.

אשרי שאל יעקב בעזרו, שברו על יי אלהיו.

עשה שמים וארץ, את הים ואת כל אשר בם.

השמר אמת לעולם.

עשה משפט לעשויקים, נתן לחם לרעבים.

יי מתיר אסורים.

יי פקח עורים, יי זוקק כפופים.

יי אהב צדיקים.

שירה חדשה

הללויה—קריאת המנצח היא למקהלת המשוררים לחלל את ה' בחיי—כל ימי
חיי. בעודי בכל משך חיותי על האדמה. שאין לו—לעצמו. ביום הווא אברו
עשתנתיו—ביום מותו ומותו ויאברו גם מהשבותיו שחפץ להוציאן אל הפעל.
אשרי וגו'—מאשר האיש שברך אלהים עזרו וישברו—תקנתו, כי ה' כל יכול הווא.

יִי שִׁמְרֵנוּ אֶת גְּרֵם, יָתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹדָה,
וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים יַעֲזֹת.
יִמְלֹךְ יִי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ, צִיּוֹן—לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּהָ.

הַלְלוּהָ!

שם קמו

כִּי טוֹב זְמַרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי נָעִים נָאוֹה תְהַלֶּה.
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יִי, נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּם,
הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב, וּמַחְבֵּשׁ לְעַצְבוֹתָם.
מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים, לְכֹלֶם שְׁמוֹת יִקְרָא.
גָּדוֹל אֲדֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ, לַתְּבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר.
מַעֲזֹדַד עֲנָוִים יִי, מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים עֲדֵי אֶרֶץ.
עָנֵנוּ לֵי בְּתוֹדָה, זְמַרוּ לֹאֲלֹהֵינוּ בְּכִנּוּר.
הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמְכִּין לָאֶרֶץ מָטָר.
הַמְצַמִּיחַ הָרִים חֲצִיר.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

„עוֹשֶׂה שְׁמִים” גּוֹי וְלֹא יְבוֹשׁוּ הַכּוֹסְתִּים בּוֹ. יַעֲזֹדָה—יִחֹק. יַעֲזֹת—יַעֲשֶׂם וְיִזְלִיחַ
בְּתוֹהוּ לֹא דֶרֶךְ

הַלְלוּהָ—הַשִּׁיר הַזֶּה מוֹסֵב עַל זְמַן שִׁיבַת צִיּוֹן. כִּי טוֹב זְמַרָה גּוֹי—כִּי טוֹב
לְזַמֵּר לֹאֲלֹהֵינוּ, „כִּי נָעִים” לְזַמֵּר לוֹ, „וְנִאֲנֶה” וְנִסָּה תְהַלֶּה לוֹ. וּבְחֲרֻזִּים הַבָּאִים יִאֲסַר
הַמְשׁוֹבֵר מְדוּעַ נָאוֹה לוֹ תְהַלֶּה, שְׁהוּא בּוֹנֵה גּוֹי. יְכַנֵּם—יִקְבֹּץ וְיִכְנִים גּוֹלֵי יִשְׂרָאֵל אֶל
עֲרָצָם. וּמַחְבֵּשׁ לְעַצְבוֹתָם—יַשִּׁים מַחְבֵּשֶׁת עַל יְגוֹנָם וְנִמְשָׁל הַעֶצֶב לְמִנָּה. אֵין מִסְפָּר—
אֵין מִקָּר וְגִבּוֹל. מַעֲזֹדַד עֲנָוִים—סִחֹק נִדְבָאִים וּשְׁפִלִים. עָנֵנוּ—הִרְיֵנוּ קוֹל. חֲצִיר—

עֲתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה, לִבֵּנִי עֶרֶב אֲשֶׁר יִקְרְאוּ.
 לֹא בְגִבּוֹרֶת הַסּוּם יִחַפֵּן, לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה.
 רוּצֶה יְיָ אֶת יִרְאֹיו, אֶת הַמִּיֻּחָלִים לַחֲסִדּוֹ.
 שִׁבְּחֵה יְרוּשָׁלַיִם! אֶת יְיָ, הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן!
 כִּי חֹזֶק בְּרִיחֵי שַׁעֲרֶיהָ, בֶּרֶךְ בְּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ.
 הַשֵּׁם גְּבוּלָךְ שָׁלוֹם, חֶלֶב חַטִּים יִשְׂבִּיעֶךָ.
 הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ, עַד מִהֲרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ.
 הִנֵּתִן שִׁלְג בַּצֶּמֶר, כְּפֹר כְּאֹפֶר יְפוֹר.
 מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּפִתִּים, לִפְנֵי קִרְתּוֹ מִי יַעֲמֵד.
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּס, יֵשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם.
 מִנִּיד דְּבָרָיו לִיעֶקֶב, חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל.
 לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בָּרַ יַדְעוּם, הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ

שם קטן.

הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲשֹׁב. לִבֵּנִי עֶרֶב—שִׁאֲמוֹתֵיהֶם עֲזוּבוֹת אוֹתָם חֲסֵם בְּחֻלְדָּם, וְאֲשֶׁר עַל כֵּן יִקְרְאוּ וַיִּבְקֹשׁ:
 אֵל—לֵהֶם יִתֵּן ה'. לֹא בְגִבּוֹרֶת הַסּוּם יִחַפֵּן—ה' לֹא יִחַפֵּן וְלֹא יַצִּיל אֶת הַבּוֹשֵׁם בְּגִבּוֹרֶת
 סוּמוֹ. בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ—כְּלוּמֹר, כְּלֵי הַמְּרוֹץ. גְּבוּלָךְ—כְּמוֹ, מְגִבּוּלָךְ. חֶלֶב חַטִּים—כְּמִיתֵב
 וְחַטִּים יִשְׂבִּיעַ אוֹתְךָ. הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ—כְּמוֹ הַשְׁלַח וְהַנָּשֵׁם הַיּוֹרְדִים בְּדִבְרֵי ה'. עַד
 מִהֲרָה—מִהֲרָה סָדָה. בַּצֶּמֶר—הַדּוֹמָה בְּמִרְאֶתָהּ לְאֶמֶר זָוִי. כְּפֹר—שֶׁל גִּנְזָא וְהוּא
 חֲבֵרֶת הַנּוֹפֵל בְּצִוְיֹת שְׁמֵי קִבְּהָ. קִרְתּוֹ—הַקִּד שֶׁלּוֹ. וַיִּמָּס—וַיִּסּוּג אוֹתָם. יֵשֵׁב—נִסִּיחָה.
 מִנִּיד דְּבָרָיו לִיעֶקֶב—כְּמוֹ שֶׁיִּשְׁלַח דְּבָרוֹ לְהַטְבִּיעַ, בֶּן שֶׁלַח דְּבָרוֹ לִיעֶקֶב עַל־יְדֵי הַנְּבִיאִים.
 לֹא יַדְעוּם—לֹא יִדְעוּ הַגּוֹיִם אוֹתָם.

הִלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו, הִלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו.
הִלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ, הִלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר
הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם.
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי הוּא צִוָּה—וַיִּבְרָאוּ.
וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם, חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר.
הִלְלוּ אֶת יי מִן הָאָרֶץ, תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת.
אֵשׁ וּבָרָד, שֶׁלֶג וְקִימוֹר, רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ
הַהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים.
הַחִיָּה וְכָל בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף.
מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים, שָׂרִים וְכָל שְׂפָטֵי אֶרֶץ.
בַּחוּרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת, זִקְנִים עִם נְעָרִים.
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי נִשְׁגַּב שָׁמַיִם לְבָדּוֹ,
הוֹדּוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם.
וַיִּרְם קֶרֶן לְעַמּוֹ.
תִּתְּחַלֶּה לְכָל חֲסִידָיו, לְבִנֵּי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבּוֹ, הִלְלוּיָהּ!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם—הַשָּׁמַיִם הַרְמִים. הוּא צִוָּה וַיִּבְרָאוּ—הֵם נִבְרָאוּ בְּמִצְוֹת פִּי.
וְלֹא יַעֲבוֹר—חֵק לֹא יַעֲבוֹר וְלֹא יִחַלּוּף. קִימוֹר—עֲרָפֶל. עֹשֶׂה דְבָרוֹ—קָמוּ: הָעֹשֶׂה
דְּבָרוֹ, הָרִים תְּהוֹלֵקֶת בְּשִׁלְחוֹת ה' וּמִקְנֶמֶת אֶת דְּבָרוֹ (הַלְלִי אֶת ה'). קֶרֶן—מַשְׁעַל עַל
דָּבָר וְהַמְשָׁעֵלָה, וְלִפְיָקֶד "תִּתְּחַלֶּה לְכָל חֲסִידָיו"—וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִקְרֹבָיו

שם קמ.

הַלְלוּיָהּ!

שִׁירוֹ לִי שִׁיר חֲדָשׁ, תִּהְלֹתוֹ בְּקֹהֶל חֲסִידִים.
 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשִׂיוֹ, בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם.
 יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל, בְּתֵבָה וּכְנוֹר יִזְמְרוּ לוֹ.
 כִּי רוּצָה יְיָ בְּעַמּוֹ, יִפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה.
 יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכְבוֹד, יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
 רוּמָמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם, וַחֲרֵב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם.
 לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם, תּוֹכַחוֹת בְּלֹאמִים.
 לְאֶסֶר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים, וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכִבְלֵי בְרוֹל.
 לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב, הַלְלוּיָהּ.
 הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו, הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ!

שם קנ.

הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ!
 הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ, הַלְלוּהוּ כָּרֵב גְּדֻלּוֹ!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַלְלוּיָהּ—שִׁיר זֶה הוֹשֵׁר עַל גִּצְחוֹנוֹ בְּמִלְחָמָה. תִּהְלֹתוֹ וְגו'—תִּהְלֹתוֹ שֶׁל ה'
 תִּהְיֶה נָא בְּקֶרֶב קֹהֶל חֲסִידִים, בְּעֲשִׂיוֹ—בְּה' עוֹשֶׂהוּ וּבּוֹרְאָהוּ. כִּי רוּצָה ה' בְּעַמּוֹ—וְעַכְשָׁיו
 פֹּאֵר וְהַקְטִיר אֶת הָעַנּוּיִם (הַחֲסִידִים) בְּעֲשֶׂת יִשְׁעָה. יַעֲלִזוּ—וְשִׁמְחוּ. בְּכְבוֹד—בְּגִבּוֹדָם,
 שֶׁחָלּוּ בְּגִצְחוֹנָם. רוּמָמוֹת—תִּהְלֹת. חֲרֵב פִּיפְיוֹת—לְשׁוֹנָה וְשׁוֹנָה. תּוֹכַחוֹת—
 עוֹנָשִׁין. בְּזֻקִים—בְּגִבּוֹלִים. מִשְׁפָּט כָּתוּב—מִשְׁפָּט נֹעֵד, מִשְׁפָּט הָרָאִי לָהֶם לְפִי פְעֻלָּם.
 הָדָר וְגו'—מִשְׁפָּט זֶה כְּבוֹד וְהָדָר הוּא לְחֲסִידָיו.

בְּקֹדֶשׁוֹ—בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ, בְּשָׁמַיִם, וְאֵל הַמַּלְאָכִים יִבְרַךְ. בְּגִבּוֹרָתוֹ—בְּסִפּוֹר גִּבּוֹרָתוֹ. גְּדֻלּוֹ—

הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ בְּנִגְבֵּל וּבְנֹר!
 הִלְלוּהוּ בְּתֹף וּמַחֹל, הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וּבְעֹב.
 הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמֶעַ, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.
 כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יְהִי הַלְלוּיָהּ!
 כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יְהִי הַלְלוּיָהּ!

כָּרוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן!
 כָּרוֹךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם—הַלְלוּיָהּ!
 כָּרוֹךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ.
 זָכְרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
 הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן.

יש לעמוד בשאומרים ויברך דוד עד אחר ישתבח.

דְּבַר הַיָּמִים א. כפ.
 וַיִּבְרַךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינָיו כָּל הַיּוֹמָה,
 וַיֹּאמֶר דָּוִיד:

כָּרוֹךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אָבִינוּ,
 מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם. לְךָ יְיָ הַגְדָּלָה,

שִׁיר הַהַדְשָׁה

כמו „גדלו“. מנים ועוב-מיני כלי שיר. צלצלי שמע-מצלפים המשמיעות קול גדול. צלצלי תרועה-מצלפים המשמיעות קול תרועה. כל הנשמה-כל אשר נשמה באפיו לעיני כל הקהל-שנקבלו ע"י דוד והתקדשו בקשר וחדב ואבנים טובות לבגדן בית

וְהַגְבוּרָה, וְהַתְפָּאֶרֶת, וְהַנְּצַחַת, וְהַחֲדוּד,
 כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ; לָךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה,
 וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. וְהַעֲשֵׂר
 וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל
 וּבִידֶךָ כֶּחַ וְגִבּוֹרָה, וּבִידֶךָ, לְגִבּוֹר
 וּלְחֹזֶק לְכָל. וְעַתָּה אֶלְהִינוּ, מִזִּדִּים
 אֲנַחְנוּ לָךְ, וּמַחֲלָלִים לְשֵׁם תְּפִאֲרָתֶךָ.
 וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל
 בְּרָכָה וּתְהִלָּה.

נחמיה ט.
 אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדְּךָ, אַתָּה עֹשִׂית
 אֶת הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְכָל צְבָאָם,
 הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיָּמִים וְכָל
 אֲשֶׁר בָּהֶם; וְאַתָּה מַחֲיֶה אֶת כָּל־

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אלהים, כְּמִסְפַּר כְּדִבְרֵי הַיָּמִים" א, כט. וְהַנְּצַחַת-וְהַחֲדוּד-וְהַמַּמְשָׁלָה. כִּי כָל-אֲשֶׁר
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ הוּא. וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ-כְּלוּמָר, לָךְ ח' הַמַּמְלָכָה, וְאַתָּה הוּא הַמֶּלֶךְ

וַיָּבֹא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים. אַתָּה
 הוּא ייִהְיֶה אֱלֹהִים, אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם.
 וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים, וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ
 אַבְרָהָם. וּמָצִאתָ אֶת לִבּוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ.

וּכְרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ
 הַכְּנַעֲנִי, הַחֲתִי, הָאֹמִרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי
 וְהַגְּרִזִּי לָתֵת לְזֶרְעוֹ, וְתָקַם אֶת דְּבָרְךָ
 כִּי צִדִּיק אַתָּה. וַתֵּרָא אֶת עֲנִי אַבְרָהָם
 בְּמִצְרַיִם, וְאֶת זַעֲקָתוֹ שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף.
 וַתֵּתֵן אֹתָהּ וּמִפְתִּים בְּפִרְעֹה וּבְכָל
 עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֶרְצוֹ, כִּי יָדַעְתָּ כִּי
 הִזְדַּדוּ עֲלֵיהֶם; וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּהִיּוֹם

שִׁירָה תְּדַשֶּׁה

הַמִּתְנַשֵּׂא לְהִיּוֹת רֹאשׁ וְאֶדְוֶן לְכָל חֲבֵרָאִים. וּמָצִאתָ אֶת ... וּכְרוֹת עִמּוֹ וְגו'—בְּאֲשֶׁר
 מָצִאתָ אֶת לִבּוֹ אַבְרָהָם נֶאֱמָן לָךְ, אֲזַי קָבַת עִמּוֹ בְּרִית. הִזְדַּדוּ—הִרְשִׁיעוּ, חָשְׁבוּ מַחֲשֻׁבוֹת
 כָּשֶׁה. וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם—הוֹדַעְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ, "כְּהִיּוֹם הַזֶּה", שֶׁשְׁמֶךָ גָּדוֹל

הַזֶּה. וְהֵימָּה בְּקִעַת לִפְנֵיהֶם, וַיַּעֲבֹדוּ
בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּמָּה, וְאֵת רִדְפֵיהֶם
הַשְׁלִכְתָּ בַּמַּצּוֹת כִּמּוֹ אֶבֶן בְּמִים עֲזוּבִים.

שמות יד

וַיִּזְשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת
יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם. וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל
שַׁפַּת הַיָּם. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת
הַיָּד הַגְּדוֹלָה, אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ
בַּמִּצְרַיִם וַיֵּרָאוּ הָעָם אֶת יְיָ,
וַיֹּאמְרוּ בְּיָי וּבַמֶּלֶכֶת עֲבָדוּ

שִׁירַת הַיָּם

שמות פו. אֲזַי יִשְׁיֵר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לַיָּי, וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר:

שִׁירַת הַיָּד שָׁה

וְקִדּוּשׁ. בַּמַּצּוֹת-בְּעַמְּקֵי תְּהוֹם-מַיִם עֲזוּבִים-בְּפִיזִים וְשׁוֹטְפִים בְּמִרְצָה תִּזְקֶה. עַל
שַׁפַּת הַיָּם-כִּי רַבִּים מִפְּנֵי הַמִּצְרַיִם הִשְׁלַכּוּ בַּשֹּׁטָף הַגָּלִיל עַל שַׁפַּת הַיָּם. הַיָּד הַגְּדוֹלָה-
בְּלוֹמַר, הַכֹּחַ הַגְּדוֹל

אֲשִׁירָה לִי, כִּי נָאֵה נָאֵה, סוּם וּרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם.
 עָזִי וְזִמְרַת יָהּ, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה
 זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְהוּ, אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמָנָהוּ.
 יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה, יְיָ שְׁמוֹ
 מִרְכַּבַּת פָּרֶעַה וַחֲלוֹ יָרָה בַּיָּם, וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי
 טָבָעוּ בַּיָּם סוּף.
 תַּהֲמַת יִבְסִימוּ, יָרְדוּ בְּמַצּוֹלֹת כְּמוֹ אָבִן.
 יִמְיֹנֶה יְיָ נְאֻדְרֵי בִכְתּוֹ, יִמְיֹנֶה יְיָ תִרְעֵץ אוֹיֵב
 וּבְרֹב גְּאוֹנֶה תַּהֲרֹם קִמְיֹה, תִּשְׁלַח חֲרֹנֶה יֹאכְלֵמוֹ בִּכְשׁוֹ.
 וּבְרוּחַ אֶפֶיָּה נַעֲרָמוּ מַיִם, נִצְבוּ כְמוֹ יַד נְזֻלִּים.
 קָפְאוּ תַּהֲמַת בְּלֹב יָם.
 אָמַר אוֹיֵב: אֶרְדָּה אֲשׁוּי, אַחֲלֶק שָׁלָל, תִּמְלֹאמוּ
 נַפְשִׁי, אֶרִיק חֲרָבִי, תוֹרִישְׁמוּ יָדִי.
 נִשְׁפָּת בְּרוּחַךְ — כִּסְמוּ יָם, צָלְלוּ בַּעֲוֹפֶרֶת
 בְּמַיִם אֲדִירִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

נָאֵה-הַתְּשִׁלָּה וְהַתְרוֹסָם. רָמָה-זָרָה, הַשְׁלִיד. וְזִמְרַת-וְזִמְרָתִי. וְאַנְהוּ-אֶפְסָר
 אוֹתוֹ. אִישׁ מִלְחָמָה-גִּבּוֹר וּמַנְצֵחַ. שְׁלֹשִׁי-מַנְחִיגֵי תִרְכָּב. יִבְסִימוּ-וְכִסּוּ אוֹתָם.
 נְאֻדְרֵי-נִשְׁגָּב וּבְכִיר בָּם. (הַיּוֹד נִשְׁפָּת). תִּרְעֵץ-תִּרְוֹצֵץ וְתִשְׁבֵּר. גְּאוֹנֶה-רוֹקֵמִיתֶךָ.
 קִמְיֹה-קְלוֹמֶר, אוֹיֵב עֶפֶד. יֹאכְלֵמוֹ בִּכְשׁוֹ-חֲרוֹנֶה יֹאכֵל אוֹתָם כָּאֵשׁ אֵיזֶלֶת קֶשׁ.
 וּבְרוּחַ אֶפֶיָּה-הוּא חֲרוֹם תְּקָדִים הַעֲזָה שְׁחֹלִיד כִּה אֵת מִי הָיָם. עֲרָמוּ-עֲמָדֵי הַיָּם.
 עֲרָמִים בַּשְּׂדֶּה. יַד-עֲמוּד מַיִם גִּבּוֹה. קָפְאוּ-נִתְקַשּׁוּ, הַגְּלִידוֹ. תִּמְלֹאמוּ נַפְשִׁי-
 עַל יָדָם תִּמְלֹא חֲמַדְתִּי לְהוֹן. אֶרִיק-אֲזוּן. תוֹרִישְׁמוּ-תִּשְׁמִיד אוֹתָם. צָלְלוּ שְׁקֵעוֹ.

מִי כְמִכָּה בָּאֵלִים, יִי! מִי כְמִכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ?

נֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פֶלֶא!

נְטִיט יְמִינֶךָ—תְּבַלְעֵמוּ אֶרֶץ,

נְחִית בְּחֶסֶדְךָ עִם זִוְגָאֵלְתָּ, נְהַלְתָּ בְּעֶזֶךָ אֶל נִוְה קְדוֹשְׁךָ.

שָׁמְעוּ עַמִּים—יִרְגְּזוּן, חֵיל אַחֲזִי יִשְׁבִּי פִלֶשֶׁת.

אֲזִי נִבְהָלוּ אֱלֹנֵי אֲדוֹם, אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחֱזְמוּ רַעַד

נִמְנוּ כָּל יִשְׁבִּי כְנָעַן.

תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחָד, בְּגִדְל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן,

עַד יַעֲבֹר עֲמֶךָ, יִי! עַד יַעֲבֹר עִם זִו קְנִיַת

תְּבִאָמוּ וְתִשְׁעֵמוּ בְּהַר נְחֻלְתֶּךָ, מְכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פַּעֲלֶתְךָ יִי,

מִקְדָּשְׁךָ אֲדָנִי! כְּנֹנוּ יְיָ יִדְךָ.

יִי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד

יִי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.

יִי מַלְכוּתֶךָ קָאָם לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עֲלָמֵיָא!

כִּי בָּא סוֹס פִּרְעֹה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם, וַיִּשָּׁב

שִׁירָה חֲדָשָׁה

יִרְדּוּ מִטָּה. בָּאֵלִים—בְּהוֹדָה כָּל הָאֱדִירִים וְהַחֲזָקִים. נֹרָא תְהִלּוֹת—מְהִלִּים אוֹתָךְ בְּמַעֲשֵׂים
נֹרָאִים שְׁמַעֲשֵׂה. נְחִית—נִסִּית. חֵיל—חֲזָקָה. נִוְה קְדוֹשְׁךָ—הוּא הָאֶרֶץ קְדוֹשָׁה שְׁבִחָתָהּ.
בָּהּ לִמְעוֹן לְךָ. חֵיל—פֶּחַד גָּדוֹל. אֵילֵי—נִבְוֵרֵי. נִמְנוּ—נִמְסוּ כְּדֵינָה מִפְּחָד. אֵימָתָה—
אֵימָה. יִדְמוּ—יִשְׁתַּקּוּ, וַיִּלְמוּ. מְכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פַּעֲלֶת—שֵׁם מְבִין לְךָ מְקוֹם נְכוֹן
לְשִׁבְתָּ (הוּא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ). מַלְכוּתֶךָ קָאָם—מַלְכוּתֶךָ מְקוֹם (נְחוּ מַלְכוּתֶךָ).

יְיָ עֲלֵהֶם אֶת מִי הַיָּם, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֹשָׁה
בְּתוֹךְ הַיָּם.

כִּי רָאִי הַמֶּלֶכָה וּמוֹשֵׁל בְּנוֹיִם, וַעֲלוּ מוֹשִׁיעִים
בְּהֵר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת הָרָעָה, וְהִיֵּתָה לִּי הַמֶּלֶכָה.
וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מַלְכֵנוּ, הָאֵל
הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
כִּי לֵךְ נָאָה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ;
שִׁיר וּשְׁבַחָה, הִלֵּל וְזַמְרָה, עֲזֹרָה וּמִמְשָׁלָה,
נִצָּחַת, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת,
קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וּמַעֲזוֹלָם וְעַד
עוֹלָם אֲתָה אֵל.

שִׁיר תְּהִלָּה

אֲרָמִי לַחֲרוֹז מְקוֹרֵם. מוֹשִׁיעִים וְגו'—שְׁרֵי יִשְׂרָאֵל וְשׁוֹפְטֵי יְבֹאֵי לַעֲשׂוֹת שְׁפָטִים
וְתוֹכָחוֹת בְּהֵר עֲשׂוֹ.

נָאָה—נָאָה וְרָאִי לֵךְ שִׁיר וּשְׁבַח. נִצָּחַת—כֵּן

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֵל מֶלֶךְ. גָּדוֹל
וּמְהֻלָּל בַּתְּשֻׁבּוֹת, אֵל הַחוּדָאוֹת,
אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת,
רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בַּיִשְׂרֵי
וּמְרָה, מֶלֶךְ יָחִיד אֵל, חַי הָעוֹלָמִים.

חצי קדיש

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֹה רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעֲיָתָהּ; וְיִמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרוֹדָקְנָהּ וְיִקְרַב (נ"א קץ) מְשִׁיחָהּ, בְּחִיּוּכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן, וּבְחֵי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב—וְאַמְרוּ: אָמֵן.

יְהִי יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא!
יְתְבָרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרַומֵּם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה,
וְיִתְהַלָּל, שְׁמֹה דְקִדְשָׁא—בְּרוּךְ הוּא, רַעְלָא (בעש"ת וְלַעֲבָא מִבֵּל) מִן כָּל
בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאַמִּירֵן בְּעֶלְמָא—וְאַמְרוּ: אָמֵן!

שחרית לחול

בעש"ת קודם ברכו אומרים זה:

שִׁיר הַמַּעֲלֹת מִמַּעַמְקִים קְרִיאָתָהּ יי. אֲדִינִי שְׁמַעַה בְּקוֹלִי תְהִינֶנָּה
אֲנִיךָ בְּשֻׁבוֹת, לְקוֹל תְּחִנּוּנֵי. אִם עֲנוּת תִּשְׁמַר יְהִי אֲדִינִי מִי יַעֲמֵד? כִּי
עַמָּה הִסְלִיכָה לְמַעַן תִּגְרָא. קוֹיָתִי יי קוֹיָתָה נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלִיתִי. נַפְשִׁי
לְאֲדִינִי מִשְׁמָרִים לְבָקֵר שְׁמָרִים לְבָקֵר. יְחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי כִּי עִם יי הַחֲסֵד
וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת. וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.

בְּשִׁעָה שְׁחִחֹן אָמַר בָּרְכוּ אֹמְרִים תִּקְבֹּל יְתִבְרָךְ.

חֲיוֹן
בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ! יְתִבְרָךְ וַיִּשְׁמַח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד! וַיִּחַנְּשָׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
וַיִּחַדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רֹאשׁוֹן וְהוּא
אֲחֵרוֹן וּמִבְלָעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם,
וּמְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלִדְרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים, וּבְמוֹכֵו
מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מָה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיָו יְיָ! כָּלֵם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ.
הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדּוֹ מֵאֵן, הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפָאֵר
וְהַמְּתִנְשֵׂא מִימּוֹת עוֹלָם.

אֱלֹהֵי עוֹלָם! בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ.
אֲדוֹן עֲגוּנוֹ צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב בְּעֲדָנוּ.

אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל יָדָעָה
הַכִּין וּפָעַל זִהְרֵי חֲמָה
טוֹב יַצַּר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ

שִׁירָה תְּדָשָׁה

וְלִדְרִים עָלֶיהָ—וְלִיּוֹשְׁבֶיהָ. מִחֲדָשׁ וְגו'—יָשׁוּב לַעֲשׂוֹת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה בְּשִׁשְׁתֵּי
יָמֵי הַבְּרִיאָה: נֹתֵן תְּשֻׁמָּה לְאוֹר יוֹמָם וְלַחֹשֶׁךְ בַּלַּיְלָה. קִנְיָנָךְ—יִצְרִיךָ וּבְרִיּוֹתֶיךָ. מִימּוֹת
עוֹלָם—מִיָּמֵי קֶדֶם. מִשְׁגָּב—מִעַן וּמִחֲסָה. זִהְרֵי חֲמָה—קִנְיָנוֹ אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ. טוֹב יַצַּר וְגו'—

מֵאֲזֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֵזוֹ
פְּנוֹת צָבָאוֹ קְדוּשִׁים, רוֹמְמֵי שְׂדֵי,
תַּמִּיד מִסְפָּרִים, כְּבוֹד אֵל וְקִדְשָׁתוֹ.
תַּתְּכַרֵּךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
מִתַּחַת עַל כָּל שֹׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִידָה, וְעַל מְאֹרֵי אוֹר
שַׁעֲשִׁיית (שִׁי־צֶרֶת) הַמָּה יִפְאָרוּךְ סֶלָה.

תַּתְּכַרֵּךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ, מַלְכֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ, בּוֹרֵא
קְדוּשִׁים; יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלָכֵנוּ, יוֹצֵר מִשְׁרָתִים;
וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתָיו בָּלָם, עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, וּמִשְׁמִיעִים
בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל (בְּ)דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם.
בָּלָם אֲהוּבִים, בָּלָם בְּרוּרִים, בָּלָם גְּבוּרִים, בָּלָם
קְדוּשִׁים, וּבָלָם עֲשִׂים בְּאִמָּה וּבִירָאָה רָצוֹן קוֹנֵם, וּבָלָם
פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרָה, בְּשִׁירָה
וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִין, וּמְשַׁבְּחִין, וּמְפָאֲרִין, וּמַעֲרִיצִין.
וּמִקְדִּישִׁין וּמְמַלִּיכִין —

שִׁירָה תְּדַשָּׁה

הָאֵל הַטּוֹב יֵצֵר אֶת אֱלֹה לְכָבוֹד שְׁמוֹ. מֵאֲזֹרוֹת — הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְהַיָּם וְהַבְּרָכִים. סְבִיבוֹת עֵזוֹ —
מִסְכָּבִים לְשִׁמִּי עֵזוֹ. פְּנוֹת צָבָאוֹ וְגוֹ' — שְׂרֵי צָבָאוֹ (מַלְאָכָיו) הַקְּדוּשִׁים מְרוֹמְמִים שְׂדֵי
וּמִסְפָּרִים כְּבוֹדוֹ. עַל כָּל שֹׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִידָה — עַל מַעֲשֵׂי הַמִּשְׁבָּחִים. בּוֹרֵא קְדוּשִׁים —
שֹׁבֵר אֱלֹהִים וּמִשְׁרָתִים קְדוּשִׁים. בְּרוּם עוֹלָם — בְּמִדָּה. דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים — בְּלִמְדָּה
תַּתְּכַרֵּךְ וּשְׁבַחָיו. בָּלָם אֲהוּבִים — לְפָנָיו. בְּרוּרִים — זָכִים. קוֹנֵם — בּוֹרֵא. וּמַעֲרִיצִים...

אֶת שֵׁם הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא,
 קָדוֹשׁ הוּא. — וְכֻלָּם מִקְבָּלִים עָלֵיהֶם עַל מַלְכוּת
 שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה, וְנוֹתָנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוֹת זֶה לְזֶה,
 לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנִחַת רוּחַ, בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה;
 קִדְּשָׁה כָּלֶם בְּאַחַד עוֹנִים בְּאִימָה וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:
 קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יִי צְבָאוֹת,
 מָלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְהַאֲפִנִים וְחַיּוֹת הַקִּדְּשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל
 מִתְנַשְּׂאִים לְעֶמֶת שָׁרָפִים, לְעֶמֶתָם
 מִשִּׁבְחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יִי מִמְּקוֹמוֹ

לֵאל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ, לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם,
 זְמֵרוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבוֹדוֹ

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֶת שֵׁם — מִכִּירִים מוֹדָאוֹ שֶׁל שֵׁם הָאֵל. רְשׁוֹת — רְשׁוּיִן позвотение עָרְלוּיִבְנִים. בְּנִחַת
 רוּחַ — בְּעֵנִי נִפְשׁ. קִדְּשָׁה כָּלֶם בְּאַחַד עוֹנִים — כָּלֶם עוֹנִים וְאוֹמְרִים פֶּה אֶחָד קִדְּשָׁה
 לֵאמֹר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְכוֹ. אוֹפְנִים, חַיּוֹת הַקִּדְּשׁ, שָׁרָפִים — כָּל אֵלֶּה שְׁמוֹת מַלְאָכֵי
 הַשָּׁמַיִם. מִמְּקוֹמוֹ — מִמְּקוֹם שְׁכִינָתוֹ שֶׁהוּא לִמְעַלָּה מִסְּשִׁנְתֵנוּ. לְעֶמֶת — לִנְכַח
 נְעִימוֹת יִתְּנוּ — סִמְלָאִים יִתְּנוּ לֵאל, בְּרוּךְ הוּא, שִׁירוֹת נְעִימוֹת

מָרוֹם וְקָדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בְּעַל
מַלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צַדִּיקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רַפּוּאוֹת,
נוֹרֵא תַהֲלוֹת, אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַמַּחְדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל
יּוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, בְּאָמור: „לַעֲשֵׂה אוֹרִים
גְּדוֹלִים, כִּי לַעוֹלָם חֲסִדוֹ“. (וְהִתְקִין מְאוּרוֹת מְשֻׁמָּה
עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא)

אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תֹּאִיר וְנוֹכַח כְּלָנוּ בַמַּהֲרָה
לְאֻרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר הַמְּאוּרוֹת.

בְּרָכָה שְׁנִיָּה.

אַהֲבָה רַבָּה (אַהֲבַת עוֹלָם) אַהֲבַתְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
חֲמֻלָּה גְּדוֹלָה וִיתְרָה חֲמֻלָּת עֲלֵינוּ,
אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ! בְּעֵבוֹר שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וּבְעֵבוֹר
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְמַחֲוֹ בְךָ, וְהִלְמִדְם חֲקֵי חַיִּים, לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם, בֵּין תַּחֲנוּנוֹ וּתְלַמְּדֵנוּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

זוֹרֵעַ צַדִּיקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת—צֶדֶק וְיְשׁוּעָה גִּמְשָׁלִים בְּאֵן לְזַרְע, וְה' זוֹרֵעַ
מַצְמִיחִם. בְּאָמור—(תְּחִלִּים קִלְי) הוֹדוּ לַה' „לַעֲשֵׂה וְגו'“ „עוֹשֶׂה“ בְּזֶמֶן חֲזָה שְׁהוּא עוֹשֶׂה
וּמַחְדֵּשׁ בְּכָל יוֹם: אוֹרִים גְּדוֹלִים—הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ. אוֹר חֲדָשׁ—אוֹר יְשׁוּעָה וְנִאוּלָה. וְנוֹכַח—
נִצָּלִים לְחַיִּיעַ. יִתְרָה—רַבָּה, גְּדוֹלָה

אָבִינוּ, אָב הַרְחֵמְנוּ, הַמְרַחֵם! רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן
 בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל, לְשִׁמְעַת, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד,
 לְשָׁמֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִּלְמוּד תּוֹרָתְךָ,
 בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ (בְּמִצְוֹתֶיךָ), וְדַבֵּק
 לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ (בְּתוֹרָתְךָ), וַיַּחֲד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה
 וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, לְמַעַן לֹא יִבּוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם, וְלֹא
 נִכְשָׁל לְעוֹלָם וָעֶד; כִּי בְּשֵׁם קִדְשֶׁךָ הַגָּדוֹל (הַנּוֹבֵר)
 וְהַנּוֹרָא בְּמַחֲנֶה, נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ. (וְרַחֲמֶיךָ
 יִי אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶּיךָ הַרְבֵּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נֶצַח סֶלָה וָעֶד).
 מִהֵרָ וְהִבֵּא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם מְהֵרָה מֵאַרְבַּע
 כַּנְפוֹת כָּל הָאָרֶץ, וְשִׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צוּאֲרֵנוּ, וְתוֹלִיכֵנוּ
 מִהֵרָה קוֹמֵמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ, כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתְּךָ,
 וְכֵן בְּחֵרֶת מְכֹל עִם וְלִשׁוֹן, וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּבֵּנוּ לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל—סֶלָה—בְּאַמֶּת, בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִחְדְּךָ
 (בְּאַהֲבָה), וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

שִׁירָה קְדֻשָּׁה

וְהָאֵר עֵינֵינוּ—לְרֹאוֹת נְכוּחָה. וַיַּחֲד לִבֵּנוּ—תֵּן בְּלִבֵּנוּ רֵעִיּוֹן אֶחָד. קוֹמֵמִיּוֹת—
 בְּקוֹמָה זְקוּפָה, בְּלֹמֶר, בְּשֹׁחַ. פּוֹעֵל—עוֹשֶׂה. וְלִיחְדְּךָ—לְחֻדוֹת שְׁאַתָּה אֶחָד.

שָׁמַע.

יְחִיד אֹמֵר אֵל מֶלֶךְ גִּּאֲמֹן.

דברים ו.

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

בְּלֶחֶשׁ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

צְרִיפָה רֵאשׁוֹנָה.

דברים ה.

וְאֶהְבֶּתְךָ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ. בְּכָל לִבְבְּךָ
 וּבְכָל נַפְשֶׁךָ, וּבְכָל מְאֹדֶךָ. וְהָיוּ
 הַיְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה
 הַיּוֹם עָלֶיךָ לַעֲבֹד. וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ,
 וְדִבַּרְתָּ בָם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבִלְכֹתְךָ
 בְּדֶרֶךְךָ, וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וְקָשַׁרְתָּם
 לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְמַטָּפֶת בֵּין עֵינֶיךָ,
 וְכָתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

שִׁירָה תַּדְשָׁה

בְּכָל נַפְשֶׁךָ—שֶׁלֹא תִהְיֶה בְּנַפְשֶׁךָ מְקוֹם לְאַהֲבַת אֱלֹהִים אֲחֵרִים. וּכְבוֹדֵינוּ ז"ל
 אָמְרוּ: אִפְּלוּ בַשָּׁעָה שְׁנוּטְלִין אֶת נַפְשֶׁךָ. בְּכָל מְאֹדֶךָ—בְּכָל מַדַּת וְהִלְכֶךָ. וְשָׁנַנְתָּם—
 תִּלְמָדָם בְּאֵר הַיָּמִים. לְמַטָּפֶת—עֲדִי. מְזוֹזוֹת—צִד הַפֶּתַח, КОсякѣ בְּשַׁעְרֶיךָ—בְּשַׁעְרֵי
 הַעֲרִים וְהַחֲצֵרוֹת.

פְּרָשָׁה שְׁנִיָּה.

דברים יא. וְהָיָה אִם שָׁמַעַ תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר
אֲנִי מִצְוֶה אֹתְכֶם הַיּוֹם, לֹא־הִכָּה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם,
וְלֹעֲבָדוּ בְכֹל לְבַבְכֶם וּבְכֹל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִמֶּנּוּ
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסַּפְתִּי דִגְגָהּ וְתִירְשָׁהּ
וַיִּצְהַרְךָ. וְנָתַתִּי עֹשֶׁב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתָהּ, וְאָכְלָתָּ
וּשְׂבַעְתָּ. הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וּסְרֹתֶם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
אֶף יְיָ בָּכֶם, וַעֲצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר,
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאָבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה, אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם. וּשְׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי
אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם אוֹתָם
לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם, וְהָיוּ לְטוֹמָמַת בֵּין עֵינֵיכֶם, וּלְמִדְּתֶם
אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ,
וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ. וְכִתְבֹתֶם עַל
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לֹאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם,
כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ.

שִׁירָה הַדָּשִׁי

בְּעֵתוֹ—בְּזַמְנוֹ הַדְּרוֹשׁ. יוֹרָה—הַגֶּשֶׁם הַיּוֹרֵד אַחֲרַי עַת הַזֶּבַע בָּאָרֶץ וּשְׂרָאֵל.
וּמִלְקוֹשׁ—הַגֶּשֶׁם הַיּוֹרֵד לִפְנֵי עַת הַקִּצִּיר. וַיִּצְהַרְךָ—שָׁמֶן. וְנָתַתִּי—וְנָתַל לְהִאֲמִין בְּשִׁוּאֵי

פְּרִשָּׁה שְׁלִישִׁית

במדבר טו. וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר:

דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם:
וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם
לְדֶרֶתָם; וְנָתַנּוּ עַל צִיצִת הַכֶּנֶף פֶּתִיל
תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת, וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יי, וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם.
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי,
וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יי
אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם, לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי
יי אֱלֹהֵיכֶם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

צִיצִית—חושבים ויוצאים מכנף הבגד. פתיל תכלת—חוט אחד של צבע תכלת
ושימו בציצית. לציצית—לראייה להבטח. ולא תתורו אחרי לבבכם—לא תבקשו ללב
אחרי מחשבות לבבכם. ואחרי עיניכם—ואחרי המדת עיניכם. זונים—נוטים.

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת.

הַחֵן אֹמֵר בְּקוֹל רֹם :

בְּרַכַּת בְּאוֹלָה.

אָמֵת, וַיֵּצִיב, וַנִּכּוֹן, וְקִיָּם, וַיֵּשֶׁר, וַנֵּאֱמָן, וְאֶהוּב,
וְחִבִּיב, וְנַחֲמָה, וְנַעֲמִים, וְנוֹרָא, וְאֶדִיר, וּמִתְקָן, וּמִקְבָּל,
וְטוֹב, וַיִּפֶּה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אָמֵת
אֱלֹהֵי עוֹלָם, מַלְכֵנוּ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ. דָּר
וְדָר הוּא קִיָּם, וְשִׁמוֹ קִיָּם, וְכֶסֶף נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ
וְאֶמּוּנָתוֹ לְעֶד קִיָּמָה.

וְדִבְרֵי חַיִּים וְקִיָּמִים, נֵאֱמָנִים (וְנֵאֱמָנִים) וְנַחֲמָדִים,
לְעֶד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, עַד אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ, עַד בְּנֵינוּ
וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַד כָּל דּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ.
עַל הָרְאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים—דָּבָר טוֹב וְקִיָּם,
לְעוֹלָם וָעֶד, אָמֵת וְאֶמּוּנָה (בְּאָמֵת וְאֶמּוּנָה), חוֹק וְלֹא
יִעֲבֹר. אָמֵת, שְׁאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
מַלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גֹּאֲלֵנוּ גֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרֵנוּ
(צוֹרֵנוּ) צוּר יִשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא
שִׁמְךָ, וַאֲיֵן לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ סֶלָה.

שִׁיר הַתְּהִלָּה

וַיֵּצִיב—עוֹמֵד וְקִיָּם. וְנוֹרָא—מְכֻלֵּי לְעֹבוֹת, חֲלִילָה, עָלָיו. וּמִתְקָן—שָׁלֵם בְּלִי כָל
מִגְרָעַת. וּמִקְבָּל—מִתְקַבֵּל עַל הַלֵּב. תְּדַבֵּר הַזֶּה—תִּסְמָר לְמַעַל: "אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם", וְהַלְאָה
"אָמֵת" שְׁאֵתָהּ הוּא "אֱלֹהֵי עוֹלָם". חַיִּים וְקִיָּמִים—נִצָּחִים לְעוֹלָם בְּלִי שְׁנוּי.
וְעַל הָאַחֲרוֹנִים—עַל הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים אַחֲרֵינוּ.

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מַעֲלֶם, מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
 לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם אֲחֵרֵיהֶם בְּכָל יוֹר וְדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם
 מוֹשְׁבָה, וּמִשְׁפָּטֶיךָ יִצְדָּקְתָּ עַד אֲפָסֵי אֶרֶץ.
 אֲמַת אֲשֵׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרַתְךָ
 וְדְבָרְךָ יָשִׁים עַל לִבּוֹ.

אֲמַת, אֶתָּה הוּא אֲדוֹן לַעֲמֻךְ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר
 לָרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת וּבָנִים.

אֲמַת, אֶתָּה הוּא רֹאשׁוֹן, וְאֶתָּה הוּא אַחֲרוֹן,
 וּמִבְּלָעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.

אֲמַת מִמַּצְרִים גָּאֵלְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית
 (מִבֵּית) עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָּתָ, וּבְכוֹרְךָ
 יִשְׂרָאֵל גָּאֵלְתָּ; יוֹם סוּף לָהֶם בְּקַעַת, וְיוֹדִים מִבְּעַת,
 וְיִדִּידִים הִעֲבַרְתָּ (עֲבָרוּ יָם), וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיהֶם,
 אַחֵד מֵהֶם לֹא נֹתַר.

עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ לְאֵל, וְנִתְּנוּ
 יְדִידִים זְמֵרוֹת, שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת,
 בְּמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּרוּם עוֹלָם—בְּשֵׁמִי מְרוֹם. אֲפָסֵי אֶרֶץ—קִצּוֹי אֶרֶץ. אֲשֵׁרֵי אִישׁ—מֵאֲשֶׁר הוּא
 תָּאִישׁ. בְּכוֹרְךָ—יִשְׂרָאֵל בְּנֶךָ בְּכוֹרְךָ. יוֹדִים—רָשָׁעִים גָּאִים—מַצְרִים. יְדִידִים—אֱהוּבִים, הֵם
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָאֱהוּבִים לִפְנֵי ה'. 'שִׁבְחוּ אֱהוּבִים—בְּאִמּוֹר: "אֲנִי נָשִׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל".

רם ונשא, גדול ונורא, משפיל גאים עדי ארץ,
ומנבִּיָּה שפלים עדי מרום, מוציא אסירים ופודה
עֲנָוִים, ועוזר רָעִים, (העֹנֶה) ועֹנֶה לַעֲמוֹ יִשְׂרָאֵל
בַּעֵת שׁוֹעֵם אֱלֹוִי.

תְּהַלֹּות רָאֵל עֲלִיּוֹן גָּאֵל, בָּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ!
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה,
וַאֲמָרוּ כָכֶם:

מִי כִמְכָּה בָּאֱלֹהִים יִי?! מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר
בַּקֹּדֶשׁ, נֹרָא תְהַלֵּת עֲשֵׂה פִלָּא?!

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גֵּאֻלִּים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל
שִׁפְתֵי הַיָּם, יַחַד כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וַאֲמָרוּ:

יִי יִמְלֹוך׃ לְעוֹלָם וָעֶד!

צוּר יִשְׂרָאֵל! קוֹמָה בְּעֶזְרֵת יִשְׂרָאֵל,
וּפְדֵה, כְּנֶאֱמָךְ, יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל. וַאֲמָר:

שִׁירָה חֲדָשָׁה

גֵּאִים-נִבְהִי לֵב, בַּעֲלֵי גִּמְלוֹת-עֲנָוִים-נִמְוִי רוּחַ. שׁוֹעֵם-צַעֲקָם, עָנוּ שִׁירָה-שָׂרוּ
שִׁירָה בְּקוֹל. גֵּאֻלִּים-יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱלָו מִמַּצְרַיִם. הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ-הוֹדוּ לָךְ וְהִמְלִיכוּ
אוֹתָךְ לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם.

קוֹמָה בְּעֶזְרֵת יִשְׂרָאֵל-בְּאֲשֶׁר עֲזַרְתָּ וְנִאֲלַת אוֹתָנוּ מִמַּצְרַיִם כֵּן פָּדֵנוּ נִם עַתָּה
כְּנֶאֱמָךְ-בְּרַבְרֵךְ ע"י וְשַׁעֲרֵי (מ"ז): "גִּאֲלֵנוּ וְגו'"

”גִּאֲלֵנוּ—יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.”
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל.

תַּפְּסֶלֶת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה.

בתפסלת שמונה עשרה ישנה בגליו, ונעמיד סמוכות זו אצל זו, כאלו הן
רגל אחת ונכתב ראשו למטה ויתפצל מתוך יראה ובכוננת הלב, ואין להפסיק
באמצע התפלה אפילו לאדם גדול וחשוב, וכשאומר ברוך נעשה כריעה
בברכנים וכשאומר אתה—ישתחוה בראשו וכשאומר ה'—יוקוף

אֲדָנִי, שִׁפְתֵי תִפְתָּח ופִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

(א) אבות.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַנּוֹבֵר
וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים,
וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא
גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בעשי"ת זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מִלֶּךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים!

וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ, אֱלֹהִים חַיִּים!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וקונה תכל—בורא הכל. באהבה—באהבתו את בני בנהם הוא מביא להם גואל.

מֶלֶךְ עֶזְרָא וּמֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, מַגֵּן אֲבֹרָתָם.

(ב) גְבוּרוֹת.

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנִי, מַחֲיָה
מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקיץ מוזריד הפל. | בחורף משיב הרוח ומזריר הגשם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיָה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא
חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוֹנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בָּעַל גְבוּרוֹת?
וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיָה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה?

בעשׂו"ת
מִי כְמוֹךָ, אֵב הֶרְחֵמָן? זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

למען שמו הגדול, אף כי אינם ראויים מצד מעשיהם לגאולה. רב להושיע-גדל כח אתה
להושיע. משיב הרוח-אתה עושה שופים הרוח. מכלל, חיים-מפרגס כל אשר יש בו
רוח חיים לישני עפר-למתים שוכני עפר הוא מקום אמונתו להחיותם פשתבא השגחה.

וְנִאֲמָן אֶתָּה לְחַיִּיֹּת מֵתִים. בְּרוּךְ
 אֶתָּה יְיָ, מַחְיֶה הַמֵּתִים.

בְּחֻבַּת תַּש"ן אוֹמְרִים בְּאֵן קִדְשָׁה

(ג) קִדְשָׁה.

אֶתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים
 בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ, סֶלָה, כִּי אֵל מֶלֶךְ.

קִדְשָׁה.

בְּשִׁחוּרֵי הַחֹן עַל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחֹמֶם, "מִסְכֵּה הַמֵּתִים" אוֹמְרִים:

נִקְדִּישְׁךָ וְנִעֲרִיצְךָ בְּנֶעֱמִי שִׁיחַ סוּר שְׂרָפִי קִדְשׁ הַמִּשְׁלָּשִׁים
 לְךָ קִדְשָׁה, בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
 קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת! מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
 חֲנוּ לְעִמָּתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

קו"ח בְּרוּךְ בְּבוֹר יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

חֲנוּ וּבְדַבְרֵי קִדְשְׁךָ בְּתוֹב לֵאמֹר:

קו"ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֶלֶּהֶךָ צִיּוֹן—לְדֹר וָדֹר הִלְלוּהָ!

חֲנוּ לְדֹר וָדֹר נֶגִיד גְּדֻלָּה, וְלִנְצַח נִצְחִים קִדְשְׁתֶּךָ נִקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֶךָ
 אֶלְהֵנוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ עוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אֶתָּה.
 בְּרוּךְ אֶתָּה יְיָ הָאֵל הַקְדוֹשׁ (בְּעִשְׂיֹת הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ).

שִׁירָה חֲדָשָׁה

נְבִיאֶךָ—יִשְׁעִיָּהוּ (א) זֶה אֵל זֶה—הַשְּׂרָפִים (מְלָאכִים) זֶה לָזֶה. לְעִמָּתָם וְכו'—מִשְׁחָמֵינוּ
 חֲנֻצָּכִים לְעִמַּת הַשְּׂרָפִים יֹאמְרוּ: "בְּרוּךְ בְּבוֹר וְגו'". מִמְּקוֹמוֹ—מִכָּל מְקוֹם, כִּי מְקוֹמוֹ כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ.

נָדוּל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
הָאֵל הַקָּדוֹשׁ. (בעשׂוֹת הַמִּלָּךְ הַקָּדוֹשׁ).

(ד) תְּחִנָּה עַל הַדַּעַת.

אַתָּה חוֹזֵן לְאָדָם הַדַּעַת, וְיִמְלֹךְ
לְאָנוֹשׁ בִּינָה. תִּנְּנוּ מֵאֲתֶךָ דָּעָה, בִּינָה
וְהַשִּׁכֵּל (חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת). בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, חוֹזֵן הַדַּעַת.

(ה) עַל הַתְּשׁוּבָה.

הַשִּׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקַרְבֵּנוּ
מִלִּבֵּנוּ לְעִבּוּדְךָ, וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
הַרוֹצֶה בְּתִשׁוּבָה.

(ו) עַל סְלִיחַת עֲוֹנוֹת.

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מִחַל לָנוּ
מִלִּבֵּנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (כִּי

שִׁיר הַתְּשׁוּבָה

חוֹזֵן—נִתֵּן בְּסִדְרָה. הַחֲזִירֵנוּ—הַשִּׁיבֵנוּ.

אֵל טוֹב וְסֶלָה אָתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
חֲנוּן הַמֵּרֶכֶת לְסֶלָה.

י. על הַמֵּאֻלָּה.

רֵאֵה (נָא) בְּעֵינָיו, וְרִיבָה רִיבֵנו
(וְגֵאֲלֵנוּ גֵאֲלָה שְׁלֵמָה מִהֲרָה) לְמַעַן
שְׁמֶךָ, כִּי (אֵל) גּוֹאֵל חֹזֵק אָתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

דְּתַעֲנוּת צְבוּר אוֹמֵר חֲשִׁין בָּאן עֲנֵנוּ תַמְצָא לְסֶלָה

יח. על רְפוּאָת חוֹלִים.

רְפֹאֵנוּ יי וְנִרְפָּא, חוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה,
כִּי תִהְיֶה אָתָּה, וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה
וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מִכְאוּבֵינוּ
וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ) רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל
מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מְלֹךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַמֵּרֶכֶת לְסֶלָה-סֹלֶם הַרְפָּה פְּעָמִים. בְּעֵינָנוּ-בְּצֶרֶת הַשְּׁעָבוּר. רוֹפֵא נֶאֱמָן-

שְׁרָפִיאוֹתוֹ קִרְבָּתוֹ.

וַיִּרְחֶמֶן אֶתָּהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, רֹפֵא
חַוְלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

(ס) עַל בְּרַכַּת הַשָּׁנָה.

בָּרוּךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה
הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה;
בְּמִץ וְתֵן בְּרַכָּה | בַּחוּרֵי וְתֵן טַל וּמָטָר לְבְרַכָּה
עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָהּ, וּבָרוּךְ
שְׁנֵיתֵנוּ בַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת (לְבְרַכָּה) (כ)
אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

(י) עַל קְבוּצַת גְּלוּיֹת.

תִּבְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְאַחֲרוֹתֵינוּ, וְשִׂא
גַם לְקִבְצֵי גְלוּיֹתֵינוּ, וּבִקְבָצֵנוּ יַחַד (מִתְהַרֵּה).

שִׁירָה בְּדָשָׁה

בַּחֲרָת מַתְפָּלִים "וְתֵן טַל וּמָטָר", כִּי אִזּוּ זְמַן הַשָּׁמַיִם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. מִטּוֹבָה
מִטּוֹב הָאֲדָמָה וּיְבוּלָה. תִּבְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְאַחֲרוֹתֵנוּ-כְּלוּמֵר, הַעֲבֵר קוֹל בְּכָל הַשָּׁמַיִם
לְהַשִּׁיבֵנוּ לְאַרְצֵנוּ. גְּלוּיֹתֵינוּ-בְּנֵי הַגּוֹלָה שְׁלָנוּ

מֵאֲרֵבֶּעַ כְּלָפוֹת הָאָרֶץ (לְאֶרְצֵנוּ). בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

(יא) עַל שִׁיבַת בְּתֵי הַמִּשְׁפָּט.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרֵאשׁוֹנָה וַיּוֹעֲצֵנוּ
כְּבִתְחֻלָּה, וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה,
וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה יְיָ לְבִידֶךָ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְצִדִּיקֵנוּ בְּצֶדֶק
וּבְמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ אוֹהֵב
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. (בַּעֲשׂוֹת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט).

(יב) עַל הַמִּיָּנִים.

וְלַמְלָשִׁינִים אֵל תִּהְיֶה תְקוּנָה, וְכָל
הַרְשָׁעָה כִּרְגַע תֵּאבֵד, וְכָל אִיְבֵי עַמֶּךָ
מִהֲרָה יִכָּרְתוּ, וְחַיִּים מִהֲרָה תַעֲקֹר.

שִׁירָה בְּדָשָׁה

וְלַמְלָשִׁינִים-תַּפְלָה זוֹ נִסְפָּה אַחֵר בֶּן ע"י הַתְּלִמּוּדִי שְׁמוּאֵל הַקָּטָן עַל הָאֲחִים
הַבּוֹנִדִים שֶׁהָיוּ מוֹכְרִים אֶת אֲחֵיהֶם הַתְּלִמּוּדִיִּים לַמְּלָכוֹת רוֹמִי תְּרִשָּׁעָה. הַעֲקָר-תִּשְׁרַשׁ

וְתִשָּׁבֶר וְתִמָּגֵר וְתִכְלֹם וְתִשְׁפִּיל
וְתִכְנִיעַם בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, שֶׁבֶר אֲלֵבִים וּמִכְנִיעַ יָדִים

(י) על הצדיקים.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַד
זִכְנֵי (שְׂאֵרִית) עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל
פְּלִיטַת (בֵּית) סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק
וְעַלֵינוּ, יְהִמּוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן
שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם, וְלַעֲזָרָם
לֹא יִבּוֹשׁ כִּי בָדָּ בָטַחְנוּ, (וְעַל חֲסִידֶיךָ
הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֵנוּ). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מִשְׁרָשָׁם. תִּמָּגֵר—תִּפֹּל וּתִשְׁמָט. יָדִים—עוֹשֵׂי רָשָׁע. פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם—שְׂאֵרִית חֲכָמֵי
יִשְׂרָאֵל. גְּרֵי הַצָּדֵק—גְּנֵי גֵבֶר שֶׁנִּתְּנָהוּ וְזִהְיוּ יְהוּדִים בָּשִׂרִים. יְהִמּוּ—וְתַעֲזָרוּ

(יד) עַל יְרוּשָׁלַיִם.

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב,
וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ, וּבָנָה
אוֹתָהּ בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ בְּנִין עוֹלָם,
וְכִסָּא דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

(כו) עַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד.

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ,
וְקִרְנֵנוּ תִרְוֹם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ
קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם, וּמַצְפִּים לִישׁוּעָה. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה.

(מז) עַל קְבֻלַּת הַתַּפְּלָה.

אֲב הִרְחַמְנוּ, שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
חֹס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְּלָתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ

שִׁיר הַחֲדָשָׁה

בְּנִין עוֹלָם—שְׁלֹא תִחַבֵּב עוֹד. צֶמַח דָּוִד וכו'—גְּלוּמָה, מִהֲרָה לְקַבֵּא אֶת בֶּן דָּוִד

הַמְּשִׁים סִמְקוֹתָהּ. וְקִרְנֵנוּ תִרְוֹם—מְשִׁלָּתוֹ תִתְרוֹמֵם

תִּפְלֹת וְתַחֲנוּנִים אֶתָּה, וּמִלְּפָנֶיךָ
מִלְכֵנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיָבֵנוּ. חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ
וְשִׁמְעַת תִּפְלֹתֵנוּ. בְּתַעֲנִית צָבֹר אוֹמְרִים בָּאן „עֲנֵנוּ“.

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֹת כָּל פֶּה עֹמֵד
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי,
שׁוֹמֵעַ תִּפְלֹתָהּ.

(י) עַל עֲבוֹדַת הַמִּקְדָּשׁ

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעֹמֵד יִשְׂרָאֵל
וּבִתְפִלָּתָם, (וּלְתִפְלֹתָם שִׁעָה), וְהָיָה

לְתַעֲנִית צָבֹר.

עֲנֵנוּ, יי עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בִצְרָה גְדוֹלָת
אֲנָחְנוּ. אֵל תִּפְּנֵן אֶרֶץ רִשְׁעֵנוּ, וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל
תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנוּנֵנוּ, הִנֵּה גֹאֲלֵנוּ קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ, יְהִי גֹאֲלֵנוּ חֲסִידֵךָ
לְנַחֲמֵנוּ, מִתְּרֵם נִקְרָא אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ, בְּדֶבֶר שְׂנֵאֲמֵר: „וְהָיָה
מִתְּרֵם יִקְרָאוּ וְאֵנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאֵנִי אֶשְׁמָע“. כִּי
אַתָּה יי הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה.
לְחִידָה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וְכו' וְהַש"ץ סְבוּיִם בָּרוּךְ אַתָּה יי, הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה.

שִׁירָה: תִּדְּשָׁה

צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ- צוֹם שָׁבוּ אֲנֵנוּ מֵעֲשִׂים נַפְשָׁנוּ. אֵל תִּתְעַלֵּם- אֵל תִּסְתַּר

אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִישִׁי
יִשְׂרָאֵל, וּתְפַלְתֶּם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בראש חדש ובחוד"מ אומרים כאן "נעלה ונבא".

לראש חדש ולחול המועד

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִכְרֹז וְיִפְקְדֹנֵנוּ, וְיִזְכְּרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ, וְיִזְכְּרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדְךָ, וְיִזְכְּרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדֶשְׁךָ, וְיִזְכְּרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִּימָה,
לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם כָּיוֹם
לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.

לפסח חג המצות הזה.

לסוכות חג הסוכות הזה.

וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חֵסֶד וְחֶנֶּן, וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

שִׁיר הַיָּד שֶׁה

הָעֲבוּדָה—עֲבוֹדַת תַּחֲנִינִים. דְּבִיר—חֵיבָל. וְאִישִׁי יִשְׂרָאֵל—קִרְבְּנוֹתֵיהֶם.

וְיִרְצֶה—יִקְבַּל בְּרָצוֹן. לְפִלִּימָה—לְתַעֲלָה, לְתַחֲצִיל אוֹתָנוּ. בּוֹ—בְּיוֹם תִּהְיֶה. בְּדָבָר
יְשׁוּעָה וכו'—בְּדָבָר שֶׁל יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.

וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

(יח) הוֹדָאָה.

מִזְדִּים אֲנִי וְדָבָר
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ
אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בְּשָׂרָה,
יוֹצֵרנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל
שִׁתְּחַיִּיתָנוּ וְקִבַּלְתָּנוּ.
הַחַיִּים וְהַחַיִּים, וְהַחַיִּים
נִלְוִיתָנוּ בְּחַיִּים קְדוֹתֶיךָ,
לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ בְּלֵב
שָׁלֵם, עַד שְׁאֵנוּ מִזְדִּים
לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה הוֹדָאוֹת.

מִזְדִּים אֲנִי לָךְ,
שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרֵנוּ)
צוּר חַיִּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ,
אַתָּה הוּא לָדוֹר וָדוֹר
נוֹדָה לָךְ וְלִסְפָּר
תְּהַלֵּתָךְ. עַל חַיִּינוּ

הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נַשְׂמוֹתֵינוּ
הַמְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַפְשֵׁיךָ שְׂבָכָה יוֹם
עֲמָנוּ, וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָה

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְתַחֲוִינָה-וְתַחֲוִינָה. שְׂכִינָתוֹ-בְּכֹדוֹ. וְעַל גְּשֵׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ-עַד גְּשֵׁמוֹת
אֲפִינוּ הַמְּטוּיִת אֲצִלְךָ, שְׂאֵתָה תִּקְבַּל מִסְפָּרוֹ בְּיָדְךָ. גְּסִיד-נַפְלְאוֹתֶיךָ.

עֵת, עָרַב וּבִקְרֹן וְצִהְרִים, הַטּוֹב, — כִּי
 לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמָּרְחָם, — כִּי לֹא
 תָמוּ חַסְדֶּיךָ — כִּי מַעֲזֹלָם קִוִּינוּ לָךְ.

בְּחִנְכָּה וּבְפִנּוּסִים אוֹמְרִים בְּאֵן „עַל הַנָּפְסִים“.

לְחִנְכָּה וּפְנִינִים.

וְעַל הַנָּפְסִים וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַד
 הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַד הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת וְעַל
 הַמַּלְחָמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

לְפִנּוּסִים.

לְחִנְכָּה.

בַּיָּמִי מְרַדְּכִי
 וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן
 הַבִּירָה, בְּשַׁעֲמֹד
 עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע,
 בְּכֶן שׁ לְהַשְׁמִיד,
 לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת
 כָּל הַיְּהוּדִים, מִנְּעַר
 וְעַד זָקֵן, טָף וְנָשִׁים,
 בְּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה
 עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים
 עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ

בַּיָּמִי מִתְּתִיחֹו בֶּן יוֹחָנָן בְּחֵן
 גְּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָאִי וּבְנִי, בְּשַׁעֲמֹדָה
 מַלְכוּת יוֹן הָרָשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל,
 לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ, וּלְהַעֲבִירם מִחֻקֵּי
 רְצוֹנְךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ
 לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רַבָּת אֶת רִיבָם,
 דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמַתְךָ אֶת נִקְמָתָם,
 מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים
 בְּיַד מְעַטִּים, וּמִמָּאִים בְּיַד מְהוּרִים,
 וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזוּדִים בְּיַד
 עֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ; וְלֹךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל

שִׁירָה הַדָּשָׁה

הַטּוֹב-אַתָּה אֵל טוֹב!

עַל הַנָּפְסִים—מוֹדִים אָנוּ לָךְ עַל הַנָּפְסִים וְכו'. פְּרָקָן—וְאַחֲרָיו.

וְעַל כָּלֵם יִתְפָּרֵךְ וַיִּתְרַוֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא
(תַּמִּיד) שִׁמְךָ מִלְכֵנוּ תַמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בעש"ת וּפְתוּב לְחַיִּים מוֹכִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ
וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיְהִלְלוּ וַיִּבְרְכוּ
אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב
הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וַיַּעֲזָרְתָנוּ סֵלָה! (הָאֵל

לְפָנֵינוּ.

לְחֹנָה.

אֲדָר, וּשְׁלָלָם לְבוֹז.
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים הִפְרַת אֶת
עֲצָתוֹ, וּקְלַקְלִית אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהַשְׁבֹּת
לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ,
וְתָדוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו
עַל הָעֵץ (וְעִשִּׂיתָ
עִמָּהֶם גַּם וּפְלִיא
וְנוֹרָה לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל). וְעַל כָּלֵם וְכו'.

וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל
עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן בְּהַיּוֹם
הַזֶּה. וְאַחֵר בָּרַךְ בָּאוּ בְּנֶיךָ לְדָבִיר
בִּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ, וּמִהָרֹו
אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וַהֲדַלִּיקוּ נֵרוֹת
בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וּקְבָעוּ שְׂמוֹנֶת (יָמִים
אֵלָיו בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעִשִּׂיתָ עִמָּהֶם גַּם
וּפְלִיא וְנוֹרָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה). יְמֵי
"חֲנֻכָּה" אֵלָיו, לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל כָּלֵם וְכו'.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וּפָנּוּ-הוֹצִיאוּ מִשָּׁם אֶת פְּסִילֵי זָנוּ וּקְבָעוּ-וַעֲדוּ, שְׁמוֹ לְחֹק

הַטּוֹב). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שֶׁמָּדַד
וְלָךְ נִאֲחָה לְחֹדוֹת.

לש"ץ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְשִׁלְשֶׁת, בְּתוֹרָה
הַכְתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהֲרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם
קְרוֹשָׁה, בְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ! יֵאָר יְיָ פָּנָיו, אֱלֹהֶיךָ וַיִּחַנְדֶּךָ! יֵשֶׁא
יְיָ פָּנָיו אֱלֹהֶיךָ וַיִּשֶׂם רֶחֶם שְׁלוֹם!

(ס) עַל הַשְּׁלוֹם.

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חַן
וְחֶסֶד וִרְחָמִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד (יַחַד)
בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד,
וְצִדְקָה (וִרְחָמִים) וּבִרְכָּה וִרְחָמִים וְחַיִּים
וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יְהִי בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָּנוּ
וּלְבָרְכֶךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַמְשִׁלְשֶׁת—שִׁישׁ בַּהּ שְׁלֹשׁ בְּרֻכּוֹת. הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהֲרֹן וּבְנָיו—בְּבִרְכָּם אֶת הָעָם.
בְּאֲמֹר—פְּתוּב בְּמִדְבָּר" (ז). יֵאָר יְיָ פָּנָיו—וַיִּשֶׂם פָּנָיו. וַיִּחַנְדֶּךָ—חַן וַיִּבְחַם אוֹתְךָ.

בְּאוֹר פְּנִיךָ—בְּרִצְוֹנְךָ וּבִידִירוֹתְךָ אֱלֵינוּ. אַהֲבַת חֶסֶד—אַהֲבָה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד

וּבְכָל שָׁעָה בְּיִשְׁלֹמֶךָ (בְּרוּב עֵזוֹ וְיִשְׁלֹום).

בעש"ת בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלֹום וּפְרִנָּסָה מְזֻכָּה, וּגְזֵרוֹת מְזֻכּוֹת, יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, רְחִימֵם מְזֻבִּים וְלִשְׁלֹום.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיִשְׁלֹום.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מְרָע, וְשִׁפְתֵי מַדְבֵּר מְרָמָה;
וְלִמְקַלְלֵי—נַפְשֵׁי תְדֹם, וְנַפְשֵׁי בַּעֲפָר לְכָל תַּהֲוִיָּה.
פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי.
וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִּים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרָה הִפֵּר
עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
וְאַדְּהִי אֲבוֹתֵי שְׁלֹא תַעֲלֶה קִנְאֵת אָדָם עָרִי, וְלֹא
קִנְאֵתִי עַל אֲחֵרִים, וְשְׁלֹא אֲכַעֹס חַיִּים וְשְׁלֹא אֲכַעִיבָהּ;
וְתַצִּילֵנִי מִיֵּצֵר הָרָע וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעֲנוּהָ, מִלְּבִנּוּ
וְאַלְהִינוּ יַחַד שִׁמְךָ בַּעֲוֹלָמְךָ, בְּנִיחָ עִירְךָ, יִסֵּד בֵּיתֶךָ,
וְשִׁכְּלֵל הַיְכָלְךָ, וְקִבֵּץ קְבוּצַת גְּלוּיוֹת, וּפְדֶה צֹאֲנֶךָ
וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ.

שִׁיר הַחֹדֶשׁ

נִצּוֹר—שְׁמוֹר. מְרָע—מַדְבֵּר רָע. נַפְשֵׁי תְדֹם—תִּשְׁקֹט וְלֹא תִתְגַּדַּג עֲלֵיהֶם. וְנַפְשֵׁי
בַּעֲפָר—שֶׁכֶּל דָּשׁוּן עָלָיו. תִּרְדּוּף נַפְשִׁי—תְּרוּץ אַחֲרֵיהֶן. וְקִלְקַל—בִּטַּל וְחֲשַׁתִּי. עֲשֵׂה—

עֲשֵׂה לְמַעַן תִּוְרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן
יִחַלְצוּן יִדְיֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. יְהִי לְרָצוֹן
אֲמָרִי כִּי וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי! עֲשֵׂה
שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ: אָמֵן!

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֶנָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בְּיָרָאָה כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קְדֻמוֹנוֹת. וְעִבְרָה לֵב מְנַחֵת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת.

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֹא לְפָנֶיךָ
תַּפִּלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנוּנֵנוּ, שְׂאִין
אָנוּ עַל פָּנִים וְקָשִׁי עֲרָף, דּוֹמֵר לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאוֹנוּ, אֲכַל אֲנַחְנוּ וְאַבוֹתֵינוּ
חַטָּאוֹנוּ.

אין אומרים פתחנו:
בראש חדש,
פתחקה,
פתחשה עשר בשבט,
פזרים קטן וגדול
כל חדש ניסן,
ליג בעמר,
מריח קטן עד אחר אפרו חג,
תשעה באב,
חמשה עשר באב,
מערב יו"כ עד אחר אפרו חג,
ערב ראש השנה.

אֲשַׁמְנוּ, בְּגִדֵּנוּ, גְּזֻלָּנוּ, דְּבָרֵנוּ דָּפִי, הַעֲוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ,
זִדְנוּ, חֲמָסְנוּ, מַפְלָנוּ שִׁקְרָה. יַעֲצֵנוּ רַע, בּוֹבְנוּ, לָצֵנוּ,
מַרְדְּנוּ, נֹאצְנוּ, סָרְדְנוּ, עֲוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְדְנוּ, קִשְׁיֵנוּ עֲרָף.
רְשָׁעֵנוּ, שַׁחַתְנוּ, תַּעֲבֵנוּ, תַּעֲנִינוּ, תַּעֲתִיעֵנוּ.

שִׁירָה קְדֻשָּׁה

אֵת בְּקָשְׁתִּי. לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיֶיךָ—לְמַעַן שִׁנְעֵלוּ יִשְׂרָאֵל וִידְיֶיךָ הוֹשִׁיעָה בְּיָד יְמִינְךָ.
הִגִּינוּ—מִחֲשֶׁבֶת. עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו—בְּקָבָא חֲשָׁמִים, שֶׁכָּל אֶחָד בְּמַסְלָתוֹ יִלָּךְ וְלֹא
יִתְנַשֵּׁוּ יְהִי בָּרוּךְ. וְעִרְבָה—וְתַנְשֵׁם.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּבָה לָנוּ. וְאַתָּה
צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אָמַת עָשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשָׁעָנוּ.
אֵל אֲרָךְ אַפִּים אַתָּה וּבָעַל הָרַחֲמִים נִקְרָאתָ, וְהִרְךָ
תְּשׁוּבָה חוֹרֶית. גִּדְּלַת רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ, תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל
יוֹם לַיָּרֵעַ יִדְרֶיךָ. תִּפֶּן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בָּעַל
הָרַחֲמִים. בְּתַחֲנוּן וּבְתַפִּלָּה פָּנֶיךָ נִקְדָּם, כְּהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ
מִקֶּדֶם. וּמִחֲרוֹן אַפָּךְ שׁוּב, כִּמּוֹ בְּתוֹרַתְךָ מִכְּתוּב. וּבְצֵל
בְּנִפְיֶךָ נִיחָסָה וְנִתְלַוָּן, כִּיּוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בָּעָנָן. תַּעֲבֹר עַל פְּשַׁע
וְתִמְחָה אֲשָׁם, כִּיּוֹם וַיִּתְּנָבֵב עִמּוֹ שֵׁם. תִּצְוֶן שׁוֹעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב
כָּנוּ מֵאִמֶּר, כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ.

בְּתַפִּלָּה בְּיָחִיד אֵין אֹמֵר זֶה וְלֹא חֵי"נ מְדוּת.

וְשֵׁם נֹאמֵר: וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא.

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֲרָךְ אַפִּים, וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת. נֹצֵר
חֶסֶד לְאֵלִפִּים, נִשְׂא עֵז וּפֶשַׁע וְחַטָּאת וְנִקָּה. וּסְלַחְתָּ לְעוֹנֵינוּ
וְלִחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ. סְלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מִחֵר לָנוּ
מִלִּבֵּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסְלַח וְרַב חֶסֶד
לְכָל קִרְאֶיךָ.

בְּרַחוּם וְחַנוּן חָטָאתִי לִפְנֶיךָ, רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

חֲתוּלִים כ"ה
לְדוֹר אֱלֹהֶיךָ יְיָ נִפְשִׁי אֲשָׁא. ב' אֲלֹחֵי בָּךְ בְּשִׁחְתִּי אֵל אֲבֹשָׁה אֵל
יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי ד'. ג' גַּם כָּל קוֹנֶיךָ לֹא יִבְשׁוּ וַיִּבְשׁוּ חֲבוּלֵי דִמְיָם. ד' הִרְכֶּיךָ
יְיָ הוֹדִיעֵנִי אֲדָחוּתֶךָ לְמַדְנִי. ה' תִּדְרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ וְלִמְדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אוֹתָךְ קִנִּיתִי כָּל הַיּוֹם. ו' זָכַר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֶסְדֶּיךָ כִּי מַעֲוָם הָמָּה.
ז' חֲטָאוֹת נַעֲוִירִי וּפֶשַׁעִי אֵל תִּזְכּוֹר בְּחֶסְדֶּיךָ וְזָכַר לִי אַתָּה לְמַעַן שׁוּבָה יְיָ.
ח' טוֹב וַיִּשָּׁר יְיָ עַל כֵּן יוֹדָה חֲטָאִים בְּדֶרֶךְ. ט' יִדְרֶךְ עָנּוּיִם בְּמִשְׁפָּט וַיִּלְמַד
עָנּוּיִם דְּרָבּוֹ. י' כָּל אֲרָחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאֵמֶת לְנוֹצְרֵי בְּרִיתוֹ וַעֲדוּתֵיוֹ. י"א לְמַעַן
שְׁמֶךָ יְיָ וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא. יב' מִי זֶה הָאִישׁ יִרְאֵה יְיָ וְיִרְנֶה בְּדֶרֶךְ

יִבְחַר. י' נִפְשׁוּ בְּטוֹב תִּלְּיִן וְרָעוּ יִירֶשׁ אֶרֶץ. י"ד סוּר יְיָ לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ
 לְהוֹדִיעֵם. טו עֲנֵי תְּמִיד אֵל יְיָ כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשֶׁת הַרְצִי. טו פָּנָה אֵלַי
 וְחֲנִי כִּי יָחִיד וְעֵנִי אֲנִי. י"ז צְרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְצוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי. י"ח רְאֵה
 עֲנֵי וְעֲמָדַי וְשֵׂא לְכָל חַטֹּאתַי: י"ט רְאֵה אֵיבִי כִּי רָבוּ וּשְׁנֵאת חָמֶם שְׁנֵאוֹנִי.
 כ שְׁמְרָה נִפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בְךָ. כא תוֹם וְיֶשֶׁר יִצְרוֹנִי כִּי
 קוֹיִתִּיד. כב פִּדְהָ אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו.
 תהלים קל. וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.

וְאַחֵר בְּךָ אוֹמְרִים שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל וְכו' תִּקְצֹא לְהֵלֵךְ

אָבִינוּ מִלִּבֵּנוּ אָבִינוּ וְאַתָּה. אָבִינוּ מִלִּבֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה.
 אָבִינוּ מִלִּבֵּנוּ רַחֵם עָלֵינוּ. אָבִינוּ מִלִּבֵּנוּ תִּנְּנוּ וְעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה.
 עֲמָנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן שְׁמֹךְ הַגְדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ: וְאַנְחֵנוּ לֹא נָדַע וְכו'

לְתַעֲנִית צָבוּר וְלַעֲשָׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה.

אָבִינוּ, מִלִּבֵּנוּ! חָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ.

אָבִינוּ, מִלִּבֵּנוּ! אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה.

אָבִינוּ, מִלִּבֵּנוּ! עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ.

אָבִינוּ, מִלִּבֵּנוּ! בְּרַךְ (בַּעֲשִׂית: חֲדָשׁ) עָלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה.

אָבִינוּ, מִלִּבֵּנוּ! בְּפֶל מַעְלֵינוּ כָּל גִּזְרוֹת קִשּׁוֹת.

אָבִינוּ, מִלִּבֵּנוּ! בְּפֶל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאוֹנֵינוּ.

אָבִינוּ, מִלִּבֵּנוּ! הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.

אָבִינוּ, מִלִּבֵּנוּ! כָּל צָר וּמַשְׁטִין מַעְלֵינוּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲשֵׂה עִמָּנוּ—טוֹבוֹת. בְּפֶל—חֲשָׁבֶת, הִפֵּר. גִּזְרוֹת קִשּׁוֹת—חֲקִים רָעִים. מַשְׁטִין—

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! סְתוּם פִּיּוֹת מִשְׁמִינֵנוּ וּמִקְטִירֵנִי.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! כִּלָּה דְבַר וַחֲרַב וַיִּרְעַב וְשָׁבִי
וּמִשְׁחִית וַעֲזוֹן וְשֹׁמֵד מִבְּנֵי בְרִיתְךָ.

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! מָנַע מִגִּפָּה מִנְחֻלָּתְךָ.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! סָלַח וּמָחַל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! מָחָה וַהֲעֵבֵר פִּשְׁעֵינוּ וַחֲמַאֲתֵינוּ
מִגִּנֵּד עֵינֶיךָ.

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! מָחוּק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שְׂטָרֵי
חֻבוֹתֵינוּ.

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! הִחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! קָרַע רוֹעַ גִּזֵּר דִּינֵנוּ.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! וְכָרְנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.

לְנַעֲיִלָה.	לַעֲשֹׂרֶת יְמֵי תִשׁוּבָה.	לְתַעֲנִית צָבוּר.
(חֲתָמְנוּ)	אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! כְּתֹבנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים.	אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! וְכָרְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים.
(חֲתָמְנוּ)	אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! כְּתֹבנוּ בְּסֶפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה.	אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! וְכָרְנוּ כְּגְאֻלָּה וִישׁוּעָה.

שִׁירָה הֶדְשָׁה

שִׁשִּׁין, פִּנְעֵ רַע. וְסְתוּם—סְנוּר. מִקְטִירֵנוּ—הַמַּאֲשִׁימִים אוֹתֵנוּ. וַעֲזוֹן—וַאֲרָה. כְּנִי
בְרִיתְךָ—יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּתַב אִתָּם בְּרִית. מִנְחֻלָּתְךָ—מִיִּשְׂרָאֵל חֶלְמֶךָ. מָחוּק—מָחָה. שְׂטָר
חֻב—вексель כְּלוּמָר, מָחוּק תִּשְׁטָרוֹת שֶׁבָּתָם רְשׁוּמִים חֻבוֹתֵינוּ שֶׁאֵנוּ חֹבִים לָךְ וְיִסָּל
לָנוּ. הִחְזִירֵנוּ—הִשְׁבִּינוּ. רוֹעַ גִּזֵּר דִּינֵנוּ—אִם כָּבֵד נִגְדֵר וְנִחַבֵּן מִדִּין לְרַעַח—קִרְעָהוּ

לְעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה.	לְתַעֲנִית צָבוּר.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! כְּתֹבֵנוּ	אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! וְכָרְנוּ
(חֲתָמֵנוּ) בְּסֶפֶר פְּרִנָּסָה וּבְלִפְלָה.	לְפְרִנָּסָה וּבְלִפְלָה.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! כְּתֹבֵנוּ	אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! וְכָרְנוּ
(חֲתָמֵנוּ) בְּסֶפֶר זְכוֹת.	לְזֻכוֹת.
אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! כְּתֹבֵנוּ	אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! וְכָרְנוּ
(חֲתָמֵנוּ) בְּסֶפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה.	לְסְלִיחָה וּמַחֲלָה.

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! הַצִּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב.

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ.

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! [[מֵלֵא] יְדִינוּ מְבָרְכוֹתֶיךָ.

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! מֵלֵא אֲסָמִינוּ שָׁבַע.

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! [[שִׁמַּע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלָתָנוּ.

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! פֶּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתָנוּ.

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! זְכוּר כִּי עָפָר אָנַחְנוּ.

אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ! נָא אַל תִּשְׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ.

שִׁירָה סֵד שָׁחַ

ובשלחו. פְּרִנָּסָה-מִתְּנָה וּמִזֵּין. וּבְלִפְלָה-לְמֵלֵא כָּל הַצָּרִים. לְזֻכוֹת-לְמַעֲשֵׂים טוֹבִים.
 הָרֵם קֶרֶן-גִּלְזֹר, חֲזֹק כֹּחַ. אֲסָמִינוּ-אוֹצְרוֹת תְּבוּאָה. שָׁבַע-רַב תְּבוּאָה. זְכוּר-
 בְּמוֹ זְכוּר. נָא-בְּבִקְשָׁה מִמֶּךָ.

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! תִּהְיֶה הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים
וַעֲת רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ.

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵנוּ וּמַסָּנוּ.
אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ.
אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחוּדְךָ.
אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבְמִים עַל
קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ.

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! נִקּוּם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׂפוּךְ.
אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵנוּ.
אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.
אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.
אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר
וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ.

אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ! חַנּוּנוּ וְעֲנֻנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים,
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וַחֲסֵד וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

שִׁירָה קְדוּשָׁה

עוֹלָל—חַוָּלָה מִיּוֹנֵק שְׂדֵים. טַף—יְלָדִים קְטָנִים. הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ—
שְׂמֵמֵינוּ נִפְשָׁם לְהוֹרֵג לְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ. טְבוּחִים—שְׂמֵמֵינוּ לְשַׁחֲטָה. עַל יְחוּדְךָ—לְקַדֵּשׁ
וְלַחֲדוּשׁ שְׁמֵתְךָ אֶל אֲחֵר. כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים—טוֹבִים שְׂמֵתְךָ רְאוּנוּ בְּשִׁבְלֶם לְטוֹבָה.

לְשׁוֹנֵי וְחַמִּיּוֹשֵׁי.

וְהוּא רַחוּם הַגָּדוֹל—תִּכְנֶנּוּ תַּפְלוֹת מְלַקְטוֹת מִפְּסוּקִים
בְּתַנְדָּךְ עַל סְלִיחַת עֲוֹנוֹת, וְעַל צַרַּת הַשְּׁעִבּוֹר.

(א) וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ. אַתָּה יְיָ לֹא
תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ, חֲסִידֶךָ וְאַמְתֶּךָ תָּמִיד יִצְרוּנּוּ.
הוֹשִׁיעֵנּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְחֻדְרוֹת
לְשֵׁם קְדוּשָׁתְךָ, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ.

אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה—אֲדֹנִי, מִי יַעֲמִיד? כִּי
עֲמִיד הַסְּלִיחָה, לְמַעַן תִּזְכָּר. לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַעֲשֶׂה
לָנוּ, וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמֹל עָלֵינוּ. אִם עֲוֹנֵינוּ עָנּוּ
בָנוּ, יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ.

זָכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ, וְחֲסִידֶךָ, כִּי מַעֲוֹלִם הָמָּה. יַעֲנֵנוּ
יְיָ בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁלַבְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. יְיָ הוֹשִׁיעָה,
הַמִּלֵּךְ! יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ.

אֲבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ! חַנּוּן וְעֲנֻנּוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ.

שִׁירָה הַרְבֵּעִי

וְהוּא רַחוּם וְכו'—ה' הוּא אֵל רַחוּם וְלֹא יִשְׁחִית כָּלָה אֶת הַחַטָּאִים. וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אָפּוֹ—פְּעָמִים רַבּוֹת הוּא מְשִׁיב אָפּוֹ מִן מִקְדָּשׁוֹ. לֹא תִכְלָא—לֹא תִמְנַע.
יִצְרוּנּוּ—וְשִׁמְרוּ. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה—אִם אַתָּה ה' תִּשְׁמַר בְּלִבְךָ עֲוֹנוֹת וְלֹא תִסְלַח.
כִּי עֲמִיד הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר—סוּלָם אַתָּה לְעֲוֹנוֹת לְמַעַן יִרְאוּךָ בְּנֵי אָדָם בְּהִקְרִים אֶת
גְּדוּלְתְּךָ שֶׁאַתָּה עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע. עָנּוּ בָנוּ—הִעֲדוּ בָנוּ. כִּי מַעֲוֹלִם הָמָּה—אֲשֶׁר מַעֲוֹלִם
הָמָּה. יִשְׁלַבְנוּ—יִתְחַבְּנוּ.

אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ! שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ, וּזְכֹר לָנוּ אֶת
בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֹךְ

וְעֵתָה אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה, וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּבוֹד
חֲזָקָה—חַמְאֵנו רָשָׁעֵנו. אֲדֹנֵי! כָּכָל צַדִּיקוּתֶיךָ יֵשֵׁב
נָא אִפְּךָ וְחַמְתֶּךָ מֵעִירֶךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר קְדֻשָּׁה. כִּי
בַחֲטֵאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ, יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לַחֲרָפָה
לְכָל סְבִיבוֹתֵינוּ. וְעֵתָה, שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֵל תַּפְלִית
עֲבֹדֶךָ וְאֵל תַּחֲנוּנָיו, וְהָאֵר פְּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ
הַשָּׁמַיִם—לְמַעַן אֲדֹנֵי!

(ב) הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנֶּךָ וּשְׁמַע, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שׁוֹמְמוֹתֵינוּ, וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיךָ. כִּי
לֹא עַל צַדִּיקוּתֵנוּ אֶנְחֵנו מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵנוּ לְפָנֶיךָ
כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲדֹנֵי שְׁמַעֲהָ; אֲדֹנֵי סִלְּחָה
אֲדֹנֵי הִקְשִׁיבָה, וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֲרֵךְ, לְמַעַן אֱלֹהֵי, כִּי
שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירֶךָ וְעַל עַמְּךָ.

שִׁירָה תְּדָשָׁה

כָּכָל צַדִּיקוּתֶיךָ—בֶּן עֲשֹׂה עֲמָנוּ נִסְעֵתָה צַדִּיקָה וְיֵשֵׁב נָא אִפְּךָ מֵעִירֶךָ. לְמַעַן ה'—
לְמַעַן ה' כִּי רַב חֶסֶד אֲתָה.

שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְגו'—מִצְבְּנו הַהוּם וְשׁוֹמְמוֹת הָעִיר אֲשֶׁר וְגו'. שְׁמַעֲהָ—שְׁמַע קוֹלֵנוּ
סִלְּחָה—סִלְּחָה עֲוֹנוֹתֵינוּ. וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֲרֵךְ—עֲשֵׂה אֲמָנוּ אוֹת לְשׁוּבָה וְאֵל תֹּאחֲרֵךְ

אֲבִינוּ אֵב הִרְחֵמְנוּ! הִרְאֵנוּ אוֹת לְמוֹכָה, וְקִבֵּץ
נְפֻצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ. וּבִירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל
הַגּוֹיִם, כִּי אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ. וְעַתָּה יי אֲבִינוּ אַתָּה,
אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצֵרנוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בָּלָנוּ.
הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ צוּרנוּ וְנוֹאֲלָנוּ!
חוֹסֶה יי עַל עַמֶּךָ, וְאֵל תִּתֵּן נִחְלָתְךָ לְחֹרֶפֶה לְמַשֵּׁל
בָּם גּוֹיִם. לָמָּה יֹאמְרוּ בַעֲמִים: אִיֶּה נָא אֱלֹהֵיהֶם? —

יִדְעֵנוּ יי כִּי חֲטֵאנוּ, וְאִין מִי יַעֲמִד בַּעֲדֵנוּ, אֶלֶּא
שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמִד לָנוּ בַּעֲת צָרָה. יִדְעֵנוּ כִּי אִין בָּנוּ
מַעֲשִׂים, צָדָקָה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּרַחֵם
אֵב עַל בָּנִים, בֶּן תִּרְחֵם יי עַלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
שְׁמֶךָ. חֲמוּל עַל עַמֶּךָ, רַחֵם עַל נִחְלָתְךָ, חוֹסֶה
נָא בְּרוֹב רַחֲמֶיךָ, חַנּוּן מִלְכֵנוּ וְעַנּוּנוּ, כִּי לֹךְ יי הַצָּדָקָה,
עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל יֶת.

ג) הַבֵּט נָא, רַחֵם נָא וְהוֹשִׁיעֵה נָא צֶאֱן מִרְעִיתְךָ,
וְאֵל יִמְשֵׁל בָּנוּ קִצֶּת, כִּי לֹךְ יי הַיְשׁוּעָה. בְּךָ תוֹחֲלֵתְנוּ,
אֱלֹהֵי סִלְיֹת! אֲנָא סִלַּח נָא, כִּי אֵל מוֹיב וְסִלַּח אַתָּה.

שִׁירַה סֵד שָׁה

לְהוֹשִׁיעֵנוּ. נְפֻצוֹתֵינוּ—אֲחֵינוּ סְפוּרִים בְּכָל הָאָרֶץ. אִין מִי יַעֲמִיד בַּעֲדֵנוּ—אִין מִי
יִוֹלֶדְךָ שִׁנּוּ עֲלֵינוּ.

קִצֶּת—בְּלוֹמֶר, קִצֶּתְךָ. תוֹחֲלֵתְנוּ—תְּקַנּוּתְנוּ

(ד) אָנָּה מִלֶּדֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם, זְכוּר וְהִבֵּט לְבָרִית
בֵּין הַבְּתָרִים, וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֶרֶת יְחִיד
וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ, אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ, וְאֵל תַּפְּשֵׁנוּ
מִלִּבֵּנוּ, וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ, וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ בְּלֶה.
בְּגִלּוֹתֵנוּ, כִּי אֵל מִלֶּדֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

(ה) אֵין כָּמוֹךָ חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֵין כָּמוֹךָ אֵל
אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת, הוֹשִׁיעֵנו וּרְחַמְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, מִרַעַשׁ וּמִדָּגוּ הַצִּילָנוּ. זְכוּר לַעֲבָדֶיךָ:
לְאַבְרָהָם, לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב; אֵל תִּפֶּן אֵד (קָשִׁי
הָעַם הַזֶּה וְאֵל רַשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ) קָשִׁינוּ וְאֵל רַשְׁעֵנוּ
וְאֵל חַטָּאתֵנוּ. שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הַרְעָה
לְעַמֶּךָ; וְהִסֵּר מִמָּנוּ מִבֵּת הַמּוֹת, כִּי רַחוּם אַתָּה,
כִּי בֶן דִּרְכָךְ (לַעֲשׂוֹת): עָשָׂה חֶסֶד חֲנוּם בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר. חוֹסֶה יְיָ עַל עַמֶּךָ וְהַצִּילָנוּ מוֹעֶמֶךָ, וְהִסֵּר
מִמָּנוּ מִבֵּת הַמִּגְפָּה וְגִלְרָה קָשָׁה, כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְבָרִית בֵּין הַבְּתָרִים—שִׁבְרַת אֵת אֲבִרָהּם בֵּין גִּזְרֵי הַשְּׁלֵלָה הָעוֹ וְהָאֵיל (בְּרִאשִׁית סח)
עֲקֶרֶת יְחִיד וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל—זְכוּת עֲקֶרֶת וְיִצְחָק בֶּן הַיְחִיד תִּרְאֶה לְפָנֶיךָ לְמַעַן עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
מִרַעַשׁ וּמִדָּגוּ—מִשְׁאֵן וְהַרְדָּה, אֵי מְנוּחָה. לַעֲבָדֶיךָ—לְאַדְמַת עֲבָדֶיךָ.
קָשִׁינוּ—קָשִׁי עָרַפְנוּ. עַל הַרְעָה לְעַמֶּךָ—עַל הַרְעָה שֶׁחֲשַׁבְתָּ לַעֲשׂוֹת לְעַמֶּךָ
מוֹעֶמֶךָ—מִחֲמַסְדֶּךָ. גִּלְרָה קָשָׁה—חֹק רָע

לֵךְ אֲדֹנִי הַצִּדְקָה וְלָנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים; מַה נִּתְאוּנָן?
וּמַה נֹּאמַר? מַה נִּדְבֵּר וּמַה נַּצְמִידֵק? נַחֲפֹשֶׁה דְרָכֵינוּ
וְנַחֲקֶרְהָ וְנִשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יִמְלֶךְ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים.

אָנָּה יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָּא! אָנָּה יְיָ, הַצְלִיחָה נָּא!

אָנָּה יְיָ עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרְאֵנוּ.

לֵךְ יְיָ חֲבִינוּ, לֵךְ יְיָ קִוִּינוּ, לֵךְ יְיָ נִיחַל, אֶל תַּחֲשָׁה
וְתַעֲנֵנוּ, כִּי נֹאמְרוּ גוֹיִם: אֲבָרָה תִּקְוֹתָם... כָּל בָּרֵךְ
לֵךְ תִּכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ (לֵךְ) לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה.

(ו) הַפּוֹתַח יָד בַּתְּשׁוּבָה, לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים!
נִבְחָלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרֹב עֲצָבוֹנֵנוּ. אֶל תִּשְׁכַּחֲנוּ נֶצַח,
קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ. אֶל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ, כִּי אֲנַחְנוּ
עַמֶּךָ בְּנֵי בְרִיתְךָ. אֵל! הַבִּיטָה דֵּל כְּבוֹדֵנוּ בַּגּוֹיִם,
וּשְׁקִצֵּנוּ בְּטִמְאַת הַגִּידָה. עַד מָתִי עֲזוֹךְ בִּשְׁבִי,
וְתִפְאַרְתְּךָ בִּיד צָר? עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן

שִׁירָה סֵד שָׁה

לֵךְ אֲדֹנִי הַצִּדְקָה—צִדִּיק אַתָּה עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. מַה נִּתְאוּנָן—אֵיךְ נִכְפַּל
לְהִתְאוּנָן עַל צְרוּתֵינוּ? נַצְמִידֵק—נַצְדִּיק אֶת עַצְמֵינוּ. נַחֲפֹשֶׁה דְרָכֵינוּ—נִבְקֹשׁ וְנִבְדּוֹק
בְּמַעֲשֵׂינוּ. פְּשׁוּטָה—שְׁלוּחָה. שָׁבִים—הַשָּׁבִים אֵלֶיךָ בַּתְּשׁוּבָה. אֶל תַּחֲשָׁה וְתַעֲנֵנוּ—
אֶל תִּחְבֹּשׁ מַמְנוּ וְאֶל תַּעֲנֵנוּ. נֹאמְרוּ—דַּבְּרוּ. קוֹמָה—גִּבּוֹהַּ אִישׁ, כְּלוּמַר, כָּל אָדָם.
הַפּוֹתַח וְכו'—אַתָּה ה' הַפּוֹשֵׁט יָדְךָ לְשָׁבִים מֵרַשְׁעָתָם—הַנָּה מַעֲצָבוֹנֵנוּ עַל הַטִּמְאַתֵּנוּ
וְנִבְחָלָנוּ. דֵּל כְּבוֹדֵנוּ—שָׁפֵל וְקָטָן כְּבוֹדֵנוּ. וּשְׁקִצֵּנוּ—הֵם מְטַעְבִּים וּמְרַחֲקִים אוֹתָנוּ
מִשְׁלִיחָם. עֲזוֹךְ וְתִפְאַרְתְּךָ—בֵּית מִקְדָּשְ�ךָ. עוֹרְרָה—הַשֵּׁר

שָׁמָּה, אֵל יִמְעָטוּ לִפְנֵיךָ תִּלְאֹתֵינוּ. מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ
 רַחֲמֶיךָ בָּעֵת צָרוֹתֵינוּ, לֹא לִמְעַנֵּנוּ — אֲלֵא לִמְעַנֶּךָ
 פֶּעַל, וְאַל תִּשְׁחִית אֶת זִכְרִי שְׂאֲרֵיתֵנוּ, כִּי לֹךְ
 מִיַּחֲלוֹת עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְזִכּוֹר
 עֲדוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פֶּעַמִּים בְּאַהֲבָה:
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד!

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנָּחֵם עַל
 הִרְעָה לְעַמֶּךָ.

א. הִבֵּט מִשָּׁמַיִם וַיֵּרָא, כִּי הָיוּ לָעַג וְקָלָם בְּגוֹיִם; נִחַשְׁבוּ
 בְּצִאֵן לַטֹּבָח יוֹבֵל, לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד וּלְמַכּוֹת וּלְחִרְפָּה.
 וְיִבָּכֵל זֹאת שָׁמָּה לֹא שָׁכַחְנוּ, נָא, אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ.
 יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנָּחֵם עַל הִרְעָה לְעַמֶּךָ.

ב. זָרִים אוֹמְרִים: אֵין תּוֹחֶלֶת וְתִקְוָה, חוּן אוֹם לְשָׁמָּה
 מִקְוָה, מְהוֹר! יִשׁוּעָתֵנוּ קִרְבָּה. יִנָּעֲנוּ וְלֹא הוֹנַח לָנוּ, רַחֲמֶיךָ
 יִכְבְּשׁוּ אֶת בַּעֲסָד מַעְלֵינוּ.

אָנָּה, שׁוּב מִחֲרוֹנֶךָ, וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ.
 יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנָּחֵם עַל הִרְעָה לְעַמֶּךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֵל יִמְעָטוּ—אֵל יִהְיוּ נִחְשָׁבִים לַמַּעֲשִׂים וְקִטְנֵי עֲקֵד. לִמְעַנֶּךָ פֶּעַל—עֲשֵׂה לְפָנֶיךָ צִדְקָתְךָ.
 קָלָם—צֹחֵק וְחֵטֶל. בְּצִאֵן לַטֹּבָח יוֹבֵל—בְּצִאֵן שְׂמוּלִיכִים אוֹתוֹ לִשְׁחִיטָה. נָא
 אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ—בְּבִקְשָׁה מִמֶּךָ אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ כְּאֲשֶׁר לֹא שָׁכַחְנוּ.
 חוּן אוֹם וְגו'—רַחֵם אֲמִתֶּךָ תִּתְקַוָּה לָךְ. מְהוֹר, יִשְׁנַעְתָּנוּ קִרְבָּה—אֵל מְהֵרָ—לְבוֹ
 קִרְבָּה לָנוּ אֶת גְּאוּלְתֵּנוּ, כִּי כָּבֵד "יִנָּעֲנוּ" בְּעִבְדוּתֵנוּ וְלֹא נִתְּנָה מְנוּחָה לָנוּ. יִכְבְּשׁוּ—
 יַעֲצִרוּ. רַחֵם סְגֻלָּה—רַחֵם עִם סְגֻלָּתְךָ.

ג. חוסה יי עלינו בְּרַחֲמֶיךָ, וְאַל תִּתַּנֶּנוּ בְּיַדֵּי אֲבוֹרִים, לָמָּה
יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם: "אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם?" לְמַעַן־ךָ עָשָׂה עִמָּנוּ הַסֵּד
וְאַל תֵּאַחֵר.

אָנָּה, שׁוּב מִחֲרוֹנֶךָ, וְרַחֵם סִגְלָה אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ.

יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ, וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ

ד. קוֹלֵנוּ תִשְׁמַע וְתַחֲוֶן, וְאַל תִּפְשֹׁעַנו בְּיַד אוֹיְבֵינוּ לְמַחֲוֹת אֶת
שְׁמֵנוּ, זְכוּר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ, "כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
אֲרָבָה אֶת זֶרְעֶכֶם", וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מִהֲרָבָה —

וּבְכָל זֹאת שְׁמֶךָ לֹא שָׁכַחְנוּ, נָא, אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ.

יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ, וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ

ה. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ וּבָרֵךְ
עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ, וְהִנָּחֵם עַל
הָרָעָה לְעַמְּךָ.

שׁוּמֵר יִשְׂרָאֵל! שְׁמוֹר שְׂאִרֵּי יִשְׂרָאֵל, וְאַל
יֵאבֹד יִשְׂרָאֵל, הָאוֹמְרִים: "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל".

שׁוּמֵר גּוֹי אֶחָד! שְׁמוֹר שְׂאִרֵּי עַם אֶחָד, וְאַל
יֵאבֹד גּוֹי אֶחָד, הַמֵּיַחֲדִים שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד.

שִׁירָה קִדְשָׁה

אֵל תֵּאַחֵר—אֵל תִּתְמַהֲמַה, אֵל פֶּנִּחַ סִקְדָּה לְאַסֵּר זָמָן, אֲלֵא תִפָּח עֲשֵׂה אוֹתָם.
וְתַחֲוֶן—וְתִתְמַהֲמַה. תִּפְשֹׁעַנו—תַּעֲזֹבנוּ

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ! שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית עִם קָדוֹשׁ, וְאַל
יֵאבֹד גּוֹי קָדוֹשׁ, הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשַׁלְשׁ קִדְשׁוֹת לְקָדוֹשׁ.
מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיִם בְּתַחֲנוּנִים! הִתְרַצָּה
וְהִתְפַּיִם לְדוֹר עָנִי, כִּי אֵין עוֹזֵר.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ! חֲנֻנוּ וַעֲנֻנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים,
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְחֻשְׁיָנוּ.

וְאַנְחֵנוּ לֹא גִדַע מֶה נַעֲשֶׂה, כִּי עֲלִיךָ עֵינֵינוּ. זָכַר רַחֲמֶיךָ
יְיָ וְחֶסֶדְךָ כִּי מַעֲלָם הַמָּה. יְהִי חֶסֶדְךָ יְיָ עִלֵּינוּ כְּאִשֶּׁר יִחַלְנוּ
לָךְ. אֵל תּוֹכַר לָנוּ עֲזוֹת רִאשֹׁנִים, מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ,
כִּי דָלוּנוּ מְאֹד. עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְיָ, עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצָן. חֲנֻנוּ יְיָ
חֲנֻנוּ, כִּי רַב שְׁבַעְנוּ בּוֹ. בְּרָנּוּ רַחֵם תּוֹכַר, (בְּרָנּוּ עֲקָרָה
תּוֹכַר, בְּרָנּוּ תְּמִימוֹת תּוֹכַר. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם
קְרָאֵנוּ). כִּי הוּא יִדַע יִצְרָנוּ, זָכֹר כִּי עָפָר אָנַחְנוּ. עֲזָרְנוּ
אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילְנוּ וּכְפָר עַל
חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֶה רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךָ
מַלְכוּתָהּ; וְיִצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב (נ"א קֶזֶן) מְשִׁיחָהּ, בְּתֵיבָא וּבִימִיכּוֹן, וּבְתֵי
דְכָד בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, — וְאַמְרוּ: אָמֵן!
קַהֲל יְהוָה שְׁמֶה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא!
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה,
וְיִתְהַלָּל, שְׁמֶה דְקָדְשָׁא — בְּרִיךְ הוּא.
לְעֶגְלָא (בְּעִשְׂרִית וּלְעֶלָא) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא
בְּאַמִּירָן בְּעֶלְמָא — וְאַמְרוּ: אָמֵן.

מִנְחָה אֶשְׁכֵּנוּ. בִּשְׁנֵי וּבַחֲמִישֵׁי אֲמָרִים זֶה. מִנְחָה קִק
 אֵל אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד | אֵל אֶרֶךְ אַפִּים וּמְלֵא רַחֲמִים,
 וְאַמְתָּ! אֵל בְּאַפָּךְ תּוֹכִיחֵנוּ. חוֹסֶה יי עַל
 יי עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִכָּל
 רָע. חֲמָאנוּ לָךְ, אֲדוֹן! סֶלַח נָא כְּרוֹב
 רַחֲמֶיךָ, אֵל!

לְשֵׁנִי וּבַחֲמִישֵׁי בְּשַׁבָּת.

סֶדֶר קְרִיאַת הַתּוֹרָה בְּצַבּוּר.

פּוֹתֻחִים אֲרוֹן הַכֹּדֶשׁ לְהוֹצִאת סֶפֶר הַתּוֹרָה וְאֲמָרִים:

וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה:

בְּמוֹדֵר.

קוֹמָה יי וַיִּפְצּוּ אִיִּבֶיךָ, וַיִּנָּסּוּ מִשִּׁנְאִיךָ מִפְּנֶיךָ.

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה, וְדַבֵּר יי מִירוּשָׁלַם.

כְּרוֹב, שְׁנַתְנָן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתּוֹ.

תַּרְגּוּם

תַּפְּלָה לְהוֹצִאת סֶפֶר הַתּוֹרָה

בְּרִיךְ שְׁמֶךָ דְּמִרְאָה עֲלֵמָא,
 בְּרִיךְ בְּתַרְךָ וְאַתְרָךְ! יְהֵא רַעוּתָךְ,
 עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם, וּפְרָקוֹן
 יִמִּינְךָ אֲחִי לְעַמָּךְ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ,
 וְלֹאֲמַטּוֹנֵי לְנָא מִשּׁוֹב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל
 צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמֵי. יְהֵא רַעֲוֵא קִדְמָךְ
 דְּתוֹרִיךָ לָן חַיִּין בְּמִיבּוּ, וּלְחַיִּי
 אֲנָא פְקִידָא בְּנוֹ צְדִיקָא, לְמַרְחֵם
 בְּרוּךְ שְׁמוֹ שֶׁל אֲדוֹן
 הָעוֹלָם. בְּרוּךְ בְּתַרְךָ
 וּמִקּוֹמְךָ! רַצְחָנָא בְּעַמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וּנְאֻלָּת
 יְמִינְךָ תִּרְאֶה לְעַמָּךְ בְּבֵית
 מִקְדָּשְׁךָ, לְאַצּוּל עֲלִינוּ
 מִשּׁוֹב אוֹרְךָ וּלְקַבֵּל תַּפְּלָתְנוּ
 בְּרַחֲמִים. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 שְׁמֵאֲרִידֵי חַיִּינוּ מִשּׁוֹב וּנְפַקְדָּמִי
 בֵּין חַצְדִּיקִים וּרְחֵם עָלֵי

שִׁירָה הַדָּשָׁה

בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ—לְמַפְשְׁעוֹ בַּמִּדְבָּר. אוֹיִבֶיךָ—בְּלוֹמֶר, אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל.

תפלה להוצאת ספר תורה

תרגום

וְלִשְׁמֹר אוֹתִי וְאֵת כָּל אֲשֶׁר
 לִי וְאֲשֶׁר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אֲתָה
 זֶן לְכָל וּמַפְרִינֵם לְכָל; אֲתָה
 שְׁלִיט בְּכָל; אֲתָה מוֹשֵׁל
 בְּמַלְכִים וְלֹד הַמְּלֻכָה. אֲנִי
 עֲבָדְךָ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא הַמְּשַׁתַּחֲוֶה לְפָנָיו וּלְפָנֵי
 כְּבוֹד תוֹרָתוֹ בְּכָל עֵת.
 רַא בְּכֵן אָדָם אֶכְמַח וְלֹא
 עַל בֶּן אֱלֹהִים אֲשַׁעַן, כִּי
 אִם בְּאֱלֹהֵי שָׁמַיִם, שֶׁהוּא
 אֱלֹהִים אֵמֶת, וְתוֹרָתוֹ-
 אֵמֶת, וּנְבִיאֹי-אֵמֶת וּמִרְבֵּה
 רַעְיוֹנוֹת טוֹבוֹת וְאֵמֶת, בּוֹ אֲנִי
 בּוֹטֵחַ וְלִשְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנִּכְבָּד
 אֲמַר תִּשְׁבְּחוֹת. יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתַּפְתַּח לִבִּי בַתּוֹרָה
 וּתְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי וְלֵב
 כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְטוֹב
 וְלַחַיִּים וְלִשְׁלֹם.

עָלִי וְלִמְנוֹחַ יְתִי, וְיֵת כָּל דֵּי לִי,
 וְדִי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אֲנִתְּ הוּא זֶן
 לְכָלֹא וּמַפְרִינֵם לְכָלֹא; אֲנִתְּ הוּא
 שְׁלִיט עַר כָּלֹא; אֲנִתְּ הוּא דִשְׁלִיט
 עַל מַלְכֵיֹא, וּמַלְכוּתֹא דִילָךְ הוּא.
 אֲנֹא עֲבָדָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיד הוּא,
 דְסִגְדִּנָּא בְּמִה וּמַפְרִינָא דִיבְרָךְ
 אוֹרִיתֶהּ בְּכָל עֵדֶן וְעֵדֶן. לֹא עַל
 אֲנִשׁ רַחֲמֵיֹא, וְלֹא עַל בֶּר אֱלֹהִין
 סְמִיכְנָא, אֲלֹא בְּאֱלֹהֵא דְשָׁמַיֹא,
 דְהוּא אֱלֹהֵא קְשׁוּט, וְאוֹרִיתֶהּ-
 קְשׁוּט, וְנְבִיאֹיֹהּ-קְשׁוּט, וּמִסְגָּא
 רַמְעַבְד טַבְּוֹן וְקְשׁוּט. בִּה אֲנֹא
 רַחֲמִין, וְלִשְׁמִה יְקִירָא קְדִישָׁא אֲנֹא
 אֲמַר תִּשְׁבְּחוּן. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 דְתַפְתַּח רַבֵּאי בְּאוֹרִיתֹא, (וְתִיב לִי
 בְּנִין דְכִרְוִין דְעַבְדִּין רַעֲיוֹתֶךָ) וְתִשְׁלִים
 מִשְׁאֲדִין דְרַבֵּאי, וְרַבֵּא דְכָל עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל, לְטוֹב וְלַחַיִּין וְלִשְׁלֹם.

אמר כך אומר סתנו:

חזן גִּדְלוּ לִי אֲתָה, וְנִרְמְמָה שְׁמוֹ יְיָדִינוּ.

ותקול עונה:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח והחוד, כי כל בשמים
 ובארץ. לך יי הממלכה והמתנשא לכל קראש. רוממו יי אלהינו.

וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדָם בְּגִלְיוֹ, קְדוֹשׁ הוּא. רֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲרַךְ כְּדָשׁוֹ.
כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

אֵב הַרְחָמִים, הוּא יִרְחַם עִם עַמּוּסִים, וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים, וְיִצִּיל
נַפְשֹׁתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הָרָעוֹת, וְיִגְעַר בַּיָּצָר הָרָע מִן הַנְּשׂוּאִים, וְיַחֲזִין אוֹתָנוּ
לְפָלִיטַת עוֹלָמִים, וְיַמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.

חֲחֹן מִנִּים אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה עַל הַמִּקְוֶה וְאוֹמֵר:

וְתִגְלֶה וְתִרְאֶה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּזֶמֶן קָרֹב, וְיַחֲזִין פְּלִיטָתָנוּ וּפְלִיטַת עַמּוֹ
בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחֹן וְלִחְסֵד וְלִרְחֻמִּים וְלִרְצוֹן, וְנֹאמֵר אָמֵן. — הַבֵּל הָבוּ גִדְּלוּ
אֱלֹהֵינוּ, וְתִנּוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה, כֹּהֵן קָרֵב יַעֲמֹד (פ"ב) הַבְּהִין! בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן
תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתּוֹ.

וְהַמְּקַדֵּל עֲזָנָה:

וְאַתֶּם הַדֹּבְרִים בֵּינֵי אֱלֹהֵיכֶם, תִּימִם בְּלִבְכֶם הַיּוֹם.

הַעֲלֶה לַתּוֹרָה מְבָרֵךְ: בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ!

וְהַמְּקַדֵּל עֲזָנִין: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

הַעֲלֶה חֲזוֹר: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן
לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

וְקוֹרְאִים בַּתּוֹרָה בְּפֶרֶשֶׁת הַשְּׂבוּעַ.

לְאַסֵּר מִקְרִיאָה מְבָרֵךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרָתוֹ.
אַתָּה, וְהִי עוֹלָם נִמְשַׁע בְּתוֹכָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בְּרַכַּת הַגּוֹמֵל.

ד' צְרִיכִין לְחֹדוֹת, וְיִרְדֵּי הַיָּם, הוֹלְכִי מִדְּבָרִיּוֹת, חוֹלָה וְנִתְרַפָּא, כְּבוֹשׁ וְנִצָּא מִבֵּית הָאֲסוּרִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לְחִיָּבִים טוֹבוֹת, שֶׁנִּמְלְכִי כָּל טוֹב.
וְעוֹנִין אַחֲרָיו: מִי שֶׁנִּמְלָךְ כָּל טוֹב, הוּא יִגְמְלָךְ כָּל טוֹב סָלָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עִם עַמּוּסִים—הַשְּׁעוֹנִים וְנִשְׂוִּים בְּחִיק ה' כְּאֲשֶׁר יֵשֵׁא הָאוֹמֵן אֶת חֲיוֹנָה.
אֵיתָנִים—נִבְרִי הַמְּדַקֵּךְ וְהַמְּרַאֵה הֵם אֲבוֹתֵינוּ, אֲבָרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב.

מי שהגיע בנו לבר מצוה, בן י"ג שנה ויום אחד, בשעה שפנו עולה לתורה ואמר האב:
ברוך שפטרני מענישו שלוח.
אחר קריאת התורה ואמר חצי קדיש.

בתם הקריאה מנבחים את ספר התורה ואומרים:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל, על פי יי ביד משה.

עץ חיים היא למחזיקים בה, ותמכה מאשר.

דרכיה דרכי נעם, וכל נתיבותיה שלום.

ארח ימים בימינה, בשמאלה עשר וכבוד.

וי חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ונאדיר.

בשני ובחמישי בשאומרים תחנון, קודם שמכניסין הס"ת להיכל ואמר הסגן זה:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, לכונן את בית חיינו, ולהשיב את
שכינתו בתוכנו, במהרה בימינו, ונאמר: אמן!

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, לרחם עלינו ועל פליטתנו, ולמנוע
משחית ומגפה מעלינו, ומעל כל עמו בית ישראל, ונאמר: אמן.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, לקיים בנו חכמי ישראל, הם ונשיהם
ובניהם ובנותיהם, ותלמידיהם ותלמידותיהם, בכל מקומות
מושבותיהם, ונאמר: אמן!

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, שנשמע ונתבשר בשורות טובות
ישועות ונחמות, ונקבץ נדחינו מארבע בנפות הארץ, ונאמר: אמן!

אחינו כל בית ישראל, הנתונים בצרה ובשביה, העומדים בין בים
ובין ביבשה, המקום ירחם עליהם, ויוציאם מצרה לרוחה, ומאפלה
לאורה, ומשעבוד לגאולה, השתא בעגלא ובזמן קריב, ונאמר: אמן!

שירה חדשה

עץ חיים היא—התורה. ותומכיה מאשר—איש איש מתומכיה ומחזיקיה—מאשר.

הי חפץ וגו'—למען צדק חפץ ה' להגדיל ולהגביר ו' צדו.

בית חיינו—בית מקדשנו. פליטתנו—שאריתנו. העומדים—כלומר, הנמצאים

שעבוד—עבדות. השתא בעגלא—עתה במהרה

סתון יורד עם הספר מעל הכיפה ואומר:

יִהְיֶה לָךְ אֶת שֵׁם יי, כִּי נִשְׁבַּח שְׁמוֹ לְבָרְךָ!

והקהל עונה: חודו על ארץ ושמים. ויהם קרן לעמו, תהלה לכל חסידיו, לבני ישראל עם קרובו, הלאוניה.

בחול ובראש חודש וביום טוב ובשבת במנחה אומרים זה:

תהלים כד.

לְדָוִד מִזְמוֹר, לַיי הָאָרֶץ וּמִלֹּאֲהָ, תִּבְרַךְ וַיּוֹשְׁבֵי בָהּ, כִּי
הוּא עַל יָמִים יִסְדָּהּ, וְעַל נְהָרוֹת יִבְנֶנָּהּ. מִי יַעֲלֶה בָהָר יי?
וּמִי יָקוּם בְּמִקְוֵם קָדְשׁוֹ! — נָקִי כַפַּיִם וְכֵר לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא
נִשְׂא לַשְׂוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה. יֵשֵׁא בָרְכָה מֵאֵת יי?
וְאֶדְרָקָה מֵאַלְהֵי יִשְׁעוֹ? — זֶה דֹּר דֹּרֵי שִׁוִּי, מִבְּקָשֵׁי פְגִידָה —
יַעֲקֹב סָלָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם! וְהַנְּשֹׂא פִתְחֵי עוֹלָם,
וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יי עֲזוֹ וְגִבּוֹר, יי
גִבּוֹר מֶלֶךְ חֶמֶה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, וְשֹׂא פִתְחֵי עוֹלָם,
וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יי צָבָאוֹת,
הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, סָלָה!

שִׁירָה הַדָּשָׁה

לְדָוִד מִזְמוֹר — מִזְמוֹר זֶה הַיֹּשֵׁר בְּשִׁבְחֵי הָאָרֶץ לַחֵיכָל בְּשׁוּב הָעָם מִן הַמִּלְחָמָה. וּמִלֹּאֲהָ —
וְכָל שֵׁשׁ בָּהּ. יִסְדָּהּ — יִסַּד אֶת הָאָרֶץ. מִי יַעֲלֶה וְגו' — מִי רָאִי לַעֲלוֹת וּלְהִשָּׁאֵר בְּמִקְוֵם קָדְשׁוֹ?
וּמִשִּׁיב: "נָקִי כַפַּיִם". בָּר לֵבָב — טָהוֹר לֵב. לֹא נִשְׂא לַשְׂוֹא נַפְשִׁי — לֹא הִתְאַוָּה וְלֹא חָמַד
שָׂוָא. וְשׁוֹב הוּא שׂוֹאֵל: מִי יֵשֵׁא בָרְכָה וְאֶדְרָקָה (חָמַד) מֵאַלְהֵים? וּמִשִּׁיב: זֶה דֹּר דֹּרֵי שִׁוִּי,
מִבְּקָשֵׁי פְגִידָה, אֲלֵהִי יַעֲקֹב! שְׂאוּ שְׁעָרִים — פִּתְּחֵי אֵל שְׁעֵי הַחֵיכָל וְקוֹנֵא: אֲתֶם הַסִּתְּחִים
אֲשֶׁר מֵעוֹלָם, שְׂאוּ רָאשֵׁיכֶם וְהִתְנַשְּׂאוּ כְּדֵי שִׁבְעָא לְתוֹךְ הַחֵיכָל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לוֹ הַכְּבוֹד.
עֲזוֹ — עֲזוֹ וְגִבּוֹר.

מִכְנִיסִים אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה לְאֶרֶץ חֶקְדָּשׁ וְאוֹמְרִים :

וּבִנְחָה יֹאמֶר :

בְּמִרְבֵּר י.

שׁוּבָה יי רַבָּבוֹת אֵלַי יִשְׂרָאֵל !

אִמָּה וְאֶרֶץ עֲוֹד !

יִתְהַלֵּים קִלְבִּי. קוֹמָה יי לִמְנוּחֶיךָ,

וּחְסִידֶיךָ יִרְגְּנוּ.

כִּי יִלְבְּשׁוּ צִדִּיק,

אֵל תִּשָּׁב פָּנֵי מִשְׁחָה.

בְּעֶבֶר דָּוִד עֲבָדָה,

תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזֹבוּ.

כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם —

וְתַמְכִּיךָ מֵאֲשֶׁר.

עַץ חַיִּים הָיָא לְמַחְזִיקִים בָּהּ,

וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם.

דְּרָכֶיךָ דְּרָכֵי נָעִם,

חֲדָשׁ יִמְיָנוּ בְּקָרָם.

הַשִּׁיבֵנוּ יי אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה,

אִיכָתָה.

הַבְּאוֹר מִן אִשְׁרֵי תַמְצֵא בִרְף 43

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִתְלַחֵד סִלָּה. אֲשֶׁרִי הָעַם
שֶׁכָּכָה לוֹ — אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁנִי אֶלְחִיו. תִּהְלָה לְדוֹר, אֶרֶוּמָמָה
אֶרְחִי הַמִּלָּךְ! וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל יוֹם
אַבְרָכָה, וְאַחֲלָלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוֹל יי וְמִהֲלָל מְאֹד,
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דוֹר לְדוֹר יִשָּׁבַח מִעֲשֵׂיךָ, וְגִבּוֹרֶיךָ
יִגְדִּירוּ. הֲדָר בָּבוֹד הוֹרֶךְ, וְדְרָכֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעוֹז
גּוֹרֵאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלֶתְךָ אִסְפָּרְנָה. וְכָר רַב טוֹבָה וְכִיעוּ,
וְצִדְקֶתְךָ יִרְגְּנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יי, אֶרֶךְ אֲפִים וְגֵדֵל חֶסֶד. טוֹב
יי כָּכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מִעֲשָׂיו. יוֹדֶךָ יי כָּל מִעֲשֵׂיךָ,
וּחְסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה. בָּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֶתְךָ יִדְבְּרוּ.
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֶתוֹ, וְכָבוֹד הֲדָר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתְךָ

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וּבִנְחָה — כָּמוֹ וּבִנְחָה, בְּנוֹת הָאֶרֶץ מִפְּעֵי הָהָר מִשָּׁח אוֹמֶר: 'שׁוּבָה וְגו' — ה' הִשָּׁב
מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל לְמִקְוֵמוֹ. אֶרֶץ עֲוֹד — הָאֶרֶץ שֶׁאִתָּה מְרָאָה בּוֹ עוֹד וְכִתְּךָ שְׁפִיל אוֹיְבֶיךָ לְפָנָיו.
יִלְבְּשׁוּ צִדִּיק — גְּלוּמָה, וְשִׁעָה וְחִסְדָּה וְעֵשֶׂם בְּגֵד. בְּעֶבֶר דָּוִד — שְׁעֵמֶל לְחִינֵי בֵּית לְכָבוֹד
אֵל תִּשָּׁב. רִקְס פָּנֵי בָנוּ הַמִּשְׁשִׁים. גְּלוּמָה — תּוֹרָה וְדְמוּד.

מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דּוֹר וָדָר. סוּמְךָ יְיָ לְכָל
 הַנִּפְלִים, וְזוֹכֶרָה לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁכְּרוּ, וְאַתָּה
 נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל
 חֵי רִצּוֹן. צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו, וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׁיו. קָרוֹב
 יְיָ לְכָל קָרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת. רִצּוֹן יִרְאֵיו
 יַעֲשֶׂה, וְאֵת שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהָבָיו,
 וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תַּהֲלֵת יְיָ יִדְבָּר פִּי, וַיִּכְרֹךְ כָּל
 בָּשָׂר שֵׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
 וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהוָה, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

אין אומרים למנצח בראשי חדשים, בחגות, בפורים קטן וגדול, כל חדש
 ניסן, באסרו תג, בחודש"מ, בערב יו"ט, בערב יוה"כ, בתשעה באב.

לְמַנְצָח, מִזְמוֹר לְדָוִד. יַעֲנֶךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה, וְשִׁנְכֶךָ שֵׁם
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. וְיִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ, וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדֶךָ. יִזְכֹּר כָּל
 מִנְחֹתֶיךָ, וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשְׁנָה סֶלָה. יִתֵּן לָךְ כֹּל בְּבָקָה, וְכָר עֲצָתְךָ
 יִמְלֵא. נִרְנְנָה בִּישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁמֵם אֲדָרְנוּ נִדְגַל, יִמְלֵא יְיָ כָּל
 מַשְׂאֵלוֹתֶיךָ. עֲתָה יִדְעָתִי, כִּי הוֹשִׁיעַ יְיָ מִשִּׁיחוֹ, יַעֲנֵהוּ
 מִשְׁמֵי קִדְּשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע יָמִינוּ. אֲלֵהָ בָרֶכֶב וְאַלֵּהָ
 בַּסּוּסִים, וְאַנְחֵנוּ בִּשְׁמֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר. הִמָּחַ כָּרְעוּ וְנִפְאֵרוּ,
 וְאַנְחֵנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד. יְיָ הוֹשִׁיעָה! הִמָּלֵךְ יַעֲנֵנוּ, בְּיוֹם קִרְאֵנוּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְמַנְצָח—מִזְמוֹר זֶה נָפוּל לְשִׁיר לְ"מַנְצָח"—הוא ראש סקחלת המפורים והמשוררים,
 והושר בשנת תקצבת התקצב לפי צאת המלך למלחמה. יַעֲנֶךָ ה'—ה' נצח אותך סללה.
 וְשִׁנְכֶךָ—יחזק אותך. מִקֹּדֶשׁ—מִמְקוֹם קִדְּשׁוֹ. יִסְעֶדֶךָ—יִתְעֶדֶךָ בְּךָ. יִדְשְׁנָה—יִקְבְּצֶנָה
 כְּדִשְׁנָה וּשְׁמָנָה. נִרְנְנָה—אֲנֵחֵנוּ עֲבָדֶיךָ נִשְׁמַח עִלְּ שְׁוַעֲתְךָ. נִדְגַל—בְּעֵצוֹת ה' נָרִים דִּגְלָנוּ
 לְאוֹת נִצְחוֹן. עֲתָה יִדְעָתִי—אַחֲרֵי שֶׁנִּתְקַבַּל קִרְבֵּן הַמֶּלֶךְ בְּרִצּוֹן וְדַעַתִּי כִּי נִצַּח הַמֶּלֶךְ.
 בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע יָמִינוּ—בְּנִשְׁע גִּבּוֹרֵת יָמִינוּ. אֲלֵהָ—מִן הָאוֹיְבִים בּוֹטְחִים בָּרֶכֶב.
 וְנִתְעוֹדֵד—וְנִתְחַזֵּק.

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי פֹשֵׁעַ בִּיעֲקֹב.
 נָאִם יי. וְאֲנִי — זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם, אָמַר
 יי: רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וּדְבָרִי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ,
 לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ, וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ,
 אָמַר יי, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב
 תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל! וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

תְּפִלָּה זוֹ
 מִחֲבֶרֶת מַפְסוּקִים
 שׁוֹנִים שֶׁבַח"ד

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת
 מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ

וּמִקְבָּלֵין דִּין מִן דִּין וְאִמְרִין: קְדִישׁ בְּשִׁמִּי
 מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: קְדִישׁ עַל אֶרְעָא
 עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קְדִישׁ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמֵיָא. —
 יי צְבָאוֹת, מְלִיא כָּל אֶרְעָא זִיו וְקָרָה. וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ
 וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמֹו.

וְנִמְלִתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעִית בְּתַרִּי כָּל זֵיע סָגִיא

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וּלְשִׁבִי פֹשֵׁעַ — וּלְשִׁבִים מַפְשְׁעֵיהֶם וּבֹא גּוֹאֵל. בְּרִיתִי אִתְּכֶם — אֵת יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲרֵי
 כֵּךְ הוּא פּוֹנֶה אֵל יִשְׂרָאֵל וְאָמַר: בְּרִיתִי הִיא, כִּי תוֹרַתִּי לֹא תִמּוּשׁ מִפִּיךָ עַד עוֹלָם. וְאַתָּה
 קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל — אַתָּה ה' שְׁהִנָּךְ תְּהִלַּת יִשְׂרָאֵל, מְרוֹם וְקְדוֹשׁ תִּשְׁכֵּן. דִּין
 מִן דִּין — זֶה מִזָּה וְנִקְבְּלוּ הַמַּלְאָכִים דְּבָרִים. קְדִישׁ בְּשִׁמִּי מְרוֹמָא וכו' — קְדוֹשׁ הוּא בְּשִׁמִּי
 נִבְהִי מְרוֹם מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, קְדוֹשׁ הוּא בְּאֶרֶץ מַעֲשֵׂה יְדָיו, קְדוֹשׁ הוּא לְעוֹלָם וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים.
 מְלִיא כָּל אֶרְעָא וְכו' — מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְנִמְלִתְנִי רוּחָא — כָּל הַפְּסִיק הוּא מְרֻגָם

דְּמִשְׁבְּחִין וְאַמְרִין : בְּרִידִי יִקְרָא דְיִי מֵאַתֵּר
בֵּית שְׂכִינִתָּה!

יִי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד.

יִי מַלְכוּתָהּ קָאָם לְעֵלָם וּלְעֵלְמִי עֲלִמְיָא. יִי
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ! שְׁמֶרָה
זֹאת לְעוֹלָם, לְיִצֵּר מַחְשָׁבוֹת לִבָּב עַמָּךְ, וְהִכֵּן לְבָבְךָ
אֱלֹהֶיךָ. וְהוּא רַחוּם, יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי
טוֹב וְסֶלָח, וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֵאֶיךָ. צִדְקָתְךָ—צִדְקָה
לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ—אֱמֶת. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד—
לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִימֵי קָדֶם.
בְּרוּךְ יִי יוֹם יוֹם, יַעֲמֵם לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ, סֶלָח.
יִי צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, סֶלָח. יִי
צְבָאוֹת! אֲשֶׁרִי אָדָם כְּמֹחַ בָּךְ. יִי, הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרֵאֵנוּ.

בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ
מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע

שִׁירָה קֹדֶשׁ

אֲרָמִי מִסְפָּסִיק מִקּוֹדֶם, וְכֵן מְסָסִיק מִבְּא אֲחֵרֵי בֵּא מִתּוֹרָם אֲרָמִית. שְׁמֶרָה זֹאת—שְׁמוֹר
אֶת בְּרִית הָאֲבוֹת לְבְנֵיהֶם כְּפִי חֶסֶן וּמִחְשָׁבֶת לִבָּם. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב וְגו'—חֶסֶם
אֲמִיתָהּ וְחֶסֶד שֶׁהִבְטַחְתָּ לְאַבוֹת. יַעֲמֵם לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ—ח' יִשָּׂא לָנוּ יִשׁוּעָה. שֶׁבְּרָאֵנוּ
לְכְבוֹדוֹ—לְכֹפֶר כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָאָרֶץ. תּוֹעִים—עוֹבְדֵי אֱלִילִים תּוֹעִים בְּדִרְכָּם. וְחַיֵּי עוֹלָם—

בְּתוֹכֵנוּ; הוּא יִפְתָּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וַיֵּשֶׁם בְּלִבֵּנוּ
 אֶהְבֵּתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְבִּי שְׁלָם.
 לִמְעַן לֹא נִיגַע לְרִיק, וְלֹא נִלְד לְכַהֲלָה. יְהִי רְצוֹן
 מִלִּפְנֵיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנִישְׁמֹר חֻקֶּיךָ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה וְנִרְאֶה, וְנִירָשׁ מִזֶּכֶה
 וּבִרְכָּה, לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחֲיֵי הָעוֹלָם הַבָּא,
 לִמְעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם; יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶרְךָ.
 בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּי, וְהִיָּה יְיָ מִבְּטָחוֹ.
 בְּטָחוֹ בֵּי עַד־יָעַד, כִּי בִּיהִי יְיָ צוֹר עוֹלָמִים. וַיִּבְטָחוּ
 בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דֹר־שִׁיעָה, יְיָ! יְיָ חֲפֵץ
 לִמְעַן צָדִיק, יַגְדִּיל תוֹרָה וַיֵּאדִיר.

קִדְּשׁ שְׁלָם.

יְיָ אֱדוּגֵנוּ מִה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ. חֲזִקוּ וַיֵּאמְרָן לְבָבְכֶם כָּל הַמִּיחֲלִים לִי.
 וְעַתָּה יִגְדַּל גַּם כָּח אֲדֹנֵי בְּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאֹמֶר. זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֻסְךָ יְיָ כִּי מֵעוֹלָם תִּפְתָּה.
 חוֹן יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ רַבָּא, בְּעֶלְמָא, דִּי בָרָא כְּרִעוּתָהּ,
 וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב (נ"א קֶץ) מְשִׁיחָהּ,
 בְּחַיִּיכוֹן וּבְיָמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶנְיָא וּבְיָמֵי
 קָרִיב—וַאֲמָרוּ: אָמֵן!

קוּרָה יְהִיא שְׁמֶה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא!

שִׁירַה חֲדָשָׁה

הַתּוֹרָה הַמְּבִינָה לְבָנֵי עוֹלָם. לְכַהֲלָה—לְכַלּוֹן מִפְּסֵד. וְנִזְכֶּה—נִהְיָה צְרִיכִים לְחַיִּים.
 יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד—נִפְשֵׁי שְׁחֵי כְּבוֹדֵי תַּנְמִיר לָךְ. וְלֹא יָדָם—לֹא יִשְׁתַּק, לֹא תִּסְדֵּל מִנְּמִיר לָךְ.
 צוֹר עוֹלָמִים—מַעַן וּמִחֻסָּה לְעוֹלָם

חֹן יִתְּבַרְךָ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְּפָאֵר וַיִּתְּרוּמֶם, וַיִּתְּנֶנְשָׂא, וַיִּתְּהַדָּר,
וַיִּתְּעַלָּה וַיִּתְּהַלָּל, שְׁמָהּ דְּקִדְּשָׁא. — בְּרִידָּהּ הִוא, לְעֵלָּא
(בעשׂי"ת וּלְעֵלָּא מִכָּל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וּשְׁיִרְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא,
דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ: אָמֵן!

קהל קבל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תַּפְלָתְנוּ.

חֹן תִּתְּקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוֹתֵהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל, קֳדָם
אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא, וְאִמְרוּ: אָמֵן!

קהל יהי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

חֹן יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא, וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ: אָמֵן!

קהל עֲזָרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצָן

חֹן עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הִוא יַעֲשֵׂה שְׁאוּם, עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ: אָמֵן!

בְּיָמִים שְׂאִין אוֹמְרִים סְתִנּוּן אִין אוֹמְרִים תַּפְלָה לְדֹדֵךְ בַּק מַתְחִילִין מִן בֵּית יַעֲקֹב
וְכו', וּבְיָמִים שְׂאִי גַם אֵל אֶרֶךְ אֲפִים גַם בֵּית יַעֲקֹב אִי"א בַּק הַשִּׁיר שֶׁל יוֹם.

תַּפְלָה לְדֹדֵךְ, הַמָּה יְיָ אֱוֹנֵךְ עֲנֵנִי, כִּי עָנִי וְאֲבִיוֹן אָנִי.
שְׁמָרְהָ נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי, הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהֵי, הַבּוֹטֵחַ
אֵלֶיךָ. חַנּוּנִי אֲדֹנִי, כִּי אֱלֹהֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם. שְׁמַח נַפְשִׁי
עַבְדְּךָ, כִּי אֱלֹהֶיךָ אֲדֹנִי נַפְשִׁי אֲשִׂיא. כִּי אַתָּה אֲדֹנִי טוֹב וְסֶלָה,
וְרַב חֶסֶד לְכָל קִדְּשִׁיךָ. הַאֲנִינָה יְיָ תַּפְלָתִי, וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל
תַּחֲנוּנוֹתִי. בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאךָ כִּי תַעֲנֵנִי. אִין בְּמִקְדָּשְׁךָ בְּאֵלֵינוּ
אֲדֹנִי וְאִין בְּמַעֲשֶׂיךָ. כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבָאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
אֲדֹנִי, וּיְבָדְדוּ לְשִׁמְךָ. כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת, אַתָּה
אֱלֹהִים לְבָדְךָ. הוֹרֵנִי יְיָ דְרָבְךָ אֶהְיֶה בְּאַמְתְּךָ, יַחַד לְבָבִי

לִירְאָה שְׁמֶךָ, אִירְדֶּה אֶרְצִי אֱלֹהִי בְּכָל לְבָבִי, וְאֶכְפֹּדָה שְׁמֶךָ
 רְעוּלָם. כִּי חֲסִידְךָ נָדוּל עָרִי, וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחְתֶּיהָ.
 אֱלֹהִים יוֹדִים קָמוּ עָלַי, וְעַדֹת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי, וְלֹא
 שָׁמוּד לִנְגֹדָם. וְאַתָּה אֶרְצִי אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֶרְךָ אַפִּים
 וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. פָּנֶה אֵלַי וְחַנּוּנִי, תִּנֶּה עֵינֶךָ לְעַבְדְּךָ, וְחוֹשִׁיעָה
 לְבֶן אִמָּתְךָ. עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וִירְאוּ שְׁנָאִי וַיִּבְשׁוּ, כִּי
 אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנִי וְנִחַמְתָּנִי.

בית יעקב, לכו ונלכה באור יי: כי כל העמים ילכו איש
 בשם אלהיו, ואנחנו נלך בשם יי אלהינו רעועים וער.

יהי יי אלהינו עמנו, באשר היה עם אבותינו, אל יעזבנו ואל
 ימשנו. רחמות לבבנו אליו, ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו
 וחקיו ומשפטיו, אשר צוה את אבותינו. ויהיו דברי אלה אשר
 התחננתי לפני יי, קרבים אל יי אלהינו יומם וליילה, לעשות משפט
 עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו. למען בעת בר עמי הארץ
 כי יי הוא האלהים, אין עוד.

שיר המעלות לדוד, לולי יי שהיה לנו, יאמר נא ישראל.
 לולי יי שהיה לנו, בקום עלינו אדם. אזי חיים בלעינו, בחרות אפם
 בנו. אזי המים שטפונו, נחלה עבר על נפשנו. אזי עבר על נפשנו,
 המים הזדונים. ברוד יי, שלא נתנו טרף לשניהם. נפשנו בצפור
 נמלטה מפח יוקשים, הפח נשבר, ואנחנו נמלמנו. עזרנו בשם יי, עשת
 שמים וארץ.

מזמרים של יום.

בכל יום אחר התפלה אומרים שיר של יום.

שיר של יום ראשון.

חיים, ראשון בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש

תהלים כד לדוד מזמור, ליי הארץ ומלואה, תברך וישב ביה. כי

הוא על ימים יסדה, ועל נהרות יבנה. מי יעלה בהר יי?

ומי יקום במקום קדשו! — נקי כפים ובר לבב, אשר לא
נשא רשוא נפשי, ולא נשבע למרמה. ישא ברכה מאת יי?
וצדקה מאת יי. ישעו? זה דור דרשיו, מבקשי פנוי יעקב—
סלה. שאו שערים ראשיכם! והנשאו פתחי עולם, ויבוא
מלך הכבוד. מי זה מלך הכבוד? יי עוזו וגבור, יי גבור
מלחמה. שאו שערים ראשיכם ושא פתחי עולם, ויבוא
מלך הכבוד. מי הוא זה מלך הכבוד? — יי צבאות הוא
מלך הכבוד, סלה.

הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך, להשתבח
בתהלתך. ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם
אמן הלאה. ברוך יי מציון שכן ירושלים הלאה. ברוך יי אלהים
אלהי ישראל, עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם, וימלא
כבודו את כל הארץ, אמן ואמן. קדיש יתום

שיר של יום שני.

היום שני בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש.
שיר מזמור לבני קרח. גודל יי ומהלל מאד, בעיר
אלהינו הר קדשו, יפה נוף, משובש כל הארץ — הר ציון
ירבתי צפון, קרית מלך רב. אלהים בארמנותיה נודע
למשגב. כי הנה המלכים נועדו, עברו יחדיו, המה ראו —

שיר ה' שר

שיר מזמור — מזמור זה הושר על פסד המלכים ואבדן גבורתם בהלחמם על עיר הקדש.
הר קדשו — שהוא "יפה נוף" מקום רם ונפה ושמת כל הארץ. ירבתי צפון — הר המקדש
בצפונה של העיר הוא. קרית מלך רב — עיר מושבו של מלך גדול. נודע למשגב —
אלהים שוכן בארמנותיה ונודע כי הוא לה למשגב בצרה. נועדו — נתאספו להתנעץ איך
ללכד אותה ועברו יחד למלחמה, אך גינו שראו גדולת עיר הקדש מיד, "תתמו", והשתוממו

בן תמחו, נבחרו נחפזו. רעדה אחותם שם, חיל ביולדה.
 ברוח קדים, תשבר אניות תרשיש. באשר שמענו בן ראינו
 בעיר יי צבאות, בעיר ארמינו; אלהים יבוננה עד עולם
 סלה! דמינו אלהים חסדך, בקרב היכלך. בשמך אלהים
 בן תהלתך על קצוי ארץ, צדק מלאה ימינך. ישמח הר
 ציון, תגלנה בנות יהודה, למען משפטיך. סבו ציון ותקיפון
 ספרו מגדליה. שיתו לבכם לחיפה, פסנו ארמוניה, למען
 תספרו לדור אחרון. בי זה אלהים — אלהינו עולם ועד.
 הוא ינהיגנו על מות. הושיענו וכו' ק"

שיר של יום שלישי.

היום, שלישי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש.
 תהלים פד
 מזמור לאסף. אלהים נצב בעדת אל, בקרב אלהים
 ישפט. עד מתי תשפטו עזר, ופני רשעים תשא? סלה.
 שפטו כל ויתום, עני ורש הצדיקו. פלטו דל ואביון, מיד
 רשעים הצילו. לא ידעו ולא יבינו, בחשכה יתהלכו, ימומו

שיר חדר שח

ו, נחפזו — נחפזו לנו. חיל ביולדה — פחד גדול בחיל שיאחז אשה יולדה וכפחד. אניות
 תרשיש — אניות גדולות וחזקות באניות החולכות בדרך רחוקה תרשישה, קש, תשבר אותן
 ברוח קדים. באשר שמענו — נפלאותיה ח' ספי אבותינו בן ראינו בעינינו בעיר וכו'.
 דמינו — בקרב היכלך — בהיותנו בקרב היכלך חשבנו ושונו לגדנך חסדך. בשמך
 וגו' — תהלתך על קצוי ארץ היא בשמך, כלומר, בפי שהנך באמת. תגלנה בנות יהודה —
 תשמחנה שאר עמי יהודה. למען משפטיך — שפטיך ועונשיך באויבי עמך. סבו ציון —
 תקיפון ותבוננו ליפי העיר והזקמה ועיר פכרנו כי עין ח' עליה. לחיליה — לחזקתה
 החיצונה. פסנו — עברו בין ארמוניה. על מות — עד מות, כלומר, לעולם.
 מזמור לאסף — ידבר על שופטי עול. עדת אל — בניו לשופטים, ר"ל והוא נצב בתוכם.
 בקרב אלהים ישפט — בקרב השופטים החורצים משפט, הוא הוא החורץ את המשפט,
 "כי משפט לאלהים הוא". לא ידעו — השופטים המטים משפט, האלה אין בהם דעת ותבונה
 להבין, כי כלי משפט צדק לא יוכל להתקדם העולם, כי איש את רעהו חיים בלע.

כָּל מוֹסְרֵי אֶרֶץ. אֲנִי אֶמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם, וּבְנֵי עֲלִיּוֹן בְּדָבְכֶם.
אֲבֵן בְּאֶדֶם תְּמוֹתוֹן, וּבְאֶחָד הַשָּׂרִים תִּפְּלוּ. קוֹמָה אֱלֹהִים
שִׁפְטָהּ הָאֶרֶץ, כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם. הוֹשִׁיעֵנו וכו' ק"

שִׁיר שֶׁל יוֹם רַבִּיעִי.

הַיּוֹם, רַבִּיעִי בְּשֶׁבֶת שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.
חֲלִילֵי צַד
אֵל נִקְמוֹת יְיָ, אֵל נִקְמוֹת, הוֹפִיעַ! הַנָּשָׂא שִׁפְטָהּ הָאֶרֶץ!
הָשִׁב גְּמוּלָה עַל גָּאִים. עַד מָתִי רָשָׁעִים, יְיָ, עַד מָתִי רָשָׁעִים
יַעֲלוּ? וַיִּבְעוּ, יִדְבְּרוּ עִתְק, יִתְאַמְרוּ כָּד פִּעְלֵי אֹזֶן. עֲמִיד,
יְיָ, יִדְבָּאוּ, וְנִחַלְתָּד יַעֲנוּ. אֶלְמָנָה וְגַר יִהְרֹגוּ, וִיתוּמִים יִרְצְחוּ.
וַיֹּאמְרוּ: לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. בָּיִנוּ בַּעֲרִים
בָּעָם! וּבְסִילִים וּמָתִי תִשְׁכִּירוּ? הַנֹּטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמַע? אִם
יֵצֵר עֵינַי הֲלֹא יִבִּיט? הַיֹּסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ — הַמְלִמֵּד אֶדָם
הַדַּעַת. יְיָ יוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת אָדָם, כִּי הִמָּה הַבָּל. אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר
אֲשֶׁר תִּיפְרְנוּ, יְהוָה! וּמִתּוֹרֶתְךָד תִּלְמְדֶנּוּ. לְהַשְׁקִיט לוֹ מִיָּמִי רַע,
עַד יִפְרֶה כָּרְשָׁע שְׁחַת. כִּי לֹא יִטַּשׁ יְיָ עַמּוֹ, וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב.
כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשִּׁפְטִי, וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׂרָאֵל רַב. מִי יָקוּם

שִׁיר הַחֹדֶשׁ

אֱלֹהִים אַתֶּם — שְׁחִירֵי „אֱלֹהִים אַתֶּם קְרוּיִם עַל פִּי מִשְׁמֵרְתֶּכֶם“. כְּאֶדֶם — כְּאֶדֶם פֶּשׁוּט. תִּנְחַל —
בְּכָל הַגּוֹיִם — כָּל הַגּוֹיִם נִחַלְתָּד הֵם.

הוֹפִיעַ — הוֹפִיעַ וְהִתְנַחֵל לִנְקוּם נִקְמַת הַנִּדְבָּאִים מִיַּד הַמַּקְיִפִּים וְהַעֲרִיצִים. יַעֲלוּ —
יִשְׁמְחוּ. וַיִּבְעוּ — עַד מָתִי וַיִּבְעוּ וַיִּדְבְּרוּ „עִתְק“ — עֲזוּת וְנִצָּחָה? יִתְאַמְרוּ — וַיִּשְׁתַּבְּחוּ וַיִּתְנַאוּ.
בָּיִנוּ בַּעֲרִים בָּעָם — תָּנוּ לְבָבְכֶם לְהִבִּין אַתֶּם הַרְקִימֶם מַדַּעַת שְׁבִתוֹךְ הַמִּין הָאֲנוּשִׁי. הַנֹּטַע
אֹזֶן וְגו' — אִם ה' נָטַע וַיִּצֹר אֵת הָאֹזֶן אֵיךְ אֲפָשָׁר שְׁלֹא יִשְׁמַע? הַיֹּסֵר גּוֹיִם וְגו' — הַמּוֹכִיחִים
גּוֹיִם „וְלִמְדֵם לַדָּעַת“ הֲלֹא יוֹכִיחַ נָם אַתֶּכֶם. תִּיפְרְנוּ — תִּלְמְדוּ וְתִלְמְדֶנּוּ. וּמִתּוֹרֶתְךָד...
עַד וְכִרְה יְגו' — תוֹרֶתְךָד תִּרְגִּיעַ אֵת רוּחוֹ לְשֹׂאת בְּרוּמִיָּה יְמֵי תִרְעָה עַד בֹּא יוֹם שֶׁלְּרָשָׁע
יִקְרָה בּוֹר שֶׁיִּפּוֹל בָּהּ וְיִצְדִּיק וְיִצָּל מִיָּדוֹ. כִּי לֹא יִטַּשׁ ה' אֶת עַמּוֹ — לֹא לְעוֹלָם וּמִשְׁלוֹ
הַרְשָׁעִים בְּאֶרֶץ. כִּי עַד צֶדֶק וְגו' — בָּא יוֹם וְחִמְשָׁשׁט וְשׁוּב אֶל צֶדֶק, כְּלוּמָר, הַמִּשְׁפָּט יִהְיֶה
מִשְׁפָּט צֶדֶק, וְכָל יִשְׂרָאֵל לֵב אַחֲרָיו יִלְכִי. יָקוּם לִי — בַּעֲדִי.

לִי עִם מֵרְעִים, מִי יִתְצַב לִי עִם פְּעָלִי אֲנִי? לֹא־לִי יִי עֲזָרְתָה לִי, כִּמְעַט שְׁכָנָה דֹמָה נִפְשִׁי. אִם אֲמַרְתִּי מָטָה רָגְלִי, — חֲסִדְךָ יִי יִסְעָדֵנִי. בָּרֵב שָׁרְעִפִי בְּקֶרְבִי, תִּנְחַמְכִּי וְיִשְׁעִשְׁנוּ נִפְשִׁי. הִיחַבְּרֶךְ כֶּסֶף הַזֹּהוּת, יֵצֵר עֶמְלָל עָלַי חֶק? יִגְדֹּו עַל נִפְשִׁי צָדִיק, וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעֵנו. וְיִהְיִי יִי לְמִשְׁנֵב, וְאֵלֹהֵי לְצֹר מַחְסִי. וַיָּשָׁב עֲלֵיהֶם אֶת אֲנָם, וּבִרְעֻתָם יִצְמִיתָם, וַיִּצְמִיתָם יִי אֱלֹהֵינוּ. כָּבוּ בְרִנָּה לִי, נִרְיָעָה לְצֹר יִשְׁעֵנוּ נִקְדָּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה, בְּמִמְרוֹת נִרְיָעָלוּ. כִּי אֵל גְּדוֹלִי, וּמְלֶכֶךְ גְּדוֹלָה עַל כָּל אֱלֹהִים.

הושיענו וכו' קדיש יתום

שִׁיר שֶׁל יוֹם חֲמִישִׁי.

הַיּוֹם, חֲמִישִׁי בַשָּׁבָת שֶׁבּוּ חַיֵּי הַלָּוִים אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.
תְּחִלִּים פֶּא
לְמַנְצָה עַל הַנִּתִּית, לְאַסְפָּה. הִרְגִּינוּ לֵאלֹהִים עֲנֵנוּ, הִרְיָעוּ
לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. שָׂאוּ זְמֶרָה וְתָנוּ תָּה, בְּנוֹר נָעִים עִם נָבֵל.
תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר, בְּכֶסֶף לַיּוֹם חֲגֵנוּ. כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל
הוּא, מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. עֲדוֹת בִּיהוֹסֵף שָׁמוּ, בְּצִאתוֹ עַל

שִׁיר הַחֲדָשָׁה

מֵרְעִים—עוֹשֵׂי רָע. לֹא־לִי וְגו'—כְּלוּמָר, בֶּק־הוּא יָקוּם לִי עִם מֵרְעִים וְלֹא־לִי הוּא
כִּי אֲנִי כָבֵד מִתִּי. דֹּמָה—שָׂאוּל. אִם אֲמַרְתִּי—מִדֵּי אֲמָרִי, בְּכָל עֵת שְׁאִמְרָתִי. מָטָה—
מַעֲדָה לְנֶפֶל. יִסְעָדֵנִי—יִתְמַכֵּנִי. בָּרֵב שָׁרְעִפִי—בְּשִׁירָבוּ בְּקֶרְבִי מַחְשָׁבוֹת עֲצֵב וְנִזְנוֹן.
הִיחַבְּרֶךְ וְגו'—הִדְרָה לֶךְ מֶלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רָשָׁע. יֵצֵר עֶמְלָל עָלַי חֶק—הַעוֹשֶׂה
עֶמְלָל וְאֵין לֶחֶק וּמִשְׁפָּט. יִגְדֹּו—וַיִּתְאַסְפוּ. עַל נִפְשִׁי צָדִיק—לְקַחְתָּהּ. יִרְשִׁיעֵנו—לְהַשְׁפֵּד דָּם.
אֲנָם—הָעוֹן שְׁלֵחֵם. יִצְמִיתָם—יִכְרִיתָם.

הַנִּתִּית—שֵׁם כָּלִי זְמֶר; וּמִזְמֹר לְרֹאשׁ תְּשֻׁנָּה הוּא. הִרְגִּינוּ—בִּנְנוּ. שָׂאוּ זְמֶרָה—
שָׂאוּ קוֹל זְמֶרָה. וְתָנוּ תָּה—שִׁבְחוּ וְהִלְלוּ בְּתָה (תָּנוּ מַמְלֶת, "תָּנוּ") וּבְכְנוֹר נָעִים. בַּחֲדָשׁ—
בְּרֹאשׁ חֲדָשׁ תְּשֻׁרִי הוּא רֹאשׁ תְּשֻׁנָּה. בְּכֶסֶף לַיּוֹם חֲגֵנוּ—בְּזֶמֶן תְּקַבֵּעַ לַיּוֹם חֲגֵנוּ. מִשְׁפָּט
לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב—מִצְוַת אֱלֹהִים הִיא לְתַקּוֹעַ שׁוֹפָר בִּרְ"ה. עֲדוֹת בִּיהוֹסֵף שָׁמוּ וְגו'—חֶק
זֶה שֵׁם אוֹתוֹ לְעֲדוֹת וּמִצְוַת בִּיהוֹסֵף, כְּלוּמָר, בְּעֵם יִשְׂרָאֵל (נִקְרָא עַל שֵׁם יוֹסֵף שְׁמִעִי יִגְדֹּו
יִשְׂרָאֵל לְמִצְרַיִם) בְּצִאתָ ח' עַל מִצְרַיִם לְהַכּוֹת כָּל בָּכוֹר, וְאֵין שְׁמִיעִי שִׁפְתָּה שֶׁל אֱלֹהֵינוּ יִגְדֵנוּ

אֶרֶץ מִצְרַיִם; שֹׁפֶת לֹא יָדַעְתִּי אֲשַׁמַּע. הַסִּירוֹתִי מִסֻּבָּל
שָׁכְמוֹ, בְּכִפּוֹ מְדוּד תַּעֲבֹרְנָה. בַּצָּרָה קָרָאתִי וְאַחֲלָצָה, אֶעֱנֶה
בְּסִתְרֵי רַעַם, אֶבְחָנֶה עַל מִי מְרִיבָה סָלָה; שָׁמַע עָמִי וְאֶעֱיֶדָה
בְּךָ, יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי. לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר וְלֹא
תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכָר; אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,
הַרְחֵב פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ. וְלֹא שָׁמַע עָמִי לְקוֹלִי, וְיִשְׂרָאֵל לֹא
אָבָה לִי. וְאֲשַׁלְּחֵהוּ בְּשִׁרְיוֹת לָבָם, וְיָלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם...
לֹא עָמִי שָׁמַע לִי, יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יִהְיֶה. — בְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם
אֲכַנֶּנּוּ, וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי. מִשְׁנֵאִי יְיָ יִכְחָשׁוּ לִי, וְיִהְיֶה
עִתָּם לְעוֹלָם. וַיֹּאכִלֵּהוּ מִחֶלֶב חֶטֶת, וּמִצֹּר דִּבְשׁ אֲשַׁבֵּעֶה.

הושיענו וכו' קדיש יתום

שיר של יום ששי

הַיּוֹם שֶׁשִּׁי בְּשַׁבָּת, שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוֹם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.
יְיָ מֶלֶךְ גָּאוֹת לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ — עַז הַתְּאֵזֶר, אֵף תִּבּוֹן

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עַד אֵז לֹא מָדַד: הַסִּירוֹתִי מִסֻּבָּל שָׁכְמוֹ—שְׁעוּרִי: הַסִּירוֹתִי שָׁכְמוֹ מִסֻּבָּל. מְדוּד—מִסֻּבָּל מִשְׁמַע.
בַּצָּרָה קָרָאתִי—בְּאֶשֶׁר רָדְפוּ הַמִּצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם בַּיּוֹם סוּף צַעֲקָתָם אֵלַי וְאֲנִי הִצַּלְתִּי אֶחֶדָם
מִיָּדָם. אֶעֱנֶה—הַבִּרְתִּי אֶתְּךָ בְּכֹר סִינִי. בְּסִתְרֵי רַעַם—מִתּוֹךְ מִסְתָּרֵי עֲנָנִים וְרַעְמִים. אֶבְחָנֶה
עַל מִי מְרִיבָה—בְּחִנְתִּי לָבֶךָ וְרָאִיתִי כִי אֵינְךָ נֶאֱמָן אִתִּי. וְאֶעֱיֶדָה—וְאַתְּרָה. אִם תִּשְׁמַע לִי—
מִי יִתֵּן וְשָׁמַעְתָּ לִי. הַרְחֵב פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ—אֵז תִּכּוֹל לְהַגְדִּיל פִּיךָ שֶׁנִּקְבַּל לְחוֹבוֹ הַרְבֵּה
וְאֲנִי אֲמַלְאֵהוּ כָּל טוֹב כָּכָל אֲשֶׁר תִּשְׁאֹל. לֹא אָבָה לִי—לֹא תִבְרָחָה לְשׁוֹמֵעַ בְּקוֹלִי.
בְּשִׁרְיוֹת לָבָם—בְּעֻשְׂיוֹת לָבָם. לֹא עָמִי... בְּמַעַט וּגו'—אֵז בּוֹמֵן מוֹשֵׁעַ הֵייתִי מִכְנִיעַ
אוֹיְבֵיהֶם, וְעַל „צָרֵיהֶם”—הֵייתִי נוֹטָה נְדִי לְחַבּוֹתָם, וְ„מִשְׁנֵאִי ה'” הֵם שׁוֹנֵאִי יִשְׂרָאֵל הָיוּ אֵז
אוֹבְדִים מִפְּנֵי ה' „וְעַתָּה” וּזְמַן קִיּוּמָם הֵם בְּאֶרֶץ הָיָה לְעוֹלָם, וְהָיָה מֵאֲבִילָהוּ ה' אֵז מִבְּחַר
חֲתָטִים וְדִבְשׁ הָיָה מִשְׁבִּיעָהוּ מִצֹּר, בְּלוֹמַר אֲפִילוֹ אֲבָנֵי הַסֶּדֶה הָיוּ מִשְׁפִּיעוֹת עָלָיו טוֹב
לִי הָיָה שׁוֹמֵעַ לִי.

ה' מֶלֶךְ—מְזִמֵּר זֶה הוֹשֵׁר עַל שֵׁטָן מִים אֲדִירִים שֶׁהִתְפָּרְצוּ עַל עִיר הַמִּקְדָּשׁ וְהִנָּחַל
בְּחֶסֶד ה' וּבְנִבְרָתוֹ. גָּאוֹת לָבֵשׁ—לְבוּשׁ שֶׁל גְּדוּלָּה. לָבֵשׁ ה' עַז הַתְּאֵזֶר—
לָבֵשׁ לְבוּשׁ שֶׁל גָּאוֹת וְהַתְּאֵזֶר בְּאֵזֶר שֶׁל עֹז, בְּלוֹמַר הִרְאָה טוֹב בִּבּ כְּחוֹ וּבְנִבְרָתוֹ.

תָּבֵל בַּל תִּמּוּט. נָכוֹן בְּסֶאֱד מֵאֵז, מַעוֹלָם אֶתָּה. נִשְׂאוּ נְהָרוֹת,
 יי! נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִים. מִקְלֹת מִים
 רַבִּים, אֲדִירִים מִשְׁפְּרֵי יָם, אֲדִיר בְּמָרוֹם יי! עֲדוּתֶיךָ נֶאֱמָנוּ
 מֵאֵד, לְבִיתֶךָ נֶאֱדָה קֹדֶשׁ, יי! לְאֶרֶץ יָמִים! הוֹשִׁיעֵנו וכו' ק"

שיר זה אומרים בכל יום לאחר תפלת שחרית ומנחה מר"ח אלול עד אחר הושענא רבא.

תהלים כז.

לְדָוִד. יי אֲדִירִי וַיִּשְׁעֵי — מִמִּי אֵיךְ? יי מַעוֹז חַיִּי — מִמִּי
 אֶפְתָּח? בְּקָרֵב עָלַי מִרְעִים לֶאֱכֹל אֶת בִּשְׂרִי, צָרִי וְאִיבִי
 לִי — הִמָּה בָּשָׁלוּ וְנִפְלוּ. אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי,
 אִם תִּקּוּם עָלַי מִדְּחָמָה, בּוֹאֵת אֲנִי בּוֹמֶם. אַחַת שְׁאֵלְתִּי
 מֵאֵת יי, אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ: שִׁבְתִּי בְּבֵית יי כָּל יְמֵי חַיִּי, לְרַחוּת
 בְּנֵעַם יי וּלְבִקֵּר בְּהִיבָלוּ. כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכּוֹ בַּיּוֹם רָעָה
 יִסְתִּירֵנִי בְּסִתְרֵי אֶהָלוּ, בְּצוּר יְרוּמָמִנִי. וְעַתָּה יְרוֹם רֹאשִׁי
 עַל אִיבֵי סְבִיבוֹתַי, וְאֶפְתָּח בְּאֶהָלוּ וּבְחֵי תְרוּעָה, אֲשִׁירָה
 וְאֶזְמָרָה לַיי. שְׁמַע יי קוֹלִי אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי. לֵךְ אָמַר
 לְבִי בְּקִשׁוֹ פָנֶי, אֶת פְּנֶיךָ יי אֲבַקֵּשׁ. אֵל תִּסְתֵּר פְּנֶיךָ מִמִּנִּי.

שִׁיר הַדָּשָׁה

נָכוֹן בְּסֶאֱד מֵאֵז — מַעוֹלָם מִלְכוּתֶךָ קִנְמַת. נִשְׂאוּ נְהָרוֹת וְגו' — ה', אֵת אִם נִשְׂאוּ
 נְהָרוֹת קוֹלָם, וְדְכָיִים (תַּמְטָת גְּלִיחָם), אֲכַל אֶתָּה, ״אֲדִיר בְּמָרוֹם ח״״ תִּרְבֶּה יֵתֵר מִקְלֹת
 חַמִּים וּמִשְׁפְּרֵיחֵם (פְּרִיחֵם). עֲדוּתֶיךָ — מִצּוּתֶיךָ, הֵם חֲקוֹת הַטֶּבַע (שֶׁדָּבָר עַל אוֹדוּתָן לִפְנֵי הָ)
 בְּאֲשֶׁר חֲקוֹת הַטֶּבַע שְׁעִשִׁית נֶאֱמָנוּ נִקְמָנוּ לְעַד, כֵּן בֵּיתֶךָ אֲשֶׁר קֹדֶשׁ נֶאֱדָה וְנֶאֱדָה לוֹ יִהְיֶה
 נָכוֹן וְקָם, ח'! לְאֶרֶץ יָמִים.

מַעוֹז חַיִּי — מַעוֹזִי בַחַיִּים. בְּקָרֵב עָלַי מִרְעִים — בְּשִׁמְתִּי קְרִיבִים אֵלַי אֲנִשִּׁים עוֹשֵׂי רָע.
 צָרִי וְאִיבִי לִי — בְּאֲשֶׁר צָרִי וְאִיבִי נִלְחַמִּים בִּי. בּוֹאֵת — בְּכָל זֹאת, אַחַת שְׁאֵלְתִּי וְגו' —
 אֵין אֵלָּא בְּקִשָּׁה אַחַת: לְשִׁבְתִּי בְּבֵית ה', לְבִקֵּר — לָבֵא וּלְרֹשׁ. יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכּוֹ — בְּצוּר
 לִי יִסְתִּירֵנִי בְּסִתְרֵי. בְּצוּר יְרוּמָמִנִי — וְנִבְיָהנִי וְעֲמִידִנִי בְּצוּר. וְבְחֵי תְרוּעָה — וְבְחֵי שְׁמִיחָה
 וּשְׁלֵמִי תוֹדָה. לֵךְ אָמַר לְבִי — לְבִי אָמַר לִי בְּשִׁמְךָ: ״בְּקִשׁוֹ פָנֶי״ וְכֵן אֲעֲשֶׂה וְאֶת פְּנֶיךָ אֲבַקֵּשׁ.

אֵל תַּט בָּאֶף עֲבָדְךָ עֲזַרְתִּי הָיִיתָ, אֵל תַּמְשִׁנִּי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי, וְיִי וְאַסְפָּנִי. הוֹרֵנִי יְיָ דֶּרֶכְךָ,
 וְנַחֲנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר, לְמַעַן שַׁרְרִי. אֵל תַּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרִי, כִּי
 קָמוּ בִי יָגֵדִי שֶׁקֶר וַיִּפַּח חֲמָם. לֹאֲלֹא הָאֲמֻנָתִי לְרֹאוֹת בְּטוֹב
 יְיָ בְּאַרְץ חַיִּים... בָּנָה אֵל יְיָ, חֹק וַיֵּאֱמֶן לְבָבְךָ, וְכִנָּה אֵל יְיָ.

תהלים כו. בָּנָה אֵל יְיָ, חֹק וַיֵּאֱמֶן לְבָבְךָ, וְכִנָּה אֵל יְיָ!
 ש"א ב. אֵין קְדוֹשׁ בֵּינִי, כִּי אֵין בְּלִמָּדָה, וְאֵין צוֹר בְּאַלְהֵינוּ.
 תהלים יח. כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדִי יְיָ? וּמִי צוֹר וּזְלָתִי אֱלֹהֵינוּ?
 נְתַחֲבֵר בִּימֵי הַנְּאוּנִים.

אֵין בְּאַלְהֵינוּ, אֵין בְּאֲדוֹנֵינוּ, אֵין בְּמַלְכֵנוּ, אֵין
 בְּמוֹשִׁיעֵנוּ. מִי בְּאַלְהֵינוּ? מִי בְּאֲדוֹנֵינוּ? מִי בְּמַלְכֵנוּ?
 מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ? נִוְדָה לְאַלְהֵינוּ, נִוְדָה לְאֲדוֹנֵינוּ, נִוְדָה
 לְמַלְכֵנוּ, נִוְדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ. בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ
 אֲדוֹנֵינוּ, בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ, בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה הוּא
 אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ, אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ, אַתָּה
 הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ, אַתָּה תִּקְוָם תִּרְחֵם
 צִיּוֹן, כִּי עַתָּה לְחַנְּנָה כִּי בָּא מוֹעֵד

שִׁירַח תְּדַשָּׁה

אֵל תַּט בָּאֶף עֲבָדְךָ-אֵל תַּחֲזִיקֵנִי מִסָּנִיד בְּאַפְךָ, הָרִי תִסִּיד הָיִיתָ עֲזַרְתִּי עַל כֵּן אֵל
 תַּשְׁשִׁנִּי לְהִבָּא. וְאַסְפָּנִי-יִנְיָסֵנִי אֵלָיו. לְמַעַן שַׁרְרִי-לְהִבָּעִים צוּרִי (תַּשְׁמִיחִים לְרֹאוֹת
 נִקְמָתָם בִּי) שִׁירָאוּ וַיְבוֹשׁוּ. בְּנֶפֶשׁ צָרִי-בְּרִצּוֹנִים וְחַפְצָם. כִּי קָמוּ... וַיִּפַּח חֲמָם-עֲרִים
 הַמִּדְבָּרִים שֶׁקֶר וְדַבּוּר שֶׁל חֲמָם. לֹאֲלֹא הָאֲמֻנָתִי וְגו'-וַתִּדְבֵּר הַיָּעִי לִירֵדִי כִּד עַד כִּי כַעֲשֵׂת
 לֹא הָאֲמֻנָתִי עוֹד לְרֹאוֹת וְגו'. בָּנָה אֵל ה'-מִי הָאִישׁ הַחֹלֵל בְּקֶרֶב צָרָה, בָּנָה אֵל ה' וְגו'.

מס' בריכות ו'. ירושל' יובא.

פֶּטוּם הַקְטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצִּפּוֹן, הַחֲלֻכָּה וְהַלְבוּנָה —
 מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה; מִזֶּר וְקָצִיעָה, שְׁבָלֹת
 גִּרְדִּי וְכֶרֶם — מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה;
 הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, וְקְלוּפָה שְׁלֹשָׁה, וְקִנְמוֹן תְּשַׁעֲרָה;
 בְּרִית כְּרִשִּׁינָה תְּשַׁעֲרָה קֶבֶץ, יֵין קְפָרִיסִין סָאִין תִּלְתָּא
 וְקֶבֶץ תִּלְתָּא, וְאִם אֵין לוֹ יֵין קְפָרִיסִין, מִבֵּיא חֲמַר
 חוֹרִין עֲתִיק. מִלַּח סְרוּמִית רְבַע, מַעֲלָה עֲשֹׂן כָּל שְׁהוּא.
 רַבִּי נֹתָן אוֹמֵר: אֵה כֶּפֶת הַיִּרְדֵּן כָּל שְׁהוּא. וְאִם נֹתָן
 בָּהּ דְּבִשׁ פֶּסְלָה; וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל סִמְנֵיהָ חֵיב מִיתָה.

רַבִּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרָה
 הַנוּמָה מַעֲצֵי הַקָּמָף. בְּרִית כְּרִשִּׁינָה שִׁשְׁפִּין בָּהּ אֵת הַצִּפּוֹן,
 כְּדִי שִׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קְפָרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֵת הַצִּפּוֹן, כְּדִי
 שִׁתְּהֵא עוֹה. וְהֵלֵא מִי רִנְלִים יִפִּין לָהּ, אֵלָּא שְׁאִין מִכְּנִיסִין
 מִי רִנְלִים בְּעֶזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.

תַּנְיָא רַבִּי נֹתָן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק — אוֹמֵר: „הֲדַךְ
 הַיָּמִיב, הַיָּמִיב־הֲדַךְ!“ מִפְּנֵי שֶׁהָקוֹל יִפֶּה לְבָשָׁמִים, פִּתְמָה
 לַחֲצֹאִין — בְּשָׂרָה; רְשָׁלִישׁ וְלִדְבִיעַ — לֹא שְׁמַעֲנוּ. אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה: זֶה הַכָּלָל, אִם בְּמִדָּתָהּ — בְּשָׂרָה לַחֲצֹאִין, וְאִם חֹסֶר
 אַחַת מִכָּל סִמְנֵיהָ — חֵיב מִיתָה.

תַּנְיָא בַּר קַפְרָא אוֹמֵר: אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה
 הֵיטָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֹאִין, וְעוֹד תִּנְיָ בַּר קַפְרָא: אֵלּוֹ
 הֵיטָה נֹתָן בָּהּ קֶרֶם וּבִשׁ, אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי
 רִיחָהּ, וְלָמָּה אֵין מַעֲרִבִין בָּהּ דְּבִשׁ? מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אִמְרָה:
 בִּי כָּל שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִּי.

שלוש פעמים. יי צבאות עֲמֵנוּ, מִשְׁנֹב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה.

ג"פ יי צבאות! אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בָּךְ.

ג"פ יי, הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרָאנוּ.

ג"פ אַתָּה סֵתֶר לִי מִצָּר תַּצִּירֵנִי רִנִּי פִלַט תִּסּוּכְבִּנִי סֵלָה.

וְעַרְבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קָדְמֹנִיּוֹת.

תָּנָא רַבִּי אֱלִיהוּ כָּל הַשָּׁנָה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בֶן עוֹלָם
הָבָא שְׁנָאֵמֶר הַלְכוֹת עוֹלָם דֹּא, אֵל תִּקְרִי הַלְכוֹת אֱלָא הַלְכוֹת.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר. אָמַר רַבִּי חֲנִינָא: תִּלְמִידֵי הַכְּמִים
מִרְבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שְׁנָאֵמֶר: וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יי, וְרַב
שְׁלוֹם בְּנֵיךְ. אֵל תִּקְרִי בְּנֵיךְ, אֱלָא: בְּנֵיךְ. שְׁאוֹם רַב
לְאֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאֵין לָמוּ מִכְּשׁוֹל. יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵידֶיךָ;
שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי, אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בָּךְ.
לְמַעַן בֵּית יי אֱלֹהֵינוּ, אֲבָרְכָשָׁה טוֹב לָךְ. יי עֵז רַעְמוּ וְתֵן,
יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

בְּרֵי שׁ יְדֵי בְּנֵי.

יְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעֲיָתָהּ וְיִמְלִיךָ
מַלְכוּתָהּ; וְיִצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וְיִקְרַב (נ"א קֶזֶן) מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיכוֹן וּבְחַיִּיכוֹן, וּבְחַיִּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְרָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, — וְאָמְרוּ: אָמֵן
קַח יְהוָה שְׁמֹה רַבָּא מִבְּרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא;
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלָּה,
וְיִתְחַלֵּל, שְׁמֹה דְּקֻדְשָׁא — בְּרִידָא הוּא.
לְעָלָא (בְּעִשִׁית וּלְעָלָא מִכָּל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא
וְנִתְמַתָּא, דְּאִמְרוּן בְּעֶלְמָא — וְאָמְרוּ: אָמֵן!

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רִבְנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוּן. וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוּן.
וְעַל כָּל מֵאן דְּעִסְקִין בְּאַזְרֵיתָא. דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אֲתֵר וְאַתְר—
יְהֵא כְּהוּן וְלִבְנוֹן שְׁלָמָא רַבָּא. חֲנָא וְחֶסְדָּא, וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין, וְמוֹנָא
רִיחִי וּפּוֹרְקָנָא מִן קֳדָם אֲבוּהוּן דְּבִשְׁמֵא—וְאַמְרוּ: אָמֵן!
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵא וְחַיִּים (מוֹכִיָּם) עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל—
וְאַמְרוּ: אָמֵן!

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה (בְּרַחֲמָיו) שְׁלוֹם, עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל—וְאַמְרוּ: אָמֵן!

תַּפְלַת עָלֵינוּ נִתְחַבְּרָה
עֵי רַב דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה.
וְשֵׁשׁ מִשְׁעָרִים שְׁנֵת חֲבֵרָה
בִּימֵי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון.
דְּאַחֵר כְּבוֹשׁ יְרִיחוֹ.
עָלֵינוּ לְשִׁבְחָהּ לְאַדְוִין הַכֹּל
לְתֵת גְּדֻלָּהּ לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית,
שֶׁלֹּא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ
כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׁם חֲלָקְנוּ
כָּהֵם וְגִרְלָנוּ כָּכָל הַמִּינִם. —

וְאַנְחֵנוּ כְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְדוֹשׁ,
בָּרוּךְ הוּא. שְׁחֹא נֹטָה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד
אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל

שִׁירָה בְּדָשָׁה

לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית—לְבוֹרֵא הָעוֹלָם בְּשִׁשַּׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית. כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת—עוֹבְדֵי
הָאֱלִילִים. הַמוֹנָם—מִקְפָּרֵם הָרַב שֶׁל עוֹבְדֵי הָאֱלִילִים. מוֹשֵׁב יָקָר—מְקוֹם מִתְפָּאֲרֵתוֹ.

וּשְׁכִינַת עֵזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא
 אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד. אַפֶּס—מַלְכֵנוּ, אַפֶּס
 זוֹלָתוֹ, כִּכְתוּב בְּתוֹרָתוֹ: „וַיִּדְעָה הַיּוֹם
 וְהַשַּׁבָּת אֶל לִבָּבָהּ, כִּי יִי הוּא הָאֱלֹהִים
 בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת,
 אִין עוֹד”

וְעַל כֵּן נִקְרָה לָהּ, יִי אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאשׁ מִהֲרָה
 בְּתַפְאֶרֶת עֲזָה, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים
 כְּרוֹת יִבְרִתוּן, לְתִקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכֹל בְּנֵי
 בָּשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ.
 יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָה,
 תִּשְׁבַּע כָּל לָשׁוֹן. לִפְנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ,
 וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְר יִתְּנוּ, וַיִּכְפְּלוּ כָּלָם אֶת עוֹל
 מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
 הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכִבוֹד.
 כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ: „יִי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד!” וַנֹּאמֶר:
 „וְהָיָה יִי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד.”

שִׁירַה חֲדָשָׁה

וּשְׁכִינַת עֵזוֹ—כְּבוֹד וְגִבְרָתוֹ . אַפֶּס—אִין . גְּלוּלִים—אֱלִילִים . לְתִקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
 שְׁדֵי—לְהַכִּין לֵב כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בְּאֵמוּנָה אֶל אֶחָד . יִקְר—כְּבוֹד.

אל תירא מפחד פתאם, ומשאת רשעים כי תבא.
 יעצו עצת ותפח, ודברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל.
 ועד זקנה אני הוא, ועד שיבה אני אסבב;
 אני עשיתי ואני אשא, ואני אסבב ואמלט.

קדיש יתום.

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא, די ברא ברעותה;
 וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב (נ"א קץ) משיחה,
 בחיובין וביומיכון, ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן
 קריב - ואמרו: אמן!

קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא!

יתברך וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתחדד,
 ויתעלה, ויתקדר, שמה דקדשא - בריך הוא, לעלא
 (בעשית ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא
 ונחמתא, דאמירן בעלמא - ואמרו: אמן!

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים, עלינו ועל כל
 ישראל - ואמרו: אמן!

עשה שלום במרומו, הוא יעשה שלום, עלינו ועל כל
 ישראל - ואמרו: אמן!

שיר תדשה

ומשאת רשעים וגו' - כי תבא סערה ואסון על רשעים - אל תירא. עצו עצת -
 כלפי אויבי ישראל הוא אומר. ועד זקנה - עד ימי זקנתך אני הוא אלהים שאשא אותך
 בחיך ואמלטך מכל צרה.

שֵׁשׁ זְכוֹרוֹת.

חֲכָמִי תִּקְבְּלָהּ פִּתְּכִים שְׂוֹאֵמֶר הָאָדָם בְּכָל יוֹם שֵׁשׁ זְכוֹרוֹת וְיִתְּנָה מִכֶּשֶׁח שְׂוִיתָהּ בֶּן עוֹלָם כִּפָּא.

זְכוֹרֵית יִצְיָאָת מִצָּרִים.

דברים טו.

לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

זְכוֹרֵית הַשָּׁבָת.

שמות כ.

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשָּׁבָת לְקַדְּשׁוֹ.

זְכוֹרֵית מַעֲמַד הַר סִינַי.

דברים ד.

רַק הַשָּׁמֶר לָךְ וּשְׁמֹר נִפְשְׁךָ מֵאֵד, כִּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ, וּפִן יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְהוֹדַעְתָּם לְבִנְיָן וּלְבִנֵי בִנְיָן. יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּחָרֵב.

זְכוֹרֵית מִסֵּה אֲבוֹתֵינוּ בְּמִדְבָּר.

שם ט.

זָכַר, אֵל תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּמִדְבָּר.

זְכוֹרֵית מִרְיָם.

שם כד.

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם, בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם.

זְכוֹרֵית מַחֲנֵית עַמְלֶק.

דברים כה.

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עַמְלֶק, בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם. אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּזְנֶב בְּךָ כָּל הַנְּחֻשִׁים אֲחֵרֶיךָ, וְאִתָּה עֵיף וַיִּנֶּעַ, וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים; וְהָיָה בְּהִנֵּחַ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָךְ מִכָּל אִיְבֹךָ מִסָּבִיב, בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ, תִּמְחָה אֶת זָכְרָ עַמְלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם, לֹא תִשְׁכַּח.

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֲקָרֵי הָאֲמוֹנָה עֲשִׂי תְרַמְּבִים.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוֹנָה שְׁלָמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, הוּא בּוֹרָא וּמְנַהִיג לְכָל הַבְּרוּאִים, וְהוּא לְבַדּוֹ עֹשֶׂה וְעֹשֶׂה וְיַעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים.

ב. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, הוּא יְחִיד, וְאֵין יְחִידוֹת בְּמֹוהוּ בְּשׁוֹם פְּנִים,
וְהוּא לְבַדּוֹ אֶלְהִינוּ הֵיחָ, הֵיחָ וַיְהִיָּה.

ג. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, אֵינוֹ גּוֹף וְלֹא יִשְׁינֶוהוּ מְשִׁינֵי הַגּוֹף, וְאֵין לוֹ
שׁוֹם דְּמִיּוֹן בְּכָל.

ד. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, הוּא רֹאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן.

ה. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, לוֹ לְבַדּוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל, וְאֵין לְזוּלָתוֹ רָאוּי
לְהִתְפַּלֵּל.

ו. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁכָּל דְּבָרֵי
נְבִיאִים אִמְתָּ.

ז. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁנִּבְּוֹאת מֹשֶׁה
רִבְּנוֹ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הֵיחָ אִמְתִּית, וְשֶׁהוּא הֵיחָ
אֵב לְנְבִיאִים, לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וּלְבָאִים אַחֲרָיו.

שִׁיר הַתְּשֵׁבָה

בְּשׁוֹם פְּנִים-בְּשׁוֹם אֶפֶן. יִשְׁינֶוהוּ מְשִׁינֵי הַגּוֹף-כָּל הַדְּבָרִים הַשּׁוֹבִים אֶל הַגּוֹף
אֵינֶם שׁוֹבִים לוֹ כָּלל וּכְלָל. לְזוּלָתוֹ-לֵבֶם אַחֵר בְּתוֹר מְסֻעַ וְשָׁלִים בִּיגִינוּ וּבִינוּ. אִמְתִּית-
שָׁל אִמְתָּ. אֵב לְנְבִיאִים-הַגָּדוֹל שֶׁנְּבִיאִים.

ה. אֲנִי מֵאֲמִין בַּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁכָל הַתּוֹרָה
הַמְצוּיָה עִתָּה בִּידֵינוּ, הִיא הַנְּתוּנָה לְמֹשֶׁה
רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם.

פ. אֲנִי מֵאֲמִין בַּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא
תִּהְיֶה מְחֻלָּפֶת, וְלֹא תִּהְיֶה תּוֹרָה אַחֲרֶת מֵאֵת
הַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

י. אֲנִי מֵאֲמִין בַּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ
שְׁמוֹ, יוֹדֵעַ כָּל מַעֲשֵׂה בְּנֵי אָדָם וְכָל מַחֲשַׁבוֹתָם,
שֶׁנֶּאֱמַר: הַיּוֹצֵר יֶחֶד לִבָּם הַמְּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם.
יא. אֲנִי מֵאֲמִין בַּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ
שְׁמוֹ, גּוֹמֵל טוֹב לְשׂוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעֹבְרֵי
מִצְוֹתָיו.

יב. אֲנִי מֵאֲמִין בַּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ,
וְאֵף עַל פִּי שִׁיתְמַהֲמָה, עִם כָּל זֶה אַחֲבָה לוֹ
בְּכָל יוֹם שִׁיבָא.

יג. אֲנִי מֵאֲמִין בַּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שִׁיְהִי תַחֲתֵי
הַבְּתִים, בְּעֵת שֶׁתַּעֲלֶה רְצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרֵא
יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְיִתַּעֲלֶה זְכוֹר לְעַד וּלְנֶצַח נִצְחִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַמְצוּנָה-הַמְצוּיָה לֹא תִּהְיֶה מְחֻלָּפֶת-יָתֵם אֶף דְּבַר מִדְּבָרֶיהָ. שִׁיתְמַהֲמָם-שִׁיתְאַחֲדוּ.

לִישׁוּעָתְךָ קִנִּיתִי יְיָ. קִנִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ, יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִנִּיתִי.
לְפָרְקָנְךָ סִבְרִית יְיָ, סִבְרִית יְיָ לְפָרְקָנְךָ, יְיָ לְפָרְקָנְךָ סִבְרִית.

נְמִילַת יָדַיִם קֹדֶם הַסְּעוּדָה.

שָׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְיָ.
וּאֲשָׂא כַפִּי אֶל מִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְאֲשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קֹדֶשְׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו, וְצִוּנוּ עַל נְמִילַת יָדַיִם.

בְּרָכָה עַל הַפֶּת.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמּוֹצִיא
לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.

סֵדֶר בְּרַכַּת הַמּוּזוֹן.

בְּשֶׁבֶת וּ"ש וְכִיּוֹם שִׁא"א פִּתְחוּ אֹמְרִים זֶה:
תְּהִלִּי קְנוּ. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוּב יְיָ אֶת
שִׁיבַת צִיּוֹן, הֵינּוּ בְּחַלְמִים. אֲזַיְמָלֵא
שְׁחוּק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אֲזַיְמָלֵא
בְּגוֹזִים, הַגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֲדָה.
הַגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הֵינּוּ שְׂמֵחִים.
שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתָנוּ, בְּאִפְקִים בְּנִגְבִּי,
הוֹרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. הַלֹּוֹךְ
יִלָּךְ וּבִכְהָ נִשָּׂא מִשָּׁךְ הַזֶּרַע, בֹּא יְבֵא
בְּרִנָּה, נִשָּׂא וְאֶמְתִּיו.

בְּחֹל קֹדֶם בְּרַכַּת הַמּוּזוֹן אֹמְרִים זֶה:
תְּהִלִּי קְנוּ. עַל גְּהָרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם
בְּקִינוּ, בְּבָרְכֵנוּ אֶת צִיּוֹן. עַל עֲרָבִים
בְּתוֹכָהּ, תִּלְּנוּ בְּנִדְוֹתֵינוּ. כִּי שָׁם
שָׁאָנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר, וְתוֹלְלֵינוּ
שְׂמֵחָה: שִׁירֵנוּ לְנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן. אִידָּה
נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יְיָ, עַל אֲדָמַת נֶכֶד.
אִם אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלָּיִם, תִּשְׁכַּח יְמִינוּ.
תִּדְבֹק לְשׁוֹנֵי לֶחֶם, אִם לֹא אֲוַכְרִי
אִם לֹא אֲעֲדָה אֶת יְרוּשָׁלָּיִם עַל רֹאשׁ
שְׂמֵחָתִי. וְכֵר יְיָ לִבִּי אֲדוּם אֶת יוֹם

יְרוּשָׁלָּיִם. הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ, עַד הַיָּסוֹד בָּהּ. בֵּת בְּכָל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי
יִשְׁעִשְׂם לָךְ, אֶת נְמוּלָךְ שְׂגִמְכָתְךָ לָנוּ. אֲשֶׁרִי שִׂיאָחוּ וְנִפְּץ אֶת עוֹלָלְךָ אֶל הַסָּרַע.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְפָרְקָנְךָ וְגו'—זֶהוּ תְּרֻמָּה אֶרְמִי שֶׁל לִישׁוּעָתְךָ וְגו'. קֹדֶשׁ—אֶל הַמִּקְדָּשׁ. אֶל הַמִּקְדָּשׁ.

הִנְנִי מוכֵן וּמוֹמֵן לָקִים מִצֵּנֶת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרַכַּת הַמִּזוֹן שְׁנֵאָמַר:
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבְרַכְתָּ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ.

שְׁלֹשָׁה שְׁאָכְלוּ יחד אוֹמְרֵי הַמִּבְרָךְ:

הַמִּזְמֵן אוֹמֵר: רַבּוֹתִי, מִיֹּד וְנֹאֲלָעִי בְּעִנְיָמִישְׁעֵן (אֲדוֹנִי, הִבָּה נִבְרָךְ).

וְהַמְסָבִים עוֹנִים:

יְהִי שֵׁם ה' מִבְרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

הַמִּבְרָךְ:

בְּרִשּׁוֹת... מִדְּנֵן וּרְבוּתִי נִבְרָךְ (הַמִּזְמֵן בַּעֲשֵׂרָה אֱלֹהֵינוּ) שְׁאָכְלָנוּ מִשְׁלֹו.

הַמְסָבִים וְאַחֵר כֶּף הַמִּבְרָךְ:

בְּרוּךְ (בַּעֲשֵׂרָה אֱלֹהֵינוּ) שְׁאָכְלָנוּ מִשְׁלֹו וּבְמִטְבּוֹ הֵיכֵנּוּ.

יחיד אינו אוֹמֵר בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם,

הָיָן אֶת הָעוֹלָם כֹּלֹו בְּטוֹבוֹ; בָּחַן

בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נֹתֵן לָהֶם לֶחֶם לְכָל

בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדֹו. וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל,

תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ, וְאַל יַחֲסֹר לָנוּ

מִזוֹן לְעוֹלָם וָעֶד. בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל;

כִּי הוּא אֵל זֶן וּמַפְרִיג לְכָל, וּמַטִּיב

לְכָל, וּמַכִּין מִזוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר

שִׁירָה הַדָּשָׁה

בְּרִיּוֹתָיו -- בְּרִיּוֹתָיו.

בָּרָא. כְּאִמּוֹר: פוֹתַח אֶת יָדָךְ, וּמִשְׁכִּיעַ
לְכָל חַי רָצוֹן.

בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַזֵּן אֶת הַכֹּל.

נוֹדָה לָךְ, יי אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לֵּאבֹתֵינוּ:
אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפָדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים; וְעַל בְּרִיתְךָ
שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ
שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ; וְעַל חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת
מִזוֹן שֶׁאַתָּה זֵן וּמַפְרִינִם אוֹתָנוּ תָּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה.

בְּחֻנָּה וּבְפִּזְרוֹנִים אוֹמְרִים בָּאן „עַל הַנְּסִים“.

לְחֻנָּה וּפִזְרוֹנִים.

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרֻקָּן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל הַנְּחֻמוֹת, וְעַל
הַמְּלַחמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לֵּאבֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

לְפִזְרוֹנִים.

לְחֻנָּה.

<p>בַּיָּמִי מִדְּרָכֶי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה, בְּשַׁעֲמֹד עֲרִיָּהם הַמֶּן הַרְשָׁעָה</p>	<p>בַּיָּמִי מִתְתַּהוּוּ בֶּן יוֹחָנָן בְּהֵן גָּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנָיו, בְּשַׁעֲמֹדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁכִּיחֵם תּוֹרַתְךָ, וּלְהַעֲבִירֵם מִחֻקֶּיךָ</p>
---	--

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך, ומברכים אותך, יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד, בכתוב: ואכלת ושבעת, וברכת את יי אלהינו על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה יי על הארץ, ועל המזון.

לפורים.

בן ש להשמיד, להרוג ולאבד את כל היחודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושללם לבו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו נמולו בראשו, ותדו אותו ואת בניו על העץ. (ועשית עמהם גם ופלא ונודה לשמך הגדול). ועל הכל וכו'.

לחנכה.

רצונך, ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך; ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן בהיום הזה. ואחר כך באו בנך לדביר ביתך, ופנו את היכרך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בנצרות קדשך, וקבעו שמונת ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם גם ופלא ונודה לשמך הגדול סלה. ימי "חנכה" אלו, להודות ולחלל לשמך הגדול. ועל הכל וכו'.

רַחֵם נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
 עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית
 דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שֵׁמֶךָ עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ, אָבִינוּ! רַעְנוּ, זִוְגְנוּ, פְּרִנְסְנוּ, וְכַלְכְּלְנוּ
 וְהַרְוִיחֵנוּ, וְהַרְנוּח לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ.
 וְנָא אַל תַּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לֹא לַיְדֵי מִתְּנַת בָּשָׂר
 וְדָם וְלֹא לַיְדֵי הַלְוָאֲתָם, כִּי אִם לַיְדֶךָ הַמְּלָאָה,
 הַפְּתוּחָה, הַקָּדוּשָׁה וְהַרְחֲבָה, שְׁלֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם
 לְעוֹלָם וָעֶד.

לשבת.

רַצְחָה וְהַתְּלִיצְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּת.
 הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה: כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא
 בְּפָנֶיךָ, לַשַּׁבָּת בּוֹ וְלַנֶּחֱם בּוֹ בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רַצְוֹנֶךָ, וּבְרַצְוֹנֶךָ
 הָנִיחַ לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁלֹא תִהְיֶה צָרָה וַיְנֹחַ וְאִנְחָה בְּיוֹם
 מְנוּחָתָנוּ. וְהִרְאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירְךָ, וּבְכִנּוּי יְרוּשָׁלַיִם
 עִיר קְדֻשָּׁה, כִּי אַתָּה הוּא בָּעֵר הַיְּשׁוּעוֹת וּבָעֵל הַנְּחָמוֹת.

שִׁיר הַמִּדְּשָׁה

רַעְנוּ—רַעְחָה אֶמְנוּ. זִוְגְנוּ—תֵּן לָנוּ קוֹז. וְהַרְוִיחֵנוּ—תֵּן לָנוּ פְּרִנְסָתְנוּ בְּרוּחַ וְלֹא
 בְּצַעֲרִי. וְהַרְנוּח לָנוּ—שֵׁם לָנוּ רִחוּ וְהַזְלָה. הַקָּדוּשָׁה—הַמְּלָאָה עַד כְּלֵי דִי.

וְהַתְּלִיצְנוּ—וְהִזְקֵנוּ.

בראש חודש ויום טוב וחול המועד וראש השנה אומרים פאן יעלה ויבא.
 ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו.
 ברוך אתה יי, בונה ברחמי ירושלים. אמן.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, האל אבינו,
 מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו, קדוש
 יעקב, רוענו, רועה ישראל, המלך הטוב, והמטיב לכל!
 שכל יום ויום, הוא המטיב, הוא ממטיב, הוא ייטיב לנו;
 הוא נמלנו, הוא גמלנו, הוא יגמלנו לעד, לחן ולחסד

בראש חודש ויום טוב וחול המועד וראש השנה אומרים זה:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע, ויראה
 וירצה וישמע, ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו, וזכרון
 אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר
 קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה,
 למנוחה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום ביום

לראש חודש	לפסח	לשבעות
ראש החודש	חג המצות	חג השבועות
לראש השנה	לסבות	לשמיני העצרת ולשמיחת תורה
הזכרון	חג הסוכות	השמיני חג העצרת
הלדים האוכלים ביום כפור יאמרו:		
הכפרים		

חזה, וזכרנו יי אלהינו בו למנוחה, ופקדוננו בו לברכה, והושיענו
 בו לחיים טובים, ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו, ורחם עלינו
 והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל (בר"ה מלך) חנון ורחום אתה.

שיר ה' חרש

נמלנו—שלם טוב לנו. לחן ולחסד—לפען נמצא חן וחסד וגו' ונמול לנו הצלת

וְלִרְחֵמִים וְלִרְנוּחַ; הַצֵּלָה וְהַצְלָחָה, בְּרָכָה וַיְשׁוּעָה, נַחֲמָה,
פְּרִנָּסָה וּבִלְפָּלָה, וְרַחֲמִים, וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וּמְכַל
טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִתְפָּרְנוּ

בְּשִׁמְשׁוֹנֵי הַמִּזְמֹן אֵל יִתְפָּרְנוּ, עוֹנִים הַמְּסַבִּין אִמֵּן, וְכֵן נֵעֲנוּ אַחֲרֵי כָל תְּרֻמָּה.

הֶרְחֵמֵן, הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד

הֶרְחֵמֵן, הוּא יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

הֶרְחֵמֵן, הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וַיִּתְפָּאֵר בָּנוּ
לְעַד וּלְנֶצַח נֶצְחִים, וַיִּתְהַדָּר בָּנוּ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הֶרְחֵמֵן, הוּא יִפְרֹנֶסנוּ בְּכָבוֹד.

הֶרְחֵמֵן, הוּא יִשְׁבֵּר עָלֵנוּ מֵעַל צוֹאֲרֵנוּ וְהוּא
יִוְלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאָרְצֵנוּ.

הֶרְחֵמֵן, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֵבָה בִּבֵּית
הַזֶּה וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֻבְלָנוּ עָלָיו.

הֶרְחֵמֵן, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא, זְכוֹר
לְטוֹב, וַיִּבְשֹׁר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת.

לְבָנִים שְׂמֻכִּים עַל שְׁלַחַן הַזֵּיתִים יֵאמְרוּ:

הֶרְחֵמֵן, הוּא יִבְרֹךְ אֶת אָבִי מוֹרֵי בְּעַל הַבַּיִת
הַזֶּה, וְאֶת אִמִּי מוֹרְתִי, בְּעֶלֶת הַבַּיִת הַזֶּה.

שִׁיר הַתְּהִלָּה

יוֹנִי. הֶרְחֵמֵן—הָאֵל הַרְחוּם. עָלֵנוּ—עַל הַשְּׂעִבִיד. קוֹמָמִיּוֹת—בְּקוֹסָה וְקוֹפֶת

ואם הוא קמוץ על שלחן עצמו יאמר:

הֲרַחֵמֵנו, הוּא יְבָרֵךְ אוֹתֵנוּ (וְאֶבִי וְאִמִּי) וְאֶשְׁתִּי וְזֵרְעִי
וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי.

בשהוא מוסב על שלחן אחרים יאמר:

הֲרַחֵמֵנו הוּא יְבָרֵךְ אֶת הָרַב בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה, וְאֶת
אֶשְׁתּוֹ בַּעֲלַת הַבֵּית הַזֶּה.

(אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זֵרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם).
אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ, אֲבִרְהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב: „בָּכֵל“, „מְכֹל“, „כָּל“: כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ בְּכָנוּ
יְהוָה, בְּבִרְכָּה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר: אָמֵן

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עָלֵינוּ וְעָלֵינוּ זְכוֹת, שֶׁתִּהְיֶה
לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בִרְכָּה מֵאֵת יי, וְיַצְדִּיקָה
מֵאֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל, וְנִמְצָא חֵן וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינֵי
אֱלֹהִים וְאָדָם

^{לשבת}
הֲרַחֵמֵנו, הוּא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.

^{לר"ה}
הֲרַחֵמֵנו, הוּא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה.

^{ליו"ט}
הֲרַחֵמֵנו, הוּא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב.

^{לר"ה}
הֲרַחֵמֵנו, הוּא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בָּכֵל מִכָּל כָּל—אֲבִרְהָם גִּתְבָּרֵךְ בְּמַלְת „בָּכֵל“ (בראשית כד, א), וְיִצְחָק—בְּמַלְת „מְכֹל“
(שם כו, יג) וְיַעֲקֹב—בְּמַלְת „כָּל“ (שם לו, יא). לְמַדְרוֹ עָלֵינוּ... זְכוֹת—וּמְלִיצוֹ וְיִדְבָּרוּ טוֹבוֹת
עָלֵינוּ, עַל כָּל אִישׁ מִתְבָּרְכִים לְמַעַלָּה (על בעל הבית ועוד). שֶׁתִּהְיֶה לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם—
זְכוֹת וּזוֹ תַּהֲיֶה לָנוּ לְשִׁלּוֹם עוֹלָם.

למכות הרחמן, הוא יקים לנו את סבת דוד הנזכרת.

הרחמן, הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא.
 בחול מנדיל (בשבת וביו"ט ובחול"מ ובר"ח אומר מנדיל) ישועות
 מלכו, ועשה חסד למשיחו, לדוד ולזרעו עד עולם.
 עשה שלום במרומו, הוא יעשה שלום, עלינו ועל
 כל ישראל, ואמרו: אמן.

יראו את יי קדשיו, כי אין מהסור ליראיו. בפירים רשו
 ורעבו, ורדשי יי לא יחפרו כל טוב. חודו ליי כי טוב, כי
 עולם חסדו. פותח את ידו ומשביע לכל חי רצון. ברוך
 הנבר אשר יבטח בו, והיה יי מבטחו.
 גער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב, וזרעו מבקש
 לחם, יי עז רעמו יתן, יי יברך את עמו בשלום.

ברכות הגהנין.

על הנין.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי תבואה.

על פרי העץ.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי העץ.

שירה חדשה

סבת דוד—כלומר, מלכות דוד. יזכנו—נצליחנו להניע לימי המשיח. מנדיל
 ישועות—ה' הוא מנדיל עז ומעז ישועות למלכו. מנדיל ישועות—הוא עושה למלך
 ישועות גדולות. קדושי—אתם קדושי ה' וחסידיו יראו את ה'. בפירים—רשעים חסידים
 לכפירי מרת. רשו—גששו רשעים גדלים.

על חמשת מיני דגן מְבֻשָּׁל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מִיְּנֵי מְזוּנוֹת.
וְאַחֲרָיו מְבָרֵךְ בְּרָכָה מְעִין שְׁלֹשׁ.

בְּרָכָה אַחֲרוֹנָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַד

אֲחֵרֵי שְׁתוּתוֹ וְזֶן	אֲחֵרֵי אֲכִלוֹ פֵּרוֹת	אֲחֵרֵי אֲכִלוֹ מַעֲשֵׂה	אֲחֵרֵי אֲכִלוֹ חֲמִשָּׁת מִיְּנֵי דָגָן וְגַם
מְבָרְכִין זֶה.	מְשַׁבַּח אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	מְבָרַח מִדֵּי מִיְּנֵי דָגָן	שְׁתֵּה זֶן.
הַגֶּפֶן וְעַל הָעֵץ וְעַל	הַמַּחְיָה וְעַל	הַמַּחְיָה וְעַל	הַכֶּלֶבֶלָה
פְּרֵי הַגֶּפֶן	פְּרֵי הָעֵץ	הַכֶּלֶבֶלָה	וְעַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה מְרֻבָּה וּרְחֻבָּה,
שְׂרָצִית וְהַנְחָלָת לֹאכֹתֵינוּ, לֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשִׁבּוֹעַ
מִמּוּבָּהּ. רַחֵם נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ, וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וְעַל מִזְבִּיחֶךָ
וְעַל הַיְקָלֶךָ. וּבִנְיַה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ, וְשִׁמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ, וְנֹאכַל מִפְּרִיָּהּ,
וְנִשְׂבַּע מִמּוּבָּהּ, וְנִבְרַכְךָ עָלֶיךָ בְּקֹדֶשׁ וּבְטַהֲרָה.

וּרְצָה וְהִתְלַצְנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה.

וְזָכְרָנוּ לְמִוְבָּה בְּיוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.

וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה.

וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַשְּׁבִיעוֹת הַזֶּה.

וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה.

וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם שְׁמִינִי עֲצָרַת הַחַג הַזֶּה.

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְזָכְרָנוּ לְמִוְבָּה בְּיוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה.

כִּי אַתָּה יי טוֹב וּמִטִּיב לְכָל, וְנוֹדָה לָךְ עַל הָאָרֶץ

עַל חַיִּים	עַל הַפְּרוֹת.	עַל מַעֲשֵׂה קִדְוָה.	עַל מַעֲשֵׂה קִדְוָה וְעַל חַיִּים.
וְעַר פָּרִי	וְעַל הַפְּרוֹת.	וְעַל הַמַּחְיָה.	וְעַר הַמַּחְיָה וְעַל
הַגֶּפֶן. בָּרוּךְ	בָּרוּךְ אַתָּה	בָּרוּךְ אַתָּה	פָּרִי הַגֶּפֶן. בָּרוּךְ
אַתָּה יי עַל	יְהוָה, עַל	יְהוָה, עַל	אַתָּה יי, עַל הָאָרֶץ
הָאָרֶץ וְעַל	הָאָרֶץ וְעַל	הַמַּחְיָה וְעַל	וְעַל הַמַּחְיָה וְעַל
פָּרִי הַגֶּפֶן.	הַפְּרוֹת.	הַכֹּלֶכֶל.	הַכֹּלֶכֶל וְעַל
			פָּרִי הַגֶּפֶן.

בְּרָכָה ו'.

עַל דְּבַר שְׂאִין גְּדוּלוֹ מִן הָאָרֶץ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁחָפַל נַהֲיָה בְּךָ בָּרוּךְ.

עַל זִרְקוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פָּרִי הָאֲדָמָה

וְאַחֲרֵיהֶם טָבִיב:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
נַפְשוֹת רַבּוֹת וְחִסְרוֹנוֹ—עַל כָּךְ מָה שֶׁבָּרָא לְהַחְיֹת
בָּהֶם נַפֶּשׁ כָּךְ חַי. בָּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים.

מִקְבֹּעַ מוֹנוֹה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְקַבֵּעַ מוֹנוֹה.

שִׁיר הַתְּהִלָּה

וְחִסְרוֹנוֹ—כָּל הַצָּרִים אֲשֶׁר נִחְסְרוּ לָהֶם. עַל כָּל מָה שֶׁבָּרָא—בָּרוּךְ ה' עַל כָּל מָה
וְיִנּוּ. חַי הָעוֹלָמִים—ה' חַי לְעוֹלָמֵי עֵד.

חֲלוּבֵשׁ מְלָבוֹשׁ חָדָשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מְלָבִישׁ עֲרָמִים.

עַל רְעָמִים וּסְעָרוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׂכַחוּ וְגִבּוֹרְתוֹ
מֵלֵא עוֹלָם.

הַרְאָה בְּרָקִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

הַרְאָה קִשְׁת בָּעָנָן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹכֵר הַבְּרִית
וְנֶאֱמָן בְּבִרְתּוֹ וְקִים בְּמֵאֲמָרוֹ

עַל שְׂמִיעוֹת טוֹבוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַטּוֹב וְהַמְּטִיב.

עַל שְׂמִיעוֹת רָעוֹת

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בֵּין הָאֲמֹת.

עַל בֵּית בְּשָׂמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מִיְּנֵי בְשָׂמִים.

הַרְאָה חֲכָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֹׁנֵמֵן מַחְכְּמָתוֹ לְבָשָׁר וָדָם.

הַרְאָה מֶלֶךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֹׁחֵלֵק מִמְּבוֹרוֹ
לְבָשָׁר וָדָם.

שִׁירָה הַדָּשִׁי

זוֹכֵר הַבְּרִית—שֹׁכֵחַ אֶת כָּל חַי שְׁלֹא יִהְיֶה עוֹד מְבוּל

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ, עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה. אֲשֶׁרֵי הָעַם
 שָׁפְכָה לוֹ—אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁנֵי אֱלֹהֵיו. תִּהְיֶה לְדוֹר, אֲרוֹמָמָה
 אֲדֹתֵי הַמֶּלֶךְ! וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל יוֹם
 אֲבָרְכְּךָ, וְאַתְּ לָהּ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוֹל יְיָ וּמִהֲלָל מְאֹד,
 וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ
 יִגְדִּירוּ. תִּדְרֹר כְּבוֹד הַדָּוָה, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וַיַּעֲזִיזוּ
 גִּוְּרֵאוֹתֶיךָ וַיֹּאמְרוּ, וְגִדְּלָתְךָ אִם־פְּרִיָּה. וְכֵר רַב טוֹבָה וַיִּכְעִיו,
 וְצִדְקָתְךָ יִרְגֵנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶתְּךָ אִפְסִיָּה. וְגִדְּלָתְךָ חֶסֶד. טוֹב
 יְיָ רַב, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יְיָ כָּר מַעֲשֶׂיךָ,
 וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּךָ. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ וַיֹּאמְרוּ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ.
 רְחוּמֶיךָ לִבֵּי הָאָדָם גִּבּוֹרֵתִי, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתְךָ
 מַלְכוּת כָּר עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דוֹר וָדוֹ. סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל
 הַנִּפְלָאִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
 נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יַהֲדָה, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל
 חֵי רִצּוֹן. צִדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קְרוֹב
 יְיָ לְכָל קִרְאוֹ, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת. רִצּוֹן יִרְאִיו
 יַעֲשֶׂה, וְאֵת שְׁוֹעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהָבָיו,
 וְאֵת כָּר הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה לְךָ יְיָ יִדְבָּר פִּי, וַיִּבְרַךְ כָּל
 בָּשָׂר שֵׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
 וַאֲנַחְנוּ נִבְרַךְ יְיָ, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

הַצִּי קִדְּשֵׁנוּ

וְתִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיךָ רַבָּא, בְּעֲלָמָא דִּי בְרָא בְרִיעוּתָהּ; וְיִמְלִיךָ
 מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב (נ"א קִין) מִשִּׁיחָה. בְּנוֹיכוֹן וּבְנוֹיכוֹן, וּבְחֵי
 דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב—וַאֲמָרוּ: אָמֵן.
 קהל יְיָ שְׁמִיךָ רַבָּא מִבְּרַךְ לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא.

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרַמֵּם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה,
וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא—בְּרוּךְ הוּא. לְעֵצָא (בעש"ה וְלֵעֵלָא מִכָּל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא
וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחַמְתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא—וְאָמְרוּ: אָמֵן!

חבאור מן שמונה עשרה תמצא ברק 69

כִּי שֵׁם יְיָ אֲכַרָּא הָבוּ גִדְל לֵאלֹהֵינוּ
אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיז, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכּוֹל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת,
וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בְּעֵש"ה
וְזָכְרֵנוּ לַחַיִּים, מִלֵּךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְכֹתֵבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.
מִלֵּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגַן אֲבֹרָהִם.
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.
בְּחוּרָא מְשִׁיב רִיזִים וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. בְּקִיץ מוֹרִיד הַחֵטֶל.

מִכְלָל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי בְּמוֹד בְּעַל גְּבוּרָה? וּמִי דוֹמָה לָךְ, מִלֵּךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בְּעֵש"ה מִי בְּמוֹד אֵב הַרְחֵמִים? וְזָכֵר יִצְחָק לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.
בְּחֻזַּת חֵשֶׁן אוֹמְרִים כֹּאן קִדְשָׁה.

בְּשִׁחוּר הַחֵן עַל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה נְחֻמִּים, "מְחַיֶּה הַמֵּתִים" אוֹמְרִים:

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנֶעֱם שֵׁית סוֹד שְׂרָפִי קִדְשׁ הַמִּשְׁלָשִׁים
לָךְ קִדְשָׁה, בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ
סֵלָה. כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ. (בעשׂוֹת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ).

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאִנוּשׁ בִּינָה. חֲנֻנוּ
מֵאַתָּה דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁפֵּר, (הַכְמָה בִּינָה וְדַעַת). בְּרוּךְ אַתָּה
יי, חוֹנֵן הַדַּעַת.

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקִרְבֵּנוּ מִלִּבֵּנוּ לְעִבּוּדְךָ, וְהַחְוִירֵנוּ
בְּתַשׁוּבָה שְׂלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה.
סֵלָח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חָטֵאנוּ, מִחַל לָנוּ מִלִּבֵּנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ,
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (כִּי אֵל טוֹב וְסֵלִיחַ) אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, חֲנוּן
הַמִּרְבֶּה לְסִלּוֹת.

רֵאָה (נָא) בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ, (וְנֶאֱלָנוּ נֶאֱלָה שְׁלֵמָה
מִהֲרָה) לְמַעַן שְׁמוֹךְ, (אֵל) גּוֹאֵל חֹק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה
יי, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

בְּתַעֲנוּת צָבוּר אוֹמֵר הַשֵּׁץ בְּאֵן עֲנֵנוּ תִמְצֵא לְסִלּוֹ.

רַפָּאנוּ יי וְנִרְפָּא, חוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי תְהִלָּתְנוּ אַתָּה
וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲרוּאֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹאֲבֵינוּ וּלְכָל

קו"ח קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ יי צָבָאוֹת! מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
חוֹן לַעֲמֻתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים: קו"ח בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ.
חוֹן וּבִדְבָרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: קו"ח יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם, אֲדֹהֶךָ
צִיּוֹן — לְדֹר וָדֹר הִלְלוּהָ!

חוֹן לְדֹר וָדֹר נָגִיד גְּדֹלָה, וְלִנְצַח נִצָּחִים קִדְשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ, וְשִׁבְחָךָ
אֲלֹהֵינוּ מִפְּנֵי לֹא יִמּוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְרֹךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ. (בעשׂוֹת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ)

מְבוֹתֵינוּ) רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מְבוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מִלֶּךְ רּוֹפֵא נֶאֱמָן
וְרַחֲמָן אֲתָה. - בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רּוֹפֵא חַוִּלֵּי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרַךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי
תְּבוּאָתְךָ לְטוֹבָה; (בִּקִּין וְתֵן בְּרָכָה) (בַּחוּץ וְתֵן מֶלֶךְ וּמִטָּר לְבָרָכָה)
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה, וּבְרַךְ שְׁנֵתָנוּ כְּשָׁנִים
הַטּוֹבוֹת (לְבָרָכָה) (כִּי אַרְ טוֹב וּמִטִּיב אַתָּה וּמִבְּרַךְ הַשָּׁנִים).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִבְּרַךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ, וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ נְלִיּוֹתֵינוּ,
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד (מִהֲרָה) מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ (לְאַרְצֵנוּ). בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, מִקַּבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְמֵינוּ בְּבִרְאשׁוֹנָה, וְיוֹעֲצֵנוּ בְּבִתְחִלָּה, וְהַסֵּר
מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה, וּמָלוֹךְ עָלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה יְיָ לְבָרַךְ בַּחֲסֵד
וּבְרַחֲמִים, וְצַדִּיקֵנוּ בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִלֶּךְ
אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. (בַּעֲשֵׂית הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט).

וְלַמְלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תְקוּנָה, וְכָל הַרְשָׁעָה בִּרְגַע תִּאָּבֵד,
וְכָל אֵיבֹד מִהֲרָה יִכָּרֶת, וְחַוְדִּים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁכַּח
וְתִמָּגֵר וְתִכָּלֵם וְתִשְׁפִּיטֵם וְתִכְנִיעֵם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, שׁוֹכֵר אֵיבִים וּמִכְנִיעַ יָדִים.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחַסִּידִים, וְעַל זִקְנֵי (שְׂאֵרִית) עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטָת (בֵּית) סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גְּרֵי הַצָּדִק וְעָלֵינוּ
יִהְיֶה נֶאֱרָחֶם יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְרוֹת
בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וְלַעֲלֹם לֹא יִבּוֹשׁ כִּי בָד
בְּטַחְנוּ. (וְעַל חֶסֶד הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֵנוּ). בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים

ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ותשבון בתוכה
כאשר דברת, ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם, וכסא
דוד עבדך מהרה לתוכה תבין. בתשעה באב למנחה אומרים כאן נחם.
ברוך אתה יי בונה ירושלים.

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום
בישועתך, כי יישועתך קנינו כל היום (ומצפים לישועה).
ברוך אתה יי, מצמיח קרן ישועה.

אב הרחמן שמע קולנו יי אלהינו, חוס ורחם עלינו,
וקבל ברחמים ובדצון את תפלתנו. כי אל שומע תפלות

לתשעה באב.
נחם, יי אלהינו, את אבלי ציון ואת אבלי ירושלים.
ואת העיר האבלה והחרבה והבויה והשוממה; האבלה—
מבלי בניה, והחרבה—ממעונותיה והבויה מבבורה,
והשוממה—מאין יושב. והיא יושבת וראשה חפוי, כאשה
עקרה שלא ילדה. ובלעוה לגיונות, ויירשוה עובדי
כוכבים, ויטירו את עמך ישראל לחרב, ויחרגו בזרזון
חסידיו עליון. על בן ציון במר תבכה, וירושלים תתן קולָה:
רבי, רבי על חלליהם, מעי, מעי על חלליהם. כי אתה יי
באש הצתה! ובאש אתה עתיד לבנותה, כאמור: ואני
אהיה לה, נאם יי, חומת אש סביב, ולכבוד אהיה בתוכה.
ברוך אתה יי מנחם ציון ובונה ירושלים, את צמח וכו'.

שיר החדש

אבלי ציון—הסתאבלים על חרבנה. ממעונותיה—מבלי בתי מושב,
והיא יושבת—ירושלים יושבת בדר. חפוי—מכסה, ובלעוה לגיונות—וישחיתוה גרודי צבא
האויב. ויטירו—וישליכו. לבי וגו'—לבי וקרבי נחמו על סלי עמי. הצתה—הקצתה.
אתה, עתיד—נכון.

וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, וּמִלִּפְנֵיךְ מִלְכֵנוּ רִיקָם אֶל תְּשִׁיבֵנוּ. חֲנֻנוּ
וְעֲנֵנוּ וְשִׁמְעַתְּנוּ. בְּתַעֲנוּת צָבוּר אוֹמְרִים כֹּאן עֲנֵנוּ.

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֶת כָּל פֶּה עֹמֵד. יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה.

רִצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעֹמֵד יִשְׂרָאֵל, וּבְתַפְלָתָם, וּלְתַפְלָתָם
(שְׁעָר), וְהָשִׁיב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל.
וּתְפִלָּתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרָאשׁ חוֹדֶשׁ וּבְחֹל הַמּוֹעֵד אוֹמְרִים כֹּאן יַעֲלֶה וְיָבֵא.

לח"צ. עֲנֵנוּ, יְיָ עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוּם תַּעֲנוּתֵנוּ, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה
אֲנִחנוּ. אֵל תִּפְּן אֵל רִשְׁעֵנוּ, וְאֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל
תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנוּנֵנוּ, הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ, יְהִי נָא חֲסִדְךָ
לְנַחֲמֵנוּ, מִיָּרֵם נִקְרָא אֱלֹהֶיךָ עֲנֵנוּ, בְּדָבָר שְׂנֵאֲמַר: "וְהִיָּה
מִיָּרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵם". כִּי
אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה.
לְיַחֲד כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וְכו' וְהֵש"ץ מְסִיחִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה.

בְּרָאשׁ חוֹדֶשׁ וּבְחֹל הַמּוֹעֵד אוֹמְרִים זֶה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע,
וְיַפְקֵד וְיִזְכֵּר וְיִזְכָּנוּ וְיַפְקִדוּנָנוּ, וְיִזְכְּרוּן אֲבוֹתֵינוּ, וְיִזְכְּרוּן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
עֲבִידֶךָ, וְיִזְכְּרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ, וְיִזְכְּרוּן כָּל עֹמֵד בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה, לְמוֹכָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם בְּיוֹם

לחוח"מ קבות

לחוח"מ פסח

לראש חודש

חג הסוכות

חג המצות

ראש החודש

זֶה. וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָה, וְיַפְקִדֵנוּ בּוֹ לְפָרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּם וְחֲנֻנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
אֱלֹהֶיךָ עֲנֵנוּ, כִּי אֵל מְלֹךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וּתְחַיֶּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂבִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מִוִּדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בְּשָׁר, יוֹצֵרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ,
עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִבַּלְתָּנוּ בֶּן תַּחֲנוּן
וְתַקִּימָנוּ, וְתִאֶסְפוּ גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ,
וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב שְׁלֵם, עַל שֶׁאֲנַחְנוּ
מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדָאוֹת.

מִוִּדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ
מִזֶּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וְדוֹר נוֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ
וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ,
וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל

נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם.
הַטּוֹב—כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְּרַחֵם—כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶּיךָ—
כִּי מַעֲוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ. בְּחִנּוּךָ וּבְפִסּוּרֵי אִמְרֵים בָּאן „עַל הַנְּפִסִּים“.

לְחִנּוּכָה וּפִסּוּרִים.

וְעַל הַנְּפִסִּים וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת,
וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת וְעַל הַמְּלַחֲמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ
בְּיָמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

לְחִנּוּכָה.

בְּיָמֵי מַתְתִּיָּהוּ בֶּן יוֹחָנָן כְּהֵן גָּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי
וּבְנָיו בְּשַׁעֲמָדָה מַלְכוּת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרָתְךָ, וּלְהַעֲבִירם מִחֻקֵּי
רְצוֹנֶךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם
בַּעַת צָרָתָם, רַבָּת אֶת רִיבָם, הִנֵּית אֶת דֵּינָם,
נִקְמַת אֶת נַקְמָתָם, מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים,
וּרְבִים בְּיַד מְעֻשִׁים, וּמִמָּאִים בְּיַד טְהוֹרִים,
וְרִשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְיָדִים בְּיַד עֹקְלֵי תוֹרָתְךָ;

בְּיָמֵי מַרְדֵּיכֵי וְאַסְתָּר
בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה, בְּשַׁעֲמָד
עֲלֵיהֶם הָמָן הִרְשָׁע, בְּקֶשׁ
לְהַשְׁמִיחַ לְהַרְגוֹ, וּלְאַבֵּד
אֶת כָּל הַיְּהוּדִים, מִנְּעַר
וְעַד זָקֵן, מִן הַיָּשִׁים, בְּיוֹם
אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
שְׁנֵים עָשָׂר, הוּא חֹדֶשׁ

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

בעשי"ח וכתוב לחיים טובים כל בני בריה.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם פי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

לש"ץ בת"צ אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה מפשלת, בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו בתינים עם
קדושה, באמור: יברכה יי וישמרה יי! יאר יי פניו, אלהי ויחנה! ישא
יי פניו אליך וישם לך שלום!

למענית צביר.

שם שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו ברכנו באחד (יחד) באור פניך, פי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים, ואהבת חסד, וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים ושלום.	שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם, פי אתה הוא מלך אדון לכל השלום.
---	--

לפזרים.

לחנכה

לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך
ישראל עשית משועה גדולה ופרקן כהיום
הזה. ואחר כן באו בניה לדיכור ביהודה, ופנו את
היכלך, ומהרו את מקדשך, והדליקו גרות
במצרות קדשך, וקבעו שמונת (ימים) אלו
בחלל ובהודאה ועשית עמהם גם ופלא
ונורה לשמך הגדול סלה) ימי "חנכה"
אע"פ להודות ולהלל לשמך הגדול. ועל כלם וכו'
לשמך הגדול. ועל כדם וכו'

וְמוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
 עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמֶךָ. בָּרֵךְ עַם יִשְׂרָאֵל. בְּסֵפֶר
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם.

בַּעֲשֵׂיתִי בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשִׁלּוֹם וּפְרִיָּסָה מְזִיגָה, וְגִדּוּרֹת מְזִיגָה וְשִׁוּעוֹת
 וְנִחְמוֹת, נִכְבֵּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מְזִיגִים
 וְשִׁלּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם.

יְהִי רָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה, וְשִׁפְתֵי מִדְּבַר מְרָמָה,
 וְלִמְקַלְלֵי—נִפְשֵׁי תְדוּם, וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר כָּל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי
 בְּתוֹרַתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשִׁי, וְכָל הַקָּמִים
 וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם וְקִלְקֵל
 מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵי שְׂרָא
 תַּעֲלֶה קִנְאָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים, וְשְׂרָא
 אֲכַעֹס הַיּוֹם וְשְׂרָא אֲכַעֲסֶךָ. וְתַצִּילֵנִי מִיָּצַר הָרָע, וְתֵן
 בְּלִבִּי הַכְּנָעָה וְעֲנֻנָּה. מִלְּכֵנוּ וְאַלְהֵינוּ, יַחַד שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ
 בִּנְה עִירְךָ יִסֵּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֵל הַיִּכְלָךְ וְקִבֵּץ קְבוּצַת נְשִׁיּוֹת
 וּפְדָה צֹאנְךָ וְשִׁמַּח בְּעִרְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
 יִמְיָנְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ.
 לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי, יְהִי רָצוֹן אֲמָרֵי
 פִּי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלֹם בְּמִרוֹמָיו.
 הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֶנָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְשֵׁם נִעְבְּרְךָ בִּירְאָה בִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קִדְמוֹנִיּוֹת, וְעֲרֹבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, בִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת.

אֱלֹהֵינוּ וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵל אֱמֶת וְכֹחַ וְכַתְעֻנִּית צָבוֹר אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ תִּמְצָא לַעֲלֵל בְּתַפְלַת שְׁחָרִית
 אַחֵר שְׁמוֹ"ע וְבִיּוֹם שְׁאִין אוֹמְרִים תַּחֲנוּן אוֹמֵר הַשֵּׁן קְדִישׁ שְׁלֵב.

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָהּ לְאֶדוֹן הַכֹּל, לְתֵת נִדְלָה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית,
שֶׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמַשְׁפָּחוֹת הָאָדָמָה,
שֶׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ בָהֶם, וְנִרְלָנוּ בְּכָל הַמוֹנָם. — וְאִנְחָנוּ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ, בְּרוּךְ
הוא. שֶׁהוא נוֹטָה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֶת עִזּוֹ בְּנִבְהֵי מְרוֹמִים, הוא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד.
אַמֶּת — מִלִּפְנֵי אָפֶס וּלְתוֹתוֹ, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתוֹ: „וַיִּדְעֵת הַיּוֹם
וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָבָהּ. וְיִי הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת, אִין עוֹד“.

וְעַל בֶּן נְבוּזַח לֵה, וְיִי אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת
עוֹד, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים פְּרוֹת וּפְרִיתוֹן,
לְחַנֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ,
לְחַפְנוֹת אֱלֹהִים כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִפִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל,
כִּי לֵךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָה, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן, לְפָנֶיךָ וְיִי אֱלֹהֵינוּ
יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרַ יִתְּנוּ וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל
מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלֶךָ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
וְיִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד! וְנֹאמַר: „וְהָיָה וְיִי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ,
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה וְיִי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד“ קִדֵּשׁ יָתוֹם

משלי ג. אל תירא מפחד פתאם, ומשאת רשעים כי תבא.

ישעי' ח. עצנו עצמה ותפר, דברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל.

שם מו. ועד וקנה אני הוא, ועד שיבכה אני אסבל;

אני עשיתי ואני אשא, ואני אסבל ואמלט

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, הִנֵּה בָרְכוּ אֶת יי כָּל עַבְדֵי יי, הַעֲמִידִים בְּבֵית יי בְּלִילוֹת.
שֶׁאֵין יְדִיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יי. וּבָרְכוּ יי מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

יי צָבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב מָלָה גִּם. יי צָבָאוֹת, אֲשֶׁר־
אָדָם בִּמְסַח בָּךְ גִּם, יי, הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קִרְאָנוּ גִּם.

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבָרְכוּ אֶת נִחְלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם. מִי יִתֵּן
מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בָּשׁוּב יי שְׁבוֹת עִמּוֹ וְגַל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל. בְּשָׁלוֹם
יִתְדוּ אֲשֶׁרְבָּה וְאִישׁוֹן, כִּי אִתָּה יי לְבָבְךָ לְבָשֶׁחַ תּוֹשִׁיבָנִי.

יוֹמָם יִצְנֶה יי חֶסֶד, וּבִלְיִלָה שִׁירָה עַמִּי תִפְלָה לְאֵל חַי. וְתִשׁוּעַת
צַדִּיקִים מִיָּד מַעֲנִים בַּעַת צָרָה. וַיַּעֲזֹר יי וַיַּפְלֵמֶם, וַיַּפְלֵמֶם מִרָשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם
כִּי חָסוּ בּוֹ. חֲצִי קִדִּישׁ.

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית,
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ.
יי, הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קִרְאָנוּ

הוֹן בָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ!
קהל וחון בָּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעַד!

וְחֹזֶר הַשֵּׁץ בִּיהֲלוֹ, וְאֵין עוֹנִין אַחֲרָיו אָמֵן.

בְּרָכָה רִאשׁוֹנָה לִפְנֵי „שְׁמַע“.

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר בָּדָדְנוּ מִעֲרִיב עַרְבִים בְּחֻכְמָה
פּוֹתַח שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה מִשְׁנָה

שִׁיר הַחֲדָשָׁה

מִעֲרִיב עַרְבִים—מִשְׁקִיעַ הַשָּׁמֶשׁ וְעוֹשֶׂה עֶרֶב. פּוֹתַח שְׁעָרִים—שְׁעָרֵי הַשָּׁמַיִם

עֲתִים, וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, וּמַסִּיד
 אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמַשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ
 בְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר
 מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ — מִפְּנֵי אוֹר, וּמַעֲבִיר
 יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
 לַיְלָה, יֵי צְבֹאוֹת שָׁמַיִם.

אֵל חַי וְקַיִם, תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים.

בְּרָכָה שְׁנִיָּה לִפְנֵי "שְׁמַע".

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 אַהֲבָתְךָ, תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
 אוֹתָנוּ לְמִדָּתְךָ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְכֵנו
 וּבְקוֹמָנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׁמַח בְּדְבָרֶיךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְהִבֵּא הַשָּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ בְּמַנְעָדָם. עֲתִים — עֲתוֹת הַיּוֹם, בֶּקֶר, צַהֲרַיִם וְעֶרֶב. הַזְּמַנִּים — זְמַנֵּי
 בִּשְׁנֵה, אֲדִיב, בְּיוֹץ וכו'. בְּמַשְׁמְרוֹתֵיהֶם — בְּמִקְוֹמוֹת שְׁנוּעֵיהֶם וּנְפִקֵּיהֶם. גּוֹלֵל אוֹר — מְגַלְגֵּל
 וּבִסִּיר אֶת הָאוֹר לְפָנֹת מְקוֹם לַחֹשֶׁךְ. נָשִׂיחַ — נִדְבָר, נִחְנָה.

תִּלְמֹד תִּזְרָקֶךָ וּבְמִצּוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נִהְיֶה
יָמָם וְלַיְלָה.

וְאַהֲבָתְךָ אֶל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.
כְּרוֹךְ אֶתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

חֵיד אֹמֵר אֶל מֶלֶךְ נֶאֱמָן.

^{דְּבָרִים ז'} שְׁמַעֲנִי יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

כְּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מְאֹדְךָ, וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מֵצִיךָ חַיִּים עַל לִבְבְּךָ, וְשִׁנְנֶתָם לְבִנְיָהּ וּדְבָרְתָּ בָּם,
בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֶּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ,
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטֹמֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ,
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

שִׁירָה תִּדְּשָׁה

נִהְיֶה — נִתְעַפֵּק וְנִחְשָׁב.

דברים יא. וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר
אֲנִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם, לֵאמֹר אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם,
וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מָטָר
אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִם פָּתַדְנָה וְתִירְשָׁה
וַיִּצְהַרְךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׂדֶךְ לְבֹהֶמְתְּךָ, וְאִכְלָתָה
וּשְׂבַעְתָּ. הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרַת
אֵף יְיָ בָּכֶם, וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאִבַּדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם. וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי
אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וְקִשְׁרְתֶּם אוֹתָם
לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם, וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם, וְלִמְדֹתֶם
אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ,
וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ. וְכִתְבֹתֶם עַל
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְרָהָם לֵאמֹר, לָתֵת לָהֶם,
בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ.

במדבר טו. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי
בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם; וְנָתַנוּ עַל צִיצִית הַכֹּהֵן פְּתִיל תְּכֵלֶת.

וְהָיָה לָכֶם לְצִיצַת, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל
מַצּוֹת יְיָ, וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְבְּכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אַתֶּם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם. לִמְעַן
תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מַצּוֹתַי, וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם.
סֵבֵן אָמַר בְּקוֹל רָם. יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת.

בְּרָכָה ראשונה לאחר "שמע".

אֲמַת וְאֲמוּנָה כָּל זֹאת, וְכִן עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זולָתוֹ, וְאֶנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל—עַמּוֹ; הַפּוֹדֵנוּ
מִיַּד מְלָכִים, מִלִּבְנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים,
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אֹיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֻלּוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְנִפְלְאוֹת עַד
אֵין מִסָּפָר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לַמוֹט
רִגְלָנוּ. הַמְדְּרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אֹיְבֵינוּ וַיֵּרֶם קִרְנֵנוּ עַל
כָּל שִׁנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נְסִים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה, אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם; הַמַּכָּה בַּעֲבָרְתוֹ כָּל

שִׁירָה יִדְרָשָׁה

עָרִיצִים—נְבוֹרִים אֲנָרִים. הַנִּפְרָע לָנוּ—נִקְם וְנִקְמָתוֹ. עַד אֵין חֶקֶר—עַד אֵין סוֹף.
לַמוֹט—לְכַשְׁלוֹ, לְנִפְלָה. בָּמוֹת אֹיְבֵינוּ—מְקוֹמוֹת הַנְּבוֹהִים שֶׁל אוֹיְבֵינוּ וּמִבְצָרֵיהֶם.
אֶדְמַת בְּנֵי חָם—הָאֶרֶץ מִצְרַיִם. בַּעֲבָרְתוֹ—בְּהִמָּתוֹ.

בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם
לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף, אֶת
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת מַבַּע; וְרָאוּ בְנָיו
גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יי? מִי כָמֹכָה נֶאֱדָר
בְּקִדְשׁ? נוֹרָא תַּהֲלִית, עֵיטָה פֶּלֶא!
מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה; זֶה
אֱלֹהֵי עָנּוּ, וְאָמְרוּ:

יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד!

יֵאמֹר: כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב; וַיִּגְאֹלוּ מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יי, נֶאֱלֵךְ יִשְׂרָאֵל.

בְּרָכָה שְׁנִיָּה לְאַחֵר "שְׁמַע".

הַשְׁכִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמֶךָ, וְתַקְנֵנוּ

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עָנוּ שִׁירָה—אָמְרוּ שִׁירָה בְּקוֹל.

מַלְכוּתְךָ... בּוֹקֵעַ יָם וְגו'—בְּשִׁחִיית בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה אִזְּ רָאוּ בְנֵיךָ מַלְכוּתְךָ.

הַשְׁכִּיבֵנוּ—עַל מִשְׁתַּנּוּ לִישׁוֹן. וְהַעֲמִידֵנוּ—בְּבִקְרָ מַעַל מִשְׁתַּנּוּ. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ

סֶבֶת שְׁלוֹמֶךָ—בְּלוֹמַר, שְׁלוֹמֶךָ יִגַּן עָלֵינוּ בְּסֶבֶת מַחֵם. וְתַקְנֵנוּ—בּוֹגֵן אוֹתָנוּ.

בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה לְמַעַן שִׁמְךָ. וְהִנֵּן
בַּעֲדֵנוּ, וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב, דָּבָר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וְגִזּוֹן;
וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֹל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ.
כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה, כִּי אֵל מִלֶּךְ חֲנוּן וְרַחוּם
אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבֹאֵנוּ, לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם. כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד.

כְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן! כְּרוּךְ יְיָ מַצִּיֵּן שְׂכֵן יְרוּשָׁלַיִם
הַלְלוּיָהּ! כְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת
לְבָדּוֹ, וּכְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ,
אָמֵן וְאָמֵן! יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם
יְיָ מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי רֹא יִמַּשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ בַּעֲבוּר
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם דָּוָּה גָּעַם. וַיֵּרָא כָּל
הָעָם, וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ: יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים! וְהָיָה יְיָ דֹמָמָךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ
אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד. יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ עָלֵינוּ, בְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ.
הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּבְכַבְּדֵנוּ מִן חַגּוּבִים, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ,
לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתִהְלִיתְךָ. כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי, וּבְכָדּוֹ לְשִׁמְךָ. כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֶׂה נִפְלְאוֹת,
אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדּוֹךָ. וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצִיָּאן מִרְעִיתְךָ, נוֹדֶה לָּךְ,
לְעוֹלָם, דָּדוֹר וְדוֹר נִסְפָּר תִּהְלִיתְךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שָׁטָן-צַר וּמַשְׁטָן. יְמוּשׁ-יָעוֹב. וַיֵּרָא כָּל הָעָם-אֶת הָאֵשׁ שִׁירְדָה מִן תְּשַׁמּוֹ
עֲתֵאכֵל אֶת הָעוֹלָה בְּמִסְכָּר בְּמִסְכָּר אֵל יַח. יַחֲלֵנוּ-קִינוּנוּ. לְהַשְׁתַּבֵּחַ-לְהַתְחַלֵּל.

בְּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם; בְּרוּךְ יְיָ בְּלֵילָה; בְּרוּךְ יְיָ בְּשֹׁכְבֵנו;
 בְּרוּךְ יְיָ בְּקוֹמָנו. כִּי בִידֶךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים, אֲשֶׁר בְּיָדְךָ
 נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ. בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי, פְּדִיתָהּ
 אוֹתִי, יְיָ אֵל אֲמִת. אֱלֹהֵינוּ שְׂבִשְׂמִים! יַחַד שִׁמְךָ, וְקִיָּם
 מַלְכוּתְךָ תָּמִיד, וּמְלוּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

יִרְאוּ עֵינֵינוּ, וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ
 בְּאֲמִת, בְּאֲמֹר לְצִיּוֹן: מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ. יְיָ—מֶלֶךְ, יְיָ—מֶלֶךְ,
 יְיָ—מְלוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וְלַעֲוָלָמִי
 עַד תִּמְלוּךְ בְּכָבוֹד, כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ בְּכָבוֹדוֹ, תָּמִיד יִמְלוּךְ עָלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד, וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו. לַש"ץ חֲצִי קִדִּישׁ

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
 אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
 עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת,
 וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנוֹתָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

^{בעש"ת}
 וְכִרְנוּ לַחַיִּים, מֶלֶךְ חַפְצֵי בְּחַיִּים, וְכִתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.
 מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִגֹּן אַבְרָהָם.
 אַתָּה גָּבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 בְּחֹרֶף מוֹשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. (בְּקִיז מוֹרִיד הַטָּל).

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֶפְקִיד רוּחִי—אֶמְסֵר אֶת רוּחִי לְמַשְׁמַכְתָּ. פְּדִיתָהּ אוֹתִי—מִי יִתֵּן וּפְדִיתָ אוֹתִי.
 יַחַד שִׁמְךָ—הִרְאָה כִּי שִׁמְךָ אֶחָד. בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֲמִת—בִּישׁוּעָתְךָ הָאֲמִתִּית.

מִבְּלִל חַיִּים בְּחֶסֶד, מִחַיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כִמּוֹד בַּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמָה לָךְ, מֶלֶךְ
מִמּוֹת וּמִחַיָּה וּמַצְמִית יְשׁוּעָה.

בעש"ת מ' כמ"ד אב ה'ר"חמ"ז ז' זכר יצוריו לתיים ב'ר"חמ"ם.

וְנֶאֱמַן אֵתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַחְיֵה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמּוֹךְ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ
סֵלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ. (בעש"ת ה'מ"ד ה'קד"ש)

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם הַדַּעַת, וּמַלְמֵד לְאִנּוּשׁ בִּינָה. חֲנּוּנוֹ
מֵאֲתָךְ הַדַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל, (חֻקָּמָה בִּינָה וְדַעַת). בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, חוֹנֵן הַדַּעַת.

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ, וְקַרְבָּנוּ מִלִּבֵּנוּ לַעֲבוּדָתְךָ, וְהַחְיֵהֵנוּ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה
סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מִלִּבֵּנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (כִּי אֵל טוֹב וְסֵלַח) אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, חוֹנֵן
הַמִּרְבֶּה לְסִלּוֹחַ.

רָאָה (נָא) בְּעֵינָיו, וְרִיבָה רִיבָנוּ, וְנִגְאָלָנוּ גִּאֲלָה שְׁלָמָה
מִהַרְרָה) לְמַעַן שְׁמֹךְ, כִּי (אֵל) גּוֹאֵל חוֹק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

רַפָּאנוּ יְיָ וְנִרְפָּא, חוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי תְהַלְתָּנוּ אַתָּה,
וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲרָאִינוּ וּלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל
מַכּוֹתֵינוּ) רְפוּאָה שְׁלָמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמַן
וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרֹד עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי
תְּבוּאָתָהּ לְמוֹכָה; (בְּקִיז וְתַנּוּ בְּרָכָה) (בְּחֹרֶף וְתַנּוּ מַל וּמִטָּר לְבְּרָכָה)
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׁבְעָנוּ מִטְּבוּכָהּ, וּבְרֹד שְׁנָתָנוּ בַּשָּׁנִים
הַטּוֹבוֹת (לְבְּרָכָה) (כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים).
בְּרֹד אֶתָּה יי, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוּפָר גָּדוֹל לְחֵירוֹתָנוּ, וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ,
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד (מִהֲרָה) מֵאֲרָבַע כְּנָפֹת הָאָרֶץ (לְאַרְצֵנוּ). בְּרֹד
אֶתָּה יי, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבִרְאשׁוֹנָה, וְיוֹעֲצֵינוּ בְּבִתְחִלָּה, וְהַסֵּר
מִמֶּנּוּ יִגּוֹן וְאִנְחָה, וּמַלּוּךְ עָלֵינוּ מִהֲרָה אֶתָּה יי לְבְּרֹד בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים, וְצַדִּיקֵנוּ בְּצִדִּיק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרֹד אֶתָּה יי, מַלְּךְ
אוֹהֵב צִדִּיקָה וּמִשְׁפָּט. (בַּעֲשִׂית הַמַּלְּךְ הַמִּשְׁפָּט).

וּלְמַלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הָרָשָׁעָה כִּרְגַע תִּאֲבֹד,
וְכָל אִיִּבִיד מִהֲרָה יִכָּרֵת, וְהַיּוֹדִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁפֹּר
וְתִמָּגֵר וְתִכָּלֵם וְתִשְׁפִּירָם וְתִכְנִיעַם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרֹד
אֶתָּה יי, שֹׁבֵר אִיִּבִים וּמְכַנֵּעַ יָדִים.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל זְרָאֵי (שְׂאֵרִית) עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטָת (בֵּית) סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק וְעָלֵינוּ,
יְהִימוּ נָא רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, וְתַנּוּ שָׂבֵר טוֹב לְכָל הַבּוֹטָחִים
בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם וְלַעֲוִלָם רָא גְבוּשׁ כִּי בָד
בְּטַחָנוּ. (וְעַל חֲסִידֶיךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֵנוּ). בְּרֹד אֶתָּה יי,
מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים.

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירֶךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ
כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבִנֶּה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם, וְכִפָּא

דָּוִד עֲבִידְךָ מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָּיִם.
 אֵת צִמְחָה דָּוִד עֲבִידְךָ מִהֲרָה תִצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ תִרְוֶם
 בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי יִשְׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם (וּמִצְפִּים לִישׁוּעָה).
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשְׁוּעָה.

אָב הַרְחֵמְנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ,
 וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלָתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת
 וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, וּמִלִּפְנֵיךָ מִלִּפְנֵי רִיבָם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ. חֲנֹנוּ
 וְנִחְנוּנוּ וְשָׁמַע תַּפְלָתֵנוּ.

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת כָּל פֶּה עֹמֵד. יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעֹמֶד יִשְׂרָאֵל, וּבְתַפְלָתָם, (וּלְתַפְלָתָם
 שְׁעָה), וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוֹדָה דְּדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל,
 וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
 עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עֹמֶד. בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ וּבְחֹל חֲמוּד אֹמְרִים כֹּאן יַעֲלֶה וְיָבֵא.

וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶכֶד לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן.

בראש חודש ובחול חמועד אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע,
 וְיַפְקֵד וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיַפְקִדֵנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ, וְיִזְכְּרוּ מַשִּׁים בֶּן דָּוִד
 עֲבִידְךָ, וְיִזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה, וְיִזְכְּרוּ כָּל עֹמֵד בֵּית יִשְׂרָאֵל
 דְּפִנְיֶךָ, דְּפָלִיטָה, דְּמוֹבָה לַחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים, לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם

לחול"ט קבית

לחול"ט פסח

לראש חודש

חג הספות

חג המצות

ראש החודש

הזה. וְיִזְכְּרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹבָה, וְיַפְקִדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
 דְּחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבַר יִשְׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחֲנֹנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
 אֲלֵיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מִלֵּךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

מִזִּידִים אֲנַחֲנוּ לָךְ, שְׁאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּקֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ, מִיָּגוֹן יִשְׁעֵנוּ, אֵתָהּ הוּא צְדָדוֹר וְדוֹר
נוֹדָה לָךְ וְיִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּיָּדְךָ, וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַפְשְׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עֲמָנוּ, וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְמוֹבֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, אֶרֶב וְכָקֵר וְצִהָרִים.
הַטּוֹב—כִּי רֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְּרִחַם—כִּי רֹא תַמּוֹ חֲסִידֶיךָ—
כִּי מַעֲוָלִם קוֹנוֹנוֹ לָךְ. בְּחִנּוּךָ וּבְסוּרִים אֲמִירִים בָּאן, וְעַל הַנְּסִים."

לַחֲנֻכָּה וּפּוּרִים.

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַנְּבִירוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת,
וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת, שְׁעָשִׂיתָ לְאַבְרָהָם
בְּיָמֵינוּ הַזֶּה.

לְחִנּוּכָהּ •

לפורים

בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַדְתִּי וְאָסַמְתִּי
בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּדְיָה, בְּשַׁעֲמֹר
עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע, בָּקָשׁ
לְחַשְׁמִית, לְהַרְגוֹ, וּלְאַבֵּד
אֶת כָּל הַיְּהוּדִים, מִצֹּר
וְעַד יָמָיו, מִן הַיָּמִים, בְּיוֹם
אֶחָד בְּשִׁלְשֵׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
שְׁנִים עָשָׂר, הוּא חֹדֶשׁ
אֲדָר, וּשְׁלָלָם לְבוֹז. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַפְּרַתָּ
אֶת עֲצָתוֹ, וּמְקַלַּלְתָּ אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהַשְׁבֹּתָ לוֹ
נִמְלֹו בְּרָאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ
וְאֵת בָּנָיו עַל הָעֵץ. וְיַעֲשִׂיתָ
עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְנִדְרָה
לְשִׁמָּה הַגְּדוֹלָה, וְעַל כָּלֵם וְכוּ'.

בִּימֵי מַתְתִּיָּהוּ בֶן יוֹחָנָן בְּהֵן גְּדוֹל חֲשׁוֹמָנָי
וּבְנֵיו בִּשְׁעֵמֶדָה מַלְכוּת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמָּהּ
יִשְׂרָאֵל, לְחַשְׁבֵּיחֵם תּוֹרָתָהּ, וּלְחַשְׁבֵּירֵם מַחְנֵי
רִצְוָנָה, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם,
בַּעַת צָרָתָם, רַבֵּת אֶת רִיבָם, הִנֵּת אֶת דִּינָם,
נִקְמָת אֶת נִקְמָתָם, מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲשָׁשִׁים,
וּרְבִים בְּיַד מַעֲשִׂים, וּשְׂמָאִים בְּיַד טְהוּרִים,
וְרִשְׁשִׁים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזֹרִים בְּיַד עֹשְׂקֵי תּוֹרָתָהּ;
וְלֶךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמָךְ
יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ מִשְׁוֵעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּתוּם
חֲזֶה וְאַחֵר בֶּן כְּאוֹ בְּנֶיךָ לְדַבֵּיר בִּיתְךָ, וּפְנוּ אֶת
הַיְכָלְךָ, וּשְׁתַּרְוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ גִירוֹת
בַּחֲצֹרוֹת קִדְשְׁךָ, וְקִבְּעוּ שְׂמוֹנֶת יָמִים אֵלָיו
בַּחֲלָל וּבַחֲדוּדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא
וְנִדְרָה לְשִׁמּוֹךְ הַגְּדוֹל סֻלָּה) יָמִי "חֲנֻכָּה"
אֲדֹ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל רִשְׁמֶךָ הַגְּדוֹל. וְעַל בְּלֹם זְכוֹ

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא (תַּמִּיד) שְׁמֶךָ מִלְּבָנֵי
תַּמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בַּעֲשֵׂי"ח וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזַרְתָּנוּ סֵלָה (הָאֵל
הַטוֹב). בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נָאָה רְחוּדוֹת.

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תָּשִׂים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא
מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבָרֵךְ
אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ. בִּסְפָר
בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם.

בַּעֲשֵׂי"ח בְּסִפְּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה, וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת וַיְשׁוּעוֹת
וְנִחְמוֹת, נִבְּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים
וְשְׁלֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר רְשׁוֹנֵי מִרְעָ, וּשְׁפָתֵי מַדְבָּר מִרְמָה,
וְלִמְקַלְלֵי—נִפְשֵׁי תְדוּם, וְנִפְשֵׁי כְּעַפָּר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי
בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשִׁי, וְכָל הַקָּמִים
וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרֵה הֲפֹר עֲצָתָם וּבְרָקֵל
מִחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאַדְהִי אֲבוֹתֵי שְׁפָא
תַעֲלֶה קִנְאֵת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאֵתִי עַל אֲחֵרִים, וְשְׁפָא
אֲכַעוּם הַיּוֹם וְשְׁפָא אֲכַעִיכֶם. וְתַצִּילֵנִי מִיָּצֵר הָרָע, וְתֵן
בְּלִבִּי הַכִּנְעָה וְעֲנָנָה. מִלְּבָנֵי וְאַלְהִינוּ, יַחַד שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ
בְּנֵה עִירְךָ יִסֹּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֵל הַיְכָלְךָ וְקִבֵּץ קְבוּצַת גְּלוּיֹת
וּפְדֵה צֹאנֶךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ. עֲשֵׂה לָמְעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לָמְעַן
יִמִּינֶךָ, עֲשֵׂה לָמְעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לָמְעַן קִדְשְׁתְּךָ.
לָמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי. יְהִי רָצוֹן אֲמִרֵי
כִּי, וְהִגִּיזוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלֹם בְּמִרוֹמָיו

הוא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם גִּבּוֹרְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קַדְמוֹנִיּוֹת, וְעֲרֹכָה לְיֵי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.
 עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לְאֶרֶז הַכֵּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית,
 שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמַשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה,
 שְׁלֹא שָׁם חֲלָקְנוּ כְּהֵם, וְנִרְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנֵם. — וְאִנְחָנוּ בּוֹרְעִים
 וּמַשְׁתַּחֲוִיִּים וּמִזְרִים, לִפְנֵי מַלְאָךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ, כְּרוֹךְ
 הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בְּשָׁמַיִם
 מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֵת עִזּוֹ בְּנִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד.
 אָמֵת — מִלְּכֵנוּ, אָפֶס זִלְתּוֹ, כְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ: „וַיִּדְעָתָּ הַיּוֹם
 וְהִשְׁבַּתָּ אֶל לְבָבְךָ, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
 הָאָרֶץ מִתַּחַת, אִין עוֹד“.

וְעַל בֶּן נִקְוָה לָהּ, יי אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת
 עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִכְרֶתוֹן,
 לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ,
 לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל,
 כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל דָּשׁוֹן, לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְיִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר וְיִתְנֶה, וּיִקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת עוֹל
 מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה בְּעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
 שְׁלֹךְ הִיא, וְלָעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבוֹד, כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
 „וַיִּמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד“! וַיֹּאמֶר: „וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ,
 בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד“ קדִישׁ יתום

משלי ג. אל תִּירָא מִפֶּחַד פֶּתָאִם, וּמִשָּׂאת רִשְׁעִים כִּי תִבֹּא.
 ישע' י. עֲצוּ עֲצָה וְחִפְּר, דִּבְרוּ דָּבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עָמְנוּ אֵל.
 שם טו. וְעַד זְקֵנָה אֲנִי הוּא, וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֹּל;
 אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֲשֵׂא, וְאֲנִי אֶסְבֹּל וְאֲמַלֵּט.

רבונו של עולם, הריני מוחל לְכָל מִי שֶׁהִכְעִים וְהִקְנִיט
 אוֹתִי, אוֹ שֶׁחָטָא בְּנִגְדִי, בֵּין בְּנוֹפִי בֵּין בְּמִמּוֹנִי, בֵּין בְּכַבְדִּי,
 בֵּין בְּכָל אֲשֶׁר לִי, בֵּין בְּאֹנֶם, בֵּין בְּרָצוֹן, בֵּין בְּשׁוֹנֵג, בֵּין
 בְּמִוִּיד, בֵּין בְּדַבּוּר, בֵּין בְּמַעֲשֵׂה, בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה, בֵּין בְּגִלְגּוּל
 אַחֵר, לְכָל בֶּן אָדָם, וְלֹא יַעֲנֵשׁ שׁוֹם אָרֶם בְּסִבָּתִי. יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי, שֶׁלֹּא אֲחָטָא עוֹד וְלֹא אֲחַזּוֹר
 בָּהֶם, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְהִכְעִיסְךָ, וְלֹא אֲעַשֶׂה חֲרַע בְּעֵינֶיךָ,
 וּמִה שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ, מִחוּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֲכַל לֹא עַל
 יְדֵי יְסוּרִים וְחַדָּים רָעִים. יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי
 לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 הַמְּפִיל חֲבָלֵי שִׁנָּה עַל עֵינֵי, וְתַנּוּמָה
 עַל עַפְעָפִי. וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן בֵּת עֵינַי. וְיְהִי
 רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי
 שְׁתִּשְׁכִּיבְנִי לְשָׁלוֹם, וְתַעֲמִידֵנִי לְחַיִּים
 טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם. וְתֵן חֶלְקִי בְּתוֹרָתְךָ,
 וְתַרְגִּילֵנִי לְדַבֵּר מִצְוָה, וְאַל תַּרְגִּילֵנִי

שִׁירָה חֲדָשָׁה

חֲבָלֵי שִׁנָּה—שִׁנָּה נִמְשָׁלָה לְחֲבָלִים, כִּי הָאָדָם בִּישְׁתָּנוּ שׁוֹכֵב כְּלִי נֹעַ פָּאסוֹר

לְדַבֵּר עֲבָרָה וְאֵל תְּבִיאֲנִי לְיָדֵי חַטָּא
 וְלֹא לְיָדֵי נִסְיוֹן וְלֹא לְיָדֵי בְּזִיּוֹן, וַיִּשְׁלֹט
 בִּי יֵצֶר טוֹב, וְאֵל יִשְׁלֹט בִּי יֵצֶר
 הָרָע, וַתְּצִילֵנִי מִשָּׁטָן וּמִפְּנֵעַ רָע,
 וּמִחֲלָיִם רָעִים. וְאֵל יִבְחֵלֵנִי רְעִיּוֹנִי
 וְחֲלוּמוֹת רָעִים וְהִרְחוּרִים רָעִים, וְתִהְיֶה
 מִשְׁתִּי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְהָאֵל עֵינִי פֶן
 אִישָׁן חֲמוּת. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּאִיר
 לְעוֹלָם כָּלֹו בְּכָבוֹדוֹ

יחיד אומר אל מלך נאמן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל! יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד.
 בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!
 וְאַהֲבַת אֵת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְכָּךְ וּבְכָל גִּפְשֶׁךָ
 וּבְכָל מְאֹדֶךָ, וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי

שירה חדרשה

בַּמִּבְלִים, הִרְחוּרִים—מחשבות. מִשְׁתִּי שְׁלֵמָה—תפחה בלי הרהור חטא. אִישָׁן חֲמוּת—
 אישן שנת חמוות מבלי קום

מִצֵּדָה הַיּוֹם עַל לְבָבְךָ. וְשִׁנְנֶתָם לְבִנְיָהּ וּדְבָרָתָ בָּם.
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ.
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטָמְטַם בֵּין עֵינֶיךָ.
וּלְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ

תהלים צ. צא.

וַיְהִי גַעַם אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדָיו כּוֹנֵנָהּ.

יֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן, בָּצַל שְׁדֵי יִתְרוֹנָן. אָמַר לִי מַחְסִי
וּמִצֻּדָתִי, אֶלְהִי אֲבֹתִי בּוֹ. כִּי הוּא יִצְלָךְ מִפֶּחַ יָקוֹשׁ,
מִדְּבַר הָמוֹת. בְּאֶבְרָתוֹ יִסֹּךְ לָךְ וְתַחַת בְּנִפְיוֹ תִּחְסֶה, צָנָה
וּסְתָרָה אִמָּתוֹ. רֹא תִירָא מִפֶּחַד לַיִלָה, מִחֶץ יַעוֹף יוֹמָם.
מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶה, מִקְטָב יִשׁוּד צִהְרִים. יִפֹּל מִצֵּדָה אֶלֶף,
וּרְבָכָה מִימִינָה, אֶלֶיךָ רֹא יִנָּשׁ. רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיט, וְשִׁלְמַת
רְשָׁעִים תִּרְאֶה. כִּי אֵתָה יְיָ מַחְסִי, עֲלִיּוֹן שְׁמִתָּ מַעֲנֶךָ. לֹא
תֵאָנֶה אֶלֶיךָ רָעָה, וְנִנְעֶה רֹא יִקְרַב בְּאֶהְלָךְ. כִּי מִצֵּדָה יִצֹּה
לְךָ, לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ. עַד בָּפִים יִשְׁאֹנָה, פֶּן תִּגְוֹף בְּאֶבְרָתוֹ
בְּגִלָּה. עַל שְׁחַל וּפִתּוֹן תִּדְרֹךְ, תִּרְמֹם בְּפִיר וְתִנִּין. כִּי בִי
חֶשֶׁק וְאֶפְלָטָהוּ, אֲשַׁבֵּהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי. יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ, עֲמוּ
אֲנֹכִי בְּצָרָה, אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ. אֶרְךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ,
וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי. אוֹרֵךְ יָמִים וְעוֹ

רבים קמים עלי!
 אין ישועתה לו באלהים, סלה.
 כבודי ומרים ראשי.
 ויענני מחר קדשו, סלה.
 הקיצותי, כי יי יסמכני.
 אשר סביב שתו ערי.
 קומה יי! הושיעני אלהי!
 כי הכית את כל אויבי לחי, שני רשעים שברתי.
 ליי הושועה, על עמך ברכתך, סלה.

השכיבנו יי אלהינו לשלום, והעמידנו מלכנו לחיים
 טובים ולשלום. ופרוש עלינו סבת שלומך, ותתקנו
 בעצה טובה מלפניך, והושיענו מהרה למען שמך. והגן
 בעדנו, והסר מעלינו אויב, דבר, וחרב, ורעב, ויגון;
 והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפיך תסתירנו.
 כי אל שומרנו ומצילנו אתה, כי אל מלך חנון ורחום
 אתה. ושמור צאתנו ובוטאנו, לחיים ולשלום, מעתה
 ועד עולם.

ברוך יי ביום; ברוך יי בכל ילך; ברוך יי בשכבנו;
 ברוך יי בקומנו. כי בידך נפשות החיים והמתים, אשר בידך

שירה חדשה

מה רבו צרי-אפילו בני באויבי נפשי. וסמור לך הוא בברחו מפני אבשלום.
 לנפשי-עלי. ישועתה-קמו ושועה. כבודי-נותן לי כבוד. ומרים ראשי-כלומר,
 נותן לי נצחון ונאון. קולי וגו'-פקולי אקרא אל ה' וכבר ענני. אני שכבתי-בלי פחד,
 על בן שנתי מיד וגם הקיצותי בשלום. שתו עלי-שמו את עצמם עלי. כלומר, סבכני.
 כי הכית-תמיד סבת לחי, כלומר, סבת חרפה, את אויבי על בן הושיעני גם עתה
 לה הושועה-אתה בשל הושועות השפעה גא ברכתך על עמך.

נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ . בְּיָדְךָ אִפְקִיד רוּחִי , פְּדִיתָה
אוֹתִי , יְיָ אֱלֹהֵי אֲמֶת . אֶלְהִינוּ שְׂבִשְׁמִים ! יַחַד שְׂמֶךָ , וְקִיָּם
מִלְכוּתְךָ תָּמִיד , וּמְלוּךְ עָלֵינוּ קְעוֹזָם וְעַד .

יִרְאוּ עֵינֵינוּ , וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ , וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ , בִּישׁוּעָתְךָ
בְּאֲמֶת , בְּאִמּוֹר רָצִיוֹן : מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ . יְיָ מֶלֶךְ , יְיָ מֶלֶךְ ,
יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד . כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הִוא , וְלְעוֹלָמִי
עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד , כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אֶתָּה .

בראשית מו.

הַמֶּלֶךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכַּף רָע , יְבָרֶךְ
אֶת הַנְּעָרִים , וְיִקְרָא בָהֶם שְׁמִי , וְשֵׁם
אֲבֹתִי : אַבְרָהָם , וְיִצְחָק , וְיִדְּנוּ לָרֹב
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ .

שמות מו.

וַיֹּאמֶר : אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ ,
וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה , וְהִאֲזִנָּה לְמִצְוֹתָיו , וְשִׁמְרָתָ
כָּל חֻקָּיו — כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שִׁמַּתִּי בַּמִּצְרִים , לֹא
אֲשִׁים עָלֶיךָ , כִּי אָנִי יְיָ רַפָּאָה .

*

זכריה ג.

וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל הַשָּׁמַיִן : וַיַּעַר יְיָ בֶּדֶךָ הַשָּׁמַיִן , וַיַּנְעֵר
יְיָ בֶּדֶךָ , הַבַּיִת בִּירוּשָׁלַיִם ; הֲלוֹא זֶה אֹזֶז מִצֵּל מַאֲשִׁי .

*

ש"ש ג.

הִנֵּה מִשְׁתּוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה ! שְׁשִׁים גִּבּוֹרִים סָבִיב
לָהּ , מִגִּבּוֹרֵי יִשְׂרָאֵל . בָּלֶם אַחֲזִי חָרֵב מִלְּמַדֵּי מִלְחָמָה ,
אִישׁ חָרֵבוֹ עַל יָרְכוֹ , מִפְּחַד בַּעֲלִילוֹת .

במדבר ו.
ג"פ

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ.
יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ.
יֵשָׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם.

*

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל.

תהלים קכא.
ג"פ

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יי,
קִוִּיתִי יי לִישׁוּעָתְךָ,
יי, לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי.

*

בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: מִיָּמִינִי מִיְּכָאֵל,
וּמִשְׁמָאלֵי גְבֻרֵיָא, וּמִלְּפָנֵי אֲוִרֵיָא, וּמֵאַחֲרֵי רַבֵּיָא,
וְעַל רֹאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל.

שם ד.

ג"פ רָגְזוּ וְאֵל תַּחֲטְאוּ אֲמָרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מַשְׁבַּכְכֶם וְדַמּוּ סֵלָה.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת.

תהלים קכח.

אֲשֶׁרִי כָּל יָרָא יי,
יָקִיעַ בַּפִּיךָ כִּי תֹאכַל,
אֲשֶׁרֶךָ כְּגִפֹּן פִּדְיָה,
בְּגִידְךָ בַּעֲתֵלֵי יוֹתִים,
הִנֵּה, כִּי כֵן יִבְרַךְ גְּבֻרֵיָא יי.

יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן, וַיֵּרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם,

כָּל יָמֵי חַיֶּיךָ.

וַיֵּרָאָה בָּנִים לְבָנֶיךָ, שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

דברים לג. תוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה, מוֹרָשָׁה קַהֲלַת יַעֲקֹב.

א.

שיר השירים אשר לשלמה.

א.

ב. ישקני מנשיות פיהו:

ג. לריח שמנוך טובים, שמן תורב—שמן;

על-כן עלמות אהבוך.

ד. משכני אתריך נרוצה,

ד.

הביאני המלך חדריו—

נזכרה דרך מין:

ה. שחורה אני—

באהלי קדר—

ו. אל-תראני שאני שחרחרת, ששופתני השמש;

בני אמי נחרו-בי,

ברמי שלי לא נמרתו.

שירה חדשה

שיר השירים—מכתר השירים. כפותינו אפרו: שיר השירים—קדש קדשים. כל סקל על אהבת ה' וישאל עמו. ולפי פשוטו הוא שיר אהבים ודברי ידידות בין "רושח בשושנים" ובין שולמית אהבתו, אשר לקחה המלך שלמה אל הרמונו. ישקני—שולמית העצורה בהרמון המלך שופכת עז אהבתה לרושח באוגי גשוחיה: מי יתן וישקני דודי (אהובי הרושח) נשיקה אחת מנשיקותיו; ובהניקה תשנה את הודה לגנדה וסדפת אליו: הלא דודיך (אהבתך) טובים ומשמים את הלב יותר מין. לריח וגו'—שמנוך הפשוטים שאמח סך בהם טובים לריח יותר משמן הטוב של המלך. שמן תורב—שמן ריחני נתן הים למרחוק. משכני וגו'—מהרמון המלך נחדרני שהביאני המלך, ואני ונערותי נרין אתריך להשתמש ולשמוח בך, כי גם הן לא תעמודנה בפני נפך, ותמיד נזכיר דודיך חמורים יותר מין. מישרים אהבוך—באמת ובלב תמים אוהבות ככל אותך, כי ראוי אמת לך. שחורה אני וגו'—אל תתמהנה, בנות ירושלים, שהשקה נפש דודי בי, שאני שחורה באהלי עם קדר בעצם נאיה (נפה) אני כיריעות שלמה הנקרות. שחרחרת—שחורה מאד. ששופתני—הפתה אותי בקרני אנה. נחרו—התקושטו בי, אחי התמרמרו עלי שמתמי במלך ונישמוני נטרה (שומרת) את הקרמים, ונמרת זה לא נכלתי לשפור

— הנִידָה לִי, שְׁאֶהְבָּה נַפְשִׁי!

אֵיכָה תִרְעָה, אֵיכָה תִרְבִּין בְּצִהְרִים?
עַל עֲדָרֵי חֲבֵרֶיךָ?
הִנֵּה פְנֵשִׁים!
צֹאֵי לָךְ בְּעֶרְבִי חֲצֹאן.

וְרָעִי אֶת גְּדִיתֶיךָ, עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים.
לְסִסְתִּי בִרְבִבִי פִרְעָה, דְּמִיתֶיךָ רָעִיתִי!
נֶאֱוֹו לַחֲנִיךְ בַּתּוֹרִים, צֹאֲרֶךְ בַּחֲרוּזִים.
יֹא תוֹרִי וְהֵב נַעֲשֶׂה לָּךְ, עִם נִקְדּוֹת הַכֶּסֶת.
יב. עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְכּוֹ, נִרְדִּי נָתַן רִיחוֹ.
יג. צָרוֹר הַמֹּד דּוֹרִי לִי, בֵּין שְׂדֵי יָלִין.
יד. אֲשַׁבֵּל הַכֶּפֶר דּוֹרִי לִי, בְּבִרְמֵי עֵין גְּדִי.
טו. הִנֵּךְ יָפָה, רָעִיתִי, הִנֵּךְ יָפָה!
עֵינֶיךָ — יוֹנִים!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֶת בְּרִמִּי, בְּלוֹמֶר, נִפְיִי וּתְשׁוּפִנִי הַשָּׁמֶשׁ. הַנִּידָה לִי וּגו'—הַדּוֹד הַרֹעֶה סִתְהִלָּךְ לִפְנֵי הַצֶּרֶב
בֵּית הַמֶּלֶךְ וְשׁוֹלְמִית מְצִיחָה בְּעַד הַרְמוֹנָה, וּפְרָגֶשׁ בּוֹ וּתְאִמֶּר: אֲחֻבִּי, הַנִּידָה לִי אֵיכָה
(אִיפֹה) תִרְעָה וְתִרְבִּין בְּצִהְרִים אֶת צֹאֲרֶךְ, אֹלֵי יִצְלַח בְּיָדִי לְהַמְלִיט מִבָּאֵן וּמִחֲרָמִי אֵלֶיךָ.
שְׁלָמָה אֶהְיֶה כְּעֵמֶתֶךָ—כִּי לָמָּה אֶהְיֶה כְּאֵלֶּה בַּתְּעוֹתִי לְבִקְשֶׁךָ בְּשִׁדָּה עַל נֹר עֲדָרֵי חֲבֵרֶיךָ
הַרֹעִים וְלֹא אֶמְצָאָךְ. עַל זֶה מְשִׁיב הַדּוֹד: „אִם לֹא תִדְעִי” אֶת הַדֶּרֶךְ לְכִי לָךְ בְּעֶקְבוֹת
צֹאֲנִי וְכֹאת אֵלֵי, וְנִמְתִּי לָךְ לִרְעוֹת רַק גְּדִיּוֹת אֲחֵרוֹת וְלֹא עֲדָר שְׁלֵם כִּי נִקְרַת בְּעֵינֵי מֶלֶךְ.
לְסִסְתִּי—שׁוֹלְמִית נִמְלָטָה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וּתְנִיעַ אֶל הַדֹּדָה בְּשִׁדָּה, שֶׁקָּדַם פְּנִיָּה בַּתְּהִלָּה:
לְסִסְתִּי הַמִּסְרָה בִּרְבִב פִּרְעָה מִלֶּךְ מִצְרַיִם (שֶׁמֶשׁ מוֹצֵא הַיּוֹסִים) הַמְקַשֶּׁשׁ בְּמִצְלוֹת פֶּזֶז, כֹּן
הַמְשַׁלֵּחַ רָעִיתִי (אֲחֻבִּיתִי). לְסִסְתִּי כִּסּוֹ לְסִסְתִּי וְחִייד נִסְתָּה. רַחֲמִים—טוֹרִי מְשַׁבְּעוֹת,
וְהִיא מִין פְּכִישׁוֹ. חֲרוּזִים—מִחְרוּזוֹת מְרָגְלִיּוֹת. עַד שֶׁהִמְלִיךְ וּגו'—תְּשׁוּבָת בְּרָעִיתִי הִיא:
בְּעוֹר שֶׁהִמְלִיךְ יוֹשֵׁב בְּסַעֲדָה אֶל שְׁלֹחֵנוֹ מְמוֹקֶשֶׁר כָּל מִינֵי בְּשָׂמִים—נָתַן נִרְדִּי (מִין בְּשָׂם)
נִיח חֹק מְכָלֵם אֶל אִשִּׁי, בְּלוֹמֶר, כָּל תְּשׁוּבָנוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ לֹא נַעֲמֹ לִי בְּהִזְכְּרִי כֶךְ, וְהִיא
קִבְּעָה אוֹתוֹ בְּשֵׁם גְּרָד, מוֹר וְכֶכֶר, וְהִזְכָּה מִינֵי פְרָחִים רִיחָנִים. עֵין גְּדִי—שֶׁם מְקוֹם. עֵינֶיךָ—יוֹנִים—

—הִנֵּה יָפָה דוּדִי, אַף נָעִים!

מנ.

אַף עֲרַשְׁנוּ רַעְנָנָה.

י. קְרוֹת בְּתִינוּ אֲרוֹמִים, רְהִימָנוּ בְּרוֹתִים.

ב.

א. אֲנִי—חֲבַצְלֵת הַשָּׁרוֹן, שׁוֹשַׁנַּת הָעֵמְקִים.

ב. —בְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין חֲחוּחִים, בֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת.

ג. —בְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר, בֵּן דוּדִי בֵּין הַבָּנִים.

ד. בְּצִלּוֹ חֲמֹדִי וַיִּשְׁכְּתִי, וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לְחֵבִי.

ה. הִבִּיאֲנִי אֶל בֵּית הַיָּיִן, וְדָגְלוּ—עָלַי אֲהַבָּה.

ו. סִמְכוֹנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת, רַפְּדוֹנִי בַתְּפוּחִים.

בִּי חוֹלַת אֲהַבָּה אָנִי.

ז. שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי, וַיְמִינוּ תַּחֲבֹכְנִי!...

ח. הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם, בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם, בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאִלּוֹת הַשָּׂדֶה.

אם תַּעֲרִירוּ וְאִם תַּעֲזֹרְרוּ, אֵת הָאֲהַבָּה, עַד שְׁתַּחֲפֹץ!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

יפות כְּזֹנֵי יוֹנִים. רַעְנָנָה — רַשְׁמָה וִירוֹקָה, עֲרַשׁ רַעְנָנָה הִיא. מַצֵּעַ דֶּשֶׁא. קְרוֹת

בְּתִינוּ אֲרוֹמִים—בְּלוֹמֶר, אֲרֹזֵי הַיַּעַר הֵם מְחַסֵּה לָנוּ מִחֶרֶב וּמִזֶּהֱמָה בְּקוֹרוֹת בָּתִּים, וְהַבְּרוֹתִים

(מִן עֵץ) הֵם רְהִימָנוּ, мебель ואֲנִי מְתַעַנֶּת וּפּוֹרַחַת בְּחֲבַצְלֵת, וְהִיא מִן פֶּרֶחַ лилия. עַל זֶה

מְשִׁיב הַדּוֹד: אָבִן לְשׁוֹשַׁנָּה נִמְשַׁלֶּת בִּי יָפִית מִכָּל הַבְּנוֹת בְּשׁוֹשַׁנָּה מִן חֲחוּחִים (מִיָּגִי קוֹצִים רָעִים).

ב. חֲמֹדִי וַיִּשְׁכְּתִי—יִשְׁכְּתִי בַחֲמֹדִי. וְדָגְלוּ—דָּגְלוּ שֶׁל בֵּית הַיָּיִן (בֵּית זֵין מִסְמָן בְּדָגְלֵי

הַמִּשְׁמָשׁ לוֹ כְּשֶׁלֶט) מִסְמָן בְּמִלִּים הַלָּלוּ: „עָלַי אֲהַבָּה“ (עָלַי כְּמוֹ אֵלִי), בְּלוֹמֶר, דוּדִי שְׁכַרְנִי

בְּאֲהַבָּתִּי וַיִּתֵּר מִדִּי עַד לְחֵלִי, וְהִיא מְתַחַנֶּנֶת: אָנֹכִי „סִמְכוֹנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת“, סַעְדוֹנִי בְּדָבָלָת

צְמוּקִים אוֹ תַאנִּים. רַפְּדוֹנִי בַתְּפוּחִים—הַצִּיעוּ וְשִׁחֲחוּ מִסְכִּיב לִי תְּפוּחִים לְהַשִּׁיב נִפְשִׁי

בְּרִיחִם. וּמִדֵּי הַנְּגִישָׁה שְׁדוּדָה יִסְעֶנָּה, וּתִקְרָא: הָאֵח, שְׁמַאלוֹ תַּחַת וְגו'. הַשְׁבַּעְתִּי

וְגו'—בְּעוֹד שֶׁהִיא חֲבוּבָה בְּזוֹעוֹת דוּדָה—וְהִנֵּה רוֹאֶה בִּי נַעֲרֹתִים הַנִּיעוּ לְהַשִּׁיבָה אֶל אֲרָמוֹן

הַמֶּלֶךְ, וּתִקְרָא הַדּוֹד: הַשְׁבַּעְתִּיכֶן שֶׁלֹא תַעֲרִירוּ אֶת אֲהַבַּת שׁוֹלֵמִית אֶל הַמֶּלֶךְ עַד שְׁתַּחֲפֹץ

וְתַעֲזֹרֵר מִשְׁעָמָה לְאֲהַבָּה אוֹתוֹ. צִבְּאוֹת—צָבָאִים. אִילָלָה—лашь, הִרְשָׁקוּהָ.

- ת. קול דודי... הנה זה בא!
 מְדַלֵּג עַל הַהָרִים, מְקַפֵּץ עַל הַנִּבְעוֹת.
 מ. דוֹמָה דוֹדִי לְצִבִּי, אוֹ לְעֹפֶר הָאֵילִים.
 הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחֵר בְּחִלָּנוּ!
 מְשַׁנֵּי מִן הַחֲלֹנוֹת, מֵצִיץ מִן הַחֲרָבִים!
 י. עֲנֵה דוֹדִי וְאָמַר לִי:
 קוֹמִי לִךְ רַעֲיָתִי— יִפְתִּי—וְלִבִּי לָךְ.
 יא. כִּי הִנֵּה הִפְתִּיו עָבַר, הַנָּשִׁים חָלַף חָלַף לוֹ.
 יב. הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בְּאַרְצְךָ, הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בְּאַרְצְךָ.
 יג. עַת הַזְמִיר הִגִּיעַ, וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצְךָ.
 יד. הַתְּאֵנָה הִנָּמָה פִּנְיָהּ, וְהַנִּפְנִים—סְמִדָּר נָתַנוּ יָרֵחַ.
 יו. קוֹמִי לִךְ, רַעֲיָתִי, יִפְתִּי—וְלִבִּי לָךְ!
 יז. יוֹנְתִי בְּחִנּוֹי הַסֵּלַע, בְּסִתֵּר הַמִּדְרָגָה;
 יח. הִרְאִינִי אֶת מְרֹאֲיֶךָ, הַשְׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ!
 יט. כִּי קוֹלְךָ עָרַב, וּמְרֹאֲיֶךָ נָאוֹה.
 כ. אֶחָזוּ לָנוּ שְׁעָלִים! אֶחָזוּ לָנוּ שְׁעָלִים!
 כא. שְׁעָלִים קַמְנִים, מַחֲבָלִים בְּרָמִים;
 כב. וּבְרָמֵינוּ סְמִדָּר.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

קול דודי—שולמית הכלואה בחרטום המלך מרגשת פתאם בבוא דודה לעת ערב לפתותה ללכת
 וסתריו והנה היא שומעת קול צעריו בדלגו כצבי, עוד רגע והנה היא רואה אותו מציץ (מביט)
 בעד החרכים (оконники, פֶּנֶסְטֶרֶר־רַמְעֵן) של החרטום. עֹפֶר—בֶּן־אֵילָה, צִבִּי צֵעִיר.
 תִּפְתִּיו—הַחֲרָה. נִצָּנִים—צִיִּצִּים, פְּרָחִים. עַת הַזְמִיר—זֶמַן זְמַרְת בְּעֵלֵי הַנֶּגֶז. תּוֹר—סִין
 יוֹנָה. הַנָּמָה פִּנְיָהּ—הַבְּשִׁילָה פְּרִיָּהּ; תִּנָּנִים לֹא בְּשׁוֹלוֹת נִקְרָאוֹת „פְּנִים“. סְמִדָּר—פְּרִי הַנֶּסֶךְ
 לְאִמֵּר הַפְּרִיָּהּ. יוֹנְתִי בְּחִנּוֹי הַסֵּלַע—בְּעֵתִי כְּלוּאָה בְּחִרְטוֹן כִּיּוֹנָה בְּחִנּוֹי הַסֵּלַע.
 מְרֹאֲנָה—מַעֲלָה שֶׁבְּסִלְעִים (Горный уступ). עָרַב—נָעִים. אֶחָזוּ זָגוּ—הִרְעִינָה נִעְתָּרָה
 לְסִמְנֵי הַיָּד וְהַשְׁמִיעָה אֶת קוֹלָהּ בְּקִשָּׁה אַחֵר מִשִּׁיר בּוֹרְמִים; לֹא־מֵה: תִּפְשׁוּ אֶת הַשְּׁעָלִים

טו. דודי לי ואני לו, הרעה בשושנים.
 יו. עד שיפוח היום, ונסו הצללים —
 סב! דימה לך, דודי, לצבי, או לעפר האילים
 על הרי בָּתָר!

ג.

א. על משכבי בפילות, בקשתי את שאהבה נפשי;
 בקשתי — ולא מצאתיו.
 ב. אקומה נא ואסובבה בעיר, בשוקים וברחבות —
 אבקשה את שאהבה נפשי;
 בקשתי — ולא מצאתיו.
 ג. מצאוני השמרים, הסבבים בעיר;
 את שאהבה נפשי ראיתם?
 ד. כמעט שעברתי מהם — עד שמצאתי את שאהבה נפשי;
 אחזיתיו ולא ארפנו
 עד שדיביתיו אל בית אמי ואל חדר חורתי...
 ה. השבעתי אתכם, בנות ירושלים, בצבאות או באילות השדה
 אם תעירו ואם תעוררו, את האהבה עד שתהפץ.

שיר השירים

המחברים (המשחיתים) את כרמינו שֶׁבֶר פָּרוּחַ ונִרְאָה כְּמִדְר. והיא מוסיפה בְּרִנָּה: „אני לדודי” — כְּלִי שֶׁלֶךְ; אולם „עד שופוח היום” — טָרַם שְׁנֵשֵׁב רוּחַ הַיּוֹם וְטָרַם שְׁיִנּוּסוֹ צִלְלֵי הָעֵרֶב. „סב” — לֶךְ לֶךְ מִנָּה, פֶּן יִרְגִּישׁוּ שׁוֹמְרֵי. דְּמָה-הֵיחָ דוֹמָה. הָרִי בְּתֵר-הָרִים פְּלָאִים כְּחִלּוֹת וְחִרְצִים.

ג. על משכבי בפילות — הָרָעָה לֹא תִנּוּם גַּם בְּלִילוֹת וּבְחֻזֹן לִילָה תִהְיֶה בּוֹ. וְהִנֵּה הִיא יוֹרֶדֶת מֵעַל מִשְׁכְּבָהּ וּמִתְנַגֶּבֶת בְּחֻשָּׁאִי לְצִאת מִתּוֹךְ הַחֲסוֹן וּמִבְקֶשֶׁת „את שאהבה נפשי”. כְּמַעֲמִי שְׁעִבְרָתִי — עוֹד לֹא הִפְקַמְתִּי לְעִבּוֹר מִמֶּה — וְהִנֵּה מִצְאָתִי. חוֹרְתִי-אִמִּי יוֹלֶמְתִּי. הִשְׁבַּעְתִּי — כְּמִי לְמַעַלָּה.

- ו. מי זאת עלה מן המדבר, בתימרות עשן?
מקמרת מר ולבונה, מבול אבקת רובל.
ו. הנה מפתו של שלמה!
ששים גברים סביב לה, מגברי ישראל.
ת. בלם אחיו הרב, מלמרי מלחמה,
איש חרב על ירכו, מפקח בפירות.
מ. אפריון עשה לו המלך שלמה, מעצי הלבנון.
י. עמודיו עשה כסף, רפידתו זהב
מרכבו - ארנמן;
תוכו, רצוף - אהבה, מבנות ירושלים.
יא. צאינה וראינה, בנות ציון! במלך שלמה,
בעמרה שעמרה לו אמו
ביום התנות, וביום שמחת לבו.

ד.

- א-הנך יפה, רעיתי, הנך יפה!
עיניך - יונים מבשר לצמחך.

שיר השירים

מי זאת-המלך שלמה לבוש פאר כהתן ונשוא ביד גבוריו באפריון (טטת תמים) יקר, יצא להכניס את שולמית לחפה. פגע בשולמית כשהיא מובלת מן המדבר בידי גערוותיה, וינרא: מי זאת וגו'. בתימרות עשן-עמודי עשן מתרוממים ועולים, מקמרת-מקמרת גרים מר ולבונה (מיני סמים). אבקת רובל-סמים בתישום לאבק שבניקוש הרובל (מזהר). הנה מפתו של שלמה! — זו היא קריאת שולמית בת השדה, שהשתוקקה למראה כל כבוד המלך ותפארתו וחיל גבוריו שעל ידו, ואפריון נשאת הסתמים שפראשו. רפידה-מצע השטוח בו. מרכב-מקום הרביבה והמושב, תוכו רצוף אהבה-אהבה עצמה רבודה בתוך האפריון, ומליצה היא על עצמת תשובת בנות ירושלים לאפריון שבה.

ד. הנך יפה-באן מתחיל תחתיו (המלך) משבח את הרעיה בכל מיני תשבחות בקרי להקטוב עליה בהלקת לשונו. מבשר לצמחך-מבשר לצמחך (שלישך) נשקפות עיניך

א. שְׁעָרָךְ בְּעֶדְרֵי הָעוֹיִם,
 ב. שְׁנִיךָ בְּעֶדְרֵי הַקְּצוּבוֹת,
 ג. שְׁכֶם מִתְּאִמּוֹת,
 ד. כְּחוֹשׁ הַשָּׁנִי שֶׁפִּתְתִּיךָ,
 ה. כְּפֶלֶחַ הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ,
 ו. כְּמִגְדַּל דָּוִיד צִנּוּרְךָ,
 ז. אֶלֶף רִמְזֵי תִדְּרֵי עֲלִי
 ח.

כְּשֶׁנִּי עֲפָרִים תֹּאמְרִי צְבִיָּה, הָרַעִים בְּשׁוֹשָׁנִים.
ו-עַד שְׁיִפּוֹחַ הַיּוֹם, וְנָסוּ הַצִּדְרָלִים,
אֶלֶף דִּי אֵל הַר הַמּוֹר, וְאֵל גְּבַעַת הַלְבֹנָה.
ו-בְּדָד יָפָה, רַעֲיָתִי! וּמִוֶּם אֵין בָּךְ.
ת-אֲתִי מִלְבָּנוֹן, בְּדָה, אֲתִי מִלְבָּנוֹן תִּבּוֹאִי;
תְּשׁוּרִי מִרֹאשׁ אֲמָנָה, מִרֹאשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן,
מִמַּעֲנוֹת אֲרִיּוֹת, מִחֶרְרֵי נִמְרִים.

שִׁירָה הֶדְשָׁה

היפות כזוג יונים. נשאלו—שמתגלות ויזרות במריצה, בן שערך יורד פתלים הקצובות—שלבך עדר הצאן סדה נהגב אחד. בן שניך שוות זו לזו. מתאימות—חלות תאמים. בן השנים העליונות והתחתונות שוות. ושכלה אין בהם—כלומר, אין שן אחד הסכה. כפלת—בגור. רקת—גור, высок, שלייע. כמנדל דויד—שהוא זקוף ונשה תלפיות—מנדל ללמוד מלחמה военно-учебное заведение, מיליטער שולע. אלה חפני—שכמנדל זה תלויים אלה מננים. ומשל הוא על חרניו הפנינים שבצארה. עד ליפפות—דעת הרעה הם, שנלאתה לשמוע תהלתה מפי המלך ותרחרחו ותאמר: הניחני ואלך לי לשאן רום בהר המדבר כי ירפה נפשי ומחר בבקר אשובה אליך. התחיל החתן שוב מפתח אותה ניאמר: לא אנהיך כי אתי תבואי אל הובל משושי, ממעונות פריצי חיות שבתרת למשן לך שם על יד הרעה. ... ואמנה, שגיר וחלומן—שמות הרים בארץ ישראל. תשור—

ה. לִבְּתִנִּי אַחֲתִי — בְּלֶה, לִבְּתִנִּי בְּאַחַת מֵעִינֶיךָ.

בְּאַחַד עֵנֶק מִצְוֹרֶיךָ.

ו. מִתְּפִי דִדֶּיךָ, אַחֲתִי — בְּלֶה! מִה מְבֹרָךְ דִּידֶיךָ מִיָּן,

וְרִיחַ שְׁמֶיךָ מְכַל בְּשָׁמִים.

ז. נִפְתַּח הַמַּפְנֶה שְׁפֹתֶיךָ בְּלֶה, דְּבֶשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ

וְרִיחַ שְׁלֹמֶיךָ בְּרִיחַ לְבָנוֹן.

ח. בֵּן נָעוּל, אַחֲתִי — בְּלֶה! גַּל נָעוּל מֵעֵין חֲתוּם.

ט. שְׁלֹחֶיךָ פְּרִדִּים רְמוּנִים, עִם פְּרִי מְגָדִים

בְּפָרִים עִם גִּרְדִּים.

י. גִּרְדִּי וְכֶרֶם קָנָה וְקִנְמוֹן, עִם כָּל עֵצֵי לְבוֹנָה.

מֵר וְאַהֲלוֹת, עִם כָּל רֵאשֵׁי בְּשָׁמִים.

יא. מֵעֵין בָּנִים, בְּאֵר מַיִם חַיִּים, וְנִזְלִים מִן לְבָנוֹן...

יב. עוֹרִי צָפוֹן! וְבוֹאֵי תִימָן!

הַפִּיחִי בְּנִי, יִזְלוּ בְּשָׁמִיו!

יְבֹא דוֹרֵי לְבָנוֹן, וְיֹאכַל פְּרֵי מְגָדֵיו.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מִיִּשְׂרָאֵל. לִבְּתִנִּי — מִשְׁכַּת וְקִנִּית אֶת לִבִּי לְאַהֲבָה אוֹתָךְ. בְּאַחַת מֵעִינֶיךָ — בְּמִשְׁכַּת

אֶחָד מֵעֵין אַחַת. עֵנֶק מִצְוֹרֶיךָ — טַבַּעַת אַחַת מִהַצְוָרוֹתֶיךָ (מִיָּן עָרֵי הַצִּיָּאָר). נִפְתַּח

הַמַּפְנֶה שְׁפֹתֶיךָ — מִשָּׁל הוּא עַל גֵּם מְדִבֶּרֶה. בֵּן נָעוּל — מִשָּׁל הוּא עַל תַּפְתָּה וְצִיָּעוֹתָה.

גַּל — מֵעֵין נֹבֵעַ. חֲתוּם — סָגוּר. שְׁלֹחֶיךָ פְּרִדִּים רְמוּנִים — עֶדֶךְ — כָּל פְּרִי הַחֹמֶר שֶׁל רְמוּנִים,

וְשָׁל הוּא עַל יְפֵי אֲבִירֵי גִפְסָה. (שְׁלֹחִים — עֶדֶךְ בְּלִשׁוֹן הַמִּגְרָא). מְגָדִים — גִּנְעִימִים. בְּפָרִים,

גִּרְדִּים, כֶּרֶם, קָנָה וְקִנְמוֹן וְגו' — כָּל אֵלֶּה מִיָּנִי פִּמִּים וּפְרִיָּהִם. מֵעֵין בָּנִים — לֹא יִחַסֵּר

בְּעֶדֶךְ גַּם מֵעֵין. עוֹרִי צָפוֹן — אַחֵר רַב הַתְּהִלּוֹת לֹא עָסַד עוֹד רוּחַ תְּרַעֲיָה בְּקִרְבָּהּ, וְתִקְרָא:

הַתְּעַרְרוּ רוּחוֹת וְהַפִּיחוּ בְּנֵי לְחַיִּים רִיחַ וְיֹבֵא הַכֹּלֶךְ לְטַעַם מִסְּרִי, כְּלוּמֹר, בְּרִינִי בְּרִדֶּךָ...

מֵאֵם כִּי אֵין רוּחִי אֶתִּי אֵלֶּה רוּחַ חֹזֶק, רוּחַ הַמּוֹשֵׁל שְׁעָלָה עָלַי.

ה.

א. — בָּאתִי לְגַנִּי, אַחֲתִי בִלְהָ!
 אֶרִיתִי מוֹרִי, עִם בְּשָׁמִי,
 אֶבְלֹתִי יַעֲרִי, עִם דְּבָשִׁי,
 שָׁתִיתִי יַיִנִי, עִם חֶלְבִי...

אֲכָלוּ רָעִים!
 שָׁתוּ וְשָׁכְרוּ יְהוּדִים,

ב. אֲנִי יִשְׁנָה, — וְלִבִּי עֵר...

קוֹל דּוּדֵי דּוּפֶק:
 פִּתְחֵה לִי,

אֲחֲתִי—רַעֲיָתִי, יוֹנָתִי—תַּמָּתִי!
 שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל, קוֹצוֹתַי — רְסִיסֵי לֵילָה.
 ג. — פִּשְׁמָתִי אֶת בְּתוּנָתִי, אֵיכָבֶה אֶלְבָּשְׁנָה?
 רַחֲצֵתִי אֶת רִגְלִי, אֵיכָבֶה אֲמַנְפֶם?
 ד. דּוּדֵי שֶׁלַח יָדוֹ מִן הַחוּר, וּמַעֵי הָמוּ עָלָיו.
 ה. קָמַתִי אֲנִי לִפְתָּח לְדוּדֵי:

שִׁירָה חֲדָשָׁה

ה. בָּאתִי לְגַנִּי—דַּבְרֵי הַחֵן הֵם שֶׁשֹּׁטַח שְׂמֵחָה גְדוֹלָה שֶׁנִּשְׁתַּרְרָה לוֹ בְּלֵתוֹ לְסוּף: בָּאתִי לְגַנִּי וְאֶרִיתִי (קִטְפָתִי) מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי, בְּלוֹמֵר, הִתְעַנֵּנִתִי עֲנֵג רַב עַל אֲהַבְתֶּךָ. יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי—חֵלֶת הַדְּבָשׁ שְׁלִי. וּמִשְׁמַחְתּוֹ וְקָרָא אֵל הַשּׁוֹ: אֲכָלוּ וּגו'. אֲנִי יִשְׁנָה—אַחֵר כָּל זֹאת עוֹד נִאֲמָנָה הַבְּעִינָה בְּכִרְיָתָה עִם הַדּוּדָה הַרוּעָה, וְעַלִּי מִשְׁבָּכָה בְּהִיבֵל הַמֶּלֶךְ תִּהְיֶה בּוֹ וְלָבָה לֹא יִנָּח, הוּא עֵר (לֹא יִשָּׁן). פִּתְאֵם שִׁמְעָתִי—כֵּךְ הָיָא מִסְפָּרֶת—דּוּדֵי דּוּפֶק בְּרָלֶת מְרִי מִשְׁבָּכִי. קוֹצוֹת—פָּאתֵי שֶׁעַר הָרָאשׁ. רְסִיסֵי לֵילָה—נֶשֶׁף טַל לֵילָה. אֲמַנְפֶם—אֲלַכְלֹךְ אִמְּךָ בְּצִאתִי מִחוּץ. וּבְכַדִּי לְהִשְׁתַּמֵּשׁ מִמֶּנִּי אִמְרָה כֵּךְ. מִן הַחוּר—הוּר הָאֶשׁנָב אִזּוֹ הַמִּנְעוּל. מַעֵי הָמוּ עָלָיו—קִרְבֵי הַתְּעוּרָרוֹ בְּקִרְבִּי.

יְדֵי נָמְפו מֹר, וְאַצְבָּעֵתִי — מֹר עֵבֶר
עַל כַּפּוֹת הַמְנוּעוֹל.

נ. פֶּתַחְתִּי אָנִי לְדוּדִי — וְדוּדִי חִמַּק, עֵבֶר.
נִפְשִׁי יִצְאָה בְּדַבָּרוֹ...

בְּקִשְׁתִּיהוּ — וְלֹא מִצְאָתִיהוּ, קָרָאתִי — וְלֹא עָנְנִי.
נ. מִצְאָנִי הַשְּׂמֵרִים, הַסְּבָבִים בָּעִיר,
הַבּוֹנֵי פִצְעוֹנִי;

נָשְׂאוּ אֶת רִדְדִי מֵעָלַי, שְׂמֵרֵי הַחֲמַת.
ת. הַשְּׂבָעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָּם!
אם תִּמְצְאוּ אֶת דוּדִי, מַה תִּגִּידוּ לוֹ? —
שְׁחֹלֶלֶת אֶהְבֶּה אֹנִי...

ט. — מַה דוּדְךָ מְדוּד? הִיפָּה בְּנָשִׁים!
מַה דוּדְךָ מְדוּד, שֶׁכָּכָה הַשְּׂבָעֵתָנוּ?
י. — דוּדִי צַח וְאֲדוּם, דְּגוּל מֶלֶךְ בָּכָה!
י"א. רֹאשׁוֹ כְּחֶם פֶּן,

קִנְצוֹתָיו תִּלְתְּלִים, שְׁחֹרוֹת בָּעוֹרֵב.
יב. עֵינָיו כִּיּוֹנִים, עַל אֶפְיָקוֹ מִיָּם,
רִחְצוֹת בְּחֶלֶב, יִשְׁבּוֹת עַל מִלֵּאת.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מֹר עֵבֶר — מִין מֹר שְׁשֻׁמוֹ "מֹר עֹבֵר". יְהִיָּה נִמְפו מֹר, כִּי הִתְפַּסְמָה
תְּחִלָּה לְקַבְּלֵהוּ בְּיָדָיו נוֹסֶפֶת מֹר. חִמַּק — חֶפֶץ פָּנָיו, פָּנָה. בְּדַבָּרוֹ: "פֶּתַחְתִּי
לוֹ" כְּמַשֵּׁשׁ שְׁנִיצָאָה נִפְשִׁי מִחֲמֹן מֵשִׁי עָלָיו. לְדוּד — מִין בָּנָה, Накидка. מַה דוּדְךָ
מְדוּד — מַה נִּשְׁתַּנָּה דוּדְךָ מִקֵּל הַדוּדִים? כִּד שְׂאֵלוֹ בְּנוֹת הָעִיר אֵתָּה כִּי תִתְּפִלְאוּ עַל עֲצַמְתְּ
אֶהְבֶּתָה אֵלָיו עַד לַחֲלוֹת בְּנִלְלוֹ. דְּגוּל מֶלֶךְ בָּכָה — מִצֵּין פִּעֲשֻׁרֹת אֱלֹסִים, כְּמוֹתוֹ לֹא נִמְצָא גַם
בְּדַבָּרָה. כְּחֶם פֶּן — מִיָּנִי מִתְּכֹת וְקִרוֹת מֵאֵר. תִּלְתְּלִים — תִּלְמִים, תִּלְמִים, מִסְלָקִים. אֶפְיָקוֹ
מִיָּם — מוֹצְאֵי מִיָּם. רִחְצוֹת בְּחֶלֶב — הַכֹּנֶה עַל הַלֶּבֶן שֶׁבָּעִין. מִלֵּאת — מִשְׂבָּעַת, הַעֲנִינִים

- י. לְחַיּוֹ בַּעֲרוֹנַת הַבֶּשֶׁם,
שִׁפְתוֹתָיו – שׁוֹשָׁנִים,
יד. יָדָיו – גִּלְיָלִי וְהֵב,
מָעִיו – עֲשֵׂת שֵׁן
טו. שׁוֹקֵיו – עֲמוּדֵי שֵׁשׁ,
מְרָאָהוּ בַּלְבָּנוֹן,
טז. חֲבוֹ – מִמֵּתָקִים,
זֶה דוּדֵי וְזֶה רֵעִי
בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם!

ו.

- א. – אָנָּה הַלֵּךְ דוּדָךְ
אָנָּה פָּנָה דוּדָךְ?
ב. – דוּדֵי יָרֵד לָנוּ,
לָרְעוֹת בָּגָנִים,
ג. אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי –
הַרְוֵעָה בְּשׁוֹשָׁנִים!
ד. יָפָה אַתְּ, רֵעִיתִי, כְּתֹרָצָה, נְאֻמָּה בִּירוּשָׁלַם,
אֵימָה בְּנִדְנָלוֹת.

שִׁיר הַתְּהֵאֲדָה

וּשְׁבוֹת בְּחֹרֵיקָן בְּאֶבְנֵי סֵן בְּתוֹךְ הַמִּשְׁבָּצֹת. עֲרוֹנָה-תֶּקֶם, שׁוֹרֵת הָיָן גְּרָדָה.
בֵּיט. מִנְדְּלוֹת מְרַקְחִים – גִּלְיָ עֶפֶר עֲשׂוּפִים פְּרָחִים, цвѣточные клумбы, בְּלוֹסְעָה־נִּיעֲלָקֶען.
גִּלְיָ – עֲמוּד עֵנֶל. תְּרָשִׁישׁ – מִין אֶבֶן טוֹבָה. עֲשֵׂת – מִסְכָּה, Отливъ, שֵׁן – קֶרֶן הַפִּיל, מָעִיו
לְבָנִים וּמוֹצָאִים בְּקִרְנוֹת הַפִּיל. שֵׁשׁ – שֵׁשׁ, Мраморъ, מְעַלְפֹת סִפִּירִים – מִצָּפָה בְּאֶבְנֵי סִפִּיר.
ג. אֲנִי לְדוּדֵי – עֲדָרָה מְרַבֶּרֶת עִם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם וְדוּדָה בָּא, כִּיד קִרְאָה: אֲנִי לְדוּדֵי וְגו'.
שִׁיר הַמִּדְּוָד הַרְוֵעָה הַתְּחִיל לְהִלָּלָה: יָפָה אַתְּ וְגו'. תְּרֹצָה – עִיר יָפָה בְּאַרְצָה יִשְׂרָאֵל. אֵימָה בְּנִדְנָלוֹת –

- ה. הַסָּבִי עֵינֶיךָ מִנְּגִדִי, שֶׁהֵם הִרְהִיבֵנִי.
 שְׁעָרְךָ כְּעֶדֶר הָעוֹיִם, שְׁנַלְשׁוּ מִן הַנִּלְעָד.
 ו. שְׁנִיךָ כְּעֶדֶר הִרְחִלִים, שְׁעָלוּ מִן הִרְחֲצָה.
 שְׂבָבָם מִחֲאִימוֹת, וְשָׂבָלָה אֵין בָּהֶם.
 ז. כְּפָלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ, מִבְּעַד לְצִמְתָּךְ.
 ח. שְׂשִׁים הִנָּה מְלָכוֹת, וְשִׁמְנִים פִּירְגָשִׁים,
 וְעֶלְמוֹת אֵין מִסְפָּר, —
 ט. אַחַת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי, אַחַת הִיא לְאִמָּה,
 בָּרָה הִיא דְּיוֹלְדָתָהּ.
 י. רְאוּהָ בָנוֹת — וַיֵּאֱשָׁרוּהָ, מְרָכוֹת וּפִירְגָשִׁים — וַיִּהְלְלוּהָ.

- י. — מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שְׁחַר-
 יָפָה בְּלִבָּנָהּ בָּרָה בַּחֲמָה,
 אִימָה כְּנִדְנָלוֹת?
 יא. — אֵל גִּנַּת אֲנֹו יִרְדְּתִי, לְרֹאוֹת בְּאֵבִי הַנֶּחֱל
 לְרֹאוֹת הַפְּרִיחָה הַנֶּפֶן, הַנִּצְוֹ הָרִמְנִים.
 יב. לֹא יִדְעֵתִי, נִפְשִׁי שְׁמִתָּנִי, מְרָכָבוֹת עֲמִי נָדִיב!

שִׁיר הַתְּדָשָׁה

הַנֶּחֱל מְעוֹרֵר אִיסָה כְּמִסְתָּה אֶבֶב סִסְדָּר אִישׁ עַל דְּנָלוֹ. הַסָּבִי-הַנֶּחֱבִירִי מִכְּשֵׁי עֵינֶיךָ. הִרְהִיבֵנִי-
 נִשְׁרִי בְּקִרְבִּי אַחֲבָה. שְׂשִׁים... וְשִׁמְנִים וּגְו-גְלוּסָר, כְּבוֹת הֵן הַנִּשְׁשִׁים אֲשֶׁר
 לְשִׁלְטָהּ, אֵךְ לִי אַחַת הִיא יוֹנְתִי, וְיִרְדָּה אֶת לִי. בָּרָה הִיא לְדִוְלָתָהּ-בְּרִנָּה וּמִבְּחִרָתָה
 לְאִמָּה. וַיֵּאֱשָׁרוּהָ-וַיִּשְׁבְּחֻהָ. מִי זֹאת-לְאוֹר הַשֶּׁחַר טוֹבַע לְסִלָּה, כִּי בָנָה בּוֹ רִעְיוֹת,
 וְנִלְחָלָה הַתְּמַמָּה מִהִיכָלָה וּמִלָּד אַחֵר מֵאֲחֵבָה הַרְוָעָה, וַיִּרְדָּף אַחֲרֶיהָ בְּלִנְיֹת מְרָכָבוֹתֶיהָ.
 בְּרֹאוֹת אוֹתָהּ מִרְחוֹק קָרָא: מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה מִרְחוֹק בְּזֹהֵר וַיַּעֲקֶה בְּשֶׁחַר בְּרִקִּיעַ?
 כְּמִסְתָּה-בְּשִׁמְשׁ. אֵל גִּנַּת אֲנֹו וַיִּרְדְּתִי-וְזוֹ הִיא הַתְּנַצְלוֹת שׁוֹלְמִית. אֵבִי הַנֶּחֱל-הַנִּשְׁחִים
 תְּרִבִּים שְׂבָנָחַל. הַנִּצְוֹ-פָּרְחוּ. לֹא יִדְעֵתִי וּגְו-אֵל שְׂרִי הָרֶכֶב הַעוֹטְרִים אֶת הַסִּלָּה הִיא
 מִסְתָּה: מְרָכָבוֹת עֲמִי הַנֶּדִיב! (כְּמוֹ שְׁנִקְרָא אֵלָיו, רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו מְלָכִים ב', ב)

א.

- א. — שׁוּבִי, שׁוּבִי, הַשׁוּלְמִית! שׁוּבִי, שׁוּבִי וְנַחֲזֶה בְךָ.
 — מַה תַּחֲזֹו בַשׁוּלְמִית, בְּמַחֲלַת הַמַּחֲנִים?
 ב. — מַה יָּפּוּ פְעָמֶיךָ בַּנְּעָלִים, בַּת נָדִיב!
 חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ, כָּמוֹ הַדָּאִים, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֶן.
 ג. שֶׁרִיד — אֵפֶן הַסֶּהר, אֵל יַחֲסֵר הַמִּזֶּג.
 בְּמִנְךָ — עֲרַמַת הַמִּים, סוּגָה בַשׁוּשָׁנִים.
 ד. שְׁנֵי שְׂרִיד פְּשָׁנֵי עֶפְרַיִם, תִּאֲמִי צְבִיָּה.
 צוֹאֲרֵךְ בְּמִנְדֵּר הַשֵּׁן.
 עֵינֶיךָ — בְּרֻכּוֹת בְּהַשְׁבּוֹן, עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים.
 אֶפֶס בְּמִנְדֵּל הַלְבָנוֹן, צוּפָה פָּנֵי דַמְשֶׁק.
 י. רֹאשֶׁךָ עֲלֶיךָ כְּבָרְמֶל, וְדֹלֶת רֹאשֶׁךָ כְּאַדְנָמָן.
 מִלֶּךְ אֲסוּר בְּרֹהֲטִים.
 יי. מַה יָּפִית וּמַה נְעֻמָּת, אַהֲבָה בַת־עֲנוּנִים!
 ת. זֹאת קוֹמַתְךָ דְּמִתָּה לְתֹמָר, וְשְׂרִיד לְאַשְׁכְּלוֹת.

שִׁיר הַדָּוִד

אל תאשימוני בקנידך, "לא ידעתי" בעצמי איך היתה בואת, נפשי שמתני והכיואתני ליריך, קלומר, רגשותי ונפשותי הם הוציאוני מהיבל במלך.

ז. שׁוּבִי—בְּקֻשֶׁת הַשָּׁרִים הִיא שֶׁתִּשׁוּב אֶל הַמֶּלֶךְ. וְנַחֲזֶה—וְנִסְתַּבֵּל. מַה תַּחֲזֹו—תשובת שולמית היא: וְכִי מַה תֵּרָאֵי בִי? הֲאֵם "מַחֲלַת מַחֲנִים"? וְהוּא מַחֲזֵל שָׁל מַחֲנוֹת מַחֲזָרוֹת יָחִיד. מַה יָּפּוּ—דְּכִי הַמֶּלֶךְ הֵם שְׂרִידֵי עַל דָּבָר לְשׁוֹבֵי, כְּעִמּוֹךְ—צְעִידָךְ. בַּת נָדִיב—בַּת אֲצִיזִים מִלֶּדָה וְלֹא כַּבַּת אֲבָרִים. חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ—עֲגוּלֵי עֲצָמוֹת הַיָּרֵכִים. הַלָּאִים—הֵלֵי הוּא בְּדוּר קָטָן מִלֵּוֹי מִן הַגִּזְּוֹ. אָמֶן—הַרֵשׁ מִצִּיּוֹן. שֶׁרִיד—מִשְׁכָּן אֵפֶן הַסֶּהר—מִיּוֹן כְּלִי עֵגֶל. אֵל יַחֲסֵר הַמִּזֶּג—שֶׁלֹּא יַחֲסֵר מִן כּוֹ, כֵּן שְׂרִידֶיךָ מִלֵּאִים דָּם. עֲרַמָּה—גֵּל צִבּוֹר. סוּגָה—מִקְרָה. שַׁעַר בַּת רַבִּים—בְּךָ שֶׁם אֶחָד הַשָּׁעֲרִים אֲשֶׁר בְּעוֹר חֲשׁוֹבֹן וְעַל יָדוֹ הָיוּ בְּרֻכּוֹת נְסוֹת. מִנְדֵּל הַלְבָנוֹן—בְּהַר הַלְבָנוֹן עֶמֶד מִנְדֵּל וְנִרְמָה. כְּחָשֶׁם דָּהֵר—צוּפָה—מִבֵּשׁ, בְּדוּמָה—פּוֹנֶה. כְּבָרְמֶל—בְּחֵדֶר רֹאשׁ הַכְּרִמָּל. דֹּלֶת—קִוְצָה שֶׁעַר הַשִּׁירִים—מִחֲזָמוֹת הַשָּׁעַר, אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֲסוּר בְּהַתְּכָלִים אֵל מַחֲלָמוֹתֶיךָ וְדָבָר בְּךָ. הַמֶּלֶךְ—מִן

ט. אֶמְרָתִי: אֶעֱלֶה בְּתֶמֶר. אַחֲזָה בְּסִנְסִי; —
וַיְהִי נָא שְׁדִיךְ בְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרִיחַ אֶפֶד בַּתְּפוּחִים.
י. וְתֶפֶד בִּיּוֹן הַטּוֹב...

— הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישָׁרִים, דוֹכֵב שִׁפְתֵי יְשָׁנִים.

יא. אֲנִי לְדוּדִי, וְעָלִי תְּשׁוּקָתוֹ.

יב. לָכֵה, דוּדִי, נֵצֵא הַשָּׂדֶה

יג. נְלִינָה בַּכֶּפָּרִים, נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים,

נִרְאָה אִם פָּרְחָה הַגֶּפֶן.

פֶּתַח הַסֶּמֶדֶר הִנָּצוּ הַרְמוּנִים —

שֵׁם אֶתֶּן אֶת דוּדִי לָךְ.

יד. הַדּוּדֵאִים נִתְּנוּ רִיחַ,

וְעַד פְּתִיחֵנוּ כָּל מְגִדִּים, חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים,

דוּדִי! צִפְּנֵתִי לָךְ.

ה.

א. מִי יִתְּנֶךָ בָּאֵח לִי, יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי

אֶמְצֵאךָ בַּחוּץ, אֲשַׁקֶּךָ — גַּם לֹא יָבוּז לִי.

ב. אֶנְהֶךָ אֲבִיֶּךָ, אֵל בֵּית אִמִּי תִלְמָדֵנִי;

אֲשַׁקֶּךָ בִּיּוֹן הַרְרָח, מַעֲסִים רַמְנִי.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עין Пальма. סנסנים — ענפי חמט. וחבך — כלומר, נשיקות. הולך לדודי — פאן מפסקות שולמית ואומרת: הנון הטוב הזה הולך ישר אל דודי תרועה ולא אליך פי אני לדודי. דוכב — יוני ועורר אהבה לדבר גם שפתי ישנים... ועלי תשוקתו — כמו אצי תשוקתו. קבה הידחה שולמית למלך את כל לבנה פי לשוא ופסקה ללכת אחריו. לכה דודי — שולמית תשנה את הדרך לגדר ענינה ומשפחת באהבה אליה מבלי פנות למלך ושדיו. פתח הסמך — אם פתח והתיר הסמך את עצמו מנצח. דודאים — מין פרי שבני קדם תשובה למעורר באוכליו אהבה. פתחיו — פתחי אהלי השדה. צפנתי — טמנתי ותכונתי כל אלה. ה. בחוץ — גם בחוצות העיר. גם לא יבוזו לי — ואף ער-פירכן לא היו מבזים אותי. אמי תלמדני — הסמך אתי להועיל. יין הרקח — נון כלול בסמים. עסם — מין, соевъ, ואפט.

ג. שִׁמְאֵלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי, וַיְמִינוּ תַּחֲבֹכְנִי...

ד. הַשִּׁבְעָתִי אֲתָכֶם, בָּנוֹת יְרוּשָׁלָּם!
מֶה תַּעֲשִׂירוּ וּמֶה תַּעֲרֹרוּ, אֶת הָאֲהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּצִי.

ה. - מִיּוֹצֵאת עֲלֶיהָ מִן הַמִּדְבָּר? מִתַּרְפֻּקָתָה עַל הַדֶּה? -
תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרֵרֶהָ,

ו. שָׁמָּה חִבְּלָתָךְ אִמָּךְ, שָׁמָּה חִבְּלָה יִלְחָתָךְ.
שִׁימְנִי בַּחוּתֶם עַל לִבֶּךָ, בַּחוּתֶם עַל זְרוֹעֶךָ!
כִּי עוֹדָה בַּמּוֹת אֲהַבָּה, קָשָׁה בַּשָּׂאוֹל קִנְאָה;
רִשְׁפִּיהָ רִשְׁפִּי אֲשִׁי, שְׁלֵה־בִתְיָה!
ז. מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לִכְבוֹת אֶת הָאֲהָבָה

וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁמָפוּהָ.

אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה
בּוֹז יִבּוֹזוּ לוֹ.

ח. - אָחוֹת לָנוּ כְּמִנָּה וְשָׂדִים אֵין לָהּ,
מֶה נַעֲשֶׂה לְאַחוּתֵנוּ בְּיוֹם שִׁידוֹבֵר בָּהּ?

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַשִּׁבְעָתִי וְגו' - לִבְנוֹת יְרוּשָׁלַם שְׁאֵמְרוּ לַעֲצָרָה מַלְכַת הַמִּדְבָּרָה אֶל הַדֶּה תֹּאמְרוּ: מֶה תַּעֲשִׂירוּ כִּי אֲהַבָּה לְשִׁלְמָה, הֵן כִּבְר נֹכַחְתֶּן לִבְעֵת כִּי לְשׂוֹא עֲמַלְכֶן. מִי זֹאת וְגו' - הַדּוֹר כָּאֵה אוֹתָהּ מִדְּחוֹק בְּנִשְׁתַּה אֵלָיו וַיִּשְׁאַר: מִי זֹאת וְגו'? הַזֹּאת שׁוֹלְמִית הַמִּתְרַפֶּקֶת (נִצְמָרֶת וּמִבְּקָרָת) עוֹד עַל הַדֶּה? כְּדוֹמֶר, הַעוֹדֵךְ נִאֲמַנְתָּ בְּאַהֲבָתִי? עַל זֶה עֲנִתָה שׁוֹלְמִית: בְּאַהֲבָתִי אֲנִי, בְּיָמִים הָרִאשׁוֹנִים כְּשֶׁעוֹרֵרְתִי אֶת אֲהַבְתְּךָ אֵלַי תַּחַת עֵץ הַתַּפּוּחַ, וְלֹא הוּא עֵץ הַתַּפּוּחַ שְׁאֵמָךְ יִלְחָתְךָ תַּחֲסִי (סֶמֶן הִיא נֹחֶמֶת לְמַעַן יוֹגֵר) - בֵּן עוֹדָה גַּם הַיּוֹם אֲהַבְתִּי אֵלָיְךָ חִבְּלָתְךָ - יִלְחָה אוֹתָךְ, כָּאֵה לִיכִי הִבְלִי לָדֶה. בַּחוּתֶם עַל לִבְךָ - דְּבִנְקָה אֵל לִבְךָ בַּחוּתֶם תִּנְשָׁמֶר הַיָּטִב עַל הַטֵּב. כְּמוֹת - שְׁלֹא יוֹכֵל לֹא הָאֵדֶם. קִנְאָה - עַד בְּנִידָח בְּאַהֲבָה. רִשְׁפִּית - נִיצוּצוֹת אֲשֶׁר שְׁלֵה־בִתְיָה - שֶׁחֶבֶת גְּדוּלָה מֵאֵד. אָחוֹת - בְּשִׁיר זֶה יִסְפָּר בְּאֵנֶת הָאֵדִים לְאַחוֹת שׁוֹלְמִית הַמְּמַנָּה מִמֶּנָּה: מֶה לַעֲשׂוֹת "בְּיוֹם שִׁידוֹבֵר בָּהּ" - כְּשֶׁתִּגְדֹּל וְנִשְׁעֵן וְנִמְנָה לִשְׁשׂוֹת.

- ט. — אם חוֹמָה היא, נִבְנָה עָלֶיהָ מִירַת כָּסֶף, וְאִם דָּלֶת היא, נִצְוָה עָלֶיהָ לֹחַם אֲרֹי.
 י. — אֲנִי חוֹמָה, אֲזִי הֵייתִי בְּעֵינָיו
 יא. "כָּרֶם הָיָה לְשִׁלְמָה, נָתַן אֶת הַכָּרֶם לְנַטְרִים, אִישׁ יָבֵא בְּפָרִיו
 יב. כְּרָמִי שְׁלִי לִפְנֵי! וּמֵאֲתָיִם לְנַטְרִים אֶת פְּרִיו.
 יג. — הַיּוֹשֶׁבֶת בַּנְּנוּיִם! חֲבֵרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלֶךָ —
 הַשְׁמִיעֵנִי.
 יד. — בָּרַח, דּוֹרִי! אוֹ לַעֲפֹר הָאֵילִים וְדָמָה לָךְ לַעֲבִי
 עַל הָרֵי בְשָׁמִים!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שִׁלְמָה חֲלָף גַּם הִיא בְּדֶרֶךְ שׁוֹלְמִית? עַל זֶה עָנָה אֶחָד הַחֲסִידִים: "אִם חוֹמָה הִיא" — אִם תִּגַּן בְּעֵצְמָהּ עַל כְּבוֹדָהּ, "נִבְנָה עָלֶיהָ מִירַת כָּסֶף", כְּלוּמָר, נִשְׁאַנָּה לְבָן נִבְנְדִי אֲרֹי; וְאִם תִּהְיֶה פְּרוּצָה וּפְתוּחָה בְּדֶלֶת, נִצְוָה עָלֶיהָ לֹחַם אֲרֹי — גִּמְיָה אוֹתָהּ בְּקִרְשֵׁי עֵץ, כְּלוּמָר, נִשְׁאַנָּה לְמִי שִׁיחָהּ, וּבָבֶן נִזְרָה בְּיָדָהּ. וְתַעַן הָאֲחֻזֹּת: אֵל תִּדְרָגִי לְתַפְתִּי, כִּי אֲנִי, "חוֹמָה" וְאֵל תִּתְּנוּנִי לְקִטְנָה, שְׁחֵרִי בְּמִגְדָּלוֹת, וְאֵף עַל כֵּן דִּוְקֵנִי עֲבָשׁוּ מִקְּרָה אֲחֻזֹּתִי שׁוֹלְמִית לְהִתְקַבֵּל בְּבֵית הַסֶּלֶף — אֲזִי הֵייתִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שְׁלוֹם, כְּלוּמָר, הֵייתִי מִתְרָאָה לִפְנֵי בְּשִׁמְחָה בְּנוֹרֵי. כָּרֶם הָיָה — שׁוֹלְמִית מִתְהַלֶּכֶת בַּנְּנוּיִם שְׁשִׁים יָבֵר הַדּוֹדָה לְרַעוּת. וְתַתֵּן קוֹלָהּ בְּשִׁיר פּוֹרֶם-נוֹטֵר הַפְּרִיָּשׁ אֶת עֲצָמוֹ מֵאֲשֶׁר יוֹתֵר מִשְׁלֵמָה, שִׁשְׁלֵמָה נָתַן אֶת כְּרָמוֹ שֶׁ, "בְּבַעַל הַמִּין" בְּכָל שָׁנָה לְנוֹטְרִים. כִּתְּנֵאִי שֶׁהַנוֹטֵר יִכְנֹס לוֹ בְּפָרִי הַכָּרֶם אֵלֶּךָ כָּסֶף, אֲדָּה כְּרָמִי — יִהְיֶה הַכּוֹרֵם הַנוֹטֵר — כָּל שְׁלִי גַם הָאֵלֶּךָ גַּם הָאֵלֶּךָ. שִׁיר זֶה עָלָה עִתָּהּ עַל לְבָבָהּ שָׁנָה הִיא הַנְּנוּשָׁה אֶת עֲצָמָהּ מֵאֲשֶׁר שֶׁהַנְּנוּשָׁה בָּעֵת הַזֶּה. הַשְׁמִיעֵנִי — בְּקִשְׁתִּי הַדּוֹד הַרְעָה הִיא: הַשְׁמִיעֵנִי עוֹד אֶת קוֹלֶךָ בְּשִׁירִים נְעִימִים בְּאֵלֶּה. חֲבֵרִים — חֲבֵרִי הַרְעִים גַּם הֵם מְקַשְׁבִּים לְקוֹלֶךָ. בָּרַח דּוֹרִי — תִּשְׁוֹבֶת שׁוֹלְמִית הִיא, לֹא עַתָּה עִתָּהּ לְהַרְבוֹת בְּשִׁירִים מִפְּסֵד רֹדְפִים, עִתָּהּ — בָּרַח דּוֹרִי וְאֲנִי אֲחִירֶךָ.

אומרים הודו בכל ערב שבת קודם מנחה לבד בשחל יו"ט או חוה"מ בעש"א הודו תהליקו.

הודו לוי כי טוב, כי לעולם חסדו. יאמרו גאולי יי, אשר גאלם מיד צר. ומאמצות קבצם ממורח וממערב, מצפון ומים. תעו במדבר ביישימון דרד, עיר מושב לא מצאו. רעבים גם צמאים, נפשם בהם תתעמף. ויצעקו אל יי בצר להם, ממצוקותיהם וצילם. וידריכם דרד ישרה, דלכת אל עיר מושב. יודו לוי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם. כי השביע נפש שוקה, ונפש רעבה מלא טוב, ישיבי חשד וצלמות, אסירי עני וברחל. כי המרו אמרי אל, ועצת עליון נאצו. ויבנע בעמל לבם, בשערו ואין עזר. ויצעקו אל יי בצר להם, ממצוקותיהם וישיעם. ויציאם מחשד וצלמות ומסורותיהם ינתק. יודו לוי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם. כי שבר דלתות נחשת, ובריחי ברחל גהע, אולים מדרד פשעם, ומעונותיהם יתענו. כל אכל תתעב נפשם, ויגיעו עד שערי מות. ויצעקו אל יי בצר להם, ממצוקותיהם וישיעם. ישלח דברו וירפאם, וימלט משהותותם. יודו לוי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם. ויזכחו וזכחי תודה, ויספרו מעשיו ברנה. וירדי הים באניות, עושי מלאכה במים רבים. המה ראו מעשי יי, ונפלאותיו במצילה. ויאמר ויעמד רוח סערה, ותרומם גליו. יערו שמנים יודו תהומות, נפשם ברעה תתמוגג. יחגו ויגיעו בשבור, וכל חכמתם תתברע. ויצעקו אל יי בצר להם, וממצוקותיהם ויציאם. יקם סערה לדממה, ויחשו גליהם. וישמחו כי ישתקו, וינחם אל מחוז חפצם. יודו לוי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם. וירוממוהו בקהל עם, ובמושב זקנים יתללוהו. ישם נהרות למדבר, ומצאי מים לצמאון. ארץ פרי למלחה, מרעת יושבי בה. ישם מדבר לאגם מים, וארץ ציה צמאוי מים. ויושב שם רעבים, ויזכנו עיר מושב. ויזרעו שדות ויפגעו ברמים, ויעשו פרי תבואה. ויברכם וירבו מאד, ובהמתם לא ימעיט. וימעטו וישחו, מעצר רעה ויגזון. שפד בו ער נדיבים, וינחם בתהו לא דרד. וישגב אביון מעני, וישם בצאן משפחות. יראו ישרים וישמחו, וכל עולה קפצה פיה. מי חכם וישמר אלה, ויתבוננו חכמי יי.

פתח אליהו ואמר: רבון עלמין דאנת הוא חר, ולא בחושבון. אנת הוא עלאה על כל עלאין, כתיבא על כל כתימין. בית מחשבר

תפסא בך כלל, אנת הוא דאפיקת עשר תקנן, וקרנן לון עשר ספירן, לאנהגא בהון עלמין, סתימין דלא אתגלון, ועלמין דאתגלון, ובהון אתקמיות מבני נשא. ואנת הוא דקשיר לון, ומיחד לון, ובנין דאנת מלגאן כל מאן דאפריש חד מן חברה מאלין עשר ספירן אתחשב ליה באלו אפריש בך. ואלין עשר ספירן: אמין אליון בסדרן. חד אריד וחד קצר וחד בינוני. ואנת הוא דאנהיג לון, ולית מאן דאנהיג לך לא לעצא ולא דתמא ולא מכל סטרא. לבושין תקינת לון דמנהיג פרחין נשמתין לבני נשא. וכמה גופין תקינת לון. דאתקריאו גופין לבני לבושין דמכסין עליהון ואתקריאו בתקונא דא. חסד דרועא ימינא. גבורה דרועא שמאלא. תפארת גופא. נצח וחד תרין שוקין. ויסוד סימא דגופא אות ברית קדש. מלכות פה תורה שבעל פה קרינן לה. חכמה מוחא איהי מחשבה מלגאן. בינה לבא ובה הלב מבין. ועל אלין תרין בתיב הנסתרות ליי אלהינו. כתר עליון איהו כתר מלכות. ועליוה אתמר מניד מראשית אחרית. ואיהו כתרפתא דתפלי (נ"ג) כתרפתא דלא מנח תפלי מלגאן איהו יוד ה"א ואי ה"א דאיהו ארץ אצילות. איהו שקין דאילגא בדוועי וענפוי, כמא דאשקין לאילגא ואתרבי בהווא שקין: רבון העולמים אנת הוא עשר העדות, סבת הסבות, דאשקין לאילגא בהווא נביעו, ובהווא נביעו איהו כנשמתא לגופא, דאיהו חיים לגופא, ובך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלגאן וכלב. ובראת שמין: וארעא, ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא ובוכביא ומזליא, ובארעא אילגין ודשאין וננתא דערן ועשבין וחיין ובעירין ועופין ונניין ובני נשא לאשתמודעא בהון עלמין, ואיד יתנהגון בהון עלאין ותמאין, ואיד אשתמודעאן מעלא ותמאין ולית דיבע בך כלל, ובר מעד לית יחודא (ס"ו יחידא) בעלאי ותמאין, ואנת אשתמודע עשר על כלל אדון על כלל, וכל ספירין, כל חד אית ליה שם ידע ובהון אתקריאו מלאכיא. ואנת לית לך שם ידע, דאנת הוא ממלא כל שמחן, ואנת הוא שלימו דכלהו. וכד אנת תסתלק מנהון אשתארו כללו שמחן, כגופא בלא נשמתא, אנת חכים ולאן בחכמה ידיעא, אנת הוא מבין ולא מבין ידיעא, לית לך אתר ידיעא, אלא לאשתמודעא תוקפך וחלד לבני נשא ולאחואה לון איד אתנהיג עלמא בדינא ובחכמי, דאין אדך ומשפט בפום עובדיהון דבני נשא, דין איהו גבורה, מישפט

עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, צִדְקָא מַלְכוּתָא קִדְיִשָּׁא, מֵאֲנֵי צִדְקָא תִרְיִן סִמְכֵי
קְשׁוּט, הֵינן צִדְקָא אוֹת בְּרִית קִדְשׁ. כִּלְאָ לְאַחֲזָא אִיךְ אֶתְנַחֵג עֲלֵמָא. אֲבָל
לֹא דְאִית לָךְ צִדְקָא, יִדְעָא דְאִהּוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט יִדְעָא דְאִהּוּ רַחֲמֵי.
וְלֹא מִכָּל אֱלֹהִין מִדּוֹת כָּלִל: בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

יִידֵי נַפְשׁ אָב הֶרְחֵמוּ, מִשׁוּרְ עֲבָדֶיךָ אֵל רְצוֹנֶךָ, יְרוּחַ
עֲבָדֶיךָ כְּמוֹ אֵיךְ, יִשְׁתַּחֲוֶה אֵל מוֹל הַדָּרָךְ, יַעֲרֹב לוֹ
יִידֵי וְתוֹרָה, מְנוּפֶת צוּר וְכָל מַעַם.

חֲדָר, נָא, וְיוֹ הָעוֹלָם, נַפְשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבֶּתְךָ, אָנָּה, אֵל
נָא רַפָּא נָא לָהּ, בְּהִרְאוֹת לָהּ נָעַם וְיוֹד, אֲזִי תִתְחַנֵּן
וְתִתְרַפָּא, וְהִיֵּתָה לָהּ שְׂמִיחַת עוֹלָם.

יִי, יִהְיֶמוּ נָא רַחֲמֶיךָ, וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אֲחֻבְךָ, כִּי
זֶה בָּמָה, נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי לִרְאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזוּךָ, אֵלֶּה
חֲמִדָה לְבִי, חוּסָה נָא וְאַל תִּתְעַלֵּם.

חֲנִלָה נָא וּפְרוֹשׁ חֲבִיבִי עָלִי אֶת סִבַּת שְׁלוֹמְךָ, תְּאִיר
אֶרֶץ מִכְבוֹדְךָ, נִגְלֶלָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, מִהֵרָ אֲהוּב כִּי כָּא
מוֹעֵד וְחֲנֻנִי כִּימֵי עוֹלָם.

ויש וחוהים ששל בשבת א"א לכו נרננה בק מתחילין לומר מזמור שיר ליום השבת,
מומורי תהלה אלה הובאו לקבלת שבת ע"ר' משה קורואירי (חי במאה השש עשרה).

תהלים צה.
לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה, נְרִיעָה לְצֹר יִשְׁעֵנוּ!
נְקַדְמָה בָּנוּ בְּתוֹדָה, בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ.
כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ, וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים.
אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקֵרֵי אָרֶץ, וְתוֹעֲפוֹת הָרִים—לוֹ.
אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂהוּ, וַיַּבֶּשֶׁת יָדָיו יַעֲרוּ.
בָּאוּ נְשִׁיתֵחוּהָ וְנִכְרְעָהּ, נִבְרְכָהּ לִפְנֵי יְיָ עֲשֵׂנוּ.
כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֶנְחֵנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ, הַיּוֹם
אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ.
אֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶּם בְּמַרְיָכָהּ, כִּיּוֹם מָסָה בְּמִדְבָּר.
אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם, בְּחֻנּוּנֵי גַם רָאוּ פַעְלִי.
אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּם בְּדוֹר,
וְאָמַר: עִם תַּעֲיִ לֵבָב הֵם, וְהֵם לֹא יָדְעוּ דַּרְכִּי.
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאַפִּי: אִם יִבְאוּן אֵל מְנוּחָתִי.

שִׁירָה הַדָּשִׁי

לְכוּ נִרְנְנָה—הַמְשׁוֹרֵר קוֹרֵא לָעַם לִבְנוֹן וּלְזִמְרָה לַה' עַל יִשְׁעָתוֹ. נְרִיעָה—נְרִיעַ קוֹל
וְנִרְנְנָה וְזִמְרָה. מַחְקֵרֵי אָרֶץ—עֲקָרֵי הָאָרֶץ. וַיַּבֶּשֶׁת יָדָיו אָרֶץ, בְּהַפְּזֵה הָאוֹתִיּוֹת.
וְתוֹעֲפוֹת—גִּבּוֹת הָרִים. וַיַּבֶּשֶׁת—וַיַּבְּשֶׁת. נִבְרְכָהּ—נִבְרַע בְּרַךְ. עִם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ—
שְׂעִירָה: עִם יָדוֹ (שְׂמִיחַת יָדוֹ) וְצֹאן מַרְעִיתוֹ. הַיּוֹם—גַּם הַיּוֹם, בְּזִמְרָה, בְּכָל עֵת אֶנְחֵנוּ עִמּוֹ
אִם בַּקּוֹל תִּשְׁמָעוּ. בְּמַרְיָכָהּ—בְּכַמְעָשָׁהּ "מָסָה וּמְרִיבָה" (שְׂמִיחַת יוֹ). גַּם רָאוּ פַעְלִי—אִם
עַל פִּי שְׂרָאוֹ מַעֲשֵׂי וְנִפְלְאוֹתָיו. אָקוּם בְּדוֹר—בְּחַיִּי וְהַתְקוּסְטִיתִי בְּדוֹר הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר מֵתוּ
כֻּלָּם בְּמִדְבָּר, גַּם נִשְׁבַּעְתִּי שְׁלֹא יִבְאוּן לְאַרְצִי (לְאַרְצִי בְּנִשְׁבָּעוֹ).

שִׁירוֹ לַיִּי שִׁיר חֲדָשׁ, שִׁירוֹ לַיִּי כָּל הָאָרֶץ!
 שִׁירוֹ לַיִּי בָּרְכוּ שְׁמוֹ, בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ.
 סִפְּרוּ בַּגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו.
 כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, נֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים.
 כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים, וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה.
 הוֹד וְהָדָר לִפְנֵינוּ, עֹז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ.
 הָבוּ לַיִּי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לַיִּי כְבוֹד וְעֹז.
 הָבוּ לַיִּי כְבוֹד שְׁמוֹ; שָׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ לַחֲצֵרוֹתָיו.
 הִשְׁתַּחֲווּ לַיִּי בַּהֲדָרֵת קֹדֶשׁ, חִילוּ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ.
 אָמְרוּ בַּגּוֹיִם: יְיָ מֶלֶךְ, אֵף תִּבּוֹן תִּבְרָ בְּרָ תִּבְמוֹט,
 יִדִּין עַמִּים בְּמִישְׁרֵיהֶם.
 יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, יִרְעֵם הַיָּם וּמַלְאוֹ.
 יַעֲלוּ שָׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ, אֹז יִרְנְנוּ כָּל עֵצֵי יַעַר—
 לִפְנֵי יְיָ כִּי בָּא, כִּי בָּא לְשִׁפְטֵי הָאָרֶץ,
 יִשְׁפֹּט תִּבְלַת בְּצֶדֶק, וְעַמִּים בְּאַמּוֹנָתוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שִׁירוֹ לַה'—הַמְשֹׁרֵר קִוְיָה לָעָם לְהַלֵּל לַה', כִּי גָדוֹל הוּא מְאֹד. בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם
 לְיוֹם—הַמְשִׁיעַ יוֹם אַחֵר יוֹם. אֱלִילִים—תִּבְלַת, כֵּלָּא חַם חֲשׂוֹבִים. לִפְנֵינוּ—לִפְנֵי כְבוֹדוֹ
 בְּמִקְדָּשׁוֹ. מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים—אֲמוֹת הָעוֹלָם. בַּהֲדָרֵת קֹדֶשׁ—מִלִּבְשֵׁים בְּגָדֵי פָאָר הַקְּדוֹתִים
 מְכַל טִמְאָה. וְיֹשֵׁ מִפְּרָשִׁים: בַּהֲדָרֵת קֹדֶשׁ, כְּלוּמַר, בְּרִצָּת הַכְּבוֹד. חִילוּ—פָּתְרוּ וְרָנוּ.
 אָמְרוּ בַּגּוֹיִם—בְּשִׁתְּשׁוּבוֹ הַפְּתִיחַ תִּסְפְּרוּ לִבְלַל, כִּי ה' מֶלֶךְ. אֵף תִּבּוֹן תִּבְלַל—לִבְלַל נְכוֹנָה
 חֲאָרֶץ בְּחֻקָּה, שְׁלֵא תִפּוֹל לְעוֹלָם. יִדִּין עַמִּים בְּמִישְׁרֵיהֶם—יִשְׁפֹּט בִּישָׁר. יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְגו'—כְּלוּמַר, כָּל הַתּוֹלְדָה תִּשְׁמַח בְּרִצָּתָהּ מִשְׁפֹּט ה' וְיִשְׁרוּ. יִרְעֵם—יִרְעֵשׁ וְיִרְעֵשׁ. יַעֲלוּ
 שָׂדֵי—יִשְׁמַח שָׂדֵה.

שם צו.
 יי מלך — תגל הארץ, ישמחו אים רבים.
 ענן וערפל סביבו, צדק ומשפט מכון בסאו.
 אש לפניו תלך, ותלהט סביב צרו.
 האירו ברקיו תבל, ראתה — ותחל הארץ.
 הרים בדונג נמסו מלפני יי, מלפני אדון כל הארץ.
 חגידו השמים צדקו, וראו כל העמים כבודו.
 יבשו כל עבדי פסל, המתהללים באלילים,
 השתחוו לו כל אלהים.
 שמעה ותשמח ציון, ותגלנה בנות יהודה.
 למען משפטיך יי.
 כי אתה יי עליון על כל הארץ, מאד נעליה על
 כל אלהים.
 אהבי יי! שנאו רע,
 שימר נפשות חסידיו, מיד רשעים יצילים.

שיר ה' תדשד

תגל הארץ וגו' — הכל, יושבי הארץ והאנים ישמחו כראותם משפט ה' באויביו.
 ענן וערפל — בצמר, אל מסתתר הוא ואין רואהו. מכון כסאו — העמודים שבסאו נכון
 עליהם. ותלהט — תאחז סביב אויביו ותבער. אש ... ברקיו — משל הוא על משפטי ה'
 ונקמתו באויביו. ראתה ותחל הארץ — ראתה הארץ משפט ה' ותבער. דונג — שעה רוסק.
 בדונג — מפני האש. יבשו וגו' — ואז יתפישו עבדי האלילים וישמחו לו בני אלים. —
 שמעה וגו' — ציון שמעה משפט ה' בגוים ותשמח. בנות יהודה — ערי יהודה. נעליה —
 געה ועליון אתה. אוהבי ה' וגו' — אתם אוהבי ה' שנאו את הרע והתבקרו סגנו, כי

אור זרע לצדיק, ולישרי לב — שמחה.
שמחו צדיקים ביי, והודו לזכר קדשו.

מזמור,

שם צח.

שִׁירוּ לַי שִׁיר חֲדָשׁ, כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה;
הוֹשִׁיעָה לוֹ יָמֵינוּ וְזָרַע קָדְשׁוֹ.
הוֹדִיעַ יי יְשׁוּעָתוֹ, לַעֲיֵנֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צַדִּיקְתּוֹ.
זָכַר חֲסִדּוֹ וְאַמִּינָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל,
רָאוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ, אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ.
הִרְיֵעוּ לַי כָּל הָאָרֶץ, פִּצְחוּ וְרִנְנוּ וְזָמְרוּ.
זָמְרוּ לַי בְּכִנּוּר, בְּכִנּוּר וְקוֹל זִמְרָה.
בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר, הִרְיֵעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי.
יָרֵעַם הַיּוֹם וּמָלְאוּ, תִּבְל וַיִּשְׂבִּי בָהּ.
נִהְרֹת יִמְחֲאוּ כָהּ, יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ.
לִפְנֵי יי, כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ;
יִשְׁפֹּט תִּבְל בְּצַדִּיק, וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אז ושמרכם ה' שהוא שומר ונו'. אור זרע לצדיק — אור ישועה זרוע בשביל הצדיק
קורע באדמה שיעלה ויצמח.
נפלאות עשה — לנו לעיני גוים. הושיעה לו ימינו — גלוסה, כח עצמו בלי
עזרת אחרים. אפסי ארץ — קצוני ארץ. פצחו — הרימו קול שמחה. ירעם — ירעש.
ימחאו כה — יכו כה אל כה לכבודו, בשבא לשפוט הארץ.

יְיָ מֶלֶךְ—יִרְגְּלוּ עַמִּים, יֵשֵׁב בְּרוּכִים תְּנוּט הָאָרֶץ!
 יְיָ בְּצִיּוֹן גְּדוֹלָה, וְרֵם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים.
 יוֹדוּ שִׁמְךָ גְּדוֹלָה וְנוֹרָא, קְדוֹשׁ הוּא.
 וְעַז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב, — אַתָּה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל,
 מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּיעֲקֹב אַתָּה עֹשִׂית.
 רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ לַחֶדֶם רַגְלָיו,
 קְדוֹשׁ הוּא!

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכִהְיוּ וּשְׁמוּאֵל בְּקָדְאֵי שְׁמוֹ,
 קָרְאִים אֵל יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם.

בְּעַמּוּד עָנָן יִדְבֹר אֲלֵיהֶם,

שִׁמְרוּ עֲדוּתוֹ וְחֹק נָתַן לָמוֹ.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם,

אֵל נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם, וְנָקָם עַל עֲלִילוֹתָם.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קְדְשׁוֹ,

כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

יֹשֵׁב בְּרוּכִים תְּנוּט הָאָרֶץ—מֶלֶךְ יֹשֵׁב בְּרוּכִים וּתְנֵד וּתְרַנֵּנוּ הָאָרֶץ. יוֹדוּ שִׁמְךָ
 וְגו'—הַעֲמִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ כִּי גְדוֹלָה וְנוֹרָא הוּא. וְעַז מֶלֶךְ וְגו'—יוֹדוּ עַז שֶׁל מֶלֶךְ (ה')
 שְׁהוּא אוֹהֵב מִשְׁפָּט. לְתָרֵם רַגְלָיו—לְבִית מִקְדָּשׁוֹ. (הָרוֹם הוּא שְׂרָפָה לְמַשְׁעַן הַרְגֵּלוֹם).
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכִהְיוּ—עַד כִּפָּה אוֹהֵב מִשְׁפָּט ה' אֶפְשָׁר לְרֹאזֹת כְּמֹשֶׁה, אַהֲרֹן וּשְׁמוּאֵל,
 שְׁהֵיָה קְרוֹב אֲלֵיהֶם בְּכָד עַת קְרָאִים אֲלֵיו, וְהִיָּה נוֹשֵׂא וְסוֹלֵם לְעֹזֵן הָעָם בְּשִׂבְלָם, וְאַחֲ—עַל-
 פִּירְכָן הִיָּה נֹקֵם וּמַעֲנִישׁ אוֹתָם עַל מַעֲשֵׂיהֶם בְּשִׁעוּוֹ לְפָנָיו וְעַל כֵּן רוֹמְמוּ אֵת ה'.
 עֲדוּתוֹ—פְּקִידוֹ. נוֹשֵׂא—נוֹשֵׂא עֹז. עֲלִילוֹתָם—מַעֲשֵׂיהֶם.

מזמור לדוד.

הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים, הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז!

הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ, הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהִרְרֹת קֹדֶשׁ.

קוֹל יְיָ עַל הַמַּיִם, — אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים,

יְיָ עַל מַיִם רַבִּים.

קוֹל יְיָ בְּכַחַת, קוֹל יְיָ בְּהָדָר.

קוֹל יְיָ שִׁבַּר אַרְזִים, וַיִּשְׁבַּר יְיָ אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן.

וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל, לְבָנוֹן וְשִׁרְיֹון — כְּמוֹ בֶן רִאמִּים.

קוֹל יְיָ חִצָּב לַהֲבוֹת אֵשׁ.

קוֹל יְיָ יַחִיל מִדְּבַר, יַחִיל יְיָ מִדְּבַר קֹדֶשׁ.

קוֹל יְיָ יַחִילֵל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעְרוֹת —

וּבְהִיכָלוֹ, בָּלוּ אֲמֵר כְּבוֹד.

יְיָ לַמְּבוֹל יֵשֶׁב, וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם.

יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

שִׁירָה הַדְּשִׁי

מזמור-זה נדבר על נוצאות הטבע בהתחולל מסר סוחת, רעמים וברקים. בְּנֵי אֱלֹהִים-בְּנֵי אֱלֹהִים. קול ה'-טשל הוא על קול הרעם, כאשר נבאר בחרוז השני. אֵל הַכְּבוֹד-אל אשר לו הכבוד. וַיִּרְקִידֵם-קול ה' הרקיד ותייר את הארזים ואת הַלְּבָנוֹן וְשִׁרְיֹון הרקיד פראם (буйволъ) צעיר. חִצָּב לַהֲבוֹת אֵשׁ-גזור וסורה ברקים. יַחִיל-גרעיד. מִדְּבַר קֹדֶשׁ-מדבר ציון הוא קדש. יַחֲשֹׁף-גרעיד. וַיַּחֲשֹׁף וַיַּעֲרֹת, פִּי הַרְבֵּה עֲצִים נַעֲקְרוּ וְהַרְבֵּה יִשְׁאָרוּ חֲשׂוּפִים וְרַעֲמִים בָּאִין עֲלֵיהֶם. וּבְהִיכָלוֹ-כל אשר בבראיה (שנהיא היכל ד') נביע בכבודו, בלומר, יורה על בכבודו ונדרתו. יֵשֶׁב-הינה לְמַלְכָּה.

הבאור מן אנא בכח תמצא לעיל.

אָנָא, בְּכֵחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה.
 קִבֵּל רֶנֶת עֲמֶךָ, שִׁנְכֵנוּ, טַהֲרֵנוּ, נוֹרָא!
 נָא גְבוּר! דוֹרְשֵׁי יְחוּדָה, כִּבְכַּבְתָּ שְׁמֶרֶם.
 בְּרַבִּים, טַהֲרֵם, רַחֲמִים, צִדְקָתְךָ תָּמִיד גְּמִלֵם.
 חֲסִין קְדוּשׁ! בְּרוּב טוֹבָה נָחַל עֲדָתְךָ.
 יְחִיד, גֵּאָה! לְעַמֶּךָ פָּנָה, זוֹכְרֵי קִדְשְׁךָ.
 שׁוֹעֲתֵנוּ קִבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמוֹת!
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

לְכָה, רוּדִי, לְקִרְאָת כִּלָּה,
 פָּנִי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

לכה

שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדְבוּר אֶחָד,
 הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמִּיחָד,
 יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד,
 לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתִהְלָה.
 לְכָה, רוּדִי, לְקִרְאָת כִּלָּה, פָּנִי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

שִׁירָה תְּדָשָׁה

כֹּה רוּדִי—הַמְשׁוֹרֵר (שְׁלֹמֹה טַוְוִי וְהוּא רִשׁוֹם בְּרֹאשֵׁי תַּהֲרֻוֹת) קוֹנֵא לְעַם
 לְקַבֵּל פָּנֵי שַׁבָּת כְּמוֹ שִׁמְקָבִלִים פָּנֵי כִלָּה (שַׁבָּת נִקְרְאָת כִּלָּה).
 שְׁמוֹר וְזָכוֹר וּגְוִי—עַל פִּי הַקְּבִלָּה אָמַר ה' "שְׁמוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת", וְזָכוֹר אֶת
 יוֹם הַשַּׁבָּת" בְּדְבוּר אֶחָד. לְשֵׁם—לְפָרְסוֹם, בְּלוֹמַר, אֵין מְסֻרָסִם, מְסֻרָר וּמְהַרְפֵּל בְּמִצְוֵי.

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנִלְכָּה,
כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה.
מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה,
סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה.
לָכֵה דוּדִי, לִקְרַאת בְּלָה, פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

מִקֶּדֶשׁ מִלֵּךְ, עִיר מְלוּכָה!
קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַחֲפִכָה
רַב לָךְ שַׁבָּת בְּעֶמֶק הַבְּכָא,
וְהוּא יַחְמֹל עָלֶיךָ הַמֶּלֶךְ.
לָכֵה דוּדִי, לִקְרַאת בְּלָה, פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

כִּי הִיא — הַשַּׁבָּת מְקוֹר הַבְּרָכָה בְּלוּמֵהּ בְּנִכִּיתָהּ וְתַפְרֵךְ כָּל מַעֲשֵׂה שִׁשְׁת הַיָּמִים.
נְסוּכָה — מְשֻׁחָהּ וּמִקֶּדֶשָׁה מֵרֹאשִׁית יָמֶי הַיְצִירָה. סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה —
הַשַּׁבָּת נִתְקַדְּשָׁה בְּסוּף שִׁשְׁת יָמֵי מַעֲשֵׂה הָעוֹלָם, אֲךְ בְּמַחְשָׁבָתוֹ שֶׁל הַקִּבְיָה הִיטָה
עוֹד מִתַּחֲלָה.

מִקֶּדֶשׁ מִלֵּךְ — הַמְשֻׁוֹרֵר קוֹרֵא לִירוּשָׁלַם הַתְּרָכָה וְהַחֲפִכָה, — וּבְחֲרוּזִים הַבָּאִים
לְצִיּוֹן וּלְעַמָּהּ, — לְהַתְעוֹרֵר וּלְהַתְנַעֵר מֵעַמֵּר שְׁפָלוּתָם, כִּי ה' יַחְמֹל עֲלֵיהֶם וְשַׁבְתִּי שְׂבַתָם
בְּשִׁמְחַת עוֹלָם בְּשָׁנִים קַדְמוֹנִית. הַבְּכָה — תֵּרֶם וְחֲרָבָה. עֶמֶק הַבְּכָא — הוּא עֶמֶק עֲצִי
הַבְּכָאִים שֶׁנִּקְרָא בֶן עַל שֵׁם תַּחֲלוֹת הַנּוֹזֵלֶת מֵהֶם בְּדַמְעוֹת וְהַעֲצִים נִרְאִים כְּבֹזִים,
אֲדָם הַמְשֻׁוֹרֵר מְשַׁמֵּשׁ בָּאֵן בְּחוֹדָת עֶמֶק הַבְּכִי, בְּלוּמֵהּ, בֶּן לָךְ לְשַׁבָּת בְּשִׁפְל וְלִדְבוֹת.

הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפֶר, קוֹמִי,
 לְבָשִׁי בְגָדֵי תִפְאַרְתְּךָ, עַמִּי!
 עַל יַד בֶּן יִשְׂרָאֵל בֵּית הַלְחָמִי,
 קִרְבָּה אֶל גִּפְשִׁי, גֵּאֻלָּה.
 לָבָה, רוּדִי, לְקִרְאֵת בְּלָה, פָּנֵי שַׁבָּת וְקִבְלָה.

הַתְּעוֹרְרִי, הַתְּעוֹרְרִי,
 כִּי בָא אֲוִרָה, קוֹמִי אֲוִרִי;
 עוֹרִי, עוֹרִי, שִׁיר דְּבָרִי,
 כְּבוֹד יְיָ עֲלֶיךָ נִגְלָה.
 לָבָה, רוּדִי, לְקִרְאֵת בְּלָה, פָּנֵי שַׁבָּת וְקִבְלָה.

לֹא תִבָּשִׂי וְלֹא תִכָּלְמִי.
 מַה תַּשְׁתַּחֲוֶה וּמַה תִּהְיֶה?

שִׁיר הַחֹדֶשׁ

הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפֶר—הַשְׁלִיכִי מֵעֶפֶר שְׂפָחוֹתָי, בַּת עַמִּי! עַל יַד בֶּן יִשְׂרָאֵל...
 קִרְבָּה וּגְוֹ—אֵלֵי! קִרְבִּי אֶל גִּפְשִׁי וְגֵאֻלִּי אוֹתָהּ מֵאֲרָחַ עַל יְדֵי מְשִׁיחִי בֶן דָּוִד.
 הַתְּעוֹרְרִי—כִּלְפֵי צִיּוֹן הוּא קוֹרֵא. אֲוִרָה—אֲוִר וְשִׁנְעָתָהּ. אֲוִרִי—הַצְהִילִי פָנֶיךָ.
 לֹא תִבָּשִׂי—לֹא תִשָּׂא עוֹד תְּרַפַּת הַגּוֹיִם. מַה תַּשְׁתַּחֲוֶה—לְמַה תִּלְבֶּה תִּלְבִּי שְׁחֹם
 וְקִדּוּבֵי מִינֵן וְלִמָּה תִּכְבֶּי? עוֹד יָבֹא יוֹם וְהֵייתְּ לְמַחֲסָה לְעַנְיֵי עַמִּנוּ, נִירוּשָׁלַיִם תִּכְבֶּה עַל
 וְקִבְלָה (בְּלִי מֶר, בְּתִקְפָּה וּבְכֹכְבָּה) בְּקִרְבָּה. /

בָּךְ יַחֲסוּ עֲנִי עַמִּי,
וְנִבְלָתָה עִיר עַל תִּלָּהּ.

לָכֵה, דוּדִי, לִקְרֹאת בָּלָה, פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּה שְׂאִסְיָה,

וְרִחְקוּ כָּל מִבְּלָעִיָּה,

יִשְׂיֵשׁ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ,

כְּמִשְׁוֹשׁ חֲתָן עַל בָּלָה.

לָכֵה, דוּדִי, לִקְרֹאת בָּלָה, פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

יִמִּין וְשִׁמְאֵל תִּפְרָצִי,

וְאֵת יְיָ תַעֲרִיצִי,

עַל יַד אִישׁ בֶּן פִּרְצִי,

וְנִשְׁמָחָה וְנִגְיֹלָה.

לָכֵה, דוּדִי, לִקְרֹאת בָּלָה, פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לְמִשְׁפָּה שְׂאִסְיָה—בּוֹזוּד יִהְיוּ לְבוּ וּלְשָׁלָל. וְרִחְקוּ מִבְּלָעִיָּה—מִשְׁחִיתוֹת וּמִתְרַסְסוֹת.

וְרִחְקוּ וְסוּרוּ מִפֶּה. יִשְׂיֵשׁ—וְשִׁמְחָה. כְּמִשְׁוֹשׁ—כְּשִׂמְחָה.

תִּפְרָצִי—תִּתְרַחֲבִי וְתִשְׁתַּרְעִי. תַּעֲרִיצִי—תַּקְדִּישִׁי בְּנוֹרָאָה. עַל יַד וְגו'—בְּמִנְהֻגָּה.

סָאִים בֶּן דָּוִד שֶׁהוּא מִמִּשְׁפַּחַת פִּרְצֵי בֶּן יְהוּדָה.

בואי בשלום, עמרת בעלה,
גם ברנה (כיו"ט בשמחה) ובצהלה,
תוך אמוני עם סגלה,
בואי כלה, בואי כלה שבת מלכתא.
לכה, דודי, לקראת כלה,
פני שבת נקבלה.

חזקים צב.
מזמור שיר ליום השבת. טוב להודות ליה, ולומר
לשמה עליון. להגיד בפקד חסדך, ואמונתך בלילות. עלי
עשור ועלי נבל, עלי הגיון בכנור. כי שמחתני יי בפעלקך,
במעשי ידך ארנן. מה נדלו מעשיך. יי! מאד עמקו
מחשבותיך. איש בער לא ידע, וכסיל לא יבין את זאת.
בפרח רשעים כמו עשב, ויציצו כל פעלי און - להשמדם עדי
עד. ואתה מרום לעלם, יי! כי הגה איבך יי, כי הגה איבך

שירה חדשה

עמרת בעלה—את שבת, עמרת ה' בעלך ועושיך, בואי בשלום ובשמחה
בקרב שדמי אמוני ישראל.
להגיד—טוב להגיד וגו', עשור—מין כלי שיר. עלי הגיון בכנור—על כלי שיר
ששמו. הגיון ובכנור. בער—בן בדי דעת. כמו עשב—הפורח. להשמדם וגו'—פריחתם
אניה אלא להנע ופוסם להשמד עד עולם. ואתה מרום—אתה ה' רם וגשא לעולם.

יֹאמְרוּ וַיִּתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעָלֵי אֱוֹן. וְתָרַם כְּרָאִים כְּרָנִי, בְּלִתִּי בְשִׁמֹן
רַעְנָן. וְחִבַּט עֵינֵי בְשׁוּרֵי בִקְמִים עָלֵי מַרְעִים, תִּשְׁמַעְנָה אוֹנֵי.
צַדִּיק בְּתִמְר יִפְרַח, בְּאֶרְצוֹ בִּלְבָנוֹן יִשְׁגָּה. שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ,
בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ. עוֹד יִנּוּבּוֹן בְּשִׁיבָה, דְּשֻׁנִּים וְרַעְנָנִים
יִהְיוּ. לְחֵגֶד כִּי יִשָּׁר יְיָ, צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָה עֲלֶיהָ כ' בּו'.

ה' מֶלֶךְ—נִתְבָּאָר לְמַעְלָה צד 116

יְיָ מֶלֶךְ גֹּאֲזוֹת לִבֵּשׁ, לִבֵּשׁ יְיָ, עַז הַתְּאֵדָה, אֶת תְּבוֹן תֵּבֶל בִּלְתִּי מִמּוֹט.
נְכוֹן כְּסֹאֵד מֵאֵז, מַעֲלִים אֶתָּה. נִשְׂאוּ נְהָרוֹת, יְיָ! נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם,
יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָם. מִקְלֹת מִן רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם—אֲדִיר
בְּמָרוֹם יְיָ! עֲדוּתִיךָ נִאֲמָנוּ מֵאֵד, לְבִיתְךָ נִאֲוָה (נ"א נִאֲוָה) קִדְּשׁ יְיָ, לְאַרְצֵךְ גִּמִּים!

קִדְּשׁ יִתּוֹם.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ
מִלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרִיָקְנָהּ וַיִּקְרַב (נ"א קִין) מְשִׁיחָהּ, בְּחֵיכוֹן וּבִיּוֹמִיכוֹן וּבְחֵי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, — וְאָמְרוּ: אָמֵן!
קַח יְהוָה שְׁמֵהּ רַבָּא מִבְּרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא,
וַיִּתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְחַדֵּר, וַיִּתְעַלָּה,
וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקִדְּשָׁא — בְּרִידָהּ הוּא.
לְעָלְמָא (בְּעֵשִׂית וְלְעָלְמָא מִכָּל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִחְמַתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא — וְאָמְרוּ: אָמֵן!
יְהוָה שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵינָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל—וְאָמְרוּ: אָמֵן!
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל—
וְאָמְרוּ: אָמֵן!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וַיִּתְפָּרְדּוּ—יִכְלוּ (כִּי הַכְלִיזִין הוּא פִּירוֹד הַחֲלָקִים). וְתָרַם כְּרָאִים כְּרָנִי—אֲכַל כְּרָנִי תְּרִימוֹת בְּקִרְנֵי
דְּרָאִים. בְּלִתִּי—בְּשִׁמֹן וְחֵי בִקְמִים. וְחִבַּט עֵינֵי בְשׁוּרֵי וְגו'—עֵינֵי רָאָתָהּ בְּמַשְׁכַּת אוֹיְבֵי
הָאוֹרְבִּים לְנַפְשִׁי, וְאוֹנֵי תִשְׁמַעְנָה מַשְׁכַּת הַמַּרְעִים הַקָּמִים עָלֵי לְרַעָה. בְּתִמְר—דִּיא בְּפִרְיִתָּהּ
דְּרִשָּׁע הַדּוּמָה לְעֶשֶׂב. יִשְׁגָּה—יִגְדֵּל. שְׁתוּלִים—הַצִּדִּיקִים וְהַיּוֹנִטִים. יִנּוּבּוֹן—וְחֵי
תְּנוּבָתָם וּפְרִיָם נִסְיָמָה שְׁיִיבָה וְחֻקְנָה. דְּשֻׁנִּים וְרַעְנָנִים—שְׁמֵנִים וְרִשְׁבִּים. לְחֵגֶד—רַעְנָן
נִגִּידוּ לְכָל עוֹלָתָה—עוֹלָה. עוֹלָה.

בשבת קודם ברכו אומרים זה:

בְּנוּנָא דַּאנּוּן מְתִיחֲרִין לְעֵלָא בְּאַחַד אוּף הַבֵּי
אִיהִי אֲתִיחַדַּת לְתַתָּא בְּרֹזָא דַּאחַד לְמַהוּי עֲמַחוּן
לְעֵלָא חַד לְקַבֵּל חַד, קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא אַחַד, לְעֵלָא
לֹא יְתִיב עַל כּוּרְסִיא דִּיקְרִיהַ עַד דַּאֲתַעֲבִידַת אִיהִי
בְּרֹזָא דַּאחַד בְּנוּנָא דִּילִיהַ לְמַהוּי אַחַד בְּאַחַד. וְהָא
אוּקְיָמָנָא רֹזָא דִּי אַחַד וּשְׁמוֹ אַחַד.

רֹזָא דְשַׁבָּת אִיהִי שַׁבָּת דַּאֲתַאחַדַּת בְּרֹזָא דַּאחַד לְמַשְׁרִי
עָלָה רֹזָא דַּאחַד, צְלוּתָא דְמַעְלֵי שַׁבָּתָא דְהָא אֲתַאחַדַּת
כּוּרְסִיא נִקְרָא קוּדְשָׁא בְּרֹזָא דַּאחַד, וְאֲתַתְּקַנַּת לְמַשְׁרֵי עָלָה
מִלְּבָא קוּדְשָׁא עֲלָאָה, כֹּד עֵיל שַׁבָּתָא אִיהִי אֲתִיחַדַּת
וְאֲתַפְרֶשֶׁת מִסְטָרָא אַחֲרָא: וְכַל־דִּינִין מִתַּעֲבָרִין מִנָּה וְאִיהִי
אֲשַׁתְּאָרַת בִּיחּוּדָא דְנִהֲרִירוּ קוּדְשָׁא וְאֲתַעֲפָרַת בְּכַמָּה עֲפָרִין
לְגַבֵּי מִלְּבָא קוּדְשָׁא. וְכַל־שׁוּלְמָנִי רוּגְזִין וּמֵאֲרִי דְדִינָא בְּלָהוּ
עֲרִקִין וְאֲתַעֲבָרוּ מִנָּה—וְלִית שׁוּלְמָנָא עֲלָאָה אַחֲרָא בְּכָל־הוּ
עֲלָמִין (כֹּר מִנָּה). וְאֲנַפְקָא נִהֲרִין בְּנִהֲרִירוּ עֲלָאָה וְאֲתַעֲפָרַת
לְתַתָּא בְּעִמָּא קוּדְשָׁא. וְכַל־הוּן מִתַּעֲפָרִין בְּנִשְׁמָתִין חֲדָתִין. כְּדִין
שִׁירוּתָא דְצְלוּתָא לְבִרְכָּא לָהּ בְּחִדּוּהָ בְּנִהֲרִירוּ דַּאֲנַפִּין. ח"ק. בְּרַכּוּ

ביוחד יאמר ג"כ סיום המאמר אחר בנחורו דאנפין.

וְלוּמַר בְּרַכּוּ אֲתִי— הַמְּבָרַךְ, אֲתִי־דִיקָא דַּא שַׁבָּת
דְּמַעְלֵי שַׁבָּתָא. בְּרוּךְ יִי הַמְּבָרַךְ דַּא אֲפִיקוּ דְבִרְכָּאן מִמְּקוּרָא
דְּחַיִּי וְאַתֵּר דְּנַפְיָא מִנָּה כָּל־שְׁקִי לְאַשְׁקָאָה לְכָל־אָה.
וּבְגִין דַּאִיהוּ מְקוּרָא בְּרֹזָא דַּאֲתַת כְּיָמָא קְרִינָן לִיהַ הַמְּבָרַךְ
אִיהוּ מְבוּעָא דְבִירָא וְכִינָן דְּמִטְאָן הָתָם הָא בְּלָהוּ לְעוּלָם
וְעַד. וְהָא אִיהוּ בְּרוּךְ יִי הַמְּבָרַךְ לְעוּלָם וְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה וכו'.

בְּרָכוּ אֶת יְיָ הַמַּבְרִיךְ!

הזון

קהל וחזן בְּרוּךְ יְיָ הַמַּבְרִיךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

בְּרָכָה ראשונה לפני "שמע".

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עֲרֵבִים, בְּחֶכְמָה
פִּוְתָהּ שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה מִשְׁנָה
עֲתִים, וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, וְמַסְדֵּר
אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ
בְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וּלְיָלָה, גּוֹדֵל אוֹר
מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר, וּמַעֲבִיר
יוֹם וּמָבִיא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ.

אֵל חַי וְקַיִם, תָּמִיד וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעְרִיב עֲרֵבִים.

בְּרָכָה שְׁנִיָּה לִפְנֵי "שְׁמַע".

אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
 אֶהְבֶּת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
 אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂבְבָנוּ
 וּבְקוֹמָנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי
 תִּלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נַהֲגֶה
 יוֹמָם וּלְיָלָה.

וְאֶהְבֶּתְךָ אֵל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יחיד אומר אֵל מְלֶכֶךְ נֶאֱמָן.

^{דברים יז}
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

וְאֶהְבֶּת אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
 וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי

מִצֹּד הַיּוֹם עַל לִבְכֶּךָ. וּשְׁנִיתָם לְבִנְיָד וְדִבְרַת בָּם,
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ.
וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטוֹמֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ.
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

דברים יא. וְהָיָה אִם שָׁמַעַ תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר
אֲנִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם,
וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לִבְכֶּם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטָּר
אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסְפֹּת דִּגְגָה וְתִירֹשֶׁהָ
וַיִּצְהַרְךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתָהּ, וְאִכְלָתָ
וּשְׁבַעְתָּ. הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לִבְכֶּם, וְסִרְתָּם
וַעֲבַדְתָּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
אֵף יְיָ בָּכֶם, וַעֲצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה, אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם. וּשְׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי
אֱלֹהִים עַל לִבְכֶּם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וְקִשְׁרָתֶם אוֹתָם
לְאוֹת עַל יָדְכֶם, וְהָיוּ לְטוֹמֶפֶת בֵּין עֵינֶיכֶם, וּלְמִדְתָּם
אֲתֶם אֶת בְּנֵיכֶם, לְדַרְבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ,
וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ, וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וּכְתַבְתָּם עַל
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְרָהָם לֵאמֹר, לָתֵת לָהֶם,
בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ.

במדבר טו. וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל בְּגָדֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם; וְנָתַנוּ עַל צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת.
 וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל
 מִצְוֹת יי, וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶּם
 וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אֶתֶם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן
 תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי, וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
 לֵאלֹהֵיכֶם. אָנֹכִי יי אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לַהֲיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אָנֹכִי יי אֱלֹהֵיכֶם.
 סֵמֶן אָמַר בְּקוֹל דָּם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמַר.

בְּרָכָה ראשונה לאחר "שמע".

אָמַת וְאִמּוֹנָה כָּל זֹאת, וְקָיָם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זִוְלָתוֹ, וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל — עִמּוֹ; הַפּוֹדֵנוּ
 מִיַּד מַלְכִּים, מַלְכֵנוּ הַנּוֹאֲלָנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים,
 הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל אִיְבֵי
 נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, נִסִּים וְנִפְלְאוֹת עַד
 אֵין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים, וְלֹא נָתַן לַמוֹט
 רִגְלָנוּ. הַמְדְרִיכָנוּ עַל בְּמוֹת אִיְבֵינוּ וַיִּרֶם קִרְגָנוּ עַל
 כָּף שִׁנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה, אוֹתוֹת
 וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם; הַמִּכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל
 בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
 לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף, אֶת

רוֹדְפֵיהֶם וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַחוּמוֹת מִבַּע; וְרָאוּ בָנָיו
גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי כָמֹכָה בָּאֱלֹם יי? מִי כָמֹכָה נֶאֱדָר
בְּקִדְּשׁ? נוֹרָא תַהֲלֹת, עֲשֵׂה פֶלֶא!

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה; "זֶה
אֱלֹהֵי עָנּוּ, וְאָמְרוּ:

"יי, יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד!"

וַיֹּאמֶר: כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב; וַיִּגְּאֹל מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל.

בְּרָכָה שְׁנִיָּה לְאַחַר "שְׁמַע".

הַשְׂכִּיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּבָנוּ
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ,
וְתַקְּנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִתַּהֲרָה לְמַעַן
שְׁמֶךָ. וְחַגֵּן בַּעֲדֵנוּ, וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב, דָּבָר, וְחֶרֶב,
וְרָעָב, וְיָגוֹן; וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל
בְּנִימֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבֹאֵנוּ,

לַחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת
 רַחֲמִים וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַפּוֹרֵשׁ סִבַּת שָׁלוֹם,
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם.

לשבות לא.
 וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת,
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, בְּרִית
 עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הִיא
 לְעוֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ. ח"ק

לשלוש רגלים	לראש השנה	ליום כפור
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה	תִּקְעוּ בַּחֹדֶשׁ שׁוֹפָר,	כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר
אֶת מוֹעֲדֵי	בַּכֹּסֶה לַיּוֹם חֲגֻגוֹ. כִּי	עָלֵיכֶם לְמַהֲרָאֲתֵכֶם.
יְיָ אֵל בְּנֵי	חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא,	מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם, לִפְנֵי
יִשְׂרָאֵל: ח"ק	מִשְׁפָּט לֹאֲדֹתֵי יַעֲקֹב: ח"ק	יְיָ תִמְחָדּוּ: ח"ק

תפלת שלש רגלים ותפלת ראש השנה ויום כפור תמצא לחלץ אחר תפלת מוסף של ראש חודש.

תַּפִּלַּת לַיִל שַׁבָּת.

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
 אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל

עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות.
ומביא גואל לפני בנייהם למען שמו באהבה.

^{בש"ח} זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בקפר חיים, למענה אלהים חיים.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע.

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם. בקיץ מוריד המל.

מכלל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים.
סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו
לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות? ומי דומה לך, מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה.

^{בש"ח} מי כמוך אב הרחמן? זוכר יצוריו לחיים ברחמים.

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.

אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך
סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי,
האל הקדוש. ^(בש"ח) המלך הקדוש.

אתה קדש את יום השביעי לשמך.
תכלית, מעשה שמים וארץ. וברכתו
מכל הימים, וקדשתו מכל הזמנים;
ובן כתוב בתורתך:

שינה תדשה

מכלית—סוף, לסוף היצירה קבשה את השבת

וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם.
וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְכַל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ
אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ,
כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל מְלֹאכְתּוֹ, אֲשֶׁר
בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

יְשֻׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנִי, עִם מְקַדְּשֵׁי
שְׁבִיעִי, כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְנוּ מִמּוֹכָךְ, וּבְשִׁבְעִי רָצִיתָ בּוֹ
וְקִדְשָׁתוֹ, חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קִבְּרָתוֹ, וְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רָצָה נָא בְּמִנוּחַתָּנוּ; קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיָתֵן (וְשִׁים) חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ, שִׁבְעֵנוּ מִמּוֹכָךְ,
(וְשִׁמְחָנוּ) וְשִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְמַהֲרָ לִבְנוֹ לַעֲבֹדְךָ
בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לַעֲשׂוֹת—כְּמוֹ: וְעָשָׂה.

רָצָה בְּמִנוּחַתָּנוּ—תְּהִי מְנוּחָתָנוּ לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ. שִׁבְעֵנוּ—תֵּן לָנוּ עַד כְּרִי
שְׁבִיעָה. וְמַהֲרָ לִבְנוֹ—מִמַּחֲשַׁבַּת חָטָא וְשׁוֹן. וְהִנְחִילָנוּ וְכו'—כְּלוּמַר, יָתֵן לָנוּ לְהִתְעַנֵּן
עַד הַשַּׁבָּת שְׁנוֹנָהוּ בָּהּ וְיִקְרָא מְנוּחָה שְׁלָמָה.

קִדְשֵׁךְ, וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אֱהָבֵי שְׁמֶךְ. וַיְנַחוּ בְּתֶ
בֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךְ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדְשֵׁי הַשַּׁבָּת.

רִצָּה יי אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל, וּבְתַפְלָתָם (וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה), וַהֲשֵׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
וּתְפַלְתָּם (מִחֲדָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים כאן יעלה ויבא.

וּתְחַזְּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנִחנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרנו) צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אֵתָה הוּא דָּדוֹר וָדוֹר
נוֹרָה לָךְ וְנִסְפָּר תִּהְיֶה לָּךְ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַפְשְׁךָ שֶׁבָּכַר יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל

בראש חודש ובחול המועד אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲרָה וְיִבֹּא וְיִגִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע,
וְיַפְקֵד וְיִזְכֹּר וְיַכְרִיז וְיַפְקִדוּנָנוּ, וְיַכְרִיז אֲבוֹתֵינוּ, וְיַכְרִיז מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
עָבְדְּךָ, וְיַכְרִיז יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ, וְיַכְרִיז כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה, לְמוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים, וּלְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לחוד"מ ספוט

לחוד"מ ספח

לראש חודש

חג הסבבות

חג המצות

ראש החודש

הַיּוֹם. וְזָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹבָה, וּפְקִדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אַף מִלֶּדֶת חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה

נפלאותיך וטובותיך שפכל עת, ערב ובקר וצהריים,
הטוב—כי לא כלו רחמיך, והמרחם—כי לא תמו חסדיך—
כי מעולם קונו לך. בשבת חנכה אומרים כאן „של הנסים“.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

בש"ת וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שלוש רב על ישראל עמך תשים לעולם, כי אתה הוא
מלך אדון לכל השלום, וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך
את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. בספר
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

לשבת חנכה.

ועל הנסים ועל הפרקן, ועל הנבירות, ועל התשועות,
ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות, שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה.

בימי מתתיהו בן יוחנן בהן גדול חשמונאי ובניו בשעמדה מלכות יון
השעיה על עמך ישראל, להשפיתם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך,
ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, ברת את ריבם, בנת
את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזרים ביד עסקי
תורתך; ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניו לדיבר ביתך, ופנו את
היכלך, ומהרו את מקדשך, והדליקו גרות במצרות קדשך, וקבעו
שמונת ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמם גם נפלא ונודת
לשמך הגדול סלה: ימי „חנכה“ אלו להודות ולהלל לשמך הגדול. ועל כלם וכו'

בש"ת בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, וגזרות טובות ישועות
ונחמות נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים
ולשלום, ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי.

אלהי! נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה,
ולמקללי—נפשי תדום, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי
בתורתך, ואחרי מצותיך תרדוף נפשי, וכל הקמים
והחושבים עלי לרעה, מהרה הפר עצתם וקלקל
מחשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואחרי אבותי שרא
תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, ושרא
אכעוס היום ושרא אכעיסך. ותצילני מיצר הרע, ותן
כלבי הכנעה וענוה. מלכנו ואלהינו, יחד שמך בעולמך
בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך וקבץ קבוץ נגלות
ופדה צאנך ושמח עדתך. עשה רמזן שמך, עשה רמזן
י מינך, עשה רמזן תורתך, עשה רמזן קדשתך. רמזן
יחלצון ידיך, הושיעה ימין וענני. יהיו רצון אמרי פי,
והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום במרומו,
הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
קדמוניות, וערבה לך מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם ובשנים קדמוניות.
הש"ץ והקהל אומרים ויכלו ואח"כ אומר הש"ץ ברכת מעין שבע. וא"א אותה
בליל ראשון של פסח אם חל בשבת.

בראשית א.
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום השביעי

וַיִּקְדָּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שַׁבָּת מִכָּל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

חֹן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֶלְיוֹן, קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

מִעֵין שְׁבַע.

קהל מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ, מְחַיֶּה מֵתִים
בְּמֵאמְרוֹ. הָאֵל (בש"ת המלך) הַקָּדוֹשׁ שְׂאִין
כְּמוֹהוֹ. הַמְּנִיחַ לַעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבָּת קָדְשׁוֹ,
כִּי בָם רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבֹד
בִּירָאָה וּפְחָד, וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם
תָּמִיד מִעֵין הַפְּרָכּוֹת. אֵל הַחוּדָאוֹת,
אֲדוֹן הַיְשָׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמַבְרִיךְ
שְׂבִיעִי, וּמְנִיחַ בְּקִדְשָׁהּ, לָעַם מְדֻשָּׁנִי
עֲנֵג, זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ-ה' הָיָה מִגֵּן וּמִחֶסֶד לְאֲבוֹתֵינוּ בְּדַבְּרֵי פִּיו. כִּי בָם-בְּעַמּוֹ.
מִעֵין הַפְּרָכּוֹת-בְּמֹו נִסָּח הַפְּרָכּוֹת תִּקְבְּעַ מִרְבוּתֵנוּ. אֵל תְּחוּדָאוֹת-אֵל אֲשֶׁר טוֹב
וְנָכוֹן לְחֹדוֹת לּוֹ. שְׂבִיעִי-יוֹם שְׂבִיעִי, מְדֻשָּׁנִי עֲנֵג-שְׂבִיעִי עֲנֵג שַׁבָּת כְּמִדְּשׁוֹ וְשִׁמּוֹ.
זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית-הַשַּׁבָּת הִיא זָכָר, כִּי בְּשֶׁשֶׁת יָמִים נִבְרָא הָעוֹלָם.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רִצָּה נָא בְּמִנוּחֵתֵנוּ; קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן (וְשִׁים) חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ.
 (וְשִׁפְחָנוּ) וְשִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְמַהֲרָ לָבֵנוּ לַעֲבֹדְךָ
 בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן לַשַּׁבָּת
 קִדְּשָׁךְ, (וְיִשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אֱהָבֵי שִׁמְךָ). וַיְנַחוּ
 בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
 מִקִּדְּשֵׁי הַשַּׁבָּת. קריש שלם

א"א במה מדליקין ביו"ט שחל בע"ש. ובשבת חוה"מ. וכן יו"כ וי"ט שחל בשבת אין אומרים.

משניות ממסכת "שבת" במקום הלמוד.

(א) בַּמָּה מְדַלִּיקִין וּבַמָּה אֵין מְדַלִּיקִין? אֵין מְדַלִּיקִין לֹא בְלֶבֶשׁ, וְלֹא
 בְּחֶסֶן וְלֹא בְּכֶלֶךְ, וְלֹא בְּפִתִּילַת הָאֵידִן, וְלֹא בְּפִתִּילַת הַמְדֻבָּר, וְלֹא בִירוּקָה
 שֶׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם; לֹא בְּזֶפֶת, וְלֹא בְּשַׁעֲזָה, וְלֹא בְּשִׁמּוֹן קִיק, וְלֹא בְּשִׁמּוֹן
 שֶׁרָפָה, וְלֹא בְּאַלְיָה, וְלֹא בְּחֶלֶב. נָחוּם הַמְדִּי אוֹמֵר: מְדַלִּיקִין בְּחֶלֶב
 מִבָּשִׁיל, וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים: אֶחָד מִבָּשִׁיל וְאֶחָד שְׂאִינוּ מִבָּשִׁיל אֵין
 מְדַלִּיקִין בּוֹ.

(ב) אֵין מְדַלִּיקִין בְּשִׁמּוֹן שֶׁרָפָה בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר:
 אֵין מְדַלִּיקִין בְּעֶמְרָן מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת. וְחֻכָּמִים מְתִירִין בְּכָל הַשְּׂמָנִים:
 בְּשִׁמּוֹן שְׂמֹשְׁמִין, בְּשִׁמּוֹן אֲגֻזִּים, בְּשִׁמּוֹן צִנּוֹנוֹת, בְּשִׁמּוֹן דָּגִים, בְּשִׁמּוֹן
 פִּקְעוֹת, בְּעֶמְרָן, וּבְגִשְׁט. רַבִּי מֵרְפוֹן אוֹמֵר: אֵין מְדַלִּיקִין, אֲלֹא בְּשִׁמּוֹן
 זֵית בְּרֶבֶךְ.

(ג) כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ, אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ, אֲלֹא פִשְׁתָּן, וְכָל
 הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ, אֵינוּ מִשְׁמָא מִכַּמַּת אֱהָלִים, אֲלֹא פִשְׁתָּן.

(ד) פִּתִּילַת הַבְּגָד שֶׁקָּלָה וְלֹא הִבְהֵבָה – רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: מִמָּאָה
 הִיא וְאֵין מְדַלִּיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: מְהוּרָה הִיא וּמְדַלִּיקִין בָּהּ.

(ה) לא יקוב אדם שפופרת של ביצה, וימלאנה שמן, ויתלנה על פי הגר, בשביל שתהא מנופפת, ואפילו היא של חרס. ורבי יהודה מתיר. אבל אם חברה היוצר מתתלה מתר, מפני שהוא כלי אחד. (ו) לא ימלא אדם קערה שמן, ויתלנה בצד הגר, ויתן ראש תפתילה בתוכה, בשביל שתהא שואבת. ורבי יהודה מתיר.

(ז) המכבה את הגר, מפני שהוא מתירא מפני עובדי כוכבים, מפני לסטים, מפני בית רעה או בשביל החולה שישן פמור; פתס על הגר, פתס על השמן, פתס על התפילה — חיב. רבי יוסי פוטר בקלו. חוץ מן התפילה, מפני שהוא עשה פתס.

(ח) על שלש עבירות נשים בשעת לדתן, על שאינן ותיורות. נגדה, פתלה ובהלקת הגר.

(ט) שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם השקה: עשיתם? עברתם? הדליקו את הגר! ספק השקה ספק אינה השקה — אין מעשרין את הדאי, ואין מטבילין את הכלים, ואין מדליקין את הגרות, אבל מעשרין את הדמאי, ומעריבין וטומעין את החמין.

תנא אמר רבי חנינא, חיב אדם למשמש בגדיו בערב שבת עם השקה, שמא ישבח ויצא. אמר רב יוסה, חלקתא רבנא לשבתא.

סוף מסכת ברכות.
אמר רבי אלעזר, אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שגאמר: וכל בנך למודי יי, ורב שלום בנך; אל תקרי: "בנך", אלא: בונך. שלום רב לאחבי תורתך, ואין למו מכשול. יהי שלום בחילך, שלום — בארמנותיך. למען אחי ורעי, אדברה גא שלום בך. למען בית יי אלהינו, אבקשה טוב לך. יי עז לעמו יתן, יי יברך את עמו בשלום.

בדי שדי רבני.

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעוה; וימליך מלכותה, ויצמח הודקנה ויקרב (י"א קץ) משיחה. בתיכון וביומיוכו, ובתי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב — ואמרו: אמן.

קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי.

יִתְּכֶרֶךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְּפֹאֶר, וַיִּתְּרוֹמֵם, וַיִּתְּנֶשָׂא, וַיִּתְּהַדָּר, וַיִּתְּעַלֶּה, וַיִּתְּהַלֵּל, שְׁמֹה דִקְדָּשָׁא—בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא (כש"ת וְלֵעֲדָא מִכְד) מִן כָּל בְּרַבְתָּא וְשִׁירָתָא, תִּשְׁבְּחָתָא וְנִחְכָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא—וְאִמְרוּ: אָמֵן!

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן, וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, וְעַל כָּל מֵאן דְּעִסְקִין בְּאוֹרֵיתָא, דִּי בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי בְּכָל אֲתֵר וְאַתְר—יְהֵא חֲזוֹן וְלִבּוֹן שְׁלָמָא רַבָּא, תְּנָא וְחִסְדָּא, וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וְכוּנְיֵי רִיתֵי וּפּוֹרְקָנָא מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמִינָא—וְאִמְרוּ: אָמֵן!

חֲיוֹן יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִינָא וְחַיִּים טוֹבִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ: אָמֵן!

חֲיוֹן עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה בְּרַחֲמָיו שְׁלוֹם, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ: אָמֵן!

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָא לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֵא עֲשֵׂנוּ כְּגוּיֵי הָאֲרֻצּוֹת, וְלֹא שְׁמֵנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֵא שֵׁם חִלְקֵנוּ בָּהֶם, וְנִרְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנֵם. —וְאִנְחָנוּ בּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹרִים, לְפָנֵי מִצְדָּא מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ, בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹמָה שְׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָר בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנִת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אָמֵת — מְלִכְנוּ, אָפֶס זוּלָתוֹ, כְּכָתוּב בְּתוֹרָתוֹ: „וַיִּדְעָת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָרְכָהּ, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד“.

עַל בֶּן נִקְוָה לָהּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָדָה, לְהַעֲבִיר גְּלוּתָם מִן הָאֶרֶץ, וְהַאֲלִילִים בְּרוֹת יִבְרָתוֹן, לְתַמְנָן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שׂוּדִי, וְכָל בְּנֵי בֶשֶׁר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ רְחֻמּוֹת אֱלֹהִים כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִבְרִירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלָה כִּי לָהּ תִּכְרַע כָּל בְּרִיךְ, תִּשְׁבַּע כָּל דָּשׁוֹן, רְפָנִידָהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְּנוּ וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹלָם

מַלְכוּתָהּ, וְתַמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּהּ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תַּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּכָתוֹב בְּתוֹרָתָהּ:
יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד! וְנֹאמַר: "וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ.
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד." קִדִּישׁ יְתוֹם

משלי ג. אַל תִּירָא מִפֶּחַד פֶּתָאִים, וּמִשָּׂאת רָשָׁעִים כִּי תִבָּא.

ושע' ח. עֲצֵנוּ עֲצָה וְתִפְרָה, וְדַבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמָנוּ אֵל.

שם מו. וְעַד וְקִנְיָה אֲנִי הוּא, וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֹּל;

אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֲשָׂא, וְאֲנִי אֶסְבֹּל וְאֶמְלֹט.

(כתב רש"ל שצ"ל בסוק זה) אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ, וְיִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֶיךָ.

מִנְהַג יִשְׂרָאֵל לְבָרֵךְ אֶת הַיְלָדִים בְּלִילֵי שֶׁבֶת בְּשָׂבָאִים מִבֵּית הַכְּנֻסֶת.

לְנִמְכָּה.

לְדָבָר.

יְשִׁימָךְ אֱלֹהִים בְּאִפְקֵי־וּבְמִנְשָׁה. | יְשִׁימָךְ אֱלֹהִים בְּשֶׁרֶה־רִבְקָה, רַחֵל וְלֵאָה.

וּבְרַב־יְיָ וּיְשִׁמְרֶךָ. יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲמֶךָ. יֵשֵׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם.

בְּשָׂבָא מִבֵּית הַכְּנֻסֶת לְבֵיתוֹ יֹאמַר זֶה:

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם, מַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת, מַלְאָכֵי עֲלִיּוֹן,

מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא! ג"פ

בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם, מַלְאָכֵי הַשָּׁלוֹם, מַלְאָכֵי עֲלִיּוֹן,

מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא! ג"פ

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם—בְּבוֹחִינוּ אֲמַרוּ: כִּי מַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת מְלוּיִם לֹא לְאָדָם בְּעֵיב שֶׁבֶת
סִבִּית הַכְּנֻסֶת לְבֵית, וְעַד כֵּן מְבָרְכִים אֶת הַמַּלְאָכִים בְּשָׁלוֹם בְּבוֹאָם וּבִצְאָתָם.

בְּרִכּוֹנִי לְשָׁלוֹם, מִלְּאֲכִי הַשָּׁלוֹם, מִלְּאֲכִי עֲלִיּוֹן,
מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא! ג"פ

צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם, מִלְּאֲכִי הַשָּׁלוֹם, מִלְּאֲכִי עֲלִיּוֹן,
מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא! ג"פ

תהלים צא. כִּי מִלְּאֲכִי יֵצֵא לָךְ, לְשִׁמְרֶךְ בְּכָל הַרְכִּיךְ.
שם קכא. יְיָ יִשְׁמַר צֵאתְךָ וּבּוֹאֶךָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

משלי לא.

אִשֶּׁת חַיִּל מִי יִמָּצֵא?

בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ,

גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע,

דִּרְשָׁה צֶמֶד וּפִשְׁתִּים,

הִיָּתָה כְּאֵנִיּוֹת סוֹחֵר.

וְתָקַם בְּעוֹד לַיְלָה, וְתָתַן טָרֶף לְבֵיתָהּ, וְחָכְּ לִנְעוֹתֶיהָ.

זָמְמָה שָׂדֶה — וְתַקְחָהּ,

חֲנָנָה בַּעֲזוֹ מִתְּנִיָּה.

מִפְּרֵי כִפְיָהּ נִמְצְאָה בָּרֶם,

וְתֵאֱמַר זִרְעֶתִּיהָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אִשֶּׁת חַיִּל — שֶׁבֶת נִקְרְאָת "אִשֶּׁת חַיִּל", "עֲשֵׂרֶת בַּעֲלָהּ" (כִּמּוֹ בְּשִׁיר "לֵבָב דּוֹדִי")
וְעַל כֵּן אֹמְרִים פְּזוֹן זֶה הַמְדַּבֵּר בְּשִׁבְחָהּ אִשֶּׁת חַיִּל. שָׁכַן מִבֵּינָהּ שֶׁבֶת בְּרָכָה וְעָנָה
לְמַבְבְּרֶיהָ כְּאִשֶּׁת חַיִּל לְבַעֲלָהּ. מִכְּרָה — מִחִירָה רְחוֹק וְגִדּוֹל הַרְבֵּה יָתֵר מִסְּפִינִים (אֲבָנִי
חֹן כֹּרֵאִים). וְשָׁלַל — כָּל סֵה שֶׁנִּמְצָא בְּבֵית. בְּחָפְזֵי כִפְיָהּ הַחֲפָצוֹת בַּעֲבוּדָה.
כְּאֵנִיּוֹת סוֹחֵר — מִמְּבִיאוֹת סוֹחֵר מִמֶּרְסָקִים. טָרֶף — מִזוֹן. וְחָכְּ — דָּבָר קָבוֹעַ וְנֹשֵׂא
(בְּעִשְׂטִימִשְׁט) בַּעֲבוּדָה וּמִזוֹן. זָמְמָה שָׂדֶה — גִּמְרָה לְקִנּוּת שָׂדֶה — תַּקְנָהּ: מִפְּרֵי כִפְיָהּ —
בְּכִסְפָּה שֶׁרָכְשָׁה לָּהּ בַּעֲמַל כִּפְיָהּ. חֲנָנָה בַּעֲזוֹ — בְּלוֹמַר תִּתְאֲמֵן וְתִתְחַסֵּן

מַעֲמָה כִּי טוֹב סָחָרָה, לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה נִגְרָה.
 יְדִיהָ שֶׁלָּחָה בְּכִישׁוֹר, וּכְפִיהָ תִמְכּוּ פֶלֶךְ.
 כָּפָה פֶּרֶשָׁה לָעֵנִי, וַיְדִיָּה שֶׁלָּחָה לְאַבְיוֹן.
 לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלָן, כִּי כָל בֵּיתָהּ לָבֶשׂ שָׁנִים.
 מְרַבִּדִים עָשְׂתָה קָה, שֶׁשׁ וְאַרְנָמָן לְבוּשָׁה.
 נֹדַע בִּשְׁעָרִים בַּעֲלָה, בְּשֻׁבָתָהּ עִם זִקְנֵי אֶרֶץ.
 סָדִין עָשְׂתָה וּתְמָכָה, וַחֲגוּר נִתְּנָה לְכַנְעֵנִי.
 עַז וְהָדָר לְבוּשָׁה, וּתְשַׁחֵק לְיוֹם אַחֲרוֹן.
 פִּיהָ פִּתְחָה בְּחֻכְמָה, וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה.
 צוּפִיהָ הִלִּיכוֹת בֵּיתָהּ, וְלָחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכֵל.
 קָמָו בְּנִיָּה וַיֹּאשְׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ – וַיַּהֲלֵלָהּ.
 רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל, וְאַתָּה עֲלִית עַל בִּכְלָהּ!
 שָׁקָר חֶחֶן, וְהָכֵל חִפּוֹ, אֲשֶׁה יִרְאֶת יְיָ הִיא תִתְהַלֵּל.
 תָּנוּ לָהּ מִפָּרִי יְדִיהָ, וַיַּהֲלִלוּהָ בִּשְׁעָרִים מַעֲשִׂיהָ.

שִׁירָה הַדָּשָׁה

בעֲבֹדְתָהּ. מַעֲמָה וּגו' – בְּשֶׁהֲרִישָׁה כִּי תִרְאֶה כְּרֵכָה בַּעֲמָלָה – פֶּעֶבֶר בִּם בְּלִילָה.
 סָחָרָה – קִנְיָנָה. כִּישׁוֹר – *прялка* – רֹאקְעֵנְשִׁטְאק. פֶּלֶךְ – *веретено* – שְׁפִינְדֵּעַל. פֶּרֶשָׁה לָעֵנִי –
 קָמָה לֹא דִי מִחֲסוּרָו, לְבוּשׁ שָׁנִים – בְּגָדֵי תוֹלַעַת שָׁנִי. וַיֵּשׁ מִפָּרֶשִׁים שָׁנִים כְּמוֹ שָׁנִים,
 בְּלוּמָר, בְּגָדֵי מִשְׁנָה, בְּגָד עַל בְּגָד. מְרַבִּדִים – מַצְעוֹת לְמִשְׁכָּב. נֹדַע בִּשְׁעָרִים בַּעֲלָה –
 כִּי קָה יָאֵחַ בַּעַל גִּבְכָּר הִוְשִׁיב בְּשַׁעַר הַמִּשְׁפָּט. סָדִין – *простыня* – בַּעֲמָלָאקְעוֹ. לְכַנְעֵנִי –
 לְסוּחָר. וְתִשְׁחֵק לְיוֹם אַחֲרוֹן – בְּלוּמָר, לֹא תִדְאָג לְיוֹם מָחָר, כִּי הַכֹּל נִכּוֹן לְפָנֶיהָ עַד יוֹמָהּ
 הָאֲחֵרִין. צוּפִיהָ הִלִּיכוֹת בֵּיתָהּ – תִּשְׁנִים עַל הַתְּהַנֵּת בֵּיתָהּ. לָחֶם עֲצָלוֹת – לָחֶם שֶׁרֹא
 עָמְלָה בּוֹ, וַיֹּאשְׁרוּהָ – וַיִּשְׁבְּחוּהָ. עֲלִית עַל בִּכְלָהּ – עֲלִית לְמַעֲלָה מִכָּל. וַיַּהֲלִלוּהָ בִּשְׁעָרִים
 מַעֲשִׂיהָ – מַעֲשִׂיהָ הֵם בַּעֲצָמָם וַיַּהֲלִלוּהָ.

מִצְוָה לְקַדֵּשׁ עַל מִנּוּן , וְאִם אֵין לוֹ מִנּוּן מְקַדֵּשׁ עַל
טַפְת , וְאִסּוּר לְשִׁעוּם מְאוּמָה קוֹדֵם קְדוּשׁ אֲפִילוּ בַיּוֹם .

בַּלְחֹשׁ יְיָדֵי עֶרֶב יְיָדֵי בֶקֶר .

יוֹם הַשְּׁשִׁי . וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
וְכָל צְבָאָם . וַיְבַרְךְ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִלֵּאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה , וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלָאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה .
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי , וַיְקַדֵּשׁ
אֹתוֹ , כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלָאכֶתוֹ ,
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת .

עַל חַפְת בְּרִשׁוֹת מִרְגָּן וּרְבִגָּן וּרְבֹמִי :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ , אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ .

עַל חֵיוֹן סִבְרֵי מִרְגָּן וּרְבִגָּן וּרְבֹמִי :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ , אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם , בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן .

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ , אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם , אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וּרְצָה בָּנוּ , וּשְׁבַת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
הִנְחִילָנוּ , וּזְכוּנוֹ לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית , כִּי הוּא יוֹם ,
תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ , וְכֵן לִיצִיאַת מִצְרָיִם . כִּי כֵן

חֲרָתָהּ וְאוֹתָנוּ קִדְשָׁתָהּ מִכָּל הָעַמִּים. וְשַׁבַּת קִדְשָׁהּ
אֶתְהַבֶּה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקִדְשׁ הַשַּׁבָּת.

וּמִירוֹת לַלֵּיל שַׁבָּת.

כָּר מְקִדְשׁ שְׂבִיעִי פְּרָאוֹי לוֹ, כָּל שׁוֹמֵר שַׁבָּת בְּדַת מַחְלָלוֹ.
לָקְרוֹ הַרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי פָּעִלוֹ, אִישׁ עַל מַהֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל דָּגְלוֹ.
אוֹתָבִי יְיָ תִּמְחִים כְּבִנְיוֹ אֲרִיאֵל, בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שִׁישׁוֹ וְשִׁמְחוֹ בְּמִקְבְּלִי
מִן נְחִילָאֵל, בָּם שְׂאוֹ יִדְבֵּק קֹדֶשׁ וְאִמְרוּ לְאֵל. בְּרוּךְ יְיָ, אֲשֶׁר נָתַן
מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

דוֹרְשֵׁי יְיָ זָרַע אֲבָרְדָם אוֹתָבוּ, תִּמְאַתְרִים לְצֵאת מִן הַשַּׁבָּת וּמִמְהָרִים
לְבֹא, שְׂמִחִים לְשִׁמְרוֹ וּלְעֶרֶב עֲרוּבוֹ, זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נִקְלָה וְנִשְׁמָחָה
בוֹ. וְלָקְרוֹ תוֹרַת מֹשֶׁה בְּמִצְוֹת שַׁבָּת גְּרוּסָה, תְּרוּתָהּ לַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי
זִכְלָהּ בֵּין רַעוּתֶיהָ מִשְׁבָּחָה. מְהוּרִים יִירָשׁוּהָ וּקְדֻשָּׁתָהּ בְּמִאֲמַר כָּל אֲשֶׁר
עָשָׂה, וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִי מְלֹאכֶתָהּ אֲשֶׁר עָשָׂה.

יוֹם קִדּוּשׁ הוּא מְבֹאֵר וְעַד צֵאתוֹ, כָּל זָרַע יַעֲקֹב וּבְפִדּוּהוּ בְּדָבָר
הַמְּלֶכֶת וְדָתוֹ, לְגוֹת בּוֹ וּלְשִׁמּוֹת בְּתַעֲנוּג אֲכוּל וְשָׂתוֹ, כָּל עַדַּת יִשְׂרָאֵל
יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ. מִשְׁךְ תִּסְבֶּדֶךְ לִידְעֶיךָ אֵל קִנְאָ וּנְקָמָה, נִזְמָרִי לַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי
זְכוֹר וְשִׁמּוֹר לְהִקָּם, שְׂמִיחָם כְּבִנְיָן שְׁלָם בְּאוֹר פְּנִיךָ תִּבְהִיקָם, יִרְוֶן
מִשְׁנֵי בִיתְךָ וְנִחַל עֲדִימְךָ תִּשְׁקָם.

עֲזוֹר לִשׁוֹכְתִּים בַּשְּׂבִיעִי בְּתָרִישׁ וּבִקְצִיר עוֹלָמִים, פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה
קָמָה, סוֹעֲדִים בּוֹ לְבָרֶךְ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, עֲדָתָם תִּצְהִיר בְּאוֹר שַׁבָּעַת
תָּמִים, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְהַבַּת תָּמִים, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים.

מנוחה ושמחה אור ליהודים, יום שבתון יום מחמדים, שומרינו
יוזכרו הקדוה מעידים, כי לשייח כל ברואים ועומדים.

שמי שבנים ארץ וימים, כל צבא מרום גבוהים ורמים, פגין
ואדם וחת ורמים, כי ביה יי צור עולמים.

הוא אשר דבר לעם סגלתו, שמור לקדשו מבוא ועד צאתו,
שבת קדש עם חמדתו, כי בו שבת אל מכל מלאכתו.

במצות שבת אל יחליצך, קום קרא אליו יחיש לאמצך. נשמת כל
חי וגם בעריצך, אכול בשמחה, כי כבר רצך.

במשנה לחם ומדוש רבה, ברוב מטעמים ויום נדיבה, יזכו לרב
טוב המתענגים בה. בביאת גואל לחיי העולם הבא.

י זה רבון עלם ועלמיה, אנת הוא מלכא מלך מלכיה, עובר
גבורתך ותמהיה, שפר קדמך להחיה.

זה רבון עלם ועלמיה, אנת הוא מלכא מלך מלכיה.

ש בחין אמר צפרא ורמשיא, לך אלהא קדישא, די ברא כל נפשא.
עירין קדישין ורגי אנשא, חיות ברא ועיפי שמיה.

זה רבון עלם ועלמיה, אנת הוא מלכא מלך מלכיה.

ר ברבין עיבתך ותמיפין, מכיך רמיה ונחף פסיפין, לו יחיה גבר
שגין אלפין, לא ועול גבורתך בחושבניה.

זה רבון עלם ועלמיה, אנת הוא מלכא מלך מלכיה.

א ליה די לה יקר ורבותא, פרוק ית ענך מפום אריותא, ואפיק
ית עמך מוגו גלותא, עמך די בחרת מכל אפיה.

זה רבון עלם ועלמיה, אנת הוא מלכא מלך מלכיה.

ל מקדשך תוב ולקדש קדישין, אחר די בה יחדון רוחין ונפשין.
ויזכרון לך שירין ורבשין, בירושלם קרתא דשופריא.

זה רבון עלם ועלמיה, אנת הוא מלכא מלך מלכיה.

צוּר מִשְׁלֹ אֶבְלָנוּ, בָּרְכוּ אֲמוּנִי.

שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ כְּדָבָר יי.

הֵן אֶת עוֹלָמוֹ, רוֹעֵנוּ אֶבְיָנוּ,

אֶבְלָנוּ אֶת לְחָמוֹ, וַיֵּינוּ שְׁתִּינוּ,

עַל בֶּן נֹדֶדָה לְשָׁמוֹ, וַנִּהְלָלוּ בְּפִינוּ,

אֲמָרְנוּ וְעָנִינוּ, אֵין קְדוֹשׁ כִּי!

צוּר מִשְׁלֹ אֶבְלָנוּ, בָּרְכוּ אֲמוּנִי. שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ כְּדָבָר יי.

בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה, נִבְרַךְ לְאַלְהֵינוּ,

עַל אֶרֶץ הַמֶּדֶה טוֹבָה, שֶׁהִנְחִיר לְאַבּוֹתֵינוּ.

מִזֶּיֶן וְצִדָּה הַשְׁבִּיעַ לְנַפְשָׁנוּ,

הַסִּדּוּ נִבְרַךְ עָלֵינוּ, וְאַמֶּת יי!

צוּר מִשְׁלֹ אֶבְלָנוּ, בָּרְכוּ אֲמוּנִי. שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ כְּדָבָר יי.

רַחֵם בְּחַסְדֶּךָ, עַל עַמֶּךָ צוּרְנוּ,

עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וְכוֹל בֵּית תְּפִאֲרוֹתֶיךָ

בֶּן דָּוִד עֲבֹדֶךָ, יָבֹא וַיִּגְאֹלֵנוּ

רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ יי.

צוּר מִשְׁלֹ אֶבְלָנוּ, בָּרְכוּ אֲמוּנִי. שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ כְּדָבָר יי.

יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ, עִיר צִיּוֹן תְּמִלָּא,

וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ, וּבִרְנָנָה נִעְלָה,

הַרְחֵמֵן הַנִּקְדָּשׁ, יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלָּה,

עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא, כְּבִרְבֶּת יי.

צוּר מִשְׁלֹ אֶבְלָנוּ, בָּרְכוּ אֲמוּנִי. שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ כְּדָבָר יי.

מתחילין מן מה טובו עד האדרת והאמונה ואח"כ אומרים זה.

הודו לַיְי קִרְאוּ בְשִׁמּוֹ, הוֹדִיעוּ בְעַמִּים עֲלִילוֹתַי.
שִׁירוּ לוֹ, זַמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְכָל נִפְלְאוֹתָיו. הִתְהַלְלוּ
בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב מִבְּקָשֵׁי יֵי. הִרְשׁוּ יֵי וְעִזּוּ,
בְּקִשׁוֹ כְּנִי תְּמִיד. וְזָרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתִי
וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ. זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו.
הוּא יֵי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו. וְזָרוּ לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ, דָּבָר צוּרָה לְאַלְפֵי הָדוֹר. אֲשֶׁר כָּרַת אֶת
אֲבֹרָתָם, וְשִׁבּוּעָתוֹ לְיִצְחָק. וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק,
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם. לֵאמֹר: "לֵךְ אַתָּן אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלָתְכֶם". בְּהִיוֹתְכֶם מֵתֵי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגֵרִים
בָּהּ. וַיִּתְּהֲלֹכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר;
לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים. "אֵל
תִּגְעֶנּוּ בְּמִשְׁיחֵי, וּבְנִבְיָאֵי אֵל תִּגְעֶנּוּ". שִׁירוּ לַיְי כָּל
הָאָרֶץ, בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ. סִפְּרוּ בְּנוֹתֵי
אֶת כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו. כִּי גִדּוֹל יֵי וּמְהֻלָּל
מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים. כִּי כָל אֱלֹהֵי
הָעַמִּים—אֱלִילִים, וַיֵּי שָׁמַיִם עָשָׂה. הוֹד וְהַדָּר לְפָנָיו,
עוֹ וְחִדּוּהַ בְּמִקְוָמוֹ. הָבוּ לַיְי, מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים; הָבוּ
לַיְי כְּבוֹד וְעִזּוֹ. הָבוּ לַיְי כְּבוֹד שִׁמּוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה
וּבָאוּ לְפָנָיו. הִשְׁתַּחֲווּ לַיְי בְּהַדָּרַת קִדְשׁ, חִילוּ מִלִּפְנֵי
כָּל הָאָרֶץ, אֶת תְּבוֹן תִּבְל כָּל תְּמוּטָה. יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֵּאמְרוּ בְּנוֹתֵי: יֵי מֶלֶךְ! יִרְעֵם הָיִם וּמִלְּאוּ.

יַעֲלֹן הַשָּׁדָה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ; אֹז יִרְנְנוּ עַצִּי הַיַּעַר,
מִלִּפְנֵי יי כִּי בָא לְשֹׁפֹט אֶת הָאָרֶץ. הוֹדוּ לַיי, כִּי
טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ! וְאָמְרוּ: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו,
וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ,
לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתִהְלָתְךָ. בָּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִן
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם! וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם: אֱמֵן וְהִלֵּל
לַיי. רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַהֵדֶם רִגְלָיו קְדוֹשׁ
הוּא. רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדִשׁוֹ, כִּי
קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית,
וְהִרְבָּה לְהַשְׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. אַתָּה יי
לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִדְךָ וְאַמֶּתְךָ תִּמְיֹד יַצְרוּנִי.
זְכוּר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדֶּיךָ, כִּי מִעוֹלָם הִמְדָּה. תִּגְּדוּ עוֹ
לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גִּאֲוֹתוֹ, וְעִזּוֹ — בְּשִׁחָקִים. נוֹרָא
אֱלֹהִים מִמֶּקְדָּשֶׁיךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת
לָעָם — בָּרוּךְ אֱלֹהִים! אֵל נִקְמוֹת יי, אֵל נִקְמוֹת,
הוֹפִיעַ! הַנָּשִׂא, שִׁפְט הָאָרֶץ! הֲשִׁב גְּמוּלָה עַל גֵּאִים.
לַיי הִשְׁוּעָה, עַל עַמֶּךָ בִּרְכָתְךָ סֶלָה. יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ,
מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה. יי צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם
בְּמִטָּה בָךְ. יי הוֹשִׁיעָה! הַמְלִיךְ יַעֲגֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ.
הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֶךְ אֶת גִּחְלָתְךָ, וְרַעַם וְנִשְׂאֵם
עַד הָעוֹלָם. גַּפְשָׁנוּ חֲכָתָה לַיי, עֲזָרְנוּ וּמִגְנוּנוּ הוּא. כִּי
בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ, כִּי בְשֵׁם קְדִשׁוֹ בְּטַחְנוּ. יְהִי חֲסִדְךָ

יְיָ עֲלֵינוּ, כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ. הֲרֵאנוּ יְיָ חֲסִידְךָ, וַיִּשְׁעֶךָ
תִּתֵּן לָנוּ. קוֹמָה עֲזֹרָתָה לָנוּ, וּפָדֵנוּ לְמַעַן חֲסִידְךָ. אֲנֹכִי
יְיָ אֱלֹהֶיךָ, הַפְעַלְךָ מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם. הֲרַחֵב פִּיךָ
וְאִמְלֵאֲהוּ. אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁבַכְהָ לוֹ, — אֲשֶׁרִי הָעַם
שֵׁי אֱלֹהָיו! וְאֲנִי בְּחֲסִידְךָ בְּמַחֲתִי, יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעַתְךָ;
אֲשִׁירָה לְיְיָ, כִּי גָמַל עָלַי.

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת, לְדָוִד. אֲרוּמָמָךְ יְיָ, כִּי דִלִיתָנוּ,
וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אֲבִי לִי. יְיָ אֱלֹהֵי, שׁוּעַתִּי אֱלֹהִי וְתִרְפָּאִנִּי. יְיָ
הַעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי, חַיִּיתָנִי מִיַּד־יָדַי בּוֹר. וּמָרוּ לְיְיָ חֲסִידָיו!
וְחֹדְרוֹ לְזִכָּר קָדְשׁוֹ. כִּי רָנַע בְּאִפּוֹ, חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ; בְּעֶרֶב יִלֵּן
בְּכִי, וּלְבָקָר רָנָה. וְאֲנִי אִמְרָתִי בְּשִׁלּוֹי; כָּל אֲמוֹט לְעוֹלָם.
יְיָ בְּרָצוֹנְךָ הִעֲמִידְתָּה לְחֹרֵרִי עוֹ, הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הֵיטֵי נִבְדָּל.
אֱלֹהִי יְיָ אֶקְרָא, וְאֵל אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן; מַה בָּצַע בְּדַמִּי, בְּרִדְתִּי
אֵל שָׁחַת? הֵיזְדֶּה עָפָר, הֵינִיד אֲמַתְךָ? שְׁמַע יְיָ וְחַנּוּנִי, יְיָ
הֵיטֵה עֲזֹר לִי. הַפְּכֵת מִסְפְּרִי לְמַחֹל לִי, פִּתְחֵת שְׁקִי וְתִאֲזָרֵנִי
שִׁמְחָה. לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יֹדֵם, יְיָ אֱלֹהֵי! לְעוֹלָם אֲנִיךָ.

קריש יתום.

יְיָ מִלֶּךְ, יְיָ מִלֶּךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד בִּי: וְהָיָה יְיָ
לְמִלֶּךְ עַד כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא וְהָיָה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְחֹדְרוֹת לְשֵׁם
קָדְשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתִהְלֻתְךָ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן הִלְלוּיָהּ. כָּל
הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ הִלְלוּיָהּ.

לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדָוִד.

הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל, וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הַדְּרָקִיעַ.
 יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע אָמַר, וּלְיֵלָה לְלַיְלָה יִתְהַוֶּה דַּעַת.
 אֵין אָמַר וַאֲיֵין דְּבָרִים, בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם;
 בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא כֹהֵם, וּבְקֶצֶה תִּבֵּל מְלִיָּהֶם.
 לַשָּׁמַשׁ שֵׁם אֶהְל בָּהֶם.

וְהוּא בְּחֶתֶן יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ, יִשִּׁישׁ בְּגִבּוֹר לְרוּחַ אֲרָח.
 מְקַצֶּה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ, וְתִקְוֶפְתּוֹ עַל קְצוֹתָם.
 וַאֲיֵין נִסְתָּר מִחֶפְתּוֹ.

תּוֹרַת יי תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, עֲדוּת יי נֶאֱמָנָה מִחֲבִימַת פֶּתִי.
 פִּקְדוֹי יי יִשְׂרָאֵל, מְשַׁמְּחֵי לֵב, מַצּוֹת יי בָּרָה, מְאִירַת עֵינָיִם.
 יִרְאֵת יי מְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד, מְשַׁפְּמֵי יי אֶמֶת, צִדְקוֹ יִחַדּוּ.
 הַנְּחַמְדִּים מְזֻהָב וּמִפָּז רַב, וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים.
 גַּם עֲבָדֶיךָ נִזְהָר בָּהֶם, בְּשִׁמְרָם עֵקֶב רַב.

שִׁירָה הַדְּשִׁיה

הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים וְגו'—כְּלוֹמַר, מִתּוֹכָם אֲפֹשֶׁר לְהַכְיֹו כְּבוֹד וּצְרָם. יִבְיַע אָמַר—
 כָּל יוֹם מִגִּיד לְחִבְרוֹ מַעֲשֵׂה ה'. יִתְהַוֶּה—יִגִּיד. אֵין אָמַר וְגו'—אֵף כִּי לֹא נִשְׁמַע קוֹלָם
 בְּכָל זֹאת וְסִפְרוֹ כְּבוֹד אֵל. כֹּהֵם—קוֹלָם, כְּלוֹמַר, דְּבָרֵיהֶם. שֵׁם אֶהְל בָּהֶם—ה' שֵׁם
 אֶהְל לַשָּׁמַשׁ בְּתוֹךְ הַשָּׁמַיִם. וְהוּא בְּחֶתֶן—הַשָּׁמַשׁ יוֹצֵא בְּכָרָה כָּלוּ מְהִיר וְשִׁמְשׁ בְּחֶתֶן
 הַיּוֹצֵא מִחֶפְתּוֹ. יִשִּׁישׁ וְגו'—יִשִּׁישׁ לְרוּחַ דְּרָכּוֹ בְּגִבּוֹר הַשֵּׁשׁ לְקִבְּרַת נָשֶׁק. וְתִקְוֶפְתּוֹ עַל
 קְצוֹתָם—הַשָּׁמַשׁ הוֹלֵךְ וּמִקְוֶה אֶת הַשָּׁמַיִם מִקְצֵה הָאֶדָּר עַד כּוּזָא אֵל קֶצֶה הַשָּׁמַיִם הַשְּׁנִי.
 מִחֶפְתּוֹ—מִחֶמּוֹ. מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ—מְהִיר אֶת הָאֵדָם. עֲדוּת—תּוֹרָה. מִחֲבִימַת פֶּתִי—נֹחֲמָה
 חֲבִימָה לַפֶּתִיִּים. בָּרָה—מְהִירָה. צִדְקוֹ יִחַדּוּ—בְּלֵם נִסְר נְכוֹנִים וְאַמִּתִּים. מִפָּז—מְזֻהָב
 נִבְחָר. וּמִנֹּפֶת צוּפִים—זֹה דְּבַשׁ, לְחֹת נֹזֶלֶת שֶׁל הַדְּבַשׁ. גַּם עֲבָדֶיךָ נִזְהָר בָּהֶם וְגו'—

שְׁנֵיאוֹת מִי יָבִין ? מִנְּסִתְרוֹת גִּנְיָ.
 גַּם מִזֵּדִים חֲשׂוֹף עֲבָדָךְ אֵל יִמְשְׁלוּ בִי,
 אֲזִי אֵיתָם, וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רָב.
 יִהְיוּ לְרֵצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
 יי צוּרִי וְנוֹאֲלִי!

שם לג.

רִנְנוּ צַדִּיקִים בִּי, לַיְשָׁרִים נְאוּהָ תְהִלָּה. חוּדוּ לִי
 בְּכִנּוּר, בְּגִבֹּל עֲשׂוֹר וַפְרוּ לוֹ. שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֹדֶשׁ, הַיָּמִים
 גִּנְן בְּתִרְעוּעָה. כִּי יֵשֶׁר דְּבַר יי, וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאִמּוּנָה. אֲהִב
 צִדִּיקָהּ וּמִשְׁפָּטָהּ, חֲסֵד יי מִלְּאָה הָאָרֶץ. בְּדַבַּר יי שָׁמַיִם
 נִעֲשׂוּ, וּבִרְוַח פִּי כָּל צָבָאִם. בִּנְיָם בְּגֵד מִי הַיָּם, נִתַּן בְּאוֹצְרוֹ
 תְּהוֹמוֹת. יִירָאוּ מִי כָּל הָאָרֶץ, מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תְּבֵל.
 כִּי הוּא אָמַר—וַיִּהְיֶה, הוּא צוּר—וַיַּעֲמֵד. יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם

שִׁירָה חֲדָשָׁה

גַּם אֲנִי עֲבָדְךָ זָהִיר לְקִנְיָם פִּקְדִיךָ תָּמִיד, כִּי בְּשִׁמְרִי אוֹתָם יִהְיֶה לִי שֹׁכֵר רָב. שְׁנֵיאוֹת
 מִי יָבִין—כְּלוּמַר, אַחֲר־עַל־פִּי שְׁאֲנִי גִזְהַר בְּחֻמִּיךָ, בְּכָל זֶה אִי אֲפָשָׁר שְׁלֹא אֲהַטֵּא בְּשִׁמְרִי
 כִּי מִי יָבִין לְהִזְהַר מִשְׁנֻנוֹת, לְפִיכָךְ אֲנִי מִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ, כִּי "מִנְּסִתְרוֹת" כְּאֵלֶּה כְּלוּמַר, מִתְפַּלֵּל
 לֹא יְדוּעִים לִי "גִּנְיָ" וְאֵל תִּחְשַׁבֵּם לִי לְעֵזֶן כָּלֵל. גַּם מִזֵּדִים חֲשׂוֹף עֲבָדְךָ—עוֹד הוּא
 אֲתִפְלֵל אֵלֶיךָ שְׁתִּמְנְעֵנִי מִזְנוּת בְּדוֹן שְׁלֹא יִפְתְּנִי וַצִּיר לַעֲשׂוֹתָם. אֲזִי אֵיתָם—אֲזִי אֲהִב
 תָּם וְשָׁלֵם עִם אֱלֹהֵי. וְנִקִּיתִי—וְאֵתִי גָּמִי מִזֵּדִים. הִגִּיוֹן—מִחֲשָׁבָה.

כְּגִנּוּ... בַּח—חָלְלוּ לַח. נְאוּהָ תְהִלָּה—כִּי נְאוּהָ וְנִיָּה לַיְשָׁרִים לְחָלְלוּ. וְכִי
 עֲשׂוֹר—מִיִּן כָּלִי זָמֵר. הִיטִיבִי גִנְן בְּתִרְעוּעָה—גִּנְיָ יִפְהָ בְּצִהֲלָהּ וּשְׁמִתָּהּ. צָבָאִם—
 הַשָּׁמַיִם: הַכּוֹכָבִים. כּוֹנֵם כְּגֵד מִי הַיָּם—מִאֲפָסָה מִי הַיָּם וְחַד לַעֲמֹד מִיִּם לְגַל גְּרוֹל. בְּאוֹצְרוֹ—
 מִשָּׁל לְקִרְקַע הַיָּם. יִגּוּרוּ—וַיִּפְתְּרוּ וַיִּירָאוּ. הוּא אָמַר—(לְכִרְיָאָה) לְחַד
 וַיִּהְיֶה. הוּא צוּר—לַעֲמֵד—וַיַּעֲמֵד לְעוֹלָם שִׁיבְרָא—וַיִּהְיֶה. עֲצַת גּוֹיִם—עֲמִי קָמִי

הָיָא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים. עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד, מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ
 לְדָד וְדָד. אֲשֶׁרִי חֲגוּי אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו, הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ.
 מִשְׁמִיָּם הִבִּיט יְיָ, רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם. מִמִּבֵּין שָׁבְתוּ
 הַשְּׁגִיחַ, אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. הַיּוֹצֵר יֶחֱד לָבָם, הַמִּבְיֵן אֶל
 כָּר מַעֲשֵׂיהֶם. אֵין הַמִּלְכָּד נוֹשָׁע בָּרֶב חֵיל, גִּבּוֹר לֹא יִנָּצַל
 בָּרֶב כֹּחַ. שֶׁקָּר חֲסוּם לְתַשׁוּעָה, וּבָרֶב חֵילוֹ לֹא יִמָּט.
 הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יִרְאָיו, לַמִּי־חַלִּים רִחֲסָדוֹ. לְהַצִּיל מִמָּוֶת
 נַפְשָׁם, וּלְחַיּוּתָם בָּרָעֵב. נִפְשָׁנו חֲבָתָה לֵי, עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא.
 כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבָּנוּ, כִּי בְשֵׁם קֹדְשׁוֹ בְּמַחֲנוּ. יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ
 עָלֵינוּ, בְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ.

שם לר.
 רָדוּד, בְּשֵׁנוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ, וַיִּגְרֶשְׁהוּ וַיִּלְךָ:
 אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכָל עֵת, תָּמִיד תִּהְלֶתוּ בְּפִי.
 בִּי תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי, יִשְׁמְעוּ עֲנֻיִם וַיִּשְׁמְחוּ

שִׁירָה חֲדָשׁ

הָיָא—בְּשֵׁל וְהַחִיק. אֲשֶׁרִי חֲגוּי—מֵאֲשֶׁר עִם יִשְׂרָאֵל. הָעַם וְגו'—מֵאֲשֶׁר הָעַם שֶׁה' בָּחַר בּוֹ
 לְנַחֲלָה. הַשְּׁגִיחַ—הַשְׁקִיף. הַיּוֹצֵר יֶחֱד לָבָם—הוּא הַתּוֹפֵס מַחֲשָׁבוֹת לֵב בָּלָם. הַמִּבְיֵן
 אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם—הוּא הַיּוֹדֵעַ וְיֹדֵעָה גְמוּרָה וּמַחֲלֶשֶׁת אֶת כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. נוֹשָׁע וְגו'—
 וּמַאֲחֵר שְׂחוּא הַמִּשְׁגִּיחַ, הַיּוֹצֵר וְהַמִּבְיֵן אֶת שְׂחוּא כֹחַ הָאָדָם בְּלִי יְשׁוּעַת ה', וְהַמִּלְכָּד לֹא
 יוֹשָׁע בְּחֵיל רֶב. וּבָרֶב חֵילוֹ—בְּכַחוֹ תִּרְבֵּי. לֹא יִמָּט—לֹא יִצִּיל אֶת רוּכְבוֹ. כִּי בּוֹ יִשְׁמַח
 לִבָּנוּ, כִּי בְשֵׁם וְגו'—אִם בְּמַחֲנוּ בְשֵׁם קֹדְשׁוֹ בְּמַחֲנוּ אֲנִי כִּי יִשְׁמַח לִבָּנוּ בִּישׁוּעָתוֹ

טַעְמוֹ—שְׂכָלוֹ. אֲבִימֶלֶךְ—כָּל מַלְכֵי הַפְּלִשְׁתִּים נִקְרְאוּ אֲבִימֶלֶךְ וְשִׁמּוֹ הַעֲצָמִי הוּא
 אֲכִישׁ וְנָה מִסָּפֵר בְּשִׁמְיָאֵל (א כב). בְּחַ' תִּתְהַלֵּל וְגו'—אֶתְהַלֵּל בְּעֲנֻתָה ה' וְגַם כָּל עֲנֵי אֶרֶץ

גִּדְּלוּ לִי אֶתִי, וְנִרְמָמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו.
 יִרְשָׁתִי אֶת יְיָ וְעַנְנִי, וּמִכָּל מְנוּרוֹתֵי הַצִּלְּנוּ.
 הִכִּיטוּ אֵלָיו וְנָהְרוּ, וּפְנִיָּהֶם אֶל יַחְפְּרוּ.
 זֶה עָנִי קָרָא וַיִּשְׁמַע, וּמִכָּל צְרוּתָיו הוֹשִׁיעוּ.
 חָנָה מִלֵּאָדָּי יְיָ, סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלִצֵם.
 מַעֲמוּ וְרָאוּ כִּי טוֹב יְיָ, אֲשֶׁר־יִהְיֶה יַחֲסֶה בּוֹ.
 יִרְאוּ אֶת יְיָ קְדוֹשִׁיו, כִּי אֵין מַחֲסוֹר לִירְאָיו.
 כִּפְּיִרִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ, וְדָרְשׁוּ יְיָ לֹא יַחֲסְרוּ כָּל טוֹב.
 לְכֹ כֹּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי, יִרְאֵת יְיָ אֶל־מִדְּכֶם.
 מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ, חַיִּים, אֶהֱב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב.
 לְצֹר לְשׁוֹנָה מִרָּע, וּשְׁפִתֶיהָ מִדְּבַר מְרָמָה.
 סוֹר מִרָּע וַעֲשֵׂה טוֹב, בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרִדְּפוּהוּ.
 עֲנֵי יְיָ אֶל צְדִיקִים, וְאַזְנוֹי אֶל שׁוֹעֲתָם.
 פִּנֵּי יְיָ בַּעֲשֵׂי רָע, לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָר.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּשִׁמְעִים יְשׁוּעָתִי וּשְׁחִיחוּ. גִּדְּלוּ לַח'—הִבּוּ גִדְּל וּכְבוֹד לַח'. מְנוּרוֹתִי—פְּתָחִי וּמִנְּוֹ
 הִכִּיטוּ אֵלָיו וְנָהְרוּ—אֵלֶּה אֲשֶׁר נִשְׁאָו עֲנִיָּהֶם לַח' אִוְרוֹ פְּנִיָּהֶם מִשׁוּעָתוֹ. אֶל יַחְפְּרוּ—
 לֹא נִהְיוּ מְבוֹשָׁה. זֶה עָנִי וְגו'—עַל עֲצָמוֹ אֹמֵר מְשׁוֹרֵר; אֲנִי הָעָנִי קָרָאתִי
 וַיַּחֲלִצֵם—וַיַּצִּילֵם. מַעֲמוּ—הִתְבּוֹנְנוּ. יִרְאוּ אֶת ה' קְדוֹשִׁיו—אַתֶּם קְדוֹשֵׁי ה' וְיִרְאוּ
 אוֹתוֹ. כִּפְּיִרִים—רָשָׁעִים הַדּוֹמִים לְכִפְיֵי טָרֵף. רָשׁוּ—נִתְרוֹשְׁשׁוּ, נַעֲשׂוּ עֲנִיִּים. אֲדָר
 יָמִים לִרְאוֹת טוֹב—מִבְּקֵשׁ לִרְאוֹת יָמִים טוֹבִים. נִצְוֹר לְשׁוֹנָה מִרָּע—שְׁמוֹר לִשְׁמוֹר
 מִדְּבַר רָע. וְרִדְּפוּ—רוֹץ אַחֲרָיו לְהַשִּׁיגוֹ. פִּנֵּי ד'—הָרוֹן אַף ד'.

לַעֲקוֹן וַיִּי שָׁמַע, וּמִכָּל צָרוֹתָם הִצִּילָם.
 קָרוֹב יִי לְנַשְׁכָּרֵי לֵב, וְאֵת דִּכְאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ.
 רְבוֹת רָעוֹת צָדִיק, וּמִכָּלָם יִצִּילֵנוּ יִי.
 שִׁמְרָה כָּל עֲצָמוֹתָיו, אַחַת מִהֵנָּה לֹא נִשְׁכָּרָה.
 תְּמוֹתֶת רָשָׁע רָעָה, וְשִׁנְאֵי צָדִיק יֵאֻשְׁמוּ.
 פֹּדֶה יִי נַפְשׁ עַבְדּוֹ, וְלֹא יֵאֻשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ.

שם ג.

תַּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים,
 אֲדֹנָי! מְעוֹן אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֶרֶךְ וָדָר.
 בְּטָרֶם הָרִים וְיָדָו, וּתְחֹלֵל אֶרֶץ וּתְבַל,
 וּמַעֲוֹלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל.
 תָּשֻׁב אֲנוֹשׁ עַד דִּכְאֵי, וְהִתְאַמֵּר: שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם.
 בִּי אֱלֹהִי שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה.
 וְרַמְתָּם שָׁנָה יְהִי, בְּבִקְרָה בְּחֹצִיר וּבְחֹלָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

לַעֲקוֹן-מוֹסֵב עַל הַצָּדִיקִים הַנִּזְכָּרִים לְמַעַל. דִּכְאֵי רוּחַ-שִׁפְלֵי רוּחַ, נִכְנָעִים.
 רְבוֹת רָעוֹת צָדִיק-אֵם גַּם רְבוֹת רָעוֹת אֲשֶׁר לַצָּדִיק יִצִּילֵנוּ ה' מִכָּל. תְּמוֹתֶת רָשָׁע
 רָעָה-רָעַת הָרָשָׁע תְּמוֹתֶת אוֹתוֹ. יֵאֻשְׁמוּ-וְשִׁמְוּ וּנִכְרְתוּ.
 תַּפְלָה-עַל חַיֵּי הָעוֹלָם הַנִּזְכָּרִים וְהָרַעִים. מְעוֹן-מִתְחַסֵּה וּמִסְתַּר בְּצָר. וּתְחֹלֵל
 אֶרֶץ-בְּטָרֶם שְׁבָרָתָהּ הָאֶרֶץ. מַעֲוֹלָם עַד עוֹלָם-מִרְאשֵׁית הָעוֹלָם וְעַד סוֹפּוֹ אֶתָּה אֵל
 מְעוֹן וּמִתְחַסֵּה. תָּשֻׁב אֲנוֹשׁ עַד דִּכְאֵי וְגו'-אֵת בְּנֵי הָאָדָם תָּשִׁיב לְעַפְרָה (רַד"ק) בַּעֲרִבִית
 עֶפְרָה וְתֹאמַר: שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם לְעַפְרָה; בְּדָ עוֹבְרִים הַדּוֹרוֹת לְפָנֶיךָ וְאַתָּה קָם לְעוֹלָם
 "וְאֱלֹהִי שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ" כִּמוֹ בְּעֵינֵי הָאָדָם יוֹם אֶתְמוּל שְׁעָבַר. אֲשְׁמוּרָה-שְׁלִישׁ הַלֵּילָה.
 וְרַמְתָּם וְגו'-תִּשְׁטוֹף וְתִגְרוֹף אוֹתָם מִן הָעוֹלָם עַד כִּי יְהִי כְּחֹלֶם מִתְקִיץ.

בְּבִקְרָא יִצְיִין וְחֶלֶת, לְעָרֵב יְמֹלֵל וְיָבֵשׁ.
 כִּי כְלִינוּ בְּאִפְקָה, וּבְחֶמְתָּךְ נִבְהַלְנוּ.
 שְׁתָּה שֵׁת ב' עֲוֹנוֹתֵינוּ לִלְגֹּדָה, עַל־מִנּוּ לְמֵאֹר פְּנוּיָה.
 כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעֶבְרֶתְךָ, כְּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה.
 יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים
 וְרֵבָבִים עָמַל וְאָוֶן, כִּי גֹ חֵישׁ וְנִעְפָּה.
 מִי יוֹדֵעַ עֹז אִפְקָה, וְכִירֶאתְךָ עֶבְרֶתְךָ.
 לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֶּן הוֹדֵעַ, וְנִבְיֵא לְבָב חֶכְמָה.
 שׁוֹבָה יְיָ, עַד מָתַי? וְהִנָּחֵם עַל עֲבָרֶיךָ.
 שְׁבָעֵנוּ בְּבִקְרָא חֶסֶדְךָ, וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל יָמֵינוּ.
 שְׁמִיָּחֵנוּ כִּימֹות עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה.
 יִרְאֶה אֵל עֲבָרֶיךָ פְּעֻלָּה, וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם,
 וְיִהְיֶה נָעִם אֲדָנִי, אֲלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה
 וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּבִקְרָא וְגו'—בִּימֵי נַעֲרִיו דּוֹמָה הָאָדָם לְחֹצִיר הַיּוֹצֵא מִהָאָרֶץ בְּבִקְרָא, וּבְאַחֲרֵית יָמָיו וְגו'—
 יִצְיִין וְחֶלֶת—יִצְיִין וְיִפְרָח. יְמֹלֵל—וּבֹל וְיִכְרֹת בְּחֹצִיר בְּעָרֵב. כִּי כְלִינוּ—בְּצִיצִים וְגו'—
 כְּלִינוּ גַם אָנוּ. עַל־מִנּוּ—עֲוֹנוֹתֵינוּ חֲסָדִים וְהַגְעֵלִים שׁוֹיֵת לִגְדֵי פְנוּיָה. פָּנוּ בְּעֶבְרֶת
 עֲבָרֵי בְחֶמְתָּךְ. כְּמוֹ הֶגֶה—בְּסִפּוֹר קוֹל מְתוּךְ חֶסֶד. יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם—בְּאִשׁ
 רִ"ל, כְּפִי הֶרְגִּיל. וְאִם בְּגִבּוֹרֹת—וְאִם הִרְפָּה יִהְיֶה הָאָדָם, וְרֵבָבִים וְגו'—כָּל
 חֲסָדִים וְנִבְרִיתָם שֶׁל תִּמְכִּים הָאֵלֶּה אֵינֶם אֵלָּא אִפְסֵי נִתְּהוּ, כִּי גֹ חֵישׁ וְנִעְפָּה—כְּמוֹ הַגְעֵל
 הָרִים וְגו' אוֹתוֹ מִמָּקוֹמוֹ וְיִשְׁאַחֲזוּ אֲלֵינוּ אֲשֶׁר לִפְתַּע פְּתָאם, וְיִשְׁשֹׁט בְּגִפּוֹ וְנִעְפָּה
 בֶּן נַעֲשֵׂה גַם אֲנַחְנוּ מִהַעֲוֹלָם. מִי יוֹדֵעַ—מִי יוֹכֵל לְשַׁעַר. וְכִירֶאתְךָ עֶבְרֶתְךָ—
 גִּדּוּלָה וְנִרְבָּאָה הַזֵּרֶתְךָ. לְמִנּוֹת יָמֵינוּ וְגו'—לְפִי מִסְפָּר יָמֵינוּ, כְּלֹמֶר, כְּבָל אֲשֶׁר
 יָמִים, בֶּן מִרְבָּה בְּנוֹ דַּעַת לְשֹׁעַן נֶחֱסֵם וְנִשְׁכָּח לְתַקֵּן מַעֲשֵׂינוּ. עַד מָתַי—תִּתְּנֵה לְפִי
 וְהִנָּחֵם—וְיָחֵם. כִּימֹות עֲנִיתָנוּ—לְפִי מִסְפָּר הַיָּמִים שֶׁעֲנִיתָנוּ. פְּעֻלָּה—מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
 בּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ—תִּקֵּן וְחֹזֵק לָנוּ....

בְּסֶטֶר עֲלִיּוֹן, בָּצַל שְׂדֵי יִתְלוֹנָן.
 לִי מַחְסֵי וּמִצֻּדֹתַי, אֶלְהֵי אֲבֹתָם בּוֹ.
 וְהָיָה יִצְיָלָךְ מִפֶּה יָקוֹשׁ, מִדְּבַר הַוּוֹת.
 וְהָיָה יָסֶד לְךָ וְתַחַת בְּנִפְיִי תִחְסֶה, צִנְהָ וְסוֹחֲרָה אֲמִיתוֹ.
 וְהָיָה מִפֶּהךָ לִילָה, מִחֵץ יַעֲוֶה יוֹמָם.
 וְהָיָה בְּאֶפֶס יִהְיֶה, מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים.
 וְהָיָה אֶלֶּת, וְרִבְכָּה מִיִּמִּינֶךָ, אֶלֶּיךָ לֹא יִנָּשׁ.
 וְהָיָה תִבִּיט, וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה.
 וְהָיָה יִי מַחְסֵי, עֲלִיּוֹן שְׁמֹת מַעֲוֹנָךְ.
 וְהָיָה אֶלֶּיךָ רָעָה, וְנִגְנַע לֹא יִקְרַב בְּאֶדְלֶךָ.
 וְהָיָה יִצְוֶה דָּךְ, לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ.
 וְהָיָה יִשְׁאוּנֶךָ, פֶּן תִּגְוֶה בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ.
 וְהָיָה וְהָיָה תִּדְרֹךְ, תִּרְמָם בְּפִיר וְתִנּוּן.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

יֹשֵׁב—בְּשִׁיר הַזֶּה נִשְׁדָּבַר הַמְשׁוֹרֵר כְּמוֹ לְגוֹף נָכַח, וְנִשְׁשׁ שׁוֹכֵב
 תְּדַבֵּר אֶל עַצְמוֹ בְּנוֹף מְדַבֵּר בְּעַדוֹ, וְלֹא תִּחְרֹקָה יָשִׁים אֶת הַדְּבָר בְּפִי
 מִדְּבָר כְּמוֹ מְנוּחָה נִסְתָּר.
 יֹשֵׁב בְּסֶטֶר עֲלִיּוֹן—צִדִּיק וּמַצָּא מַחְסֶה וּמִסְתָּר בְּסֶטֶר עֲלִיּוֹן וּבָצַל שְׂדֵי
 לֵה—הַנִּנְי אֹמֵר עַל אִדּוֹת ה' כִּי הוּא מַחְסֵי וּמִצֻּדֹתַי, וְהוּא אֶלֶּי
 אֲבֹתָם בּוֹ. פֶּה יָקוֹשׁ—מִפֶּה מוֹקֵשׁ. מִדְּבַר הַוּוֹת—מִמִּיתָה רָעָה.
 וְהָיָה יָסֶד לְךָ—בְּכַנְפֵי וּסְבִיב עֲלֶיךָ. צִנְהָ וְסוֹחֲרָה אֲמִיתוֹ—חֲסִדוֹ שֶׁל ה' מְנִיחָה
 וְתִחְסֶה. (מִינֵי מְנִיחִים הֵן). מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים—מֵרוֹת רָעָה הַשׁוֹדְדִת וּמִשְׁחִיתָה
 וְהָיָה אֶלֶּת, וְרִבְכָּה מִיִּמִּינֶךָ—יִפְלֹא בְּכִיבָךְ כִּי לֹא תִגַּע הָרָעָה
 שְׁלֹמַת—נְסִיחָה. כִּי אֲתָה וְגו'—עַתָּה כִּי אֲתָה חֲדָשָׁה מַחְסֶה לִי. עֲלִיּוֹן וְגו'—
 וְהָיָה יִשְׁאוּנֶךָ—לֹא תִאֲנֶה—לֹא תִקְרַח אֶתְּךָ הָרָעָה. יִשְׁאוּנֶךָ—
 שֶׁאֵתְּךָ. שְׁחַל—אֲרִיָּה. כְּתֵן—מִן נָחֵשׁ. (аспидъ).

כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָמָהוּ. אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי.
 יִקְרָאֵנִי וַיַּעֲנֶהוּ. עֲמוּ אֲנֹכִי בְּצָרָה, אֲחַלְצֶהוּ וְאֶבְרָהוּ.
 אֶרְךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ, וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי. אוֹרֵךְ יָמִים וְגו'

הַחֲלִים נח

מִזְמוֹר, שִׁירוֹ לַיִּי שִׁיר חֹדֶשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה, הוֹשִׁיעָה
 לִי יְמִינִי וּדְרֹנִעַ קִדְשׁוֹ. הוֹדִיעַ יְיָ יִשׁוּעָתוֹ, לְעֵינַי הַגּוֹיִם גִּלָּה
 צִדְקָתוֹ. וְכֹר חֲסִדוֹ וַאֲמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל, רְאוּ כָּל אַפְסֵי
 אֶרֶץ, אֵת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ. הֲרִיעוּ לַיִּי כָּל הָאֶרֶץ, פִּצְחוּ וּרְנְנוּ
 וְזַמְּרוּ, וְזַמְּרוּ לַיִּי בְּכִנּוֹר, בְּכִנּוֹר וְקוֹל, וּמְרָה. בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל
 שׁוֹפָר, הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ. יִרְעַם הָיָם וּמַלְאוּ, תִּבֵּל וַיִּשְׁבִּי
 בָּהּ. נְהַרּוֹת יִמְחָאוּ בָּהּ, יַחַד הָרִים וּרְנְנוּ. לִפְנֵי יְיָ כִּי בָּא
 לְשֹׁפֵט הָאֶרֶץ, יִשְׁפֹּט תִּבֵּר בְּצֶדֶק, וְעַמִּים בְּמִישָׁרִים.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשָׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים, מֵאֵין יְבוֹא עֲזָרִי.
 עֲזָרִי מֵעַם יְיָ, עָשָׂה שְׁמִים וָאֶרֶץ. אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלָהּ, אֵל
 יָנוּם שְׁמֶרְהָ. הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל. יְיָ שְׁמֶרְהָ,
 יְיָ צִלָּהּ עַל יַד יְמִינָהּ. יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה, וַיָּרֶחַ בְּלִילָהּ.
 יְיָ יִשְׁמְרֶהָ מִכָּל רָע. יִשְׁמֹר אֶת נַפְשָׁהּ. יְיָ יִשְׁמֹר צֵאתָהּ
 וּבֹאָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, שְׁמַחְתִּי בְּאֲמָרִים לִי, בֵּית יְיָ
 גִלָּה. עֲמֻדוֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ, בַּשְּׁעָרִים יְרוּשָׁלַיִם. יְרוּשָׁלַיִם
 הַבְּנוּיָה, בָּעִיר שְׁחַבְרָה לָהּ, יַחֲדוּ. שִׁשְׁסָם עָלוּ שְׂבָמִים שְׂבָמִי

שִׁיר הַחֹדֶשׁ

כִּי בִי חֶשֶׁק—הַשְּׁשׁוֹר אוֹמֵר בְּשֵׁם ה'. אֲשַׁנְבְּהוּ—אֲחַלְצֶהוּ. אֶרְךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ—
 אֶרְךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ

יְהִי עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יי. כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ בְּסֻאוֹת
לְמִשְׁפָּט, בְּסֻאוֹת לְבֵית דָּוִד. שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם, וּשְׁלֹו
אֶהְיֶיךָ. יְהִי שְׁלוֹם בְּחִיקֶיךָ, שְׁלֹוה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. לְמַעַן אֲחִי
יְיָ, אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יי אֱלֹהֵינוּ, אֲבָרְכָה
טוֹב לְךָ.

שם קב. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֶלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינַי, חִישְׁבִי בַשָּׁמַיִם.
הִנֵּה כְּעֵינַי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינַי שִׁפְחָה אֶל יַד
גְּבוּרָתָהּ, בֶּן עֵינָיו אֶל יי אֱלֹהֵינוּ, עַד שִׁיחַנְנוּ. חָנְנוּ יי חָנְנוּ,
כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בּוֹ. רַבֹּת שִׁבְעָה הָיָה נִפְשָׁנוּ הִלְעַג הַשָּׂאֲנִים,
הַבּוֹז רִגְאֵי יוֹנִים.

שם קב. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, לוֹלִי יי שְׁהִיָּה לָנוּ, יֹאמֶר נָא
יִשְׂרָאֵל. לוֹלִי יי שְׁהִיָּה לָנוּ, בְּקוֹם עָרֵינוּ אָדָם. אֲנִי חַיִּים
בְּלָעוֹנוּ, בַּחֲרוֹת אַפִּם בָּנוּ. אֲנִי הַמִּים שִׁטְפוֹנוּ, נִחַלָּה עֵבֶר עַל
נִפְשָׁנוּ. אֲנִי עֵבֶר עַל נִפְשָׁנוּ, הַמִּים הַיּוֹדוּנִים. בְּרוּךְ יי, שֶׁרָא
נִתְּנָנוּ מִרְיָה לְשִׁנְיָהם. נִפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים,
הִפָּח נִשְׁבֵּר, וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ. עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי, עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצָן.

שם קל. הַלְלוּיָהּ! הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי, הַלְלוּ עֲבָדֵי יי, שְׁעִמְרִים
בְּבֵית יי, בַּחֲצֹרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ. הַלְלוּיָהּ! כִּי טוֹב יי, וְזָמְרוּ
לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים. כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהִי, יִשְׂרָאֵל לְסִגְרָתוֹ. כִּי
אֲנִי יָדַעְתִּי, כִּי גָדוֹל יי, וְאֲדֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים. כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ
יי עֲשֵׂה, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, בַּיָּמִים וּבְכָל תְּהוֹמֹת. מַעֲלָה נִשְׁאִים

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַלְלוּיָהּ—שִׁיר בְּרָכָה וְתִהְיֶה לָּהּ בְּמִקְדָּשׁ. כִּי נָעִים—לֹאמֹר לוֹ, אֲנִי כִי שְׁמוֹ נָעִים.
כִּי יַעֲקֹב—כִּי בִּנְעֻקָּב. אֲנִי יָדַעְתִּי—הַמִּשְׁנֹר אֹמֵר בְּשֵׁם כָּל תִּקְוָה. נִשְׁאִים—אֲדִים

מִקְצֵה הָאָרֶץ, בְּרָקִים לְמָטָר עֹשֶׂה, מוֹצֵא רוּחַ מֵאֲצִרֹתָיו.
 שֹׁהֶבָה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, מֵאֲדָם עַד בַּהֲמָה. שָׂרָה אוֹתָהּ וּמִפְתִּים
 בְּתוֹכָהּ מִצְרַיִם, בְּפִרְעָה וּבְכָל עֲבָדָיו. שֹׁהֶבָה גּוֹיִם רַבִּים,
 וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים. לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וּלְעֹג מֶלֶךְ
 הַבָּשָׁן, וְלִכְל מִמְּלָכוֹת בְּנֻעַן. וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה, —נַחֲלָה
 לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. יי! שְׁמֹךְ לְעוֹלָם, יי! וּכְרָךְ לְדֹר וָדֹר. כִּי
 יָדִין יי עַמּוֹ, וְעַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם. עֲצָבֵי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב,
 מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם, פֶּה דָהָם וְרֹא יִדְבְּרוּ, עֵינִים לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ.
 אֲזִינִים דָּהָם וְלֹא יֵאָזִינוּ, אֶפֶס אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם. בְּמוֹתָם
 יִהְיוּ עֹשִׂיָהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בְּטֶחַ בָּהֶם. בֵּית יִשְׂרָאֵל! בָּרְכוּ אֶת
 יי, בֵּית אֶחָד! בָּרְכוּ אֶת יי, בֵּית הָעוֹלָם! בָּרְכוּ אֶת יי,
 יֵרָאִי יי! בָּרְכוּ אֶת יי, בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן, שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלָּיִם, הַלְלוּיָהּ!

הלל הגדול.

הודו ליי, ^{תהלים קלז} כִּי טוֹב,
 הודו לאלהי האֱלֹהִים,
 הודו לַאֲדֹנֵי הָאֲרָצִים,
 לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֹלוֹת לְבָדֹד,
 עֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה,
 לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם,
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

העולים מן הארץ ונעשים עבים. למָטָר—בשעת המָטָר. בתוככי—בְּמִן. לְסִיחוֹן...
 וּלְעֹג—את מִיחֹן ואת עֹג. כִּי יָרִין ה' עַמּוֹ—יִשְׁפּוֹט מִשְׁפָּט עַמּוֹ וְיָרִיב רִיבָם. יִתְנַחֵם—
 יִחַשֵׁב, רִל יִשִּׁים מִחֲשַׁבְתּוֹ עֲלֵיהֶם לְהַטִּיב לָהֶם (גַּם יִתְּבֵן לְבָאֵר : יִרְחֵם). עֲצָבֵי—אֲגִילֵי.
 עֹשִׂיהֶם—שֶׁל הַעֲצָבִים.

לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת—הודו לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת וְכֵן כָּל תַּחֲנוּנִים. לְרֹקַע—לְנוֹשָׁא.

לְחֵי עוֹלָמִים:	הַקֶּלֶחַ וְהַלֶּבֶב	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַאֲהָרַת וְהַאֲמוּנָה
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַמְּלוּכָה וְהַמְּשָׁלָה	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַבִּינָה וְהַבְּרָכָה
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַנּוֹי וְהַנֶּצֶחַ	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַנִּגְלָה וְהַגְּדֻלָּה
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַסְּגוּי וְהַשְׁגָּב	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַדַּעַת וְהַדְּבוּר
לְחֵי עוֹלָמִים:	הָעוֹז וְהָעֲנָוָה	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַחֹד וְהַחֲדָר
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַפְּדוּת וְהַפֶּאֶר	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַנִּעֲד וְהַנְּחִיכּוּת
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַצִּבִּי וְהַצֶּדֶק	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַנֶּדָּ וְהַנִּיחָר
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַקְּרִיאָה וְהַקְּדוּשָׁה	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַחִלּוּל וְהַחֲסוּן
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַרְוֵן וְהַרְוּמוּת	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַמְּכַסֵּה וְהַמְּחַדֵּר
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַשִּׁיר וְהַשְׁבַּח	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַמִּחְוֶה וְהַמִּרְאָה
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַתְּהִלָּה וְהַתְּפָאֶרֶת	לְחֵי עוֹלָמִים:	הַמְּבַרֵּךְ וְהַמְּבֹדֵד

הַרְוֵי מִזְמַן אֶת פִּי לַחֲדוּת וּלְדִלּוֹל וּלְשִׁבְחָהּ אֶת בּוֹרְאִי.

(לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי שהוא ממיר ונעלם בשם כל ישראל).

בָּרוּךְ שְׂאֵמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, בָּרוּךְ הוּא! בָּרוּךְ
 אֹמֵר וְעֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ עֹשֶׂה
 בִּרְאשִׁית. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל
 הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירְאָיו. בָּרוּךְ
 חַי לְעַד וְקוֹיָם לְנֶצֶחַ. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל, בָּרוּךְ שְׁמוֹ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל, אֲב
 הַרְחֵמֵנוּ, הַמְּהַלֵּל בְּפֶה עַמּוֹ, מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן
 חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ, נְהַלֵּלְךָ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁבְחוֹת וּבִזְמֵרוֹת וּנְגִידָה וּנְשִׁבְחָה,
 וּנְפָאֶרְךָ, וּנְמַלִּיכְךָ, וּנְזַבִּיר שִׁמְךָ מִלְּכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ,
 יְחִיד, חַי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַדִּי עַד
 שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מְהַלֵּל בְּתִשְׁבְּחוֹת.

מזמור שיר ליום השבת. טוב להודות לַיהוָה, וּלְזַמֵּר
 לַשִּׁמְךָ עֲלֵינוּ. לְהַגִּיד בִּבְקֶרֶת חֲסִדְךָ, וְאִמְנוֹתֶךָ בְּלִילוֹת. עָלַי
 עֲשׂוֹר וְעָלַי נָכַל, עָלַי הַגִּיוֹן בְּכִנּוּר. כִּי שִׁמְחַתְנִי יְיָ בִּפְעֻלָּתְךָ,
 בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן. מִה נִגְדָּלוּ מַעֲשֵׂיךָ, יְיָ! מֵאֵד עֲמָקוֹ
 מַחֲשֻׁבוֹתֶיךָ. אִישׁ בָּעַר לֹא יֵדַע, וְכִסִּיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת.
 בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׁב, וַיִּצְצוּ כָּל פְּעֻלֵּי אוֹן—לְהַשְׁמָדָם עֲדֵי
 עַד. וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם, יְיָ! כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְיָ, כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ
 יֵאָבְדוּ, יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵּי אוֹן. וְתֵרֵם כְּרָאִים קִרְנִי, בִּפְתִּי בְשִׁמְן
 רֵעֵנִי. וּתְבַט עֵינֵי בְשׁוּרֵי, בַּקָּמִים עָלַי מְרַעִים, תִּשְׁמַעְנָה אוֹנִי.
 צַדִּיק בְּתִמְרָ יִפְרַח, כְּאֶרֶז בַּלְבֶּנוֹן יִשְׁגֶּה. יִשְׁתַּלִּים בְּבֵית יְיָ,
 בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ. עוֹד יִנּוּכּוֹן בְּשִׁיכָה, דְּשֻׁנִּים וְרַעֲנָנִים
 יְהִיוּ. לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְיָ, צוּרֵי יְיָ, וְלֹא עוֹלָתָה עֲלָתָה כ' ב'.

ח' מלך—נתקאר למעלה צד 115

שם צב.

יְיָ מֶלֶךְ נֹאֶת לְבַשׁ, לְבַשׁ יְיָ, עוֹ הַתְּאֵזֶר, אֵף תִּבּוֹן תִּכְבֵּל כָּל תְּמוּזָה.
 נָכוֹן כְּסָאָךְ מֵאֵד, מַעֲוֵלָם אָתָּה. נִשְׂאוּ נְהִירוֹת, יְיָ! נִשְׂאוּ נְהִירוֹת קוֹלָם,
 יִשְׂאוּ נְהִירוֹת דְּכָכִים. מִקְלֹת מִן רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם—אֲדִיר
 בְּמָרוֹם יְיָ! עֲרוֹתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד, לְבֵיתְךָ נֶאֱמָנוּ (נ"א נֶאֱמָנוּ) קִדְשׁ יְיָ, לְאֶרֶץ יָמִים!

שִׁירָה הַדְּשֵׁה

לְהַגִּיד—טוב להגיד ונוי. עֲשׂוֹר—מִן כָּל שִׁיר. עָלַי הַגִּיוֹן בְּכִנּוּר—עַל כָּל שִׁיר שֶׁשִּׁמְנוּ
 הַגִּיוֹן וּבְכִנּוּר. בָּעַר—כָּן כָּל בַּעַת. כָּמוֹ עֵשֶׁב—הַפּוֹחֵם. לְהַשְׁמָדָם וְגו'—פְּרִיחָתָם
 אֵינָהּ. אֵלֹא לְרַעַע וְסוֹפֵם לְהַשְׁמָד עַד עוֹלָם. וְאַתָּה מְרוֹם—אַתָּה ה' רָם וְנִשְׂאָה דְּעוֹלָם.
 יִתְפָּרְדּוּ—יִכָּלֵד (כִּי הַכִּלְיוֹן הוּא פְּרִידַת הַחֲלָקִים). וְתֵרֵם כְּרָאִים קִרְנֵי—אֵכָל קִרְנֵי הַרְמוֹת בְּקִרְנֵי
 הָרָאִים. בְּלוֹתֵי—בְּשִׁמְן זֹת עֲנֵן. וּתְבַט עֵינֵי בְשׁוּרֵי וְגו'—עֵינֵי רִאשָׁה בְּמַשְׁלַח אוֹיְבֵי
 הָאוֹרְבִּים לְנַפְשִׁי, וְאוֹנֵי תִשְׁמַעְנָה מִפְּלֶחַת הַמַּרְעִים הַקָּמִים עָלַי לְרַעַה. בְּתִמְרָ—דֹּא בְּפִרְיָתָהּ
 הָרִשָּׁע הַדּוֹמָה לְעֵשֶׁב. יִשְׁגֶּה—יִגְדֵּל. יִשְׁתַּלִּים—יִנּוּכּוֹן. וְרַעֲנָנִים—דְּשֻׁנִּים וְרַעֲנָנִים—שְׂמִנִּים וְרַעֲנָנִים. לְהַגִּיד—לְשִׁמְנוֹ
 נִיבְרָם וּפְרִיָם גַּם בְּיָמֵי חֲשִׁיבָה וְחֻקְנָה. דְּשֻׁנִּים וְרַעֲנָנִים—שְׂמִנִּים וְרַעֲנָנִים. לְהַגִּיד—לְשִׁמְנוֹ
 נִיבְרָם לְכָל עוֹלָתָה—עוֹלָה, עֵל.

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם
 יְיָ מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמְּזֶרֶח שֶׁשֶׁשׁ עַד מְבֹאֵן,
 מִהַלֵּל שֵׁם יְיָ. רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם—כְּבוֹדוֹ.
 יְיָ, שִׁמּוֹךְ לְעַלְמָם, יְיָ, זְכוּרָה לְדֹר וָדֹר. יְיָ בְּשָׁמַיִם הַכִּין
 בְּסֵאוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגְלֵי
 הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּנוֹיָם: יְיָ מֶלֶךְ! יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ
 יִמְלֹךְ לְעַלְמָם וְעַד. יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד; אֲבָדוֹ גּוֹיִם
 מֵאַרְצוֹ. יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים.
 רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ, וְעֲצַת יְיָ הִיא תְּקוּם. עֲצַת
 יְיָ לְעוֹלָם תִּעֲמֹד, מַחְשְׁבוֹת לֵב לְדֹר וָדֹר. כִּי הוּא
 אָמַר—וַיְהִי, הוּא צִוָּה—וַיַּעֲמֹד. כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן, אֹהֶל
 לְמוֹשָׁב לוֹ. כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהִי, יִשְׂרָאֵל—לְסִגְרָתוֹ.
 כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יְיָ עַמּוֹ, וְנִגְחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב. וְהוּא רַחוּם
 וְכַפּוּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבָּה לַחֲשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא
 יַעֲזִיר כָּל חַמְתּוֹ. יְיָ הוֹשִׁיעָה! הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנִי בַּיּוֹם קָרְאָנוּ.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִתְלַלּוּךָ סֶלָה. אֲשֶׁרִי הָעַם
 שֶׁבָּכָה לוֹ—אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיֵּי אֱלֹהָיו. תִּהְיֶה לְדֹר, אֲרוֹמָמְךָ
 אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ! וְאַבְרָכָה שִׁמּוֹךְ לְעוֹלָם וְעַד. בְּכָל יוֹם
 אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלִלָה שִׁמּוֹךְ לְעוֹלָם וְעַד. גָּדוֹל יְיָ וּמִהַלֵּל מְאֹד,
 וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ
 יִגְדִּילוּ. הָרַר כְּבוֹד הַתִּקְדָּה, וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וַעֲזֹז
 נִזְרוֹתֶיךָ וְאָמְרוּ, וְהִגְדִּילְתָּךְ אֲסִפְּרֶנָּה. וְכִּי רַב טוֹבְךָ וּבִיעוֹר.

וְאִדְקָתָךְ יִרְנְנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרְךְ אֲפָיִם וְגִדְל חֶסֶד. טוֹב
 יְיָ לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשִׂיךָ,
 וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְוֶכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ, וְגִבּוֹרֶתְךָ יִדְבְּרוּ.
 חֲדָדִיעַ לִבִּי הָאָדָם גִּבּוֹרֶתִיו, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתְךָ
 מַלְכוּת כָּרַע עֲלָמִים, וּמַמְשִׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדָר. סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל
 הַנִּפְלָאִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
 נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָרֵךְ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל
 חַי רֶצוֹן. צִדִּיק יְיָ בְּכָר דְּרָבּוֹ, וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קָרוֹב
 יְיָ לְכָל קִרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת. רֶצוֹן יִרְאִיו
 יַעֲשֶׂה. וְאֶת שְׁוֹעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהֲבָיו,
 וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תְּהַלֵּל יְיָ יִדְבַּר פִּי, וּיְבָרֵךְ כָּל
 בָּשָׂר שֵׁם קְדֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וּבְאַנְחָנוּ נִבְרַךְ יְהוָה, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ! הַלְלוּ נַפְשֵׁי אֶת יְיָ! אֶהְלֵלָה יְיָ בְּחַיִּי,
 אֲזַמְּרָה יְיָ אֱלֹהֵי בְעוֹדִי. אֵל תִּבְטָחוּ בְּנִדְבִיבִים, בְּכֵן
 אָדָם שָׂאִין לוֹ תְּשׁוּעָה. תִּצַּא רוּחוֹ יֵשֶׁב לְאַדְמָתוֹ, בַּיּוֹם
 הַהוּא אֲבָרוּ עֲשִׂתְנָתָיו. אֲשֶׁרִי שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ,
 שִׁבְרוּ עַל יְיָ אֱלֹהָיו. עֲשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת
 כָּל אֲשֶׁר בָּם. הַשְׁמִיר אֶמֶת לְעוֹלָם. עֲשֶׂה מִשְׁפָּט
 לַעֲשׂוֹקִים, נִתֵּן לָהֶם לְרַעֲבִים. יְיָ מִתִּיר אֲסוּרִים.
 יְיָ פָקַח עֵינִים, יְיָ זוֹקֵף כְּפוּפִים, יְיָ אֱהִב צַדִּיקִים.
 יְיָ שִׁמֵּר אֶת גִּרִּים, יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזִידָה, וְדֶרֶךְ רַשָּׁעִים
 יַעֲזִיב. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ, צִיּוֹן—לְדָר וָדָר, הַלְלוּיָהּ.

תהלים קמז

הַלְלוּהָ! כִּי טוֹב זַמְרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי נָעִים נֶאֱמָה תְהִלָּה.
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יי, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֶם. הָרֹפֵא לְשִׁבְרֵי לֵב,
 וּמַחֲבֵשׁ לְעֵצָבוֹתָם. מוֹנֵה מַסְפֵּר לַפּוֹכְבִּים, לְכָלֶם שְׁמוֹת
 יִקְרָא. נָדוּד אֲדַלְּנֵנוּ וְרַב כַּח. לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מַסְפֵּר. מְעוֹדֵד
 עֲנֻיִם יי, מַשְׁפִּיל רָשָׁעִים עַדִּי אֶרֶץ. עָנּוּ לִי בְתוֹדָה, וּמָרוּ
 יֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוּר. הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בָּעָבִים, הַמִּכְיֵן לָאֶרֶץ מָטָר,
 הַמַּצְמִיחַ הָרִים חֲצִיר. נוֹתֵן לְבֹהֶמָה לַחֲמָה, לְבִנִּי עֵרֵב אֲשֶׁר
 יִקְרָאוּ. לֹא בְּגִבּוֹרֵת הַפֹּסֵם יִחַפֵּן, לֹא בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה.
 רוֹצֶה יי אֶת יִרְאָיו, אֶת הַמִּיחָלִּים לְחַסְדּוֹ. שִׁבְתֵּי יְרוּשָׁלַיִם!
 אֶת יי, הַלְלִי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן! כִּי חֹזֵק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ, בִּרְדּוֹ בְּנִיךָ
 בְּקִרְבֶּךָ. הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם, חֵלֶב חַמִּים יִשְׂבִּיעֶךָ. הַשְׁלַח
 אֲמָרְתוֹ אֶרֶץ, עַד מֵהֶרֶה יְרוּץ דְּבָרוֹ. הִנֵּתָן שִׁלְג בְּצִמָּה, בְּפוֹר
 בְּאֶפֶר יַפּוֹר. מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ בַּפִּתִּים, לִפְנֵי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֵד.
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּס, יֵשֶׁב רוּחוֹ יִלּוּ מַיִם. מְנִיד דְּבָרָיו
 לִיעֻקֵּב, חָקוּי וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל. לֹא עָשָׂה בֶן לְכָל גּוֹי,
 וּמִשְׁפָּטִים בָּל יַדְעוּם, הַלְלוּהָ.

שם קמח

הַלְלוּהָ! הַלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בַּמָּרוֹמִים.
 הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ בָּל צְבָאוֹ. הַלְלוּהוּ
 שֶׁמֶשׁ וַיָּרַח, הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר. הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם. יַהֲלֹלוּ אֶת שֵׁם
 יי, כִּי הוּא צִוָּה—וּנְבָרָאוּ. וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם, חָק
 נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר. הִלְלֵנוּ אֶת יי מִן הָאֶרֶץ, תַּנְיִינִים וְכָל
 תְּהוֹמוֹת. אֵשׁ וּבָרָד, שִׁלְג וְקִימוֹר, רוּחַ סַעָרָה עֹשֶׂה
 דְּבָרוֹ. הַהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים.

הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה, רָמַשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף. מַלְכֵי אֶרֶץ
וְכָל לְאָמִים, שָׂרִים וְכָל שְׂפָטֵי אֶרֶץ. בַּחֲוָרִים וְגַם
בַּתּוֹצֹת, זָקֵנִים עִם נְעָרִים. יִהְיֶה אֶת שֵׁם יְיָ כִּי
נִשְׁגָּב שִׁמּוֹ לְבָדּוֹ, הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם. וַיִּרְם
קֶרֶן לְעַמּוֹ, תַּהַלָּה לְכָל חֲסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם
קִרְבּוֹ, הִלְלוּיָהּ!

שם קמט הִלְלוּיָהּ! שִׁירוּ לִי שִׁיר הָדָשׁ, תַּהַלְלוּ בְּקֹהֶל חֲסִידִים.
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בַּעֲשִׂיוֹ, בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם. יִהְיֶה שִׁמּוֹ
בְּמַחֲוֹל, בְּתֶף וּכְנֹר יִזְמְרוּ לוֹ. כִּי רוּצָה יְיָ בַּעֲמּוֹ, וּפְאֵר
עֲנִיִּים בִּישׁוּעָה. יַעֲלֹז חֲסִידִים בְּכְבוֹד, יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
רוֹמְמוֹת אֵל בְּגֵרוֹנָם, וְחִרְבַּ פִּיפּוֹת בְּיָדָם. לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
בְּנוֹיִם, תּוֹכַחַת בְּלֶאָמִים. לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים, וּנְכַבְּרֵיהֶם
בְּכַבְּלֵי בָרָק. לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב, הָדָר הוּא לְכָל
חֲסִידָיו, הִלְלוּיָהּ!

שם קנ. הִלְלוּיָהּ! הִלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ
עֲזוֹ! הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרַב גִּדְלוֹ! הִלְלוּהוּ
בְּתֶקַע שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ בְּגִבֹּל וּכְנֹר! הִלְלוּהוּ בְּתֶף
וּמַחֲוֹל, הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְב. הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ,
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה. כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יְהוָה,
הִלְלוּיָהּ! כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יְהוָה, הִלְלוּיָהּ!

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן! בָּרוּךְ
יְיָ מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם—הִלְלוּיָהּ! בָּרוּךְ

יִי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
 לְבָרְךָ. וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא
 כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן.

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יִי לְעֵינָיו כָּל הַקֹּהֵל, וַיֹּאמֶר
 דָּוִיד: בָּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבִינוּ, מֵעוֹלָם
 וְעַד עוֹלָם. לֵךְ יִי הַגְדֵּלָהּ, וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת,
 וְהַנִּצָּח, וְהַהוֹד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לֵךְ יִי
 הַמְּמַלְכָה, וְהַמַּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד
 מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבִידֶךָ בֵּחַ וּגְבוּרָה,
 וּבִידֶךָ לְגִידֹר וּלְחַזֵּק לְכָל. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ, מוֹדִים
 אֲנִיחֵנוּ לָךְ, וּמַהֲלָלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ. וַיְבָרְכוּ שֵׁם
 כְּבוֹדֶךָ, וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה. אַתָּה הוּא
 יִי לְבָדֶךָ, אַתָּה עֹשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם, שָׁמַי הַשָּׁמַיִם,
 וְכָל צָבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיָּמִים וְכָל
 אֲשֶׁר בָּהֶם; וְאַתָּה מַחִיָּה אֶת כָּלָם, וְצָבָא הַשָּׁמַיִם
 לֵךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים. אַתָּה הוּא יִי הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר
 בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם, וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים, וְשִׁמְתָּ
 שְׁמוֹ אַבְרָהָם, וּמִצַּאתָ אֶת לָבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ
 וּבְרוֹת עָמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי,
 הַחֲתִי, הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוֹסִי וְהַגְּרִזִּי לָתֵת
 לְזֶרְעוֹ, וְהִתְקַם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה. וְהִרְאֵה

אֶת עֲנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, וְאֵת זַעֲקָתָם שִׁמְעֵת
עַל יָם סוּף. וַתִּתֵּן אֹתָת וּמִפְתִּים בְּפָרְעָה וּבְכָל
עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֲרָצוֹ, כִּי יִדְעֵתָ כִּי הִזְיָרוּ עֲלֵיהֶם;
וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְהָיָה בִּקְעֵת לִפְנֵיהֶם,
וַיַּעֲבְדוּ בַתּוֹךְ הַיָּם בַּיָּפְשָׁה, וְאֵת רִדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ
בְּמַצּוֹלֹת כְּמוֹ אֲבָן בְּמַיִם עֲזִיִּים.

^{שמות יד} וַיֹּשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל
מִיַּד מִצְרַיִם. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם
מֵת עַל שִׁפְתַּת הַיָּם. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת
הַיָּד הַגְּדֹלָה, אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם
וַיֵּרָאוּ הָעָם אֶת יְיָ, וַיֹּאמִינוּ בְּיְיָ
וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ.

^{שם טו} אַז יִשְׂרָאֵל מֶשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לַיְי, וַיֹּאמְרוּ לְאֹמֶר: אֲשִׁירָה לַיְי, כִּי גָאָה גָאָה, סוֹם
וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיָם. עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה,
זֶה אֱלֹהֵי וְאֱנוֹהוּ, אֶלֶהִי אָבִי וְאֶרְמָנְהוּ: יְיָ אִישׁ
מִלְחָמָה, יְיָ שְׁמוֹ. מִרְכָּבַת פָּרְעָה וַחֲלוֹ יָרָה בָּיָם,
וּמִבְּחַר שְׁלֵשִׁיו מָבְעוּ בָּיָם סוּף. תְּהוֹמֹת יְכֹסִימוּ,
יָרְדוּ בְּמַצּוֹלֹת כְּמוֹ אֲבָן. יִמְיָנֶךָ יְיָ נֶאֱדָרִי בְּכַח,

יְמִינֶךָ יי תִּרְעֶץ אוֹיֵב. וּבָרַב גְּאוֹנֶךָ תִּהְרַם קָמִיךָ.
 תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךָ יֹאכְלֵמוּ בִקְשׁ. וּבָרוּחַ אֶפְיֶךָ נַעֲרֵמוּ
 מִים, נִצְבוּ כְמוֹ נֵד נִזְלִים, קָפְאוּ תְהוֹמַת בָּלָב יָם.
 אָמַר אוֹיֵב: אֶרְדֶּף אֲשִׁינִי, אֶחְלַק שָׁלָל, תִּמְלֹאמוּ
 נַפְשִׁי, אֶרְיֵק חֲרָבִי, תוֹרִישְׁמוּ יָדִי. נִשְׁפֹּת בְּרוּחֶךָ—
 בְּסִמּוֹ יָם, צָלְלוּ כַּעֲפֹרֶת בְּמִים אֲדִירִים. מִי כְמֹכָה
 בְּאֵלִים, יי! מִי כְמֹכָה נֶאֱדָר בִּקְדָשׁ? נוֹרָא תְהִלָּתָה,
 עֲשֵׂה פֶלֶא! נְסִיחַת יְמִינֶךָ—תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ. נְחִית
 בְּחִסְדֶּךָ עִם זֶה גְּאֻלָּתָהּ, נִהְלֶתָּ בַּעֲזָךָ אֶל גִּוָּה קִדְשָׁהּ.
 שָׁמְעוּ עַמִּים—יִרְגְּזוּן, חֵיל אָחִי יִשְׁבִּי פִלִּשְׁתִּי. אִזּוּ
 נִבְהִלוּ אֲרוֹפֵי אֲדוֹם, אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוּ רָעָה, נִמְנוּ
 כָּל יִשְׁבִּי כְנָעַן. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ וּפָחַד, בְּגֹדֶל
 זְרוּעֶךָ יִדְמוּ בְּאֶבֶן, עַד יַעֲבֹר עֲמָךָ, יי! עַד יַעֲבֹר עִם
 זֶה קִנִּיתָ. תִּבְאֲמוּ וְתִשְׁעֲמוּ בַּחֵר נִחְלָתָהּ, מִכּוֹן לַשְׁבֹּתָהּ
 פְּעֻלָּתָהּ יי, מִקְדָּשׁ, אֶרֶץ! כָּנְנוּ יָדֶיךָ. יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם
 וָעַד. יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד. יי מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלָם
 וּלְעֵלָמִי עֲלִמְיָא! כִּי בָא סוֹם פִּרְעָה בִּרְכִבּוֹ וּבִפְרָשָׁיו
 בָּיִם, וַיִּשָּׁב יי עֲלֵהֶם אֶת מִי הַיָּם, וּבְגִי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ
 בִּבִּשְׁשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם. כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם.
 וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בָּהֶר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הָרָעָה, וְהִיתָה
 לִי הַמְּלוּכָה. וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בְּיוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

ברכת השיר.

נִשְׁמַת כָּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תִּפְאֹר וְתִרְוַם
 וְכִרְךָ מִלִּבֵּנוּ תָמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד
 הָעוֹלָם אַתָּה אֵל, וּמִבְלָעָדֶיךָ אֵין לָנוּ
 מִלֶּךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. פֹּדֶה וּמַצִּיל
 וּמַפְרִיגִים וְעוֹנֶה וּמַרְחֵם בְּכָל יַעַת צָרָה
 וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מִלֶּךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֱלֹהֵינוּ
 אַתָּה, אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרֹנִים.
 אֱלֹהֵי כָל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת,
 הַמְּהַלֵּךְ בְּכָל (בְּרוּב) הַתְּשֻׁבּוֹת
 הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו —
 בְּרַחֲמִים.

שִׁירַת הַדָּשָׁה

. וְכִרְךָ—שְׁמֶךָ. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם—מִכּוֹמֵן הַנִּצְחִי הַעֲבִיר עַד הַיּוֹם הַנִּצְחִי
 הַעֲתִיד. וְצוּקָה—לַחֵץ וְאִסּוֹן. תּוֹלְדוֹת—תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. תְּשֻׁבּוֹת—שָׁבוּעִים
 וְתַחֲלוֹת. בְּרִיּוֹתָיו—בְּרוּאָיו.

וַיִּי עַר, הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמַּעֲזֹרֶר
 יִשְׁנִים, וְהַמִּקְיֵץ נִרְדָּמִים, (מִתְּחִיל מֵתִים
 וְרוֹפֵא חַיִּים, פּוֹקֵחַ עוֹרִים וְזוֹקֵף
 בְּפוֹפִים), הַמְּשִׁיחַ אֲלָמִים, וּמַתִּיר
 אֲסוּרִים, וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְהַזּוֹקֵף
 בְּפוֹפִים, וְהַמַּפְעִיגָה נַעֲלָמִים. וְלֵךְ לְבִרְךְ
 אֶנְחֵנוּ מוֹדִים. וְאֵלֹ פִּינוּ מִלֵּא שִׁירָה
 בָּיָם, וְלִשְׁוֹנֵנוּ — רִנָּה בַּהֲמוֹן גִּלְּיוֹ
 וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח בְּמִרְחַבֵּי רִקְיעַ, וְעֵינֵינוּ
 מְאִירוֹת בְּשֶׁמֶשׁ וּבִירָחַ, וַיְדִינוּ פְּרוֹשׁוֹת
 בְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם, וְרִגְלֵינוּ קָלוֹת בְּאַיָּלוֹת —
 אֵין אֶנְחֵנוּ מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ, יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וְלִבְרָךְ אֶת

שִׁירָה בְּדָשָׁה

הַמְּשִׁיחַ — יֵשׁוּעַ שְׁמוֹ בְּרוּךְ. זוֹקֵף — מְנַבֵּיחַ וּמִשְׁרֵר. מִלֵּא שִׁירָה בָּיָם — הַמִּלֵּא מִיָּם.
 וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח — אֵלֹ שִׁפְתוֹתֵינוּ מִלֵּאוֹת שֹׁבַח אֵין קֵץ כְּרֵתֵב הַרְקִיעַ. אֵין אֶנְחֵנוּ
 מִסְּפִיקִים — גַּם אֵין לֹא הֵנָּה הֵי כַח בְּנוּ.

שִׁמְךָ מִלְכֵנוּ, עַל אַחַת מֵאלֹהֵי אֱלֹהֵי
 אֱלֹהֵי אֱלֹהִים, (וְרוֹב) וְרִבִּי רַבּוֹת
 בְּעָמִים הַמְּטוֹבֹת, נָסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעֵשִׁית
 (עִמָּנוּ) עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מִמְצָרִים
 וְאַלְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים
 בְּדִיתָנוּ, בְּרַעַב וְנִתְּנוּ וּבְשָׁבַע כֹּל־כִּלְתָּנוּ,
 מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ, וּמִדֶּבֶר מִלְּטָתָנוּ,
 וּמִחֲלָים רָעִים וְרָבִים וְנֶאֱמָנִים, דִּלִּיתָנוּ.
 עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא עֲזָבוֹנוּ
 חֲסִדֶיךָ — וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
 לִנְצַח. עַל כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ,
 וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְּחָתָ בְּאַפֵּינוּ, וְלִשׁוֹן
 אֲשֶׁר שִׁמַּתָּ בְּפִינוּ — הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ.

שִׁירָה תְּרִשָּׁה

וְנִתְּנוּ — נִתְּתָ מָזוֹן לָנוּ. וּבְשָׁבַע כֹּל־כִּלְתָּנוּ — בִּשְׂאֵר הַמְצָרִים מִלְּאֵד מָזוֹן.
 מִלְּטָתָנוּ — הִצַּלְתָּנוּ. רָעִים וְנֶאֱמָנִים — קִנְיָנִים וּמִתְמַדִּים שֶׁאֵין לָהֶם רַפּוּאָה. דִּלִּיתָנוּ —
 הִעֲלִיתָנוּ וְהוּא לִשׁוֹן הַרְחָקָה וְהַפְרָשָׁה. שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ — שֶׁחִלַּקְתָּ בְּנוֹפְעֵינוּ.

וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ, וַיִּשְׁוֹדְרוּ וַיְרוּמְמוּ
וַיַּעֲרִיצוּ, וַיִּקְדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שִׁמְךָ
מִלְכֵנוּ תָמִיד. כִּי כָל פֶּה, לָךְ יוֹדָה, וְכָל
לֵשׁוֹן לָךְ תִּשָּׁבַע, וְכָל עֵין לָךְ תִּצְפֶּה,
וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה,
לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל הַלְבָבוֹת יִירְאוּךָ,
וְכָל קָרֵב וּבְלִיּוֹת יֹמְרוּ לְשִׁמְךָ, בְּדָבָר
שְׂכֵת־טוֹב: כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה: יי, מִי
כָמוֹךָ. מִצִּיל עָנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ, וְעָנִי
וְאַבְיּוֹן — מִגָּזְלוֹ. שׁוּעַת עֲנִיִּים אַתָּה
תִּשְׁמַע, צַעֲקַת הַדָּל תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ,
מִי יִדְמָה לָךְ? וּמִי יִשְׁוֶה לָךְ? וּמִי יַעֲרֶךְ
לָךְ? הֵאֱלֹהֵי הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיּוֹן קִנְיָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ? נִהְלָלְךָ,

וַיֵּשְׁבִי בְּחֶדֶד, וַיִּפְּאֶלְךָ, וַיִּזְכְּרֶךָ אֶת שֵׁם
 קְדוֹשֶׁךָ, בְּאֲמֹר:
 לָדֹד, בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי, וְכָל קֶרְבִּי—
 אֶת שֵׁם קְדוֹשׁוֹ.

בִּיז'ט יגנן ססנן הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת.

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֲזָךְ, הַגְדוֹל
 בְּכָבוֹד שִׁמְךָ, הַגָּבוֹר לְנִצָּחַ,
 וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ—

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם כַּפּוּר יגנן ססנן סמלך.

סמלך הַיּוֹשֵׁב עַל כֶּסֶּא רָם וְנִשְׂא.

בְּשַׁבָּת מִתְחִיל ססנן שׁוֹכֵן עַד.

שׁוֹכֵן עַד, מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב:
 רָנְנוּ צְדִיקִים בַּיּי, לַיִּשְׁרִים נָאוֹה תִּהְיֶה.

שִׁיר הַתְּהִלָּה

בְּאֲמֹר—בְּסִפְרֵי תְהִלִּים. הָאֵל—הַחֹק. בְּתַעֲצֻמוֹת עֲזָךְ—בְּעֲצָמָה יִתְרָה מֵאֲדִי
 סמלך הַיּוֹשֵׁב וְגו'—כְּלוּמַר, אַתָּה הָאֵל... הַגְדוֹל... הַגָּבוֹר... וְהַנּוֹרָא... הַקֵּד סמלך
 הַיּוֹשֵׁב עַל כֶּסֶּא רָם.

שׁוֹכֵן עַד—יּוֹשֵׁב עַל כֶּסֶּא לְעֵלִים. מְרוֹם וְקְדוֹשׁ—רָם וְקְדוֹשׁ.

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְּרוּמָם, וּבְשִׁפְתֵי
צַדִּיקִים תִּתְּכִירָה, וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים
תִּתְּקַנֶּשׁ, וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְּחַלֵּל.

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עֹמֵד בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרִנָּה
יִתְפָּאֵר שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ בְּכָל יוֹר וְדוֹר. שָׁכֵן חוֹבֵת
כָּל הַיְצוּרִים, לִפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
לְחֻדוֹת, לְהֵלֵל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדָּה,
וּלְנַצַּח, לְבִירָה, לְעֵלָה וּלְקָלָם, עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת
וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ, מְשִׁיחֶךָ.

וּבְכֵן יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מַלְכֵנוּ, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לָךְ נָאֵה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה, הֵלֵל וְזִמְרָה עֹז
וּמְשִׁלָּה, נֶצַח, גְּדֻלָּה וְגִבּוֹרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת,
קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ וַיַּעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָה אֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת,
אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, בּוֹרֵא כָל הַנְּשָׁמוֹת.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שָׁכֵן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים—כִּי בֵן צְרִיקִים וּמִתְנַבִּים כָּל הַנִּבְרָאִים. לְחֻדוֹת
לְהֵלֵל וְגו'—בְּלוֹמַר, לְחֻדוֹת לָךְ בְּכָל לְשׁוֹן שֶׁל שִׁבְחָה. עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת
דָּוִד—מִכָּבֶד בְּשִׁירוֹת דָּוִד צְרִיקִים אָנּוּ לְהֵלֵל לָךְ עוֹר וְעוֹר.

רְבוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמַרְהָ, מִלֶּךְ
יְחִיד אֵל, חַי הָעוֹלָמִים.

בְּשַׁבָּת שׁוֹבָה קוֹדֵם חֲצִי קֹדֶשׁ אֲמָרִים זֶה.

שִׁיר הַמַּעֲלֹת מִמַּעַמְמָקִים קָרָאתִיךָ יי. אֲדֹנִי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה
אֲזִנֶּיךָ בְּשִׁבּוֹת, לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי. אִם עֲזוֹנוֹת תִּשְׁמָר יְהִי אֲדֹנִי מִיַּעֲמֹד? כִּי
עָמְדָה הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְדָּא. כְּנִיתִי יי קוֹתָה נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי. נַפְשִׁי
לֹאֲדֹנִי, מִשְׁמָרִים לְבָקֶר שְׁמָרִים לְבָקֶר. יַחַל יִשְׂרָאֵל אֲלֵי יי כִּי עִם יי הַחֲסֵד,
וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת. וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו

יִתְגַּבֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמָהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא כְרַעֲוִיתָהּ; וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיְקַרֵּב (נ"א קוץ) מְשִׁיחָהּ, בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶלְמָא וּבְזִמְן קָרִיב, — וְאֲמָרוּ: אָמֵן!

זֶה יְהִי שְׁמָהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא!
יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה,
וַיִּתְחַלֵּל, שְׁמָהּ דְּקוֹדֶשׁא—בְּרִיךְ הוּא. לְעָלְמָא (בש"ת וּלְעָלְמָא מְכַל) מִן כָּל בְּרַבְתָּא
וּשְׁרַבְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וַיִּתְחַמְתָּא, בְּאֲמִירָן בְּעֶלְמָא—וְאֲמָרוּ: אָמֵן!

חֲזוֹן בְּרַכּוֹ אֶת יי הַמְּבָרַךְ!

קֹהֵל וְחֲזוֹן בְּרוּךְ יי הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

וְחֲזוֹר הַש"ץ בִּיהַל"ו, וְאִין עוֹנִין אַחֲרָיו אָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם,
יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חַשְׁךָ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל.

בְּשַׁחַל יוֹם טוֹב בְּחֹל אוֹמְרִים כֵּאן הַמֵּאִיר לָאָרֶץ.

הַכֹּל יוֹדוּךָ, וְהַכֹּל יִשְׁבְּחוּךָ, וְהַכֹּל
יֹאמְרוּ: אֵין קָדוֹשׁ כִּי! הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ
סִלָּה, יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל! הַפּוֹתֵחַ בְּכָל
יוֹם דְּלִיתוֹת שַׁעֲרֵי מוֹרָחַ, וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי
רָקִיעַ, מוֹצִיא חֶמֶה מִמְּקוֹמָהּ, וְלִבְנָה—
מִמְּכוֹן שַׁבָּתָהּ, וּמֵאִיר לְעוֹלָם כָּל
וְלִיּוֹשְׁבָיו, שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת הַרְחָמִים.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ
בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם
תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מָה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיךָ יי, כָּלֵם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלֵאָה
הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ. הַמִּלָּה, הַפְּרוֹמָם לְבַדּוֹ

(וַיּוֹם טוֹב בְּשַׁחַל בְּחֹל.)

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ, וְלַדָּרִים עָלֶיהָ, בְּרַחֲמִים, וּבְטוֹבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ.

מֵאֵז, הַמְּשֻׁבָּח, וְהַמִּפְאָר, וְהַמְתַּנְשֵׂא
מִימֹת עוֹלָם.

אֱלֹהֵי עוֹלָם! בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם
עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֲוֹנוֹ, צוֹר מַשְׁגָּבֵנוּ, מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ, מַשְׁגָּב בַּעֲדֵנוּ.

אֵין עֲרוֹךְ לָךְ (אֵין כְּעֶרְכְּךָ), וְאֵין וּלְתָךְ,
אִפְסָם בְּלִתְךָ, וּמִי דוֹמָה לָךְ? אֵין עֲרוֹךְ
לָךְ (אֵין כְּעֶרְכְּךָ), יְיָ אֱלֹהֵינוּ — בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְאֵין וּלְתָךְ, מִלְכֵנוּ — לְחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא; אִפְסָם בְּלִתְךָ גּוֹאֲלֵנוּ — לְיָמֹת
הַמְּשִׁיחַ, וְאֵין דוֹמָה לָךְ, מוֹשִׁיעֵנוּ, —
לְתַתִּית הַמֵּתִים.

ליום טוב כשחל בחול.

יְיָ. בָּרָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלָאָה הָאָרֶץ קִינּוּנָךְ. הַמְּלִיךְ
הַמְרוֹמָם לְבָדּוֹ מֵאֵז, הַמְּשֻׁבָּח, וְהַמִּפְאָר, וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימֹת

אֵל—אֶדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים,
בְּרוּךְ וּמְבָרֵךְ בְּפִי כָּל הַנְּשָׁמָה,
גָּדְלוֹ וְטוֹבוֹ מִלֵּא עוֹלָם,
הָעֵת וְתְבוּנָה סִבְבִּים הוֹדוּ.

הַמִּתְנַאֵה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ,
וְנִהְדָּר בְּכְבוֹד עַל הַמְרַבֶּה,
זְכוֹת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כְסֹא,
חֶסֶד וְרַחֲמִים מִלֵּא כְבוֹדוֹ.

טוֹבִים מְאֻרוֹת, שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ,
יֵצֵרם בְּדַעַת, בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל,
בָּח וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם,
לְחַיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תִּבְרָה.

מִלֵּאִים זִיו וּמְפִיקִים נֶגֶה,
נֶאֱהָה זִיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם;

ליום טוב כשחל בחול.

עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֶדוֹן
עֲזֹנוּ, צוֹר מִשְׁגָּבֵנוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, מִשְׁגָּב בַּעֲדָנוּ. אֵל בְּרוּךְ.

שִׁירָה הַדְּשָׁה

חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ... הַמְרַבֶּה—שְׁמוֹת טְלָאֵי הַשֶּׁתָּה, נִה' נִרְאָה בְּנֶאֱמָתוֹ נִהְדָּרוּ עֲלֵיהֶם. זְכוֹת
וּמִישׁוֹר—טִהַר (אֶדָּק) וְיִשׁוֹר. מְאֻרוֹת—הַשְׁמַשׁ וְהַיָּרֵחַ. לְחַיּוֹת מוֹשְׁלִים—הַשְׁמַשׁ
לְמַשְׁלֵת הַיּוֹם וְהַיָּרֵחַ לְמַשְׁלֵת הַלַּיְלָה. זִיו—הוֹד בְּלֶשׁוֹן מְפִיקִים נֶגֶה—מוֹצֵאִים וְשׁוֹלְחִים.

שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשֹׁשֵׁיִם בְּבֹאֵם,
עֲשִׂים בְּאִמָּה רְצוֹן קוֹנֵם.

פֶּאֶר וְכְבוֹד נֹתְנִים לְשִׁמּוֹ,
צִהְלָה וְרָנָה—לְיִזְכָּר מַלְכוּתוֹ.
קְרָא לְשִׁמְשׁ—וַיִּזְרַח אֹר;
רָאָה—וַהֲתַקֵּן צוּרַת הַלְבָּנָה.

שָׁבַח נֹתְנִים לוֹ כָּל צָבָא מְרוֹם.
תַּפְאֶרֶת וַגְּדֻלָּה, שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ.
לֹאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל הַמַּעֲשִׂים, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
הִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ, תַּפְאֶרֶת עֲמָה לְיוֹם
הַמְּנוּחָה, "עֲנֵג" קְרָא לְיוֹם הַשְּׁבַת. זֶה שִׁיר שָׁבַח שֶׁל

לְיוֹם טוֹב כִּשְׁחַל בְּחוּל.

נְדוּר הָעָה, הִכִּין וּפָעַל וַהֲרִי חֲמָה, טוֹב יָצַר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ,
מְאוּרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ, פְּנוֹת צָבָאוֹ קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי

שִׁירָה סְדָּשָׁה

קִנְיֵי אֹר. שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְגו'—בְּלוֹמַר, בְּצֵאתָם וּבְבֹאֵם הֵם מְזֻהָרִים בְּשִׂמְחָה.
רְצוֹן קוֹנֵם—רְצוֹן יוֹצֵרָם לְהַאֲרִיךְ עַל הָאָרֶץ. פֶּאֶר וְכְבוֹד נֹתְנִים לְשִׁמּוֹ—
בְּלוֹמַר, מְרַאֵה הַמְּאוּרוֹת מַעֲדָה עַל כְּבוֹד ה' וְתַפְאֶרְתּוֹ. צִהְלָה—תְּרוּעַת שִׂמְחָה.
קְרָא לְשִׁמְשׁ וְגו'—ה' הֵבִיא אֶל הַמַּצִּיאוֹת אֶת הַשֶּׁמֶשׁ, וּמִיָּד נִרְחַ אֹר.
רָאָה—עֲלָה בְּרִצּוֹנוֹ. וַהֲתַקֵּן... — תִּקֵּן אֶת צוּרַת הַלְבָּנָה לְפִי שְׁעוֹר הָאֹר תְּדִרֹשׁ
בְּיִזְכָּר... שְׁבַת... תַּפְאֶרֶת... לֹאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת—כָּל צָבָא שְׂשִׁמִּים, שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים
וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ (מִיָּנִי מְלָאכִים) נֹתְנִים שָׁבַח, תַּפְאֶרֶת וַגְּדֻלָּה לֹאֵל שְׁשַׁבַּת וְגו'.

הִתְעַלָּה—הִתְנַשָּׂא וַהֲתַרֹּמֵם. תַּפְאֶרֶת עֲמָה וְגו'—ה' עֲשָׂה וַהֲלִבִּישׁ אֶת יוֹם

יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבוּ שַׁבַּת אֶל מִכָּל מְלָאכָתוֹ. וַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִשָּׁבַח וְאוֹמַר: "מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת,
מוֹב לַחֲדוּת לִי". ... לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ וַיִּבְרְכוּ לְאֵל
כָּל יְצוּרָיו, שָׁבַח, יָקָר וְגִדְּלָה וְכְבוֹד, וַתֵּנוּ לְאֵל מֶלֶךְ
יוֹצֵר כָּל, הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ
בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ. שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִתְקַדֵּשׁ וְזִכְרְךָ
מִלִּבֵּנוּ יִתְפָּאֵר, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת.
תִּתְבָּרֵךְ מוֹשִׁיעֵנו עַל כָּל שָׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְעַל
מְאֹרֵי אוֹר (שַׁעֲשִׁיית) שִׁיְצַרְתָּ הַמָּה יִפְאָרוּךְ סֶלָה.

תִּתְבָּרֵךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ, מִלִּבֵּנוּ וְנוֹאֲלֵנוּ, בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים;
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלִּבֵּנוּ, יוֹצֵר מִשְׁרָתִים; וְאֲשֶׁר
מִשְׁרָתוֹ בָּלֶם, עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה
יַחַד בְּקוֹל (בְּ) דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם. בָּלֶם
אֲחוּבִים, בָּלֶם בְּרוּרִים, בָּלֶם גְּבוּרִים, בָּלֶם קְדוֹשִׁים,
וּבָלֶם עֲשִׂים בְּאִמָּה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנֵם. וּבָלֶם

ליום מוב כשחל בחול.

תָּמִיד מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל וְקִדְשָׁתוֹ. תִּתְבָּרֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, עַל כָּל שָׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ,
וְעַל מְאֹרֵי אוֹר (שַׁעֲשִׁיית) שִׁיְצַרְתָּ הַמָּה יִפְאָרוּךְ סֶלָה. תִּתְבָּרֵךְ וְכו'.

שִׁירַה הַדָּשָׁה

הַשַּׁבָּת בְּלוּשׁ תִּפְאָרֶת. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשָּׁבַח-גְּלוּמָהּ בַּמִּקְדָּשׁ הָיוּ תְּלוּנִים אוֹמְרִים
הַשַּׁבָּת, "מִזְמוֹר שִׁיר".

פֹּתֵחִים אֶת פִּיהֶם בְּקֹדֶשׁה וּבְמַהֲרָה, בְּשִׁירָה
וּבְזִמְרָה, וּמְבַרְכִין, וּמְשַׁבְּחִין, וּמְפַאֲרִין, וּמַעֲרִיצִין,
וּמְקַדִּישִׁין וּמְמַלִּיכִין—

אֶת שֵׁם הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא,
קָדוֹשׁ הוּא. — וְכָל־מַקְבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת
שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה, וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוֹת זֶה לַזֶּה,
לְחֻקֵּי־יֵשׁ לְיוֹצֵר־בְּנִיחַת רוּחַ, בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה
וּבְנִעֻמָּה; קֹדֶשׁה כָּל־כַּף בְּאַחַד עוֹנִים בְּאִמְרָה
וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:

קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת,
מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

וְהַאֲפִנִים וְחִיּוֹת הַקֶּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לַעֲמַת שָׁרָפִים, לַעֲמַתֶּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

לֵאל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ, לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם,
וּמְרוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ
מְרוֹם וְקָדוֹשׁ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל
מִלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צַדִּיקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּבְלָאוֹת, הַמַּחֲדִּישׁ
בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית, בְּאִמּוֹר:

לַעֲשֹׂה אֲזָרִים גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. (וְהִתְקִין
מֵאֲזוֹת מְשֻׁמָּה עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא). אֹרֶךְ חַדְשׁ עַל
צִיּוֹן תֹּאִיר וְנִזְכָּה כְּלָנוּ מִהֲרָה לְאֹרֹךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
יוֹצֵר הַמְּאֻרֹת.

אַהֲבָה רַבָּה (אַהֲבַת עוֹלָם) אֶהְבֶּתֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
חֲמֵלָה גְּדוֹלָה וַיִּתֶּרָה חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מַלְכֵנוּ!
בַּעֲבוּר שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שְׁכַמְחוּ בָּךְ,
וְהַלְמָדִם חֲכִי חַיִּים, בֶּן תַּחֲנֻנוּ וְתַלְמִידֵנוּ. אָבִינוּ, אָב
הַרְחֵמֵנוּ, הַמְּרַחֵם! רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהַבִּין
וּלְהַשְׁכִּיל, לְשִׁמְעַ, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת,
וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר
עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ (בְּמִצְוֹתֶיךָ), וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
(בְּתוֹרַתְךָ), וַיִּחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ.
לִמְעַן לֹא יִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלֵם, וְלֹא נִכְשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד;
כִּי כִשֵּׁם קֹדֶשְׁךָ הַגְּדוֹל (הַגְּבוּר) וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ, נִגְיָלָה
וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ. (וְרַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַחֲסִדֶּיךָ
הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נֶצַח סֵלָה וָעֶד). מִהֵרָ וְהִבֵּא עָלֵינוּ
בְּרָכָה וְשָׁלוֹם מִהֲרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת כָּל הָאָרֶץ,
וְתוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמָמוֹת לְאַרְצֵנוּ, כִּי אֵל פּוֹעֵל
יִשׁוּעוֹת אַתָּה, וּבָנוּ בַּחֲרֵת מִכָּל עָם וּלְשׁוֹן. וּבְרַבְתֵּנוּ
מַלְכֵנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סֵלָה בְּאַמֶּת, לְחֻדוֹת לָךְ

וּלְיַחֲדָךְ (בְּאַהֲבָה), וּלְאַהֲבָה אֶת שִׁמְךָ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

יחיד אומר אל מֶלֶךְ נֶאֱמָן.

^{דברים י}
שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל! יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד.

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

וְאַהֲבֵת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ כָּכָל לְבָבְךָ וּכָכָל נַפְשְׁךָ
וּכָכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי
מְצִוֶּה הַיּוֹם עָלֶיךָ לְבַבְךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם,
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ.
וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטַמְּפַת בֵּין עֵינֶיךָ.
וְכִתַּבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

^{דברים יא}
וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִּשְׁמָעוּ אֵל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר
אֲנֹכִי מְצִוֶּה אֹתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֵיכֶם,
וּלְעֲבֹדוֹ כָּכָל לְבַבְכֶם וּכָכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטָּר
אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִם פָּתָה דִּגְנוֹךָ וְתִירְשֶׁךָ
וַיִּצְהָרְךָ. וְנָתַתִּי עֶשֶׂב בְּשֹׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ, וְאִכְלָתָה
וּשְׂבַעְתָּ. הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסִרְתָּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
אִף יי בָּכֶם, וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטָּר

וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאֲבֹדְתֶם מִהָרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַשְּׂבָה, אֲשֶׁר יִי נָתַן לָכֶם. וּשְׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי
אֱלֹהִים עַל לִבְכֶּכֶם וְעַל נַפְשֵׁכֶם, וְקִשְׁרֹתֶם אוֹתָם
לְאֹת עַל יְדֵכֶם, וְהָיוּ לְמוֹטָפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם, וּלְמֹדֶתֶם
אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ,
וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ. וְכַתְּבֶתֶם עַל
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יִי לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְתֵת לָהֶם,
בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ.

במדבר טו. וַיֹּאמֶר יִי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דְּבַר אֵל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי
בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם; וְנָתַנוּ עַל צִיצִית הַכֹּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת.
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל
מִצְוֹת יִי, וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְכֶּכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אַתֶּם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן
תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתֵי, וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יִי אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְהוֹיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יִי אֱלֹהֵיכֶם.
סֵמֶן אֹמֵר בְּקוֹל דָּם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמַר.

אֶמֶת, וַיְצִיב, וַיִּכּוֹן, וַיִּקֵּם, וַיִּשָּׂר, וַיִּנְאֶמֶן, וַיֶּחֱזַק,
וַיִּחְבֵּיב, וַיִּנְחַמְד, וַיַּנְעִים, וַיִּנְרָא, וַיִּאֲדִיר, וַיִּמְתְּקֵן, וַיִּמְקַבֵּל.

וְטוֹב, וַיִּפֶּה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אָמֵת
 אֱלֹהֵי עוֹלָם, מִלְכֵנו צוּר יַעֲקֹב מִן יִשְׁעֵנו. לְדֹר
 וָדֹר הוּא קַיָּם, וְשִׁמוֹ קַיָּם, וְכֶסֶף נָכוֹן, וּמִלְכוּתוֹ
 וְאַמוּנָתוֹ לָעַד קַיָּמֶת. וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים, נְאֻמִּים
 (וְנְאֻמִּים) וְנִחְמָדִים, לָעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, עַל אֲבוֹתֵינוּ
 וְעָלֵינוּ, עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת
 יִרְעֵי יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ.

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים—דָּבָר טוֹב וְקַיָּם,
 לְעוֹלָם וָעֶד, אָמֵת וְאַמוּנָה (בְּאָמֵת וּבְאַמוּנָה), חוֹק
 וְלֹא יַעֲבֹד. אָמֵת, שְׁאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, מִלְכֵנו מִלֶּךְ אֲבוֹתֵינוּ, נֶאֱלָנוּ נֶאֱלָ אֲבוֹתֵינוּ,
 וְיִצְרָנוּ (צוּרָנוּ) צוּר יִשׁוּעָתָנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילָנוּ מֵעוֹלָם
 הוּא שְׁמֶךָ, וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ סֶלָה.

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מִן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם
 וּלְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ,
 וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ. אָמֵת, אֲשֶׁרִי אִישׁ
 שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יֵשִׁים עַל לִבּוֹ.
 אָמֵת, אֶתָּה הוּא אֶדְרוֹן לְעַמְּךָ, וּמִלֶּךְ גִּבּוֹר לְרִיב
 רֵיבָם לְאֲבוֹת וּבָנִים. אָמֵת, אֶתָּה הוּא רֹאשׁוֹן, וְאַתָּה
 הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.
 אָמֵת, מִמַּצְרִים גִּאֲלָתָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית (מִבֵּית)
 עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ, וּבְכוֹרְךָ

יִשְׂרָאֵל גָּאֲלָתָ; וַיֵּם סוּף לָהֶם בְּקָעָתָ, וַיִּזְדִּים מִבְּעָתָ,
וַיִּדְרִים הָעֵבְרָתָ (עֲבָרוּ יָם), וַיִּכְסּוּ מִיָּם צָרִיחָם,
אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר. עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמָמוֹ
לָאֵל, וַנִּתְּנוּ יְדִידִים זְמֵרוֹת, שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת, לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם. רָם וְנִשְׂאָ, גָדוֹל וְנוֹרָא,
מִשְׁפִּיל גְּאִים עַדִּי אֶרֶץ, וּמִגְבִּיָּה שְׂפָלַיִם עַדִּי מָרוֹם,
מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפּוֹדֶה עֲנֻיִם, וְעוֹזֵר דָּלִים, (הָעוֹנָה)
וְעוֹנָה לַעֲמֹי יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שְׁוֹעַם אֱלֹיוֹ. תְּהִלּוֹת לֵאלֹהִים
עֲרִיזִין גּוֹאֲלִים, בָּרוּךְ הוּא וּמִבְרָךְ! מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל,
לֵךְ עִנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָּלָם:

**מִי כִמְכָּה בְּאֱלֹהִים יִי?! מִי כִמְכָּה נְאֻדָּר
בְּקֹדֶשׁ, נוֹרָא תְּהִלָּת עֲשִׂיה פִּלְאָ?!**

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאֻלִּים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל
שִׁפְתַּת הַיָּם. יַחַד כָּלָם הוֹדּוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:
יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

צוּר יִשְׂרָאֵל, קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל, וּפִדְּהָ
כְּנֻאמֶךְ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל. וְנֹאמַר: גָּאֲלֵנוּ יִי צְבָאוֹת
שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יִי, גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

בְּשֵׁלֶשׁ רִגְלִים מִתְפָּלִים בָּאן „תְּפִלַּת שְׁלֹשׁ רִגְלִים” צד...

בְּרֹאשׁ מִשְׁנָה— „תְּפִלַּת רֹאשׁ הַשְּׁנָה” צד...

בְּיוֹם כְּפוּר— „תְּפִלַּת יוֹם כְּפוּר” צד...

אֲדֹנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
 אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
 עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכּוֹל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת,
 וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיָּהם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

^{בש"ח}
 וְזָכְרֵנוּ לַחַיִּים, מִלֶּךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְכֹתֵבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.
 מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מִגֹּן אַבְרָהָם.
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 בחורף משיב תרום ומזריד הגשם, בקיץ מזריד המל.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
 סוֹמֵךְ נִפְלְאִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אַמּוּנָתוֹ
 לַיִּשְׂרָאֵל עַד עַד. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת? וּמִי יוֹמֵה לָךְ, מִלֶּךְ
 מֵמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

^{בש"ח} מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵקָן? וְזוֹכֵר יַצְרֵנוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים
 וְנִנְאָמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מַחֲיֶה הַמֵּתִים.
 בשחזור החזן על שמונה עשרה וחזרת, "מחיה המתים" אומרים קדושה.

קדושה. נִקְדִּישְׁךָ וְנִבְרִיךְךָ בְּנֹעַם שִׁית סוֹד שְׁרָפֵי קִדְּשׁ
 הַמִּשְׁלָּשִׁים לְךָ קִדְּשָׁה, בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֵל
 יְהוָה וְאָמַר:

^{ק"ה}
 קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ!
 חוֹן אֶה, בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, אֲדִיר וְחֹזֵק, מְשֻׁמֵּעִים קוֹל,
 מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שָׂרָפִים—לְעֻמַּת מְשֻׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.
 קו"ה בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ.

שִׁירַת הַקְּדוּשָׁה

מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שָׂרָפִים וכו'—קִי מִתְנַשְּׂאִים הַמַּלְאָכִים לְעֻמַּת הַשָּׂרָפִים וְאָמְרֵי: "בָּרוּךְ כְּבוֹדוֹ"

אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך
 סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי. האל
 הקדוש. (בש"ת המלך הקדוש).

ישמח מישה במתנת חלקו, כי
 עבד נאמן קראת לו. כליל תפארת
 בראשו נתת (לו), בעמרו לפניך על
 הר סיני. ושני לוחות אבנים הוריד
 בידו, וכתוב בהם שמירת שבת, וכן
 כתוב בתורתך:

חזן במקומך מלכנו תופיע, ותמלוד עלינו, כי מחכים
 אנחנו לך. מתי תמלוד בציון, בקרוב בימינו לעולם ועד
 תשכון? תתגדל ותתקבץ בתוך ירושלים עירך, לדור ודור
 ולנצח נצחים. ועינינו תראינה מלכותך, בדבר האמור
 בשירי עזך, על ידי דוד משיח צדקך.
 מ"ח ימלך יי לעלם, אלהיך ציון דוד ודור, הללויה!
 אתה קדוש וכו'.

שירה חדשה

ה' מקומו". תופיע-תגלה ותראה עלינו. בקרוב בימינו... תשכון-מתי תמלוד ותשכון
 בקרוב ולעולם בציון? בשירי עזך-שירי דוד המספרים עזך.
 במתנת חלקו-ומה היא? שמראת לו עבד נאמן. כליל תפארת-עשרת תפארת, קרני דוד.

וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת,
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, בְּרִית
עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא
לְעוֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׂ.

וְלֹא נָתַתּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגֻויֵי הָאָרְצוֹת,
וְלֹא הִנָּחֵלְתּוּ מִלְּכֵנוּ לְעוֹבְדֵי פְסִילִים, וְגַם
בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרָלִים, כִּי לְיִשְׂרָאֵל
עֲמֹד נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה, לְזֶרַע יַעֲקֹב, אֲשֶׁר
בָּם בְּחֹרֶת.

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתָךְ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנִי, עַם מְקוֹדְשִׁי
שְׁבִיעִי, כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְּעַנְּנוּ מִשׁוּבָךְ, וּבִשְׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשְׁתּוֹ
חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ, וְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית.

שִׁירָה חֲדָשׁ:

וְלֹא נָתַתּוּ—לֹא נָתַתָּ אוֹתוֹ, אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת. לֹא יִשְׁכְּנוּ—לֹא יִנּוּחוּ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רְצֵה נָא בְּמַנוּחָתָנוּ; כִּדְשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן (וְשִׁים) חֻלְקָנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָה
 (וְשִׁמְחָנוּ) וְשִׂמְחַנּוּ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְמַהֲרֵנוּ לְבָנוּ
 לְעֵבֶדְךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
 שַׁבַּת קֹדֶשְׁךָ (וְיִשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אֱהָבֵי שְׁמֶךָ),
 וַיְנַחוּ בוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשִׁי שְׁמֶךָ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִקֹּדֶשׁ הַשַּׁבָּת.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם (וּלְתַפְלָתָם
 שְׁעָה), וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
 וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה בְּרָצוֹן תָּמִיד
 עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בשבת ראש חודש ובשבת חול המועד אומרים כאן יעלה ויבא.

בראש חודש ובחול המועד אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיִּגְעַל, וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע
 וַיַּפְקֵד וַיִּזְכֹּר וַיִּכְרֹז וַיִּפְקְדֹנֵנוּ, וַיִּכְרֹז אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּכְרֹז מִשִּׁים בֶּן דָּוִד
 עֲבָדְךָ וַיִּכְרֹז יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ, וַיִּכְרֹז כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לַפָּגִיף, לַפְּלִיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לחנה'ם ספוט

לחנה'ם פסח

לראש חדש

חג הספוט

חג המצות

ראש החודש

הַזֶּה. וַיִּזְכֹּרנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וַיַּפְקְדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
 לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבַר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים, חוּס וְחַנּוּנֵנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
 אֵלֶיךָ עֲנִינֵנוּ, כִּי אַרְ מִלֶּךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וַיְנַחוּ בוֹ—בְּיוֹם הַזֶּה.

וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מזדים דרבנן
מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יי
אֲלֹהֵינוּ וְאֲלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֲלֹהֵי כָל
בָּשָׂר, וְיִצְרָנוּ, וְיִצְרַר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ,
עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְנִמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּ
וְתַקְּמָנוּ, וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקְךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ,
וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם, עַל שֶׁאַנְחָנוּ
מזדים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ
הוּא יי אֲלֹהֵינוּ וְאֲלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרֵנוּ) צוּר חַיִּינוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר, נוֹדֶה לָּךְ וְנִסְפֹּר תְּהִלָּתְךָ,
עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ,
וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמִּקְדּוֹת לָךְ,
וְעַל נַפְשְׁךָ שֶׁבָּכַר יוֹם עִמָּנוּ,
וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת,
הַטוֹב—כִּי רָא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְּרַחֵם—כִּי לֹא תָמוּ חֲסִידֶיךָ—
כִּי מַעֲלָם קָוֵינוּ לָךְ. בְּשַׁבָּת חֲנֻכָּה אוֹמְרִים כֹּאן "עַל הַנְּסִים".

לשבת חנכה
וְעַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת,
וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת, וְעַל הַמַּלְחָמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ
בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

בַּיָּמִי מִתְּהִיָּהוּ בֶן יוֹחָנָן כְּהֵן גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנִי וּבְנָיו, בְּשַׁעֲמֹדָה מַלְכוּת יוֹן
הַלְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ, וְלַהֲעִבִירם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ,
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמָדָה לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רַבָּת אֶת רִיבָם, הִנֵּת
אֶת דֵּינָם, נִקְמָתָם אֶת נִקְמָתָם, מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲטִים, וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְנָדָרִים בְּיַד עוֹשֵׁי
תּוֹרַתְךָ; וְלֹא עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן כְּחַיִּים הַזֶּה, וְאַחֵר בֶּן גָּאֹן בָּנָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת
הַיִּכָּלְךָ, וְטַהֲרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ גִירוֹת בַּחֲצֵרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקִבְּעוּ
שְׁמוֹנֶת יָמִים אֵלּוּ בַּהֲלֵל וּבַהוֹדָאָה וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְנוֹדֶה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָדָה יְמִי "חֲנֻכָּה" אֵלּוּ הַהוֹדוֹת וְלַחֲלָל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל כָּלֵם וְכוּ

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְּנוּמִם וַיִּתְּנוּשָׂא (תָּמִיד) שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בש"ת וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סָלָה, וַיִּהְלָלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָּנוּ סָלָה (הָאֵל
הַטוֹב). בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַטוֹב שִׁמְךָ וְלֵךְ נָאָה דְּהוֹדוֹת.

לש"ן אלהינו ואלהי אבותינו, בָּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשֻׁלָּשֶׁת, בְּתוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֱמוּנָה מִפִּי אֲדָרָן וּבָנָיו כְּהֹנִים עִם
קְדוּשָׁה, בְּאֵמֹר: יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ! יָאֵר יי פָּנָיו, אֱלֹהֶי וַיְחַנֵּךְ! וַיֵּשֶׁא
יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם דָּךְ שְׁמוֹ!

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ,
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בָּרַכְנוּ אֲבִינוּ בָּרַכְנוּ בְּאֶחָד (יָחַד) בְּאוֹר
פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה דָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים,
וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדִּיקָה (וְרַחֲמִים) וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם,
טוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וְלִבְרָךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בְּשִׁלּוֹמְךָ (בְּרוֹב עוֹ וְשְׁלוֹם). בִּסְפָר
בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם.

בש"ת בְּסִפְּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה וְגִדּוּרֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת
וְנִחְמוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
וְלִשְׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם.

יִהְיֶה לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ, וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מִרְמָה, וְלִכְקָלָלִי – נִפְשִׁי
תְּרוֹם, וְנִפְשִׁי כְּעֶפֶר לִכְל תִּהְיֶה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּךָ נִפְשִׁי, וְכָל תְּקִמִּים וְחַחוּשֵׁיבִים עָלֵי לְרַעָה, מִזְחָה הַפֶּר עֲצָתָם
וְקַלְקַל מַחְשַׁבָתָם. יִהְיֶה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵי שְׁלֹא תַעֲלֶה
קִנְיַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְיַתִּי עַל אַחֲרִים, וְשְׁלֹא אֶכְעֹס הַיּוֹם וְשְׁלֹא אֶבְעִסְךָ.

וְתַצִּילֵנִי מִיָּצָר הָרָע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכִּנְעָה וְעֲנֹהָ, מִלְּכַנּוּ וְאַלְחִינוּ. יַחַד שִׁמְךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּנֵה עִירָךְ יִסֵּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֶךָ וְכִבְדְּךָ וְכָבוֹד גְּלוּיֹת וְכָדֶרָה
צִאָנְךָ וְשִׁמְחַ עֲדָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצִינוּ יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי.
יְהִי לְרָצוֹן אֶמְרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִדְמוּמִי, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֶמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֶנָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְשֵׁם נִשְׁכָּרְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קִדְמוֹנוֹת. וְעֲרֹבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.

חש"ץ חזון התפלה, קדיש שלם ואח"כ אומרים שיר של יום

הַיּוֹם יוֹם שַׁבָּת קִדְשׁ שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. מִזְבֵּן לְהוֹדוֹת לְיְיָ, וְלִזְמוֹר
לְשִׁמְךָ עָלֵינוּ. לְחַגִּיד בְּכִבְדְּךָ חֲסִדְךָ, וְאַמִּנּוּתְךָ בְּעִלּוֹת. עָלִי
עֲשׂוֹר וְעָלִי נָבֵל, עָלִי הִגִּיוֹן בְּכִנּוֹר. כִּי שִׁמְחַתִּנִּי יְיָ בְּכַעֲלֶךָ,
בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרָנִי. מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ, יְיָ! מֵאֵד עֲמָקוֹ
מִחֲשֹׁבוֹתֶיךָ. אִישׁ בָּעַר לֹא יָדַע, וְכִסִּיל לֹא יָכִין אֶת זֹאת.
בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֹשֵׁב, וַיִּצְצוּ כָּל פְּעָלֵי אֱנוֹן—לְהַשְׁמֵדֵם עָדִי
עַד. וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם, יְיָ! כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְיָ, כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ
יֵאבְדוּ, וְיִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעָלֵי אֱנוֹן. וְתִרְם בְּרָאִים קִרְנִי, בְּלִתִּי בְּשִׁמְךָ
רַעְנוּ. וְתִבְט עֵינֵי בְּשׁוּרֵי, בְּקָמִים עָלֵי מִרְעִים, תִּשְׁמַעְנָה אֹזְנִי.
צִדִּיק בְּתִמְרֵי יִפְרָח, בְּאֶרְזוֹ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה. שְׁתוּרִים בְּבֵית יְיָ,
בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ וּפְרִיחֵנוּ. עוֹד יִנּוּבֹן בְּשִׁיבָה, דְּשָׁנִים וְרַעְנוּנִים
יְהִיוּ. לְחַגִּיד כִּי יִשָּׁר יְיָ, צוּרִי וְלֹא עוֹלָתָה עֲלָתָה כ' בּוּ.
אַתָּה הָרָאִתָּ לָדַעַת, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד מִלְּבָדּוֹ.
אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲרָנִי, וְאֵין בְּמַעֲשֵׂיךָ.

מְלֻכּוֹתֶיךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דָּר וָדָר.
 יי מֶלֶךְ, יי מֶלֶךְ, יי יִמְרֹךְ לְעָלָם וָעֶד.
 יי עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן, יי יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

אב הַרְחֵמִים! הִמְיִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלָּיִם, כִּי בָדָלְבָד בְּמַחְנוֹ, מֶלֶךְ אֱלֹהִים וְנִשְׂאָ אֲדוֹן עוֹלָמִים.

סֵדֶר קְרִיאַת הַתּוֹרָה.

פּוֹתֻחִים אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ לְהוֹצִיאת סֵפֶר הַתּוֹרָה וְאוֹמְרִים:

וַיְהִי בִּנְסֻעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה:

במדבר י.

קוֹמָה יי וַיִּפְצּוּ אֲבֹתֶיךָ, וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאֲדָיִךָ מִפְּנֶיךָ.
 כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה, וְדַבֵּר יי מִירוּשָׁלָּיִם.

בְּרוּךְ, שְׁנַתֵּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתּוֹ.

בְּיוֹם טוֹב וְרָאשׁ הַשָּׁנָה וּי"ב וּבַחֹדֶר אוֹמְרִים כָּאן י"ג מִדּוֹת וּרְבִשׁ"ע.

בְּיוֹם טוֹב וְרָאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם כְּפֹר וּבַחֹדֶר אוֹמְרִים יח:

יי יי, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרְךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת,
 נִצֵּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים, נִשְׂאָ עֶז וּפִשְׁעַ וְחַטָּאָה וְנִקְיָה. ג"ה

לְרָאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם כְּפֹר וְחֹדֶר.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ
 לְמִטְבָּח, וְהִפֵּק רְצוֹנֵנוּ וְתֵן לָנוּ שְׂאֵלֹתֵנוּ,
 וּמַחֲוֹל עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל כָּל עֲוֹנוֹת
 אֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ, מַחֲוִילָה בְּחֶסֶד, מַחֲוִילָה
 בְּרַחֲמִים, וּמַהֲרֵנוּ מִחַטָּאוֹתֵינוּ וּמִעֲוֹנוֹתֵינוּ
 וּמִפְּשָׁעֵינוּ, וְזַכְּרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ,
 וְזַכְּרֵנוּ בְּפָקֶדֶת יִשְׁעֶךָ וּרְחֻמִּים,
 לְשֵׁלֶשׁ הַיָּלִים וְלִשְׁמִינִי עֲצֶרֶת.
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹת
 לְבֵי לְמִטְבָּח, וְהִפֵּק רְצוֹנֵנוּ וְתֵן שְׂאֵלֹתֵנוּ
 לִי עֲבֹדָה (פְּלוּגִי) בֵּין (פְּלוּגִי) אֲמִתָּה,
 וּזְכֵנִי (וְאֵת אִשְׁתִּי וּבְנֵי וּבָנוֹתִי) וְכָל
 בְּנֵי בֵיתִי לְעִשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שְׁלָם,
 וּמִלְּטָנוּ מִיָּצָר הָרָע וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ,
 וְזַכְּרֵנוּ שְׁתִּישְׁרָה שְׂכִינְתְּךָ עָלֵינוּ, וְהוֹפֵעַ

מִרְגָּזִים

תַּפְלָה לְהוֹצֵאת סֵפֶר תּוֹרָה

בְּרוּךְ שְׁמוֹ שֶׁל אֲדֹנָי
הָעוֹלָם. בְּרוּךְ בְּתוֹרָה
וּמִקְוָמָה! רָצוֹה-נָא בְעֵמֶךָ
יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וּגְאֻלַּת
יְמִינְךָ תִּרְאֶה לְעֵמֶךָ בְּבֵית
מִקְדָּשְׁךָ, לְאַצּוֹל עֲלֵינוּ
מִטּוֹב אוֹרְךָ וּלְכַל תַּפְלָתֵנוּ
בְּרַחֲמִים. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
שֶׁתִּאֲרִיד חֲנוּנוֹ בְּטוֹב, וְנִפְקֵדֵנוּ
בֵּין הַצְדִּיקִים וּרְחַם עָלֵינוּ
וּלְשִׁמּוֹר אוֹתֵנוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר

בְּרִיד שְׁמָה דְּמֵרָא עֲלֵמָא,
בְּרִיד בְּתוֹרָה וְאַתְרָה! יְהֵא רְעוּתָהּ
עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם, וּפְרָקוֹן
יְמִינְךָ אֲחֵנוּ לְעֵמֶךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ,
וְלִאֲמִטּוּי לָנָא מִטּוֹב נְהוֹרָךָ וּלְכַל
צְלוֹתֵנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רְעוּא בְּרַחֲמֵךָ
דְּתוֹרִיד לָן חֲיוֹן בְּמִיבּוֹתָא וּלְחֵנוּ
אַנָּא בְּקִידָא בְּנוֹ צְדִיקָא, לְמִרְחַם
עָלֵינוּ וּלְמִנְשֹׁר יְתִי, וְיֵת כָּל דִּי לִי.

לְשַׁלֵּשׁ רִגְלִים וּלְשִׁמּוֹנִי עֲצָרָה.

לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם כְּפֹר וְהו"ר.

עֲלֵינוּ יוֹם חֲכָמָה וּבִינָה, (וְיִתְקַים
בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתֶיךָ, וְנִחָה עָלֵינוּ יוֹם
יְיָ יוֹם חֲכָמָה וּבִינָה), יוֹם עֲצָה
וְגִבּוּרָה, יוֹם דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ, וְכֵן יְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתִּעֲנֶנּוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ,
וּלְלַבֵּת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, וּקְדָשְׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, בְּדִי שְׁנִיפָה לְחִים טוֹבִים
וְאַרְוִכִים, וּלְחֵנוּ הָעוֹלָם הַבָּא,
וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים וּמִשְׁעוֹת
רָעוֹת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבֹא לְעוֹלָם,
וְחַבּוּמָם בִּי חֶסֶד יִסְבְּבֵנוּ, אָמֵן.

וְנִכְרְנוּ לְחִים טוֹבִים וְאַרְוִכִים,
וְלִשְׁלֹם, וּפְרָקָה וּבְלָלָה. וְתָן לָנוּ
לֶחֶם לֶאֱכֹל, וּבְגָד לְלָבוֹשׁ, וְעֵשֶׂר
וְכֹבֵד וְאַרְךָ יָמִים, לְחַגּוֹת בְּתוֹרָתְךָ
וּלְמִים מִצְוֹתֶיךָ, וְשָׁקֵל וּבִינָה לְהִבִּין
וְלִהְיוֹת עִמָּךְ סוּדוּחִיָּה. וְשַׁלַּח
רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכְאוּבֵינוּ, וְתִבְרַךְ
אֵת כָּל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וְתִגְזֹר עָלֵינוּ
גִּזְרוֹת טוֹבוֹת וְיִשׁוּעוֹת וְנִחֲמוֹת.
וְתִבְטַל מֵעָלֵינוּ כָּל גִּזְרוֹת רָעוֹת,
וְתִמָּה לֵב הַמַּלְכוֹת וְיִנְעִיָּה וְשִׁרְיָה
עָלֵינוּ לְטוֹבָה. אָמֵן, וְכֵן יְהִי רָצוֹן.

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

ג"פ וְאֲנִי תַפְלָתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בָּרַב

חֲסִדֶיךָ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ. בְּרִיד שְׁמִיהּ וכו'

תפלה להוצאת ספר תורה

תרגום

לִי וְאֶשֶׁר לְעַמּוּד יִשְׂרָאֵל. אַתָּה
 זֶן לְכָל וּמִפְרִנֶּם לְכָל; אַתָּה
 שְׁלִיט בְּכָל; אַתָּה מוֹשֵׁל
 בְּמַלְכִים וְלֶדָּהּ הַמְּלִיכָה. אֲנִי
 עַבְדְּךָ שֶׁל הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ
 הוּא הַמְּשַׁתַּחֲוֶה לְפָנָיו וְלִפְנֵי
 כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ. בְּכָל עֵת
 לֹא בָּזָה אָדָם אֶתְּכֶם וְלֹא
 עָלָה בְּזֵל אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָלָה
 אִם בְּאֱלֹהֵי שָׁמַיִם, שְׂתוּא
 אֱלֹהִים אֲמֵת, וְתוֹרַת־
 אֲמֵת, וּנְבִיאֵי־אֲמֵת וּמִרְבֵּה
 לַעֲשׂוֹת טוֹבוֹת וְאֲמֵת, בּוֹ אֲנִי
 בּוֹטֵחַ וְלִשְׁמוֹ הַקְדוּשָׁה וְהַנִּבְרָךְ
 אֹמֵר תִּשְׁבָּחוֹת. יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ שְׂתַפְתַּח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
 וּתְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי וְלֹכֵךְ
 כָּל עַמּוּד יִשְׂרָאֵל לְטוֹב
 וְלַחַיִּים וְלִשְׁלֹמֹם

וְדִי לְעַמּוּד יִשְׂרָאֵל. אַתָּה הוּא זֶן
 לְכָל וּמִפְרִנֶּם לְכָל; אַתָּה הוּא
 שְׁלִיט עַל כָּל; אַתָּה הוּא דֹשָׁלִים
 עַל מַלְכֵי, וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הוּא.
 אַנָּה עַבְדָּא דְקֻדְשָׁא בְּרִידָה הוּא,
 דְסִגְיִדְנָא קְמָה וּמִקְמָה דִּיבְרָךְ
 אֲוִרְיָתָהּ. בְּכָל עֵדֶן וְעֵדֶן לֹא עָלָה
 אִנְשָׁא רְחִיצָנָא, וְלֹא עָלָה בְּזֵל
 סְמִיכָנָא, אֶלָּא בְּאֱלֹהֵי דְשָׁמַיָא,
 דְהוּא אֱלֹהֵי קְשׁוּט, וְאֲוִרְיָתָהּ –
 קְשׁוּט, וְנִבְיָאֵיהִי – קְשׁוּט, וּמִסְנָא
 לְמַעַבְדֵּי טַבְּוֹן וְקְשׁוּט. בְּהָ אַנָּה
 רְחִיץ, וְלִשְׁמָהּ קְדִישָׁא וְיִקְרָא אַנָּה
 אֹמֵר תִּשְׁבָּחוֹת. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 דְּתַפְתַּח לִבִּי בְּאֲוִרְיָתָא, (וְתִיבָה לִי
 בְּנִין דְּבָרִין דְּעַבְדִּין רְעוּתָךְ) וְתִשְׁלִים
 מִשְׁאֲלֵי דְלִבִּי, וְלִבִּי דְכָל עַמּוּד
 יִשְׂרָאֵל, לְטוֹב וְלַחַיִּים וְלִשְׁלֹמֹם.

אחר כך אמר הסגן :

חז"ק

שִׁמְעֵה יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

חז"ק

אֶחָד (הוּא) אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ,

קְדוֹשׁ (בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם כְּפוּר וּבַחֹר וְנִזְרָא) שְׁמוֹ.

חזן גִּדְּלוּ לִי אֶתִּי, וְנִרְוֵמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו.

והקהל עונה:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח והדוד, כי כל בשמים ובארץ. לך יי הממלכה והמתנשא לכל דראש. רוממו יי אלהינו והשתחוו להם בגליו קדוש הוא. רוממו יי אלהינו והשתחוו להם קדשו, כי קדוש יי אלהינו.

על הכל, יתגדל ויתקדש, וישתבח ויתפאר, ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. בעולמות שבָּרָא, העולם הזה והעולם הבא. ברצונו וברצון יראיו, וברצון כל בית ישראל. צור העולמים, אדון כל הבריות, אלוה כל הנפשות, היושב במרחבי מרום, השוכן בשמי שמי קדם. קדשתו על החיות, וקדשתו על פסא הכבוד. ובכן יתקדש שמו בָּנוּ יי אלהינו לעיני כל חי, ונאמר לפניו שיר חדש, בכתוב: שירו לאלהים, וּמְרו שמו, סלו לרוכב בערבות ביה שמו, ועלו לפניו. ונראהו עין בעין, בשובו אל נהרו, בכתוב: "כי עין בעין יראו בשוב יי ציון". ונאמר: ונגלה כבוד יי, וראו כל בשר יחדו, כי פי יי דבר."

אב הרחמים, הוא ירחם עם עמוסים, ויזכור ברית איתנים, ויציל נפשותינו מן השעות הרעות, ויגער בגזר הרע מן הנשואים, ויחזן אותנו דפליטת עולמים, וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים.

שיר החדשה

יתגדל... בעולמות שבָּרָא... ברצונו וכו'—שמו של הקב"ה יתגדל ויתקדש ברצונו וברצון יראיו בעולמות שבָּרָא. קדשתו על החיות—מקדשתו יאצל גם על חיות הקדש. סלו לרוכב בערבות—לכו ועלו אל ה' הרוכב שמים. ביה שמו—אשר אנוהו מפני שמו קדשתו בקבצונו זה. ועלו—ושמחו. נהו—מענו ומקדשו.

שחרית לשבת ויום טוב.

חסון מניח את ספר התורה על הבימה ואומר:

ויצונו ויגן וישיע לכל החוסים בו, ונאמר אמן. — הכל הבו נדל לאלהינו, ונתנו כבוד לתורה, בהן קרב יעמוד (פכ"פ) הבה! ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשותו.

וחתל עונה:

ואתם הדבקים בני אלהיכם, חיים בלכם חיים.

העולה לתורה מברך: ברכו את יי המברך!

והקהל ענין: ברוך יי המברך לעולם ועד!

העולה חוזר: ברוך יי המברך לעולם ועד!

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל העמים, ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה יי, נותן התורה.

וקוראים בתורה בפרשת השבוע.

לאחר הקריאה מברך: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר נתן לנו תורת אמת, ונתן עולם נמשע בחוכמתו. ברוך אתה יי, נותן התורה.

ברכת הגומל.

ד' צריכין להודות, יורדי חיים, הולכי מדבריות, חולה ונתפא, חבוש ויצא מבית האסורים.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הגומל לחיבים טובות, שנמלני כל טוב, וענין אחריו: מי שנמלך כל טוב, הוא יגמלך כל טוב סלה.

מי שהגיע בנו לבר מצוה, בן י"ג שנה ויום אחד, בשעה שבנו עולה לתורה יאמר האב:

ברוך שפטני מעשני שלוח. אחר קריאת התורה אומר ח"ק

בתם הקריאה מבניהם את ספר התורה ואומרים:

דברים ד. וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל, על פי יי ביד משה.

משלי ג. עץ חיים היא למחזיקים בה, ותמכיה מאשר.

שם. ודרכיה דרכי נעם, וכל תביבותיה שלום.

שם. ארך ימים בימיה, בשמאלה עשר וכבוד.

ישעי' מב. יי חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר.

ברכות ההפטרה.

לפני קריאת הפטרה מברכים.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בגבאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁנָה
עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנִבְיָאֵי הָאֱמֶת וְצֶדֶק.

לְאַחַר הַהִפְשָׁרָה מְבָרְכִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל
הָעוֹלָמִים צַדִּיק כָּבֵד הַדּוֹרוֹת הָאֵל
הַנָּאֵמָן הָאֵמֵר וְעָשָׂה הַמְדַּבֵּר וּמְקוֹם שֶׁכֵּל
דְּבָרָיו אֱמֶת וְצֶדֶק.

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ
וְדַבָּר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזוֹר לֹא יֵשׁוּב
רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יי הָאֵל הַנָּאֵמָן כָּבֵד דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית תְּהִינּוּ וְלַעֲלוּבֹת
נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בַּמַּהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי מְשַׁלֵּחַ צִיּוֹן בְּבִגְדֶיהָ:

שְׁמַחֲנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהֵינוּ תְּנַבִּיאַ עַבְדְּךָ
וּבַמַּלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךָ בַּמַּהֲרָה
יָבֹא וַיִּגַּל לַבָּנִים עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנָּחֲלוּ

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲלוּבֹת נַפְשׁ-בֵּית צִיּוֹן הָאֲמִלְלָה וְחֲשָׁפָלָה. בְּבִגְדֶיהָ-בְּשִׁיבֹת בְּגִידָהּ. בְּאַלְהֵינוּ
תְּנַבִּיאַ-שְׂיֹבָא לְבִשָּׁר הָנְאִילָה. שְׁלֹא יִכְבֶּה גֵרוֹ-בְּלוּמָה שְׁלֹא תִפְסַק סְלִכּוּתָהּ.

עֹזֵר אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בִשְׁם קִדְשְׁךָ
נִשְׁבַּעְתָּ לֹא שֶׁלֹּא יִכָּבֵד גִּירוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ דָּוִד: ע"כ בת"צ ובמנחת יוי"ב

בְּכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה גַּם בַּשַּׁבָּת חוץ מִן הַמּוֹעֵד פֶּסַח אוֹמְרִים זֶה:

עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה, שֶׁנִּתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנוּחָהּ, לְכָבוֹד
וּלְתַפְאֳרָתָהּ. עַל הַכֹּל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים
אוֹתְךָ, יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּכָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

לְשַׁלֵּשׁ רַגְלִים וְגַם לַשַּׁבָּת חוּץ מִן פֶּסַח אוֹמְרִים זֶה.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים (לשבת ועל יום
הַשַּׁבָּת הַזֶּה), וְעַל יוֹם

לְפֶסַח	לְשַׁבּוּעוֹת	לְפֶסַח	לְשַׁמ"ע וּלְשִׁית
מִגַּם הַמִּצְוֹת הַזֵּה.	מִגַּם הַשַּׁבָּעוֹת הַזֵּה.	מִגַּם הַפְּסוּלֹת הַזֵּה.	מִגַּם הַשְּׁמִינִי מִגַּם הָעֲצֵרֶת הַזֵּה.

שֶׁנִּתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לשבת לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנוּחָהּ), לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה,
בְּכָבוֹד וּלְתַפְאֳרָתָהּ. עַל הַכֹּל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ,
וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּכָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַדְּמוּתִים.

שִׁירָה קִדְשָׁה

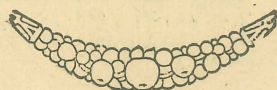
עַל הַתּוֹרָה... עַל הַכֹּל-עַל כָּל אֵלֶּה אֲנוּ מוֹדִים לָךְ.

בראש השנה אומרים זה :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים (לשבת ועל יום השבת הזה) ועל יום הזכרון הזה, שננתת לנו יי אלהינו (לשבת לקדשה ולמנוחה) לכבוד ולתפארת. על הכל, יי אלהינו, אנחנו מודים לך, ומברכים אותך, יתברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד, ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ, מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון.

ליום הכפורים בשחרית:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים (לשבת ועל יום השבת הזה) ועל יום הכפורים הזה, שננתת לנו יי אלהינו (לשבת לקדשה ולמנוחה) למחילה ולסליחה ולכפרה, ולמחול בו את כל עונותינו, לכבוד ולתפארת. על הכל, יי אלהינו, אנחנו מודים לך, ומברכים אותך, יתברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד, ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי, (מלך מוחל וסולח לעונותינו ורעונות עמו בית ישראל, ומעביר אש מזהבנו בקל שנה ושנה), מלך על כל הארץ, מקדש (השבת ו) ישראל ויום הכפורים.

תפלה זו נתפלה על ישיבות בבל וארץ
ישראל, שנתקומו עד לערך שנת 1040.

תרגום

יְקוֹם מִן הַשָּׁמַיִם פְּדוּת חַן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְחַיִּים אֲרָכִים
וּמִזֶּן לְשׁוֹבַע וְעֹזֶרֶת שָׁמַיִם
וּבְרִיאוֹת הַגּוֹף וְאוֹר מִזֶּבֶן
(אוֹר הַדַּעַת), זָרַע חַי וְקַיִם,
זָרַע אֲשֶׁר לֹא יִחְדַּל וְאֲשֶׁר
לֹא יִרְף מִדְּבַרֵי הַתּוֹרָה -
לְמִזְרֵינוּ וּבְרוּתֵינוּ, הַחֲבֵדָה
הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר בְּאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל
וְאֲשֶׁר בְּבִגְדָא, לְרֹאשֵׁי
הַדְרָשָׁנִים וּלְרֹאשֵׁי הַגּוֹלָה
וּלְרֹאשֵׁי הַיְּשִׁיבוֹת וּלְשׁוֹפְטֵי
הַשָּׁעָר, לְכָל תַּלְמִידֵיהֶם.
וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם,
וְכָל מִי שְׁחוּגִים בַּתּוֹרָה.
מִלֶּדֶת הָעוֹלָם יִבְרָךְ אוֹתָם,
יִבְרָךְ חַיֵּיהֶם וְיוֹסִיף עַל
יְמֵיהֶם וְיַאֲרִיךְ שְׁנוֹתֵיהֶם,
וְיַחַלְצוּ וְיַנְצִלוּ מִכָּל צָרָה
וּמִכָּל חֲלָיִים רָעִים. אֲדוֹן
הַשָּׁמַיִם יִהְיֶה לְמַשְׁעָן לָהֶם
בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה

תרגום

יְקוֹם מִן הַשָּׁמַיִם פְּדוּת חַן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְחַיִּים אֲרָכִים
וּמִזֶּן לְשׁוֹבַע וְעֹזֶרֶת שָׁמַיִם
וּבְרִיאוֹת הַגּוֹף וְאוֹר מִזֶּבֶן
(אוֹר הַדַּעַת), זָרַע חַי וְקַיִם,
זָרַע אֲשֶׁר לֹא יִחְדַּל וְאֲשֶׁר
לֹא יִרְף מִדְּבַרֵי הַתּוֹרָה -
לְמִזְרֵינוּ וּבְרוּתֵינוּ, הַחֲבֵדָה
הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר בְּאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל
וְאֲשֶׁר בְּבִגְדָא, לְרֹאשֵׁי
הַדְרָשָׁנִים וּלְרֹאשֵׁי הַגּוֹלָה
וּלְרֹאשֵׁי הַיְּשִׁיבוֹת וּלְשׁוֹפְטֵי
הַשָּׁעָר, לְכָל תַּלְמִידֵיהֶם.
וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם,
וְכָל מִי שְׁחוּגִים בַּתּוֹרָה.
מִלֶּדֶת הָעוֹלָם יִבְרָךְ אוֹתָם,
יִבְרָךְ חַיֵּיהֶם וְיוֹסִיף עַל
יְמֵיהֶם וְיַאֲרִיךְ שְׁנוֹתֵיהֶם,
וְיַחַלְצוּ וְיַנְצִלוּ מִכָּל צָרָה
וּמִכָּל חֲלָיִים רָעִים. אֲדוֹן
הַשָּׁמַיִם יִהְיֶה לְמַשְׁעָן לָהֶם
בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה

יחיד המתפלל בביתו א"א יקום פורקן זה ולא מי שברך.

יְקוֹם פֶּרֶקֶן מִן שְׁמִיָּא, חֲנָא וְחֶסֶדָא,
וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמִזְוֵי רְוִיחֵי,
וְסִיעֵתָא דְשְׁמִיָּא, וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא,
וְנִהוּרָא מַעֲלָא; זָרַע חַיָּא וְקַיָּא,

וְרָעָא דִּי לָא יַפְסוּק וְדִי לָא יִבְמוּל
 מִפְתָּנָמִי אֹרְיָתָא — לְכָל קְהֵלָא
 קְדִישָׁא דְדִין, רַבְרָבִיָּא עִם וְעִרְיָא,
 מַפְלָא וְנִשְׂיָא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יִבְרַךְ
 וְיַבְכּוּ, וְיִפִּישׁ חַיִּיבֹון, וְיִסְגִּי יוֹמִיבֹון,
 וְיִתֵּן אֲרָכָא לְשִׁנְיֹון. וְיַתְפַּרְקוּן,
 וְיַתְשַׁתְּבוּן, מִן כָּל עָקָא וּמִן כָּל מַרְעִין
 בִּישׁוּין. מָרְן דִּי בִשְׁמִיָּא, יְהֵא בְסַעֲדֹון,
 כָּל זְמַן וְעַדָּן, וְנֹאמַר: אָמֵן!

מִי שֶׁבִּרְךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הוּא
 יִבְרַךְ אֶת כָּל הַקָּהֵל הַקְדוֹשׁ הַזֶּה, עִם כָּל קְהֵלוֹת
 הַקְדָּשׁ. הֵם וְנִשְׁיָהֶם, וּבְנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם, וְכָל אֲשֶׁר
 לָהֶם. וּמִי שֶׁמִּיְחָדִים בְּתֵי כְנִסְיוֹת לְתַפְלָה, וּמִי שֶׁבָּאִים
 בְּתוֹכָם לְהַתְפַּלֵּל, וּמִי שֶׁנוֹתְנִים גֵּר לְמֹאזֵר, וְיִין
 "לְקָדוֹשׁ" וְ"לְהַבְדִּילָהּ", וּפֶת לְאֲרָחִים וְצָדִיקָה לְעִנְיָיִם.
 וְכֵן מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצַרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה — הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שְׂכָרָם, וְיִסֵּיר מֵהֶם כָּל מַחֲלָה,
 וְיִרְפָּא לְכָל גּוֹפֶם, וְיִסְלַח לְכָל עוֹנֶם, וְיִשְׁלַח
 בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, עִם כָּל
 יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם, וְנֹאמַר: אָמֵן.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שְׁמוֹנְחָדִים — שְׁמֹנֶה עָשָׂר יָמִים. גֵּר לְמֹאזֵר — לְהַאֲרִי בְּתֵי תַפְלָה. בְּצַרְכֵי צְבוּר —
 בְּצַרְכֵי חֲסֵדָה, כִּמוֹ בְּתֵי תַפְלָה, בְּתֵי סֶפֶר. בְּאַמוּנָה — מִבְּלִי הַתְרַשְׁלוּת.

בְּרָכוֹת הַחֹדֶשׁ.

בְּשִׁבְתָּ שְׁמֵבְרִכִּים הַחֹדֶשׁ אֹמְרִים:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה: לְמוֹבָה וּלְבִרְכָּה,
 וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים אָרוּכִים, חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל
 מוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בִּרְכָּה, חַיִּים שֶׁל פְּרֻנְסָה, חַיִּים
 שֶׁל חֲלוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאֵת שָׁמַיִם
 וְיִרְאֵת חֲסָא, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּבְלִמָּה, חַיִּים
 שֶׁל עֶשֶׂר וּכְבוֹד, חַיִּים שֶׁתִּהְיֶה בָּנוּ אֶהְבֵּת תּוֹרָה
 וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, חַיִּים שֶׁיִּמָּלֵא יְיָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ
 לְמוֹבָה, אָמֵן סָלָה.

הַשִּׁין לֹקֵחַ הַסִּי' וְאוֹמֵר:

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ, וְגֵאֵל
 אוֹתָם מֵעֲבָדוֹת לְחֵירוֹת, הוּא יִגְאֵל
 אוֹתָנוּ בְּקָרוֹב, וַיִּקְבֵּץ נִדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע
 כְּנָפֹת הָאָרֶץ, חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל,
 וְנֹאמַר: אָמֵן!

רֹאשׁ חֹדֶשׁ (פְּלוּנִי) בְּיוֹם (פְּלוּנִי) הִבָּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְמוֹבָה.

שִׁירָה הַחֹדֶשׁ

חֲלוּץ עֲצָמוֹת—בְּרִיאֵת הַנּוֹף.

וַיִּקְבֵּץ נִדְחֵינוּ—וְאַסַּף הַנִּדְחִים מֵאַרְצֵם וְעַמִּם שֶׁנָּחִיו הַכֹּל, חֲבֵרִים.

יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ,
 וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה
 וְלִבְרָכָה, לְשִׂשׁוֹן וְלִשְׂמִינָה, לִישׁוּעָה
 וְלִגְחָמָה, לְפִרְנָסָה טוֹבָה וְלִכְלִכָּה,
 לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם לְשִׁמּוּעוֹת
 טוֹבוֹת, וְלִבְשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְלִגְשָׁמִים
 בְּעֵתָם, וְלִדְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְלִגְאֻלָּה
 קְרוֹבָה, וְנֹאמַר: אָמֵן!

אין אומרים „אב הַרְחֵמִים“: בשבת שמקבירים מתדש (הוצ'
 בימי ספירה), בראש חודש, ביום טוב, בחגגה, ובפורים.

הַזְכֵּרָת נִשְׁמֹת הַקָּדוֹשִׁים.

אב הַרְחֵמִים, שׁוֹכֵן מְרוֹמִים, בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים,
 הוּא יַפְקֹד בְּרַחֲמִים, הַחֲסִידִים וְהַיֹּשְׁרִים וְהַתְּמִימִים,
 קַהְלוֹת הַקָּדֹשׁ שֶׁמֶסְרוּ נַפְשָׁם עַל קִדְּשַׁת הַשֵּׁם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

יְחַדְּשֵׁהוּ—יְחַדֵּשׁ אֶת חֲדָשׁ הַחֹה.

הוּא יַפְקֹד—הוּא יַזְכֵּר אוֹתָם הַחֲסִידִים וְאוֹתָן הַקַּהְלוֹת שֶׁהִקְרִיבוּ חַיֵּיהֶם עַל שֵׁם

הַנְּאֻהִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם, וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדּוּ.
 מִנְּשָׁרִים קָלוּ, וּמֵאֲרִיזוֹת נִבְּרוּ, לַעֲשׂוֹת רָצוֹן קוֹנֵם
 וְחֶפֶץ צוּרִם. יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה, עִם שְׂאֵר
 צְדִיקֵי עוֹלָם, וַיִּנְקוּם נִקְמַת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׁפוּדִים. כְּכַתוּב
 בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים:

דברים לב. הִרְגִּינוּ גוֹיִם עַמּוֹ,

כִּי דָם עֲבָדָיו יִקֹּם, וְנִקְם יֹשִׁיב לְצָרָיו,
 וּכְפָר אֲדָמְתוֹ עַמּוֹ.

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הִנְבִּיאִים כָּתוּב לֵאמֹר.
 וְנִקְיִיתִי, דָּמָם לֹא נִקְיִיתִי, יואל ד.

וַיִּשְׁכֵּן בְּצִיּוֹן.

תהלים עט.

וּבִכְתָּבִי הִקְדַּשׁ נֶאֱמַר: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
 אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם? יוֹדַע בְּנוֹיָם לַעֲיִינֵינוּ נִקְמַת דָּם
 עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדִים.

וְאֹמַר: כִּי דִרְשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכַר, לֹא שָׁכַח
 צַעֲקַת עֲבָדָיו.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

ה' (בִּימֵי מַסְעֵי הַעֲלֵב וְעוֹד וְעוֹד...) לֹא נִפְרְדּוּ-זֶה מִזֶּה שֶׁנִּפְּלוּ כָלָם יוֹסֵד עַל
 מִזְבֵּחַ דָּתָם. מִנְּשָׁרִים קָלוּ—מִהֲרִים וּזְרִיזִים יוֹתֵר מִנְּשָׁרִים. צוּרִם-מַעֲשִׂים.
 הִרְגִּינוּ גוֹיִם עַמּוֹ-גוֹיִם רַבִּים וְשִׁבְחוּ אֶת עַם ה'. וּכְפָר אֲדָמְתוֹ עַמּוֹ-וּכְפָר וּיְרֻחָה
 פָּנֵי אֲדָמְתוֹ וּפָנֵי עַמּוֹ. וְנִקְיִיתִי דָמָם לֹא נִקְיִיתִי—אִם גַּם נִקְיִיתִי עַמִּים מִשְׁאֵר
 רַעֲוֵיהֶם, אֲדָּבָר דָּמָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁשָּׁכַחוּ לֹא אֲנַקֵּם וְלֹא אֶסְלַח אֶלָּא נִקְם אֶתְּכֶם.

וְאָמַר: יֵדִין בְּנוֹיָם מְלֵא גִוִּיּוֹת, מִחֵץ רֹאשׁ עַל
אֶרֶץ רַבָּה. מִנְחַל בְּדֶרֶךְ יִשְׁתָּה, עַל בֵּן יָרִים רֹאשׁ.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלָלוּךָ סָלָה. אֲשֶׁרִי הָעַם
שְׂבָבָה 15 — אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂנֵי אֱלֹהֵיו. תִּהְלָה לְדוֹר, אֲרוֹמָמְךָ
אֱלֹהֵי הַמָּלָךְ! וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל יוֹם
אַבְרָכְךָ, וְאַתְּלָלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוּלָּה יִי וּמְחַלָּל מְאֹד,
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דוֹר לְדוֹר יִשְׂפַח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֶיךָ
יִגְדּוּ. הֵדֵר כְּבוֹד חוֹדֶךָ, וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וַעֲזוּ
נִדְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְנִדְבָתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה. זָכַר רַב טוֹבָךָ גִּבְעוּי,
וְאַדְבָּרֶיךָ יִרְנְנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יִי, אֶתְךָ אֲפִים וְגֵדֶל חֶסֶד. טוֹב
יִי לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יִי כָּל מַעֲשֶׂיךָ,
וְחִסְדֶּיךָ יִבְרָכּוּךָ. כְּבוֹד מַלְכוּתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֶיךָ יִדְבְּרוּ.
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתָיו, וְכְבוֹד הַדֶּר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתֶיךָ
מַלְכוּת כָּרַע עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּיךָ בְּכָל דוֹר וָדוֹר. סוּמָךְ יִי לְכָל
הַנְּפָלִים, וְזוֹרְקָה לְכָל הַכַּפּוּפִים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל
חַי רִצּוֹן. צִדִּיק יִי בְּכָל דִּרְכָּיו, וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קָרוֹב
יִי לְכָל קִרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת. רִצּוֹן יִרְאִיו
יַעֲשֶׂה. וְאֵת שְׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יִי אֶת כָּל אֲהָבָיו.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְאָמַר—הַתּוֹב אוֹמֵר עוֹד. יֵדִין בְּנוֹיָם—וְלָחֶם ה' בְּנוֹיָם. מְלֵא גִוִּיּוֹת—שִׁירָה הַמְּלַחֶמֶת
וְהָיָה מְלֵא גִוִּיּוֹת וְחִלָּלִים. מִחֵץ וְגו'—וַיִּפָּע רֹאשׁ אֲוִיבָיו עַל אֶרֶץ גְּדוּלָּה. מִנְחַל בְּדֶרֶךְ
יִשְׁתָּה—מִנְחַל דָּם חִלָּלִים יִשְׁתָּה ה' בְּדֶרֶךְ מַלְחָמָתוֹ, בְּלוֹמַר, וְרָנָה וְיִשְׂבַּע נִקְמָה (עַל כֵּן)
יָרִים רֹאשׁ בַּעֲשֶׂרֶת גִּזְיוֹן.

וְאֵת כָּל הַשָּׁעִים יִשְׁמִיר. תִּהְיֶה יְיָ יֹדֵעַ פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל
בְּשָׁר שֵׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
וְנִגְהָנוּ נִבְרָךְ יְהוָה, מִמַּעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

חֲסִידֵי יוֹרֵד עִם הַסֵּפֶר מִעַל תִּפְסֶה וְאָמַר:

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ!

וְתִקְהַל עִנְיָה: הוֹדוּ עַל אֲדָרְךָ וְשִׁמּוֹם. וַיְהִי קֶרֶן לְעַמּוֹ, תִּהְיֶה לְכָל
חֲסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּיָהּ.

תהלים כס.

מִזְמוֹר לְדָוִד. הָבוּ לִי, בְּנֵי אֱלֹהִים, הָבוּ לִי כְבוֹד וָעוֹ!
הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ, הַשְׁתַּחֲוּוּ לִי בַּהֲדַרְתִּי קֹדֶשׁ. קוֹל יְיָ עַל
הַמָּיִם — אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים, יְיָ עַל מַיִם רַבִּים. קוֹל יְיָ בִּפְתָח,
קוֹל יְיָ בַּהֲדָר. קוֹל יְיָ שִׁבְרָ אֲרָזִים, וַיִּשְׁבֹּר יְיָ אֶת אֲרָזֵי
הַבָּנוֹן. וַיִּרְקִידֵם בְּמֹו עֵגֶל, לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן — בְּמֹו בָן רֵאמִים.
קוֹל יְיָ חוֹצֵב צְהַבּוֹת אֵשׁ. קוֹל יְיָ יַחֲיֵר מִדְּבָר, יַחֲוִיל יְיָ מִדְּבָר
קֹדֶשׁ. קוֹל יְיָ יַחֲוִיל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת — וַיִּהְיֶה כְּלוֹ, כְּלוֹ
אִמֵּר כְּבוֹד. יְיָ לְמַבּוֹר יֵשֵׁב, וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם. יְיָ עוֹ
לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

מִכְנִיסִים אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה לְאַרְוֹן הַקֹּדֶשׁ וְאוֹמְרִים:

וּבְנִחָה יֹאמַר:

בְּמַדְבֵּר י.

שׁוּבָה יְיָ רַבְּבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל!

תהלים סב, קוֹמָה יְיָ לְמִנְחָתָהּ, אֶתָּה וְאַרְוֹן עֲזָרָה

בְּהִנֵּיךְ יִלְבָּשׁוּ צִדִּיק, וְחֲסִידֶיךָ יִרְגְּנוּ.

בְּעֶבֶד דָּוִד עֲבָדָהּ, אֵל תֵּשֵׁב פָּנֵי מִשְׁתַּחֲוֶה.

כִּי לָקַח טוֹב נִתְמַי לָכֶם — תוֹרַתִּי אֵל תַּעֲבֹנוּ.

עַן חַיִּים הֵיאֵל מְחַיִּיקִים בָּהּ, וְחֲמִיקָהּ מֵאִשָּׁה.

דְּרָכֶיהָ דִּרְבֵּי נֶעֱם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם!

הַשִּׁיבָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִרְבָּם. הַשִּׁיבָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה.

מוֹסַף לַשַּׁבָּת וּלְשַׁבָּת רֹאשׁ חֹדֶשׁ.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא, הָבוּ גִדּוֹל לֵאלֹהֵינוּ.

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת,
וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

^{בש"ת} זָכְרֵנוּ לַחַיִּים, מְלֶכֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְכֹתֵבנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מְלֶכֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגַן אֲבֹרָהֶם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בַּחֲרוֹף מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. בְּקִיץ מוֹרִיד הַחֵל.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ

לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מְלֶכֶךְ

מְמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

^{בש"ת} מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים? זוֹכֵר יַצְרֵנוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

בַּחֲזוֹת חֲשׁ"ן אוֹמְרִים כֹּאן כְּדוֹשָׁה.

קִדְשָׁה רַבָּה.

בְּתָר יִתְּנוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם עַמְּךָ

יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטֵּה, יַחַד כָּלָם קִדְשָׁה לָּךְ יִשְׁלָשׁוּ, בְּדָבָר

הָאֵמֹר עַל יַד נְבִיאֶךָ: וְקָרָא וְהָאֵל וְהָאֵמֹר:

קִדְוֶשׁ, קִדְוֶשׁ, קִדְוֶשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ!
^{קרי}

אתה קדוש וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ
סֵלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ. (בש"ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ).

לשבת.

לשבת ראש תיבש.

תִּכְנֶנָּה שַׁבָּת, רָצִיתָ | אַתָּה יִצְרָתָ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם;
קָרַבְנוּתֶיהָ. צִוִּיתָ פְּרוּשִׁיהָ | בְּלִית מְלָאכָתְךָ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.
עִם סִדּוּרֵי נִסְכֶּיהָ. מַעֲנֶנֶיהָ | בַּחֲרָתָ כִּנּוּ מִכָּל עַם, אֲהַבָתָ

חַוֵּן בְּבוֹדוֹ מֵלֹא עוֹלָם, מִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה: אֵיזֶה
מָקוֹם בְּבוֹדוֹ הִתְעַרְצוּ? לְעַמְתָּם מִשְׁפָּחִים וְאוֹמְרִים:
קו"ח בָּרוּךְ בְּבוֹד יי מִמָּקוֹמוֹ.

חַוֵּן מִמָּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ, וְיַחְוֶן עִם הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ
עָרֵב וּבִקֵּר, בְּכָל יוֹם תָּמִיד, פַּעַמִּים בְּאַהֲבָה "שְׁמַע" אוֹמְרִים:
קו"ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יי אֱלֹהֵינוּ, יי אֶחָד!

חַוֵּן הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אֲבִינוּ, הוּא מִלְכֵנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ,
וְהוּא יוֹשִׁיעֵנוּ וְיִגְאֹלֵנוּ שְׁנִית וְיִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעִינֵי
כָּל חַי לֵאמֹר: הֵן נִאֲלָתִי אֶתְכֶם אַחֲרִית בְּרֵאשִׁית, לְהִיּוֹת לָכֶם
לְאֱלֹהִים. קו"ח אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם.

וּבְדַבְרֵי קִדְשְׁךָ בְּתוֹב לֵאמֹר:

קו"ח יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם, אֲרַחֲךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּהָ!

אתה קדוש וכו'.

ש ו ר ה ח ד ש ה

מִמָּקוֹמוֹ—מִכָּל מָקוֹם. הוּא יִפֵּן—יַפְנֶה אֱלֹהֵינוּ וְיַחְוֶן—וְיִרְחַם. הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ—הַמְּוִדִים
שְׁמוֹ אֶחָד. וְיִשְׁמִיעֵנוּ שְׁנִית וְגו'—בְּמִדְבַּר הַשְּׁמִיעֵנוּ כִּי לְעִינֵי יִשְׂרָאֵל, לְהִיּוֹת לָכֶם
לְאֱלֹהִים וְשִׁמְךָ וְשְׁמִיעֵנוּ זֹאת לְעִינֵי כָל.

תִּכְנֶנָּה—בּוֹנֶנָה וְקִבְּעָתָה. פְּרוּשִׁית—בְּאוּרֵי קֶרֶפֶן שַׁבָּת. מַעֲנֶנֶיהָ—הַקּוֹרְאִים לְשַׁבָּת

לשבת.

לשבת ראש חדש.

לְעוֹלָם כְּבוֹד יִנְחֵלוּ, טוֹעֲמִיָּה חַיִּים זָכוּ, וְגַם הָאוֹהֲבִים
 וְדַבְרִיָּה נִדְרָה בְּחָרוּ. אֲזִי
 מִסִּינֵי נִצְטִי (עֲלִיָּה), צוּרִי
 פִּעֲלִיָּה בָּרָאִי; וְהַצִּינִי
 יי אֱלֹהֵינוּ, לְהַקְרִיב בָּהּ
 קָרְבַּן מוֹסֵף שֶׁבֶת, בָּרָאִי.
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ
 בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ, וְתַטְעֵנוּ
 בְּבוֹרָתֵנוּ. וְשֵׁם נִעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
 אֶת קְרָבָנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ,
 תְּמִידִים בְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים
 בְּהִלָּכָתָם. וְאֵת מוֹסֵף יוֹם
 הַשֶּׁבֶת (הַמְנוּחַ) הַזֶּה נַעֲשֶׂה

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲנֵי. וְיִנְחֵלוּ-כְבוֹד יִהְיֶה חֶלְקָם לְעוֹלָם. טוֹעֲמִיָּה-הַטוֹעֲמִים וְהַשִּׁים טַעַם מַעֲדֵי הַשֶּׁבֶת
 זֻכְרִים לְחַיִּים טוֹבִים. הָאוֹהֲבִים וְדַבְרֵיהֶם-כָּל דִּבְרֵי שֶׁבֶת וְדִינֶיהָ. קָרְבַּן מוֹסֵף שֶׁבֶת-
 הוֹסֵפָה עַל עוֹלַת הַתְּמִיד. בָּרָאִי-בְּשִׁשְׁשָׁתָּה. וְתַטְעֵנוּ בְּבוֹרָתֵנוּ-הוֹשִׁיב אוֹתָנוּ בְּאַרְצֵנוּ
 בְּעֵץ בְּאֶדְמַת מִטְעֵי. קְרָבָנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ-הַקְּרָבָנוֹת שֶׁאֵנָּה חֻבֵּים לְהַקְרִיב. תְּמִידִים-
 קְרָבָנוֹת הַתְּמִיד. וּמוֹסָפִים בְּהִלָּכָתָם-הַקְּרָבָנוֹת שֶׁמִּלְבַּד עוֹלֹת הַתְּמִיד בְּשִׁשְׁשָׁתָּה.
 וְנִלְהַ וְקָרְנוּ-הַלֵּךְ כְּבוֹד מִמֶּנּוּ. וְנִפְּלֹ-וְנִלְקַח, וְהוֹסֵפָה. בֵּית חֵינּוּ-בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ.

לשבת.

לשבת ראש חדש.

וּנְקָרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה,
בְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ
שֶׁכְּתִיבָתָה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ,
עַל יְדֵי מִשְׁהַ עֲבֹדָה, מִפִּי
כְבוֹדְךָ בְּאִמּוֹר:

וּבָיִים הַשִּׁשִּׁית,

שְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִים, וְשְׁנֵי
עִשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בִּישָׁמֶן
וְנִסְכּוֹ, עֲלֵת שַׁבַּת
בְּשִׁבְתּוֹ, עַל עֲלֵת
הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ.

יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי
שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵג, עִם מְקַדְּשֵׁי
שְׂבִיעִי, כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ
מִשׁוּבָּה, וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ

בְּשִׁמְחָה לְאֶרְצֵנוּ, וְחֲמֻעֵנוּ
בְּגִבּוּלֵנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת קַרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ, תַּמִּידִים
בְּסֹדְרָם, וּמוֹסָפִים בְּהִלְכָתָם.
וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת (הַמְּנוּחַ)
הַזֶּה וְיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה,
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
בְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתִיבָתָה
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מִשְׁהַ
עֲבֹדָה, מִפִּי כְבוֹדְךָ, בְּאִמּוֹר:
”וּבָיִים הַשִּׁשִּׁית—שְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִים, וְשְׁנֵי עִשְׂרֹנִים סֵלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בִּישָׁמֶן וְנִסְכּוֹ, עֲלֵת
שַׁבָּת בְּשִׁבְתּוֹ, עַל עֲלֵת הַתָּמִיד
וְנִסְכָּהּ”. וְהָרֶבֶץ שַׁבָּת, וְהָרֶבֶץ
הַזֶּה בְּאִמּוֹר:

”וּבְרֹאשֵׁי הַיָּדִים שִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ
עֲלֵה לֵי, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנֵי
וְאֵיל אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
שְׁבַע תְּמִימִים”.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּמֹדָר: שְׁלֹשָׁה
עִשְׂרֹנִים לֶפֶר, וְשְׁנֵי עִשְׂרֹנִים לְאֵיל,
וְעִשְׂרוֹן לֶבֶבֶשׁ, וְיֵזֶן בְּנִסְכּוֹ, וְשַׁעִיר
לִכְפָּר, וְשְׁנֵי תַמִּידִים בְּהִלְכָתָם.
יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת
וְקוֹרְאֵי עֲנֵג, עִם מְקַדְּשֵׁי שְׂבִיעִי.

לשבת.

וְקִדְשָׁתוֹ, חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ
קָרָאתִי, וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ!

רָצָה נָא בְּמִנוּחֵתָנוּ, קִדְשָׁנוּ

בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן (וְשִׁים) חֵלְקֵנוּ

בְּתוֹרֶתֶךָ. שִׁבְעֵנוּ מִשׁוּבָךָ,

(וְשִׁמְחָנוּ) וְשִׁמַּח נַפְשָׁנוּ

בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ

לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת, וְהִנְחִילֵנוּ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן

שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ (וְיִשְׁמְחוּ בְךָ

יִשְׂרָאֵל אֱהִי שִׁמְךָ). וְיִנוּחוּ

כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשִׁי

שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,

מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

לשבת ראש חודש.

בְּדָם יִשְׁפְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִשׁוּבָךָ, וּבִשְׂבִיעִי

רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ, חֲמִידַת יָמִים

אוֹתוֹ קָרָאתִי, וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רָצָה

נָא בְּמִנוּחֵתָנוּ, וְחִדַּשׁ עֲלֵינוּ

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה אֶת הַחֹדֶשׁ

הַזֶּה, לְמִוְבָּה וּלְבִרְכָּה, לְשִׁשּׁוֹן

וּלְשִׁמְחָה, לְיִשׁוּעָה וּלְנִחְמָה,

לְפָרְנֶסָה וּלְכִלְכָּלָה, לְחַיִּים

טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, לְמַחֲלֵצַת חַטָּא

וְלִסְלִיחַת עוֹן, (בִּשְׁנַת הַעֲבוּר

וּלְכַפֵּרַת פָּשָׁע). וַיְהִי הַחֹדֶשׁ

הַזֶּה סוּף וְקֵץ לְכָל צְרוּתֵינוּ,

תְּהִלָּה וְרֹאשׁ לְפָדְיוֹן נַפְשָׁנוּ.

כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּחֵרַתְּ מִכָּל

הָאֲמוֹת, וְשִׁפְתוֹת לָהֶם הוֹדַעְתָּ,

וְחָקִי רֵאשִׁי חֲדָשִׁים לָהֶם

קִבַּעְתָּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ

הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי

חֲדָשִׁים.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם (וּלְתַפְלָתָם

שְׁעָה), וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל,

וּתְפִלָּתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה בְּרָצוֹן תָּמִיד

עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וּתְחַיִּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׁבִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מודים דרבנן
מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי
אלהינו ואליהי אבותינו, אליהי כל
בשר, ויצרנו, ויצר בהאשית. ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש,
על שהחייטנו וקיימנו. בן תמינו
ותמימנו, ותאסוף גליותינו לחצרות
קדשך, לשמור חקך, ולעשות צוֹנֶךָ,
ולעבדך בלבב שלם, על שאנחנו
מודים לך, ברוך אל ההודאות.

מודים אנחנו לך, שאתה
הוא יי אלהינו ואליהי אבותינו
לעולם ועד, (צורנו) צור חיינו
מגן ישענו, אתה הוא לדור
נדור, נודה לך ונספר תהלתך,
על חיינו הַמְּסֻרִים בְּיָדְךָ,
ועל נשמותינו הַפְּקוּדוֹת לך,
ועל נסיד שפכר יום עמנו,

ועל נפלאותיך וטובותיך שפכל עת, ערב ובקר וצהרים,
הטוב—כי לא כלו רחמיך, והמרחם—כי לא תפז חסדיך—
כי מעולם קנינו לך. בשבת חנכה אומרים כאן "על הנסים".

לשבת חנכה.

ועל הנסים, ועל הפֶּרֶקן, ועל הגְּבוּרָה, ועל התְּשׁוּעָה,
ועל הנפלאות ועל הנחמדות ועל המרחמות, שְׁעֲשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ
בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

בימי מתתיהו בן יוחנן בהן גדול חשמונאי ובניו, בשעמך מלכות יון
הִרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁפִּיחַם תּוֹרָתְךָ, וּלְהַעֲבִירם מִחֻקֵּי דָצוֹנְךָ,
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רַבַּת אֶת רִיבָם, הִנַּח
אֶת דִּינָם, נִקְמַתָּ אֶת נִקְמָתָם, מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲשָׁשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲטִים, וּמִמָּאִים בְּיַד מְהוּרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזָדִים בְּיַד עֹסְקֵי
תּוֹרָתְךָ; וְלֹא עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֶיךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְּדוּלָּה וּפֶרֶקן בַּחַיִּים הַזֶּה, וְאַחֵר בֶּן בָּאוּ בְּנֵי דֹבִיר בִּיתְךָ, וּפָנוּ אֶת
הַיִּכְּלָךָ, וּמָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ גִרוֹת בַּחֲצֹרוֹת קִדְשְׁךָ, וְקָבְעוּ
שְׂמוֹנֶת יָמִים אֵלָיו בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְנִדְהָ
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה) יְמֵי "חֲנֻכָּה" אֵלָיו לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. ועל כל וכו'

ועל פִּלְגִּים יתְּבַרֵךְ וַיְתַרְוֵם וַיִּתְנַשֵּׂא (הַמִּיד) שֶׁמֶךְ מַלְכֵנו
תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בש"ח וכתוב להי"ם טובים כל בני בְּרִיתָהּ.

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיְהַלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שֶׁמֶךְ הַגָּדוֹל
בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סִדְרָה (הָאֵל
הַטוֹב), בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטוֹב שֶׁמֶךְ וְלֵךְ נָאֶה לְחֻדוֹת.

לש"י אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה חֲמִשָּׁלֶשֶׁת, בַּתּוֹרָה
חֲבִיתָהּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הַצְמִיחָה מִפִּי אֶחָד וּבְנֵינוּ בְּחַיִּים עִם
קְדוּשָׁה, בְּאִמּוֹר: יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ! יְאֵרֵי פְנֵינוּ אֱלֹהֵי וַיִּחַנֶּךָ! יִשָּׂא
יי פְּנֵינוּ אֱלֹהֵי וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלֹם!

שִׁים שְׁלֹם, טוֹבָה וְבִרְכָּה, חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ,
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּרַכְנוּ בְּאַחֵד (יְחָד) בְּאוֹר
פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים,
וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדְקָה (וְרַחֲמִים) וְבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם,
וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עֵת וּבְכָל שְׁעָרָה בְּשִׁלּוֹמְךָ (בְּרוּב עֹז וְשְׁלֹם). בִּסְפָר
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם.

בש"ח בִּסְפָר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה, וְגִדּוֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת
וְנִחְמוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
וְלְשְׁלֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ, וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מְרָמָה, וְלִכְבָּלְלִי—נִפְשִׁי
תְּדוּם, וְנִפְשִׁי בְּעֶפֶר לִפְלֵ תְּהִיָּה. פֶּתַח לִפִּי בַּתּוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּדְרֹךְ נִפְשִׁי, וְכָל חֲקָמִים וְחֻשָּׁבִים עָלַי לָרַעַה, מִהֲרָה תִּפְרַח עֲצָתְךָ
וְנִמְלֶקֶל מִחֲשַׁבְתְּךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵי שְׁלֹם תַּעֲלֶה
קִנְיָנִי אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְיָנִי עַל אֲחֵרִים, וְשְׁלֹם אֲכַעֲסֶה וְשְׁלֹם אֲכַעֲסֶה.
וְנִצְלִילִי מִיָּדֶךָ הָרַע, וְתֵן בְּלִבִּי חֲכָמָה וְעֹנָה, מַלְכֵנוּ וְאַלְהֵינוּ. יְחִיד שֶׁמֶךְ

בְּעוֹלָמָהּ, בְּנֵה עֵירָהּ בְּסֵד בֵּיתָהּ וְשִׁלְלֵהּ הִכְלָהּ וְכַבֵּץ קְבוּץ גְּלוּיֹת וַפְדָּהּ צֹאנָהּ וְשִׁמַּח עֲדָתָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָהּ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָהּ, עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתָהּ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתָהּ. לְמַעַן יִחַלְצוּ יְדִידָתֶיהָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינָהּ וְעֲנֵנִי יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֵיהָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתָהּ. וְשֵׁם נַעֲבֹדָהּ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת, וְעַד־בָּה לֵב מְנַחֵת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.

הש"ץ חזון התפלה. קדיש תתקבל.

ההללים כו. קנה אל יי, חזק ויאמץ לבך, וקנה אל יי
ש"א ב. אין קדוש ביי, כי אין בלתיך, ואין צור באלהינו.
ההללים ית. כי מי אלוה מבליעדי יי? ומי צור וולתי אלהינו?
נתחבר בימי הנאונים.

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ, אֵין בְּאֱדוֹנֵינוּ, אֵין בְּמַלְכֵנוּ, אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ. מִי בְּאֱלֹהֵינוּ? מִי בְּאֱדוֹנֵינוּ? מִי בְּמַלְכֵנוּ? מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ? נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ, נוֹדָה לְאֱדוֹנֵינוּ, נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ, נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ. בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֱדוֹנֵינוּ, בָּרוּךְ מַלְכֵנוּ, בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֱדוֹנֵינוּ, אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, אַתָּה הוּא קַמְרַת הַסָּמִים.

מס' כריתות ו'. ירושל' יומא.
פְּשׁוּם הַקַּמְרַת הַצָּרִי וְהַצָּרִין, הַחֲלָפָנָה וְהַלְבוּנָה —
מִשְׁקָר שְׁבָעִים שְׁבָעִים מָנָה; מוֹר וְקָצִיעָה, שְׁבָלֹת
גֶּרֶד וְכַרְפֹּם — מִשְׁקָל שְׁשֶׁה עָשָׂר שְׁשֶׁה עָשָׂר מָנָה;
הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, וְקַלּוּפָה שְׁלֹשָׁה, וְקַנְמוֹן תִּשְׁעָה;

בְּרִית בְּרִשְׁיָנָה תִּשְׁעֶרָה בְּבִין, יִין בְּפָרִיסִין סְאִין תִּלְתָּא
 וְבִין תִּלְתָּא, וְאִם אִין לוֹ יִין בְּפָרִיסִין, מִבִּיא חֲמֵר
 חוֹרִין עֵתִיק. מְלַח סְדוּמִית רַבְעָה (הַקֵּב). מַעְלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא.
 רַבִּי נָתַן אוֹמֵר: אֵף כַּפַּת חִירִין כָּל שְׁהוּא. וְאִם נָתַן
 בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה; וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סַמְנִיהָ חֵיב מִיתָה.
 רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הִצְרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף
 הַנוֹמֵר מַעְצֵי הַקָּמָר. בְּרִית בְּרִשְׁיָנָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפְרוֹן.
 בְּרִי שְׁתָּהּ נָאָה. יִין בְּפָרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֶת הַצִּפְרוֹן. בְּרִי
 שְׁתָּהּ עֵזָה. וְהִלָּא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ, אֶלָּא שְׁאִין מִכְנִיסִין
 מִי רַגְלִים בְּעֶזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.

הַשִּׁיר – שְׁחֻלִּים הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ .

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים:

תהלים כד.

לִי הָאָרֶץ וּמִלְּוָאָהּ, תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ...

בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים:

גְּדוֹלִי יְיָ וּמִהֲלָל מְאֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הָרַקְדָּשׁוֹ...

שם מדר.

בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים:

אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל, בִּקְרֹב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט...

שם פב.

בַּרְבְּעִי הָיוּ אוֹמְרִים:

אֵל נִקְמֹת יְיָ, אֵל נִקְמֹת חוֹפִיעַ!...

שם צד.

בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים:

הֲרַגְנוּ לֵאלֹהִים עֲזָנוּ, הֲרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב...

שם פא.

בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים:

יְיָ מְלֹךְ גִּאוּת לְבִשׁ, לְבִשׁ יְיָ עֵז הַתְּאֹזֵר, אֵף תִּבּוֹן
 תִּבֵּר בֶּל תִּמּוּט...

שם צו.

בשבת היו אומרים:

שם צב.

מזמור שיר ליום השבת — מזמור שיר לעתיד
לבא, ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים.

תנא רבי אליהו: כל השונה הלכות בכל יום מברך לו שהוא בן עולם
הבא, שנאמר: הליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות.

סוף מסכת ברכות.

אמר רבי אלעזר, אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים
שלום בעולם, שנאמר: וכל בן־בן למודי יי, ורב שלום בן־בן; אל
תקרי: "בן־בן", אלא: בן־בן. שלום רב לאהבי תורתך, ואין למו
מבשול. יהי שלום בחילך, שלום — בארמנותיך. למען אחי ורעי,
אדברה נא שלום בך. למען בית יי אלהינו, אבקשה טוב לך. יי
עז לעמו ויתן, יי יברך את עמו בשלום.

בדישר בן.

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעיתיה; וימליך
מלכותיה, ויצמח פורקניה ויקרב (נ"א קץ) משיחה. בתיבון ובימיכון, ויבחי
דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב — ואמרו: אמן.

קהל יחא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא

יתברך, וישתבח, ויתפאח, ויתרומם, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה,
ויתהלל, שמה דקדשא — ברך הוא, לעלא (בש"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא
ושירתא, תשבתתא ונתמתא, דאמירן בעלמא — ואמרו: אמן!

על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון, ועל כל תלמידי תלמידיהון,
ועל כל מאן דעסקין באוריתא, די בארתא הדין ודי בכל אתר ואתר —
יהא דהון ולבון שלמא רבא חנא וחסדא, ורחמי וחי אריכי, ומזוני
רויחי, ופורקנא מן קדם אבוהון דבשמא וארעא — ואמרו: אמן!

חיו יהא שלמא רבא מן שמא וחיים טובים, עלינו ועל כל ישראל,
ואמרו: אמן!

חיו עשה שלום בְּרִמּוֹ, הוא יעשה ברחמי שלום, עלינו ועל כל
ישראל, ואמרו: אמן! עלינו קדיש יתוב

שיר הכבוד.

פזמון הארון

חזן אנעים ומרות ושירים אפארוג, כי אלקד נפשי תערוג.
 קחל נפשי המדה בצל יקד, לדעת כל רז סודק.
 חזן מדי דברי בכבוד, חומה לפי אל דודק.
 קחל על כן אדבר בד נבדות, ושמד אכבד בשיירי ידידות.
 חזן אספדה כבודק ולא ראיתק, אדמד אכנד ולא ידעתק.
 קחל ביד נביאיק, בסוד עבדק, דמית חדר כבוד דודק.
 חזן נדלתק וגבורתק, בנו לתקת פעתק.
 קחל דמו איתק ולא כפי ישק, נישון לפי מעשק.
 חזן המשילוק ברוב חיונות, הנד אחד בכל דמיונות.
 קחל ויחזו בד וקנה ובחרות, ושער ראשק בשיכה ושחרות.
 חזן וקנה—ביום דין ובחרות—ביום קרב, כאיש מלחמות
 ידיו לו רב.

שיר החדשה

אנעים ומרות—המשורר (ר' שמואל אבי ר' יהודה החסיד) אומר: אומר לק
 ח' ומרות נעמות ושירים אספר בארג בחושים. תערוג—תכלה ותתאנה מאד. בצל
 לק—להסכות בצל. כל רז סודק—סתרי תורתק. אל דודק—אל ידידותק. נבדות—
 דברי כבוד ותהלה. ולא ראיתק—אח כי לא ראיתק, כי לא יראק האדם וחי. אדמד—
 אשנה איתק דמיוני. אכנד—אתאר אותק בתארי כבוד רבים כמו: רחים וחסון. דמית
 חדר וגו'—הראית משל ודמיון לכבודק ולא כבודק ממש, כמו פעשה מרבה שראק
 יחזקאל). נדלתק וגו'—למעשק הכבירים קראו בשם „נדולת ח' וגבורת ח'” כמו
 שמדברים על אודות בני אדם, אבל באמת הוא איננו גוף ולא בשינוי משינוי הגוף,
 וחזק ונדלתו וגבורתו אחד הוא. דמו איתק וגו'—הנביאים שזו אותק לא כמו שהקד
 באמת, כי לכבודק אין חקר, אלא רק לפי מעשק. המשילוק וגו'—במראות ומשלים
 ודמיונות רבים ושונים דברו בד הנביאים, אך בכל אלה—אחד אתה. ויחזו לק וגו'—
 פעם המשילוק לזקן ופעם לבחור, לזקן מתין ומיושב—בדין, ולבחור שפחו רב—ביום
 מלחמה. שחרות—שחור השער. ידיו לו רב—כחו רב.

קהל חֲבֵשׁ בֹּבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ, הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וְזָרַע קִדְשׁוֹ.
 חוֹן מַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלֵא, קִנְצוֹתָיו — רְסִיסֵי דָּוִד.
 קהל יִתְפָּאֵר בִּי, בִּי חֲפֵץ בִּי, וְהוּא יִהְיֶה לִּי דַעְמָרֶת צָבִי.
 חוֹן כְּתָם מַהוֹר פָּנָיו דְּמוֹת רֹאשׁוֹ, וְחָק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם קִדְשׁוֹ.
 קהל לָחֵן וּלְכָבוֹד צָבִי תִפְאָרֶה, אֲמָתוֹ לוֹ עֲמָרָה עֲמָרָה.
 חוֹן מַחְלָפוֹת רֹאשׁוֹ בְּכִימֵי בְּחָרוֹת, קִנְצוֹתָיו תִּלְתָּלִים שְׁחוּרוֹת.
 קהל גִּיּוֹה הַצֶּדֶק צָבִי תִפְאָרְתוֹ, יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שְׁמִיחָתוֹ.
 חוֹן סִגְלָתוֹ תְּהִי נָא בְּיָדוֹ עֲמָרָת, וְצִנִּיף מְלוּכָה צָבִי תִפְאָרֶת.
 קהל עֲמוּסִים נִשְׁאָם עֲמָרֶת עֲנָדָם, מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו בְּבָרָם.
 חוֹן פִּאֲרוֹ עֲלֵי וּפִאֲרֵי עֲלָיו, וְקָרוֹב אֵלָיו בְּקָרְאֵי אֱלֹיו.
 קהל צַח וְאֲדוֹם, לְלִבּוֹשׁוֹ אֲדוֹם, פִּוְרָה בְּדָרְכּוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֲדוֹם.
 חוֹן קִשְׁר תִּפְלִין הָרָאָה לְעֵינָיו, תְּמוּנַת יְיָ לִנְגִיד עֵינָיו.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

חֲבֵשׁ בֹּבַע וּגו'—אִישׁ מִלְחָמָה יָשִׁים עַל רֹאשׁוֹ מִלְחָמָה בֹּבַע נְחִשֶׁת וְה'—בֹּבַע יְשׁוּעָה;
 וּמִשְׁכָּל הוּא עַל יְשׁוּעָתוֹ. מַלְלֵי אוֹרוֹת וּגו'—רֹאשׁוֹ נִמְלֵא מִלְּחִשְׁתֵּי וְשִׁעְרוֹתָיו—נִמְסֵא מִלְּלָה;
 הַמְשׁוֹרֵר הַיִּשְׁמֵשׁ בְּלִשׁוֹן הַמְּקָרָא (ש"ש ה' ב') : פִּתְחֵי לִי אֲחוֹתַי... שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל וְכו', ור"ל
 בִּי בְּחֻשְׁבֶּת לֵיל גְּלוּתִנִּי וְיִחְבֵּר ר' לֵנוּ לְפִתְחֵי לוֹ שֶׁעַר עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים לְבֵא
 אֱלֹהֵינוּ וּלְנַאֲלָנוּ. עֲמָרֶת צָבִי—עֲמָרֶת תִּפְאָרֶת. כְּתָם פָּנָיו—וְהָב מְהִיר מֵאֵד בְּלוֹמֵר, לְרֹאשׁוֹ
 יִחְבֵּשׁ עֲמָרֶת פָּנָיו כֶּשֶׁר צָבֵא. וְחָק עַל מִצַּח—חָקק וְרָשָׁם עַל מִצַּח שֵׁם כְּבוֹדוֹ
 בְּ"קִנְצוֹתָיו" שֶׁל שֶׁר צָבֵא שְׁתוֹר מִסְּעֻלָּתוֹ חָקק בָּהּ. לָחֵן וּלְכָבוֹד וּגו'—אֲמָתוֹ (עַם
 יִשְׂרָאֵל) עֲנָדָה לְרֹאשׁוֹ עֲמָרֶת תִּפְאָרֶת לָחֵן וּלְכָבוֹד (שֶׁהֵם מִיְּתֻדִים שְׁמוֹ). מַחְלָפוֹת וּגו'—
 מִקְלָעוֹת שְׁעִירוֹתָיו עֲשׂוּיֹת כְּשִׁעְרוֹת בְּחוּר, בְּלוֹמֵר, ה' לֹא יִנְקֹן וְלֹא יִחְלֹשׁ לְעוֹלָם.
 גִּיּוֹה הַצֶּדֶק וּגו'—יְהִי נָא בֵּית מִקְדָּשׁוֹ רֹאשׁ וְעַכְרָ שְׁמִיחָתוֹ. סִגְלָתוֹ וּגו'—עַם סִגְלָתוֹ
 יִחְשָׁב וְיִקָּר בְּעֵינָיו בְּשִׁמְרַת מְלוּכָה. עֲמוּסִים וּגו'—הוּא עֲנֵד וְחֲבֵשׁ עֲמָרֶת לְעַם
 הָעֲמוּסִים וְנִשְׁאָם בְּחִיקוֹ כְּאֹמֶן אֵת הַיּוֹנֵק. פִּאֲרוֹ עֲלֵי וּגו'—הוּא תִּפְאָרֶת בְּעַם יִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל-בּוֹ. צַח וְאֲדוֹם וּגו'—ה' הוּא צַח וְאֲדוֹם בְּכָחוֹר, בְּלוֹמֵר, כִּב פָּח בְּמִלְחָמָה.
 וְלִבּוֹשׁוֹ אֲדָם מִדָּם תִּלְלִים בְּשׁוּבוֹ מִמִּלְחָמָתוֹ בְּאֲדָם וְיִדְרֹךְ שֵׁם עֲנִיבִים בְּפִינָה (עַתָּה)
 וּמִשְׁכָּל הוּא עַל הַרְיַעַת דְּאוֹיֵב. קִשְׁר תִּפְלִין וּגו'—לְמַשָּׁה הָעֵנִי מִכָּל אֲדָם, אֲשֶׁר

קהל רוצה בעמו עניים ופאר, יושב תהלות בם להתפאר.
 חוראש דברך אמת, קורא מראש, דור ודור, עם דורשך דרוש.
 קהל שית המון שירי נא עליך, ורנתי תקרב אליך.
 חון תהילתי תהי נא לראשך עמרת, ותפלתי—תבון קמדת.
 קהל תיקר שירת רש בעיניך, בשיר יושר על קרבניך.
 חון ברכתי תעלה לראש משביר, מחולל ומוליד, צדיק בביר.
 קהל ובברכתי—תנענע לי ראש, ואותה קח לך בִּשְׁמִים ראש.
 חון יערב נא שיחי עליך, כי נפשי תערוג אליך.

לך יי, הַגְדָּה וְהַבְרָה וְהַתְפָּאָה וְהַנְצַח וְהַהוֹד, כי כל בשמים
 זבארין. לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש. מי ימלא גבורות יי,
 ישמיע כל תהלתו. ק"י. ארנון עולם

קדוש ארבה

תהלים כג.

מזמור לדוד, יי רעי לא אחסר. בנאות דשא ירביצני, על מי
 מנוחת ינהלני. נפשי ישוב, ינחני במעלי צדק, למען שמו. ום
 כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע, כי אתה עמדי, שבשך ומשענתך.

שירה חדשה

תמונת ה' גיט הראה לו קשר תפלין כמו שכתוב: "וראית את אחורי". ותתפלים הן
 מסל כבוד ה' ואתבתו לישראל, והקב"ה הראה למשה איך לקשור ולתאר את העם
 לאביהם (ששמונים). רוצה בעמו וגו'—ה' מלך התהלות חפץ בעמו ומפאר עניים
 בכדי להתפאר בם. ראש דברך וגו'—אתה אל קורא הדורות מראש! ראש דברך—
 מספר דברך, כלומר, כלם אחד—אמת דרש—נא תמיר את העם הדורש אותך. שית וגו'—
 שים בלבך וקבל רב שירי. תבון קמדת—תבון לפניך קמדת. בשיר יושר—בשיר
 שהיו משוררים במקדש על קרבניך. משביר—כנוי לה' המשביר שָׁכַר ומסרגס בריותיו.
 מחולל—בורא. ובברכתי תנענע לי ראש—נענע לי ראשך במודה על ברכתי ונקבלנה
 ברוצן בקמרת סמים. יי—ב—ינעם.

הַמָּה יִנְחֲמֵנִי. תַעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צִדִּירִי, דִּיּוּנָתָהּ בְּשִׁמּוֹן רֹאשִׁי, כּוֹסֵי רוּחַ. אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדּוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי, וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֶרֶץ יָמִים.

ישעיה נח.

אִם תָּשִׁיב מִשְׁבֶּת רִגְלֶךָ, עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קִדְשִׁי, וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֵג לְקָדוֹשׁ יְיָ מְכַבֵּד, וּבְכַדְתָּ מַעֲשׂוֹת דִּרְכּוֹךְ מִמָּצְאוֹ חֲפָצֶךָ וּדְבַר דְּבָרֶיךָ אֲזַמְתָּעֲנֵג עַל יְיָ וְהִרְבֵּבְתִּידָּעַל בְּמַתִּי אֶרֶץ, וְהֶאֱבַלְתִּידָּעַל נִחַלְתָּ יַעֲקֹב אֲבִידָּעַל כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר.

לנחם כוה"ק מלא בידו ואומר :

מזמור לא.

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת, לְדַרְתָּם, בְּרִית עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הִיא לְעֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ.

שם כ. וְזָכֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל מְלָאכְתְּךָ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה, אֲתָהּ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתְּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, וַיִּנָּח בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי.

עַל כֵּן בִּרְךָ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ.

על חפץ ברשות מרנן ורבנתי.	על חיון סברי מרנן ורבנתי.
ברוך אתה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם, הַמּוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ.	ברוך אתה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרִי הַנֶּפֶץ.

ברוך אדני יום יום, יעמם לנו ישע ופדיוס, ובשמו נגיל כל
 כיום, ובישועתו נרים ראש עליון, כי הוא מעז לדל ומחסה לאביון.
 שבמי יה לישראל עדות, בצרתם לו צר, בסבלות ובעבדות, בלבנת
 הספיר הרמס עז וידידות, ונגלה להעלותם מעמק בור ודות, כי עם יי
 תחסד והרבה עמו פדות.

מה יקר חסדו בצלו לגונגמו, בגלות שלח למענקו, להוריד
 בריחים נמנה בינומו, ויתנם לרחמים לפני שובימו, כי לא ימש יי את
 עמו, בעבור הגדול שמו.

עילם שנת כסא להציל ידידיו, להעביר משם מעוני מורדיו, מעבור
 בשלח פדה את עבדיו, קרן לעמו ירים תהלה לכל חסדיו, כי אם הונה
 ורחם ברחמיו וברוב חסדיו.

וצפיר העזים הגדיל עצומיו, וגם חזות ארבע עלו למרומו, ובלבם
 דמו להשחית את רחומיו, על ידי כהניו מגר מתקוממו, חסדיו יי כי
 לא כלו רחמיו.

נסגרת לאדם ביד רעי מדני, שכל יום ויום ממלאים ברחם
 מעדני, שורתו עמי לסמוך את אדני, ולא נששתי כל ימי עדני, כי לא
 יונח לעולם אדני.

בבואו מאדום חמוץ בגדים, נבח לו בבצרה וסבב לו בבגדים, ויו
 נצחם מלבושיו להאדים, בכחו הגדול יבצור רוח נגידים, הנה ברוחו
 תקשה ביום גדים.

ראותו כי בן אדומי העוצר, יחשוב לו בבצרה תקלוט בבצור,
 ומלאך באדם בתוכה ינצר, ומזיד בשוגג במקלט יעצר, אהבו את יי כל
 חסדיו אמונים נוצר.

יצנה צור חסדו קהלותיו לקבץ, מארבע רוחות עדיו לתקבץ, ובהר
 מרום הרים אותנו להרבץ, ואתנו ישוב נדחים קובץ, ישיב לא נאמר כי
 אם ושב וקבץ.

ברוך הוא אלהינו אשר טוב נמלנו, ברחמיו וברוב חסדיו, הגדיל
 לנו, אלה ובאלה יוסף עמנו, להגדיל שמו הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו.

ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו, להללו ולשבחו ולספר חסדו.
מכל אדם נבראנו חסדו, לכן בכל לב ובכח נפש ובכל מאורו,
נמליכו ונניח.

שהשלוש שלו ישים עלינו ברכה ושלוש, משמאל ומימין על ישראל
שלוש. הרחמן הוא יברך את עמו בשלוש, ויזכו לראות בנים ובני בנים
עוסקים בתורה ובמצוות על ישראל שלום, יועץ אל גבור אבי
עד שר שלום.

ברוך אל עליון אשר נתן מנוחה, לנפשנו פדיון, משאת ואנחה.
והוא ידרוש לציון, עיר הנדחה, עד אנה תולין, נפש נאנחה. השומר שבת,
הבן עם הבת, לאל ירצו במנוחה על מחבת.

רוכב בערבות מלך עולמים, את עמו לשבות, און בנעימים, במאכלי
ערבות, במיני מטעמים, במלבושי כבוד ובה משפחה.
השומר שבת, הבן עם הבת, לאל ירצו במנוחה על מחבת.

ואשרי כל חוכה. לתשלומו בכל, מאת כל סוכה, שובן בערפל,
נחלה לו יוכה, בחר ובשפס, נחלה ומנוחה, בשמש לו ירח.
השומר שבת, הבן עם הבת, לאל ירצו במנוחה על מחבת.

כל שומר שבת בדת מחללו, הן הכשר חבת קדש גורלו, ואם יצא
חובת היום אשרי לו. אל אל ארון מחוללו, מנוחה היא שלוחה.
השומר שבת, הבן עם הבת, לאל ירצו במנוחה על מחבת.

חמדת הימים, קראו אלי צור, ואשרי לתמימים, אם יהיה נצור,
כתר הלוים, על ראשם יצור, צור העולמים, רוחו בם נחה.
השומר שבת, הבן עם הבת, לאל ירצו במנוחה על מחבת.

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, כִּרְנֵנוּ בִּי גְבוּהָה נִנֹּר עַל רֹאשׁוֹ, עַל בֶּן
יִתְּן הָאָדָם לְנַפְשׁוֹ, עֲנֵג וְגַם שְׂמִיחָה, בָּהֶם לְמִשְׁחָה.
שְׂשׂוּמֵר שַׁבָּת, חֲבֹן עִם חֲבֹת, לֹאֵל יִרְצֻ בְּמִנְחָה עַל מַחֲבֹת.

קָדֵשׁ הוּא לָכֶם שַׁבָּת הַמְּלָכָה, אֵל תִּנְוֹד בְּתִיכֶם, לְהִנִּיחַ בְּרִכָּה, בְּכֵל
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם לֹא תַעֲשׂוּ מְלָאכָה, בְּנִיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם, עֶבֶד וְגַם שְׁפָחָה.
שְׂשׂוּמֵר שַׁבָּת, חֲבֹן עִם חֲבֹת, לֹאֵל יִרְצֻ בְּמִנְחָה עַל מַחֲבֹת.

יוֹם זֶה מְכַבֵּד מְכָל יָמִים, בִּי בּוֹ שַׁבָּת צוֹר עוֹלָמִים.
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָתְךָ, וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא־לְהוֹד, שַׁבָּת
רֹא תַעֲשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה, בִּי כָל עֲשֵׂה שֵׁשֶׁת יָמִים.
יוֹם זֶה מְכַבֵּד מְכָל יָמִים, בִּי בּוֹ שַׁבָּת צוֹר עוֹלָמִים.

רֹאשׁוֹן הוּא לְמִקְרָאֵי קָדֵשׁ, יוֹם שַׁבְּתוֹן יוֹם שַׁבָּת קָדֵשׁ,
עַל בֶּן כָּל אִישׁ בְּיָנוּ וַיְקַדֵּשׁ, עַל שְׁתֵּי לֶחֶם יִבְצְעוּ תְּמִימִים.
יוֹם זֶה מְכַבֵּד מְכָל יָמִים, בִּי בּוֹ שַׁבָּת צוֹר עוֹלָמִים.

אֶכּוֹל מִשְׂמָנִים שְׂתֵה מִמֵּתִקִּים, בִּי אֵל יִתֵּן לְכָל בּוֹ
דְּבָקִים, בְּגֵד לְלְבוּשׁ לֶחֶם חֲקִים, בְּשָׂר וְדָגִים וְכָל מִמְעָמִים.
יוֹם זֶה מְכַבֵּד מְכָל יָמִים, בִּי בּוֹ שַׁבָּת צוֹר עוֹלָמִים.

לֹא תַחֲסֹר כָּל בּוֹ וְאֶכְלֶת וְשִׁבְעֶת, וּבִרְכָּת אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר אֶחָבֶת, בִּי בִרְכָּד מְכָל הָעַמִּים.
יוֹם זֶה מְכַבֵּד מְכָל יָמִים, בִּי בּוֹ שַׁבָּת צוֹר עוֹלָמִים.

הַשְּׂמִים מִסְפָּרִים כְּבוֹדוֹ, וְגַם הָאָרֶץ מְלֵאָה חֲסִדוֹ, רֹא
בִּי כָל אֱלֹהִי עֲשֵׂתָה יְדוֹ, בִּי הוּא הַצּוֹר פְּעֵלוֹ תְּמִים.
יוֹם זֶה מְכַבֵּד מְכָל יָמִים, בִּי בּוֹ שַׁבָּת צוֹר עוֹלָמִים.
יְתִרְבּוֹן, צוֹר מִשְׁלוֹ תִּמְצָא בְּזִמְרוֹת שֶׁל לֵיל שַׁבָּת.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה. אֲשֶׁרִי הָעַם
 שְׂפָכָה לוֹ — אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁנֵי אֱלֹהֵיו. תִּהְיֶה לְךָ דָּוִד. אֲרוֹמְמֶךָ
 אֱלֹהֵי הַמִּלֵּךְ! וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל יוֹם
 אֲבָרְכְּךָ, וְאַהֲלֶלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוּלַּת יְיָ וּמִהֲלָל מְאֹד.
 וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר. דוֹר לְדוֹר יִשְׂבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ
 יִגְדִּיחוּ. הָדָר כְּבוֹד הַנֶּדֶךְ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעֻזּוֹ
 נִרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְנִדְרֹתֶיךָ אִסְפְּרֶנָּה. זָכָר רַב טוֹבָךָ יִבְיָעוּ,
 וְאַדְרֹכְתֶךָ יִרְנְנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶתְּךָ אֲפִים וְגֵרֶל חֶסֶד. טוֹב
 יְיָ רַב, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ,
 וְחִסְדֶּיךָ יִבְרָכְוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ.
 רְחוּמֶיךָ רַבְּנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתָיו, וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתֶךָ
 מַלְכוּת כָּס עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶךָ בְּכָל דוֹר וָדוֹר. סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל
 הַנִּפְלָאִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכַּפּוֹפִּים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
 נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל
 חַי רֶצֶון. צִדִּיק יְיָ בְּכָס דְּרָכָיו, וְחֹסֶד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קְרוֹב
 יְיָ לְכָל קִרְאוֹ, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת. רֶצוֹן וְרֵאוּ
 יַעֲשֶׂה, וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהָבָיו,
 וְאֶת כָּס הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה לְךָ יְיָ יְדִבֵּר פִּי, וַיִּבְרַךְ כָּל
 בָּשָׂר שֵׁם קְדוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְיָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי תִשָּׁע בִּינְעֻקֵּב. נָאִם יְיָ. וְאֲנִי —
 זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם. אָמַר יְיָ: רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וְדִבְרֵי אֲשֶׁר
 שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע, וּמִפִּי זֶרַע וְרֵעַ.
 אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה קְרוֹשׁ יוֹשֵׁב, תִּהְיֶה לְךָ
 יִשְׂרָאֵל! וְקִרְאָהּ אֵל יְיָ וְאָמַר: קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת.

מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּמִקְבָּלִין דִּין מִן דִּין, וְאַמְרִין: קִדִּישׁ
בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲרָאָה בֵּית שְׂכִינְתָּה; קִדִּישׁ עַל אֲרֻעָא עוֹבֵד
וְבוֹרְתָּה, קִדִּישׁ דְּעֵלָם וְלַעֲלָמִי, עֲלִמְיָא. יְיָ צְבָאוֹת, מִלֵּיא
כָּל אֲרֻעָא זִיו יִקְרָה. וְתַשְׁאֲנִי רוּחַ, וְאַשְׁמַע אֲחֵרֵי קוּל רַעַשׁ
גָּדוֹל: בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וְנִטְלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעַת בִּתְרִי
קָל וְיַע סִנְיָא דְמִשְׁבָּחוֹן וְאַמְרִין: בְּרִיךְ יִקְרָא דִּי מֵאַתֵּר בֵּית
שְׂכִינְתָּה! יְיָ יִמְלֹךְ דְּעֵלָם וְעַד. יְיָ מַלְכוּתָהּ קֵאֵם לְעֵלָם
וְלַעֲלָמִי עֲלִמְיָא. יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ!
שְׁמָרָה זֹאת לְעוֹלָם, לְיֹצֵר מַחְשָׁבוֹת לִבָּב עַמְּךָ, וְהִבֵּן
דְּכָבֶם אֱלֹיךְ. וְהוּא רַחוּם, וְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה
לְהַשִּׁיב אִפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶדֶךְ,
וְרַב חֶסֶד לְכָל קִדְאִיךְ. צִדְקָתְךָ – צִדְקָה דְּעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ
אֱמֶת. תִּתֵּן אֱמֶת דְּיַעֲקֹב, חֶסֶד – דְּאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם – יַעֲמֵם לָנוּ, הָאֵל
יִשׁוּעָתָנוּ, סֵלָה. יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֵלָה. יְיָ צְבָאוֹת! אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בְּךָ. יְיָ, הוֹשִׁיעָה! הַמְלִיךְ
יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם מְרָאֵנוּ. בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ,
וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיִּי עוֹלָם נִטְעַ
בְּתוֹכֵנוּ; הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשֵּׁם בְּלִבֵּנוּ אֱהָבָתוֹ
וְיִירָאתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שְׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִינַע
לְרִיק, וְדֹא נִלְדַּד לְבַהֲלָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִבְרָאָה,
וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה, לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא.
לְמַעַן יוֹמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם; יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹרְךָ. בְּרוּךְ
הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יְבַטַּח בְּנִי, וְהִיהָ יְיָ מְבַטְחוֹ. בְּטַחוּ בְּנֵי עַדִּי עַד.

כִּי בִּיהַי צוּר עוֹלָמִים. וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עֲזָבְתָּ
דֹּד־שֵׁיךָ, יְיָ! יְיָ חֲפֵץ לְמַעַן צְדִיקוֹ, וְגִדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר.

וַתִּגְדֵּל וַתַּקְדֵּשׁ שְׁמָהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא כְרַעוּתָהּ וַיַּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ; וַיַּצְמַח פְּוִרְקָנָהּ וַיַּקְרֵב (נ"א קֶזֶז) מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן, וּבְחַיִּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, — וְאָמְרוּ: אָמֵן!
קַהֲל יְהוָה שְׁמָהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא!
וַתִּבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה,
וַיִּתְהַלָּל, שְׁמָהּ דְּקֹדֶשׁ — בְּרִידָא הוּא.
לְעֶלְמָא (בעש"ת וְלְעֶלְמָא מִכָּל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא
וְתַחֲמָתָא, דְּאָמְרוּ בְּעֶלְמָא — וְאָמְרוּ: אָמֵן.

תהלים סט.
וַאֲנִי תַפְלִיתִי לְךָ יְיָ עַת רָצוֹן,
אֱלֹהִים בְּרַב חַסְדְּךָ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ.

פּוֹתְחִים אֶרֶץ סָדֵק לְהוֹצִיֵאת סָדֵק מִתּוֹרָה וְאִמְרִים:

וַיְהִי בְנִסְעֵה הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה:

במדבר י.

קוֹמָה יְיָ וַיַּפְּצוּ אֲבִיךָ, וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֶיךָ.

כִּי מַצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וְדַבֵּר יְיָ מִירוּשָׁלַיִם.

בְּרוּךְ, שֶׁנֶּתַן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתּוֹ.

בְּרִידָא שְׁמָהּ דְּמָרָא עֲלְמָא, בְּרִידָא בְּתִרְדָּא וְאַתְרִידָּא! יְהוָה
רַעוּתָהּ, עִם עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל לְעָלְמָא, וּפְרָקֵן יְמִינָהּ אֲחֵזִי לְעַמּוֹד
בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ, וְלֹאֲמַמְזוּי לָנָא מִטּוֹב נְהוּרְךָ וְלִקְבֵּל צְדוּתָנָא
בְּרַחֲמִין. יְהוָה רַעוּא קְדָמְךָ דְּתוֹרִידָא לֵן חַיִּין בְּמִיבוּתָא, וְלִהְיוּ
אֲנָא פְּקִידָא בְּנוֹ צְדִיקָא, לְמַרְחֵם עָלֵי וְלִמְנַטֵּר יְתִי, וַיִּתְּ כָּל
דִּי לִי, וְדִי לְעַמּוֹד יִשְׂרָאֵל. אֲנִתְּ הוּא וְזֶן לְכָלֵּא וּמִפְּרָגִים לְכָלֵּא:

אָנֹתְהוּ הוּא שְׁלִיט עַל כָּלָא; אָנֹתְהוּ הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵינָא,
וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אָנֹא עֲבָדָא דְקִדְשָׁא בְּרִידְהוּא,
דְּסִגְדִּינָא בְּמָה וּמִכְמָא דִּיקָר אֹרִיתָהּ. בְּכָל עֵדֶן וְעֵדֶן לֹא
עַד אָנֹשׁ רְחִיזָנָא, וְלֹא עַד בַּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא, אֱלֹא בְּאֵלְהָא
דְּשִׁמְיָא, דִּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּמ, וְאֹרִיתָהּ—קְשׁוּמ, וּנְבִיאָהּ—
קְשׁוּמ, וּמִסְגֵּנָא רְמַעְבַּד טַבּוֹן וְקְשׁוּמ. בֵּה אָנֹא רְחִיץ,
וְלִשְׁמָה בְּדִישָׁא יְקִירָא אָנֹא אִמֵּר תְּשַׁבְּחֵהּ. יְהִיא רַעְוֵא קִדְמָד
דִּתְפַתַּח לְבָאִי בְּאֹרִיתָא, (וְתִיב לִי בְּנִין דְּכִרְוִין דְּעֲבָדִין
רַעוּתָךְ) וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלְבָאִי, וְלְבָא דְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
לְטַב וְלַחֲיוֹן וְלִשְׁרָם.

חֲזוֹן גִּדְּלוֹ לִי אֹתִי, וְגִרּוֹמָמָה שְׁמוֹ יַחְדּוֹ.

וּחֲקֵל עֲוֹנָה
דְּרָךְ יִי תִגְדֹּלָהּ וְתִגְבוּרָהּ וְתִתְפַּאֲרֶת וְתִנְצֵחַ וְתִהְיֶה, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
וּבְאָרֶץ. לָךְ יִי תִמְלֹכָהּ וְתִתְנַשֵּׂא לְכָל דְּרָאשׁ. רוּכְמוֹ יִי אֱלֹהֵינוּ,
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְחַד קִדְשׁוֹ, כִּי קִדְשׁ יִי אֱלֹהֵינוּ.

אֵב הַרְחִמִים, הוּא יִרְחַם עִם עַמּוּכִים, וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים, וְיַצִּיל
נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הַרְעוֹת, וְיִגְעַר בְּיַצָּר הָרַע מִן תִּשְׁוֹאִים, וְיַחֲזִין אוֹתָנוּ
דְּפִלִּימַת עוֹלָמִים, וְיַמְלֵא מִשְׁאֲלֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.

קוראין ג' גברי בפ' השבוע חבא ואפילו ביו"ט וא"א ח"ק אחר קה"ת.

כשמונבוחין חס"ת אומרים זה.

דברים ד. וְזֹאת תִּתְּנָה אֱלֹהֵי שֵׁם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עַל פִּי יִי בֵּיד מֹשֶׁה.

משלי ג. עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בֵּה, וְתִמְכֶּיָּהּ מִאֲשֶׁר.

שם. דְּרָכֶיָּהּ דְּרָכֵי נָעִם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם.

שם. אֶרֶץ יָמִים בִּימִינָהּ, בְּשִׂמְלָהּ עֵשֶׂר וּבְכוֹה.

ישע'י מב. יִי תַפֵּץ לְמַעַן צִדְקָהּ, יִגְדִּיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר.

החזון יורד עם חספר מעל הבמה ואומר:

יִהְיֶה לָךְ אֶת שֵׁם יִי, כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ!

וּבְחֵקֶל עֲוֹנָה: הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם, וְיָרֶם קִרְוִן לְעַמּוֹ, תִּהְלֶה לְכָל
חֲסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּהָ.

תהלים כד.

לְדָוִד מִזְמוֹר, לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבְלֵל וַיּוֹשְׁבֵי בָהּ, כִּי
 הוּא עַל יָמִים יִסְדָּהּ, וְעַל נְהָרוֹת יִבְנֶנָּהּ. מִי יַעֲלֶה בְּדַר יְיָ?
 וּמִי יָקוּם בַּמָּקוֹם קָדְשׁוֹ! — נָקִי בַפִּים וּבֵר לֵיבָב אֲשֶׁר לֹא
 נָשָׂא רֶשֶׁת נִפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע רָמֶר מִה. יֵשׂא בִרְכָה מֵאֵת יְיָ?
 וַיִּצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ? — זֶה הָדוֹר דִּרְשָׁיו, מִבְּקָשֵׁי פִגְיוֹ —
 יַעֲקֹב סֵלָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם! וְהַנְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם,
 וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יְיָ עֶזְרוֹ וְגִבּוֹר, יְיָ
 גִבּוֹר מִלְחָמָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וַיִּשָּׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם,
 וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יְיָ צְבָאוֹת,
 הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, סֵלָה!

מִכְנִיסִים אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה לְאֶרֶז הַקֹּדֶשׁ וְאוֹמְרִים:

תהלים קיא.

הִלְלוּנִי, אֹדֶה יְיָ בְּכָל לֵבָב, בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה. גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְיָ,
 קְדוֹשִׁים לְכָל תַּפְצִיחָם. הוֹד וְהָדָר פָּעִלוּ, וַיִּצְדָּקְתוּ עוֹמְדַת לַעַר. וְכִּי עָשָׂה
 לְנַפְלָאוֹתָיו, חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ. מִרְּרָה נָתַן לִירֵאָיו, וַיִּזְכֹּר לְעוֹצֵם בְּרִיתוֹ. כִּי
 מַעֲשֵׂיו הִגִּיד לַעֲמוֹ, לְחַת כָּהֵם נִחַלַת גִּזְיוֹם. מַעֲשֵׂי יְדִיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט, נֶאֱמָנִים
 כָּל פְּקוּדָיו. סְמוּכִים כָּעֵד לְעוֹצֵם, עֲשׂוּיִם בְּאֱמֶת וַיִּשְׁר. פְּדוּת שְׁלַח לַעֲמוֹ,
 צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. הָאִשִּׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְיָ, שֶׁכֶּר טוֹב
 קָבַל עוֹשִׂיהֶם, תִּהְלֶתוּ עוֹמְדַת לַעַר. וּמִכְנִיסִין חֲסִידֵי הַיְיָ לְהַיְיָ חֲקֵק

כִּי שֵׁם יְיָ אֲקַרָא, תָּבוּ גְדֹל לְאֱלֹהֵינוּ.

אֲדַנִּי, שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלֶתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ,

אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל

עֲלִיז, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכּוֹל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת,

וּמִבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאֱהָבָה.

בש"ת

וְכִתְּבוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְכִתְּבוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מִגֹּן אֲבֹרָהִם.
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּחורף מְשִׁיב הַרִּיחַ וּמוֹרִיד הַתָּשֶׁם. בְּקִיץ מוֹרִיד הַטַּל.

מִכְלָל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְבִּים אֲמוֹנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹד בַּעַל גִּבּוֹרוֹת? וּמִי יוֹמֶה לָךְ, מִלֶּךְ
מַמִּית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בש"ת מִי כְמוֹד אֵב הַרְחֵמִים? זוֹכֵר יִצְחָק לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנִאֲמֹן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מַחֲיֶה הַמֵּתִים.

בְּחזרת הש"ץ אוֹמְרִים כֹּאן קְדוּשָׁה.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ
סֻלָּה. בִּי אֵל מִלֶּךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ. (בש"ת הַמִּלֶּךְ הַקְּדוֹשׁ).

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, וּמִי כְעֶמְךָ

קְדוּשָׁה.

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנֶעֱם שֵׁית סוֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְּשַׁלְשִׁים
לָךְ קְדוּשָׁה, בְּכָתוּב עַל יַד גִּבְיָאֵךְ: וְקָרָא יְהוָה אֵל יְהוָה וְאָמַר:
קוּ"חַ קְדוּשָׁה, קְדוּשָׁה, קְדוּשָׁה יי צְבָאוֹת! מְלֹא כָל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ.
חַוּן לְעַמֶּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: קוּ"חַ בָּרוּךְ בְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ.
חַוּן וּבְדִבְרֵי קֹדֶשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: קוּ"חַ יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ.
צִיּוֹן — לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ! אַתָּה קְדוֹשׁ וְכו'.

שִׁירַת קֹדֶשׁ

וּמִי כְעֶמְךָ — שְׁנֵתָ לֹו תִּפְאַרֶת גְּדֹלָה הוּא יוֹם הַשֶּׁבֶת.

יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ. תִּפְאֶרֶת
 גִּדְּלָהּ, וַעֲמִידַת יְשׁוּעָה—יוֹם מְנוּחָה
 וְקִדְשָׁה לְעַמֶּד נְתָתָה. אֲבָרְהָם יִגְלֵה
 יִצְחָק יִרְנֶן, יַעֲקֹב וּבָנָיו יִנְוְחוּ בוֹ
 מְנוּחַת אֲהָבָה וְגִדְּבָה, מְנוּחַת אֱמֶת
 וְאַמוּנָה, מְנוּחַת שְׁלוֹם וְיִשְׁלֹוּהָ, וְהַשְׁקֵט
 וְבִטָּחָה, מְנוּחָה שְׁלֵמָה שְׂאֲתָה רוּצָה
 בָּהּ. יִכִּירוּ בְּנֶיךָ וַיִּדְּעוּ כִּי מֵאֲתָךְ הִיא
 מְנוּחָתָם, וְעַל מְנוּחָתָם יִקְדִּישׁוּ אֶת שְׁמֶךָ.

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רִצָּה נָא בְּמְנוּחָתָנוּ;
 קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן (וְשִׁים) חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ,
 שִׁבְעֵנוּ מִשּׁוּבָּךְ, (וְשִׁמְחֵנוּ) וְשִׂמְחַ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ,
 וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׁבֵת קִדְשֶׁךָ, (וְיִשְׁמְחוּ) בְּךָ יִשְׂרָאֵל
 אֲהָבֵי שְׁמֶךָ. וַיִּנְוְחוּ בָם כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֲבָרְהָם יִגְלֵה—וְשִׂמְחַ בְּיוֹם זֶה.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְהַפְלָתָם (וּלְהַפְלָתָם שְׁעָה), וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּיתְךָ וְאִשִּׁי יִשְׂרָאֵל, וְהַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בשבת ראש חודש ובשבת חול המועד אומרים כאן יעלה ויבא.

וּתְחַזִּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מודים אֱלֹהֵינוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָּשֶׁר וְיִצְרָנוּ, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁהִחְיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בֵּן תַּחֲנוּנוֹ וְתַקְיָמָנוּ, וְתִאֶסְדָּךְ גְּדֻלָּתֵינוּ לְחַצְרוֹת כְּדָשֶׁךְ, לְשִׁמּוֹר תַּקִּיָּה, וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם, עַל שֶׁאַנְחָנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדָאוֹת.

מוֹדִים אֱלֹהֵינוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרָנוּ) צוּר תַּחֲנוּנוֹ מִגֵּן יִשְׁעָנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, גִּדּוּלָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל תַּחֲנוּנוֹ הַמְּסֻרִּים בִּיְהוָה, וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַמִּקְדוֹת לָךְ, וְעַל נְפִישׁךָ שֶׁבָּכָר יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכָל עֵת, עֶרֶב וּבֹקֶר וְצֹהָרִים.

לראש חודש ולחול המועד:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגְעֶה, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד וְיִזְכֵּר וְיִזְכָּרֵנוּ וְיַפְקִדֵנוּ וְיִזְכָּרֵנוּ, וְיִזְכָּרֵנוּ מִשִּׁיחַ בֵּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְיִזְכָּרֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁךְ, וְיִזְכָּרֵנוּ כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה, לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם כָּיוֹם.

לחודש"ס כפות

לחודש"ס פסח

לראש חודש

חג הסוכות

חג המצות

ראש החודש

הַזֶּה. וְזָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקָדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבָר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֲדִיָּה עֵינֵינוּ, כִּי אַל מִלֶּךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

הטוב—כי לא כלו רחמיך, והמרחם—כי לא תמו חסדיך—
כי מעולם קנינו לך. בשבת חנכה אומרים כאן „על הנסים“.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

בש"ת ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים עלינו,
ועל כל ישראל עמך. ברבנו אבינו בלנו באחד (יחד) באור
פניך, כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים,
ואהבת חסד, וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים ושלום.

לשבת חנכה.

ועל הנסים, ועל הפרקן, ועל הגבורות, ועל התשועות,
ועל הנפלאות ועל הנחמות, ועל המלחמות, שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה.

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל, להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך,
ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבתי את ריבם, נתת
את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
מעטים, וממאים ביד מהירים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי
תורתך; ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה, ואחר כך באו כניף גדול ביתך, ופנו את
היכלך, וסחרו את מקדשך, והדליקו גרות בחרצות קדשך, וקבעו
שמונת ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמם גם ופלא ונודה
לשמך הגדול סלה) ימי „חנכה“ אלו להודות ולהלל לשמך הגדול, ועל כלם וכו'

וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלְשֹׁמֶךָ (בְּרוּב עוֹז וְשָׁלוֹם). בספר

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

בש"ח בספר חיים בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה, וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת
וְנִחְמוֹת, נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
וְלִשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

אַלְהֵי! נִצֹּר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ, וְשִׁפְתֵי מוֹדֵב מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי – נַפְשֵׁי
תְּרוּם, וְנַפְשֵׁי בְּעַפָּר לִבָּל תִּהְיֶה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּתְּרוֹךְ נַפְשִׁי, וְכָל הַקָּמוִים וְהַחוֹשִׁבִּים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם
וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵי שְׂלָא תַעֲלֶה
קִנְיָנָא אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְיָנָאִי עַל אַחֲרִים, וְשְׂלָא אִכְעוּס הַיּוֹם וְשְׂלָא אִכְעִיכָה.
וְתַצִּילֵנִי מִיָּד הָרָע, וְתֵן בְּלִבִּי הַנִּנְעָה וְנִנְיָה, מִלְּכַנּוּ וְאַלְהֵינוּ. יַחַד שִׁמְךָ
בְּעוֹלָמְךָ. בְּנֵה עִירָךְ יִסֵּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלָל הִיבָרְךָ וְקִבֵּץ קְבוּצַת גְּלוּיֹת וּפְדֶה
צָאֲנֶךָ וְשִׁמַּח עֲדָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּ יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי.
יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּיֵּן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֲשֵׂה שָׁלוֹם
בְּמִרְוֵמִי, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶסֶדְךָ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נִעְבְּרָךְ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קִדְמוֹנוֹת. וְעֲרֹבָה לֵב מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.

בְּיָמִים שְׁאִין אוֹמְרִים תַּחֲנוּן בְּחֹל אֵין אוֹמְרִים בְּשַׁבָּת צִדְקָתְךָ צֶדֶק.

צִדְקָתְךָ – צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ – אֱמֶת.

שם ע"א. וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים, עַד מָרוֹם, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְּדוּלוֹת,

אֱלֹהִים! מִי כְמוֹךָ?

שם לו. צִדְקָתְךָ בְּהִרְרֵי אֵל, מִשְׁפָּטֶיךָ – תְּחוֹם רִבְּה;

אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ! קדיש תתקבל

שִׁירָה תְּדַשָּׁה

בְּתַרְרֵי אֵל – בְּתָרִים הָרָמִים מְאֹד. מִשְׁפָּטֶיךָ – עֲשׂוּקִים פְּתוּחִים מְגֹדֹל.

עָלֵינוּ לַשַּׁבָּח לַאֲדוֹן הַכֹּל, לַתַּת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית,
שֶׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה,
שֶׁלֹא שָׂם חֻלְקָנוּ בָּהֶם, וְנִרְלָנוּ בְּכָל דְּמוּנָם. — וְאֶנְחָנוּ בּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹרִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ, בְּרוּךְ
הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בְּשָׁמַיִם
כִּמְעַל, וְשִׁכִּינָת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד.
אִמָּת — מִלִּפְנֵי, אָפֶס זוּלָתוֹ, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתוֹ: „וַיִּדְעָת הַיּוֹם
וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָבָהּ, כִּי יִי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם כִּמְעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת, אִין עוֹד“.

וְעַל כֵּן נִבְּרָה לָךְ, יִי אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת
עֲזוֹךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּיִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים בְּרוֹת יִכְרָתוֹן,
לְחַקֵּן עוֹלָם כְּמַלְכוּת שְׂדֵי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמָּה,
לְהַפְנוֹת אֱלֹיךְ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יִבְּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל
כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָה, תִּשָּׁבַע כָּל דָּשׁוֹן, דְּפִנְיָךְ יִי אֱלֹהֵינוּ
יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךְ יִקְר יִתְּנוּ וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל
מַלְכוּתְךָ, וְתִמְדּוֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְדּוֹךְ בְּכָבוֹד, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד! וְנֹאמַר: „וְהָיָה יִי לְמִלְכָּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ,
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד“.

כֹּשֶׁלִי ג. אֵל תִּירָא מִפֶּחַד פֶּתָאם, וּמִשְׁאֵת רִשְׁעִים כִּי תִבְא.

יִשְׁעִי' ח. עֲצוּ עֲצָה וְתִפְרָ, דְּבִירוּ דְּבַר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמָנוּ אֵל

שֵׁם מו. וְעַד זִקְנָה אֲנִי הוּא, וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל;

אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֲשֵׂא, וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֵט.

הַהֵלִים קד. מִשְׁבֶּת אַחֵר סְבוּת עַד שִׁבְתָּהּ הַגָּדוֹל אוֹמְרִים בְּכָל שִׁבְתָּהּ בְּרָכִי נַפְשִׁי

בְּרָכִי, נַפְשִׁי, אֶת יי. יי אֱלֹהֵי! גְּדַלְתָּ מְאֹד,
חוּד וְהִדְר לְבָשֶׁת. עָטָה אֹר כְּשִׁלְמָה, נוֹטָה שָׁמַיִם
בִּירֵיעָה. הִמָּקְרָה בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו, הִשָּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ,
הִמָּהִלָּךְ עַל בְּנֵי רוּחַ. עָשָׂה מְלָאכָיו רוּחוֹת, מְשַׁרְתָּיו
אֵשׁ לַחֵט. יָסַד אֶרֶץ עַל מְכוּנֶיהָ, בָּל תִּמְוֹט עוֹלָם
וְעַד. תְּהוֹם כְּלָבוּשׁ בְּסִיתוֹ, עַל הָרִים יַעֲמֵדוּ מַיִם.
מִן גִּעְרָתָהּ יִנוּסוּן, מִן קוֹל רַעֲמָהּ יִחַפְּזוּן. יַעֲלוּ הָרִים,
יִרְדּוּ בִקְעוֹת, אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדֶּתָּ לָהֶם. גְּבוּל שְׁמָתָה
בָּל יַעֲבִרוּן, בָּל יִשְׁבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ. הִמְשִׁלָּהּ
מַעֲיָנִים בְּנַחֲלִים, בֵּין הָרִים יִהְלִכוּן. יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ
שָׂדֵי, יִשְׁכְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם. עֲלִיָּהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם
יִשְׁכּוּן, מִבֵּין עֲפָאִים יִתְּנוּ קוֹל. מִשְׁקָה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו
מִפְּרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ. מִצְמִיחַ חֲצִיר לִבְהֵמָה,

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בְּרָכִי נַפְשִׁי—תִּתֵּן הַשִּׁיר תִּאֹר מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית וְהַשְׁבַּע. גְּדַלְתָּ—הִנֵּה גָדוֹל.
לְבָשֶׁת—לְבוּשׁ אֶתָּה. עָטָה—הִנֵּה מְכַסֶּה הָאָרֶץ בְּאוֹר כְּשִׁלְמָה. עֲלִיּוֹתָיו—הַעֲבִים שֶׁהֵם
כְּמוֹ תִּקְרָה וְעִלָּה עַל הָאָרֶץ. (עֲלִיָּה—חֲדָר עֲלִיּוֹן). רְכוּבוֹ—מְרַכְּבוֹ, כְּלוּמֵר, הוּא רֹכֵב עַל
עֲבִים. מְלָאכָיו רוּחוֹת—אֵת הָרוּחוֹת עוֹשֶׂה לְמַלְאכָיו עוֹשֵׂי רִצּוֹנוֹ. לַחֵט—בּוֹעֵר. מְכוּנֶיהָ—
יְסוּדוֹתֶיהָ. תְּהוֹם כְּלָבוּשׁ בְּסִיתוֹ וְגו'—בְּתַחֲלַת הַפְּרִיָּאָה הִתְּתָה כָּל הָאָרֶץ מִלְּאָה מַיִם.
וְנִקְרָאָה אֵז, תְּהוֹם, וְאֵת תְּהוֹם זֶה בְּסִית מַיִם כְּמוֹ לְבוּשׁ, עַד כִּי גַם עַל הָהָרִים עָמְדוּ
הַמַּיִם, אֵד מִנְּעִרְתָּהּ וּמִקוֹל רַעֲמָהּ אֲשֶׁר צוּיֵת: יָקוּוּ הַמַּיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְגו' כְּמוֹ הַמַּיִם
בַּחֲפֹזֶן הַיָּם וּבְקָעוֹת אֶל הַמַּקְוִים אֲשֶׁר יַעֲדָה לָהֶם—הוּא הַיָּם. וְחַפְּזוֹן—יִלְכּוּ בַּחֲפֹזוֹן.
כָּל יַעֲבִרוּן—שְׁלֹא יַעֲבְרוּ אֶת הַגְּבוּל. הִמְשִׁלָּהּ וְגו'—אֵת מִי הַמַּעֲשִׂנוֹת אֲשֶׁר בְּכַסּוֹן
הָאֲדָמָה יוֹצֵא אוֹתָם מִמְּקוֹמָם, וְהֵיוּ לְנַחֲלִים. חֵיתוֹ שָׂדֵי—חַיַּת הַשָּׂדֶה. יִשְׁכְּרוּ פְּרָאִים—
הַמִּדְּבָר הַמְּדַבֵּר יִשְׁקִימוּ בָּהֶם צִמָּאִם. עֲלִיָּהֶם עוֹף וְגו'—עַל יַד הַנְּחִלִּים יִשְׁכְּנוּ כְּעֵל כְּנָף
בְּעֵנְפֵי הָעֵצִים. עֲפָאִים—עֲנַפִּים. מֵעֲלִיּוֹתָיו—מִהַעֲבִים שֶׁהֵם כְּמוֹ עֲלִיּוֹת עַל הָאָרֶץ. חֲצִיר—

וַעֲשֵׂב לַעֲבֹדֶת הָאָדָם, לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ.
וַיֵּין — יִשְׁמַח לִבָּב אָנוּשׁ, לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמַן, וּלְחֶם,
לִבָּב אָנוּשׁ יִסְעֵד. יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יֵי, אֲרֵזֵי לִבְנוֹן אֲשֶׁר
נָטַע. אֲשֶׁר שָׁם צִפְּרִים יִקְנְנוּ, חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה.
הָרִים הַגְּבוּהִים לְיַעֲלִים, סִלְעִים מַחֲסֶה לְשִׁפְנִים.
עֲשֵׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים, שְׁמֵשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ. תִּשֶׁת חֹשֶׁךְ
וַיְהִי לַיְלָה, בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חַיָּתוֹ יָעַר. הַכְּפִירִים
שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף, וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם. תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
יֶאֱסֹפִן, וְאֵל מְעוֹנָתָם יִרְבֹּצִין. יֵצֵא אָדָם לַפְּעֻלָּה,
וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֵב. מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָהּ, יֵי! כָּלֵם
בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, מִלֵּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָהּ: זֶה הַיָּם גְּדוֹל
וְרַחֲב יָדָיִם, שָׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר, חַיּוֹת קִמְנוֹת עִם
גְּדִלּוֹת. שָׁם אַנְיוֹת יִהְלֹכוּ, לְוִיחַן זֶה, יִצְרֶת לְשֹׁחַק
בּוֹ. כָּלֵם אֵלֶיךָ יִשְׁבֵּרוּן, לָתֵת אֲכָלָם בָּעֵתוֹ. תִּתֵּן
לָהֶם יִלְקֻמוּן, תִּפְתַּח יָדְךָ — יִשְׁבְּעוּן טוֹב. תִּסְתִּיר

שִׁיר הַחֹדֶשׁ

עֲשֵׂב. לַעֲבֹדֶת הָאָדָם — לְצִרְכֵי הָאָדָם, כִּמּוֹ לַעֲבֹדֶת הָאָרֶץ, לְמַקְנֶה הָאָרֶץ. לְהוֹצִיא —
מוֹצִיא. וַיֵּין — אֵף מִן נֶצְמִים שֶׁיִּשְׁמַח אֶת הַלֵּב; וְגַם אֶת הַשָּׁמֶן נֶצְמִים חֲפִצְהִיל וּמִזְהִיר אֶת
הַפָּנִים. עֲצֵי יֵי — הַעֲצִים הַגְּבוּהִים מְאֹד וְעֵץ יֵי וְזֵרֵי מִטֵּר הַשָּׁמֶן. חֲסִידָה — שְׂשֹׂאדֶה. אֲשֶׁר
בְּרוּשׁ — מִן עֵץ. יָעַר — מִן הַשּׁוֹכֵנֶת בְּהָרִים, שְׂמִינְבֶּאק. לְמוֹעֲדִים — לְקִבּוּשׁ
עַל הַיָּם מוֹעֲדֵי הַשָּׁנָה. יָדַע מְבוֹאוֹ — יוֹדַע, כְּלוּמַר, וְשִׁמּוֹר זְמַן שְׁקִיעָתוֹ. תִּשֶׁת — תִּשְׁשִׁים.
חַיָּתוֹ יָעַר — חַיּוֹת הַטּוֹרְפוֹת. וּלְבַקֵּשׁ — וּמְבַקְשִׁים. יֶאֱסֹפִין — וְיִגְסוּ לְמַעֲנֵם לְרִבֵּץ וּלְנִסּוֹ;
יָכָה בָּעֵת שֶׁיֶאֱסֹפוּ חַיּוֹת, יֵצֵא אָדָם לְמַעֲשֵׂהוּ. קִנְיָנָהּ — מַעֲשֵׂיָהּ וּבְרוּיָהּ. רַחֲב יָדָיִם —
רַחֲב הַצִּדְדִּים. לְוִיחַן — חֲמִינִן הַגְּדוֹל, קְרוֹקוֹדִינְיָה, שֶׁיִּצְרֶתוּ לְשֹׁחַק בָּנִים. יִשְׁבֵּרוּן — יִחַסּוּ וּיִקְחוּ
בָּעֵתוֹ — בְּזֶמַן הָאֵכָל. תִּתֵּן לָהֶם וְגו' — אִם תִּתֵּן לָהֶם אֲכָלָם בְּמִדָּה מִצְוָתָהּ וְלִקְשׁוֹ, וְאִם
תִּפְתַּח יָדְךָ לָתֵת לָהֶם הַרְבֵּה — יִשְׁבְּעוּן טוֹב, וְאִם תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ מֵהֶם וְלֹא תִתֵּן לָהֶם

פָּנֶיךָ—יִבְהַלּוּן, תוֹסֵף רוּחָם—יִגְוְעוּן, וְאֵל עֲפָרָם
 יִשׁוּבוּן. תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן, וְתַחֲדָשׁ פָּנַי אֲדַמָּה.
 יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. הַמְבִיט
 לָאָרֶץ—וְתִרְעַד, יִגַּע בְּהָרִים—וַיַּעֲשֶׂנוּ. אֲשִׁירָה לְיְיָ
 בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוּרֵי. יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי,
 אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּי. יִתְּמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ, וְרָשָׁעִים
 עוֹד אֵינָם; בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ הַלְלוּיָהּ!

שם קכ.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֵל יְיָ בִּצְרָתָהּ לִי, בָּרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי. יְיָ
 הֲצִילָה נַפְשִׁי מִשִּׁפְּת שָׁקָר, מִלִּשׁוֹן רָמִיָּה. מִהַ יִּתֵּן לָךְ וּמִהַ
 יִסְרֹף לָךְ, לִשׁוֹן רָמִיָּה. הֲצִי גִבּוֹר שְׁנוּנִים, עִם גִּחְלֵי רִתְמִים.
 אוֹיֵה לִי, כִּי גִרְתִּי מִשָּׁד, שְׁכַנְתִּי עִם אֲהָלֵי קָדֶר. רַבַּת שְׁכֻנָּה
 לָהּ נַפְשִׁי, עִם שׁוֹנֵא שְׁלוֹם. אֲנִי שְׁלוֹם, וְכִי אֲדַבֵּר,
 הַמָּה לַמַּלְחָמָה.

שם קכא.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים, מֵאֵין יָבוֹא עֲזָרִי.
 עֲזָרִי מֵעַם יְיָ, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. אֵל יִתֵּן לַמוֹט רִגְלֶךָ, אֵל
 יָנוּם שִׁמְרֶךָ. הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שִׁמֵּר יִשְׂרָאֵל. יְיָ שִׁמְרֶךָ,
 יְיָ צִלְךָ עַל יַד יְמִינֶךָ. יוֹמָם הִשְׁמֵשׁ לֹא יִכְבֶּה, וַיְרַח בַּלַּיְלָה.
 יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ. יְיָ יִשְׁמַר צִאתְךָ
 וּבֹאֶךָ, מִצַּתָּה וְעַד עוֹלָם.

שִׁיר הַחֹדֶשׁ

מֵאֲבָלִם—וּבְהַלּוּן. תוֹסֵף—תַּאֲסֹף אֱלֹהִיךָ רוּחָם בִּימֵי חֲתָנָה. תִּשְׁלַח רוּחְךָ וְגו'—אַחֵר בַּדָּ
 תִּשְׁלַח רוּחְךָ בִּימֵי חֲתָנָה וּבְרוּאִים חֲדָשִׁים יִבְרָאוּ לַחֲדָשׁ פָּנַי הָאֲדָמָה. יְהִי כְבוֹד ה'—
 כָּל חֲבִירֵיָהּ כָּלָה, נִקְרָאָה כְבוֹד ה', כְּמוֹ, שְׁנֵאֲמַר: מֵלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְתִרְעַד—
 וְהִיא רַעַד אֲדָמָה, וּמִלִּין אֶת רַעַד הָאֲדָמָה כְּמַתְהַנֵּה מִפְּבֵט אֵל זֶעֶם. וַיַּעֲשֶׂנוּ—נִעְלוּ עֵשֶׂן
 וְאֵשׁ, הֵם הַהָרִים הַזֵּהָרִים אֵשׁ (וּוּאִלְקִי). בְּחַיִּי—כָּל זֶמֶן שְׁאֲנִי הִי. בְּעוּרֵי—כָּל זֶמֶן הַיּוֹמִי
 עַל הָאֲדָמָה. יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי—יִנְעֲמֵנו לוֹ אֲמָרֵי פִי.

שם קכב. שיר המעלות לדוד, שמחתי באמרים לו, בית יי
גלך. עמדות היו רגלינו, בשעריך ירושלים. ירושלים
הבנויה, בעיר שהברה לה, יחדיו. ששם עלו שבטים שבטי
יה עדות לישראל, להודות לשם יי. כי שמה ישבו כסאות
למשפט, כסאות לבית דוד. שאלו שלום ירושלים, ישליו
אהביך. יהי שלום בחיילך, שנה בארמנותך. למען אחי
ודעי אדברה נא שלום בך. למען בית יי אלהינו אבקשה
טוב לך.

שם קכג. שיר המעלות, אליך נשאתי את עיני, הישבי בשמים.
הנה בעיני עבדים אל יד אדוניהם, בעיני שפחה אל יד
גברתה, בן עינינו אל יי אלהינו, עד שיחננו. חננו יי חננו,
כי רב שבענו בזה. רבת שבעה לה נפשנו הרעג השאננים.
חבזו לגאי יונים.

שם קכד. שיר המעלות לדוד, לולי יי שהיה לנו, יאמר נא
ישראל. לולי יי שהיה לנו, בקום עלינו אדם. אזי חיים
בדעוננו בחרות אפם בנו. אזי חיים שטפנונו, נחלה עבר על
נפשנו. אזי עבר על נפשנו, חיים הידונים. ברוך יי שלא
נתנו סוף לשניהם. נפשנו כצפור נמלטה מפח יונקים.
הפח נשפר, ואנחנו נמלטנו. עזרנו בשם יי, עשה שמים וארץ.
שם קכה. שיר המעלות, הבטחים ביי, בחר ציון לא ימוט לעולם
ישב. ירושלים חרים סביב לה, ויי סביב לעמו, מעתה
ועד עולם. כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים,
למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם. המיכה יי לטובים,
ולישרים בלבותם. וחמשים עקלקלותם, ויליכם יי את פעלי
האון, שלום על ישראל.

שם קנו שיר המעלות, בשוב יי את שיבת ציון, היינו בחלמים.
 אז ומלא שחוק פינו, ולשונו רנה, אז ואמרו בנוים, הגדיל יי
 לעשות עם אלה. הגדיל יי לעשות עמנו, היינו שמחים.
 שוברה יי את שביטנו, באפיקים בנגב. הורעים בדמעה,
 ברנה וקצרו. הלך ילך וכבה נשא משך הורע, בא יבא ברנה,
 נשא אלמתי.

שם קנו שיר המעלות לשלמה, אם יי לא יבנה בית, שוא עמלו
 בונו בו. אם יי לא ישמר עיר, שוא שקד שומר. שוא דכם
 משפמי קום, מאחרי שבת, אכלי לחם העצבים, בן יתן
 לידירו, שגא. הנה נחלת יי בנים, שגר פרי הבטן. בחצים
 ביד גבור, בן בני הנעורים. אשרי הגבר, אשר מלא את
 אשפתו מהם, לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער.

שם קנו שיר המעלות, אשרי כל ירא יי, ההלך בדרךיו.
 יניע כפיד כי תאכל, אשריך וטוב לך. אשריך בגפן פריה
 בירכתי ביתך, בניך בשתלי ויתים סביב לשלחנה. הנה
 כי בן יברך גבר, ירא יי. יברך יי מציון, ויראה בטוב
 ירושלים, כל ימי חיך. ויראה בנים לבניך, שלום על ישראל.

שם קנו שיר המעלות, רבת צררוני מנעורי, ואמר נא ישראל.
 רבת צררוני מנעורי, גם לא יכלו לי. על גבי חרשו חרשים,
 האריכו למענותם. יי צדיק, קאץ עבות רשעים. יבשו
 ויסגו אחר, כל שנאי ציון. יהיו פחציר נגות, שקדמת
 שלה יבש. שלא מלא בפו קוצר, וחצנו מעמר. ורא אמרו
 העברים: ברכת יי אליכם, ברכנו אתכם בשם יי.

שם קל שיר המעלות, ממעמקים קראתך יי. אדני שמעה בקולי,
 תהינה אוניך קשבות לקול תחנוני. אם עונות תשמר יהי.

אֲדֹנִי, מִי יַעֲמֵד. כִּי עַמֶּךָ הִסְלִיחָהּ, לִמְעַן תִּנּוּרָא. קִוִּיתִי יי.
 קִוִּיתָהּ נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹלֵתִי. נַפְשִׁי לֹאדֹנִי, מִשְׁמָרִים
 לִבְקָרָה, שְׁמָרִים לִבְקָרָה. יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי, כִּי עִם יי
 הַחֶסֶד, וְהַרְבֵּה עִמּוֹ בָּדוּת. וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל,
 מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.

שם קלא. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, יי, לֹא נָבִיא לִבִּי וְלֹא רָמּוֹ עֵינַי,
 וְלֹא הִלַּכְתִּי בְּגִדְלוֹת וּבְנִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי. אִם רָא שְׁוִיתִי
 וְדוּמְמִיתִי נַפְשִׁי, בְּגִמְלָה עָלַי אִמּוֹ, בְּגִמְלָה עָלַי נַפְשִׁי. יַחַל
 יִשְׂרָאֵל אֵל יי, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

שם קלב. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, וְכוּר יי לְדָוִד, אֶת כָּל עֲוֹנוֹתַי. אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִי, נָדַר
 לֹאכִיר יַעֲקֹב. אִם אָבֹא בְּאֶחָל בֵּיתִי, אִם אֶעֱלֶה עַל עַרְשִׁי יְצוּשִׁי. אִם אֲמֵן
 שָׁנַת לַעֲיִנִי, לַעֲפַעֲפִי תִּנּוּמָה. עַד אֲמַצָּא מָקוֹם לִי, מִשְׁכְּנֹת לֹאכִיר יַעֲקֹב.
 הִנֵּה שְׂמִינִיָּה בְּאַפְרָתָה, מִצְאֹנָה בְּשֹׁדֵי יַעַר. נְבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו, נִשְׁתַּחֲוֶה
 לַהֲרֹם רִגְלָיו. קוֹמָה יי לְמִנְחָתָהּ, אֲמָה וְאֲרוֹן עֲזָה. בְּהִנֵּה יִלְבָּשׁוּ אֶרֶק,
 וְחִסְדִּיהָ יִרְנְנוּ. בַּעֲבוּר דָּוִד עֲבָדָהּ אֵל תִּשַׁב פָּנֵי מְשִׁיחָהּ. נִשְׁבַּע יי לְדָוִד
 אֲמָת, לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה, מִפְּרִי כִמְנָה אֲשִׁית לְכֶסֶף לָהּ. אִם יִשְׁמְרוּ בְּנֵיהָ
 בְּרִיתִי וְעַדְתִּי זֶה אֶלְמָדָם, גַּם בְּנֵיהֶם עֲדִי עַד, יִשְׁכְּבוּ לְכֶסֶף לָהּ. כִּי בָחַר יי
 בְּצִיּוֹן, אֲנִי לְמוֹשָׁב לִּי. וְזֹאת מְנוּחָתִי עֲדִי עַד, פֹּה אֲשִׁיב כִּי אֲוִתִּיהָ. צִידָה
 בְּרֶךְ אֲבֵרָה, אֲבִינִיָּה אֲשָׁכִיעַ לָחֶם. וּבְהִנֵּה אֲלִבִּישׁ יִשַׁע, וְחִסְדִּיהָ רִנָּה
 יִרְנְנוּ. שֵׁם אֲצִמִּים קָרָן לְדָוִד, עֲרֹכְתִי גֵר לְמִשְׁיחִי. אוֹיְבָיו אֲלִבִּישׁ בִּשְׁת,
 וְעָלָיו יִצִּיעַ נִזְרוֹ.

שם קלג. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, הִנֵּה מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, שַׁבָּת
 אֲחִים גַּם יַחַד. כְּשֶׁמֶן הַטוֹב עַל הָרֹאשׁ, יִרַד עַל הַזָּקָן וְזָקָן
 אֲהֵרָן, שִׁידֵּד עַל פִּי מְדוּתָיו. בְּטַל חֶרְמוֹן שִׁידֵּד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן,
 כִּי שֵׁם צֹהַר יי אֶת הַבְּרָכָה, חַיִּים עַד הָעוֹלָם.

שם קלד. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יי כָּל עַבְדֵּי יי, הָעַמִּידִים
 בְּבֵית יי בְּלִילוֹת. שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ, וּבָרְכוּ אֶת יי. וּבְרָכָה
 יי מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. עֲלִינוּ קֹדֶשׁ יְתוֹם

מסכת אבות.

פרק ראשון.

מסכת אבות—אחת ממסכתות הש"ס
היא ויששה פרקים וש בה ותכנם אמרי הקב"ה
ודעת לאבות הסקמה וראשוני המדע העברי.
נאמרים בשבתות שמאחר חג הפסח עד ראש
השנה, פרק לשבת, פרק לשבת, לאחר
תפלת "סנחה", בשעה שדעתו של אדם צלולה
ללמוד ולהבין אמרי דעת.

בשבת של אחר הפסח עד ר"ה אומרים בכל שבת פרק אחד.

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא,
שנאמר: "ועמד—כלם צדיקים, לעולם
ירשו ארץ; נצר מפעי מעשה ידי להתפאר".

א. משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע, ויהושע—
לזקנים, וזקנים—לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי כנסת
הגדולה. הם אמרו שלשה דברים: הוו מתונים בדיון,
והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סגל לתורה.

שירה תדשה

כל ישראל נאפילו הפושעים שבהם, לפי שגם להם יש איזו זכות המביאם
לחיי עולם הבא.

לזקנים—שהאריכו ימים אחרי יהושע. אנשי כנסת הגדולה—אספת החכמים,
במקדש מאה ועשרים, שאסף עזרא הסופר בשבוע מכלל לארץ ישראל, לעמוד
בראש העם. הם—אנשי כנסת הגדולה. מתונים—מישבים בדעת לשפט אחר התבוננות
הרבה. העמידו תלמידים הרבה—התאמצו להרבות לומדי תורה. סגל—גדר, לגדור

ב. שִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה מְשִׁירֵי כְנָסֶת הַגְּדוּלָּה. הוּא הָיָה אוֹמֵר: עַר שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד: עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הַעֲבוּדָה, וְעַל גְּמִילוּת חֶסֶדִים.

ג. אֲנִינְנוּם אִישׁ-סוֹכּוֹ קִבֵּל מִשִּׁמְעוֹן הַצַּדִּיק, הוּא הָיָה אוֹמֵר: אַל תִּדְּוֶה בַּעֲבָדִים, הַמְּשַׁמְשִׁין אֶת הָרֹב עַל מִנָּת לִקְבֹּל פָּרֶס, אֲלֵא הָיוּ בַּעֲבָדִים, הַמְּשַׁמְשִׁין אֶת הָרֹב שֶׁאֵין עַל מִנָּת לִקְבֹּל פָּרֶס, וַיְהִי מוֹרָא שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם.

ד. יוֹסִי בֶן יוֹעָזֵר אִישׁ צַרְדָּה, וְיוֹסִי בֶן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם קִבְּלוּ מֵהֶם, יוֹסִי בֶן יוֹעָזֵר אִישׁ צַרְדָּה אוֹמֵר: יְהִי בֵיתְךָ בֵּית עֵד לַחֲכָמִים, וַיְהִי מִתְאַבֵּק בַּעֲפֹר רַגְלֵיהֶם, וַיְהִי שׁוֹתֵה בַצֵּמָא אֶת דְּבָרֵיהֶם.

ה. יוֹסִי בֶן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אוֹמֵר: יְהִי בֵיתְךָ בֵּית עֵד לְרִנָּה, וַיְהִי עֲנִיִּים בְּנֵי בֵיתְךָ; וְאֵל תִּרְבֶּה שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה, בְּאִשְׁתּוֹ — אָמְרוּ, קִרְיָחָמֵךְ בְּאִשְׁתּוֹ חִבְּרוּ. מִבְּאֵן אָמְרוּ חֲכָמִים: כָּל הַמִּרְבֶּה שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה, גֹּרֵם רָעָה לְעַצְמוֹ, וּבּוֹטֵל מִדְּבָרֵי תּוֹרָה, וְסוֹפּוֹ יוֹרֵשׁ גִּיהֶנֶם.

שִׂיחַ חֲדָשָׁה

וְלֹאסוֹר עַל עַצְמוֹ נִסְּ אֶת הַסֵּתֶר. מִן הַתּוֹרָה בְּכָדִי שֶׁלֹא לַעֲבֹר עַל הָאִסוּר, מְשִׁירֵי-מִתְשַׁאֲרִים וְהַאֲחֻרָּנִים. הָיָה אוֹמֵר-הֵנָּה רַגִּיל לומר. הָעוֹלָם עוֹמֵד-בְּלוֹמֵר, עוֹלָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. הַעֲבוּדָה-עֲבוֹדַת אֱלֹהִים בְּמִקְדָּשׁ. גְּמִילוּת חֶסֶדִים-מַעֲשֵׂה חֶסֶד עִם הַבְּרִיּוֹת. אִישׁ סוֹכּוֹ-מִיּוֹשְׁבֵי עִיר סוֹכּוֹ. קִבֵּל מִשִּׁמְעוֹן-שָׁמַע תּוֹרָה מִפִּיו. אַל תִּהְיוּ-בַּעֲבוּדַת ה' אוֹ בַּעֲבוּדַת הָעָם לֹא תִהְיוּ כַּעֲבָדִים הַמְּשַׁרְתִּים אֶת אֲדוֹנֵם עַל-מִנָּת (בַּתְּנָא) לִקְבֹּל פָּרֶס (מַטְנָה, премія) מִדָּו, אֲלֵא עֲבָדֵי מַאֲהֵבָה. מוֹרָא שָׁמַיִם-יִרְאַת ה', בֵּית וְעַד-בֵּית שְׁנוֹעָדִים בּוֹ וּמִתְאַסְּפִים לַעֲתִים מִזְמָנוֹת. הָיוּ מִתְאַבֵּק בַּעֲפֹר רַגְלֵיהֶם-הַשְׁמַטָּח עַל גְּבִי מְרַקֵּעַ וְהַתְּפִשָּׁה בְּאֵבֶק רַגְלֵיהֶם, כְּלוּמֵר, שֶׁב לַרְגְלֵיהֶם, כֶּתֶל מִיד לִפְנֵי רַבּוֹ, שֶׁכֵּן הָיוּ הַמְּלִמִּדִים וְיוֹשְׁבֵי לִפְנֵים בֵּית הַמְּדִרָשׁ לְרִנָּה-לְרִנָּה. אַל תִּרְבֶּה שִׂיחָה-אַל תִּרְבֶּה לִכְתּוּב. קֵל וְחֵמֶר--מִה גַם, אִם בִּי. גֹּרֵם-מַכָּב, מִבֵּיא. וּבּוֹטֵל-וַאֲנִי עוֹסֵק. גִּיהֶנֶם-הוּא הַמָּקוֹם

ו. יהושע בן פרחיה ונתאי הארכלי קבלו מהם. יהושע בן פרחיה אומר: עשה דף רב וקנה לך חבר; ויהי דן את כל האדם לבח וכות.

ז. נתאי הארכלי אומר: הרחק משכן רע, ואל תתחבר לרשע, ואל תתנאש מן הפרענות.

ח. יהודה בן טבאי ושמעון בן שמח קבלו מהם. יהודה בן טבאי אומר: אל תעש עצמך כעורכי הדינין; וכשירוי בעלי הדין עומדים לפניך, יהיו בעיניך כרשעים, וכשנפטרים מלפניך—יהיו בעיניך כזכאין, כשקבלו עליהם את הדין.

ט. שמעון בן שמח אומר: יהי מרבה לחקור את העדים, ויהי זור בדרךיה, שמא מתוכם ילמדו לשקר.

י. שמעיה ואבטליון קבלו מהם. שמעיה אומר: אהב את המלאכה, ושנא את הרבנות; ואל תתודע לרשות.

יא. אבטליון אומר: חכמים! הזהרו בדרךיכם, שמא תחובו חובת גלות, ותגלו למקום מים הרעים; וישתו התלמידים הבאים אחריכם וימותו, ונמצא שם שמים מתחלל.

שירי הדף

המובן לענין הרשעים. עשה דף רב—השג דף מורה ופטר, שופתו דף שאלותיו. חבר—ללמוד אתו יחד, כי טובים השנים מן האחד. לבח וכות—לטובה. אל תתנאש מן הפרענות—גם ביום טובה עליך לדאוב לבל תבא עליך פרענות כשתקלקל מעשיך, או: אל תתבסח ולא תאמר לתקנתך נואש ביום ארה. כעורכי הדינין—בראשי השופטים. כי אז אחריהם המושפט עליך—עורכי—מלה יוניית ארזי (apud), בעלי הדין—בעלי הריב. יהיו בעיניך שגורים, וכשנפטרים מעליך לאחר הדין. כזכאין—שגורים יהיו בעיניך כנקיים אם קבלו את הדין ונקנעו לו. לחקור—לדרוש ולדעת את האמת. יהי זור—זהיר והשמר בדרךי החקירה. רבנות—השתתרות והתנשאות. רשות—שלטון, ממשלה, אל תבקש קרבת בעלי השלטון והכרות אתם. הזהרו בדרךיכם—שלא תדברו דבר נגד הממשלה. למקום מים הרעים—כלומר, למקום שמתחלכות שם דעות נפסדות

ב. הִלֵּל וְשִׁמְאִי קָבְלוּ מֵהֶם. הִלֵּל אָמַר: הָיוּ מִתְלַמְּדֵי
שֶׁל אֶהֱרֹן: אוֹהֵב שְׁלוֹם, וְרוֹדֵף שְׁלוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת,
וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה.

ג. הוּא הָיָה אֹמֵר: נָגִיד שְׁמָא* — אֶבְדַּר שְׁמָה; וְדָלָא
מוֹסִיף — יֵסֶף; וְדָלָא יֵרִיף — קָמְלָא חֵיב; וְדָאֲשֵׁתֶמֶשׁ
בְּתַנָּא — חֵלְפָא.

ד. הוּא הָיָה אֹמֵר: אִם אֵין אֲנִי לִי — מִי לִי? וְכִשְׁאֲנִי
לְעַצְמִי — מָה אֲנִי? וְאִם לֹא עֲבָשׁוּ — אִימַתִּי

שִׁירָה חֲדָשִׁי

בְּעֵינֵי אֲמוֹנָה, וְהַתְלַמִּידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם שְׁמָה לְשִׁמּוֹעַ תּוֹרָה מִפִּיכֶם וְקָבְלוּ אֶת הַדְּעוֹת
הַנִּסְקָדוֹת הָאֵלֶּה, וְאַחֲרֵי שֶׁהֵם תְּלַמְּדֵיכֶם אֵין לָךְ חֲלוּל שֵׁם גְּדוֹל מִזֶּה. אֶהֱרֹן-הַצִּטּוֹן בְּאַהֲבָתוֹ
אֶת הַשְׁלוֹם. נָגִיד שְׁמָא אֶבְדַּר שְׁמָה-מִי שֶׁנִּשְׁמָשֵׁף לוֹ שְׁמוֹ מִרְחוֹק מִתּוֹךְ שְׁרָרָה וְרִבְנוּת מִהֲרָח
יֶאֱבֹד שְׁמוֹ, שֶׁהִרְבֵּנוּת מְקַבֵּרֵת אֶת בְּעֻלְיָה (ר"ב). וְדָלָא מוֹסִיף-וְאֵשֶׁר לֹא יוֹסִיף (דַּעַת)-וְנִמְעֵט;
וְדָלָא לִלִּיף-וְאֵשֶׁר לֹא לִלְמַד-חֵיב מִיָּתָה, (כְּלוּמַר, עוֹנֵה גְדוֹל מִנְּשָׂא). וְהַמְשֵׁתֶמֶשׁ בְּתַנָּא-
בְּתַרְהָ שֶׁל תּוֹרָה (ר"ל הַמְשֵׁתֶמֶשׁ בְּתוֹר מַעֲלָתוֹ לְשׁוֹבָתוֹ, לְהַשְׁתַּרֵּר עַל הַצִּבּוֹר, לְמַשֵּׁל) עוֹבֵר
מִן הָעוֹלָם. אִם אֵין אֲנִי לִי-אִם לֹא אֶדְאֵג אֲנִי כַּעֲצָמִי בְּשִׁבְלִי, מִי יִדְאֵג לִי? וְכִשְׁאֲנִי
לְעַצְמִי-וְאִם אֶסְמֵךְ רַק עַל כְּחִי אֲנִי, מָה אֲנִי, וְמָה כְּחִי. וְאִם לֹא אֶעֱשֶׂה עֲבָשׁוֹ הַמְּקוֹל

(*) לפי הבאורים המקובלים היה ראוי לכא "נגיד שְׁמָא" בכנוי נסתר, כאשר כבר העיר על זה גם התו"ט, ע"כ נראה לי לנקד "שְׁמָא" והפתגם הזה עם הפתגם שלפניו: הוּוּ מִתְלַמְּדֵי שֶׁל אֶהֱרֹן וכו' כנגד עצמו אמרם, כי הנה בתלמוד (פסחים סו). יוסף כדברים האלה: תנו רבנן חלכה זו נתעלמה מכני בתורה... אמרו להם (לכני בתורה) אדם אחד יש שעלה מכבל והלל הבבלי שמו... מידן השיבוהו בראש ומינוהו נשיא עליהם... אמר להם מי גרם לכם שאעלה מכבל ואחיה נשיא עליכם... ע"כ. מהספור הזה למדים אנו שני דברים: א) כי עצם עליותו מכבל היתה לשמירת הנשיאות. ב) כי שמירת עליותו היתה בסוד ובחסות עד כי בני בתורה לא ידעו כלל גם מציאות האיש הזה; ולפי שלא יתכן להאמין כי איש עניו ורודף שלום כהלל יתעורר מעצמו לעלות מכבל להדוף את בני בתורה מנשיאותם ולרשת מקומם, ע"כ יש לשער בודאי כי אנשים אחרים פתוהו לכך ונָפֵת מפני כבוד התורה שבני בתורה לא היו שלמים בה, ועשו את הדבר בחשאי כדי שלא ימצאו מפריעים לזה מצד אלה אשר ידם תכון עם בני בתורה, ובאותה שעה אמר את שני הפתגמים האלה הנ"ל, ובאור הפתגם השני הוא: המשתדל להשיג שררה על הצבור, הנה בעור שהדבר הוא רק "שְׁמָא", כלומר, בעור שסָפֵק הוא אם ישיג תפוצ, הנה עד כה ועד כה יאבד שְׁמָה (והוא מרמז בזה על קרת במחלוקתו עם אהרן אחי שהוכיח במאמרו הקודם את אהרן ואת מדרתו השוכנת לרדוף שלום) כי יתנגה על הבירות כאיש ריב ומרדן ורודף אחרי משרה וחומר מה שביד אחרים, וכמליצת התלמוד: חמרא אול למיבעי קרני אורגין דהויין ליה גויין ליה

טו. שִׁמְאִי אוֹמֵר: עֲשֵׂה תוֹרַתְךָ קָבֵעַ; אָמֹר מַעַט וְעֲשֵׂה דִרְבָּה; וְהָיוּ מְקַבְּלִים אֶת כָּל הָאָדָם בְּסֶבֶר פָּנִים יְפוֹת.

טז. רַבִּין גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר: עֲשֵׂה לְךָ רַב, וְהִסְתַּלַּק מִן הַסֶּפֶק. וְאֵל תִּרְבֶּה לַעֲשׂוֹת אֲמִדָּה.

יז. שִׁמְעוֹן בֶּנִּי אוֹמֵר: כָּל יָמֵי גִדְּלָתִי בֵּין הַחֲכָמִים, וְלֹא מִצָּאתִי לְגוֹרָה טוֹב מִשְׁתִּיקָה; וְלֹא הַמְּדַרְשׁ עָקָר אֶלֶּא הַמַּעֲשֵׂה; וְכָל הַמְּרַבֶּה דְּבָרִים מְבִיא חֵטָא.

יח. רַבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד: עַל הָאֲמִת, וְעַל הַדִּין, וְעַל הַשְּׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר: אֲמִת וּמִשְׁפָּט שְׁלוֹם שִׁפְטוֹ בְּשַׁעְרֵיכֶם.

רַבִּי חֲנִנְיָא בֶּן עֲקִישָׁא אוֹמֵר: רָצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְיִ חֲפֵץ לַמַּעַן צִדְקוֹ, וְיִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר." עֲלֵינוּ ק"י

פֶּרֶק שְׁנִי.

סנהדרין פרק י"א
כָּל יִשְׂרָאֵל יוֹשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְעַמְּךָ—כָּלֶם צַדִּיקִים, לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ; נִצֵּר מִמֶּנִּי מַעֲשֵׂה יָדֶי לְהַתְּפָאֵר."

א. רַבִּי אוֹמֵר: אֵיזוֹ הָיָה הַיָּרֵךְ יִשְׂרָאֵל, שֶׁיָּבוֹר לוֹ הָאָדָם?—כָּל, שֶׁהָיָה תִּפְאָרֶת לַעֲשִׂיהָ, וְתִפְאָרֶת לוֹ מִן הָאָדָם.

שִׁירָה הַדְּשִׁי

עָלִי-מִתִּי אֲעֲשֶׂה שָׂמָא לֹא אוֹכֵל לַעֲשׂוֹת אַחֵר בֶּד. קָבֵעַ-לְדָּבָר שֶׁבִּקְבִיעוֹת וְלֹא אֲרָעִי. בְּסֶבֶר פָּנִים יְפוֹת-בְּמֹאזֵר פָּנִים, בְּרָצוֹן. וְהִסְתַּלַּק-הִתְרַחֵק. סֶפֶק-דְּבָר לֹא בְּרוּר, בְּשִׁיחָה לֶךְ רַב וּמִרְהָ וּפְתוֹי הוּא לֶךְ אֶת כָּל סִפְקוֹתֶיךָ, לַעֲשׂוֹת אֲמִדּוֹת—לְהַפְּרִישׁ מַעֲשֵׂה תְבוּאָתְךָ בְּהַשְׁעָרָה וּבִרְאָה, אֲלֵא בְּמִדָּה נְכוֹנָה וּבְמִסְפָּר. לְגוֹף—לְמַנְחָתוֹ וּלְבִרְיָאֵיתוֹ. הַמְּדַרְשׁ-הַדְּרִישָׁה בַּתּוֹרָה וְהַלְמוּד. הַמַּעֲשֵׂה-לַעֲשׂוֹת הַמִּצְוֹת. לְזַכּוֹת—לְהַצִּילִים. כְּבִי-הוּא כְּבִי יְהוּדָה הַנְּשִׂיא. שֶׁיָּבוֹר-שֶׁיִּבְחָר. לְעוֹשִׂיהָ וְכו'—לְעוֹשִׂים אוֹתָהּ

וְהָיוּ זְהִיר בְּמַצָּנָה קִלְכָּה בְּבַחֲמוֹרָה, שְׂאִין אֶתָּה יוֹדֵעַ מִמֶּנּוּ
שְׂבָרָן שֶׁל מִצּוֹת. וְהָיוּ מֵחֹשֶׁב הַפֶּסֶד מִצָּנָה בְּגִנְגֵר שְׂבָרָה,
וּשְׂבָר עֲבָרָה בְּגִנְגֵר הַפֶּסֶדָּה. — הִסְתַּכַּל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים,
וְאִין אֶתָּה בָּא לִידֵי עֲבָרָה; דַּע מַה לְּמַעֲלָה מִמֶּד: עֵין רוֹאֶה,
וְאִין שׁוֹמֵעַת, וְכָל מַעֲשִׂיךְ בַּסֶּפֶר נִכְתָּבִים.

ב. רַבִּין גַּמְלִיאֵל בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא אָמַר:
יִפְהַ תְּלָמוּד תּוֹרָה עִם הֶרֶדֶךְ אֶרֶץ, שִׁנְיַעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁבַּחַת
עוֹן; וְכָל תּוֹרָה שְׂאִין עִמָּה מְלָאכָה, סוּפָה בְּמִלָּה וְגוֹרֶרֶת עוֹן.
וְכָל הָעוֹסְקִים עִם הַצָּבוּר, יִהְיוּ עוֹסְקִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שָׁמַיִם,
שְׁלֹכּוֹת אַבּוֹתָם מִסִּיעֵתָם, וְצִדִּיקָתָם עוֹמֶדֶת לְעַד; וְאַתָּם — מַעֲלָה
אֲנִי עֲלֵיכֶם שְׂבָר הֶרֶבָּה בְּאֵלּוֹ עֲשִׂיתֶם.

ג. הָיוּ זְהִירִין בְּרִשּׁוֹת, שְׂאִין מִקֶּרְבִּין לוֹ לְאָדָם, אֵלָּא
לְצִדִּיק עֲצֻמָּן, נִרְאִין בְּאוֹהֲבֵין בְּשַׁעֲרֵי הַנֶּאֱתָן, וְאִין עוֹמְדִין לוֹ
לְאָדָם בְּשַׁעֲרֵי דִּחְקוֹ.

שִׁירָה הֶדְשָׁה

עֲצֻמָּם, הִיא תַּפְאֶרֶת וְתַפְאֶרֶת בְּעִינֵי אֲחֵרִים, הָיוּ זְהִיר — לָקִים, קִלְכָּה — לֹא חֲשׂוּבָה בְּעִינֵיהֶם.
חֲמוּרָה — נִכְבְּדָה, שְׂאִין אֶתָּה יוֹדֵעַ וְכו' — אֲפָשֶׁר שְׂשִׁבֵר מִצָּנָה קִלְכָּה גְדוֹל מְאֹד, הָיוּ מֵחֹשֶׁב
הַפֶּסֶד — הִנָּחֵק שְׁנֵי לֶךְ בְּשִׁטְתוֹךְ מִצָּנָה הִצִּיגוּהוּ לְעַמֵּת שְׂבָרָה בְּעֵתִיד וְנִכְבְּחָה, כִּי הַשְׂבָר
מִשְׁלִים אֶת הַנָּחֵק. הִסְתַּכַּל — הִתְבּוֹנֵן, מַה לְּמַעֲלָה — בְּמִרוֹם, עֵין רוֹאֶה — עֵינִי ה' הַצּוֹפֹת בְּכָל
מְקוֹם, הֶרֶדֶךְ אֶרֶץ — מְלָאכָה, לְמוֹדִים קָלִילִים, מִשְׁבַּחַת עוֹן — אִין לֹא יִפְהַ לְבוֹ לְבִטְלָה וּמִרְחִיקָה
עוֹן, סוּפָה בְּמִלָּה — הַתּוֹרָה תִּתְבַּטֵּל וְגוֹרֶרֶת (מוֹשְׁבֶת) עוֹן, בְּלוּמִר, סוּפָה שֶׁל מִלָּמֶד בְּשִׁלָּן לְהַטָּא.
עִם הַצָּבוּר — בְּעִנְיֵי הַעֲדָה וְצִדִּיקָה, לְשֵׁם שָׁמַיִם — בְּלוּמִר, לְשֵׁם טוֹבַת הַעֲדָה וְלֹא
בְּשִׁבִיל תּוֹעֵלַת עֲצֻמִּית, שְׁלֹכּוֹת אַבּוֹתָם — שֶׁל הָעוֹסְקִים שְׂצִדִּיקָתָם עוֹמֶדֶת לְעַד, הִיא
מִסְעָתָם (עוֹרֶרֶת לָהֶם) בְּעִסְקוֹ הַצָּבוּר, וְאַחֲרֵי־כֵן אֲתָם הָעִסְקָנִים הוֹשִׁיב אֲנִי — גָּאֵם ה' — לָקִים
זֹאת לְצִדִּיקָה בְּאֵלּוֹ עֲשִׂיתֶם בְּעִצְמָכֶם, בְּכַחֲכֶם, בְּלִי סִיעַ אַבּוֹתֵיכֶם, בְּשַׁעֲרֵי הַנֶּאֱתָן — בְּשַׁעֲרֵי
שָׁחַם מוֹצִאִים תּוֹעֵלַת בּוֹ לָהֶם, אִין עוֹמְדִין אִין עוֹרִים, בְּשַׁעֲרֵי דִּחְקוֹ — בְּצִדִּיק לוֹ.

ד. הוּא הָיָה אוֹמֵר: עֲשֵׂה רְצוֹנוֹ בְּרָצוֹנְךָ, בְּדִי שְׂיַעֲשֶׂה רְצוֹנְךָ בְּרָצוֹנוֹ; בִּטֹּל רְצוֹנְךָ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, בְּדִי שְׂיִבְטֹל רְצוֹן אֲחֵרִים מִפְּנֵי רְצוֹנְךָ.

ה. הֵלֵל אוֹמֵר: אַל תִּפְרוֹשׁ מִן הַצְּבוּר; וְאַל תִּתְּמִין בַּעֲצָמְךָ עַד יוֹם מוֹתְךָ; וְאַל תִּדְּרִין אֶת חֲבֶרְךָ עַד שֶׁתִּגְּעֶה לְמָקוֹמוֹ; וְאַל תֵּאמַר דְּבָר שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְשִׁמּוֹעַ, שֶׁסּוֹפוֹ לְהִשְׁמָע; וְאַל תֵּאמַר: לִכְשֶׁאֲפָנָה אֲשֶׁנָּה, שְׂמָא לֹא תִפְנָה.

ו. הוּא הָיָה אוֹמֵר: אֵין בּוֹר יֵרָא חֲטָא; וְלֹא עִם הָאָרֶץ חֲסִיד; וְלֹא חֲבִישָׁן לְמַד; וְלֹא חֲבִיבֵדִין מִלְּמַד; וְלֹא כָּל חֲמִידָה בְּסִחּוּרָה מִחֲכָמִים; וּבְמָקוֹם שְׂאִין אֲנָשִׁים, הַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת אִישׁ. ו. אִם הוּא רָאָה גִלְגָּלֶת אַחַת שְׂאָפָה עַל פְּנֵי חַמִּים, אָמַר לָהּ: עַל דְּאֲטַפְתָּ אֲטַפּוּךְ, וְסוּרָה מִמִּיפְּיָךְ יִטּוּפּוֹן.

ח. הוּא הָיָה אוֹמֵר: מְרִבָּה בְּשֶׁר – מְרִבָּה רַמָּה; מְרִבָּה נִכְסִים – מְרִבָּה רְאָנָה; מְרִבָּה נָשִׁים – מְרִבָּה כְּשָׁפִים; מְרִבָּה שְׂפָחוֹת – מְרִבָּה וּמָה; מְרִבָּה עֲבָדִים – מְרִבָּה גּוֹל; מְרִבָּה תוֹרָה – מְרִבָּה חַיִּים; מְרִבָּה יְשִׁיבָה – מְרִבָּה חֲכָמָה; מְרִבָּה

שִׁירָה הִדְשָׁה

רְצוֹנוֹ – שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בִּטֹּל – הִפָּר, אֲחֵרִים – חֲקִמִים עָלֶיךָ לְרָגָה. אַל תִּפְרוֹשׁ – עֲצָמְךָ, אַל תִּפְרֹד מִן הַצְּבוּר לְהִיּוֹת יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, אֵלֶּא הַשְׁתַּמַּח עִמּוֹ כִּפְּלָא. אַל תִּתְּמִין בַּעֲצָמְךָ – בַּעֲדֵתְךָ וְחֲמִידָה. אַל תִּדְּרִין וְכו' – אַל תִּרְשִׁיעַ אֶת חֲבֶרְךָ, עַד שֶׁתִּבְּא לִידֵי מַצְבוֹ. שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְשִׁמּוֹעַ – אַל תּוֹצִיא מִפִּיךָ דְּבָר מְגִנָּה, כִּי סוֹפוֹ לְהִשְׁמָע וְלִהְיוֹדַע לְכָל וְנִחְלֶתָ קִלּוֹן. לִכְשֶׁאֲפָנָה אֲשֶׁנָּה – בְּשִׁיחִיָּה לִי וּמִן פְּנֵי אֲזִי אֶלְמִד. בּוֹר – בַּעַר, חֲסִיד דַּעַת. עִם הָאָרֶץ – אִישׁ שְׂאִינוֹ יוֹדַע תּוֹרָה. חֲבִישָׁן – הַמִּתְבַּוֵּשׁ לְשָׂאֵל אֶת אֲשֶׁר לֹא יוֹדַע. מִפְּדִין – נִיחַ לְהִתְבַּוֵּי. מִחֲכָמִים – קוֹנֵה חֲכָמָה, כִּי הַמְּרִבָּה מִפְּרִיעָה אוֹתוֹ מִלְּמַד. שְׂאִין אֲנָשִׁים וְכו' – לְמַלֵּא עֲבוֹדַת הַצְּבוּר הַשְׁתַּמֵּל (תִּתְּמִין) אֶתָּה לְמַלֵּא. גִּלְגָּלֶת – שֶׁל אָדָם. עֲפָה – שָׂטָה. עַל דְּאֲטַפְתָּ וְכו' – עַל שֶׁטַּבַּעַת (אֶת חֲבֶרְךָ) טַבַּעַךְ וְסוּר מִטַּבַּעַךְ שִׁטְבַּעֲךָ. מְרִבָּה בְּשֶׁר – זֹלֶל וְסוֹבָא בְּכֵהי שְׂוִשְׁמִן. רַמָּה – תּוֹלָעִים לְאַחַר מִיתָתוֹ. כְּשָׁפִים – בְּשִׁנּוֹת מִצִּיּוֹן בֵּין חֲנָשִׁים. עֲבָדִים – חֲשׂוּדִים עַל הַגּוֹזֵל. יְשִׁיבָה – בֵּית מִדְרָשׁ לְחֲכָמָה.

עצה - מרבה תבונה; מרבה צדקה - מרבה שלום. קנה
שם טוב - קנה לעצמו; קנה לו רבני תורה - קנה לו חיי
העולם הבא.

ט. רבן יוחנן בן זבאי קבל מהלל ומשמאי. הוא היה
אומר: אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך,
כי לבד נוצרת.

י. חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זבאי ואלו הן:
רבי אליעזר בן הורקנוס, רבי יהושע בן חנניא, רבי יוסי
הבבוי, רבי שמעון בן נתנאל, ורבי אלעזר בן ערד.

יא. הוא היה מונה שבתם: רבי אליעזר בן הורקנוס -
בור סוד שאינו מאבד טפה; רבי יהושע בן חנניא - אשרי
יולדתו; רבי יוסי הבבוי - חסיד; רבי שמעון בן נתנאל - ירא
חטא; רבי אלעזר בן ערד - במעין המתגבר.

יב. הוא היה אומר: אם יהיו כל חכמי ישראל בבית
מאננים, ואליעזר בן הורקנוס בבית שניה - מקריע את כלם.
אבא שאול אומר משמו: אם יהיו כל חכמי ישראל בבית
מאננים, ואליעזר בן הורקנוס אף עמהם, ואליעזר בן ערד בבית
שניה - מקריע את כלם.

שירי הדשה

קנה שם טוב - מי שבמעשיו רבש לו שם טוב הוא קנהו רק לעצמו, אבל חקונה נכסים יש אשר
איש אחר יקחם מידו. אל תחזיק טובה לעצמך - כלומר, אל תתנאה בזה, שהרי
לזה נולדת. מונה שבתם - כלומר, מעריך את ערכם ויחזיקוניהם. בור סוד - בור מסוד
חסיד (באלק), שאינו מאבד אף גטף מיב אחר, שנותנים בתוכו כלומר, בעל זכרון
שאנו שוכח כלום ממשנתו. אשרי יולדתו - מאשרת אמו שילדה חכם גדול כמותו.
במעין המתגבר - שמימי חולקים ונזכרים, כד לבו מלא חכמה שאינו שייך, מקריע -

יג. אָמַר לָהֶם: צֵאוּ וְרֵאוּ אִיזוֹ הוּא הַדֶּרֶךְ טוֹבָה שֶׁיִּדְבַק בָּהּ הָאָדָם? רַבִּי אֶלְעִזָּר אָמַר: עֵין טוֹבָה; רַבִּי יְהוֹשֻעַ אָמַר: חֶבֶר טוֹב; רַבִּי יוֹסִי אָמַר: שָׁכֵן טוֹב; רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר: הַרְוָאָה אֶת הַנוֹלָד; רַבִּי אֶלְעִזָּר אָמַר: לֵב טוֹב. — אָמַר לָהֶם: רוּאָה אֲנִי אֶת דְּבָרֵי אֶלְעִזָּר בֶּן עֶרְדֹּךְ מַדְבָּרִיכֶם, שֶׁבִּבְלָל דְּבָרָיו — דְּבָרֵיכֶם.

יד. אָמַר לָהֶם: צֵאוּ וְרֵאוּ אִיזוֹ הוּא הַדֶּרֶךְ רָעָה, שֶׁיִּתְרַחֵק מִמֶּנָּה הָאָדָם? — רַבִּי אֶלְעִזָּר אָמַר: עֵין רָעָה; רַבִּי יְהוֹשֻעַ אָמַר: חֶבֶר רָע; רַבִּי יוֹסִי אָמַר: שָׁכֵן רָע; רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר: הַלּוּה וְאִינוּ מְשֻׁלָּם; — אַחֲרֵי הַלּוּה מִן הָאָדָם בְּלוּה מִן הַמָּקוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר: לָלוּה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלָם, וְצָדִיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן; רַבִּי אֶלְעִזָּר אָמַר: לֵב רָע. — אָמַר לָהֶם: רוּאָה אֲנִי אֶת דְּבָרֵי אֶלְעִזָּר בֶּן עֶרְדֹּךְ מַדְבָּרִיכֶם, שֶׁבִּבְלָל דְּבָרָיו — דְּבָרֵיכֶם.

טו. הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים: רַבִּי אֶלְעִזָּר אָמַר: יְהִי כְבוֹד חֶבְרֶךְ חֲבִיב עֲלֶיךָ בְּשֻׁלְךָ; וְאַל תְּהִי נֹחַ לְכַעוֹס; וְשׁוּב יוֹם אַחֵר לִפְנֵי מִיתָתְךָ; וְהָיוּ מִתְחַמֵּם בְּגִגְדֵי אוֹרֵן שֶׁל חֲבָמִים, וְהָיוּ נִהָרִים בְּנַחֲלָתָן שֶׁלֹּא תִבְּרָה, שֶׁנֶּאֱמַר: נְשִׁיבֶת שׁוֹעֵל.

שִׁירָה הַדְּשִׁי

מִזִּיד אֶת חֶפֶץ לְמִטָּה, בְּלוֹמֵר, שְׁקוּל הוּא בְּגִגְדֵי בָלֵם. אָמַר לָהֶם—ר' יוֹחָנָן לְתַלְמִידָיו. עֵין טוֹבָה—אִישׁ הַמְּבַקֵּשׁ טוֹב לֵב. רוּאָה אֶת הַנוֹלָד—הַמְּבִין מֵרֵאשִׁית דְּבַר אַחֲרִיתוֹ. רוּאָה אֲנִי—מוֹצֵא חֵן בְּשִׁנִּי. שֶׁבִּבְלָל דְּבָרָיו דְּבָרֵיכֶם—בְּדְבָרָיו בְּלוּלִים וְנוֹשִׁים בְּסֵד דְּבָרֵיכֶם, כִּי בִּעַל לֵב טוֹב הוּא גַם בִּעַל עֵין טוֹבָה, וְחֶבֶר טוֹב וְכו', אַחֲרֵי הַלּוּה וְכו'—הַלּוּה מִן הָאָדָם אַחֲרֵי הוּא (רֹמָה הוּא) בְּלוּה מִן ה'. הֵם אָמְרוּ—חֲמִשָּׁתַּת תַּלְמִידָיו שֶׁל רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַבְדִּי. חֲבִיב—אֲהוּב וְנָקֵר. נֹחַם לְכַעַם—מְהִיר חֶמָה, קָצֵר אֶפְסוֹס. יוֹם אַחֵר לִפְנֵי מִיתָתְךָ—בְּלוֹמֵר, עֲשֵׂה תְשׁוּבָה בְּכָל יוֹם שֶׁמָּא תָמוּת מָחָר. אוֹרֵן—אֵשׁ שְׁלֹחַהּ, בְּלוֹמֵר, קַח תִּרְחָה מִסִּיחִם. תִּכְנֶה תַעֲשֶׂה בְּיָדָהּ, בְּבִשְׁרָךְ, בְּלוֹמֵר, הִזְהָר שֶׁלֹּא תִכְעֲסֶם, מִן יָבֹלַע לֶדֶי.

וַעֲקִיצְתָּן עֲקִיצַת עֶקֶב, וּלְחִישְׁתָּן—לְחִישַׁת שָׁרָף, וְכָל דְּבָרֵיהֶם בְּנִחְלֵי אֵשׁ.

טו. רבי יהושע אומר: עין הרע, ויצר הרע, ושנאת הבריות, מוציאין את האדם מן העולם.

יז. רבי יוסי אומר: יהי ממון חברך חביב עליך כשלך. והתקן עצמך ללמוד תורה, שאינה ירשה לך; וכל מעשיך יהיו לשם שמים.

יח. רבי שמעון אומר: יהי זהיר בקריאת שמע ובתפלה, ובשאתה מתפלל, אל תעש תפלתך קבע, אלא רחמים ותחנונים לפני המקום, שנאמר: "כי חנוך ורחום הוא, ארך אפים ורב חסד, ונתחם על הרעה"; ואל תהי רשע בפני עצמך.

יט. רבי אלעזר אומר: יהי שקיד ללמוד תורה, ודע מה שתשיב לאפיקורוס; ודע לפני מי אתה עמל, ומי הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲקִיצָה—נשיכת עקב (skorpionъ, והוא מין שרץ) נקראת עקוצה שהוא מפיל עקצו באדם. לחישה—קול השורף (מין נחש, аспидъ) נקרא לחישה, כי הוא מלחש בחשאי. עין הרע—צרות עין, קנאה (בהפך משני טובה). יצר הרע—מחשבת חמא ותאוה. שנאת הבריות—שנאה לבני אדם בכלל מוציאין... מן העולם—מקריבים יום מיתתו. כמון—כסף. וכתקן—הכו והכשר. שאינה ירשה—העוברת מאבות לבנים בלי עמל, אלא בהנחה ובקמל תקנה תורה. יהי זהיר בקריאת שמע ובתפלה—לקרא ולהתפלל בזמנה ובמנהגה. קבע—גדר קבוע ונחוזה בלי רגש וקנאה. אל תהי רשע בפני עצמך—אל תחזק עצמך לרשע גמור ולומר שלא תועיל לך תשובה. יהי שקיד—היה חרוץ וזוריז. ודע מה שתשיב לאפיקורוס—אם לא תדע ברור כי תוכל לנצחו בדברך, אל תתנחם עמו. אפיקורוס (איש המבנה כל קדש ושטוף במאווה). בעל מלאכתך—ששם עליך מלאכתו—

ב. רַבִּי מִרְפּוֹן אָמַר: הַיּוֹם קָצָר, וְהַמָּלְאָכָה מְרַבָּה וְהַפּוֹעָלִים עֲצֵלִים, וְהַשֹּׁכֵר הֶרְבֵּה, וּבָעַל הַבַּיִת דּוֹחֵק.

כא. הוּא הָיָה אוֹמֵר: לֹא עָלִיד הַמָּלְאָכָה לְגִמּוּר, וְלֹא אֶתָּה בֶּן חוֹרִין לְהַבְטִיל מַנְגֵּנָה. אִם לְמִדַּת תּוֹרָה הֶרְבֵּה, נִוְתָּנִין לָךְ שֹׂכֵר הֶרְבֵּה, וְנֶאֱמָן הוּא בָּעַל מְלָאכָתָךְ שִׁישְׁלֵם לָךְ שֹׂכֵר פְּעֻלָּתָךְ; וְדַע שֶׁמִּתֵּן שֹׂכֶרְךָ שֶׁל צְדִיקִים לַעֲתִיד לָבוֹא.

רַבִּי הֲנִינְיָא בֶּן עֲבִישָׁא אוֹמֵר: רָצָה תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַבּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הֶרְבֵּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְיִחַץ חֶסֶד לְמַעַן צְדָקָה, וְגִדִּיל תּוֹרָה וְנֶאֱדִיר". עֲלִינוּ. ק"י

פָּרְק שְׁלִישִׁי.

אֲמַתְרִין בְּרַק י"א. כָּרַךְ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם תְּבֵא, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְעַמּוּךָ—כָּלֶם צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ; נִצָּר מִמֶּשֶׁי מַעֲשֵׂה נְדִי לְהַתְפָּאֵר".

א. עֲבָבִיא בֶּן מַהֲלֵאל אוֹמֵר: הַסְתַּבֵּל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים, וְאִין אֶתָּה כָּא לִידֵי עֲבָרָה: דַּע מַאֲיִן בָּאתָ, וּלְאֵן אֶתָּה הוֹלֵךְ, וּלְפָנֶי מִי אֶתָּה עֲתִיד לָתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן; מַאֲיִן בָּאתָ? — מִשְׁפָּה סְרוּחָה; וּלְאֵן אֶתָּה הוֹלֵךְ? — לְמָקוֹם עֹפֵר רְכָה וְתוֹלְעָה; וּלְפָנֶי מִי אֶתָּה עֲתִיד לָתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן? לְפָנֶי מַלְכֵּי הַמַּלְכִּים, הַקָּדוֹשׁ, בְּרוּךְ הוּא.

שִׁירַה הַדְּשָׁה

הָרִיחוּ ה'. הַיּוֹם קָצָר וְכו'—חֲנִי הָאָדָם קָצֵרִים וּמִסְקִידֵי בְּחִיּוֹת: לְהַשְׁמֵלם וּלְהַשְׁתַּחֲ—בֵּב וְגִדּוֹל, וּכְחוֹת חֲנוּף נִקְרָים, וְה' דּוֹחֵק (מַאֲיִן) בָּאָדָם לְהַשְׁלִים חוֹבָתוֹ. בֶּן חוֹרִים—הַפְּשִׁי לַעֲתִיד לָבוֹא—לְיָמִים תְּבֵאִים. הַסְתַּבֵּל—הַתְּבוּגֵן.

ג. רבי חנינא כגון רבננים אומר: יהו מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מוראה — איש את רעהו חיים בלעו.

ג. רבי חנינא בן תרדיון אומר: שנים שיושבין ואין ביניהם דברי תורה — דברי ד' מושב לצים, שנאמר: "ובמושב לצים לא ישב"; אבל שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה — שכינה שרניה ביניהם, שנאמר: "אז נדברו וראי יי איש אל רעהו ויקשב יי וישמע, ויכתב ספר וקרונו לפניו ליראי יי ולחושבי שמו". אין לי אלא שנים, מנין אפילו אחד, שיושב ועוסק בתורה שהקדוש ברוך הוא קובע לו שכר? שנאמר: "ישב בדרך וידם פי גמל עליו".

ד. רבי שמעון אומר: שלשה שאכלו על שלחן אחד, ולא אמרו עליו דברי תורה — פארו אכלו מזבחי מתים. שנאמר: "כי כל שלחנות מלאו קיא צואה, בלי מקום"; אבל שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה — פארו אכלו משלחנו של מקום, שנאמר: "וידבר אלי, זה השלחן אשר לפני יי".

שירה תרשה

שאלמלא מוראה — לולא המורא מפניה. לצים — בזיו חכמה. שנאמר — על זה נאמר במקרא: "שכינה שרניה כבוד ה' שוכן. איש אל רעהו — דברי תורה פאן שנים. ויכתב ונו" — ויכתב בספר הזכרון אשר לפני על יראי ה'. מנין — מאין אני למדים זאת מתוך המקרא. קובע — נוקב, קוצב. יושב בדרך — יחיד, וידם — ויחנה בתורה דוקם. כי נטל — פי שם עליו שכן. על שלחן אחד — שאכלו יחד. ובחי מתים — הסעדה שעושים לכבוד המת, ר"ל, לחםם שאכלו, בלחם אונים לחם (אשר) כל אוכליו ושמאו" (הושע ט, ד), וכן בבשר המעשרות אומר המבשר: לא אכלתי באני ממנו... ולא נתתי ממנו למת ודברים כו, יד. שלחנו של מקום — המזבח אשר לפני ה'.

ה. רבי חנינא בן חכניאי אומר: הנעור בלילה, והמקלד בדרך יחיד, ומפנה לבו לבטלה—הרי זה מתחייב בנפשו.
ו. רבי נחוניא בן הקנה אומר: כל המקבל עליו עול תורה, מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ; וכל הפורק ממנו עול תורה, נוהגין עליו עול מלכות ועול דרך ארץ.

ז. רבי חלפת בן דוסא איש כפר חנניא אומר: עשרה שיושבין ועוסקין בתורה—שכינה שרויה ביניהם, שנאמר: **אֱלֹהִים נָצַב בְּעֶדְתְּ אֵל**. ומנין אפילו חמשה? שנאמר: **וְאֶגְדָּתוֹ עַל אֶרֶץ יִסְדָּהּ**. ומנין אפילו שלשה? שנאמר: **בִּקְרֹב אֱלֹהִים יִשָּׁפֹט**. ומנין אפילו שנים? שנאמר: **אִם נִדְּבָרוּ יִרְאֵי יי אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וַיִּקְשֹׁב יי וַיִּשְׁמַע**. ומנין אפילו אחד? שנאמר: **בְּכֹל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי, אָבֹא אֲצִיד וּבִרְכֻתִי**.

ח. רבי אלעזר איש ברתותא אומר: תן לו משלו, שאתה ושלך—שלו; וכן ברוד, הוא אומר: **כִּי מִמֶּדְּ כֹּהֵל וּמִדֶּדְּ נִתְּנוּ לָךְ**.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הנעור—שהוא ער אינו נשן. מפנה לבו לבטלה—מעלה על לבו פחשבות הקל וחטא גלגלו בדרך או בהעורו בלילה. מתחייב בנפשו—מחייב את נפשו, כלומר, גורם מיחה לעצמו. עול מלכות—עבודת הממשלה, מסים וכדומה. עול דרך ארץ—עבודת הצבור, כי בן חיי מורי העם חפשים מכל אלה למען יוכלו להקדיש את עצמם להוראה. בעדת—עשרה אנשים נקראים, עדה. ואגדתו—חשש אנשים נקראים, אגדה. בקרב אלהים—בית דין, ואין בית דין פחות משלשה. תן לו—

(*) ובא בבנין התפעל כמו: **כִּי יִחְפָּל לֹא** (ש"א ב, כה), **מִתְנַקֵּשׁ** בנפשי (שם פה ט), **וּמִמַּעֲמָעִים** בנביאיו (יר"מ ב, יג טו), **מִשְׁתַּבַּח** ליה רבא בדבר נחמן וכו' (ב"מ פ), מתקנין באף ומעלין אותו (תענית ט) = יפיל מןקש ועושים תועה, משבח, מקניאין ועוד כאלה. ד. א. ה.

מ. רבי יעקב אומר: הַמְחִילָךְ, בְּדֶרֶךְ וְשׁוּנָה, וּמִפְסִיק מִמְשָׁנָתוֹ וְאוֹמֵר: מַה נָּאָה אֵילָן זֶה! מַה נָּאָה נֵיר זֶה! מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב בָּאֱלוֹ מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ.

י. רבי דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר אומר: כֹּל הַשּׁוֹכֵחַ דָּבָר אֶחָד מִמְשָׁנָתוֹ — מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב בָּאֱלוֹ מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: וְרַק הִשְׁמַר לָךְ וְשִׁמְרָה נִפְשְׁךָ מֵאֵד, פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ. יָכוֹל אָפִילוֹ תִּקְפֹּה עָלָיו מִשְׁנָתוֹ? — תִּלְמֹד לומר: וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ — הֵא, אֵינוֹ מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ, עַד שֶׁיֵּשֶׁב וְיִסְרֶם מִלְּבוֹ.

יא. רבי חנינא בן דוסא אומר: כֹּל שִׁירָאת חֲטָאוֹ קוֹדֶמֶת לְחֻבָּתוֹ — חֻבָּתוֹ מִתְקַיֶּמֶת, וְכֹל שֶׁחֻבָּתוֹ קוֹדֶמֶת לִירֵאת חֲטָאוֹ — אֵין חֻבָּתוֹ מִתְקַיֶּמֶת.

יב. הוא הִיָּה אומר: כֹּל שֶׁמַּעֲשָׂיו מְרַבִּין מִחֻבָּתוֹ — חֻבָּתוֹ מִתְקַיֶּמֶת, וְכֹל שֶׁחֻבָּתוֹ מְרַבֶּה מִמַּעֲשָׂיו — אֵין חֻבָּתוֹ מִתְקַיֶּמֶת.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

פֶּן לֹא-צִדְקָה לַעֲנִיִּים, מִשְׁלוֹ-מִמְּמוֹנֶךָ שֶׁהוּא שֶׁל ח. וְשׁוּנָה-וְלוֹמֵר, וּפְתָאם הוּא מִפְסִיק לְמִדּוֹ, כִּי נִפְשֶׁךָ אַחֵר הֵדֵר הַכּוֹפֵּה, אֵילָן-עֵץ. גֵּיר-שׁוֹדָה יֵשֶׁר (новина, ראדעלאנד). מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב תִּפְסִיק בְּמִוָּבָה בְּסַעֲיָה. מִשׁוּם-בִּשְׁם, מִשְׁמוֹ. יָכֹל-יָכֹל אִתָּה לומר, ר"ל, אִילֵּי תַעֲנָה לֵאמֹר. תִּקְפֹּה עָלָיו מִשְׁנָתוֹ-גִּבֹר עָלָיו תִּלְמִדוֹ, כְּלוּמֹר, גִּשְׁבִּי מִמֶּנִּי, שֶׁשָּׂכַח תִּלְמִדוֹ לֹא בִּאשְׁמָתוֹ, אֲלֵא מִחֶמֶת בְּשִׁרְוֹנָתוֹ הַרְפִּיָּים. תִּלְמִד לומר-הַכְּתוּב אומר חֲלָא: וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ-מִיבֹן הַמֵּלִים: הַדְּבָרִים גִּבֹר נִתְקַבְּלוּ עַל לָךְ אֲלֵא שֶׁאַחֵר כִּךָ יִסּוּרוּ וְיִשְׁכַּחוּ מִפְּנֵי שַׁעֲב תִּלְמִדוֹ. הֵא-הִנֵּה. קוֹדֶמֶת-בְּזִמָּן, אַחֲרֵי חַיֹּתוֹ יֵרָא חֲטָאוֹ אִזְּ קִנְיָה חֻבָּתוֹ וְיֵשׁ מִפְּרָשִׁים: קוֹדֶמֶת בְּמַעֲלָה, יֵרָאת חֲטָאוֹ חֲשׁוּבָה אֲצִלּוֹ יוֹתֵר מִחֻבָּתוֹ. מִתְקַיֶּמֶת-וְנִצְבָּת, עוֹמֶדֶת לַעֲד. שֶׁמַּעֲשָׂיו מְרַבִּין מִחֻבָּתוֹ-שֶׁמַּעֲשָׂיו חֲשׁוּבִים מְרַבִּים וְחֲשׁוּבִים אֲצִלּוֹ מִחֻבָּתוֹ, וְסִתְּאֵמֵן לְחֻבּוֹת מַעֲשָׂים טוֹבִים מֵאֲשֶׁר לְחֻבּוֹת

יג. הוא היה אומר: כל, שרוח הבריות נוחה הימנו —
רוח המקום נוחה הימנו — וכל שאין רוח הבריות נוחה
הימנו — אין רוח המקום נוחה הימנו.

יד. רבי דוסא בן הרבנים אומר: שנה של שחרית, ויין
של צהרים, ושיתת הילדים, וישיבת בתי כנסיות של
עמי הארץ — מוציאין את האדם מן העולם.

טו. רבי אלעזר המודעי אומר: המחלל את הקדשים,
והמבזה את המועדות, והמלבין פני חברו ברבים, והמפר
בריתו של אברהם אבינו, והמגלה פנים בתורה שלא
בהלכה — את על פי שיש בירו תורה ומעשים טובים, אין
לו חלק לעולם הבא.

טז. רבי ישמעאל אומר: יהי קל לראש, ונוח לתשחרת,
ויהי מקבל את כל האדם בשמחה.

יז. רבי עקיבא אומר: שחוק, וקלות ראש, מרגילין את
האדם לערוה — מסרת — סג לתורה, מעשרות —

שינה חרשה

חכמה. רוח הבריות נוחה הימנו — רצוי לבני אדם. הימנו — ממנו. המקום — מקדוש
ברוך הוא. שחרית — בקר, שמאריך לישון גם בבקר מתוך עצלות. שיתת הילדים —
בטפוט של הכל דברים בשלים. ישיבת בתי כנסיות של עם הארץ — לשבת במקום
אספות הדיוטים. המועדות — החגים, בעשות מלאכות אסורות. מפר בריתו של
אברהם אבינו — שאינו גמול. מלבין פני חברו ברבים — מבגש חברו לעיני רבים (פגי
המבגש יחורו וילבינו). מגלה פנים — מראה אפנים אחרים בבתינו בתורה לאדם ולהוציא
דינים שלא כהלכה — לא בשפט. יהי קל — הנה קל בגלום וזריו לשרת את פני ראש
וזקן. ונוח לתשחרת — היה בך ונעים לבני הנעורים. קלות ראש — пренебрежительность.
מרגילין — מלמדים. לערוה — לתועבה. מסרת — כל מה שנמסר לנו איש מפי איש
בתורה, מספר אותיותיה חמרות וחסרות — זו היא סג לתורה שלא נבא להפיק

סִיג לְעֶשֶׂר, נִדְרִים — סִיג לַפְּרִישוֹת, סִיג לַחֲכָמָה — שְׁתִּיקָה.
 ית. הוּא הָיָה אוֹמֵר: חָבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְּצֶלֶם; חֶבֶה
 יתְרָה נֹדַעַת לוֹ, שֶׁנִּבְרָא בְּצֶלֶם, שֶׁנֶּאֱמַר: „כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
 עָשָׂה אֶת הָאָדָם“. חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּבְרָאוּ בְּנִים לַמָּקוֹם;
 חֶבֶה יתְרָה נֹדַעַת לָהֶם, שֶׁנִּבְרָאוּ בְּנִים לַמָּקוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר:
 „בְּנִים אַתֶּם לַיְי אֱלֹהֵיכֶם“. חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּתְּנָן לָהֶם
 כְּלֵי חַמְדָּה; חֶבֶה יתְרָה נֹדַעַת לָהֶם, שֶׁנִּתְּנָן לָהֶם כְּלֵי חַמְדָּה,
 שֶׁנֶּאֱמַר: „כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזוּבוּ“.
 יט. הַכֹּל צָפוּי, וְהַרְשוּת נְתוּנָה, וְכַטּוֹב הָעוֹלָם נָדוּן,
 וְהַכֹּל לְפִי רוֹב הַמַּעֲשֶׂה.

כ. הוּא הָיָה אוֹמֵר: הַכֹּל נִתּוֹן בְּעֶרְבוֹן; וּמַצוּדָה פְּרוּסָה
 עַל כָּל הַחַיִּים; הַחֲנוּת פְּתוּחָה, וְהַחֲנוּנִי מְקוּיָה, וְהַפְּנִינָה
 פְּתוּחָה, וְהַיָּד כּוֹתֶכֶת, וְכָל הָרוּצָה לְלוֹוֹת יָבֹא וְיֵלֶךְ; וְהַנִּבְאִים

שִׁירָה תִּדְשֶׁר

עֲלֶיהָ אוֹ לְרוֹעַ מִמֶּנָּה. סִיג לְעֶשֶׂר—שָׁלֹא יָבֹא בּוֹ מַחֲסוֹר. פְּרִישוֹת—воздержанность
 עֲנִיטָה לְשׂוֹאֵמִיטָה (סוֹר סַמָּאָה, מִשַּׁל בְּתִשְׁנִיקָה, כְּלוּמָר, הָרוּצָה לְמַנּוּעַ אֶת עַצְמוֹ מֵאִיוֹ
 תַּאֲנֶה יָדוֹ נֶהֱרַ שָׁלֹא וּמִלְאָנָה. סִיג לַחֲכָמָה שְׁתִּיקָה—כִּמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם, נִסְמָאִיל
 פַּחְרִישׁ חֶכֶם יִחַשֵׁב. חָבִיב אָדָם—לה; בְּצֶלֶם—שֶׁל אֱלֹהִים. חֶבֶה יתְרָה נֹדַעַת לוֹ—
 כְּלוּמָר, וְעוֹד יוֹתֵר גְּדוּלָה חֶבֶה הוּא, בּוֹאֵת שֶׁחֲתוּרָה בְּעֶצְמָהּ הוֹדִיעָה אוֹתוֹ וְזֹאת. כְּלֵי
 חַמְדָּה—וְהַחֲנוּת. הַכֹּל צָפוּי—הַכֹּל נִדְרִי וְרוֹעַ לְפָנֵי ה' מֵרָאשׁ. וְהַרְשוּת נְתוּנָה—
 הַבְּחִירָה בְּיַד הָאָדָם לִבְחֹר בְּטוֹב אוֹ בְּרָע. וְכַטּוֹב—בְּחֶסֶד שׁוֹפֵט ה' אֶת בְּרִיּוֹתָיו.
 לְפִי רֹב הַמַּעֲשֶׂה—אִם יִבְחִיר שֶׁל אָדָם מְרֻבּוֹת—זַכָּאִי, וְאִם חֻבּוֹתָיו מְרֻבּוֹת מִזְכִּיּוֹתָיו—
 סִיב. בְּעֶרְבוֹן—בְּמַשְׁכּוֹן (подъ залог) נִתּוֹן הַכֹּל בְּיַד ה', שֶׁאֵם לֹא יִפְרַע הָאָדָם אֶת
 חוּבוֹ לַח' יִנָּקֶה מִמֶּנּוּ. וּמַצוּדָה פְּרוּסָה—רִשְׁת׃ הַמַּשְׁפָּט פְּרוּשָׁה עַל כָּל הַחַיִּים, עַד אַחֵר.
 הַחֲנוּת—כְּלוּמָר, הָאָרֶץ וּמִלְאָה—פְּתוּחָה לְכָל לְבָא וּלְעֶשְׂוֹת אִישׁ הַטּוֹב בְּעִינָיו, וְהַחֲנוּנִי—
 אֲדוֹן הָעוֹלָם. מְקוּיָה—נִתְּנָן בְּחֶסֶד, לְשֵׁלִם לְתַקִּיפּוֹת הַנְּטִים. כְּלוּמָר, ה' מַחֲבֵה לְאָדָם שׁוֹמֵל—
 מִזְכִּיּוֹתָיו לְאִסֵּר זִמָּן, וְהַפְּנִינָה—סֶפֶר הַחֲשׁוֹנוֹת. כּוֹתֶכֶת—בְּאוֹתוֹ סֶפֶר אֶת הַחֻבּוֹת, וְהַנִּבְאִים—

מחזירין תדיר בכל יום, ונפרעין מן האדם, מדעתו ושללא מדעתו; ויש להם על מה שיסמכו, והדין — דין אמת; והכל מתקן לסעודה.

כא. רבי אלעזר בן עזריה אומר: אם אין תורה אין דרך ארץ, אם אין דרך ארץ אין תורה, אם אין חכמה אין יראה, אם אין יראה אין חכמה; אם אין דעת אין בינה, אם אין בינה אין דעת; אם אין קמח אין תורה, אם אין תורה אין קמח.

כב. הוא היה אומר: כל, שחכמתו מרבה ממעשיו, למה הוא דומה? — לאילן, שענפיו מרבין ושרשיו מועטין, והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פגיו, שנאמר: „והיה בערער בערבך, ולא יראה כי יבא טוב, ושכן חדרים במדבר, ארץ מלחה ולא תשב“; אבל כל, שמעשיו מרבין מחכמתו, למה הוא דומה? — לאילן, שענפיו מועטין ושרשיו מרבין, שאפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו, אין מזיזין אותו ממקומו, שנאמר: „והיה בעץ שתול על מים, ועל יובל ישלח שרשיו, ולא יראה כי יבא

שירה חדשה

נזכי בחובות ומשל הוא על פגעי בני אדם, שלוחי המקום. מחזירין-הולכים וסובבים בעולם תדיר (תמיד), ונפרעים (ונזכים) מן האדם את חובותיו, פעמים „סדעתו“ יודע ומרגיש האדם כי פגע זה פגע בו על שנשאר חייב למקום, ופעמים „שללא סדעתו“ — אינו יודע על מה. ויש להם — לנבאים על מה להשען בהפרעם מן האדם — הלא הוא על תדיון. לסעודה — למשתה שועשה תחנוני אחר כך ל„קוניו“ כדרך העולם הכל סוכן, גם יין גם בשר גם כרוז... לאיש איש בחלקו. קמח — בלומר, להם. ערער — עץ חשנה וערס באין עליהם. חררים — נבש מאד, נזר משמש לוחשת. מלחה — שוממה. מזיזין — מניעים. שתול — נטוע. יובל — פלג מים.

חוס, וְהָיָה עֲלֵהוּ רַעְנָן, וּבִשְׁנַת בִּצְרֹת לֹא יִדְאָג, וְלֹא יָמִישׁ מַעֲשׂוֹת פָּרִי.

כֵּן רַבִּי אֶלְעָזָר (בֶּן) חֶסְמָא אוֹמֵר: קִנְיִן, וּפְתִיחֵי נִדְהָ—
הֵן הֵן גּוֹפֵי הַלְבוּת, הַקּוֹפּוֹת וְנִימְטָרִיאוֹת—פֶּרֶפְרָאוֹת לְחֻבָּמָה.

רַבִּי חֲנִנְיָא בֶּן עֲקִישָׁא אוֹמֵר: רָצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְזוֹבוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכֹךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת,
שֶׁנֶּאֱמָר: "וְיִחַץ חֶפֶץ לְמַעַן צִדְקוֹ, וְיִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר". עֲלֵינוּ ק

פֶּרֶק רַבִּיעִי

פְּתוּרִין פֶּרֶק י"א
כִּלְ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמָר: "וְעַמּוּד—בָּלֶם
צַדִּיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ; נִצָּר מִמֶּנִּי מַעֲשֵׂה יָדִי לְהַתְפָּאֵר".

א. בֶּן זֻמָּא אוֹמֵר: אֵיזְהוּ חֶכֶם?—הַלּוֹמֵד מִכָּל אָדָם.
שֶׁנֶּאֱמָר: "מִכָּל מַלְמֶדִי הִשְׁבַּלְתִּי", כִּי עֲדוּתִיד שִׁיחָה לִּי.
אֵיזְהוּ גִבּוֹר?—הַכּוֹבֵשׁ אֶת יָצְרוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר: "טוֹב אֶרֶךְ אַפַּיִם,
מִגִּבּוֹר, וּמִשָּׁל בְּרוּחוֹ—מַלְכֵד עִיר". אֵיזְהוּ עֲשִׂיר?—הַשְׁמִיחַ
בְּחֻלְקוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר: "יִנָּע כַּפִּיךְ כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁרִיד וְטוֹב לָךְ;
אֲשֶׁרִיד—בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְטוֹב לָךְ—לְעוֹלָם הַבָּא. אֵיזְהוּ
מַכְבֵּד?—הַמְכַבֵּד אֶת הַפְּרִיּוֹת, שֶׁנֶּאֱמָר: "כִּי מִכְבְּדֵי אֲבָבָה,
וּבִי יִקְלּוּ".

שִׁירַת הַדָּשָׁה

רַעְנָן—יָרֵק וְדִשָּׁן. שְׁנַת—בִּצְרֹת—שָׁנָה שְׁאִין גִּשְׁמִים יוֹרְדִים. קִנְיִן וּפְתִיחֵי נִדְהָ—עֲנִינִים
יְדוּעִים בְּתַלְמוֹר. גּוֹפֵי הַלְבוּת—הַלְבוּת (דִּינִים) יְסוּדוֹת. הַקּוֹפּוֹת—יְדִיעַת מַחֲלֵף הַפּוֹכְבִּים
וְהַמְנֻלּוֹת (אֶסְטְרוֹנוֹמְיָה), גֵּוְמֶטְרִיּוֹת—геометрия. פֶּרֶפְרָאוֹת—מֵאֲכָלִים קָלִים הַבָּאִים לְאַחַר
הַפְּעִידָה, כְּלוּמֹר, תַּחֲלָה צְרִיד הָאָדָם לְלַמֵּד וּלְדַעַת הַלְבוּת שֶׁהֵן יְסוּדוֹת הַדַּת, וְאַחֵר כֶּף
אֲשֶׁר לֹא לְקִנּוֹת גַּם יְדִיעַת פְּלִילוֹת הַנִּחְשָׁבוֹת רַק בְּפֶרֶפְרָאוֹת.
הַכּוֹבֵשׁ אֶת יָצְרוֹ—הַמְכַנִּיעַ אֶת תַּאֲוָתוֹ. בְּחֻלְקוֹ—בְּמָה שֶׁנִּשׁ לֹא. וּבִי יִקְלּוּ—

ב. בֵּן עֹנֵאי אֹמֵר: הָיוּ רָצָן לְמִצְוָה קִלְקִל בְּבִחְמוּדָה, וּבִוְרָה מִן הַעֲבָרָה; שְׂמִינְיָה נִוְרֶת מִצְוָה, וְעֲבָרָה נִוְרֶת עֲבָרָה, שִׁשְׁכֵּר מִצְוָה — מִצְוָה, וְשִׁכֵּר עֲבָרָה — עֲבָרָה.
ג. הוּא הָיָה אֹמֵר: אֵל תְּהִי בּוֹ לְכָל אָדָם, וְאֵל תְּהִי מִפְּלִיג לְכָל דָּבָר; שְׂאִין דָּךְ אָדָם שְׂאִין לוֹ שְׁעָה, וְאִין לָךְ דָּבָר שְׂאִין לוֹ מָקוֹם.
ד. רַבִּי לִוְיָסִם אִישׁ יִבְנֶה אֹמֵר: מָאד מָאד הָיוּ שְׂפַל רוּחַ, שֶׁתִּקְנֶת אֲנוּשׁ רַמָּה.

ה. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָא אֹמֵר: כָּל הַמַּחְלִיל שֵׁם שְׁמַיִם בְּסִתָּה, נִפְרָעִין מִמֶּנּוּ בְּגָלוּי; אֶחָד שׁוֹנֵג וְאֶחָד מְזִיד בְּחִדּוֹל הַשֵּׁם.
ו. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל בֶּר רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר: הַלּוֹמֵד עַל מִנָּת לְלַמֵּד, מִסְפִּיקִין בִּידּוֹ לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד; וְהַלּוֹמֵד עַל מִנָּת לַעֲשׂוֹת, מִסְפִּיקִין בִּידּוֹ לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד, לַעֲשׂוֹת וּלְעֲשׂוֹת.
ז. רַבִּי צְדוֹק אֹמֵר: אֵל תִּפְרוֹשׁ מִן הַצְּבוּר, וְאֵל תַּעֲשֵׁ עֲצָמָךְ בְּעוֹלָבֵי הַדִּינִין; וְאֵל תַּעֲשֶׂה עֲמָךְ לְהַתְנַדֵּל בָּהֶּ, וְלֹא קִרְדּוֹם לְחִפּוֹר בָּהֶּ. וְכֹךְ הָיָה הַלֵּל אֹמֵר: וְדֹאשְׁתַּמֵּשׁ בְּתַנָּא

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַמִּבְּנוֹיִם אוֹתִי יִתְבוּזוּ. קִלְקִל — לא תִּשְׁכַּח. נִוְרֶת — מִשְׁכַּח, בִּשְׁתַּחֲבֹל בְּמִצְוֹת קְלוֹת תִּחְפֹּץ לְקַבֵּל גַּם מִצְוֹת חֲסִירוֹת (תְּשׁוּבוֹת), וְכֵךְ „שִׁכֵּר מִצְוָה“ אַחַת הוּא „מִצְוָה“ שְׁנִית שֶׁהִיא שׁוֹנֶה נִוְרֶת. אֵל תְּהִי בּוֹ — אֵל תִּבְּזוּ. אֵל תְּהִי מִפְּלִיג — אֵל תִּחְקַק, שְׁלֹא תֵּאֵמַר עַל שׁוֹם דָּבָר שְׁלֹא יוּכַל לְהִיוֹת. שְׂאִין לוֹ שְׁעָה — זְמַן, שְׂרָבִים יִמָּצְאוּ חֲפִץ בּוֹ, לְשִׁכֵּךְ אֵל תְּהִי בּוֹ לְכָל אָדָם. שְׂאִין לוֹ מָקוֹם — בְּעוֹלָם, הַכֹּל אֲפָשֶׁר לְהִיוֹת, לְשִׁכֵּךְ אֵל תְּהִי מִפְּלִיג לְכָל דָּבָר. שְׂפַל רוּחַ שֶׁתִּקְנֶת — שְׂאִתִּירִית. שְׂפַל — עָנִי. רַמָּה — בְּלוֹמֵר, סוֹף אָדָם לְמוֹת. גִּפְרָעִים מִמֶּנּוּ בְּגָלוּי — גִּנְעָשׁ לְשׁוֹנֵג כֹּל. אֶחָד שׁוֹנֵג וְאֶחָד מְזִיד — אַחַת הִיא אִם חִלּוֹל הַשֵּׁם בִּשְׁנֵי מִבְּלֵי דַעַת, אוֹ בְּזִדּוֹן, בְּדַעַת. עַל מִנָּת לְלַמּוֹד — בְּתַנָּא וּבְמִחְשָׁבָה תִּחְלָה לְלַמֵּד אֲחֵרִים. מִסְפִּיקִין בִּידּוֹ — נִוְרֶתִים לוֹ יִכְלֹת וּתְמִיכָה. אֵל תִּפְרוֹשׁ — נִתְבָּאָר בְּפֶרֶק שְׁנִי. אֵל תַּעֲשֶׂה — אֵת הַמִּתְנֶה. קִרְדּוֹם — лопата. לְחִפּוֹר בָּהֶּ — אֵת פְּרִיטָתָהּ.

הָלַךְ. הָא לְמִדָּת: כָּל הַנִּהְיָה מִדְּכָרִי תוֹרָה, נוֹמֵל חֲזוֹן מִן הָעוֹלָם.

ח. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר: כָּל הַמְּכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה, נוֹפֵא מְכַבֵּד עַל הַבְּרִיּוֹת, וְכָל הַמְּחַלֵּל אֶת הַתּוֹרָה, נוֹפֵא מְחַלֵּל עַל הַבְּרִיּוֹת.

ט. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בְּנוֹ אוֹמֵר: הַחֲשֵׁךְ עֲצָמוֹ מִן הַדִּין; פּוֹרֵק מִכֻּמּוֹ: אֵיבָה וְגוֹל וְשָׁבוּעַת שָׁוָא; וְהֵגֶם לְבֹו בְּהוֹרָאָה—שׁוֹמֵה רָשָׁע וְגַם רוּחַ.

י. הוּא הָיָה אוֹמֵר: אֵל תְּהִי דִן יְחִידִי, שְׂאִין דִּן יְחִידִי אֶלָּא אֶחָד; וְאֵל תֹּאמַר: כְּבִלְוִי דַעְתִּי, שְׁהֵן רִשְׁאִין וְלֹא אֶתָּה. יא. רַבִּי יוֹנָתָן אוֹמֵר: כָּל הַמְּקִים אֶת הַתּוֹרָה מַעֲנִי, סוֹפּוֹ לְקַיְמָהּ מַעֲשֶׂר; וְכָל הַמְּבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה מַעֲשֶׂר, סוֹפּוֹ לְבִטּוֹלָהּ מַעֲנִי.

יב. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: הָיוּ מִמַּעַט בְּעַסְק וְעַסוּק בַּתּוֹרָה; וְהָיוּ שָׁפֵל רוּחַ בְּכִנִּי כָּל אָדָם; וְאִם בְּמִלְתָּ מִן הַתּוֹרָה, יֵשׁ לָךְ בְּטִלִּים הַרְבֵּה בְּנִגְדָךְ; וְאִם עִמְלָתָ בַּתּוֹרָה, יֵשׁ לּוֹ שָׂכָר הַרְבֵּה לְתֵּן לָךְ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הָא לְמִדָּת—הֵנָּה לְמַד אֶתָּה מִזֶּה. הַנִּהְיָה—הַמוֹצֵא אִינוֹ הִקָּחָה וְתוֹעֵלֶת. נוֹמֵל חֲזוֹן—מִפְּנֵי חֲזוֹן. הָא לְמִדָּת—הָא לְמִדָּת מִן הַדִּין—סוֹנֵעַ אֶת עֲצָמוֹ וְשׁוֹמֵם מִדִּין דִּין. פּוֹרֵק—מִסִּיר, מִעֲבִיר. גּוֹל—עַל יְדֵי שְׁעִית בְּדִין. שָׁבוּעַת שָׁוָא—שְׁעִים וְחֹב אֶת אֶחָד מִבְּעֵלֵי הַדִּין שָׁבוּעָה שְׁלֹא בְּדִין. הֵגֶם לְבֹו בְּהוֹרָאָה—הַדִּין הַמוֹצֵא פִּסְקֵי הַדִּין בְּנִיחָה מִתְּחִלָּה. גַּם רוּחַ—בַּעַל בָּאוֹת, נָא. יְחִידִי—בְּאִין חֲבִירָה הַדִּינִים אֶתָּה. אֶלָּא אֶחָד—הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֵל מִאִמֵּר—לְחִבְרִית הַדִּינִים שְׁהֵן רִשְׁאִים—חֲבִירָה חֲבִיבִים, לְהֵם תְּרִשּׁוֹת לֹא מִן לָךְ כָּבֵל בְּעִתָּהּ. מַעֲנִי—בְּעִתּוֹתָּהּ בְּחִיּוֹתָּהּ עֲנִי. הָיוּ מִמַּעַט בְּעַסְק—הַתְּעַסֵּק מַעַט בְּעַסְקִים אֲחֵרִים וְתִרְבַּח בְּעַסְק הַתּוֹרָה. בְּטִלִּים הַרְבֵּה—מְגִיעוֹת, מְבוֹת שְׁמִירָה אוֹתָךְ מְלִטְרָה.

יג. רבי אלעזר בן יעקב אומר: העושה מצוה אחת, קונה לו פרקליט אחד, והעובר עברה אחת, קונה לו קטגור אחד. תשובה ומעשים טובים – בתרים בפני הפרענות.

יד. רבי יוחנן הסנדלר אומר: כל כנסיה שהיא לשם שמים – סופה להתקיים, ושאניה לשם שמים – אין סופה להתקיים.

טו. רבי אלעזר בן שמעון אומר: יהי כבוד תלמידך חביב עליך בשעריך; וכבוד חברך – כמורא רבך; ומורא רבך – כמורא שמים.

טז. רבי יהודה אומר: הוי זהיר בתלמוד, שישגת תלמוד עולה ודון.

יז. רבי שמעון אומר: שלשה בתרים הן: כתר תורה, וכתר בהנה, וכתר מלכות; וכתר שם טוב עולה על גביהן.

יח. רבי נהוראי אומר: הוי גולה למקום תורה; ואל תאמר שהיא תבוא אחריך, שחברך יקיימה ביהך, ואל בינתך אל תישען.

שירה חדשה

פרקליט-מליץ אשר ילמד זכות עליו במשפט לפני ה'. קטגור-מאשים, מלמד חובה במשפט. תרים-דלת החלון, ставени, פענקטער לארען. פרענות-עלש; תשובה ומעשים טובים כנגדים על האדם מן הפרענות בתרים לחלון. כנסיה שהיא לשם שמים-אספת אנשים והכרה לשם מטרה מוסרית. רבך-מורך. בתלמוד-בהספדה לתלמידים הלכות התורה. ששגת תלמוד עולה ודון-טעות בתלמוד (אם טעה רבב מפני שלא דקדק יפה והורה שלא בהלכה) נחשבת לעברה בידון. כתר תורה-תלמיד חכם נושא כתר תורה, כהן גדול-גויא כתר בהנה, וסלך-כתר מלכות. עולה על גביהן-גדולה מקדם. הוי גולה-לך לה. שהיא תבוא-שהתורה תבוא אחריך, לא בן הדבר, אלא בשתלמד במקום תורה. בחבת חברך הם יקיימו את התורה בדרך, על ידי וביחסיהם יתפבר למורך ויתקנם בדרך.

י. רַבִּי יֵנְאִי אָמַר: אֵין בִּידְיֵנוּ לֹא מִשְׁלֹת הָרָשָׁעִים.
וְאֵת לֹא מִיסּוּרֵי הַצַּדִּיקִים.

כ. רַבִּי מִתְיָא בֶן חֲרָשׁ אָמַר: הָיוּ מַקְדִּים בְּשָׁלוֹם כָּל
אָדָם; וַהֲיוּ זָנֹב לְאַרְיֹת, וְאֵל תְּהִי רֹאשׁ לְשָׁעִלִים.

כא. רַבִּי יַעֲקֹב אָמַר: הָעוֹלָם הָיָה דוֹמָה לְפָרוֹזְדוֹר בְּפָנֵי
הָעוֹלָם הַבָּא; הִתְקַן עֲצָמָךְ בְּפָרוֹזְדוֹר כְּדִי שֶׁתִּבְנֶה לְמַרְקָלִין.

כב. הוּא הָיָה אָמַר: יָפָה שְׁעָה אַחַת בְּתִשְׁבּוּכָהּ וּמַעֲשֵׂים
טוֹבִים בְּעוֹלָם הָיָה, מִכָּל חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא; וְיָפָה שְׁעָה אַחַת
שֶׁל קוֹרֶת רוּחַ בְּעוֹלָם הַבָּא, מִכָּל חַיֵּי הָעוֹלָם הָיָה.

כג. רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן אֶלְעָזָר אָמַר: אֵל תִּרְצֶה אֶת הַבֶּרֶךְ
בְּשַׁעַת בְּעָסוֹ; וְאֵל תִּנְחַמְהוּ בְּשַׁעַת שְׁמִתוֹ מִמָּוֶל לְפָנָיו; וְאֵל
תִּשְׁאַל לוֹ בְּשַׁעַת נִדְרוֹ; וְאֵל תִּשְׁתַּדֵּל לְרֹאשׁוֹ בְּשַׁעַת קְלָקְלָתוֹ.

כד. שְׁמוּאֵל הַקָּטָן אָמַר: "בְּכָפַל אוֹיְבְךָ אֵל תִּשְׁמַח,
וּבְכָשְׁלוֹ אֵל יִגַּל לְבָבְךָ; כֵּן יֵרָאֶה יְיָ וְרַע בְּעֵינָיו — וְהָשִׁיב
מִעֲלָיו אָפוֹ".

כה. אֶלִישֶׁע בֶּן אֲבוּיָה אָמַר: הַלּוֹמֵד יֵלֵךְ, לָמָּה הוּא

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אֵין בִּידְיֵנוּ—אֵין לָנוּ. וְאֵת לֹא מִיסּוּרֵי הַצַּדִּיקִים—לְמַרְק אֶת עֲוֹנוֹתֵינוּ. הָיוּ מַקְדִּים
וְכו'—כֶּרֶךְ בְּשָׁלוֹם כָּל אָדָם טָרַם וּבִרְכָּהּ הוּא. זָנֹב לְאַרְיֹת—כְּלוּמָה, אַחֲרוֹן לְדוֹלִים.
פָּרוֹזְדוֹר—תֵּדָר שְׁעוּבָרִים בּוֹ אֵל הַחֲדָרִים הַפְּנִימִים, передняя, פִּאֲרֵחַת־לָלֶע, הִתְקַן עֲצָמָךְ—
הַתְּבַנֵּן, הַתְּקַשֵּׁט הַיָּטִב. לְמַרְקָלִין—зала, וְאֵל, כְּלוּמָה, הֵכָן מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעוֹלָם הָיָה
כְּדִי שֶׁתּוֹכָה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא. יָפָה—טוֹבָה, יָקָרָה. קוֹרֶת רוּחַ—נֶחֱם רוּחַ, עֵנִי רוּחִי. אֵל
תִּרְצֶה—אֵל תִּפְסֹם, אֵל תִּכְפֹּר פָּנָיו. אֵל תִּשְׁאַל לוֹ וְכו'—אֵל תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתִּיר לוֹ אֶת נִדְרוֹ כִּי
בְּשַׁעַת שְׁחֹא נִדְרֵי, תִּשְׁתַּדֵּל—תִּתְאַמֵּץ. קְלָקְלָתוֹ—שְׁנוּעָה הַרְשָׁתוֹ בְּקָדֶל. שְׁמוּאֵל הַקָּטָן
אָמַר—מִקְרָא זֶה הָיָה שְׁנוֹר עַל פִּיו. הַלּוֹמֵד יֵלֵךְ—הַלּוֹמֵד כִּשְׁחֹא יֵלֵךְ, בִּימֵי נִלְדוּתוֹ.

רוֹמָה? — לָדֵי כְּתוּבָה עַל נֵיר חֲדָשׁ; וְהַלּוּמֵד זָקֵן, לָמָּה
הוּא רוֹמָה? — לָדֵי כְּתוּבָה עַל נֵיר מְחוּק.

כּו. רַבִּי יוֹסִי בַר יְהוּדָה, אִישׁ בֶּפֶר הַבְּבֵלִי, אָמַר:
הַלּוּמֵד מִן הַקְּטָנִים, לָמָּה הוּא רוֹמָה? — לְאוֹכֵל עֲנָבִים קְהוֹת,
וְשׁוֹתָה יַיִן מִגֵּתוֹ; וְהַלּוּמֵד מִן הַזְּקֵנִים, לָמָּה הוּא רוֹמָה? —
לְאוֹכֵל עֲנָבִים בְּשׁוּלוֹת, וְשׁוֹתָה יַיִן יָשָׁן.

כּו. רַבִּי מֵאִיר אָמַר: אֵל תִּסְתַּכֵּל בְּבִנְיָן, אֶלָּא בְּמָה,
שֵׁישׁ בּוֹ; יֵשׁ בְּנִיָּן חֲדָשׁ מִלֵּא יָשָׁן, וְיָשָׁן — שֶׁאֵפִילוּ חֲדָשׁ אֵין בּוֹ.
כּז. רַבִּי אֶלְעָזָר הַקָּפָר אָמַר: הַקִּנְיָאָה וְהַתְּאֵנָה וְהַקְּבוּד,
מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם.

כט. הוּא הֵיךְ אָמַר: הַלּוּדִים לָמוֹת, וְהַמֵּתִים — לְחַיִּוֹת,
וְהַחַיִּים — לְדוֹן. לֵידַע, וְלַהֲרִיעַ, וְלַהֲנַדֵּעַ, שֶׁהוּא — אֵל, הוּא
הַיּוֹצֵר, הוּא הַבּוֹרֵא, הוּא הַמְּבִין, הוּא הַדִּין, הוּא הַעֵד,
הוּא בַּעַל דִּין, הוּא עֵתִיד לְדוֹן.

ל. בְּרוּךְ הוּא, שֶׁאֵין לְפָנָיו, לֹא עוֹלָה, וְלֹא שִׁבְחָה, וְלֹא
מַשְׁוֵא פָּנִים, וְלֹא מִקַּח שֹׁחַד. וְדַע שֶׁהַכֹּל, לְפִי הַחֲשָׁבוֹן.
וְאַל יִבְטִיחַד יִצְחָק, שֶׁהַשְּׂאוֹל בֵּית מָנוֹס לָךְ; שֶׁעַל בְּרִיחַד
אַתָּה נוֹצֵר, וְעַל בְּרִיחַד אַתָּה נוֹלָד, וְעַל בְּרִיחַד אַתָּה חַי.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עַל נֵיר חֲדָשׁ — שֶׁהִתְבַּר נִקְלָט וְנִבְרַיָּה, בֶּהַר גִּירְסָא דִּינְקִיטָא (לְמוֹדֵי הַיְלָדוּת) נִקְלָטָה וְנִבְרַתָּה.
הַלּוּמֵד זָקֵן — בְּשׁוּאוֹ זָקֵן בִּימֵי זְקֻנָּתוֹ. מְחוּק — יָשָׁן וְשֹׁעֵד, שֶׁהִתְבַּר אִינוֹ נִבְרַיָּה —
לֹא בְּשׁוּלוֹת, בֶּשֶׁר. יַיִן מִגֵּתוֹ — שֶׁהוּא חֲדָשׁ וְאִינוֹ נָעִים לַחֵד, וַיִּין יָשָׁן מִטַּעַם טוֹב.
רַבִּי מֵאִיר — מִתְנַגֵּד לְרַעֲתָר יוֹסִי, הוּא אָמַר: אֵל תִּשֵּׂים לִבְּךָ אֶל שְׁנוֹת מוֹדֵךְ, אֶלָּא אֵל
הַקְּמָתוֹ; וְיֵשׁ בְּךָ בְּשָׁנִים וְכֹלָא חֲכָמָה וְיֵשׁ זָקֵן וְכִסִּיל. בְּנִיָּן — מִין פֶּדֶר. וְהַקְּבוּד — הַרְדִּיפָה אַחֵר
הַקְּבוּד. לָמוֹת — עֲתִידִים לָמוֹת. לְדוֹן — עֲתִידִים לְהַשְׁפֵּט עַל מַעֲשֵׂיהֶם. לֵידַע — רָאוּי לְאָדָם
לְדַעַת וְלַהֲרִיעַ לְחִבְרוֹ לִשְׁמֹן יָדָע לְכֹל. מַשְׁוֵא פָּנִים — הִכָּתַר פָּנֵי בַעַל דִּין. מִקַּח שֹׁחַד —
לְקִיסַת שֹׁחַד. שֶׁהַשְּׂאוֹל בֵּית מָנוֹס לָךְ — לְהַנְצִיל מִן הַשְּׁפָטָה. אַתָּה נוֹצֵר — בְּכֶשֶׁי אִתְּךָ.

וְעַל כָּרְחֹךְ אַתָּה מֵת, וְעַל כָּרְחֹךְ אַתָּה עֲתִיד לֵהָיוֹת דִּין וְחֶשְׁבוֹן
לִפְנֵי מֶלֶךְ, מִלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַבִּי חֲנִינָא בֶן עֲקִישָׁא אָמַר: רָצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לִזְכוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת.
שֶׁנֶּאֱמָר: „יֵי חַפֵּץ לַמַּעַן צִדְקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר“. עֲלִינוּ ק"י

פֶּרֶק חֲמִישִׁי.

סְנֵהרִין פֶּרֶק י"א.
כָּרַ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמָר: „וַעֲמֹד—כָּלֶם
צַדִּיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ; נֹצֵר מִמַּעַי מַעֲשֵׂה יָדָיו לְהַתְפָּאֵר“.
א. בַּעֲשֶׂרָה מֵאֲמֻרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם, וּמֵה תִלְמוּד לֹאֵמַר?
וְהִלָּא בְּמֵאֲמָר אַחֵד יָכוֹל לְהַבְרָאוֹת, — אֵלָּא, לְהַפְרֵעַ מִן
הָרָשָׁעִים, שֶׁמֵּאֲבָרִין אֶת הָעוֹלָם, שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשֶׂרָה מֵאֲמֻרוֹת,
וְלֵתֵן שָׂכָר טוֹב לְצַדִּיקִים, שֶׁמְקַיֵּמִין אֶת הָעוֹלָם, שֶׁנִּבְרָא
בַּעֲשֶׂרָה מֵאֲמֻרוֹת.

ב. עֲשֶׂרָה דוּרוֹת מֵאֲדָם וְעַד נֹחַ, — לְהוֹדִיעַ בְּמָה אֶרֶץ
אֲפִים לִפְנֵינוּ, שֶׁכָּל הַדוּרוֹת הָיוּ מְכַעֲסִין וּבָאִין, עַד שֶׁהִבִּיאַ
עֲלֵיהֶם אֶת מֵי הַמַּבּוּל.

ג. עֲשֶׂרָה דוּרוֹת מִנֹּחַ וְעַד אַבְרָהָם; — לְהוֹדִיעַ בְּמָה אֶרֶץ
אֲפִים לִפְנֵינוּ, שֶׁכָּל הַדוּרוֹת הָיוּ מְכַעֲסִין וּבָאִין, עַד שֶׁבָּא
אַבְרָהָם אֲבִינוּ וְקִבֵּל שָׂכָר בָּרָם.

שִׁירַה חֲדָשָׁה

בַּעֲשֶׂרָה מֵאֲמֻרוֹת—בִּבְרָאשִׁית" עַד פֶּרֶק ב' פֶּסוּק יח בְּתוֹכָהּ עֶשֶׂר פְּעָמִים מֵלֵת
יֵאמָר. וּמֵה תִלְמוּד לֹאֵמַר—לָמָּה נֶאֱמָרוּ עֲשֶׂרָה מֵאֲמֻרוֹת מִפִּי ה' ? לְהַפְרֵעַ—לִירֵשׁ דִּין
וְחֶשְׁבוֹן, כְּלוּמָר, לַעֲנוֹשׁ. שֶׁמֵּאֲבָרִין אֶת הָעוֹלָם—בְּמַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים, שֶׁכָּל כֵּךְ טָכַח ה'
לְבָרְאוֹ בַּעֲשֶׂרָה מֵאֲמֻרוֹת. מְכַעֲסִין וּבָאִין—הוֹלְכִים וּמְכַעֲסִים אֶת ה'.

ה. עֲשֶׂה נְסִינּוֹת וְנִתְּנָה אֲבֹתָהֶם אֲבִינוּ וְעָמַד בְּכָלֶם, —
לְהוֹדִיעַ בְּמָה חֲבָתוֹ שֶׁל אֲבֹתָהֶם אֲבִינוּ.

ה. עֲשֶׂה נְסִים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְוִים, וְעֲשֶׂה עַל הַיָּם.
עֲשֶׂה מִכּוֹת הַבַּיִת הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַמִּצְוִים,
בְּמִצְוִים, וְעֲשֶׂה עַל הַיָּם.

ו. עֲשֶׂה נְסִינּוֹת נְסִי אֲבוֹתֵינוּ אֶת הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּמִדְבָּר, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּגְּפוּ אֹתִי וְהָ עֲשֶׂה פְעָמִים וְלֹא
שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי.

ו. עֲשֶׂה נְסִים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
לֹא הִפִּילָה אִשָּׁה מִרִּיחַ בֶּשֶׂר הַקָּדֵשׁ; וְלֹא הִסְרִית בֶּשֶׂר
הַקָּדֵשׁ מֵעוֹלָם; וְלֹא נִרְאָה זְבוּב בְּבֵית הַמִּטְבָּחִים; וְלֹא אִירַע
קָרִי לְכַהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַבִּפְּרִים; וְלֹא כָּבוּ הַנְּשָׁמִים אִשׁ שֶׁל
עֲצֵי הַמִּעֲרֵכָה; וְלֹא נִצְחָה הָרוּחַ אֶת עַמּוּד הָעֵשָׂן; וְלֹא נִמְצָא
פְּסוּל בְּ"עֹמֶר", וּבְ"שְׁתֵּי הֶחָדָס", וּבְ"לֶחֶם הַפָּנִים"; עוֹמְדִים
צְפוּפִים וּמִשְׁתַּחֲוִים רְחוּתִים; וְלֹא הָיִיק נֶחֱשׁ וְעִקָּרָב
בִּירוּשָׁלַיִם מֵעוֹלָם; וְלֹא אָמַר אָדָם לְהִבְרוֹ: צַר לִי הַמָּקוֹם
שֶׁאֵלֵין בִּירוּשָׁלַיִם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲשֶׂה נְסִינּוֹת-וְאֵלֶּה הֵם: (א) לְכַתּוּב מֵאֲרִץ מוֹלָדְתּוֹ, (ב) הִרְעִב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן, (ג) לְקִיחַת שְׂרָח
לְבַת פֶּרַעַה, (ד) מִלְחַמְתּוֹ עִם אֲרַבְעַת הַמְּלָכִים, (ה) עַד יָמֵי זְקֻנָּיו לֹא הוֹלִיד כְּנָס, (ו) הַמִּיָּדָה
(ז) לְקִיחַת שְׂרָח לְבִית אֲבִימֶלֶךְ, (ח) גְּרוּשֵׁי הָרָר, (ט) שְׁלוֹם יִשְׁמַעֲאֵל מִבֵּיתוֹ, (י) עֲקֵבֶת יִצְחָק.
לֹא הִפִּילָה—אֶת פְּרִי בִטְנָהּ לִפְנֵי מְלֹאֶת יָמֶיּהוּ. הַסְרִית—הַבְּאִישׁ, נִתְקַלְקַל.
בְּבֵית הַמִּטְבָּחִים—בְּמָקוֹם הַשְׁחִיטָה אֲשֶׁר בְּמִקְדָּשׁ. קָרִי-מִקְרָה שְׂמָאָה. עֲצֵי
הַמִּעֲרֵכָה—שֶׁעָרְבוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ, אֵף שֶׁהָיָה מְגֻלָּה. נִצְחָה—נִבְרָה. הָרוּחַ לֹא פִזְרָה אֶת
עֵשֶׂן הַמִּזְבֵּחַ שֶׁהָיָה מִמֶּנּוּ וְעוֹלָה. פְּסוּל—קִלְקוּל, הַשְׁחָתָה. עוֹמְדִים—בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ—
"צְפוּפִים"—דְּחוּקִים זֶה בְּצֶד זֶה מֵרַב עִם. וּמִשְׁתַּחֲוִים רְחוּתִים—בְּרִיבָה, בִּי מָקוֹם
לְאִישׁ אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֹת. עִקָּרָב—מִין שָׂרָף, скорпионъ. בִּירוּשָׁלַיִם—אֵילָנוֹ בְּשֵׁלֶשׁ רִגְלִים

ח. עֲשֶׂה דְּבָרִים נְבָרָאוּ בְּעֶרְב שַׁבָּת בֵּין הַשְּׁמֹשׁוֹת,
וְאֵלוֹ הֵן: פִּי הָאֶרֶץ, פִּי הַבָּאֵר, פִּי הָאֶתוֹן, הַקֶּשֶׁת, וְהַמָּן,
וְהַמָּטָה, וְהַשְּׁמִיר, הַכֶּתֶב, וְהַמִּכְתָּב, וְהַלַּחַת. וַיֵּשׁ אוֹמְרִים:
אֵף הַמַּוִּיקִין, וְקִבּוּרָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, וַאֲיֵלוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ,
וַיֵּשׁ אוֹמְרִים: אֵף צִבְת בְּצִבְת עֲשׂוּנָה.

ט. שִׁבְעָה דְּבָרִים בְּגֻלָּם וּשְׁבָעָה — בְּחֻכָּם: חֻכָּם אֵינוֹ
מְדַבֵּר לְפָנָי מִי, שֶׁגִּדּוֹר מִמֶּנּוּ בְּחֻכָּמָה וּבְמִנִּין; וְאֵינוֹ נִכְנָס
לְתוֹךְ דְּבָרֵי חֲבֵרוֹ; וְאֵינוֹ נִבְהַל לְהָשִׁיב; שׂוֹאֵר בְּעֵנָן וּמַשִּׁיב
בְּהַלָּכָה; וְאוֹמֵר: עַל רֹאשׁוֹן — רֹאשׁוֹן, וְעַל אַחֲרוֹן — אַחֲרוֹן;
וְעַל מֶה שֶׁלֹּא שָׁמַע אוֹמֵר: „לֹא שָׁמַעְתִּי“; וּמוֹדָה עַל הָאֲמֶת.
וְחַלּוּפֵיהֶן בְּגֻלָּם.

י. שִׁבְעָה מִיָּנִי פִּרְעָנוֹת בָּאִין לְעוֹלָם, עַל שִׁבְעָה גּוֹפִי
עֲבָרָה: מִקְצָתָן מַעֲשֵׂרִין וּמִקְצָתָן אֵינוֹ מַעֲשֵׂרִין — רָעַב שֶׁל
בְּצִרְתָּ בָּא, מִקְצָתָן רַעבִים וּמִקְצָתָן שְׂבָעִים. נִמְרוֹ שֶׁלֹּא

שִׁירָה תַּדְרֹשָׁה

קְבוֹא כָּל יִשְׂרָאֵל מַעֲרִיקָם אֵלֶיהָ. בֵּין הַשְּׁמֹשׁוֹת — בֵּין הַעֲרִבִים. פִּי הָאֶרֶץ — שֶׁבִּלַּע אֶת
קֶרֶב. פִּי הַבָּאֵר — בָּאֵרָה שֶׁל מְרִים, שֶׁלִּפִּי הָאֲנָדָה הִלְכָה אַחֵר יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר, וְאִמְרָה
שִׁירָה. פִּי הָאֶתוֹן — שֶׁל בִּלְעָם. הַמָּטָה — מִטָּה מִשֶּׁה שֶׁעָשָׂה בּוֹ אֶת הָאוֹתוֹת. הַשְּׁמִיר —
מִן תּוֹלַעַת פָּלָא שֶׁמְגַלְתָּהּ לַחֲצַב אֲכָנִים וְכֵה בָנָה שְׁלֵמָה אֶת הַמִּקְדָּשׁ. הַכֶּתֶב — צִוִּית
הָאוֹתִיּוֹת. הַמִּכְתָּב — שֶׁשֶׁל הַלּוּחוֹת. הַמַּוִּיקִין — רוּחוֹת רָעוֹת. וַאֲיֵלוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ —
שֶׁנֶּאֱמַר בַּסֵּדֶךְ בְּקִרְוֵנוֹ שֶׁשְׁנַעֲבָד יִצְחָק. גֻּלָּם — מִי שֶׁלֹּא נִתְפַּחַח שֶׁכָּלוּ בְּרָאוּי. בְּמִנִּין — בְּמִסְפָּר
הַתַּלְמִידִים שׁוֹשׁ לוֹ. אֵינוֹ נִבְהַל לְהָשִׁיב — אֵינוֹ נִחַפּוֹ לְהָשִׁיב תַּשׁוּבָה בְּטָרֵם. יְתַבּוֹנֵן הַיִּטֵּב.
שׂוֹאֵל בְּעֵנָן וְכו' — יֵשׁ טַעַם בְּשִׂאֲלָתוֹ וַיֵּשׁ טַעַם בְּתַשׁוּבָתוֹ. עַל רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן וְכו' —
בְּדַבְרוֹ יְדַבֵּר עַל אוֹדוֹת הַדָּבָר הָרֹאשׁוֹן בְּרֹאשׁוֹנָה, וְעַל אוֹדוֹת הַדָּבָר הָאַחֲרוֹן — בְּאַחֲרוֹנָה.
וְחַלּוּפֵיהֶם — וְהַפְּקָם שֶׁל הַדְּבָרִים הָלְלוּ. פִּרְעָנוֹת — עֲנָשִׁים עַל עֲבָרוֹת. גּוֹפִי עֲבָרָה —
עֲבָרוֹת שׁוֹנוֹת. מִקְצָתָן מַעֲשֵׂרִין — אֵם מַעֲשֵׂה מִתְּחַם מִפְּרִישִׁים מַעֲשֵׂה תְבוּאָתָם. שֶׁל
בְּצִרְתָּ — מִמַּחֲמַת פְּעוּט גִּשְׁמוֹם, וְאִזּוֹ „מִקְצָתָם רַעבִים“ וְכו'. נִמְרוֹ — אֵם כֹּפֵל הַחֲלִיטוֹ.

לְעֶשֶׂר, — רָעַב שָׁל מְהוּמָה וְשָׁל בְּצֻרַת בָּא; וְשָׁלָא לְטוּל אֶת
הַחֶלֶה — רָעַב שָׁל בְּלִיָּה בָּא.

יא. דָּבָר בָּא לְעוֹלָם — עַל מִיתוֹת הָאֲמִוּוֹת בַּתּוֹרָה, שָׁלָא
נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין, וְעַל פְּרוֹת שְׁבִיעִית. חֶרֶב בָּאָה לְעוֹלָם,
עַל עֲנוּי הַדִּין, וְעַל עוֹוֹת חֲדָיו, וְעַל הַמּוֹרִים בַּתּוֹרָה
שָׁלָא בְּחֶלְכָּהּ.

יב. חִיָּה רָעָה בָּאָה לְעוֹלָם, עַל שְׁבוּעַת שְׁוֹא, וְעַל חֲלוּל
הַשֵּׁם. גָּלוּת בָּאָה לְעוֹלָם, עַל עֲבוּרַת בּוֹכָבִים, וְעַל גָּלוּי
עֲרִיּוֹת, וְעַל שְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְעַל שְׁמִיטַת הָאָרֶץ.

יג. בְּאֲרֻבָּעָה פְּרָקִים הַדָּבָר מִתְּרַבֵּה: בְּרִבְעִית,
וּבְשִׁבְעִית וּבְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית, וּבְמוֹצָאֵי הַחֹג שֶׁבְּכָל שָׁנָה
וְשָׁנָה; בְּרִבְעִית — מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עֲנִי שְׁבַשְׁלִישִׁית; בְּשִׁבְעִית —
מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עֲנִי שְׁבַשְׁשִׁית; בְּמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית — מִפְּנֵי פְרוֹת
שְׁבִיעִית; בְּמוֹצָאֵי הַחֹג שֶׁבְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה — מִפְּנֵי גִזְל
מִתְּנוּת עֲנִיִּים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שָׁל מְהוּמָה — מְהִיפֶת מַלְחָמָה. וְשָׁלָא לְטוּל אֶת הַחֶלֶה — אִם נִסְרוּ שָׁלָא לְהַפְרִישׁ
תְּרוּמַת הַחֶלֶה פְּקֻדָּה: חֶלֶה תְּרִימוּ (במדבר טו). שָׁל בְּלִיָּה — הַמְכִּלָּה וּמִכְרִית עַל
מִיתוֹת וְכו' — עַל הַטָּאִים שֶׁחִיבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בְּדֵי שְׁמִים, אוֹ אֶפִּילוּ מִיתַת בֵּית
דִּין אֲבָל מִפְּנֵי אִיזוּה סִפָּה אֵין בְּנֵד הַשּׁוֹפְטִים לְהַטִּית אֶת הַחוּסָא. פְּרוֹת שְׁבִיעִית — אִם
לֹא הִפְקִירוּ פְּרֵי הָאֲדָמָה שֶׁל הַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית, הִיא שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה שֶׁצָּרִיף לְהַפְקִיר
לְכָל. עֲנוּי חֲדָיו — שְׁמִטַּת־מָהִים לְהוֹצִיא אֶת הַדִּין. עוֹוֹת חֲדָיו — הַטֵּנַת מִשְׁפָּט. גָּלוּי
עֲרִיּוֹת — לְמִיחַת נָשִׁים אֲסוּרוֹת. עַל שְׁמִיטַת הָאָרֶץ — עַל עֲבוּרַת הָאֲדָמָה בְּשְׁנַת הַשְּׁמִטָּה
שֶׁאִסּוּרָה. פְּרָקִים — חֲקִיפּוֹת. חֲלָקֵי זָקֵן. בְּרִבְעִית — בְּשָׁנָה חֲרִבִּיעִית לְשִׁמְטָה. וּבְמוֹצָאֵי —
בִּיצִיאַת, בְּסוּף. הַחֹג — חַג הַסִּכּוֹת. מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עֲנִי שְׁבַשְׁלִישִׁית — מִפְּנֵי שָׁלָא נִסְן
מַעֲשֵׂר עֲנִי בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁית, בְּמִשְׁפָּט. מִתְּנוּת עֲנִיִּים — לָקֹט, שִׁבְחָה וּפְאָה בְּקִשְׁרָה.

י. אַרבע מדות באדם: האומר: שלי — שלי, ושליך — שליך, זו מדה בינונית, ויש אומרים: זו מדת סדום. שלי — שליך, ושליך — שלי — עם הארץ; שלי — שליך, ושליך — שליך — חסיד; שליך — שלי, ושלי — שלי — רשע.

טו. אַרבע מדות בידעות; נוח לבעוס ונוח לרצות — יצא הפסדו בשכרו; קשה לבעוס וקשה לרצות — יצא שכרו בדיפסדו; קשה לבעוס ונוח לרצות — חסיד; נוח לבעוס וקשה לרצות — רשע.

טז. אַרבע מדות בתלמידים: מהיר לשמוע ומהיר לאבד — יצא שכרו בדיפסדו; קשה לשמוע וקשה לאבד — יצא הפסדו בשכרו; מהיר לשמוע וקשה לאבד — זה חלק טוב; קשה לשמוע ומהיר לאבד — זה חלק רע.

יז. אַרבע מדות בנותני צדקה: הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים — עינו רעה בשל אחרים; יתנו אחרים והוא לא יתן — עינו רעה בשלו; יתן ויתנו אחרים — חסיד; לא יתן ולא יתנו אחרים — רשע.

יח. אַרבע מדות בהולכי בית המדרש: הולך ואינו

שִׁירָה הַדְּשִׁי

מדות-תכונות נפשיות, качество, בינונית-לא טובה ולא רעה. סדום-אנשי סדום כך היתה מדתם, שלא ותרו משלהם כלום. עם הארץ-כלומר, בן דרך האנשים החולקים בדרךי החיים, שלא יקפידו מלותר משלהם לספריהם ומקבת מפניהם בדיעתם, להם. בידעות-במעלות הרוח, нравы, נוח-קל מהיר. יצא הפסדו-הנזק שנגיע לו מפסדו יצא בשכר שהוא נוח לרצות, וחסרונו יכפר. יצא שכרו בדיפסדו-מעלתו מתבטלת בדיפסדו. לשמוע-להבין. לאבד-לשכח את למדו. הרוצה שיתן-רק הוא לבדו. עינו רעה בשל אחרים-מקנא אחרים שלא יהללו על צדקתם. עינו רעה בשלו-קמצן הוא ועינו חסה על ממונו. בהולכי בית המדרש-כלומר, בדבר ההליכה אל בית המדרש ללמד. ואינו עושה-אינו לומד שם מפני איזה אדם

עוֹשָׂה — שֹׁכֵר הַלִּיכָה בִּירוֹ; עוֹשָׂה וְאִינוּ הוֹלֵךְ — שֹׁכֵר מַעֲשֶׂה
בִּירוֹ; הוֹלֵךְ וְעוֹשָׂה — חֹסִיד; לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשָׂה — רָשָׁע.
יט. אַרְבַּע מִדּוֹת בְּיוֹשְׁבִים לִפְנֵי הַכִּמּוֹס: סָפּוֹג, וּמִשְׁפָּךְ,
מִשְׁמֶרֶת, וְנִפְהָ; סָפּוֹג — שֶׁהוּא סוֹפֵג אֶת הַכֵּל; וּמִשְׁפָּךְ —
שֶׁמִּכְנִים בּוֹז וּמוֹצִיא בּוֹז; מִשְׁמֶרֶת — שֶׁמוֹצִיָּאָה אֶת הַיָּין
וְקוֹלֵטֶת אֶת הַשְּׂמֵרִים; וְנִפְהָ — שֶׁמוֹצִיָּאָה אֶת הַקֶּמַח וְקוֹלֵטֶת
אֶת הַסֶּלֶת.

כ. כָּל אֶהְבָּה, שֶׁהוּא תְלוּיָה בְּדָבָר, בְּמֵל דָּבָר בְּמֵלָה
אֶהְבָּה; וְשֶׁאִינָה תְלוּיָה בְּדָבָר, אִינָה בְּמֵלָה לְעוֹלָם. אִיזוֹ
הִיא אֶהְבָּה שֶׁהוּא תְלוּיָה בְּדָבָר? זוֹ אֶהְבֶּת אֲמֻנָן וְתָמָר,
וְשֶׁאִינָה תְלוּיָה בְּדָבָר — זוֹ אֶהְבֶּת דָּוִד וִיהוֹנָתָן.

כא. כָּל מַחֲלָקֶת שֶׁהוּא לְשֵׁם שָׁמַיִם — סוֹפָה לְהִתְקַיֵּם,
וְשֶׁאִינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם — אִין סוֹפָה לְהִתְקַיֵּם. אִיזוֹ הִיא מַחֲלָקֶת
שֶׁהוּא לְשֵׁם שָׁמַיִם? זוֹ מַחֲלָקֶת הַלֵּל וְשִׁמְאִי. וְשֶׁאִינָה לְשֵׁם
שָׁמַיִם — זוֹ מַחֲלָקֶת קִנְחָה וְכָל עֲדָתָהּ.

שִׁירָה בְּדָשָׁה

(הַלְמוֹד לְגַבִּי הַחֲלִיכָה הוּא כַּעֲשֵׂה אֶל הַמַּחֲשָׁבֶה). שֹׁכֵר הַלִּיכָה בִּירוֹ — וְקָבַל בְּכָל
זֶמֶן שֹׁכֵר עַל הַלִּיכָתוֹ. וְאִינוּ הוֹלֵךְ אֶל בֵּית הַמִּדְרָשׁ כִּי אִם וְלִמַּד בְּבֵיתוֹ. יוֹשְׁבִים לִפְנֵי
חִכְמִים — לְקַחַת הַיָּרָה מִפִּיהֶם. סָפּוֹג — губка, שְׂנוֹאִם. מִשְׁפָּךְ — лейка, וְיַעֲסִקְאֻנְעֵה.
מִשְׁמֶרֶת — цѣдилка, וְיִיהָעֵר. נִפְהָ — сито, וְיַעֲב. סוֹפֵג — קוֹלֵט וּבוֹלֵעַ בְּקִרְבּוֹ כָּל טִיפָה
נוֹלֵחַ, כִּדּוּשׁ תְּלִמִּיד הַמִּקְבֵּל הַכֵּל מִרְבוּתוֹ וְאִינוּ מִכְחִין בֵּין דָּבָר לְדָבָר. שְׂמִכְנִים ...
וּמוֹצִיָּא — בְּלוֹמֶר, שְׁלוֹמֵךְ וְשׁוֹכֵם וְכוּכְרוֹנוֹ לֹא יִשְׁאָר כְּלוֹם. וְקוֹלֵטֶת — וּמְחַזִּיקָה בְּקִרְפָּה
אֶת הַשְּׂמֵרִים (дрожжи, הַעֲפָעֵן), כִּדּוּשׁ תְּלִמִּיד הַקּוֹלֵט בֶּקֶת אֶת הַסֶּפֶל לֹא אֶת הָעֶקֶר
שֶׁאוֹתוֹ הוּא שׁוֹכֵם. אֶת הַסֶּלֶת — כִּדּוּשׁ תְּלִמִּיד הַזּוֹכֵר אֶת הָעֶקֶר. תְּלוּיָה בְּדָבָר — יֵשׁ
דָּבָר שֶׁהוּא יְסוֹד הָאֶהְבָּה וְלֹלָא הוּא לֹא בָּאָה הָאֶהְבָּה, וְלִפְיָכֶךָ בְּשִׁבְטָל אוֹתוֹ דָּבָר אִין
כִּם אֶהְבָּה. מַחֲלָקֶת — רִיב בְּדַעוֹת. לְשֵׁם שָׁמַיִם — בְּשִׁבּוּל מִטְרָה מוֹסְרִית, דָּתִית וְלֹא
לְשֵׁם תוֹעֵלֶת עֲצָמִית. הַלֵּל — שְׁמַאי — שֶׁמִּלְחָמֶת עוֹלָם בְּדַעוֹת הִיתָה בִּיגִיָּה וּבִין תְּלִמִּידֵיהֶם

כֹּה. כָּל הַמּוֹכֶה אֶת הָרַבִּים, אֵין חָטָא בָּא עַל יָדוֹ וְכָל
הַמַּחְטִיא אֶת הָרַבִּים, אֵין מִסְפִּיקִין בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה.
מִשֶּׁה זָכָה וְזָכָה אֶת הָרַבִּים—זְכוּת הָרַבִּים תָּלוּי בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר:
”צִדְקַת יי עֲשֶׂה, וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל”.

כֹּה. יִרְבְּעֵם בֶּן נִבְט חָטָא וְהַחְטִיא אֶת הָרַבִּים, חָטָא
הָרַבִּים תָּלוּי בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: “עַל הַטְּאוֹת יִרְבְּעֵם אֲשֶׁר חָטָא
וְאֲשֶׁר הַחְטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל”.

כֹּה. כָּל מִי שֵׁשׁ בּוֹ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הִלְלוּ, הוּא מְתַלְמִידֵי
שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְשְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אַחֲרֵים, הוּא מְתַלְמִידֵי
שֶׁל בְּלָעֵם הָרָשָׁע: עֵין טוֹבָה, וְרוּחַ נְמוּכָה, וּנְפֶשׁ שְׁפֵלָה—
תַּלְמִידֵי שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ; עֵין רָעָה, וְרוּחַ גְּבוּהָה, וּנְפֶשׁ
רַחֲבָה—תַּלְמִידֵי שֶׁל בְּלָעֵם הָרָשָׁע. — מֶה בֵּין תַּלְמִידֵי
שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ לְתַלְמִידֵי שֶׁל בְּלָעֵם הָרָשָׁע? תַּלְמִידֵי
שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, אוֹכְלִין בְּעוֹרֵם הַזֶּה, וְנוֹחֲלִין הָעוֹלָם הַבֶּא,
שֶׁנֶּאֱמַר: “לִהְיוֹתִי אֶחָד יֵשׁ, וְאֶצְרוּתִיהֶם אֲמַלֵּא”; אֲבָל
תַּלְמִידֵי—שֶׁל בְּלָעֵם הָרָשָׁע, יוֹרְשֵׁין גִּיהֶנֶם, וְיוֹרְדִין לְבָאָר
שְׁחַת, שֶׁנֶּאֱמַר: “וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרֵדֵם לְבָאָר שְׁחַת, אֲנָשֵׁי
דְּמִים וּמִרְמָה לֹא יִחַצּוּ יְמִיהֶם! וְאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ”.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

אַחֲרֵיהֶם: “בֵּית שְׁמַאי” ו”בֵּית הַלֵּל”. הַמּוֹכֶה אֶת הָרַבִּים—חַטֵּיא אֶת הָרַבִּים לִידֵי עֲשׂוֹת
טָעוֹת. אֵין חָטָא וְכוּ—לֹא יִשְׁלֵל הוּא כְּחָטָא. אֵין מִסְפִּיקִים בְּיָדוֹ—אֵין נִתְּנוּ לֵי יָדָם, וְכָל
כְּלוּמָר, יִמְנַע מִמֶּנִּי זָכָה וְזָכָה—בְּעֲצֻמּוֹ הָיָה זָכָה וְזָכָה בְּטָעוֹת נִם אֶת יִשְׂרָאֵל. זְכוּת
הָרַבִּים תָּלוּי בּוֹ—צִדְקַת כָּל יִשְׂרָאֵל נִחְשָׁבֶת עַל שְׁמוֹ. מְתַלְמִידֵי שֶׁל אַבְרָהָם—
כְּלוּמָר, הַחֲלָקִים בְּדַרְכֵי אַבְרָהָם. רוּחַ נְמוּכָה—עֲנוּה. נְפֶשׁ שְׁפֵלָה—שְׂאִינָה חֲלֹקֶת
בְּגִדּוּלוֹת, אָדָם מִסְתַּפֵּק בְּמִוְעֵט. רוּחַ גְּבוּהָה—גָּאוֹה. נְפֶשׁ רַחֲבָה—שְׂאִינָה מִסְתַּפֵּקת
בְּמִוְעֵט. מֶה בֵּין וְכוּ—מֶה הַחֲבֵדֵל בֵּינֵיהֶם? לֹא יִחַצּוּ—לֹא יִגְיעוּ נִם עַד חֲצֵי יְמֵיהֶם.

כה. יהודה בן תימא אומר: הוי עו פנמר, וקל כנשר,
 רץ כצבי, וגבור כארי, לעשות רצון אביך שבשמים.
 נו. הוא היה אומר: עו פנים — לגיהנם, ובושת פנים לגן
 עדן. יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואדחי אבותינו, שיבנה בית
 המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך.
 נו. הוא היה אומר: בן חמש שנים — למקרא, בן עשר
 שנים — למשנה, בן שלש עשרה — למצות, בן חמש עשרה —
 לגמרא, בן שמונה עשרה — לחפה, בן עשרים — לרדוף, בן
 שלשים — לבח, בן ארבעים — לבניה, בן חמשים — לעצה,
 בן ששים — לזקנה, בן שבעים — לשיבה, בן שמונים — לגבורה,
 בן תשעים — לשוח, בן מאה — כאדני מת ועבר ובטל מן העולם.
 כח. בן בנ-בג אומר — הפך בה, והפך בה, דכלא בה;
 ובה תחיו; וסיב ובילה בה. ומנה לא תווע, שאין לך מדה
 טובה הימנה. — בן הא הא אומר: לפום צערא אנרא.

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא
 לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצות.
 שנאמר: "וי חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר." ע"י ק"י

שירי הדשה

עו פנים — חצוף. בשבת פנים — כלומר, אדם שיש בו בושה. יהי רצון וכו' —
 תפלה זו היה יהודה בן תימא מתפלל. בן חמש שנים למקרא — גלד בן חמש הניע
 וסמו ללמדו מקרא — מנ"ך. למצות — בא זמנו לקיים מצות. לחפה — לקחת אשה. לרדוף —
 מחיר בכל תנועות גופו. לבח — או התפתחו כחות גופו עד מרום קצם. לבניה — או נתפטר
 שכלו. לעצה — נסיונותיו בחיי חמשים שנה החבימוהו עד כדי לשאול בעצתו. לזקנה —
 או סתחילים ימי תירידה, ימי הזקנה. לשיבה — שער יחפז ללבו. לגבורה — לשיבה
 של גבורה, כלומר, לשיבה מרבה מאד. לשוח — או קומתו נקפצת וחולד שוחו. הפך
 בה וגו' — הפך (הפך את הדמים) בזאת התורה (למד ונחזור), שכלל מתצא בה ובה
 תחנה (תתבונן), והידיקן והתבילה בה (עד זקנה ושיבה לא תעובנה), ומנה לא תווע
 (תמוש). הימנה — ממנה. לפום צערא אנרא — לפי הצער השבת, כלומר, השבת
 הוא לפי העבודה.

פרק ששי.

סנהדרין פרק י"א
כָּרָא יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנָאֵמַר: "וַעֲמֹד—כָּלֶם
צַדִּיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ; נֶאֱדָר מִמַּעַי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְפָּאֵר".

שָׁנוּ חֲכָמִים בְּלִשׁוֹן הַמִּשְׁנָה, — בְּרוּךְ שֶׁבָחָר בָּהֶם
וּבְמִשְׁנָתָם.

א. רַבִּי מֵאִיר אָמַר: כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ, וְזָכָה
לְדַבָּרִים הַרְבֵּה; וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שֶׁכָּל הָעוֹלָם בָּלָא, כְּדֹאִי הוּא
לִי. נִקְרָא הָעַ, אֲהוּב, אֲהוּב אֶת הַמָּקוֹם, אֲהוּב אֶת הַבְּרִיּוֹת.
מִשְׁמַח אֶת הַמָּקוֹם, מִשְׁמַח אֶת הַבְּרִיּוֹת, וּמִלְבִּשְׁתּוֹ עֲנוּהָ
וְיִרְאָה, וּמִכְשָׁרְתּוֹ לְחַיּוֹת צַדִּיק, חֲסִיד, יֹשֵׁר, וְנִאֲמָן; וּמִכְחָקָתּוֹ
מִן הַחֲטָא, וּמִקְרָבָתּוֹ לִידֵי זְכוּת; וְנִהְיִין מִמֶּנּוּ עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה,
בִּינָה וּבִבְרָה, שְׁנָאֵמַר: "לִי עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה, אֲנִי — בִּינָה, לִי
גְבוּרָה"; וְנוֹתַנָּה לִי מַלְכוּת, וּמִמְשָׁלָה, וְחִקּוֹר דִּין; וּמַגְלִין
לִי רֵזִי תוֹרָה, וְנַעֲשֶׂה בְּמַעֲוֵן הַמִּתְגַּבֵּר וּבְנֶהָר שְׁאִינוּ פּוֹסֵק.
וְהוּא צָנוּעַ, וְאֶרֶךְ רוּחַ, וּמוֹחֵל עַל עֲלֻבוֹנוֹ, וּמַגְדִּילָתּוֹ וּמְרַמֵּמָתּוֹ
עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים.

שִׁירָה הַדְּשִׁי

שָׁנוּ חֲכָמִים—פֶּרֶק זֶה אֵינוֹ בְּסֵפֶר הַמִּשְׁנׁוֹת, כִּי נִתְחַבֵּר אַחֵר בָּהּ, אֲלֹא שֶׁחֲכָמִים
שָׁנוּ (לְמַד) זֶה בְּלִשׁוֹן הַמִּשְׁנָה וּבְסִגְנוּתָהּ. בְּרוּךְ—מִתּוֹךְ שִׁמּוּכֵי אֶת חֲכָמִים וְכָבֵד אֶת
ה' שֶׁבָחָר בָּהֶם, וְהוּא מֵאִיר מוֹסְרֵי. לְשִׁמְהָ—לְשֵׁם וְדִיעַת הַתּוֹרָה וְלֹא לְשֵׁם תוֹשֵׁלֵת
חֲמִדִּית. וְלֹא עוֹד אֲלֹא וְכו'—לֹא זֶה בְּלִבְדִּי אֲלֹא שֶׁגַם בְּשִׁבְלִי לְבַד כְּדֹאִי הִיא שׁוֹבֶהָ כָּל
הָעוֹלָם. נִקְרָא רַע—הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ נִקְרָא רַע, אֲהוּב, אֲהוּב וְכו', וּמִלְבִּשְׁתּוֹ עֲנוּהָ—
הַתּוֹרָה מִלְבִּשֶׁת אוֹתוֹ עֲנוּהָ, וּמִכְשָׁרְתּוֹ וּמִכִּינָה אוֹתוֹ, הִיא תִּסְבֵּב לִי כִי יִהְיֶה צַדִּיק...
לִידֵי זְכוּת—לְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְנִהְיִין מִמֶּנּוּ עֲצָה—בְּנֵי אָדָם שׁוֹאֲלִין בְּעֲצָתוֹ. (הַקְּנוֹת—
наслаждаться, נַעֲנִיעֶסְקֵעֵן). וְתוֹשִׁיָּה—חֲכָמָה, בְּנֵי אָדָם נִהְיִין מִכְחָתּוֹ, בִּינָתוֹ וּבִבְרָתּוֹ
מַלְכוּת—כְּבוֹד מַלְכוּת, (כְּבִנָּה נִקְרָא מַלְכוּת). חִקּוֹר דִּין—שֶׁכָּל לְחִקּוֹר וְלִדְרַת לְעִסְקָה
שֶׁל דִּין. רֵזִי תוֹרָה—סוּדוֹת הַתּוֹרָה הַמָּה דְּבָרִים בְּלִתי מוֹגֵנִים לְכָל. שְׁאִינוּ פּוֹסֵק—
שֶׁלֹּא יִחַדְדוּ מִימּוֹ, כִּי חֲכָמָתּוֹ נִבְעֶת, וְהוּא צָנוּעַ—אִישׁ כְּהוֹ הַחַדִּי צָנוּעַ, скромный,
דְּעִמְיֻתְהוּ. עֲלֻבוֹן—קִרְעָנוּקוֹנָה וּמַגְדִּילָתּוֹ וְכו'—הַתּוֹרָה מַגְדִּילָת וּמְרַמֵּמָת אוֹתוֹ עַל

ב. אמר רבי יהושע בן לוי: בבל יום ויום בת קול יוצאת
מהר חורב, ומכרזת ואומרת: „אוי להם, לבָריות מעֲלֹבֶנָה
שֶׁל תוֹרָה: שָׂפָר מִי שְׂאִינו עוֹסֵק בַּתּוֹרָה, נִקְרָא „נְזוּף“,
שֶׁנֶּאֱמַר: „גֵּוֹם זָהָב בְּאֵף חוֹיר—אִשָּׁה יָפָה וְסִרְתָּ מַעַם“; וְאוֹמַר:
וְהִלָּחַת—מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה, וְהַמִּכְתָּב—מִכְתָּב אֱלֹהִים
הוּא, חֲרוּת עַל הַלְחֵת, —אֵל תִּקְרָא „חֲרוּת“ אֵלָּא: „חֲרוּת“,
שְׂאִין לָךְ בֶּן חוֹרִין, אֵלָּא מִי שְׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, וְכָל
מִי שְׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, הִרִי זֶה מִתַּעֲלֹה, שֶׁנֶּאֱמַר:
וּמִמִּתְנֶה נִחְלִיאֵל, וּמִנְחִלִיאֵל בָּמוֹת“.

ג. הַלּוּמֵד מִחֲבֵרוֹ: פֶּרֶק אֶחָד, אוֹ הֶלְכָּה אֶחָת, אוֹ
פְּסוּק אֶחָד, אוֹ דְבוּר אֶחָד, אוֹ אִפִּילוֹ אוֹת אֶחָת, צָרִיד לְנֶהֱג
בּוֹ כְּבוֹד; שֶׁכֵּן מַצִּינוּ בְּדוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא לָמַד מֵאֲחִיהֶתֶל
אֵלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בִּלְבָד, קָרְאוֹ: „רְבוֹ, אֶלּוּפוֹ וּמִידָעוֹ“, —
שֶׁנֶּאֱמַר: „וְאַתָּה אֵינוֹ שׁ בְּעַרְכִּי, אֶלּוּפִי וּמִידָעִי“; וְהֵלָּא דְבָרִים
קָל וְחֹמֶר: וְמֵה דְּוֵד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא לָמַד מֵאֲחִיהֶתֶל
אֵלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בִּלְבָד, קָרְאוֹ: „רְבוֹ, אֶלּוּפוֹ וּמִידָעוֹ“, —הַלּוּמֵד
מִחֲבֵרוֹ, פֶּרֶק אֶחָד, אוֹ הֶלְכָּה אֶחָת, אוֹ פְּסוּק אֶחָד, אוֹ דְבוּר
אֶחָד, אוֹ אִפִּילוֹ אוֹת אֶחָת —עַל אַחַת בִּפְמָה וּבִפְמָה, שֶׁצָּרִיד

שִׁירָה הַדָּשִׁי

כָּל יְצִירֵי תֵבֵל, הוּא נַעֲשֶׂה בְּחֵיר הַיְצוּרִים. בַּת קוֹל—הֵד, exo, עָבָא. וּמִכְרֹזֹת—
וּמִשְׁמִיעָה בְּקוֹל גְּדוֹל, אוֹי לָהֶם וְכו'—לְאוֹתָם בְּנֵי אָדָם תַּעֲזוּבִים אֶת הַתּוֹרָה וּמַעֲלִיבִים
אוֹתָהּ. נְזוּף—отверженный. שֶׁנֶּאֱמַר וְכו'—פְּסוּק זֶה שֶׁנֶּאֱמַר בְּאִשָּׁה כִּרְתָּ מַעַם נֶאֱמַר גַּם
בְּאִישׁ כִּרְתָּ תּוֹרָה, חֲרוּת—חֶקֶק, חֲרוּת—חֶפֶז. בֶּן חוֹרִין—חֶפְשִׁי, מִתַּעֲלָה—מִתְרוֹמֵם.
וּמִמִּתְנֶה וְכו'—אֵלֶּה שְׁמוֹת מִקְוֹמוֹת, אֵף וְדִרְשָׁן דּוֹרֵשׁ אוֹתָם לֵאמֹר: מִמִּתְנֶה—בְּעֶסֶק
הַתּוֹרָה שְׂחִיָּה מִתְנֶה ה' נַעֲשֶׂה הָאָדָם. נִחְלִיאֵל—נִחְלַת אֵל וְחֶלְקוֹ, וּמִתְנֶה נַעֲלָה מַעֲלָה
מַעֲלָה לְמִרוֹם בָּמוֹת. הֶלְכָּה—מִשְׁפָּט, לְנֶהֱג בּוֹ כְּבוֹד—לְבָדוֹ. קָרְאוֹ—קָרָא אוֹתוֹ
דּוֹר. וְהֵלָּא דְבָרִים קָל וְחֹמֶר—מִדְּבָרֵי דְּוֵד אֵלֶּה אֲשֶׁר לָמַד בְּכָל נְחֹמֶר וְכוֹת

לְהִיגֵנוּ בּוֹ כְבוֹד! — וְאִין כְּבוֹד, אֵלֶּא תוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר: "כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ, וְחֲכָמִים יִנְחָלוּ טוֹב", וְאִין "טוֹב" אֵלֶּא תוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזֹבוּ".

ה. כִּדּוּלָּה הִיא דְּרָכָה שֶׁל תּוֹרָה: פֶּת בְּמַלְחָה תֹאכֵל, וּמִים בְּמִשְׁוֹרָה תִּשְׁתֶּה, וְעַל הָאָרֶץ תֵּישֹׁן, וְחַיֵּי צַעַר תַּחֲתֶיהָ, וּבַתּוֹרָה אַתָּה עֹמֵל; אִם אַתָּה עוֹשֶׂה בֶּן, אֲשֶׁרִיד וְטוֹב דָּד, אֲשֶׁרִיד בְּעוֹלָם הָיָה, וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הָבָא.

ה. אֵל תִּבְקֹשׁ גְּדֻלָּה לְעַצְמְךָ, וְאֵל תַּחֲמוֹד כְּבוֹד יוֹתֵר מִלְּמוּדֶךָ, עֲשֵׂה, וְאַל תִּתְאֲוֶה לְשַׁלְחָנְךָ שֶׁל שָׂרִים, שֶׁשְׁלַחְנֶךָ גְּדוֹל מִשְׁלַחְנֶךָ, וְכִתְרֶךָ גְּדוֹל מִכְתָּרֶךָ, וְנֶאֱמָן הוּא בְּעַל מְלָאכְתְּךָ, שִׁישָׁם דָּד שֶׁכָּר בְּעֶלְתְּךָ.

ו. גְּדוּלָּה תּוֹרָה יוֹתֵר מִן הַכְּהֻנָּה וּמִן הַמַּלְכוּת, שֶׁהַמַּלְכוּת נִקְנִית בְּשָׁלָשִׁים מַעֲלוֹת, וְהַכְּהֻנָּה נִקְנִית בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה, וְהַתּוֹרָה נִקְנִית בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה דְּבָרִים. וְאַלּוֹ הֵן: בְּתַלְמוּד, בְּשִׁמְיעַת הָאָזֵן, בְּעִרְיַבַת שְׁפָתַיִם, בְּכִינַת הַלֵּב, בְּאַיְמָה, בִּירְאָה, בְּעֲנוּה, בְּשִׁמְחָה, בְּטַהֲרָה, בְּשִׁמוּשׁ חֲכָמִים, בְּדִקְדוּק חֲבָרִים, בְּפִלְפּוּל הַתַּלְמִידִים, בִּישׁוּב, בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

כְּבוֹד טוֹרִים. וְאִין כְּבוֹד אֵלֶּא תּוֹרָה—אִין נִזְהָרִים כְּבוֹד בְּאִישׁ אֵלֶּא שְׂוֹאָה יוֹדֵעַ תּוֹרָה. בְּמִשְׁוֹרָה—בְּמִדָּה. כְּבוֹד יוֹתֵר מִלְּמוּדֶךָ—כְּבוֹד יוֹתֵר מִכְּבוֹד הַלְמוּד אֵל תַּחֲמוֹד, כִּי כָל כְּבוֹד כָּאִין הוּא לַעֲמַת כְּבוֹד הַלְמוּד. (עֲשֵׂה—לִמַּד). לְשַׁלְחָנְךָ שֶׁל שָׂרִים—לְמַשְׁעִמִּים הָעוֹלָם עַל שְׁלַחַן שָׂרִים. בְּעַל מְלָאכְתְּךָ—שֶׁמְלַאכְתּוֹ אַתָּה עוֹשֶׂה וְהוּא ה'. מַעֲלוֹת—качества, אֵינִינְעִשְׁאָפֶט. בְּתַלְמוּד—בְּשִׁקְדָּה עַל הַלְמוּדִים. שְׁמִיעַת הָאָזֵן—הִקְשָׁה. עִרְיַבַת שְׁפָתַיִם—מִבְּטָא נָכוֹן. בְּאַיְמָה—אֵימַת הַטּוֹרִים. יִרְאָה—יִרְאַת ה'. שְׁמוּשׁ חֲכָמִים—לַעֲמוּד לְפָנֵיהֶם וּלְשִׁרְתָּם, חֵינּוּ לְשִׁבְתָּ תְּמִיד בְּחִבְרָתָם. דִּקְדוּק חֲבָרִים—לְדַקֵּק וּלְהַתְבָּרֵן הַיָּטִב בְּחִבְרִים לְהַתְחַבֵּר בָּךְ עִם חֲבָרִים טוֹבִים. פִּלְפּוּל—וִבְיָה דְּבָרִים. יִשׁוּב—הַתְבֻּנְנוּת, обдуманность, אֵיבְרִינְעִינְג. בְּמִקְרָא—בִּידִיעַת תַּנ"ךְ. מִשְׁנָה—פּוֹלֶלֶת תּוֹרָה

במעוט סחורה, במעוט הרך ארץ, במעוט תענוג, במעוט שנה, במעוט שיחה, במעוט שחוק, בארך אפים, בלב טוב, באמונת חכמים, בקבלת תשובה, במכיר את מקומו, והשמת בחלקו, והעושה סגל לדבריו, ואינו מחזיק טובה לעצמו, אוהב, אוהב את המקום, אוהב את הבריות, אוהב את הצדקות, אוהב את המישרים, אוהב את התוכחות, ומתרחק מן הכבוד, ולא מניס לבו בתלמודו, ואינו שמח בהוראה, נושא בעול עם חברו, ומכריעו לבד וכותו, ומעמידו על האמת, ומעמידו על השלום, ומתישב לבו בתלמודו, שואל ומשיב, שומע ומוסיף, הלומד על מנת ללמד, והלומד על מנת לעשות, המחכים את רבו, והמכונן את שמועתו, והאומר דבר בשם אומרו, הא למדת: כל האומר דבר בשם אומרו, מביא גאולה לעולם, שנאמר: והאמר אסתר למלך בשם מרדכי.

ו. גרולה תורה, שהיא נותנת חיים לעושה בעולם הזה ובעולם הבא, שנאמר: "כי חיים הם למצאיהם, ולכל

שינה חדשה

שבעל פה. במעוט סחורה ודרך ארץ—להסעיש במסחר ועניני העולם השוללים זמן רב. ארך אפים—סבלנות. אמונת חכמים—אמונה בדבריהם. המכיר את מקומו—מכין את מצבו בדברה. סגל לדבריו—גדר ומחסום לפיו גשת לשותק. מחזיק טובה—מכיר טובה. תוכחות—מסר המורים והעוזרים. ולא מניס לבו—אינו סתנאה. בהוראה—להורות ולשפוט אחרים. נושא בעול עם חברו—משמתח בצער רעהו. ומכריעו וכו'—דן אחרו לטובה. ומתישב לבו—הניחו ודרךו בתלמוד, מתנישב הישב בשטה קבועה. שואל ומשיב—משתמש בשטת שאלות ותשובות. ומוסיף—על שמועתו לדבריה הישב. המחכים—בשאלותיו מוסר חכמה למורהו. המכונן את שמועתו—מתעמק בהנהגתו. בשם מרדכי—ותביא גאולה לישראל. לעושה—ללומדה.

בְּשֵׁרוֹ—מִרְפָּא". וְאוֹמֵר: "רַפְּאוֹת תְּהִי לְשֹׁרֶךְ, וְשִׁקּוֹי לְעִצְמוֹתֶיךָ". וְאוֹמֵר: "עֵץ חַיִּים הוּא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ, וְתִמְכֶּיָּה מֵאֲשֶׁר". וְאוֹמֵר: "כִּי לֵוִית חֵן הֵם לְרֹאשָׁה, וְעִנְקִים לְגִנְזֵרֶתֶיךָ". וְאוֹמֵר: "תִּתֵּן לְרֹאשְׁךָ לֵוִית חֵן, עֲמֻרֶת תַּפְּאֶרֶת תִּמְלֶנֶךָ". וְאוֹמֵר: "כִּי כִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ, וְיוֹסִיפוּ לְךָ שָׁנוֹת חַיִּים". וְאוֹמֵר: "אֲרֹךְ יָמִים בִּימִינָה, בְּשִׁמְאוּלָּה עֲשֶׂר וְכָבוֹד". וְאוֹמֵר: "כִּי אֲרֹךְ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים, וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לְךָ". וְאוֹמֵר: "דֶּרֶכְיָה דֶּרְכֵי נָעִם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם".

ח. רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יְהוּדָה מְשׁוֹם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אוֹמֵר: הַנּוֹי, וְהַכֶּחַ, וְהַעֲשֶׂר, וְהַכָּבוֹד, וְהַחֲכָמָה, וְהַזְקָנָה, וְהַשִּׁיבָה, וְהַבְּנִים, נָאָה לְצַדִּיקִים וְנָאָה לְעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר: "עֲמֻרֶת תַּפְּאֶרֶת שִׁיבָה, בְּדֶרֶךְ צִדְקָה תִּמְצָא". וְאוֹמֵר: "עֲמֻרֶת זְקִנִּים בְּנֵי בָנִים, וְתַפְּאֶרֶת בָּנִים אָבוֹתָם". וְאוֹמֵר: "תַּפְּאֶרֶת בַּחוּרִים כָּחֶם, וְהַרְר זְקִנִּים שִׁיבָה". וְאוֹמֵר: "וְחִפְרָה הַלְבָנָה וּבוֹשָׁה הַחֲמָה, כִּי מִלֶּךְ יִי צָבָאוֹת בָּחַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם, וַיִּגְדֵּר זְקִנָּיו כָּבוֹד". —

ט. רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן מִנְסִיא אוֹמֵר: אֵלּוּ שִׁבְעַ מִדּוֹת שְׁמִנּוּ חֲכָמִים לְצַדִּיקִים, כָּלֶם נִתְחַלְּמוּ בְּרַבִּי וּבְבָנָיו.

שִׁירָה הֶדְשָׁה

לְשֹׁרֶךְ—לְשִׁירֶיךָ, мускуль, מִסְכָּעֵל. שִׁקּוֹי—מִשְׁקָה מְחִיָּה עֲצָמוֹת. וְאוֹמֵר:—עוֹד אוֹמֵר סָתוּב. לֵוִית חֵן—מִכְשׁוּט יָפָה לְרֹאשׁ. עִנְקִים—עֲדֵי הַצָּנָאֵר, ожерелье, תַּאֲלִזְקֵעִטָּע. לְגִנְזֵרֶתֶיךָ—לְצִנְאָרֶךָ, תִּמְלֶנֶךָ—תִּמְסוֹר לְךָ. הַנּוֹי—הַיָּפִי. וְחִפְרָה—וְהַלְבִּינָה מְבוֹשָׁה. הַחֲמָה—הַשְּׂמֶשׁ.

י. הַמֶּלֶכָה קִנְיָנִים קָנָה בְּקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ, וְאֵלּוֹ
 הֵן: תּוֹרָה — קִנְיָן אֶחָד, שָׁמַיִם וָאָרֶץ — קִנְיָן אֶחָד, אֲבֵרָהֶם —
 קִנְיָן אֶחָד, יִשְׂרָאֵל — קִנְיָן אֶחָד, בֵּית הַמִּקְדָּשׁ — קִנְיָן אֶחָד.
 תּוֹרָה מִנֵּן; — דְּכָתִיב: "וְיִקְנֶינִי רַאשֵׁית דְּרָבּוֹ, קָדָם מִפְּעֻלֹּי
 מְאֹד". שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִנֵּן? — דְּכָתִיב: "כֹּה אָמַר יי: הַשָּׁמַיִם
 כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֶדֶם רַגְלִי; אִי זֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי וְאִי זֶה
 מְקוֹם מְנוּחָתִי"; וְאוֹמֵר: "מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי! כָּלֶם בְּחֻכְמָה
 עֲשִׂיתָ, מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ". אֲבֵרָהֶם מִנֵּן? — דְּכָתִיב:
 "וַיִּבְרָכְהוּ וַיֹּאמֶר: בְּרוּךְ אֲבִרָם לְאֵל עֲלִיּוֹן, קָנָה שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ". יִשְׂרָאֵל מִנֵּן? — דְּכָתִיב: "עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ, יי, עַד
 יַעֲבֹר עִם זֶה קִנְיָנִי". וְאוֹמֵר: "לְקָדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַזֶּה,
 וְאֲדִירֵי כָּל חֶפְצֵי בָם". בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִנֵּן? — דְּכָתִיב, "מְכוֹן
 לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלָתָהּ, יי, מִקְדָּשׁ אֲדֹנִי כוֹנֵנוֹ וַיִּדֹּךְ". וְאוֹמֵר: "וַיָּבִיֵּאֵם
 אֶל גְּבוּל קְדָשׁוֹ, הֵר זֶה קִנְיָנָהּ יְמִינוֹ".

יא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶן קִסְמָא: פָּעַם אַחֲרַת הָיִיתִי
 מַחֲלֹךְ בְּבִרְרָה, וּפָגַע בִּי אָדָם אֶחָד, וְנָתַן לִי שְׁלוֹם,
 וְהִתְנַחֲרֵתִי לוֹ שְׁלוֹם. אָמַר לִי: רַבִּי, מֵאַיּוּרָה מְקוֹם אָתָּה?
 אָמַרְתִּי לוֹ: מֵעִיר גְּדוּלָּה שֶׁל חֲכָמִים וְשֶׁל סוֹפְרִים אָנִי.

שִׁיבָה חֲדָשָׁה

מִנֵּן — מֵאַיִן אָנוּ יוֹדְעִים שֶׁהִיא קִנְיָן ה' ? ה' קִנְיָן — דְּכָרִי בַּתּוֹרָה הֵיא.
 מִפְּעֻלֹּי — לִפִּי מַעֲשָׂיו, חֶדֶם — שְׂרָפָתָהּ, סָפֵסֶל נִמְוֹד לְמַשְׁעַן הַרְגֻלִים, לְקָדוֹשִׁים וְגו' — לְיִשְׂרָאֵל.
 בֵּי קָדוֹשׁ בָּאָרֶץ וְלֵאדִירֵי בָאָרֶץ הָאֵלֶּה — כָּל חֶפְצֵי בָם. מְכוֹן — מְקוֹם נִכּוֹן. וּפָגַע — וְפָגַע.
 וְהִתְנַחֲרֵתִי — הִשְׁבִּיבֹתִי.

אמר לי: רבי, רצונך שתדור עמנו במקומנו, ואני אתן לך אלה אלהים דגרי וזהב ואבנים טובות ומרגליות. אמרתי לו: אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם, איני דר אלא במקום תורה. וכן כתוב בספר תהלים על ידי דוד מלך ישראל: "טוב לי תורת פיך, מאלפי זהב וכסף". ולא עוד, אלא שבעשע פמירותו של אדם, אין מלוין לו, לאדם, לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה, ומעשים טובים בלבד. שנאמר: "בהתהלךך תנחה אתך, בשכבך תשמר עליך, באתך תשמר עליך, ובהקיצתך היא תשיחך". בהתהלךך תנחה אתך — בעולם הזה. בשכבך תשמר עליך — בבקר. ובהקיצתך היא תשיחך — לעולם הבא. ואומר: "לי הכסף ולי הזהב — נאם יי צבאות.

ובכל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו, לא בראו אלא לכבודו, שנאמר: "כל הנקרא בשמי — ולכבודי, בראתיו וצרתיו את עשיתיו". ואומר: יי, ימלך לעלם ועד.

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר: "וי חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר". עלינו ק"י

שירה חדשה

שתדור — שתשב. מרגליות — жемчуг, פערל. פמירותו — מיתתו. מלוין — משלחים לבית עולם. תנחה — תוליד. תשיחך — תשים ותכבד אתך. לי הכסף וגו' — וקניתי להעניק לי מקום אחר בידו תרחבה.

קוֹרֵם וְהוּא רַחוּם אוֹמְרִים זֶה.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יי כֹּל עַבְדֵי יי, הַעֲמִידִים בְּבֵית יי
בְּלִילֹת. שָׂאוּ יְדֵכֶם קִדְשׁ, וּבָרְכוּ אֶת יי. וּבָרְכֵה יי מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שְׁמוֹ
וְאֶרֶץ. יי צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁנֵב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה ג"פ. יי צְבָאוֹת,
אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטֶחַךְ בְּךָ ג"פ. יי הוֹשִׁיעָה, הַמִּלֵּךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאֵנוּ ג"פ. הוֹשִׁיעָה
אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ, וְרַעַם וְנִשְׁאֵם עַד הָעוֹלָם. מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת
יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוּב יי שְׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל. בְּשָׁלוֹם יִחַדּוּ אֲשֶׁכְּבֶה
וְאִישָׁן, כִּי אַתָּה יי לְבָדָד, לְבָטָח תוֹשִׁיבֵנִי. יוֹכֵם יִצְחָה יי חֲסִדוֹ, וּבְצִיָּה
שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי. וְתִשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיִּי, מַעֲוֹם בַּעַת צָרָה.
וַיַּעֲזֹרֵם יי וַיַּפְלִטֵם, וַיַּפְלִטֵם מִדְּשָׁעִים, וַיִּזְשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בּוֹ. חֲצִי קִדִּישׁ.

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית,
וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ.
יי, הוֹשִׁיעָה! הַמִּלֵּךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאֵנוּ.

חזן בָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ!

קהל וחזן בָּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בָּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים, בְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים
וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, וּמַסִּיד
אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ בְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא
יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ — מִפְּנֵי
אוֹר, וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם
וּבֵין לַיְלָה, יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ.

אֵל חַי וְקַיִם, תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים.

אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֶּת, תּוֹרָה
וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּתְךָ. עַל כֵּן יי
אֱלֹהֵינוּ בְּשֹׁכְבֵנוּ וּבְקוֹמָנוּ נִשְׁתַּחֲוֶה בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׁמַח
בְּדִבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נַחְגֶּה יוֹמָם וּלְיָלָלָה.
וְאֶהְבֶּתְךָ אֵל תְּסִיר מִמָּנוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ
אַתָּה יי, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יהודי אומר אל מלך נאמן.

^{דברים ז.} שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל, יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד!

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

וְאֶהְבֶּת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי
מְצִוֶּה הַיּוֹם עָלֶיךָ לִבְּךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָם
בְּשֹׁכְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ.
וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטַמְּפַת בֵּין עֵינֶיךָ.
וְכִתַּבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ

^{שם יא.} וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֵל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר
אֲנֹכִי מְצִוֶּה אֲתֶכֶם הַיּוֹם, לְאֶהְבָּה אֶת יי אֱלֹהֶיכֶם
וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשֵׁיכֶם. וְנָתַתִּי מִמֶּר

אֲרַצְכֶם בְּעָתוֹ, יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִם־פָּתָה דָּגָגָה וְתִירֶשֶׁתְּ
וַיַּעֲהֶרֶד. וְנָתַתִּי עֹשֶׁב בְּשָׂדֶךָ לְבֹהֶמְתְּךָ, וְאִבְלָתָה
וְשִׁבְעֶתָה. הַשְּׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
אֵף יי בָּכֶם, וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאִבְדֶּתֶם מִהָרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה, אֲשֶׁר יי נָתַן לָכֶם. וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי
אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל גַּפְשֵׁכֶם, וְקִשְׁרֶתֶם אוֹתָם
לְאוֹת עַל יְדֵכֶם, וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם, וְלִמְדֹתֶם
אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁכְתְּךָ בְּבֵיתְךָ,
וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ, וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ. וְכִתְבֶתֶם עַל
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיְמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם,
בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ

במדבר טו. וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל בְּגָדֵי
בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם; וְנָתַתְּ עַל צִיצִית הַבִּגְדָה פֶּתִיל תְּכֵלֶת.
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל
מִצְוֹת יי, וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אֹתָם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן
תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתֵי, וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים

לֹא־לֵהִיכֶם. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם.

סֵפֶן אִמֶּר בְּקוֹל קוֹם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת

אֲמַת וְאֲמוּנָה כָּל זֹאת, וְקוֹם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זִוְלָתוֹ, וְאֶנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל — עִמּוֹ; הַפֹּדֵנוּ
מִיַּד מְלָכִים, מִלִּבְנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים,
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ, וְהַמְשִׁים גָּמוּל לְכָל אֹיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעֵשָׂה גְדֻלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, נָסִים וְנִפְלְאוֹת עַד
אֵין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נִתֵּן לְמוֹט
רַגְלֵנוּ. הַמְדְּרִיבֵנוּ עַל בְּמוֹת אֹיְבֵינוּ וַיִּרֶם קַרְנֵנוּ עַל
כָּל שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֵשָׂה לָנוּ נָסִים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה, אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם; הַמָּכָה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְיַחֲרוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנוּ בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף, אֶת
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טָבַע; וְרָאוּ בָנוּ
גְבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עֲלֵיהֶם. מָשָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי כָמֶכָה בָּאֵלִים יְיָ? מִי כָמֶכָה נֶאֱדָר

בְּקוֹהֶשׁ? נוֹרָא תַּהֲלֵת, עֵשָׂה פִּלָּא!

מלכותך ראו בנך, בוקע ים לפני משה; וזה
אלי ענו, ואמרו:

”י. ימלך לעלם ועד!”

ונאמר: כי פדה י את יעקב; ונאלו מיד חזק ממנו.

ברוך אתה י. גאל ישראל.

השבינו י. אלהינו לשלום, והעמידנו מלכנו
לחיים טובים ולשלום. ופרוש עלינו סבת שזומך,
ותקנו בעצה טובה מלפניך, והושיענו מהרה למען
שםך. והגן בעדנו, והסר מעלינו: אויב, דבר, וחרב,
ורעב, ויגון; והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל
כנפיך תסתירנו. כי אל שומרנו ומצילנו אתה. כי
אל מלך חנון ורחום אתה. ושומר צאתנו ובואנו,
לחיים ולשלום מעתה ועד עולם.

ברוך אתה י. שומר עמו ישראל לעד.

ברוך י. לעולם, אמן ואמן! ברוך י. מציון שכן ורושלים
הגלויה! ברוך י. אלהים, אלהי ישראל, עשה נפלאות
לבדו. וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ,
אמן ואמן! יהי כבוד י. לעולם, ישמח י. במעשיו. יהי שם
י. מברך, מעתה ועד עולם. כי לא ישש י. את עמו בעבור
שמו הגדול, כי הוא י. לעשות אתכם רו קדם. וירא כל
העם, ויפלו על פניהם, ויאמרו: י. הוא האלהים, י. הוא

הָאֱלֹהִים! וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד. יְהִי חֶסֶדְךָ יי עִלֵּינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲזִקנוּ לָךְ. הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ, וּבְרַצְנוֹ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם כְּדָשְׁךָ, לְהַשְׁתַּכַּח בְּתַהֲלֻלְךָ. כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי, וַיִּכְבְּרוּ לְשִׁמְךָ. כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדְךָ. וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מִרְעִיתְךָ, נֹדֶה לָךְ לְעוֹלָם, לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תַּהֲלֻלְךָ.

בָּרוּךְ יי בַּיּוֹם; בָּרוּךְ יי בְּצִלָּה; בָּרוּךְ יי בְּשִׂכְבֵּנוּ; בָּרוּךְ יי בְּקוֹמָנוּ. כִּי בִיָּדְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים, אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נִפְשׁ כָּל חַי וָרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ. בִּיָּדְךָ אִפְקִיד רוּחִי, פְּדִיתָהּ אוֹתִי, יי אֵל אֱמֶת. אֱלֹהֵינוּ שְׂבִשְׁמִים! יַחַד שְׁמֶךָ, וְקוֹים מְלִכּוּתְךָ תָּמִיד, וּמְלוּךְ עִלֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

יִרְאוּ עֵינֵינוּ, וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ, בִּישׁוּעַתְךָ בְּאַמֶּת, בְּאַמּוֹר לְצִיּוֹן: מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ. יי—מֶלֶךְ, יי—מֶלֶךְ, יי—מֶלֶךְ. יי וּמְלוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמְּלָכוֹת שֶׁלְךָ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ בְּכָבוֹדוֹ, תָּמִיד וּמְלוּךְ עִלֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו. לִשְׁׁן חֲצִי קִישׁ

תַּפְּלַת עֲרֵבִית לְמוֹצָאֵי שַׁבָּת.

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תַּהֲלֻלְךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל

עליון, נומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות,
ומביא גואל רבני בניהם למען שמו באהבה.

בעש"ת

נברנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למענך אלהים חיים.
מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.
אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע.
בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם. בקיץ מזריח המל.

מכלל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים,
סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומלנים אמונתו
לישני עפר. מי כמוד בעל גבורות? ומי דומה לך, מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה.

בעש"ת מי כמוד אב הרחמן? זוכר יצוריו לחיים ברחמים.

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.
אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך
סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי, האל
הקדוש. (בעש"ת המלך הקדוש).

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה.

במוצאי שבת ובמוצאי יו"ט, אפילו סיוט לחוה"מ אומרים נח

אתה חוננתנו למדע תורתך, ותלמדנו לעשות חקי
רצונך. ותבדיל יי אלהינו בין קדש לחול, בין אור לחשך.
בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה.
אבינו מלכנו! החל עלינו הימים הבאים לקראתנו לשלום,
חשוכים מכל חטא, ומנקים מכל עון ומדבקים ביראתך.

שיר החדשה

חוננתנו למדע תורתך-נתת לנו דעת תורתך. תחל-תחל. משוכים-
שונה ברכים ונקיים.

וְחִנְנוּ מֵאֲתָדָּה יְדָעָה בְּיָנָה וְהַשְׁכֵּל, (חֲכָמָה בְּיָנָה וְיָדָעַת).
בְּרוּךְ אַתָּה יי, חוֹנֵן הַרְעַת.

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ, וְקַרְבָּנוּ מִלִּבְנוּ לְעִבּוּדְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ
בְּתִשּׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַרּוּצָה בְּתִשּׁוּבָה.
סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מִלִּבְנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ,
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (כִּי אֵל טוֹב וְסֶלָה) אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
חֲנוּן הַמִּרְבֶּה לְסֻלּוֹת.

רֵאשִׁית (נָא) בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבָנוּ, וְנִגְאֵלָנוּ גִּאֲלָה שְׁלָמָה
מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ, (כִּי אֵל) גּוֹאֵל חֹקֵן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

רַפָּאנוּ יי וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשְׁעָה, כִּי תִהְלָתָנוּ אַתָּה,
וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וְלְכָל
מַכּוּתֵינוּ) רְפוּאָה שְׁלָמָה לְכָל מַכּוּתֵינוּ. כִּי אֵל מְלֹךְ רּוֹפֵא
נִאֲמָן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרַךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי
תְּבוּאַתָּה לְטוֹבָה; (בְּקִיץ וְתַזְן בְּרָבָה) (בַּחֲרוֹף וְתַזְן טַל וּמָטָר לְבִרְבָּה)
עַל פָּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׂבְעֵנוּ מִטוֹבָה, וּבְרַךְ שְׁנֵתָנוּ בְּשָׁנִים
טוֹבוֹת (לְבִרְבָּה). (כִּי אֵל טוֹב וּמַמְיֵב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים).
בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתָנוּ, וְשֵׂא נֶס לְקִבְצֵנוּ גְּלוּתֵינוּ,
וְקַבְּלֵנוּ יְיָ (מִהֲרָה) מֵאֲרָבַע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ (לְאֲרָצֵנוּ). בְּרוּךְ
אַתָּה יי, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבִרְאשׁוֹנָה, וְיוֹעֲצֵינוּ בְּתַחֲלָה, וְהַסֵּר
מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאִנּוּחַ, וּמְלֹךְ עָלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה יי לְבִרְכָּהּ בְּחֶסֶד

וּבְרַחֲמִים, וְצִדִּיקֵנוּ בְּצִדֶּק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ
אוֹהֵב צִדִּיקָה וּמִשְׁפָּט. (בעשׂוֹת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט).

וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הַמִּינִים בְּהִנֵּעַ יֵאבְדוּ,
וְכָל אֲבִיד מִהֲרָה יִבָּרֵךְ, וְהַיּוֹדִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר
וְתִמְנֹךְ וְתַבְלֵם וְתִשְׁפִּילֵם וְתַכְנִיעַם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, שֹׁבֵר אֵיבִים וּמַכְנִיעַ יָדִים.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל זְקֵנֵי (שְׂאֵרִית) עַמֶּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גְּרֵי הַצִּדִּיק
וְעַלֵּינוּ, וְהֵמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל
הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם, וְלַעוֹלָם רָא
גִבּוֹשׁ כִּי בָדָּ בְּטַחְנוּ. (וְעַל חֲסִידֶיךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֵנוּ).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים.

וּלְיְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ
כְּאַשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֵב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם. וְכִסֵּא
דָּוִד עֲבֹדֶיךָ מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבֹדֶיךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ תָרוּם
בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי יִשְׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם (וּמַצְפִּים לִישׁוּעָה).
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה.

אֵב הַרְחֵמֵן, שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ,
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת
וְתַחֲנוּגִים אַתָּה, וּמַלְפָּנֶיךָ מִלִּבֵּנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ. חֲנִנוּ
וְעֲנֵנוּ וְשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם וילתפלתם
 (שעה), והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל,
 ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברכון, ותהי לרצון תמיד
 עבודת ישראל עמך.

בשבת ראש חודש ובשבת חול המועד אומרים כאן יעלה ויבא.

ותחוננה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך
 אתה יי המחזיר שכנתו לציון.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד, (צורנו) צור חינו, מגן ישענו, אתה הוא צדור ודור
 נודה לך ונספר תהלתך. על חינו המסורים בידך, ועל
 נשמותינו הפקודות לך, ועל נפיש שבכר יום עמנו, ועל
 נפלאותך וטובותך שבכל עת, ערב, ובקר, וצהרים.
 הטוב כי לא כלו רחמים, והמרחם, כי לא תמו חסדך,
 כי מעולם קנינו לך. בתנכה ובפזרים אומרים כאן על הנסים.

ראש חודש ולחול המועד

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע, ויראה וירצה וישמע
 ויפקד ויזכר ויכוננו ויפקדוננו, ויכרון אבותינו, ויכרון משים בן דור
 עבדך ויכרון ירושלים עיר קדשך, ויכרון כל עמך בית ישראל
 לפניך, לפליטה, לטובה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים טובים ולשלום ביום

לחור'ם קבות

חג הסוכות

לחור'ם פסח

חג המצות

לראש חדש

ראש החדש

הזה. וברנו יי אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו
 לחיים טובים, ובדבר ישועה ורחמים, חוס וחסנו, ורחם עלינו והושיענו, כי
 אריך עינינו, כי אל מלך חנו ורחום אתה.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

בעשית וכתוב לחיים טובים כל בני בריה.

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

ועל הנסים ועל הפדיון ועל הגבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה.

לחנה.

לפניהם.

בימי מתתיהו בן יוחנן כחן גדול חשמונאי
ובניו בשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך
ישראל להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחן
רצונך, ואמה ברחמיך הרבים עמדת להם
בעת צרתם, רבת את ריבם, הנת את דינם,
נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד תלשים,
ורבים ביד מעטים, וממאים ביד טוהרים,
ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך;
ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך
ישראל עשית תשועה גדולה ופדיון בחיים
הזה. ואחר כך באו בגי' לדביר ביתך, ופנו את
היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות
בחצרות גדשך, וקבעו שמונת נמים אלו
בהלל ובחודאה ועשית עמם גם ופלא
ונודה לשמך הגדול סלה, ימי חנכה
אלו, ייחודות ולהלל לשמך הגדול. ועל כלם וכו'.

בימי מרדכי ואסתר
בשושן הבירה, כשעמד
עליהם המן הרשע, בקש
להשמיד, להרוג ולאבד
את כל היהודים, מנער
ועד זקן, טף ונשים, ביום
אחד בשלשה עשר חודש
שנים עשר, הוא חודש
אדר, ושללם לבו, ואמה
ברחמיך הרבים הפדת
את עצתו, ומקלקלת את
מחשבתו, והשבות לו
גמולו בראשו, ותלו אותו
ואת בניו על העץ (ועשית
עמם גם ופלא ונודה לשמך
הגדול). ועל כלם וכו'

יְהִיו לְרֵצוֹן אֱמָרֵי פִי וְהִגִּיזוּן לִבִּי לִפְנֵיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי. לֹשׁ"ק"ש

יִתְּבָרֵךְ וַיִּשְׁמַח וַיִּתְּפֹאֶר וַיִּתְּרוּמֵם וַיִּתְּנֵשׂא וַיִּתְּהַדָּר וַיִּתְּעַלֶּה וַיִּתְּהַלֵּל שְׂמֵהּ דְקֻדְשָׁא—בְּרִידָא הוּא לְעֵצָא (בְּעִשִׁית וְלְעֵלָא מִכָּל) מִזְכָּל בְּרַבְתָּא וְשִׁירָתָא תְּשֻׁבָּתָא וְנִחְמָתָא בְּאִמְרֵן בְּעֵלְמָא—אֲמֵרוּ: אָמֵן!

אִם חַל יו"ט בְּיָמֵי חֲשׁוּבֵי א"א וַיְהִי נֹעֵם וְאַתָּה קְדוֹשׁ וַיִּתְחַלְלוּ וַיִּסְמְנוּ לָךְ.
וְאִם חַל תִּשְׁעָה בָּאָב בְּמוֹצָעֵי א"א וַיְהִי נֹעֵם וְלֹא וַיִּסְמְנוּ לָךְ.

וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי, אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה

יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה.

יֵשֵׁב בְּסִתְרָא עָלֵינוּ, בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנָה. תהלים צא.

אִמְר לִי מַחְסֵי וּמַצֻּדָתִי, אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ בּוֹ.

כִּי הוּא יַצִּילָךְ מִפֶּחַ יָקוֹשׁ, מִכָּדָר כּוֹוֹת.

בְּאַבְרָתוֹ יִסְדֵּךְ לָךְ וְתַחַת בְּנִפְיוֹ תַּחֲסֶה, צָנָה וְסוֹחָרָה אֲמָתוֹ.

לֹא תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה, מִחֶץ יַעֲוֹף יוֹמָם.

מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶךָ, מִקָּטָב יִשׁוּר צְהָרָה.

יִפֹּל מִצִּדֶּךָ אֶלֶת, וְרִבְכָּה מִיְמִינֶךָ, אֶלְיָךְ לֹא יָגֵשׁ.

רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵשׁ, וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה.

כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסֵי, עָלֵינוּ שְׁמַת מַעֲנֶךָ.

לֹא תֵאָנָה אֶלְיָךְ רָעָה, וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ.

כִּי מִרְאָבִי יֵצֵא לָךְ, לִשְׁמֶרֶךְ בְּכָל דְּרָכֶיךָ.

עַל בָּפִים יִשְׁאֲוֶנֶה, פֶּן תִּגּוֹף בְּאַבְן רִגְלֶךָ.

עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ, תִּרְמֹם בְּפִיר וְתַנִּין.

כִּי כִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ, אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי יִדַּע שְׁמִי.

יִקְרָאֵנִי וַאֲעֲנֶהוּ, עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה, אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ.

אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ, וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי. אֲוֹרֵד יָמִים וְגו'

וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל! וְקָרָא זֶה אֵל

זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֵא כָל

הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּמִכְבָּלָיו דִּין מִן דִּין, וְאַמְרִין: קְדִישׁ

בְּשִׁמִּי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׂבִינְתָה; קְדִישׁ עַל אֶרְעָא עוֹבֵד

גְבוּרָתָהּ, בְּדִישׁ לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי, עֲלָמִיָּא. יִי צְבָאוֹת, מְלִיָּא
 כָּל אֲרָעָא זִיו יִקְרָהּ. וּתְשַׁאֲנֵי רוּחַ, וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ
 גְּדוֹל: בְּרוּךְ כְּבוֹד יִי מִמְּקוֹמוֹ. וְנִמְצְלֵנִי רוּחָא וְשִׁמְעַת
 בִּתְרֵי קָדְשֵׁי סִנְיָא דְּמִשְׁבְּחוֹ וְאַמְרִין: בְּרוּךְ יִקְרָא דְּיִי מֵאַתָּר
 בֵּית שְׂבִינְתָּה! יִי יִמְלֹךְ דְּעֹלָם וְעַד. יִי מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֹלָם
 וּלְעֹלָמֵי עֲלָמִיָּא. יִי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ!
 שְׁמָרָה וְאֵת לְעוֹלָם, לְיֹצֵר מַחְשְׁבוֹת לְבָב עַמּוּד, וְהִכֵּן
 דְּבָכֶם אֱלֹהֵי. וְהוּא רַחוּם, יִכְפֹּר עֵז וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
 לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְרָא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶדֶךְ,
 וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאֵיךְ. צִדְקָתְךָ – צִדְקָה לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ
 אֱמֶת. תִּתֵּן אֱמֶת דְּיַעֲקֹב חֶסֶד – דְּאֲבֹרָהִם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 דְּאֲבוֹתֵינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם – יַעֲמֹם לָנוּ, הָאֵל
 יִשׁוּעָתָנוּ, סֵלָה. יִי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֵלָה. יִי צְבָאוֹת! אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטָּח בְּךָ. יִי, הוֹשִׁיעָה! הַמְּלֹךְ
 יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קִרְאָנוּ. בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ,
 וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיִּי עוֹלָם נֹטֵעַ
 בְּתוֹכֵנוּ; הוּא יִפְתַּח לָבֵנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשֶּׁם בְּלִבֵּנוּ אֱהָבָתוֹ
 וְיִרְאַתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעִבְדּוֹ בְּלִבָּב שְׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִינֵעַ
 לְרִיק, וְרָא גִלְד דְּבִהָלָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה, וְנִחְיֶה, וְנִרְאֶה,
 וְנִירְשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה, דְּשִׁנֵּי יָמוֹת הַמַּשְׁיָיִח וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא,
 לְמַעַן יוֹמְלִיךְ כְּבוֹד וְלֹא יֹדֵם; יִי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוִדָּךְ. בְּרוּךְ
 הַגִּבּוֹר, אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי, וְהִיָּה יִי מְבַטְחוֹ. בְּטַחוֹ בִּי עַד־עַד,
 כִּי בָּיָה יִי צוֹר עוֹלָמִים. וְיִבְטַחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֹךְ, כִּי לֹא עֲזָבְתָּ
 דִּדְשִׁיךְ, יִי! יִי חַפֵּץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יִגְדִּיל תוֹרָה וְיֹאדִיר. קִשׁ

בְּרַבַּת שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם

בראשית כז.

וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ, וְרִבְדָּנָן וְתִירֹשׁ. יַעֲבֹדוךָ

עַמִּים, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָךְ לְאֲמִים, הַיּוֹי גְּבִיר

לְאַחֶיךָ, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָךְ בְּנֵי אִמְךָ.

אֲרָרֶיךָ—אָרוּר, וּמִבְּרַכֶּיךָ—בָּרוּךְ.

וְאֵל שַׁדֵּי יִבְרַךְ אֶתְךָ וַיַּפְרֶךְ וַיְרַכֶּךְ,

שם כח.

וְהָיִיתָ לְקָהֹל עַמִּים. וַיִּתֵּן לָךְ אֶת בְּרַבַּת

אֲבֹרָתָם, לָךְ וּלְזֹרְעֶךָ אֶתְךָ : לְרִשְׁתֶּךָ

אֶת אֶרֶץ מִגְרֶיךָ, אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים

לְאַבְרָהָם.

מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲזָרְךָ. וְאֵת שַׁדֵּי

שם מט.

וַיִּבְרַכֶּךָ, בְּרַבּוֹת שָׁמַיִם מִעַל, בְּרַכַּת

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וַיִּתֵּן—לְתַחֲלֵת הַשָּׁבוּעַ חֲבָא נִסְדְּרוּ הַפְּרָקִים הִלְלוּ שְׁמִכֶּם עֲנִיִּים וְפָסִיקִים שׁוֹנִים
 סִתְמַנִּיךָ עַל הַפְּרָכָה, הַשְׁלוֹם וְעוֹד. מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ—מִדָּשֵׁן וְטוֹב הָאָרֶץ. גְּבִיר—אֶדוֹן
 וּמֹשֵׁל. אֶרֶץ מִגְרֶיךָ—שְׂאֵמָה יוֹשֵׁב בָּהּ. מֵאֵל אָבִיךָ—הָיָה לָךְ כָּל טוֹב עַד הַיּוֹם וְהוּא
 יַעֲזָרְךָ גַּם לְחֵבָא. וְאֵת שַׁדֵּי—וּמֵאֵת שַׁדֵּי. בְּרַבּוֹת שָׁמַיִם מִעַל—שֶׁל וּקְשָׁר. בְּרַכַּת

תְּהוֹם רִבְצֵת תַּחַת, בִּרְכַּת שָׂדִים
וְרַחֵם. בִּרְכַּת אָבִיךָ וְגִבּוֹרֵי עַל בִּרְכַּת
חוּרֵי, עַד תֵּאֲוֹת גִּבְעַת עוֹלָם—תְּהִיִּין.
לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקֹדֶקֶד גִּזִּיר אֶחָיו.

דברים ז'. וַאֲהַבְדָּךְ וּבִרְכָּךְ וְהִרְבֵּךְ, וּבִרְכָּךְ פְּרִי
בְּמִנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ, דִּגְגֶנְךָ וְתִירְשֶׁךָ
וַיִּצְהָרְךָ, שֹׁגֵר אֲלֶפֶיךָ וַעֲשִׂיתִּירָת צֹאנְךָ,
עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתִּיךָ
לָקֶחֶת לָךְ. בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים,
לֹא יִהְיֶה בְּךָ עָקָר וְעֶקְרָה וּבְבִהֻמָּתְךָ.
וְהִסִּיר יי מִמֶּךָ כָּל חָלִי, וְכָל מַדִּי
מִצָּרִים חֲרָעִים, אֲשֶׁר יִדְעֶתָ, לֹא יִשְׁיָמֶם
בְּךָ, וְנָתַנָּם בְּכָל שְׁנֵאִיךָ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

תְּהוֹם—מִי מַעֲנוֹת וּנְחָלִים. בִּרְכַּת שְׁנוֹם וְרַחֵם—פְּרִי הַבָּשָׂן. בִּרְכַּת אָבִיךָ וְגִבּוֹרֵי—
הַבְּרִכּוֹת שֶׁנֶּתַן אֱלֹהִים לְאָבִיךָ רַבִּי וְעַצְמוֹ עַל בְּרִכּוֹת אֲבוֹתָי אוֹתִי, כִּי נִכְחוּ מֵאֵד עַד
נִבּוֹל מְרוֹם הַנִּבְּעוֹת, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל כִּי תִבְאֶנָּה הַבְּרִכּוֹת הָאֵלֶּה עַל רֹאשׁ יוֹסֵף הַמְּרוֹם וְנַעֲלֶה
סֶאֱתִיו. שֹׁגֵר אֲלֶפֶיךָ—פְּרִי הַבָּשָׂן בְּקֶרְנֶךָ. עֲשִׂיתִּירָת—עֲרֵבִי. מַדִּי—מַחֲלוֹת.

בְּרַכַּת בָּנִים.

בְּרַשִׁי' מוה. הַמְלֵאךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רָע, וַיְבָרֶךְ אֶת־
הַנְּעָרִים, וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמוֹ, וְשֵׁם אֲבֹתֵי: אַבְרָהָם
וַיִּצְחָק, וַיְדַגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ.

דברי' א. יי אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם, וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם לָרֹב. יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם, יִסַּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם,
אֲלֶיךָ פְּעָמִים, וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם, בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם.

בְּרַכַּת נְכָמִים.

שם כח. בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר, וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה, בָּרוּךְ
אַתָּה בְּבֵאֵלָהּ, וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ. בָּרוּךְ מִנְּאֻךְ
וּמִשְׁאֲרֵתְךָ. בָּרוּךְ פְּרִי בִמְנוּךְ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ, וּפְרִי
בְּהֶמְתְּךָ, שֹׁגֵר אֶלְפִיד וְעֹשֶׂת־רוֹת צֹאנְךָ. יצו' יי אֶתְךָ
אֶת הַכְּרֵכָה בְּאֶסְמִיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יְדֶךָ, וַיְבָרֶכְךָ
בְּאָרֶץ, אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ.

יפתח' יי לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב — אֶת הַשָּׁמַיִם
לְתֵת מִטֶּר אֶרְצֶךָ בְּעֵתוֹ, וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה
יְדֶךָ; וְהַלְלוּיָת גּוֹיִם רַבִּים, וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה
כִּי יי אֱלֹהֶיךָ בִּרְבֶּךָ, בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ, וְהַעֲבַמְתָּ

שִׁירַת הַדָּשָׁה

וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי-טוֹבִים וְיִשְׂרָאֵל יְהוֹי בְּאֲבוֹתֵיהֶם, שְׂכָל רוֹאֵיהֶם וּפִירוֹם כִּי הֵם
זָרַע אַבְרָהָם, וַיִּצְחָק וַיַּעֲקֹב. וַיְדַגּוּ-וּפְרוּ בְּדִגּוּם. יִסַּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם-כְּמִסְפָּרְכֶם עֵתָה
יוֹסֵף עֲלֵיכֶם עוֹד אֵלֶּף פְּעָמִים.

בְּבֵאֵלָהּ... בְּצֵאתְךָ-כְּלוּמֵר, בְּכָל אֲשֶׁר תַּפְסֶה תַּצְלִים. מִנְּאֻךְ-עַל פְּרוֹתֶיךָ.
מִשְׁאֲרֵת-גְּלִי שְׂמֻחִימִים בּוֹ בָּצָק. בְּאֶסְמִיךָ-בְּאוֹצְרוֹת תְּבוּאֹתֶיךָ. וְהַעֲבַמְתָּ-תִּלְוֶה (כְּלִשׁוֹן

גוֹיִם רַבִּים, וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט; וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם
רַבִּים, וּבְדָד לֹא יִמְשְׁלוּ.

שם לב. אֲשֶׁרִידָה יִשְׂרָאֵל! מִי כְמוֹדָה עִם, נוֹשֵׁעַ פָּנֶי, מִיָּן
עוֹרָדָה, וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתָדָה? וַיִּבְחָשׁוּ אֵיבֵידָה לָדָה,
וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרָדָה.

גְּאֻלָּה.

ישעיה מר. מַחֲוִיתִי כָעֵב פִּשְׁעֵידָה, וְכַעֲנָן חֲמַאֲתֵידָה; שׁוֹבָה
אֵלַי כִּי גְאֻלָּתֵידָה. רְנוּ שָׁמַיִם כִּי עָשָׂה יי, הֲרִיעֵנו
תַּחֲתִיּוֹת אֶרֶץ, פָּצְחוּ הָרִים רִנָּה, יַעַר וְכָל עֵץ בּוֹ,
כִּי גְאֹל יי יַעֲקֹב, וּבִיִּשְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר
שם מז. גְּאֻלָּנוּ יי צִבְאוֹת שָׁמַיִם, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

יְשׁוּעָה.

שם מה. יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בֵּי תְשׁוּעַת עוֹלָמִים; לֹא תִבְשׁוּ
וְלֹא תִבְלָמוּ עַד עוֹלָמִי עַד. וְאַכְלֵתֶם אָכּוֹל וְשָׂבֹעַ,
וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יי אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם
לְהַפְלִיאוֹ; וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם. וַיִּדְעֵתֶם: כִּי
בִקְרֹב יִשְׂרָאֵל אֲנִי וְאַנִּי יי אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד, וְלֹא
יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מבט-משכון-לפי שרוב הלואותיהם היו על גרי משכון. וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתָדָה—שהוא לך
לְחַרֵּב לְהַתְנַאֲוֹת וּלְהַתְנַבֵּר עַל אֵיבֵידָה. וַיִּבְחָשׁוּ—יִאֲבֹדוּ. עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרָדָה—תִּדְרֹךְ עַל
הַרְמוֹתֶיךָ, רִיל, תִּתְנַבֵּר עֲלֵיהֶם (ב' מִמְּכָשָׁאִים הָאֵלֶּה מְצוּיִים הֵם בְּכַתְבֵי הַמִּקְדָּשׁ).

כָּעֵב... וְכַעֲנָן—שִׁיעֲבֹרוּ חִישׁ וְנִעְלְמוּ. רְנוּ—רִנְנוּ. פָּצְחוּ—הִרִיטוּ קוֹל.

אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיאוֹ—שָׁעָשָׂה נִפְלְאוֹת לָכֶם

יִשְׁעִי נָה. כִּי בְשִׁמְחָה תֵצֵאוּ, וּבְשָׁלוֹם תִּנְבְּלוּן; הַחֲרִים
וְהַנִּבְכּוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם רִנָּה, וְכָל עַצִּי הַשְׂדֵה
יִמְחָאוּ כָף.

שם יב. הִנֵּה, אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח, וְלֹא אֶפְחָד; כִּי עָזִי
וְזִמְרַת יְהוָה יִי, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. וּשְׂאֲבָתָם מִיָּם
בְּשִׁשּׁוֹן, מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה! וְאַמְרָתָם בְּיוֹם הַחַוָּא;
חֲדָדוּ לִי קִרְאוּ בְשִׁמּוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתִיו;
הַזְכִּירוּ, כִּי נִשְׁגַּב שִׁמּוֹ. וַמְרוּ יִי, כִּי גֵאוֹת עָשָׂה;
מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ! צַהֲלֵי וְרָנִי, יִשְׁכַּת צִיּוֹן!
כִּי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

שם כה. וְאָמַר בְּיוֹם הַחַוָּא: הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זָה, קִיְנוּ לֹא
וַיִּוְשִׁיעֵנוּ, זָה יִי קִיְנוּ לֹא, נִגְיִלָה וְנִשְׂמַחָה בִישׁוּעָתוֹ.

רַחַח וְהַצִּלָּה וְשִׁמְחָה.

יִשְׁעִי ב. בֵּית יַעֲקֹב! לָכוּ וְנִלְכֶּה בְּאוֹר יִי!

שם לה. וַיְהִי אֱמוּנַת עֵתִיד; חֶסֶן יְשׁוּעָת — חֲכָמַת וְדַעַת.
יִרְאֵת יִי הִיא אוֹצְרוֹ.

שִׁיר הַתְּהִלָּה

בְּשִׁמְחָה תֵצֵאוּ — מֵאֲרֻצּוֹת גְּלוּתְכֶם. תִּנְבְּלוּן — תִּנְבְּאוּ לְאֲרֻצְכֶם. יִמְחָאוּ כָף — יִבְּיוּ
כָף אֵת כָּף בְּשִׁמְחָה לְקִרְבָּת בּוֹאֲכֶם. עָזִי וְזִמְרַת וְגו' — ה' הוּא עָזִי וְזִמְרָתִי. וּשְׂאֲבָתָם מִיָּם
וְגו' — גְּלוּמָה, וְשׁוֹעֲתָכֶם לֹא תִפְסַק בְּמִי מַעֲנֵן טוֹבֵשׁ. עֲלִילָתִיו — מַעֲשָׂיו. גֵאוֹת — גְּדוּלוֹת.
וְנִגְלָאוֹת. צַהֲלֵי — הִרִימִי קוֹל שִׁמְחָה.

בְּאוֹר ה' — בְּדַעַת ה'. וְהִנֵּה אֱמוּנַת עֵתִיד — עֵתִיד וְיָמֵי שְׁלוֹמְךָ תִּהְיֶינָה נֶאֱמָנוֹת וְקִסּוֹת.
חֶסֶן יְשׁוּעָת — חֲכָמַת וְדַעַת — הַחֲכָמָה וְהַדַּעַת תִּהְיֶינָה לְךָ לְאוֹצָר שָׁל יְשׁוּעוֹת. יִרְאֵת ה'

שְׂמוּאֵל א' יח.

וַיְהִי דָוִד לְכָל דַּרְכָּיו מִשְׁכִּיל, וַיִּי עֲמוֹ.

פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי, מִקָּרֵב לִי כִי בָרְבִים

דָּוִד עֲמָדִי.

שְׂמוּאֵל א' יח.

וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל שָׁאוּל: הִיוֹנָתָן יָמוּת, אֲשֶׁר

עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל? חָלִילָה! חִי

יְיָ, אִם יִפֹּל מִשְׁעֶרֶת רֹאשׁוֹ אֶרְצָה, כִּי עִם אֱלֹהִים

עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה; וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת יוֹנָתָן וְלֹא מָת.

וַיִּשְׁעִי לֹה וַיִּפְדּוּנִי יְיָ וַיִּשְׁבּוּן, וּבָאוּ צִיּוֹן בִּרְנָה, וְשִׁמְחַת עוֹלָם

עַל רֹאשָׁם; שָׁשׂוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁיִגּוּ; וְנָסוּ יְגוֹן וַאֲנָחָה.

וְהִתְאַוְּרָנִי לְמַחֲוֹל לִי, פֶּתַחַת שִׁנִּי

וְהִתְאַוְּרָנִי שִׁמְחָה.

דְּבָרִי בָנִי. וְלֹא אָבָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל בְּלָעָם וַיַּחֲפֹךְ

יְיָ אֱלֹהֶיךָ דָּה, אֶת הַקָּלָלָה, לְבִרְכָּה, כִּי אֶהְבֶּךָ

יְיָ אֱלֹהֶיךָ.

אֲזַ תְּשִׁמַּח בְּתוֹלָה בְּמַחֲוֹל, וּבַחֲרִים וּזְקֵנִים

יַחֲדוּ וְהִפְכֵתִי אֲבָלָם לְשִׁשׂוֹן, וְנַחֲמֵתִים

וְשִׁמְחֵתִים מִיּוֹנָם.

שִׁירָה הַדְּרָשָׁה

תְּהִינָה לָךְ לְאֻזָּר כָּל ט... מִשְׁכִּיל-מַצְלִיחַ. מִקָּרֵב לִי-מִן הַמַּלְחָמוֹת אֲשֶׁר הִצִּיעוּ לִי
הַצִּיל נַפְשִׁי בְּשָׁלוֹם. כִּי בָרְבִים-בְּרוֹב עִם. הָיוּ עֲמָדִי-נִלְחָמוּ בִּי. עִם אֱלֹהִים עָשָׂה
סִינֹם הַיּוֹם-יִוָּנָתָן עָשָׂה הַיּוֹם דְּבָרִים שֶׁהֵם לְמַעַלָּה מִכָּטָבֵעַ. וְהִתְאַוְּרָנִי שִׁמְחָה-הַגְּדוֹלָה
בְּאֻזָּר שֶׁל שִׁמְחָה.

שְׁלוֹם.

דְּשַׁע' נז. בּוֹרָא נִיב שְׁפָתַיִם; שְׁלוֹם, שְׁלוֹם לְרַחוּק
וּלְקָרוֹב — אָמַר יי, וּרְפָאֵתוּ.

דְּה' י' יב. וְרוּחַ לְבָשָׁה אֶת עַמְשֵׁי רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁים:
לָךְ — דְּוִיד, וְעַמְךָ — בֶּן יִשִּׁי שְׁלוֹם, שְׁלוֹם לָךְ וּשְׁלוֹם
לְעוֹזְרֶךָ, כִּי עוֹזְרֶךָ אֱלֹהֶיךָ! וַיִּקְבְּלֵם דְּוִיד וַיְתַנֵּם
בְּרֹאשֵׁי הַגְּדוּד.

שְׁמוּאֵל א' כה.

וְאִמְרָתָם: כֹּה לָחִי! וְאַתָּה שְׁלוֹם, וּבֵיתְךָ
שְׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר לָךְ שְׁלוֹם!

דְּתה' כט יי. עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יי יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם.

גְּמָחָה מְנִילָה לֹא.

אָמַר רַבִּי יוֹהָנָן: בְּכָל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְדֻלָּתוֹ
שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שָׁם אַתָּה מוֹצֵא עֲנֻתָנוֹתוֹ. דְּכָר
זֶה כְּתוּב בַּתּוֹרָה, וְשְׁנוּי בַּנְּבִיאִים, וּמִשְׁלֵשׁ בַּכְּתוּבִים. כְּתוּב
בַּתּוֹרָה: „כִּי יי אֶרְדִּיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים,
הָאֵל הַגָּדֹל, הַגָּבֹר וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר לֹא יֵשֵׁא פָנָיו וְלֹא יִקַּח

שִׁירָה חֲדָשָׁה

בּוֹרָא נִיב שְׁפָתַיִם — לְאַבְלֵי צִיּוֹן שֶׁחָיו בְּאֵלֵּימִים, ה' וַתֵּן לָהֶם דְּבוּר שְׁפָתַיִם, כִּי
בָחַב שִׁיחָם עַל אוֹיְבֵיהֶם. לְרַחוּק — לְיוֹשֵׁב בְּאַרְצוֹת הַנָּהָר, וּלְקָרוֹב — לְיוֹשֵׁב בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל.
וְרוּחַ לְבָשָׁה — בְּהוֹיֹת דְּדֹד בּוֹרַחַם כִּפְנֵי שְׂאִיל וְנִבְּאוֹ אֵלָיו אֲנָשִׁים מִבְּנֵי יְהוּדָה וּבְנֵימִין
נִיאָמַר אֵלֵיהֶם: תְּשַׁלֹּם בָּתָּמָּה אוֹ לְרֹמֹתַי! וַתַּחֲזֹק עֲמָשִׁי נִיאָמַר: עַמְךָ הִנֵּנִי בֶן יִשִּׁי,
לְשְׁלוֹם בָּאֵנִי וְאִמְרָתָם כֹּה לָחִי — בְּבִרְכָּה זֶה שְׁלַח דְּוִיד אֶת עֲבָדָיו לְבָרֵךְ אֶת נָבָל בְּבִרְכָּה
הַזֹּאת אֲנִיחֵנוּ מִכְּרִים אוֹתָךְ גַּם בְּשֵׁם ד'.

בְּכָל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא וְכו' — בְּכָל מָקוֹם בְּתִבְי תַּקְדֵּשׁ שֶׁיִּדְבַּר בְּגְדֻלָּתוֹ שָׁם
יְדַבֵּר גַּם בְּעֲנֻתוֹ, לְלַמֶּדֶךָ שֶׁעָקֵר גְּדֻלָּתוֹ הִיא עֲנֻתוֹ. שְׁנוּי — כְּתוּב שְׁנִית. מִשְׁלֵשׁ —

שְׁחַד, וּכְתִיב בְּתִרְהָ: "עֲשֵׂה מִשְׁפַּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה, וְאַהֲבֵה גֵר לְתֶת לּוֹ לֶחֶם וְשִׁמְלָה". שְׁנוֵי בְּנֵי־אִים — דְּכִתִּיב: "כִּי כֹה אָמַר יְהוָה וְנִשְׂא, שָׁכֵן עַד, וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ: מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשַׁכּוֹן. וְאֵת דִּבְא וּשְׁפַל רוּחַ, לְהַחְיֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחְיֹת לֵב גִּדְּבָאִים". מִשְׁלֵשׁ בְּכַתוּבִים — דְּכִתִּיב: "שִׁירוּ לֵאלֹהִים, וּמְרוּ שְׁמוֹ, סִלּוּ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת, בִּיָּה שְׁמוֹ, וְעֲלוּ לְפָנָיו"; וּכְתִיב בְּתִרְהָ: "אֲבִי יְתוֹמִים וְדִין אֲלֻמּוֹת, אֱלֹהִים בְּמַעֲוֵן קָדְשׁוֹ".

מ"א ח'. יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ בְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבֹתֵינוּ, אֵל יַעֲזָבֵנוּ וְאֵל יִשְׁעֵנוּ.

דברים ד'. וְאַתֶּם הִדְבַּקְתֶּם בְּיָי אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים בְּלִבְכֶם חַיִּים.

ישעיה נא. כִּי נָחַם יי צִיּוֹן, נָחַם כָּל חֲרַבְתִּיהָ, וַיִּשֶׂם מִדְבָּרָה בְּעֶדְן וְעֶרְבָתָהּ בְּגִן יי: שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ, תוֹדָה וְקוֹל וּמְרָה. ישעי' מבי' חפץ לַמַּעַן צִדְקוֹ, יִגְדִּיל תוֹרָה וַיֵּאדִיר.

תהלים קכח. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁר־י כָּל יִרְאֵי יי, הִחֲלֶה בְּדַרְכָּיו. יִנַּע בְּפִיךָ כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁר־י וּמִיב לָךְ! אֲשֶׁתֶּךָ בְּגִפֶּן פִּרְיָהּ בִּנְדָתִי בִּיתְךָ, בְּגִיף בְּשִׁתְּלֵי וַיְתִים, סָבִיב לְשִׁלְתְּנֶךָ. הִנֵּה, כִּי בֵן יִבְרָךְ גִּבֹּר יִרְאֵי יי! יִבְרָכֶךָ יי מִצִּיּוֹן, וְרָאָה בְּמוֹט יְרוּשָׁלַּיִם, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. וְרָאָה בָּנִים לְבְנֶיךָ, שְׂרָם עַל יִשְׂרָאֵל! עֲלִינוּ. ק"

שִׁירָה הַדְּשִׁיר

כָּתוּב שְׁלִישִׁית. וּכְתִיב בְּתִרְהָ — וּכְתוּב אַחֲרָיו שֶׁל פֶּסוּק זֶה. שָׁכֵן עַד — יוֹשֵׁב עַל בִּסְטָא לְעוֹלָם. וְאֵת דִּבְא — גַּם עִם הַנֶּעֱנֶה וְהַנֶּקֶע אֲשַׁכּוֹן. סִלּוּ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת — עֲשׂוּ סִסְלָה בְּמִדְבָּר לֵה, הַרֹכֵב עַל עַב קַל בְּדָרֶךְ שְׁעוֹשִׂים מִסְלָה לְסִלָּה. דִּין אֲלֻמּוֹת — שׁוֹפֵט מִשְׁפָּטִין.

סֵדֶר הַבְּדִלָּה.

נוטל הכוס בימינו, ועומד מול אור נר ההבדלה ואומר:

הִנֵּה, אֵל יִשׁוּעָתִי, אֲבֹטָח, וְלֹא אֶפְחָד; כִּי עָזִי
וְזִמְרַת יְהוָה יִי, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. וּשְׂאֵבֶתֶם מֵיָם בְּשִׁשּׁוֹן,
מִמַּעַיְנֵי הַיִּשׁוּעָה.

לִי הַיִּשׁוּעָה, עַד עֲמֹךְ בְּרַבְתָּךְ סִלָּה.
יִי צְבֹאוֹת עֲמָנִי, מְשׁוּבָה לָנוּ—אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה.
יִי צְבֹאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בְּךָ. יִי הוֹשִׁיעָה,
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנִי בְּיוֹם קִרְאָנוּ.
לַיְהוּדִים הַיִּתָּה אוֹרָה וְשִׁמְחָה, וְשִׁשּׁוֹן, וַיִּקֶּר. —
כֵּן תִּהְיֶה לָנוּ.

כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא, וּבָשֵׂם יִי אֶקְרָא.

על היין סברי מרגן ונבוכמי.

בְּרוּךְ אַתָּה יִי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.
עַל מִשְׁקִים אַחֲרֵים בְּרוּךְ אַתָּה יִי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁחָפַל לַהֲיִיָּה בְּךָ בְּרוּ.
עַל חֲבֻשִׁים בְּרוּךְ אַתָּה יִי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מִיְּנֵי בְּשָׂמִים.
עַל סֵגֶר בְּרוּךְ אַתָּה יִי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.
בְּרוּךְ אַתָּה יִי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל
בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, בֵּין אֹרֶךְ חַיִּים, בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה.
בְּרוּךְ אַתָּה יִי, הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל.

שִׁירַה חֲדָשָׁה

לַיְהוּדִים—אֲשֶׁר בְּמַלְכוּת פָּרַם בִּימֵי מַרְדֳּכַי וְאַחֲמֵר. כּוֹס יִשׁוּעוֹת—כּוֹס מִן

לְתוֹדָה עַל הַיִּשׁוּעוֹת.

המבדיל בין קדש לחול, חטאתינו הוא ימחול.
 ורענו ובספנו ירצה בחול, ובכוכבים בלילה.
 וזו פנה בצל תמר, אקרא לאל עלי גומר, אמר שומר, אתא בקר וגם לילה.
 ארקה בחר תבור, על חטאי עבור תעבור, כיום אחמול כי יעבר,
 ואשמחה בלילה.

ח לפה ענת מנחתי, מי יתן מנחתי, ונעתי באנחתי, אשחה בכל לילה.
 כולי כל ינטל, פתח לי שער חמטל, שראשי נמלא טל, קוצותי רסיסי לילה.
 ד עתר נזרא ואיום, אשוע תנה פדיום, בנשף בערב יום, באישון לילה.
 קראתיה יה הושיעני, ארח חיים תודיעני, מכלות תבצעני, מיום ועד לילה.
 טהר מנוח מעשי, פן יאמרו מכעסי, איה נא אלוה עמי, הנותן ומרות בלילה.
 ב חנו בדרך בחמר, סלח נא על קל וחמר, יום ליום יגיע אמר, ולילה ללילה.

המבדיל בין קדש לחול, חטאתינו הוא ימחול.

ורענו ובספנו ירצה בחול, ובכוכבים בלילה.

במוצאי יום מנוחה, המצא לעמך רוחה, שלח תשבי לנאנחה,
 וגם יגון ונאנחה. יאתה לך צורי, לקבץ עם מפורי, מיד גוי אכזרי,
 אשר ברה לי שוחדה. עת הודים תעורר אל, למלט עם אשר שואל,
 ראות טובה בבא גואל, לשם פזורה נדחה. קרא ישע לעם נדבה, אל
 דגול מרבבה, יהי השבוע חבא, לישועה ולרנחה. בת ציון השכולה,
 אשר היא חיים ועולה, מהרה תהיה בעולה, באם הבנים שמחה. מענינת
 אזי יובין, ופדוני יי עוד ישובין, ומי ישע ישאבין, והצרה נשכחה. נחה
 עמך באברחמן, יצפצפו עם לא אלמן, דבר יי אשר נאמן, בהקימה
 הבטחה. וירדים פלטי חרץ, נגינתם יפצחו במרץ, בלי צנחה וכלי פרץ,
 אין וצאת ואין צנחה. יהי חרדש הזה, בנבואת אבי חוזה, וישמע בבית
 זה, קול שישון וקול שמחה. חוק ימלא משאלותינו, אמיץ יעשה בקשתנו,
 והוא ישלח במעשה ידיו, ברכה והצלחה. במוצאי יום גילה, שמך
 נזרא עליה, שלח תשבי לעם סגלה, רוח שישון והנחה, קול צהלה ורנה,
 שפתנו אז תרננה, אנא יהוה הושיעה נא, אנא יהוה הצליחה נא.

בכל חדש מיום השביעי עד יום ארבעה עשר בו אם נראית הלכנה בזהרה מברכים ברכה זו.
הִלְלוּהָ, הִלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם, הִלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים.
הִלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו, הִלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו. הִלְלוּהוּ שָׁמֶשׁ
וְיָרֵחַ, הִלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר. הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם
אֲשֶׁר מֵעַד הַשָּׁמַיִם. יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ.
וַיַּעֲמִידֵם לְעַד דְּעוּלָם, חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר.

הריני מוכן ומזומן לקום המצוה לקדוש הלכנה, לשם יחוד קודשא
ברוך הוא ושכנותה על ידי ההוא טמיר ונגעלם בשם כל ישראל.

סנהדרין מב.

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר בְּמֵאמְרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים, וּבְרוּחַ
פִּי—כָּל צְבָאָם. חֵק וְזִמָּן נָתַן לָהֶם
שֶׁלֹּא יִשְׁנוּ אֶת תַּפְקִידָם. שֵׁשׁ יָמִים
וּשְ�מֵחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם, — פּוֹעֵל
אַמֶּת, שֶׁפָּעֲלָתוֹ אַמֶּת. וְלִלְבָנָה אָמַר:
שֵׁת־חֲדָשׁ, — עֲטָרַת תַּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי
בְטֵן, שֶׁהֵם עֲתִידִים לַהֲתַחֲדֵשׁ בְּמוֹתָהּ,

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שְׁחָקִים—שָׁמַיִם. נָתַן לָהֶם—לְצִבָּא הַשָּׁמַיִם. תַּפְקִידָם—פְּקֻדָּתָם, שֶׁנִּפְקְדוּ לְהַאֲדִיר
כָּל אֶחָד בְּזִמָּנוֹ. שֵׁשׁ יָמִים וּשְׁמֵחִים—צְבָא הַשָּׁמַיִם מִמְּלֵאכֵי רְצוֹן בּוֹרֵאם שְׂהוּא פּוֹעֵל שֶׁפָּעֲלָתוֹ
בְּנֶמֶת בְּשִׂמְחָה רַבָּה. שֵׁת־חֲדָשׁ—שְׁתוּפִיעַ בְּכָל חֲדָשׁ. לַעֲמוּסֵי בְטֵן—לְיִשְׂרָאֵל הַנִּשְׁוֹאִים
בְּחֵיק ה' מִבְטֵן אִמָּם, הִיא אוֹת שָׁנָם וּמִיָּהֶם וַתִּחַדְּשׁוּ בָרָכָם. בְּמוֹתָהּ—בְּמִוֶּה, בְּלִבָּנָהּ

וּלְפֶאֶר לְיוֹצְרֵם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְחַדֵּשׁ חֳדָשִׁים.

שֶׁלשׁ פְּעָמִים, בְּרוּךְ יוֹצֵרְךָ, בְּרוּךְ עוֹשֶׂךָ,

בְּרוּךְ קוֹנֵךְ, בְּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ!

ורוקד ג"פ ואומר ג"פ.

בְּשֵׁם שְׁאֵנִי רוֹקֵד בְּנִגְדְּךָ וְאֵינִי יָכוֹל לִנְנוּעַ בְּךָ.
בְּךָ לֹא יוֹכְלוּ כָּל אוֹיְבֵי לִנְנוּעַ בִּי לָרָעָה.

ג"פ תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתְךָ וּפֶחַד בְּגִדְךָ זְרוּעֶךָ
יְדֵמוּ בְּאָבֶן.

ג"פ בְּאָבֶן יְדֵמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדְךָ וּפֶחַד אֵימָתְךָ עֲלֵיהֶם תִּפֹּל.
ג"פ דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם.

וַיֹּאמֶר לְחִבְרוֹ ג"פ שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם;

נִחְבְּרוּ מְשִׁיב ג"פ עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם!

שִׁירָה חֲדָשָׁה

עֲשֹׂה--הַעֲשֵׂה אוֹתָךְ לְבִנְךָ. רוֹקֵד בְּנִגְדְּךָ--בְּלוֹמַר, אִם נִם אֶרְקֵד וְאֶתְרוֹסִם
בְּנִגְדְּךָ, לְבִנְךָ, לֹא אוֹכֵל לִנְנוּעַ בְּךָ, בְּךָ וכו'. דָּוִד מֶלֶךְ וּגו'--בְּמִסְכַּת "רֹאשׁ הַשָּׁנָה" (כ"ה)
וְסִפְרָה בִּי רִבִּי שְׁלַח אֶת ר' חַיָּא לְמָקוֹם אֶחָד לְעֵין בִּלְבָנָה וּלְבִדְשָׁה (בִּי זָרָה הָיָה רִבִּי
לְבִדְשָׁה בְּמָקוֹמוֹ מִפְּנֵי גִזְבַּת הַמַּלְכוּת). וְלִמְעַן יֵדַע בִּי מֵלֵךְ מִשְׁלַחְתּוֹ, צִוְּחוּ בִּי לְשִׁלּוֹחַ לוֹ
סָמֶן זֶה: דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם, לֹאמַר: בִּי שְׁהוּא מְזַרְעוֹ שֶׁל דָּוִד חַיָּה יִתְּנָה עַל
אִשָּׁה שׁוֹנָאָיו נִם יוֹכֵל לָהֶם, וּבְחַיּוֹת שְׁבִמְלִים, דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם" חַיִּי לְסָמֶן טוֹב
לְבִבִּי, עַל כֵּן יֹאמֶר, "בְּקִדּוּשׁ לְבִנְךָ": סָמֶן טוֹב יִהְיֶה גַם לָנוּ, וְעַל כֵּן יֹאמֶר הַמְּקַדֵּשׁ:
"שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם", נִחְבְּרוּ מְשִׁיבּוֹ: עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם!" שָׁמַן קֹדֶם רִבִּי פִנְי שְׁלִיחוֹ שֶׁל ר' חַיָּא
וְכֵן עֲנָהוּ הַשָּׁלִיחַ וּבְלִפִּי אוֹיְבֵי רִבִּי יֹאמֶר: "בְּשֵׁם שְׁאֵנִי רוֹקֵד וְכו' תִּפֹּל עֲלֵיהֶם" וּגו'.
וּבְשָׁנָאָה בִּי אֶת ר' חַיָּא מְכַחֵץ שֶׁב בְּשִׁלּוֹם--אָמַר בְּלִשׁוֹן בֶּעַל "שִׁיר הַשִּׁירִים" כּוֹל הַדְּרִי וּגו'.

ג"פ סִמֶּן טוֹב וּמִזֶּל טוֹב יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

ש"ה"ש ב קוֹל דודי הִנֵּה זֶה בָּא, מְדַלֵּג עַל הַהָרִים, מְקַפֵּץ
עַל הַגְּבָעוֹת.

ש"ס דוֹמָה דודי לְצִבִּי אוֹ לְעֶפְרַיִם הָאֵילִים. הִנֵּה זֶה
עוֹמֵד אַחֲרֵי כְּתֻלָּנוּ, מְשַׁנֵּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת, מִצִּיץ מִן
הַחֲרָבִים.

תהלים קכ"א שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים, מֵאֵן יִבֹּא עֲזָרִי. עֲזָרִי מֵעַם
יְיָ, עֲשֵׂה שְׂמִיךְ וְאַרְצִי. אֵל יִתֵּן לַמּוֹט רִנָּה, אֵל יִנּוּם שִׁמְרָה. הִנֵּה לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. יְיָ שִׁמְרָה, יְיָ צִלֵּה עַל יַד יְמִינֶךָ. יוֹמָם
הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה, וְיָרֵחַ בַּלְיִלָה. יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל דָּע, יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ.
יְיָ יִשְׁמַר צִאֲתֶךָ וּבֹאֶיךָ, מַעֲתֶה וְעַד עוֹלָם.

תהלים קכ"ב הַלְלוּיָהּ, הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרִקִּיעַ עֻזּוֹ. הִלְלוּהוּ בַּבְּבוֹרָתִי,
הִלְלוּהוּ בְּרֵב גִּדְּדֹו. הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ בַּנֶּבֶל וּבְנֹזֶר. הִלְלוּהוּ
בַּתֶּף וּמַחֹל, הִלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעִנְבִּי. הִלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי שְׁמַע, הִלְלוּהוּ
בַּצִּלְצְלֵי תְרוּעָה. כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּתְחַלֵּל יְיָ, הַלְלוּיָהּ.

סנהדרין מב. תֵּנָּה רַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל: אֱלֹמֵלִי לֹא זָכוּ
יִשְׂרָאֵל אֶלָּא לְהַקְבִּיר פָּנָיו אֲבִיהֶם שֶׁבְּשָׁמַיִם פָּעַם
אַחַת בַּחֲדָשׁ — דָּיִם. אָמַר אֲבִי: הֲלָכָה צְרִיד.
לְמִימָרָא מַעְמָד.

שִׁירָה הַדָּשָׁה

תֵּנָּה רַבִּי רַבִּי — שָׁנָה (לְמַד) אֶחָד הַתַּלְמִידִים טָבִית מִדְּרָשׁוֹ שֶׁל ר' יִשְׁמַעֵאל.
אֱלֹמֵלִי לֹא זָכוּ — לוֹ הַצְּלוּחִי. לְחַקְבִּיל — לְקַבֵּל. הֲלָכָה צְרִיד לְמִימָרָא מַעְמָד — לָבוֹ

שה"ש ה.

מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על וודה?
 יהי רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי,
 למלא את פנימת הלבנה, ולא יהיה בה שום מעומ,
 ויהי אור הלבנה כאור החמה, וכאור שבעת ימי
 בראשית, כמו שהייתה קודם מעומה, שנאמר: "את
 שני המארת הגדלים". ויתקיים בנו מקרא שכתוב:
 "ובקשו את יי אלהיהם ואת דויד מלכם". אמן!

הושע נב.

תהלים כו.

למנצח בנגינת מזמור שיר. אלהים יתנו ויברכנו,
 יאר פניו אתנו סלה. לדעת בארץ דרכך, בכל גוים
 ישועתך. יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם. ישמחו
 וירננו קאמים, כי תשפט עמים מישר, ולאמים בארץ
 תנחם סלה. יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם. ארץ
 נתנה וכולה, יברכנו אלהים אלהינו. יברכנו אלהים
 וייראו אתו כל אפסי ארץ. ק"

שיר הדרשה

צריך אדם לומר ברפת קדוש לבנה כשהוא עומד. מי זאת ונה—הבנה על הלבנה
 המתרפקת על האדמה. פנימת—חצר אור. קודם מעומה—לפי הקבלה בתחלת בראשיתה
 הנה אורה כאור השמש ואחר כך נתמעשה.

מזמור—תקנו שיר תודה על ברפת השנה. יאר פניו אתנו—קלומר, נשח חסדו
 אלינו ושל ידי זה ידעו כל "עמי הארץ דרכך" שאתה מטיב לטובים, "וידוך (וברכוך)
 עמים כלם. כי תשפט עמים מישור—כשתשפט במשפט ישר כל העמים, וכלאמים
 שבארץ תנחם (תנחם) אותם לשלם להם ללא לאיש במפעלו. יודוך עמים כלם—על
 אשר "ארץ נתנה וכולה", וייראו אותו כל אפסי (קצוני) ארץ—בראותם שנוטיב לטוב
 ויבע לרעים.

תַּפְּלָה קוֹדֶם נְטִילַת לֻלָב.

יְהי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי יִצְחָק, בְּפָרִי עֵץ הָדָר וּכְפֹת
תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עֲבוֹת וְעַרְבֵי נָחַל, אוֹתִיּוֹת שִׁמְךָ הַמְּיוֹחֵד תִּקְרַב אֶחָד אֶל
אֶחָד וְהָיוּ לְאַחֲרִים בְּגִדֵי, וְלִידַע אֵיךְ שִׁמְךָ נִקְרָא עָלַי וַיֵּדְאוּ מִנִּשְׁתֹּת אֵלַי,
וּבְנִשְׁנוּעֵי אוֹתָם תִּשְׁפִּיעַ שְׁפַע בְּרָכוֹת מִדַּעַת עֲדִיּוֹן לָנוּה אֶפְרַיִם לְמִכּוֹן בֵּית
אֱלֹהֵינוּ, וְתִהְיֶה חֲשׂוֹבָה לְפָנֶיךָ מַצּוֹת אֶרֶבָּעָה מִיָּנִים אֶלּוּ, בְּאֶלּוּ קִנְמָתֶךָ בְּכָל
פְּרָטוֹתֶיךָ וְשִׁדְּשִׁידֶה וְתִרְוִיג מַצּוֹת הַתְּלוּיִם בָּהֶם, כִּי בִנְתִי לִיחֹד שֵׁם יי
בִּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלֵים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן. בְּרוּךְ יי לַעֲוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת לֻלָב.
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁחֲחִינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִנֵּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה.

סֵדֶר הַלֵּל

לְרֹאשֵׁי חֲדָשִׁים, לַחֲנֻכָּה וּלְשִׁלֹּשׁ רְגָלִים.

סִתְחִילִים מִמֶּה טוֹבוֹ וּמִתְפַּלְלִים עַל הַסֵּדֶר עַד אֲחֵר, "שְׁמוֹנֶה עָשָׂר" וְאַחֵר כִּף אוֹמְרִים הַלֵּל.
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְקַרֹּא
אֶת "הַהֲלֵל".

הַלְלוּהָ! הַלְלוּ, עַבְדֵי יי, הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי.
יְהי שֵׁם יי מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
מִמְזֶרְחַ שְׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ, מִהַלֵּל שֵׁם יי.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַלֵּל—הַמְזֻמָּרִים הַלְלוּ תִּקְוָאִים בְּשֵׁם "הַלֵּל" הַיֵּשׁוּר בַּמִּקְדָּשׁ.
מִהַלֵּל שֵׁם ה'—יְהי סִהְלֵל שְׁמוֹ. גוֹיִם—גֵּאִים.

מִמְזִרְחַ שֶׁשֶׁשׁ עַד מְבוֹאוֹ, מִהֶלֶל שֵׁם יי.
 רָם עַל כָּל גּוֹיִם יי, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ
 מִי בְּי אֱלֹהֵינוּ? הַמְּבִיחִי לְשִׁבְתָּ.
 הַמְּשִׁילִי לְרֹאוֹת, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
 מְקִימִי מַעַרְךָ דָּל, מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן.
 לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים, עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ.
 מוֹשִׁיבִי עֵקֶרֶת הַבֵּית אִם הַבָּנִים שְׂמִיחָה. הִלְלוּיָהּ!

שם קיד.

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב — מַעַם לַעֲזוֹ.
 הִיָּתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל — מִמְּשֻׁלוֹתָיו.
 הֵיִם רָאָה וַיִּנֵּם, הִירְדֵּן — יִסָּב לְאַחֹר.
 הַהָרִים — רָקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבָעוֹת — כְּבָנֵי צֶאֱן.
 — מַה לָּךְ הֵיִם בִּי תָנוּם? הִירְדֵּן — תִּסָּב לְאַחֹר?
 הַהָרִים — תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים? גְּבָעוֹת — כְּבָנֵי צֶאֱן?
 — מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
 הַהֶפְכִי הַצּוֹר אֲנִים מִיָּם, חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנו מִיָּם.

שִׁירָה תְּדָשָׁה

מִהֶלֶל שֵׁם ה' — יְהִי מִהֶלֶל שְׁמוֹ. גּוֹלָם — גֵּאִים. הַמְּבִיחִי לְשִׁבְתָּ — הוּא יוֹשֵׁב בְּנִכְבְּהִי מְרוֹמִים
 וּבְכָרָ זֹאת "מְשִׁילִי לְרֹאוֹת" — הוּא רוֹאֶה בְּשֶׁפֶל, מְשַׁנֵּחַ עַל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ, (הַמְּבִיחִי), "מְשִׁילִי"
 הַיּוֹד נֹסֶפֶת וְכֵן "מְקִימִי" "לְהוֹשִׁיבִי". מֵאֲשַׁפּוֹת — מִמְּקוֹם רָפָשׁ וְאֲשַׁפָּה. נְדִיבִים — שְׂרִים מוֹשִׁיבֵי
 עֵקֶרֶת הַבֵּית — הוּא מוֹשִׁיב אֶת הַעֲמֻקָּה שֶׁבַּבֵּית כְּמוֹ חֲנָה בְּבֵית אֶלְקָנָה לֹאם שְׂמִיחָה כְּבִנְיָה.
 מַעַם לַעֲזוֹ — מַעַם זָר, אִזְ הִיָּתָה יְהוּדָה לְדַבֵּר קְרוֹשׁ לַה' וַיִּשְׂרָאֵל הָיָה מְשֻׁלָּתוֹ.
 הֵיִם רָאָה — אֶת יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתוֹ "וַיִּנֵּם", כְּלוּמָר, נִכְקַע, "וַיִּהְיֶה" — בְּרֹאוֹתוֹ — נִסְגוּ לְאַחֹר
 לַתֵּת בְּרַךְ לְיִשְׂרָאֵל. הַהָרִים — מַה לָּכֶם הַהָרִים. גְּבָעוֹת — מַה לָּכֶן גְּבָעוֹת שֶׁתִּרְקְדֶנָּה.
 מִלִּפְנֵי אֲדוֹן — תְּשׁוּבָה כָּל זֹאת הִיא מִלִּפְנֵי הָאֲדוֹן בּוֹרָא הָאָרֶץ. הַהֶפְכִי וְגו' — הַהוֹפֵךְ אֶת
 הַצּוֹר לְאִנִּים מִיָּם. חֲלָמִישׁ — מִיָּן אֲכֵן קָשָׁה.

שם קמו. בריח ובחור"ם פסח ובשני ימים האחרונים של פסח אין אומרים זה
לא לנו, יי, לא לנו, כי לשמך תן קבור.

על חסדך על אמתך.

למה יאמרו חגונים:
ואלהינו בשמים,
עצביהם — כסף וזהב
פה להם ולא ידברו,
אוננים להם ולא ישמעו,
ידיהם ולא ימישון,
איה נא אלהיהם?
כל אשר חפץ עשה,
מעשה ידי אדם.
עינים להם ולא יראו,
אף להם ולא ירחונו,
רגליהם ולא יחלכו.

לא יחגו בגרוגס.

במוהם יהיו עשיהם,
ישראל! בטה ביי,
בית אהרן! בטחו ביי,
יִרְאִי, יי! בטחו ביי,
עזרם ומגנם הוא.
עזרם ומגנם הוא.
עזרם ומגנם הוא. ע"כ

יי זכרנו — יברך.

יברך את בית ישראל, יברך את בית אהרן,
יברך יִרְאִי יי,
יִסַּף יי עליכם,
הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים
עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם.

שירה חדשה

לא לנו — הושיענו לא בשבילנו אלא בשביל כבוד שמך ובשביל חסדך ואמתך.
עצביהם — אלהיהם של השואלים אותנו איה "אלהיהם". ידיהם ולא ימישון — יבנים להם
ולא ימשישו בקו. לא יחגו — לא יוציאו קול. במוהם — כמו שהם הכל ותהי. ישראל
בטוח בך — חננצם אומר: ישראל בטח בך. ותפסקה עונת: עזרם ומגנם הוא (כן שאת.
ה' זכרנו — שזכר אותנו תמיד יברך את בית ישראל. כה היו סתפקלים ספקרי

בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְי. עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
 הַשָּׁמַיִם — שָׁמַיִם לַיְי, וְהָאָרֶץ נָתַן לְבָנִי אָדָם,
 לֹא הִמָּתִים יִהְלָלוּ יְהוָה. וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוֹמָה,
 וַאֲנַחְנוּ נִבְרַךְ יְהוָה, מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם,
 הַלְלוּיָהּ.

שם קטו. בר"ח ובחזה"ס פסח ובשני ימים האחרונים של פסח אין אומרים זה.

אָהֲבָתִי, כִּי יִשְׁמַע יי, אֶת קוֹלִי, תַּחֲנוּנֵי.
 כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי, וּבְנִי אֶקְרָא.
 אֶפְפוּנִי חֲבִלֵי מוֹת, וּמַצְרֵי שְׁאוֹל מַצְאוּנִי,
 צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא.

וּבִשְׁם יי אֶקְרָא: אָנָּה יי, מַלְטָה נַפְשִׁי —
 חֲנוּן יי וְצַדִּיק, וְאַלֹהֵינוּ מֵרַחֵם.
 שֹׁמֵר פִּתְּאִים יי, דְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ.
 שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי, כִּי חֲלָצָתָהּ נַפְשִׁי מִמוֹת.
 אֶת עֵינֵי מִן דְּמָעָה, אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי.

שִׁיר הַדָּשָׁה

הַמִּקְדָּשׁ, וְהַכֹּהֲנִים מְשֻׁבָּחִים: יוֹסֵף ה' עֲלֵיכֶם וְגו'. עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ — וּבִפְסוּק הַשְּׁנִי יוֹסִיף:
 הַשָּׁמַיִם שֶׁהָיָה מִשְׁכַּן לַה', וְהָאָרֶץ שֶׁנָּתַן לְבָנִי אָדָם לְשִׁבְתָּ לַה', בּוֹרֵאם תִּתֵּנוּ בְּרוּכִים.
 יוֹרְדֵי דוֹמָה — יוֹרְדֵי שְׁאוֹלָה.

אָהֲבָתִי — אָהֲבָתִי אֶת ה', כִּי יִשְׁמַע קוֹלִי וְתַחֲנוּנִי וְהוּא שִׁיר שֶׁנֶּאֱמַר מִפִּי אִישׁ
 גּוֹשֵׁעַ מִצָּרָה גְּדוֹלָה. וּבְנִי אֶקְרָא — עַל כֵּן כָּל יָמֵי חַיֵּי אֶקְרָא אֵלָיו. אֶפְפוּנִי חֲבִלֵי מוֹת —
 בְּשָׁעָה שֶׁבְּכַוְנִי יִסּוּרֵי מוֹת. וּמַצְרֵי — וּמִצְרוּת. חֲנוּן ה' וְגו' — בְּשִׁיר הַפְּסוּקִים מִדֶּחִי
 חֲנוּן וְצַדִּיק וְרַחֲמֵי. פִּתְּאִים — שְׂאִיִּם יוֹדְעִים לְהַשְׁמֵר. דְּלוֹתִי — נִדְרֵי וְנִחְלֵי. יְהוֹשִׁיעַ —
 יוֹשִׁיעַ. לְמִנוּחֶיכִי — לְמִנוּחַתְךָ. עֲלֵיכִי — עֲלֶיךָ. חֲלָצָתָהּ — חֲלָצָתִי. מִמוֹת — מִנְּפִילָה.

אֶת־הַלֵּךְ לִפְנֵי יי, בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים.
 הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד.
 אֲנִי אֲמַרְתִּי בַּחֲפוּי: כָּל הָאָדָם כֹּזֵב. עַכְשָׁנָה
 מִחֲלִים קוּי, מִדָּה אֲשׁוּב לַיי, כָּל תַּנְמוּלוֹהִי עָלַי?
 כּוֹס יִשׁוּעוֹת אִשָּׁא, וּבִשְׁם יי אֶקְרָא.
 נִדְרֵי לַיי אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ.
 יִקָּר בְּעֵינֵי יי, הַמּוֹתָה לַחֲסִידֵיו.
 אָנֹה יי כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ, אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמָתְךָ.
 פֶּתַחַת לְמוֹסְרִי, פֶּתַחַת לְמוֹסְרִי.
 לֵךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה, וּבִשְׁם יי אֶקְרָא.
 נִדְרֵי לַיי אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ.
 בַּחֲצֵרוֹת בֵּית יי, בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַיִם.
 הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּיָהּ.
 הַלְלוּ אֶת יי כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִיִּם.
 כִּי נָבֵר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ, וְאַמֶּת יי לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ!

שִׁיר הַדָּשָׁה

הָאֲמַנְתִּי—מֵאֲמִין אֲנִי ב'ה' כִּי אֲבָר לִפְנֵי וְאֶתְפַּלֵּל. אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד—עַכְשָׁנָה
 נֶעֱנִיתִי מְאֹד, וְכִבֵּר הִנֵּיכָה הַעֵת לְחַנּוּנָהּ. בַּחֲפוּי—בְּשַׁעַת הַהִלָּה וְהַצָּדָה שֶׁבָּאוּ עָלַי חֲשִׁבְתִּי
 בְּלִבִּי, כִּי אֵד לִשְׂוֹא בְּרָאָת אֵת הָאָדָם כִּי לֹא תוֹשִׁיעַ אוֹתוֹ בְּצָרָתוֹ.
 מִדָּה אֲשׁוּב וְגו'—בְּמִדָּה אֲשׁוּב תּוֹדָת לֹא עַל כָּל תַּנְמוּלוֹתֵי וְטוֹבוֹתַי שֶׁעָשָׂה לִי. כּוֹס
 יִשׁוּעוֹת—כּוֹס יַיִן לְתוֹדָה עַל הַיִּשׁוּעוֹת. נִגְדָה—לְנִגְדָה. יִקָּר בְּעֵינֵי וְגו'—קִשָּׁה בְּעֵינֵי
 לְהַמִּית חֲסִידָיו וְעַל בֶּן חֲצִילֵי מִמֶּנּוּ. פֶּתַחַת לְמוֹסְרִי—מִי יָתֵן וּפֶתַחַת אֶת מוֹסְרוֹת
 סִלְחִי לְחַקִּימִי מִמִּשְׁתִּי בְּאֲשֶׁר הִצַּלְתִּי מִמֶּנּוּ, (שֶׁעַל אֹדוֹת זֹאת יִבָּר בְּסֶפֶר הַקְּוֹדֶשׁ)
 וְאִזְ אֲזַבַּח לֵךְ זֶבַח תּוֹדָה וְכו', בְּתוֹכִי—בְּתוֹכִי. הָאֲמִיִּם—הָאֲמִיִּם. נָבֵר—עָצֵם וְנָבֵל.

חתלים קיח.

הִזְדוּ לִי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ!
 יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ!
 יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֶהְרֹן, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ!
 יֹאמְרוּ נָא יְרֵאֵי יי, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ!

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בַּמֶּרְחֵב — יְהוָה.
 יי לִי, לֹא אִירָא, מֶה יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם!
 יי לִי בַּעֲזָרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשֹׁנְאֵי.
 טוֹב לַחֲסוֹת בְּיי, מִבְּטָח בְּאָדָם.
 טוֹב לַחֲסוֹת בְּיי, מִבְּטָח בַּנְּדִיבִים.
 כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילִם.
 סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילִם.
 סָבְבוּנִי כְּדַבּוּרִים, דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים,
 בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילִם.
 דָּחָה דְחִיתֵנִי לְנֶפֶל, וַיִּי עֲזָרֵנִי.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הִזְדוּ לִי כִּי טוֹב — זֶה אֲמַר הַמַּנְצֵחַ וְהַמְקַהֵל עִם הָעָם עֲנֵנוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, וְכֵן
 שָׁאֵר הַתְּרוּמִים וְשִׁיר זֶה ("הִזְדוּ" וּמִן הַמִּצַּר") הוֹשֵׁר בְּמִקְדָּשׁ עַל גִּזְלוֹת בְּמִלְחָמָה.
 הַמִּצַּר — הַלֶּחֶץ וְהַמִּצּוֹק. עֲנֵנִי וְגו' — וְהוּא עֲנֵנִי וְהַעֲמִידֵנִי בַּמֶּרְחֵב גְּדוֹל. בַּעֲזָרִי —
 עֲזָרָתִי. אֶרְאֶה בְּשֹׁנְאֵי — אֶרְאֶה נִקְמָה בָּהֶם. בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילִם — בְּחַ' בְּשִׁתִּי כִּי
 אֲכַרְתִּים. סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי — בְּלוֹמַר, סָבְבוּ מִכָּל צֶדֶד. דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים — הַתְּלַחֲבוּ
 וְהַתְּלַקְחוּ כְּאֵשׁ בְּקוֹצִים. דָּחָה דְחִיתֵנִי — אֶתָּה הַאוֹיֵב דְחִיתֵנִי וְהַרְפֵּטֵנִי לְנֶפֶל.

עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.

קוֹל רְנָה וִישׁוּעָה בְּאַהֲלֵי צְדִיקִים, יָמִין יי עֲשֵׂה חֵיל.

יָמִין יי רוֹמְמָה, יָמִין יי עֲשֵׂה חֵיל.

לֹא אֲמוֹת כִּי אֲחִיה, וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה.

יִסּוֹר יִסְרְנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי.

פָּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צֶדֶק, אָבֹא בָם אוֹדֶה יְהוָה.

זֶה הַשָּׁעַר לִי, צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ.

אוֹדֶךָ כִּי עָנִיתָנִי, וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.

אוֹדֶךָ כִּי עָנִיתָנִי, וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.

אֲבֹן מָאֶסוּ הַבּוֹנִים, הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה.

אֲבֹן מָאֶסוּ הַבּוֹנִים, הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה.

מֵאֵת יי הָיְתָה זֹאת, הוּא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.

מֵאֵת יי הָיְתָה זֹאת, הוּא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יי, נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ.

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יי, נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְזִמְרַת-וְזִמְרָתִי. רוֹמְמָה-רָמָה. יִסּוֹר יִסְרְנִי-בִּיסוּרִים. פָּתְחוּ לִי-אֶל הַשְּׁעָרִים וְאִמְר. שַׁעְרֵי צֶדֶק-שַׁעְרֵי מִשְׁפַּח הַצֶּדֶק. וְהַשְּׁעָרִים מְשִׁיבִים: זֶה הַשָּׁעַר, וְהַנִּכְנָס אוֹמֵר אוֹדֶךָ. אֲבֹן מָאֶסוּ הַבּוֹנִים-לְשִׁמְחָה בְּבִגְדֵי הַנֶּחַשׁ עִתָּה הַיּוֹנָקָה לְרֹאשׁ פִּנָּה, שֶׁשֶּׁם נְחוּמָנוֹת הַבָּבִלִּיִּם חִיּוֹת הַזִּקּוֹת וְיִשׁוּעַת וּמִשְׁלָל הוּא עַל הַרְמֵת שְׁפָלִים לְגִדְלָה. הוּא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ-אֲנַחְנוּ לֹא גִבַע אֵיךְ נִכְלָנוּ לְנִפְּוֹר עַל אוֹיְבֵינוּ עוֹ, אֵלֶּה מֵאֵת ה' הָיְתָה הַתְּשׁוּעָה.

אָנא, יי, הוֹשִׁיעָה נָא!

אָנא, יי, הוֹשִׁיעָה נָא!

אָנא, יי, הַצְלִיחָה נָא!

אָנא, יי, הַצְלִיחָה נָא!

בְּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יי! בִּרְכוּכֵיכֶם מִבֵּית יי.

בְּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יי! בִּרְכוּכֵיכֶם מִבֵּית יי.

אֵל יי וַיָּאֵר לָנוּ;

אָמְרוּ חֲגַ בַּעֲבֹתֵיכֶם, עַד קְרָנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֵל יי וַיָּאֵר לָנוּ;

אָמְרוּ חֲגַ בַּעֲבֹתֵיכֶם, עַד קְרָנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ, אֵלֵהי אֲרוֹמְמֶךָ.

אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ, אֵלֵהי אֲרוֹמְמֶךָ.

הוֹדוּ לַיי, כִּי טוֹב, כִּי לַעֲוִלָם חֲסְדּוֹ.

הוֹדוּ לַיי, כִּי טוֹב, כִּי לַעֲוִלָם חֲסְדּוֹ!

שִׁירָה תְּכַשֶּׁה

אָנא ה' הוֹשִׁיעָה נָא—זוּ הִיא תְּקַרְיָאָה שֶׁמִּקְרָאוּ בַּמִּלְחָמָה לָהּ.

בְּרוּךְ הָבָא—בְּרִכָּה זוֹ קִדְּמוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֶת הַבָּאִים לְמִקְדָּשׁ. אֵל ה' וַיָּאֵר

לָנוּ—זוֹהִי תְּשׁוּבַת הַבָּאִים: ה' הֵאִיר פָּנָיו אֵלֵינוּ אַחֵר כִּד אֲמָרוּ הַכֹּהֲנִים: אָמְרוּ קְרָנוֹת הַסֵּג

אֵל קְרָנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְהָבָא אֲמַר: "אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ" וְאַחֵר כִּד אָמְרוּ כָּלֶם: הוֹדוּ לָהּ.

יִהְיֶה לְלוֹד יְיָ אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשֵׂיךָ; וְחִסְדֶּיךָ צְדִיקִים
עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּכֶם בְּרָנָה יוֹדוּ, וַיְבָרְכוּ,
וַיִּשְׁבְּחוּ, וַיִּפְאֲרוּ, וַיִּשְׁוֹדְרוּ, וַיְרוֹמְמוּ, וַיַּעֲרִצוּ, וַיִּקְדִּישׁוּ, וַיְמַלִּיכוּ
אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תָמִיד; כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת, וְלִשְׁמֹךְ נָאֶה
לֵאמֹר, כִּי מַעֲשֶׂיךָ וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשֻׁבָּחוֹת.

גש נהגין לומר בראש חדש אחר הלל פסוק זה, וטוב לארבינות ימים.
ואברהם זקן בא בימים, ויי ברוך את אברהם בכל.
זאמר: זכירה ישמרגו ויתגו, כן יחי רצון מלפניך, אלהים חיים ומלך עולם אשר
בניך נפש כל חי אמין. כל זה יאמר ג' פעמים.
בר"ה וביום טוב ובחול"מ אומר חסון ק"ש. ובתענית חצי קדיש וקורין, ואחר
קריית ח"ק, אשרי ובלציג, וא"א למנצח, ח"ק, וחולצין מתפללין ומתפללים מוסף.

מוסף לראש חדש.

כִּי שֵׁם יְיָ אֱקָרָא, תָּבו גְּדֹל לֵאלֹהֵינוּ.
אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַעֲד תְּהַלְלֶךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת,
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַגֵּן אֲבֹרָהִם.
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.
בְּקִץ מוֹרֵיר הַטָּל. בחורף משיב הרוח ומוריר חגש.

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְרַבֵּם אֱמוּנָתוֹ

שיר החדש

מעשיך—ברואיך. ויעריצו—ויבדוך ביראה. נאה—יפה ונאה.

לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כִמּוֹד בַּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמָה לָךְ, מֶלֶךְ
מִמִּית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה
וְנִצָּאֵן אֶתָּה לְחַיִּיּוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַחֲיֵה הַמֵּתִים.

בַּחֲזוֹת חֲשׁ"ן אוֹמְרִים כֹּאן קְדוּשָׁה.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה.
כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקְדוֹשׁ.

רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לַעֲמֹד גִּתָּהּ, וּמִן
כַּפָּרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶם. בְּהִיוֹתֶם
מִקְרִיבִים לַפָּנִיךָ, וּבְחֵי רָצוֹן וְיִשְׁעֵי
חַטָּאת לִבְכּוֹר בַּעֲדָם; וּכְרוֹן לְכֻלָּם
יִהְיוּ, וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא.
מִזִּבְחַ חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן תִּכֵּן וְעוֹלֹת

קְדָשָׁה.

כֶּתֶר יִתֵּנוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם עֲמֹד
יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטֶּה, יַחַד כָּלָם קְדָשָׁה לָךְ יִשְׁלָשׁוּ, בְּדָבָר
הָאֲמוּר עַל יַד נִבְיָאָד: וְקִרְאָה אֵל זֶה וְאָמַר:
קו"ח קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת! מְלֵא כָל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ.
חוֹן לְעַמָּתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: קו"ח בְּרוּךְ בְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

חוֹן וּבְדִבְרֵי קְדָשָׁה בְּתוֹב לֵאמֹר: קו"ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ
צִיּוֹן — לְדֹר וָדֹר הַלְלוּנָהּ! אַתָּה קְדוֹשׁ וְכו'.

שִׁירַת חֲדָשָׁה

בַּכָּרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶם—וְיָמֵי בְּפֶרֶת עוֹן לְבִגְיָתָם אֲחֵרֵיהֶם. וּכְרוֹן לְכֻלָּם יִהְיוּ—

ראש חודש נעלה עליו, ושעירי עזים
 נעשה ברצון, ובעבודת בית המקדש
 נשמח כלנו, (ושירי דוד עבדך נשמע)
 ובשירי דוד עבדך הנשמעים בעירך,
 האמורים לפני מזבֶּחך. אהבת עולם
 תביא להם, וברית אבות לבנים תזכור.
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו,
 ותטענו בגבולנו).

והביאנו לציון עירך ברנה, ולירושלים
 בית מקדשך בשמחת עולם, ושם
 נעשה לפניך את קרבנות חובותינו:
 תמידים כסדרם, ומוספים כהלכתם.
 ואת מוסף יום ראש החודש הזה,

שירי חדשה

סוכים היו לכלם לזרון לפניך. אהבת עולם תביא להם—תשב להם אהבתך
 הרמוזה. קרבנות חובותינו—תקרבנות, שאנו תביים לתקריב. תמידים—עולות
 תמיד. מוספים—קרבנות ראשי חדשים שמלכר עולת תמיד. כהלכתם—במשפטם.

נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה, כְּמִצּוֹת
רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ שִׁכְתָּבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ,
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאֲמֹר.

”וּבְרָאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לִי: פָּרִים בְּנֵי
בָקָר שְׁנָיִם, וְאַיִל אֶחָד, כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה, תָּמִידם”.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר: “שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים
לְאַיִל, וְעֶשְׂרֹן זָבָבֶשׁ, וְיֵין בְּנִסְכּוֹ, וְשִׁעִיר לִכְפֹּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כֹּהֵלֶכְתָּם”.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! חֲדַשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ
הַזֶּה, לְמוֹכָה וּלְבִרְכָּה, לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, לִישׁוּעָה
וּלְנִחְמָה, לְפִרְנָסָה וּלְכִלְכֵּלָה, לְחַיִּים טוֹבִים
וּלְשָׁלוֹם, לְמַחֲלַת חֲמָא וּלְמַלִּיחַת עֵין, (בשנת העבור
עד ר"ח ניסן ולכפרת קִשָׁע). וְיִהְיֶה הַחֲדָשׁ הַזֶּה סוּף וְקֵץ
לְכָל צָרוֹתֵינוּ, תַּחֲלָה וְרֵאשִׁי לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ.
כִּי בַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל בְּחֶרֶת מִכָּל הָאֲמוֹת, וְחִקֵּי
רָאשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קָבַעַת.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים.
רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֹד יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וּלְתַפְלָתָם
שִׁעֲרָה, וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְרָאשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

שִׁירַח הַדָּשָׁה

פִּרְנָסָה, כִּלְכֵּלָה—כִּפּוּק כָּל הַצָּרִים. קָבַעַת—שָׁמַת לַחַק עוֹלָם.

וּתְחַיֶּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׁבִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מודים אֲנֵחנו לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר, וְיִצְרָנוּ, וְיִצְרֵנוּ בְּרַחֲמִים.
וְהוֹדֵאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ,
עַל שֶׁתְּחַיֶּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. בֶּן תַּחֲנוּנוֹ
וְתַקְּנוֹתָנוּ, וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר תְּהִיָּה, וְלַעֲשׂוֹת רַצוֹנְךָ,
וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְּךָ שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנֵחנו
מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁכָּבֵל עֵת, עָרַב וּבָקֵר, וְאַחֲרִים,
הַטּוֹב—כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרַחֵם—כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ—
כִּי מַעֲוֵלִים קִוִּינוּ לָךְ. בְּתַנְּבָה אוֹמְרִים בָּאן „עַל חַטֹּאִי”.

לחנכה.

וְעַל חַטֹּאִי, וְעַל חֲסִדֶיךָ, וְעַל חֲסִדֶיךָ, וְעַל חֲסִדֶיךָ,
וְעַל חֲסִדֶיךָ, וְעַל חֲסִדֶיךָ, וְעַל חֲסִדֶיךָ,
בְּיָמֵינוּ הַזֶּה בְּיָמֵינוּ הַזֶּה.

בְּיָמֵינוּ מִתְּחִילָה בֶּן יוֹחָנָן בֶּהֱנִינֵנוּ בְּשִׁעְמָה מַלְכוּת יוֹן
הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְהַשְׁבִּיחַם תּוֹרַתְךָ, וְלַעֲבֹדֵם מִחֲמֵי רַצוֹנְךָ,
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת אֲרָחָם, רַבְתָּ אֶת רִיבָם, דָּגַמְתָּ
אֶת דִּינָם, נִקְמַתְתָּ אֶת נִקְמָתָם, מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲשִׂים, וְטָמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזָרִים בְּיַד עוֹשֵׂי
תּוֹרַתְךָ; וְלֹא עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקוֹן בְּחַיִּים הַזֶּה. וְאַחֲרַיִךְ בָּאוּ בְּנוֹת לְבִיר בִּיתְךָ, וּפְנוּ אֶת
זִבְחֶיךָ, וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקִבְּעוּ
שְׂמוֹנֶת (יָמִים) אֵלֶיךָ בְּחֵלָל וּבְחֻדָּה, וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא גְדוֹלָה לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל סֶלָה) יְמִי „חֲנֻכָּה” אֵלֶיךָ הוֹדוֹת וְלִחְלָל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל כָּל זֶה

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלבנו
תמיד לעולם ועד.

וכל החיים יודוך סלה, ויחללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה כבודות.

לש"ץ ברכת כהנים.

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים עלינו.
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בךני באחד (יחד) באור
פניך, כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים,
ואהבת חסד, וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים
ושלום, וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך
ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך, (ברוב עוז ושלום).
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

אלה! נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולב קללי – נפשי
תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך, ואחרי מצותיך
תברוך נפשי, וכל תקמים ותחושבים עלי לרעה, מזהרה הפך עצתם
וקלקל מחשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שרא תעלה
קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, ושלא אכעוס היום ושלא אכעוסך.
ותצילני מיצר הרע, ותן בלבי הכנעה וענוה, מלבנו ואלהינו. יחד שמך
בעולמך, בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך ומבין קבוצ גליות ופרה
צאנך ושמח עדתך. עשה למען שמך, עשה למען ימנך, עשה למען
תורתך, עשה למען קדשך. למען יחלצון ידיך, חושיעה ימנך וענני.
יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום
במרומו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
קדמוניות. וערכה ליי מנחת יחודה וירושלים, בימי עולם ובשנים קדמוניות.
ק"ש. עלינו. קדיש ותום. ברכי נפשי.

סדר ערוב תבשילין

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו, וצונו על מצות ערוב.
בהדין ערובא יהא שרא לנא: למיפא, ולבשלא,
ולאטמנא, ולאדרכא שרגא, ולמעבד כל צרכנא מיומא
טבא לשבתא, לנו, ולכל הדריב בעיר הזאת.

קדוש לשלש רגלים

בשחל יו"ט בשבת מתחילין כאן, ובהול מתחילין סברי מרגן.

ויהי ערב ויהי בקר:

יום הששי, ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל
אלהים ביום השביעי, מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום
השביעי, ויקדש אתו, כי בו שבת מכל מלאכתו, אשר
ברא אלהים לעשות.

בשחל יו"ט בחול מתחילין כאן

על חפת ברשות מרגן ורבותי.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך
העולם, המוציא לחם מן הארץ.

על היין סברי מרגן ורבותי.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך
העולם, בורא פרי הגפן.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר בחר
בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון, וקדשנו במצותיו,
ותתן לנו יי אלהינו באהבה (לשבת שבתות למנוחה ו)
מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון את יום

(לשבת השבת הזה ואת יום)

לְפָסַח	לְשַׁבְּעוֹת	לְמִנּוּחַ	לְשִׁמְיִי עֲצֶרֶת וּלש"ת
חַג הַמִּצּוֹת	חַג הַשְּׁבָעוֹת	חַג הַסִּפּוֹת	חַג מִיּוֹן חַג
הַזֶּה, וּמִן	הַזֶּה, וּמִן	הַזֶּה, וּמִן	הַעֲצֶרֶת הַזֶּה
תּוֹרַתֵנוּ	תּוֹרַתֵנוּ	שְׁמִחַתֵנוּ	וּמִן שְׁמִחַתֵנוּ

(לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ וְזָכַר לִיציאת מִצְרַיִם, כִּי
בָנוּ בַּחֲרִית וְאוֹתֵנוּ קִדְשָׁתָהּ מִכָּל הָעַמִּים, (לשבת וְשַׁבָּת)
וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ (לשבת בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
הִנַּחֲלָתֵנוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִקְדָּשׁ (לשבת הַשְּׁבָת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים.

בְּלִיל רֵאשׁוֹן שֶׁל סִבּוֹת מְבָרְכִים תְּחִלָּה „לִישֵׁב בְּסֻכָּה" וְאַחֵר כֵּן
„שְׁחַחֲנוּ", וּבִשְׁנֵי יָמִים אַחֲרֵיהֶם שֶׁל פֶּסַח אֵין מְבָרְכִים „שְׁחַחֲנוּ" כָּלֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם,
שֶׁחַחֲנוּ וְקִיַּמְנוּ, וְהַגִּיעָנוּ לַיָּמִן הַזֶּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִישֵׁב בְּסֻכָּה.

וְאִם חָל יוֹם טוֹב בְּמוֹעֲדֵי שַׁבָּת מוֹסִיפִין עַל וְתִבְדֹּלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאֹדֵי הָאֵשׁ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ
לְחֹל, בֵּין אֹרֶךְ יָמִים לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה; בֵּין קֹדֶשׁ שַׁבָּת לְקֹדֶשׁ יוֹם טוֹב
הַבְּבִלָּה, וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְשָׁתָהּ;
הַבְּבִלָּה וְקֹדֶשׁ אֵת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתָּךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל. שְׁחַחֲנוּ

עד תפלה זו מתפללים:	ערבית-בסדר ערבית לשבת מצד 200 עד 205.
" " "	שחרית-בסדר שחרית לשבת מצד 222 עד 262.
" " "	מנחה-א) אשרי צד 302 ב) וקא לציון עד 302.
" " "	בשבת ג) ואני תפילתי צד 304. ד) קריאת התורה צד 305.

תפלת שלש רגלים לערבית, לשחרית, למנחה.

למנחה כי שם יי אקרא, הבו גדל לאלהינו.

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם,
אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הנדול, הגבור והנורא, אל
עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזכר חסדי אבות,
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.
אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע.

ממוסף שמע"צ עד מנחת יום א' דפסח:

משיב הרוח ומוריד הגשם. בקיץ מוריד הקל

מבלבל חיים בקסר, מחיה מתים ברחמים רבים,
סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו
לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות? ומי דומה לך, מלך
במית ומחיה, ומצמיח ישועה.

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה.

קדושה בחזרת התפלה

למנחה.

לשחרית.

נקדישך ונעריצך בנעם שייחסוד שרפי
קדש המשלשים לך קדשה, בכתוב
על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר: קדש המשלשים

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּךְ
 סִלָּה. כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי.
 הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ
 אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
 הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,

לְשִׁמְרִיתָ.

לְמִנְחָה.

קוֹחַ קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת!
 מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. חוּזְאִי, בְּקוֹל
 כַּעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק, מְשַׁמֵּיעַם קוֹל,
 מַתְנַשְּׂאִים לְעַמֹּת שָׂרָפִים, לְעַמֹּתָם בְּרוּךְ
 יֵאמְרוּ. קוֹחַ בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ.
 חוּזְמִמְקוֹמֶךָ מְרַבֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתַמְלוֹךְ עֲלֵינוּ,
 כִּי מִחֲבִים אֲנִיחָנוּ לָךְ. מִתִּי תַמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן,
 בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכֹּן,
 תִּתְנַהֵּל וְתִתְקַבֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ,
 לְדוֹר וָדוֹר וְלִנְצַח נִצְחִים. וְעֵינֵינוּ
 תִּרְאִינָה מִלְכוּתְךָ, בְּדָבָר הָאֲמוּר
 בְּשִׁירֵי עוֹד עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקָה.
 קוֹחַ יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן — לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּהָ!

וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבֹדָתְךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתְךָ

בְּשִׁחַל יו"ט בְּמוֹצָאי שַׁבַּת אוֹמְרִים בָּאן וְתוֹדִיעֵנוּ

וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שְׁבֻחוֹת לְמִנּוּחָהּ
(?) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן, אֵת יוֹם
(לשבת הַשְּׁבִיט הַזֶּה וְאֵת יוֹם)

לְפָסַח	לְשִׁבְעוֹת	לְבִכּוֹת	לְשִׁמְנֵי עֶצְרַת וּלְשִׁית
חַג הַמִּצּוֹת	חַג הַשִּׁבּוּעוֹת	חַג הַסִּפּוֹת	שְׁמִינֵי עֶצְרַת
הַזֶּה, וְזִמְנֵי	הַזֶּה, וְזִמְנֵי מִתֵּן	הַזֶּה, וְזִמְנֵי	הַזֶּה, הַזֶּה, הַזֶּה,
חֲרוּתֵנוּ	תּוֹרַתֵנוּ	שְׂמִיחָתֵנוּ	וְזִמְנֵי שְׂמִיחָתֵנוּ

(לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קָדֵשׁ, זָכַר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם.

בְּשִׁחַל יו"ט בְּמוֹצָאי שַׁבַּת אוֹמְרִים זֶה :

וְתוֹדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת מִשְׁפָּטֵי צִדְקָךָ, וְתִלְמִדֵנוּ לַעֲשׂוֹת
בְּדָם הַגִּבּוֹרִים וְצִוְּךָ. וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת
אֱמֶת, חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וְתִנְחִילֵנוּ וְזִמְנֵי שִׁשּׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קָדֵשׁ
וְחַגֵּי נִדְבָה. וְתוֹרִישֵׁנוּ קִדְשֵׁי שַׁבַּת וְכָבוֹד מוֹעֵד וְחִנּוּת
הַרְגֵל, וְתִבְדֹּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קָדֵשׁ לְחֹל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ,
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה;
בֵּין קִדְשֵׁי שַׁבַּת לְקִדְשֵׁי יוֹם טוֹב, הַבְּדִלָתָהּ. וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, קִדְשָׁהּ. הַבְּדִלָתָהּ וְקִדְשָׁהּ אֵת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ. וְתִתֵּן לָנוּ וכו'

שִׁירָה חֲדָשָׁה

זִמְנֵי שִׁשּׁוֹן-חַגִּים לְשִׁשּׁוֹן. חַגֵּי נִדְבָה-חַגִּים שֶׁל חֲדָת הָרֹחַ. חִנּוּת הַרְגֵל-
שְׂמִיחַת הָחֵן.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַנְיֵעַ, וְיַרְצֶה
וְיַרְצֶה, וְיִשְׁמַע, וְיַפְקֹד וְיַזְכֵּר וְיַזְכֵּר וְיַזְכֵּר וְיַזְכֵּר וְיַזְכֵּר
אֲבוֹתֵינוּ, וְיַזְכֵּר מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְיַזְכֵּר וְיַזְכֵּר וְיַזְכֵּר
עֵיר קְדֻשָּׁה, וְיַזְכֵּר כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה
לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, כְּיוֹם

לפסח	לשבעות	לסוכות	לשמיני עצרת ולש"ת
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני עצרת וחג

הַזֶּה, וְזָכְרנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקָדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְחוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים, חוּס וְחַנּוּן, וּרְחֵם
עָלֵינוּ וְחוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלֹךְ חַנוּן וּרְחוּם אַתָּה.

וְהִשְׁיֵאנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַבַּת מוֹעֲדֶיךָ: לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן, כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רָצָה בְּמִנוּחֵינוּ) קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְחָן חֲלָקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה,
וּשְׂמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וּמָחַר לָבֵנוּ לְעֲבָדְךָ כְּאֵמֶת.
וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לשבת בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן), בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן
(שְׁבַת ו') מוֹעֲדֵי קְדֻשָּׁה. וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מְקִיְשֵׁי
שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשְׁבַּת ו') יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְהִשְׁיֵאנוּ—הַעֲמֵם וְשִׁים עָלֵינוּ. כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ—כְּאֲשֶׁר
בְּרַבְרָתְנוּ אַתָּה בְּרַצוֹנְךָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם, ולתפלתם
 (שעה), והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל,
 ותפלתם (מהרה) באהבה חקבל ברכון, ותהי לרצון תמיד
 עבודת ישראל עמך.

ותחנינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
 אתה יי המחזיר שכנתו לציון.

מורים אנהנו לך, שאתה
 הוא יי אלהינו ואליה אבותינו
 לעולם ועד. (צורנו) צור חיינו
 מן ישענו, אתה הוא לדור
 ודור, נודה לך וגם פרח הולךך,
 על חיינו המסורים בידך,
 ועל נשמותינו הפקודות לך,
 ועל נפיד שבבך יום עמנו,
 ועל נפלאותיך ומובותיך שבכל עת, ערב, ובקר, וצהרים.
 הטוב כי לא כלו רחמך, והרחם, כי לא תמו חסדיך,
 כי מעולם קנינו לך.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
 תמיד לעולם ועד.

וכל החיים וידוך סלה, ויהללו ויבדכו את שמך הגדול
 באמת, לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
 הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

יש"ן אלהינו ואליה אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת, בתורה הבתובה
 על ידי משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו בהנים, עם קדושה,
 באמור: יברכה יי וישמרה! יאר יי פניו אליך ויחנה! וישא יי פניו אליך
 וישם לך שרם!

לשחרית.

שִׁים שְׁלוֹם, מוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חַן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ. בְּרַבְּנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאַחֲד (יְחִיד)
בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ, נִתְּתָה לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ. תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד,
וְצִדִּיקָה (וְרַחֲמִים) וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים
וְשְׁלוֹם. וְמוֹבָה יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבָרֵךְ
אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ. (בְּרוּב עוֹ וְשְׁלוֹם).

למנחה ולמעריב.

שְׁלוֹם רַב עַל
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תְּשִׁים
לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא
מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל
הַשְׁלוֹם, וְמוֹבָה
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ
אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ, וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי – נִפְשֵׁי
תְּדוּסִים, וְנִפְשֵׁי בַּעֲפָר לִכָּל תַּהֲוָה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּתְּדוּף נִפְשֵׁי, וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה, מִתְּהַרֵּה הִפֵּר עֲצָתָם
וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאַחֲרֵי אֲבוֹתֵי שְׂדֵא תַעֲלֶה
קִנְאֵת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאֵתִי עַל אֲחֵרִים, וְשְׂדֵא אֶכְעֹס חַיִּים וְשְׂדֵא אֶכְעִיקָה.
וְתִצְלֵנִי מִיָּצֵר הָרָע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעֲנוּהָ, מִלְּבָנוּ וְאַחֲרֵינוּ. יְחִיד שְׁמֶךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּנֵה עִירָךְ יִסֵּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלָל הִיבָרְךָ וְקִבֵּץ קְבוּצַת גְּלוּיֹת וּפְדֶה
צֹאנְךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ. עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לָמַעַן יִמְנָךְ, עֲשֵׂה לָמַעַן
תוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לָמַעַן קִדְשְׁתָּךְ. לָמַעַן יִחַלְצֵנִי יְדִידְךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי.
יְהִי רָצוֹן אֱמֹרֵי כִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרְמוֹי, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַחֲרֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶסֶד בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נֶעְבְּרְךָ בְּיָרָאָה כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קִדְמוֹנוֹת. וְעֲרִבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.

לְאַחֵר תַּפִּלָּה זוֹ מִתְּפִלָּוֹת: עֲרֵבִית-קֹדֶשׁ שְׁלֹם צֵד 108 (וּבְשִׁבְתָּ: וְקִבְּלוּ מִן אֲבוֹת

צֵד 210), קֹדֶשׁ צֵד 399, עָלֵינוּ צֵד 410, קֹדֶשׁ יְתוֹם צֵד 122.

שְׁחֵרוֹת-הַלֵּל צֵד 385, קְרִיאַת הַתּוֹרָה צֵד 274, (וּבְשִׁבְתָּ וְקִים

בּוֹרְקֵן צֵד 277), אֲשֶׁרִי צֵד 283, הַכְנָסַת סֵפֶר הַתּוֹרָה

לְהִיכָל וְאַחֵר בֶּךָ מִתְּפִלָּוֹת תַּפִּלַּת מוֹשֶׁה צֵד 408.

מִנְחָה – עָלֵינוּ, קֹדֶשׁ יְתוֹם.

בְּאַחֲרֵון שְׁלֹפֶסֶת, וּבְיוֹם ב' שֶׁל שְׁבָעוֹת, וּבְשִׁמְעִי, וּבְיוֹם כְּפוֹר מִזְבִּירֵן נִשְׁמֹת אֶחָד קָה"ת.

לְנִשְׁמַת אָב.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי מִזְרִי (פכ"ב) שֶׁהִלָּךְ לְעוֹלָמוֹ.
בְּעִבּוֹר שְׁאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדָה. בְּשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה נִפְשׁוֹ צְרוּרָה
בְּצִרוֹר הַחַיִּים, עִם נִשְׁמַת אֲבִרָהֶם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, שָׂרָה,
רִבְקָה, רָחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצְדִיקָנוֹת שֶׁבָּנָן עִדָּן.
וְנֹאמֶר: אָמֵן!

לְנִשְׁמַת אִם.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מִזְרֵתִי (פכ"ב) שֶׁהִלָּכָה לְעוֹלָמָהּ.
בְּעִבּוֹר שְׁאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדָה. בְּשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה נִפְשָׁהּ
צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אֲבִרָהֶם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, שָׂרָה,
רִבְקָה, רָחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצְדִיקָנוֹת שֶׁבָּנָן עִדָּן.
וְנֹאמֶר: אָמֵן!

לְנִשְׁמַת אֲבוֹת וְקָנִים וְשְׂאֵר קְרוֹבִים.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת וְקָנִי וְקָנוֹתִי, דוֹרֵי וְדוֹדוֹתִי, אֲחֵי
וְאֲחִיוֹתִי, וְנִשְׁמַת כָּל קְרוֹבֵי וְקְרוֹבוֹתִי, הֵן מֵצַד אָבִי, וְהֵן מֵצַד
אִמִּי, שֶׁהִלָּכוּ לְעוֹלָמָם, הֵן שְׁחֻמָּתוֹ, הֵן שְׁנֵהֲרָנוּ, הֵן שְׁנֵשְׁחָטוּ
וְשְׁנֵשְׁרָפוּ וְשְׁנֵמָדְעוּ וְשְׁנֵהֲנָקוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, בְּעִבּוֹר שְׁאֵנִי
נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵד הַזִּכְרָת נִשְׁמוֹתֵיהֶם. וּבְשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶינָה
נִפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בְּצִרוֹר הַחַיִּים, עִם נִשְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל
אֲבִרָהֶם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, שָׂרָה, רִבְקָה, רָחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר
צְדִיקִים וְצְדִיקָנוֹת שֶׁבָּנָן עִדָּן. וְנֹאמֶר: אָמֵן!

מִי שֶׁבִרְדָּה אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב מִשָּׁה וְאַחֲרָן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה,
הוּא יִבְרָךְ אֶת ר' (פכ"ב) בְּעִבּוֹר שְׁנֵהֲרָנוּ צְדָקָה בְּעֵד הַזִּכְרָת נִשְׁמוֹת שֶׁהוֹפִיר הַיּוֹם
לְכָבוֹד הַמָּקוֹם, לְכָבוֹד הַתּוֹרָה וּלְכָבוֹד הַרְגָּל (בר"ה וּבִיו"כ וְכָבוֹד הַיּוֹם הַדִּין).

בְּשֹׁכֵר זֶה הַקֶּב"ה יִשְׁמְרֵהוּ וַיְצִילֵהוּ מִכָּל צָרָה וַיֹּצִיֵקוּהוּ מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, (בר' ח' כ"ב) וַיִּכְתְּבֵהוּ וַיַּחֲתֶמְדוּ לְחַיִּים טוֹבִים בְּיוֹם הַדִּין) וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וַהֲצִלָּהּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו (בש"ש רגלים וַיִּזְכְּהוּ לַעֲלוֹת לְהַרְצָה), עַם כָּל יִשְׂרָאֵל אָחָיו וְנֹאמַר: אָמֵן.

לְזָכְרָהּ.

לְזָכְרָהּ.

אֵל טָלָא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים, אֵל טָלָא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים, הַמַּצֵּא מְנוּחָה נְכוֹנָה תַּחַת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה הַמַּצֵּא מְנוּחָה נְכוֹנָה תַּחַת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, הַשְּׂכִינָה, בְּמַעְלוֹת קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים בְּמַעְלוֹת קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים, בְּזוֹהַר הַרְקִיעַ מְהוֹרִים אֵת נִשְׁמַת בְּזוֹהַר הַרְקִיעַ מְהוֹרִים אֵת נִשְׁמַת (פ"ב ב') שֶׁהִלָּךְ לְעוֹלָמוֹ, בַּעֲבוּר שֶׁהִלָּכָה לְעוֹלָמָהּ, בַּעֲבוּר (שפ"ו) נָדָב לְצַדִּיקָה בְּעַד הַזְכָּרָת נִשְׁמָתָהּ, נָדָב לְצַדִּיקָה בְּעַד הַזְכָּרָת נִשְׁמָתָהּ, לָכֵן בַּעַל הַרְחָמִים יִסְתַּיְרָהּ בְּסִתְרָה לָכֵן בַּעַל הַרְחָמִים יִסְתַּיְרָהּ בְּסִתְרָה, בְּנִפְיָו לְעוֹלָמִים, וַיַּצְרוֹר בְּצִדּוֹר בְּנִפְיָו לְעוֹלָמִים, וַיַּצְרוֹר בְּצִדּוֹר, הַחַיִּים אֵת נִשְׁמָתָהּ, ה' הוּא נִחְלָתָהּ, הַחַיִּים אֵת נִשְׁמָתָהּ, ה' הוּא נִחְלָתָהּ, וַיְנַחֵם בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבוֹ, וַיְנַחֵם בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבוֹ, וְנֹאמַר: אָמֵן!

וְנֹאמַר: אָמֵן.

אֵב הַרְחָמִים, אֲשֶׁרִי, יִחַלְלוּ וּמַחֲזִירִין חַסִּית לְהִיבֵל, ח"ק.

מוֹסֵף לְשֵׁל שְׁרָגִלִּים.

כִּי שֵׁם יְיָ אֲקַרָא, תְּבוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ.

אֲדִנִּי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלְהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמִבִּיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנִיחָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

מִלְּךָ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַגֵּן אֲבֹרָהֶם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדִנִּי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּמוֹסָף שְׁמַע צַח מִתְחִילִין לומר מוֹשִׁיב הַרוּחַ וּבְמוֹסָף א' דַּפְסָה מִתְחִילִין לומר מוֹרִיד הַטַּל, מוֹשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל. בְּקִיץ מוֹרִיד הַטַּל.

מִכְלָל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְכַנֵּם אֲמוֹנִתוֹ
לְיִשְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, כְּמוֹךָ
מִמִּית וּמְחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

וְנֶאֱמַן אֵתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחִיָּה הַמֵּתִים.

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה.

ליום טוב ולחוששנות רבא. קדושה בחזרת התפלה.

לחול המועד.

כִּתְּרֵנוּ יְיָ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים
הַמּוֹנֵי מַעֲלָה עִם עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי
מִשְׁתֵּי יָחַד בְּלִם קִדְּשָׁה לְךָ יִשְׁלָשׁוּ בְּדָבָר
הָאֲמֹר עַל יַד גְּבִיּאָד: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה
וְאָמַר: קו"ח קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְיָ
צְבָאוֹת! מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. חוֹן כְּבוֹדוֹ
מְלֵא עוֹלָם, מְשַׁרְתּוֹ שׂוֹאֵלִים זֶה לָזֶה.
אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, לְעַמְּתָם
מִשְׁבָּחִים וְאַמְרִים. קו"ח בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ
מִמְּקוֹמוֹ. חוֹן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמָיו
לְעַמּוֹ, וַיַּחֲזֶן עִם הַמִּיחֲדִים שְׁמוֹ עֲרֹב וּבְכָר
בְּכָל יוֹם תָּמִיד, פְּעֻמִּים. בְּאַהֲבָה
שְׂמַע אֲמָרִים. מִיחַ שְׂמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
יְיָ אֶחָד! חוֹן הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אֲבִינוּ,
הוּא מְלֻכְנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, וְהוּא יוֹשִׁיעֵנוּ
וַיִּגְאֹלֵנוּ שְׁנֵית וַיִּשְׁמָעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָל
חַי יֵאמֹר: הֵן גָּאֹלְתִי אֶתְכֶם בְּרֵאשִׁית
לְהוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים, קו"ח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם.

וְדַר הַלְלוּיָהּ! אַתָּה קְדוֹשׁ

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ
סֵלָה. כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי.
הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחִירָתֵנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אַחֲבָתְךָ
אוֹתָנוּ וְרָצִיתְךָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל
הַלְּיוֹנוֹת, וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכֵנוּ לְעִבְדְּתֶךָ וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתְךָ.

יִתֶּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שבתות לַמְנוּחָה ו)
מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם
(לשבת השבת הַזֶּה וְאֵת יוֹם)

קדושה

אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדִינֵנוּ, מָה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל
הָאָרֶץ. וְהִיא יי לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בְּיוֹם הַזֶּה
יְהִי יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד.

חֲנוּ וּבְדַבְּרֵי קִדְשֶׁךָ בְּתוֹב לֵאמֹר: קו"ח יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּיָהּ. אַתָּה קָדוֹשׁ וְכו'.

לפסח	לשבועות	לקצות	לשמיני עצרת ולשני
חג המצות	חג השבועות	חג הקצות	שמיני עצרת
היום, וזמן	היום, וזמן מן	היום, וזמן	היום, וזמן
חרותנו.	תורתנו.	שמיחתנו.	שמיחתנו.

(לשבת באהבה) מקרא קדש, וזכר ליציאת מצרים.

ומפני חטאינו גלינו מארצנו, ונתרחקנו מעל
אדמתנו, ואין אנחנו יכולים לעלות ולראות
ולהשתחור לפניה, ולעשות חובותינו בבית
בחירתך, בבית הגדול והקדוש, שנקרא שםך
עליו, מפני היר שנשתלחה במקדשך. יהי רצון
מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן,
שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך
הרבים, ותבנהו מהרה ותגדל כבודו.

אבינו מלכנו! גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה,
והופע והנשא עלינו לעיני כל חי. וקרב פזורינו
מבין הגוים, ונפוצותינו בגם מירבתי ארץ. והביאנו
לציון עירך ברגה, ולירושלים, בית מקדשך, בשמחת
עולם. ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו:
תמידים בסדרם, ומוספים בהלכתם. ואת מוסף יום
(לשבת ואת מוספי יום השבת היום)

שיר הודיה

גלינו-נברנו הלכנו בגולה. חובותינו-העבודות שאנו חייבים. בית בחירתך-
בית שבתך בו. מפני היר-האוב. והופע-הגלה בהוד. ונפוצותינו בגם-
אסוף פזורינו. מירבתי-מקצות

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמיני עצרת ולשית
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני עצרת
היה.	היה.	היה.	החג הזה.

נעשה ונקריב לפניך באהבה, במצות רצונך, כמו
שכתבת עלינו בתורתך, על ידי משה עבדך, מפי
כבודך, באמור:

לשבת.

וביום השבת, שני כבשים בני שנה תמימים, ושני
עשרים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו. עלת שבת בשבתו.
ער עלת התמיד ונסכה. זה קרבן שבת וקרבן היום באמור.

ליום א' וב' דפסח. לשבועות. ליום א' וב' דסוכות.

ובחדש תראשון בארבעה עשר יום לחדש – פסח ליי. ובחמשה עשר יום לחדש הזה – חג, שבעת ימים מצות יאכל. ביום הראשון מקרא קדש, כל מלאכת עבודה לא תעשו. והקרבתם אשה עלה ליי: פרים בני בקר ושבעה כבשים בני שנה, תמימים יהיו לכם.	וביום הבכורים, בהקריבכם מנחה חדשה ליי בשבעתיכם, מקרא קדש יהיה לכם, כל מלאכת עבודה לא תעשו. והקרבתם עלה לרית נוח ליי: פרים בני בקר שנים, איל אחד, שבעה כבשים בני שנה.	ובחמשה עשר יום לחדש – פסח ליי. ובחמשה עשר יום לחדש הזה – חג, שבעת ימים מצות יאכל. ביום הראשון מקרא קדש, כל מלאכת עבודה לא תעשו. והקרבתם אשה עלה ליי: פרים בני בקר ושבעה כבשים בני שנה, תמימים יהיו לכם.
--	---	--

ומנחתם ונסכיהם במדבר: שלשה עשרנים לפך, ושני עשרנים
לאיל, ועשרון לבבש, ויין בנסכו, ושעיר לבפר, ושני תמידים בהלכתם
אויא וכו' ובשבת אומרים ישמחו קודם או"א.

לשבת

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענו, עם מקדישי שניעי,
כלם ישבעו ויתענגו משובך, ובשביעי רצית בו וקדשתו, תמדת ימים
אותו קראת, וזכר למעשה בראשית.

בחול חמשה עשר פסח ובשני ימים אחרונים של פסח אומרים זח:

והקרבתם אשה עלה לוי: פרים בני בקר שנים, ואיל
אחד, ושבעה בבשים בני שנה, תמימים יהיו לכם.

ומנחתם ונסכיהם במדבר: שלשה עשרנים לפך, ושני עשרנים
לאיל, ועשרון לבבש, ויין בנסכו, ושעיר לבפר, ושני תמידים בהלכתם.
אלהינו ואלהי אבותינו וכו' ובשבת אומרים ג"כ ישמחו קודם או"א.

ביום ראשון דחזה'מ סבות.

וביום השני: פרים בני בקר שנים עשר, אילם שנים,
בבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים. ומנחתם
וביום השלישי: פרים עשתי עשר, אילם שנים, בבשים
בני שנה ארבעה עשר, תמימים.

ומנחתם ונסכיהם במדבר: שלשה עשרנים לפך, ושני עשרנים
לאיל, ועשרון לבבש, ויין בנסכו, ושעיר לבפר, ושני תמידים בהלכתם.
או"א וכו' ובשבת אומרים ג"כ ישמחו קודם או"א.

ביום שני דחזה'מ סבות.

וביום השלישי: פרים עשתי עשר, אילם שנים, בבשים
בני שנה ארבעה עשר, תמימים. ומנחתם
וביום הרביעי: פרים עשרה, אילם שנים, בבשים בני
שנה ארבעה עשר, תמימים.

ומנחתם ונסכיהם במדבר: שלשה עשרנים לפך, ושני עשרנים
לאיל, ועשרון לבבש, ויין בנסכו, ושעיר לבפר, ושני תמידים בהלכתם.
אויא וכו' ובשבת אומרים ג"כ ישמחו קודם או"א.

מִיָּסָף לְשֵׁלֶשׁ רִגְלִים.

בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי דַחֲוָה"מ סְבוּת.

וּבְיוֹם הָרְבִיעִי: פָּרִים עֹשֶׂהָ אֵילִם שְׁנָיִם, בָּבָשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר, תְּמִימִם. וּמִנְחָתָם

וּבְיוֹם הַחֲמִישִׁי: פָּרִים תִּשְׁעָה, אֵילִם שְׁנָיִם, בָּבָשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר, תְּמִימִם.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמֶּדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים
לְאֵיל, וְעֶשְׂרֹן לִבָּבֶשׂ, וַיִּזֶן בְּנִסְכּוֹ וְשִׁעִיר לִכְפָּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם.
או"א וכו' וּבְשַׁבַּת אוֹמְרִים ג"כ וְשִׁמְחוּ קֹדֶם או"א.

בְּיוֹם רְבִיעִי דַחֲוָה"מ סְבוּת.

וּבְיוֹם הַחֲמִישִׁי: פָּרִים תִּשְׁעָה, אֵילִם שְׁנָיִם, בָּבָשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר, תְּמִימִם. וּמִנְחָתָם

וּבְיוֹם הַשְּׁשִׁי פָּרִים שְׁמוֹנֶה, אֵילִם שְׁנָיִם, בָּבָשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר, תְּמִימִם.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמֶּדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים
לְאֵיל, וְעֶשְׂרֹן לִבָּבֶשׂ, וַיִּזֶן בְּנִסְכּוֹ וְשִׁעִיר לִכְפָּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם.
או"א וכו' וּבְשַׁבַּת אוֹמְרִים ג"כ וְשִׁמְחוּ קֹדֶם או"א.

לְהוֹשִׁיעָא רַבָּה.

וּבְיוֹם הַשְּׁשִׁי: פָּרִים שְׁמוֹנֶה, אֵילִם שְׁנָיִם, בָּבָשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר, תְּמִימִם. וּמִנְחָתָם

וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי: פָּרִים שִׁבְעָה, אֵילִם שְׁנָיִם, בָּבָשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר, תְּמִימִם.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמֶּדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים
לְאֵיל, וְעֶשְׂרֹן לִבָּבֶשׂ, וַיִּזֶן בְּנִסְכּוֹ וְשִׁעִיר לִכְפָּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם.
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וכו' וּבְשַׁבַּת אוֹמְרִים ג"כ וְשִׁמְחוּ קֹדֶם אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

לְשִׁמְיִי עֲצֹרֶת וּלְשִׁמְחַת תּוֹרָה.

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי: עֲצֹרֶת תִּהְיֶה לָכֶם, כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֵה אִשֶּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: פֶּר אֶחָד, אֵיל אֶחָד, בְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַעֲהָ, תְּמִימִם.

וּמִנְחָתָם וּנְסֻכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאֵיל, וְעֲשָׂרֹן לְבָבֶשׁ, וַיִּזֶן בְּנֻסְבוֹ, וְשָׁעִיר לְכֹפֶר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם.

לשבת.

יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתֶךָ שׁוֹמְרֵי שְׁבֹת וְקוֹרְאֵי עֲנִי, עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, כָּל־יִשְׂרָאֵל וְיִתְעַנְּנוּ מִשׁוּבָה, וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוּ, חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאָתָהּ, וְגַר לְמַעֲשֵׂת בְּרֹאשִׁיתָ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (לשבת רצה בְּמִנְיַחְתָּנוּ) מֶלֶךְ רַחֲמָן!
רַחֵם עָלֵינוּ; טוֹב וּמֵטִיב! הִדְרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ
בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ, בְּגִלְגַּל אַבּוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵּיתְךָ
בְּבִתְחִלָּה, וְכוּנֵן מְקַדְּשֶׁךָ עַל מְכוּנוֹ, וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקְוָנוּ. וְהִשָּׁב כְּהֲנִים לַעֲבוּדָתָם, וְלֹאִים—
לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם, וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגִוְיָהֶם, וְשֵׁם נַעֲלָה
וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פַּעֲמֵי רִגְלֵינוּ, כְּבָתוּב
בְּתוֹרָתְךָ: שְׁלוֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה, יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ
אֶת פָּנָי יי אֱלֹהֶיךָ, בְּמָקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחָר, בְּחַג הַמִּצּוֹת,
וּבְחַג הַשְּׁבָעוֹת, וּבְחַג הַסֻּכּוֹת; וְלֹא יִרְאֶה אֶת פָּנָי
יי רִיקָם, אִישׁ כְּמִתְנֵת יָדוֹ, כְּבִרְכַּת יי אֱלֹהֶיךָ,
אֲשֶׁר נָתַן לָךְ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הִדְרֵשׁ לָנוּ—שִׁים לְפָךְ לְהִשָּׁב לָנוּ, עַל מְכוּנוֹ—בְּאִיתָנוּ. בְּתַקְוָנוּ—בְּהַשְׁלָמָתוֹ
וּשְׁבִלְלוֹ. לְגִוְיָהֶם—לְמוֹשְׁבוֹתָם.

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך: לחיים
 ולשלום, לשמחה ולששון, כאשר רצית ואמרת:
 לברכנו. (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו! רצה נא במנוחתנו), כך שנו
 במצותיך, ויתן חלקנו בתורתך, שבענו משובך,
 ושמחנו בישועתך, ומהר לבנו לעבדך באמת,
 והנחילנו יי אלהינו (לשבת באהבה ובכבוד) בשמחה ובששון:
 (שבת ו) מועדי קדשך, וישמחו בך ישראל מקדשי
 שמך. ברוך אתה יי, מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים.
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם (ולתפלתם
 שעה) והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל,
 ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברכון, ותהי ברכון תמיד
 עבודת ישראל עמך.

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
 אתה יי, המחזיר שכינתו לציון.

מודים אנחנו לך, מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי
 אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל
 בשר, ויזכרנו יוצר בראשית. ברכות
 והודאות לשמך הגדול ותקדוש,
 על שהחיייתנו וקיימתנו. בן תמינו
 ותקיימנו ותאסוף גלותינו לחצרות
 קדשך, לשמור חקך, ולעשות רצונך,
 ולעבדך בלבב שלם, על שאנקנו
 מודים לך, ברוך אל הודאות.

מודים אנחנו לך, שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד, (צונו) צור חיינו
 מנן ישענו, אתה הוא לדור
 ודור, נודה לך ונספר תהלתך,
 על חיינו המסורים בידך,
 ועל נשמותינו הפקידות לך,
 ועל נפיק שפכר יום עמנו,
 ועל נפלאותך ומצותיך שפכל עת,
 הטוב כי לא כלו רחמך, והמרחם כי לא תרו חסדיך—
 כי מעולם קיינו לך.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

לש"ץ ברכת כהנים

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים, עלינו
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלכנו באחד (יחד) באור
פניך, כי באור פניך, נתת לנו יי אלהינו: תורת חיים,
ואהבת חסד, וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים ושלום.
וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך, (ברוב עז ושלום).

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

אלהי! נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי – נפשי
תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך
תדוץ נפשי, וכל הקמים ויחושבים עלי לרעה, מהרה הפך עצתם
ומקלל מחשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שרא תעלה
קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, ושרא אכעוס היום ושרא אכעוסך.
ותצילני מיצר הרע, ותן בלבי חכמה וענה, מלכנו ואלהינו. יחד שמך
בעולםך, בנה עירך יסוד ביתך ושכלל היכלך ומבן קבוע גליות ופדה
צאנך ושפח עדתך. עשה למען שמך, עשה למען ימינך, עשה למען
תורתך, עשה למען קדשך. למען יתלצו ידריך, הושיעה ימינך וענגי.
יהי רצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום
במרומו, הוא ועשה שדום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
קדמוניות. ועדכה ליי מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם ובשנים קדמוניות.

הסוף חזר על הספלה ואמר כך אומרים: א' אין פאלהינו" צד 117

ב' עלינו צד 120 ג' אגעים ומירות צד 295 ד' שיר של יום צד 110

סֵדֶר נְשִׂיאת כַּפִּים

בְּשִׁמְנֵי הַשֵּׁץ לְוַתְּחִינָה עֵינֵינוּ אוֹמְרִים:

וּתְעַרְבַּ עֲלֶיךָ עֲתִירְתָּנוּ בְּעֹזְלָה
 וּבְכָרְכָן. אֲנֵנוּ רַחוּם! בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים,
 הָשִׁיב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן עִירְךָ וְסֵדֶר
 הַעֲבוּדָה לִירוּשָׁלָּיִם. וּתְחִינָה עֵינֵינוּ
 בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים, וְשָׁם נַעֲבֹדְךָ
 בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.
 וְהַשֵּׁץ מְסִיִּים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שְׂאוֹתְךָ לְבִדְךָ
 בִּירְאָה נַעֲבֹד. (אֲמֵן) מוֹדִים וְכוּ'

קוֹרֵם הַדּוּכָן אוֹמְרִים זֶה הַבְּתָנִים וְהָעֵם בְּלִשָּׁשׁ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה
 הַבְּרָכָה הַזֹּאת (לְכַתְּנִים) שְׂעֻיְתָנוּ (לְחֻקָּה) שְׂעֻיְתָ (לְבִדְךָ אֶת
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל: בְּרַכָּה שְׂלָמָה, וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם מְכָשׁוּל
 וְעוֹן, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וּתְעַרְבַּ עֲלֶיךָ עֲתִירְתָּנוּ תִּנְעֵם לָךְ וְסֵדֶרְנוּ שְׂכִינְתְּךָ בְּכוֹדְךָ. הַעֲבוּדָה-עֲבוֹדַת הַבְּתָנִים.

הַשִּׁי"ן אוֹמֵר בְּלִחָשׁ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּה הַמְּשֻׁלָּשֶׁת, בְּתוֹרַה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הַאֲמוּרָה מִפִּי אֲדָרֶן וּבִנְיָ

כְּהֻנִּים

הַשִּׁי"ן אוֹמֵר בְּקוֹל רֹם:

וְתִקְהַל עוֹנִים: **עַם קְדוֹשְׁךָ, בְּאֲמוּר.**

וְתִכְתְּבֵנִים מִבְּרָכִין:

יָאֵר. אֱלֹהִים יִחַנְנוּ
וְיִבְרַכְנוּ יָאֵר פְּנֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה.

יְהוָה. יי, יי, אֵל רַחוּם
וְחַנוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם
וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת.

פְּנֵינוּ. פִּנְה אֵלֵינוּ וְחַנְנֵנוּ, כִּי
יְחִיד וְעֵנִי אֲנִי.

אֱלֹהֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ יי נַפְשִׁי
אֲשָׁא.

וְיִחַנְנוּ. הִנֵּה כְּעֵינִי עֲבָדִים
אֵל יֵד אֲדוֹנֵיהֶם,

כְּעֵינִי שִׁפְחָה אֵל יֵד וְגִבְרָתָהּ,
כֵּן עֵינֵינוּ אֵל יי אֱלֹהֵינוּ עַד
שִׁיחַנְנוּ. רַב־שֹׁעַ

יְהוָה. יי אֲדוֹנֵינוּ, מָה
אֲדִיר שְׁמֶךָ
בְּכָל הָאָרֶץ!

וְיִשְׁמְרֶךָ. שְׁמֶרְנִי אֵל כִּי
חֲסִיתִי בְךָ. רַב־שֹׁעַ

כִּשְׁחֻכָּנִים מִנְּגִנִּים וְיִשְׁמְרֶךָ, וְיִחַנְנוּ, אוֹמְרִים תִּקְהַל זֶה.

רַבּוֹנוּ שֶׁשׁ עוֹלָם, אֲנִי שְׁלֶךְ וְחִלּוֹמוֹתֵי שְׁלֶךְ,
חִלּוֹם חִלְמָתִי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מָה הוּא, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ

יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שִׁיְהִיו כָּל חַלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה. בֵּין שְׁחַלְמָתִי עַל עַצְמִי, וּבֵין
 שְׁחַלְמָתִי עַל אֲחֵרִים, וּבֵין שְׁחַלְמוֹ אֲחֵרִים עָלַי. אִם
 מוֹבִים הֵם, חֲזַקְכֶם וְאַמְצֶם, וְיִתְקַיְמוּ בִי וּבְהֶם,
 בְּחַלּוּמוֹת שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק, וְאִם צָרִיכִים רְפוּאָה,
 רַפְּאֵם: בְּחֻזְקֵיהֶן, מֶלֶךְ יְהוּדָה, מַחְלִיו, וּבְמַרְיָם
 הַנְּבִיאָה מִצָּרְעָתָהּ, וּבְנַעֲמָן מִצָּרְעָתוֹ, וּבְכִמִּי מֶרֶדָה עַל
 יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וּבְכִמִּי יִרְיָחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישֶׁעַ. וְכִשֶּׁם
 שֶׁהַפְּכֶת אֶת קַלְלַת בְּרָעִים הָרָשָׁע מִקְּרָלָה לְבִרְכָּה,
 כֵּן תִּהְיוּ כָּל חַלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה,
 וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְּנֵנִי וְתִרְצֵנִי. אָמֵן

<p>יִשְׂאֵל. יִשְׂאֵל בְּרַכָּה מֵאֵת יְיָ, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ, וּמִצָּדִק חֵן וּשְׂכָל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.</p> <p>יְהוֹדָה. יְיָ חַנּוּנוֹ לִּי קִיְּנוֹ, הִיחֵזְרָעִם לְפָקָדִים, אֶף יִשְׁוּעָתָנוּ בְּעֵת צָרָה.</p>	<p>פָּנִיו. אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָרָה לִּי, הִטָּה אָרְצִי אֲנִיךָ, בְּיוֹם אֶקְרָא מִהֵרָה עֲנֵנִי.</p> <p>אֱלֹהֶיךָ. אֱלֹהֶיךָ נִשְׂאֵתִי אֶת עֵינֵי, הִישָׁבִי בְּשִׂמְיָם.</p> <p>וַיִּשֶׂם. וַיִּשְׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֵנִי אֲבָרְכֶם.</p>
--	--

לָךְ. לָךְ, יְיָ, הַגִּדְלָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ.
וְהַגְבִּירָה, וְהַתְּפַאֲרָה, שְׁלֹוֹם, שְׁלֹוֹם, שְׁלֹוֹם
וְהַנִּצָּח, וְהַהוּד, כִּי כָל בְּשָׂמִים
וּבְאַרְצָן; לָךְ, יְיָ, הַמְמַלְכָּה
אָמַר יְיָ, וּרְפֹאֲתֵיו.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן
קִדְשֵׁת חֲסִדֶיךָ וְגִדְרֵי רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים, וְלַמַּעַן טַהֲרַת שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, בְּן עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת הַיּוֹצֵאִים
מִן הַפְּסוּקִים שֶׁל בְּרַבַּת כְּהֻנִּים (אֲנֻקְתָּם פִּסְתָּם פִּסְפִּסִּים דְּיוֹנִסִּים)
הָאֲמֻרָה מִפִּי אֲחֵרָן וּבְנָיו עִם קְדוּשָׁה, שֶׁתְּהִיָּה קָרוֹב לִי
בְּקֶרְאִי לָךְ; וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, נִאֲקָתִי וְאֲנֻקָּתִי תָמִיד, בְּשֵׁם
שְׁשִׁמְעֵת אֲנֻקָּת יַעֲקֹב תְּמִימָה, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתֵּן לִי
וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפְרִנְסָתֵנוּ בְּרוּחַ וְלֹא בְצַמְצוֹם,
בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחֵבָה,
בְּשֵׁם שְׁנִתָּת פֶּסֶת לֶחֶם לֶאֱכֹוֹל וּבְגֵד לְלָבוֹשׁ לְיַעֲקֹב אֲבִינוּ,
הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם. וְתִתְּנֵנוּ: דְּאֲהַבְרָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רֹאֲיוֹ, וְיִהְיוּ דְּבָרֵי נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתְךָ.
בְּשֵׁם שְׁנִתָּת אֶת יוֹסֵף צְדִיקָה, בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוּ אָבִיו בְּתִנֵּת
פָּסִים, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רֹאֲיוֹ.
וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלְאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת, וְתַצְלִיחֵנִי בְּדַרְכֵי.
וְחֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהַבִּין לְהַשְׁכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד
תּוֹרָתְךָ וְסוּדוֹתֶיךָ, וְתַצְלִיחֵנִי מִשְׁנֵאוֹת. וְתַמְהִיר רַעֲיוֹנִי וּלְבִי

שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַפְּשׁוּטִים—הַפְּרוּשִׁים עַל כָּל, נִאֲקָתִי וְאֲנֻקָּתִי—צַעֲקָתִי וְאֲנֻקָּתִי. בְּרוּחַ—בְּרִיחָה.
בְּצַמְצוֹם—בְּלִחָן. פֶּסֶת לֶחֶם—רַבּוּי שֶׁל לֶחֶם, ר"ל בִּיד רַחֲבָה. נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתְךָ—
דְּבָרֵי שְׁאֵבֵר לְבָרִית בְּעֵינֶיךָ עֲבוֹדָתְךָ יְהִי מְקַבְּלִים לָהֶם. בְּשֵׁם—בְּמֵן. וּלְטוֹבָה אוֹת—
וְאוֹת לְטוֹבָה. וְסוּדוֹתֶיךָ—בְּתֵרֵי הַתּוֹרָה.

לַעֲבֹדָתְךָ וּלְיִרְאַתְךָ. וְתֹאמַרְיָךְ יָמִי וְיָמֵי אִשְׁתִּי וּבְנֵי וּבָנוֹתִי
(אִם יֵשׁ לוֹ אֵב וְאִם יוֹמֵי אָבִי וְאִמִּי) בְּטוֹב וּבְנִעְמוֹת בְּרוּב עֵז
וְשָׁלוֹם. אָמֵן סֵלָה.

אמר הדוכן אומרים תקהל :

אדיר במרום, שובן בגבורה! אמה—שלום ושמה—שלום. יהי רצון
שתשעים עלינו ועל כל עמך בית ישראל: חיים וברכה למשמרת שלום.

והבחינים אומרים :

רבונו של עולם! עשינו מה שגזרת עלינו, אף אמה עשה עמנו כמה
שגזמתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים, וברך את עמך את
ישראל, ואת האדמה אשר נתתה לנו, באשר נשבעת לאבותינו ארץ
זבת חלב ודבש.

סדר קדושא רבא לשלש רגלים ולראש השנה

לשבת ושמיני בני ישראל וכו'.

על בן ברח יחזה את יום השבת ויקדשוהו.

לראש השנה.

לשלש רגלים

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בִּבְסֶפֶה לַיּוֹם חֹגֵג, כִּי חֹק
תִּקְרְאוּ אוֹתָם בְּמוֹעֲדָם. לְיִשְׂרָאֵל הוּא מְשַׁפֵּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב.

וידבר משה את מועדי יי, אל בני ישראל.

על היין סברי מרגן ורבותי.

ברוך אמה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן.

לסוכות

ברוך אמה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וציונו, לישב בסוכה.
ושותה כהי רביעית בין גומן לכל חסידיו.

שירה קרשה

למשמרת שלום—לשלום עולם. שגזרה—שצוית לברך את ישראל.

עד תַּפְּלָה זוֹ מִתְּפַלְלִים:	עֲרֵבִית-בֶּסֶדֶר עֲרֵבִית	לְשֹׁבֶת	מִצַּד 200	עַד 205.
" "	שַׁחֲרִית-בֶּסֶדֶר שַׁחֲרִית	לְשֹׁבֶת	מִצַּד 222	עַד 263.
" "	מִנְחָה-א) אֶשְׁרֵי	צַד 302	ב) וְכֹא	לְצִיּוֹן עַד 304.
" "	(בְּשֹׁבֶת ג)	וְאֵנִי תַּפְּלָתִי	צַד 304.	ד) קְרִיאַת הַתּוֹרָה
" "				צַד 305.

תַּפְּלַת ראש השָׁנָה לְעֲרֵבִית, לְשַׁחֲרִית, לְמִנְחָה.

לִמְנַחָה כִּי יֵשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, הָבֵנוּ גִדְּל לְאַלְהֵינוּ.

אֲדֹנָי, שִׁפְתֵי תַפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַנּוֹבֵר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכּוֹל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת,
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכֹרֵנוּ לְחַיִּים, מִלֶּךְ חֶפֶץ בַּחַיִּים וּבְתִבְנוּ
בְּסֶפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֲלֹהִים חַיִּים.

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִגֵּן אֲבֹרָהִם.
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ,
מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אַמּוֹנִתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרָה. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מִלֶּךְ
מֵמִית וּמַחְיֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֲב הַרְחֵמִים, זוֹכֵר יְצוּרֵיוֹ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.
וְנִאֲמֹן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה.
לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכִי לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ.
וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל

ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות
בית דוד משיחך, ועל מנוחך וחיבתך.

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל
מעשיך, ואימתך—על כל מה שבראת,
וייראוך כל המעשים, וישתחוו לפניך
כל הכרואים, ויעשו כלם אנדה אחת
לעשות רצונך בלבב שלם; כמה
שידענו יי אלהינו שהשלטן לפניך
עז בידך, וגבורה בימינך, ושמך נורא
על כל מה שבראת.

ובכן תן כבוד יי לעמך, תהלה ליראיך, ותקוה
טובה לדורשיך, ופתחון פה למיחלים לך, שמחה
לארצך, וששון לעירך, וצמיחת קרן לדוד עבדך,
ועריכת נר לבן ישי משיחך, במהרה בימינו.
ובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים יעלו,
וחסידים ברנה יגילו, ועולתה תקבץ פיה, וכל

שיר החדשה

אנדה-חברה. שלטן-משלה. פתחון פה-אמן לב לפתוח פה ולענות סתריקים.
צמיחת קרן-שתצח קרנו, פלומר, פחו וגבורתו. ועריכת נר-שתעורר לו נר משלה.
ובכן-אם כה תעשה ושמחו צדיקים. ועולתה תקבץ פיה-העולה תסגור פה ותאכל.

הִרְשָׁעָה כָּלָה בַּעֲשֹׁן תִּכְלָה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
זְרוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלֹךְ אֹתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה
לְבַדְּךָ: עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, בְּחֵר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
בְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ, בְּכַתּוּב
בְּדִבְרֵי קִדְשְׁךָ: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן, לְדָר וָדָר הַלְלוּיָהּ!

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ,
בְּכַתּוּב: "וַיִּבְרָא יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה". בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְלִיךְ הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחֵרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ
אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְּנוּ לַעֲבֹדְתֶךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָת.

בְּשִׁחַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּמוֹצָאי שַׁבָּת אוֹמְרִים בָּאן וְתוֹדִיעֵנוּ

חבאור תמצא ברף 385

וְתוֹדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת מִשְׁפָּטֵי צִדְקָה, וְתִלְמְדֵנוּ לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם חֲקֵי רִצּוֹנְךָ. וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת

וּתְתֵן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת
הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזְּכוּרֹן הַזֶּה, יוֹם (לשבת זְכוּרֹן) תְּרוּעָה
(לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה,
וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֹנֵנוּ וּפְקָדוֹנֵנוּ וְזְכוּרֹן
אֲבוֹתֵינוּ, וְזְכוּרֹן מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדְךָ, וְזְכוּרֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדֶשְׁךָ, וְזְכוּרֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל רַפְּנִיךָ, רַפְּלִיטָה לְמוֹכָה,
רָחוֹן וְלַחֲסֵד, וְלִרְחֻמִּים, רַחֲמִים וְלִשְׁלוֹם, בְּיוֹם הַזְּכוּרֹן
הַזֶּה, וְזָכְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָה, וּפְקָדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ רַחֲמִים טוֹבִים, וּבְדָבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֲמִים
עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אַתָּה מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם
כָּלּוֹ בְּכָבוֹדְךָ, וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ, וְהוֹפֵעַ
בַּהֲדָר גָּאוֹן עֲזָךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶצְךָ, וְיֹדֵעַ
כָּל פְּעוּלָּה: כִּי אַתָּה פֹּעֵלָתוֹ, וְיָכִין כָּל יְצוֹר: כִּי
אַתָּה יַצַּרְתּוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: יְיָ

כשחל ראש השנה במוצאי שבת אומרים זה.

אָמֵת, חֲקִים וּמִצּוֹת טוֹבִים. וּתְנַחֲלֵנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ
וְחַגֵּי נִדְבָרָה. וְתוֹרִישֵׁנוּ קֹדֶשֶׁת שַׁבָּת וְכְבוֹד מוֹעֵד וְחִגִּינֹת
הַהֲנִיף, וּתְבַדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ,
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשִׁשְׁתַּיִּמי הַמַּעֲשֶׂה;
בֵּין קֹדֶשֶׁת שַׁבָּת לְקֹדֶשֶׁת יוֹם טוֹב הַבְּקֻלָּה, וְאֶת יוֹם הַשְּׂבִיעִי
מִשִּׁשְׁתַּיִּמי הַמַּעֲשֶׂה, קֹדֶשֶׁת. הַבְּקֻלָּה וְקֹדֶשֶׁת אֶת עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתְּךָ. וְתֵתֵן לָנוּ וכו'.

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה. (לשבת אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! רַצָּה נָא בְּמִנוּחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיָתֵן חֻלְקֵנוּ
 בְּתוֹרָתֶךָ, שִׁבְעֵנוּ מִשׁוּבְךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.
 (לשבת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת קִדְּשָׁה, וְיִנּוּחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל
 מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְיַחֲדָה לָבֵנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, כִּי אַתָּה
 אֱלֹהִים אֱמֶת וְדִבְרֶךְ אֱמֶת וְקִים לְעַד.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מִקִּדְּשׁ
 (לשבת הַשֶּׁבֶת וְ) יִשְׂרָאֵל יוֹם הַזְכָּרוֹן.

רַצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבְרַגְלָתָם (וּלְתַפְלָתָם)
 שְׁעָה, וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל,
 וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
 עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מזדים אנחנו לך, שאאתה
 הוא יי אלהינו ואֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
 בְּשָׁר, וְיִצְרָנוּ, וְיַצֵּר בְּרָאשִׁית, בְּרֻכּוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ,
 עַל שֶׁהִחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲזִינָה
 וְתַחֲזִינָנוּ, וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחַצְרוֹת
 קִדְּשָׁה, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ,
 וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם עַל שֶׁאַנְחָנוּ
 מזדים לך, בְּרוּךְ אַתָּה הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְשׁוֹבוֹתֶיךָ שֶׁכָּבֵל עַת, עָרֵב, וְכֶקֶר, וְצִהָרִים.)

הטוב, כי לא כלו רחמים, והרחם, כי לא תמו חסדיו.
כי מעולם קוּינוּ לך.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד.

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל
הטוב). ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

לש"ץ ברכת כהנים

לשחיות שים שלום, טובה וברכה, חיים חן
וחסד, ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך. ברכנו אבינו בָּרְכֵנו בְּאַחַד (יחד)
באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יי
אֶרְהִינוּ תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה
(ורחמים), וברכה ורחמים, וחיים, ושלום. לְכֹל הַשָּׁלוֹם,
וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך, (ברוב עז ושלום).

בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה,
וגזרות טובות ישועות ונחמות, נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמרי פי וחנין לבי לפניך, יי צורי וגואלי. לש"ץ ק"ש

אלהי! נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי – נפשי
תמים, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך

תְּרוֹדוֹךְ נִפְשִׁי, וְכָל תְּקָמִים וְחַיִּים עָלַי לְרַעָה, מְהֵרָה תִּפְרַעַתְם
וְתִקְלַקֵּל מַחְשַׁבְתָּם. יְיָ רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁאֵל תַּעֲלֶה
קִנְאָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים, וְשֶׁאֵל אֲכַעֹס הַיּוֹם וְשֶׁאֵל אֲכַעֲסֶיךָ.
וְתַצִּילֵנִי מִיָּצָר הָרַע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעֲנוּהָ. מְלַכְנוּ וְאֱלֹהֵינוּ, יַחַד שִׁמְךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּנֵה עִירָךְ נֶסֶד בֵּיתְךָ וְשִׁבְלֵל הַיִּבְלָךְ וְקִבֵּץ קְבוּץ גְּלוּיֹת וּפְדֵה
צֹאנְךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּ יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעַה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי.
יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֲמָרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיְבִינָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קִדְמוֹנוֹת. וְעֲרֶבְהָ לֵּי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.
גּוֹמְלִין לְכָרֶךְ אִישׁ אֶת אֶחָיו בְּלֵיל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּבִיחָב"נ וְגַם בְּבִיתוֹ לֹאֲשׁוּ בֵּיתוֹ בְּנוֹסַח זֶה:
לִיחִיד לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּב וְתַחְתָּם. | לִיחִידָה לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּבִי וְתַחְתָּמִי.
לְרַבִּים לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּבוּ וְתַחְתָּמוּ. | לְרַבּוֹת לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּבְנָה וְתַחְתָּמְנָה.

קדוש לראש השנה

בְּשָׁחַל ר"ה בְּשַׁבַּת אוֹמְרִים בָּאין:

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר.

יוֹם הַשְּׁשִׁי, וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם. וַיְכַל
אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבַּת בְּיוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ, אֲשֶׁר
בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

בְּשָׁחַל ר"ה בַּחֹל מִתְחִילִין בָּאין:

עַל חֵיוֹן סִבְרֵי מְרַנֵּן וְרַבָּנִי. | עַל חֵפֶת בְּרִשּׁוֹת מְרַנֵּן וְרַבָּנִי.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ | בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ
הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן. | הָעוֹלָם, הַמּוֹצֵא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר
 בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לָשׁוֹן, וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו,
 וְהִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)
 הַזְכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (לשבת וְכָרוֹן) הַתְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ
 וְזָכַר לִיציאת מצרים, כִּי בָנוּ בָּחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ
 מִכָּל הָעַמִּים, וְדִבַּרְתָּ אִמֶּת וְקִים לְעַד.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקִדֵּשׁ (לשבת השבת וְ)
 יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְכָּרוֹן.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 שֶׁהֵחֵינוּ וְקִיַּמְנוּ, וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה.

ואם חל ראש השנה במוצאי שבת מוסיפין גר והבדלה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ
 לַחֹל, בֵּין אֹרֶךְ יָמִים לַחֲשָׁד, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי
 לְשִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה; בֵּין קֹדֶשֶׁת שַׁבָּת לְקֹדֶשֶׁת יוֹם טוֹב
 הַבְּבִלָּה, וְאֶת יוֹם הַשְּׂבִיעִי מִשִּׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְּשָׁתָּ;
 הַבְּבִלָּה וְקִדְּשָׁתָּ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתֶּךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
 הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ. שֶׁחֵינוּ

נוהגין לאכול לביל ראשון של ר"ה תפוח מחוק בדבש ומברכין בפה"ע ואחר אכילת התפוח ואמר זה
 יהי רצון מלפניך, יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וְיָמִית וְקַח.

לאחר תפלה זו מתפללים: ערבית--קדוש שְׁלֹם צד 108 (ובשבת: וְיִבְלֶה, מִן אֲבוֹת
 צד 207), קדוש צד 399, עלינו צד 120, קדוש יתום צד 122.

שְׁחִירֵי (א) אָבִינוּ מְלַכְנוּ צד 87, הַ קְרִיאַת הַתּוֹרָה צד 274.

תְּקִיעַת שׁוֹפָר וְשַׁבָּת אֵין תּוֹקְעִים בְּשׁוֹפָר וְאִמְרִים יָקִים:

פּוֹרְקָן צד 277, (ד) אֲשׁוּרֵי צד 283, (ה) תְּקִיעַת סִיט לַהֲיָקֵל:

ואח"כ מתפללים "מוסף" צד 432

מְנַחֵה (א) אָבִינוּ מְלַכְנוּ צד 87, (ב) יְעִלֵי (ג) לְדִנֵּי ה' אֲדִיר צד 116.

מִזְמוֹר קוּדֶם הַתְּקִיעוֹת.

מִזְמוֹר זָח אֹמְרִים שְׁבַע פְּעָמִים.

לְמַנְצָח לְבָנֵי קְדָח מִזְמוֹר.

כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כָף
 כִּי יִי עֲלִיזוֹן נוֹרָא,
 יִדְבֹּר עַמִּים תַּחֲתֵינוּ,
 וּבַחַר לָנוּ אֶת נִחְלָתָנוּ,
 עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתִרְעוּהָ,
 וַזְמְרוּ אֱלֹהִים וַזְמְרוּ,
 כִּי מִלֶּךְ כָּל הָאָרֶץ,
 מִלֶּךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם,
 נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ,
 כִּי לֵאלֹהִים מָגַנִּי אָרֶץ
 הַתִּקְעָה מְבָרָךְ.

הִרְעִי לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה.
 מִלֶּךְ נָדוּל עַל כָּל הָאָרֶץ.
 וּלְאֲמִים תַּחַת הִבְלִינוּ.
 אֶת נֶאֱזוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב סִלָּה.
 יִי — בְּקוֹל שׁוֹפָר.
 וַזְמְרוּ לְמַלְכֵנוּ וַזְמְרוּ.
 אֱלֹהִים, וַזְמְרוּ מִשְׁכִּיל.
 אֱלֹהִים יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא קִדְשׁוֹ,
 עִם אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם,
 מֵאֵד נִעְלָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַצִּוֵּנוּ לְשִׁמְעַם קוֹל שׁוֹפָר.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם,
 שֶׁהִחַיָּנוּ וְקִיָּמָנוּ, וְהַנִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

מִזְמוֹר — לַעֲבוֹדַת הַמִּקְדָּשׁ בְּרֹאשׁ חֹשֶׁנֶה. הִתְקַעוּ כָף — הִפּוּ כָף בְּדִבְרֵי שְׁמֵימִים
 כָּף לְמֶלֶךְ בְּעֻלּוֹתָיו עַל כִּסְאוֹ. יִדְבֹּר — וַיְגִיעַ. נֶאֱזוֹן יַעֲקֹב — הוּא יְרוּשָׁלַיִם. עֲלֵה אֱלֹהִים —
 וְנִשְׂא וְיִתְרוֹמֵם עַל יְדֵי תִרְעוּתָהּ. וַזְמְרוּ מִשְׁכִּיל — וַזְמְרוּ שִׁיר מִשְׁכִּיל וַיִּפָּח נְדִיבֵי עַמִּים —
 שְׁרֵי חַגִּוִּים נֶאֱסָפוּ עַל עִם אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם וְעַל כָּלֶם מֶלֶךְ ה'. מָגַנִּי אֲנִי — מְלִכִּי אֶרֶץ וְאֲדִירֶיהָ.
 מֵאֵד נִעְלָה — אֱלֹהִים נִעְלָה וְנִשְׂא עַל כָּלֶם

והזקנים שלשים קולות.

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה. (ג"פ)

תקיעה. שברים. תקיעה. (ג"פ)

תקיעה. תרועה. תקיעה גדולה. (ג"פ)

אחר התקיעות אומרים.

אֲשֶׁר־נִתְּנָה יְדֵעִי תְרוּעָה, יי באור פִּנְיָה יְהִלְכוּ

אח"כ "אומרים" אֲשֶׁר־נִתְּנָה יְדֵעִי צד 163 ומתפללים מוסף.

מוסף לראש השנה.

כי שם יי אקרא, הבו גדל גאלהינו.

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב; הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת,
וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרָנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, וּכְתִבְנוּ

בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶגֶן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מוריד הַטֵּל.

מְבַרְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַתִּיב מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ

לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹד בָּעַל גִּבּוֹרוֹת? וּמִי דוֹמָה לָךְ, מֶלֶךְ

מִמִּית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹד אֵב הַרְחָמִים, זוֹכֵר יְצוּרֵיוֹ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וַיֵּאמֶן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מְחַיֵּה הַמֵּתִים.
 אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה.
 לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ.
 וּבִכֵּן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 וְעַל יְרוּשָׁלַּיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל
 מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל מְכוֹנְךָ וְהִיכָלְךָ.

הבאור תמצא בדף 424

וּבִכֵּן תֵּן פִּחְדְּךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל
 מַעֲשֶׂיךָ, וְאִמְתֶּךָ—עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתְךָ,
 וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
 כָּל הַחַרּוּאִים, וַיַּעֲשׂוּ כָל־מַצְוָה אֶחָת
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבב שָׁלֵם; כִּמּוֹ
 שִׁיְדַעְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשְׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ,
 עוֹז בְּיָדְךָ, וְגִבּוֹרָה בְּיָמֶיךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא
 עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתְךָ.

וּבִכֵּן תֵּן כְּבוֹד יי לַעֲמֶךָ, תַּהֲלֶלָה לִירֵאֶיךָ וּתְקוּהָ
 מוֹבָה לְדוֹרֶשֶׁיךָ, וּפְתִחוֹן פֶּה דְּמִיחֲלִים לָךְ; שְׂמִיחָה
 לְאַרְצְךָ וְשִׁשׂוֹן לְעִירְךָ, וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹר עֲבָדֶיךָ
 וְעִרְיַבֵּת גֵּר לְבֵן יִשִּׁי מְשִׁיחֲךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

בֶּכֶן צְדִיקִים יֵרָאוּ וַיִּשְׁמְחוּ, וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּ,
וַחֲסִידִים בִּרְנָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ, וְכָל
הָרִשָּׁעָה בָּלָה בַּעֲשֹׁן תִּבְלָה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
יְדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה
לְבִיךָ: עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּחַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ, בְּכַתוּב
בְּדַבְּרֵי קֹדֶשְׁךָ: "וַיִּמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ!"

קְדוּשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ,
בְּכַתוּב: "וַיִּגְבֹּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְדוּשׁ
נִקְדָּשׁ בַּצִּדִּיקָה". בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ.

אַתָּה בְּחִירְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ
אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ,
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבָּנוּ לְעַבְדְּתֶךָ, וַיִּשְׁמַךְ
הַגְּדוֹל וְהַקְדוּשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָהּ.

וְתָרַן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת
הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזְּכוּרֹן הַזֶּה, יוֹם (לשבת זְכוּרֹן) תְּרוּעָה
(לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קָדֵשׁ, זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם.

תבאור תמצא בדף 411

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל
אֲדָמָתֵנוּ, וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירָתְךָ, בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ. יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַדְּהִי אֲבוֹתֵינוּ, מִלֵּךְ רַחֲמָן,
שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, וְתִבְגְּהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ.

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ! גִּלָּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה,
וְהוֹפַע וְהַנְשִׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם, וְנַפְּצוּתֵינוּ בְּגַם מִירְכַּתִּי אֶרֶץ, וְהַבִּיאֵנוּ
לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם, בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ:
תְּמִידִים בְּסֻדְרָם, וּמוֹסָפִים בְּהִלָּכָתָם. וְאֶת מוֹסְפֵי
(לשבת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם הַזְּכוּרֹן הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב
לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה, בְּמִצּוֹת רְצוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁתִּתְּבֹת עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מִשְׁחַ עֲבֹדָה, מִפִּי כְבוֹדְךָ, כְּאֹמֹר:

ובַּיּוֹם הַשְּׁבִיט, שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וּשְׁנֵי
 עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ.
 עַד עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּהּ. (וְזֶה קֶרֶבֶן שֶׁבֶת וְקֶרֶבֶן הַיּוֹם בְּאֹמֹר).
 וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ,
 מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, כָּד מְלֶאכֶת
 עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ—יּוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה
 לָכֶם. וַעֲשִׂיתֶם עֲלָה לְרִיחַ נִיחָח לַיהוָה.
 פֶּר בֶּן בָּקָר אֶחָד, אֵיל אֶחָד, כִּבְשִׁים
 בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם.

וּמִנְחָתָם וְנִסְבִּיהֶם בְּמֹדֶדֶר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי
 עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל, וְעֶשְׂרֹן כִּבְכָּשׁ, וַיֵּין בְּנִסְכּוֹ, וּשְׁנֵי שְׁעִירִים
 לְכֹפֶר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים בְּהִלְכָתָם. מִלֶּכֶד עֲלֵת הַחֹדֶשׁ
 וּמִנְחָתָהּ, וְעֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ, וְנִסְבִּיהֶם בְּמִשְׁפָּטָם,
 לְרִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה.

לשבת וישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עני, עם מקדשי שביעי,
 כלם יתענו ויתענו ממונה, ובשביעי רצית בו וקדשתו, תמדת ימים
 אותו קראת, וקר למעשה בראשית.

הבאור תמצא בדף 120

מלכות.

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֶדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
 בְּרָאשִׁית. שְׂרָא עֲשָׂנוּ בְּנוֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ
 בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׂלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ בָּהֶם,

וְגוֹרְלָנוּ בְּכָל הַמּוֹנָם. — וַאֲנַחְנוּ בְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
וּמוֹדִים, רַפָּנִי מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ, בָּרוּךְ
הוא. שֶׁהוא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֶת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא
אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת—מַלְכֵנוּ אָפֶם זוֹלָתוֹ, בְּכָתוּב
בְּתוֹרָתוֹ: „וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְׁבוֹת אֶל לִבָּבָהּ, כִּי יי
הוא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת,
אֵין עוֹד“.

וְעַל כֵּן נִקְוָה לָהּ, יי אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת
עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּיֵים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים בְּרוֹת יִבְרָתוֹ,
לְתַפֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ,
לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִבְרִיחוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל,
כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל דָּשׁוֹן, רַפָּנִיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
יִבְרָעוּ וַיִּפּוּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרֹ יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת עוֹל
מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד!

וַנֵּאמֶר: לֹא הָבִיט אֲנִי בִיעֶקֶב, וְלֹא רָאָה עָמֶל
בְּיִשְׂרָאֵל; יי אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ, וְתִרְוַעַת מִלֶּךְ בּוֹ.
וַנֵּאמֶר: וַיְהִי בִישְׁרוֹן מִלֶּךְ, בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי
עַם יִחַד שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל.

שִׁירָה בְּדָשָׁה

לֹא הָבִיט—ד' לֹא נִבִּיט וְלֹא יִרְאֶה אֲנִי וְעוֹל בְּיִשְׂרָאֵל, כִּי מֵרַב אֶתְּבִנוּ אוֹתָם
יִמְחֹר לְסַלֵּם לָהֶם. תִּרְוַעַת מִלֶּךְ—קוֹל שְׂמִימַת מִלֶּךְ. בִּישְׁרוֹן—ה' הִנֵּה לְמַלְכֵךְ בְּיִשְׂרָאֵל
בְּשִׁתְּחַאפְּמוֹ וַיִּחַד בְּמַעֲמַר הַר סִינִי.

וּבְדַבְרֵי קִדְשָׁךְ כָּתוּב לֵאמֹר: כִּי לִי הַמְּלוּכָה,
וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם.

וַנֹּאמֶר: יְיָ מֶלֶךְ גָּאוֹת לָבַשׁ, לָבַשׁ יְיָ עֵז הַתְּאֹזֶר,
אֵף תִּכּוֹן תִּבְלָ בֶּל תִּמְוֹט

וַנֹּאמֶר: שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִישֵׁיכֶם, וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד?—
יְיָ עֶזְוֹ וְגִבּוֹר, יְיָ גִבּוֹר מִלְחָמָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים
רְאִישֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יְיָ צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד סֶלָה.

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְיָ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַנֹּאמְרוּ, יְיָ צְבָאוֹת: אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן,
וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֲלֵהֶם.

וַנֹּאמֶר: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהֵר צִיּוֹן לְשִׁפְט אֶת הָרָע עֲשׂוֹ.
וְהִיִּתָּה לִי הַמְּלוּכָה.

וַנֹּאמֶר: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד

וַיִּתְּרֶךְ כָּתוּב לֵאמֹר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל! יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יְיָ אֶחָד.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם
כָּלוּ בְכִבּוּדְךָ, וְהִנֵּשְׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ, וְהוֹפֵעַ
בְּחֵדֶר גָּאוֹן עוֹדָה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֶל אֶרְצְךָ, וַיִּדַּע

כָּל פֶּעוּל: כִּי אַתָּה פִּעַלְתָּנוּ, וַיְבִין כָּל יִצְוֹר: כִּי
 אַתָּה יִצְרַתָּנוּ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: יִי אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה. ^(לשבת) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ! רָצָה נָא בְּמִנוּחָנוּ) קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וַתֵּן חֻלְקֵנוּ
 בְּתוֹרָתֶךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ, וְשִׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ,
^(לשבת) וְהַנְחִילֵנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת קִדְשָׁךָ, וַיְנַחֲנוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל
 מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וַיִּטְהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, כִּי אַתָּה
 אֱלֹהִים אֱמֶת, וַיְבָרֶךְ אֱמֶת, וְקִים לְעֵד.
 בְּרוּךְ אַתָּה יִי, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מִקִּדְּשׁ
^(לשבת) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזֶּכֶּרֶן.

וַתִּקְרָא תְּשׁוּבָת תְּשׁוּבָת וְאִתְּכָא אֲמִירָת וְכֹי"כ אֲמִירָת וְכֹי"כ אֲמִירָת וְכֹי"כ אֲמִירָת
 הַיּוֹם הַזֶּה עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל יִצְוֹרֵי
 עוֹלָמִים, אִם בְּבָנִים אִם בְּעִבְדִּים. אִם בְּבָנִים רַחֲמֵנוּ
 בְּרַחֲמֵי אָב עַל בָּנִים, וְאִם בְּעִבְדִּים עֵינֵינוּ לֵךְ תְּלוּיֹת עַד
 שֶׁתִּתְחַנֵּנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפָּמֵנוּ, אִיוֹם קָדוֹשׁ.
 וְכַרְוֹנוֹת.

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם, וּפְתִיחַ כָּל יִצְוֵי קָדֶם. לְפָנֶיךָ
 נִגְלוּ כָּל תַּעֲלָמוֹת, וְהַמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׁמִבְּרָאשִׁית. כִּי אֵין
 שִׁבְחָה לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. אַתָּה
 זוֹכֵר אֶת כָּל הַמַּפְעָל, וְגַם כָּל הַיִּצְוֹר לֹא נִכְחַד מִפָּנֶיךָ.

שִׁירָה תְּהִי שֶׁה

אַתָּה זוֹכֵר-בְּיוֹם זֶה. תַּעֲלָמוֹת-נִסְתָּרוֹת, שְׁמִבְּרָאשִׁית-שְׁמִימִים רַאשׁוֹנִים.
 מִפְּעָל-מַעֲשֵׂה. נִכְחַד-נִשְׁלָם.

הכל גלוי וידוע לפניך יי אלהינו, צופה ומביט עד סוף כל הדורות. כי תביא חק וזרון להפקד כל רוח ונפש להזכר מעשים רבים, והמון בריות לאין תכלית. מראשית בואת הודעת, ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלת מעשיך, וזרון ליום ראשון – כי חק לישראל הוא, משפט ראיתי יעקב. ועל המדינות בו יאמר: איזו לחרב, ואיזו רשלום; איזו לרעב, ואיזו לשבע; ובריות בו יפקדו להזכירם: לחיים ולמוות. מי לא נפקד בזה היום הזה? כי זכר כל היצור לפניך בא, מעשה איש ופקדו, ועלילות מצעדי נבר, מחשבות אדם ותחבולותיו, ויצרי מעללי איש. אשרי איש שלא ישפחך, ובן אדם – יתאמץ בך, כי דורשיך, לעולם לא יפשו, ולא יבלמו לנצח כל החוסים בך; כי זכר כל המעשים לפניך בא, ואתה דורש מעשה כלם.

וגם את נח באהבה וברת, ותפקדו בך בר ישועה ורחמים, בהביאך את מי המבול, לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם. על כן זכרנו בא לפניך יי אלהינו: להרבות זרעו בעפרות תבל, וצאצאיו בחור הים. בפתוב בתורתך: ויזכר אלהים את נח, ואת כל החיה, ואת כל הבהמה, אשר אתו בתבה, ויעבר אלהים רוח על הארץ וישבו המים.

שיר החדשה

כי תביא חק וזרון-שפט וזן וזרון. לאין תכלית-כלי סוף ומספר. תחלת מעשיך-ראשון ליצירת העולם. חק... משפט-ענגנס מצות. בו יאמר-ביום זה נצא משפט המדינות. עלילות מצעדי נבר-מעשי האיש וצעדיו ודרכיו. ויצרי מעללי איש-רעיונות מעשיו. יתאמין בך-המחזיק ובושם בך. וצאצאיו-תולדותיו. וישבו-ונגדו.

וַיֹּאמֶר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת
 בְּרִיתוֹ, אֶת אַבְרָהָם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.
 וַיֹּאמֶר: וַיִּזְכְּרֵנִי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב, וְאֵף אֶת בְּרִיתִי
 יִצְחָק, וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזִכֹּר, וְהָאָרֶץ אֲזִכֹּר.
 וּבְדַבְּרֵי קְדֹשֶׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: וְזָכַר עֲשֶׂה לְנַפְלָאֲתֵינוּ,
 חַנוּן וְרַחוּם יְיָ.

וַיֹּאמֶר: מֶלֶךְ נָתַן לִירָאִיו, וַיִּזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ.
 וַיֹּאמֶר: וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ, וַיִּנָּחֵם בְּרַב חֲסָדָיו.
 וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנִּבְיָאִים כָּתוּב לֵאמֹר: הִלּוּךְ
 וְקִרְאָתָּ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְיָ: וַיִּזְכְּרֵנִי
 לְךָ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ, אֲהַבֶּתָּ בְּלוּלָתֶיךָ, לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי
 בְּמִדְבַּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה.

וַיֹּאמֶר: וַיִּזְכְּרֵנִי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי אוֹתְךָ בִּימֵי
 נְעוּרֶיךָ, וְהִקִּימוּתִי לְךָ בְּרִית עוֹלָם.
 וַיֹּאמֶר: הֲבֵן יִקִּיר לִי אֶפְרַיִם, אִם יִלְדָּה שְׁעָשׂוּעִים?
 כִּי מִדֵּי דַבְּרֵי בּוֹ: זָכַר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד, עַל בֶּן חָמוּ
 מֵעֵי לוֹ; רַחֵם אֶרְחַמֶּנּוּ — נָא יְיָ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! וַיִּזְכְּרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ,
 וּפְקֹדֵנוּ בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים מִשְׁמֵי שָׁמַיִם קָדָם. וַיִּזְכֹּר לָנוּ

שִׁירַת חֲדָשָׁה

מֶלֶךְ—מִזֶּזֶן. בְּלוּלָתֶיךָ—חֶסֶדְךָ, בְּלוּמֶר, אֲהַבֶּתָּ הָעָם בְּבֹאֵי בְּרִית ה' בְּחַר מִיָּנִי. כִּי מִדֵּי
 דַּבְּרֵי בּוֹ וְגו'—כִּי בָּקַל פֶּעַם שָׁאֲבָר עַל אוֹדוֹתָיו לֹא אוּכַל עוֹד לְהַעֲתִיקוֹן מִזְכְּרוֹנֵי זָמַן
 בְּפִי, כִּמּוֹ לוֹ הִיָּה לִי בֶן יִקִּיר וְלֹד שְׁעָשׂוּעִים עַל בֶּן נִזְכְּרוֹ נְחֻמֵּי אֱלֹהֵי, לֹא, לֹא
 אֶתְאָבָר אֱלֹהֵי כִּי אִם רַחֵם אֶרְחַמֶּנּוּ.

יִי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה, אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמְּדִיָּה; וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקִידָה;
שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גֵּב הַמִּזְבֵּחַ, וְכַבֵּשׁ
רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם, בֵּן. וְכַבֵּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת
בַּעֲסָךְ מֵעַלְיוֹ, וְכַטּוֹבֶךָ הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעַמֶּיךָ
וּמֵעִירֶיךָ וּמִנְחֻלָּתֶיךָ. וְקִיָּם לָנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ: אֶת הַדָּבָר,
שֶׁהַבְּמִחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מִשְׁחָה עֲבָדֶיךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ,
כְּאֵמֹר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רְאוּשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם, לְהָיוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי יִי.
כִּי זוֹכֵר כָּד הַנִּשְׁכָּחוֹת אֵתָּה הוּא מֵעוֹלָם, וְאִין שִׁכְחָה לְפָנֶי
כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ, וְעֲקַדְתָּ יִצְחָק, לְזִרְעוֹ (שָׁל יִשְׂרָאֵל) הַיּוֹם
בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר.

בְּרוּךְ אַתָּה יִי, זוֹכֵר הַבְּרִית.

וְתוֹקְעֵן תִּשְׁרִית תִּשְׁרִית תִּרְיָה וְאַחֲכֹ אֲמָרִים הַיּוֹם וְכו' נִם בְּשַׁבָּת אַעִיפִי שְׂאִין וְתוֹקְעֵן.
הַיּוֹם הָרַת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל יְצוּרֵי
עוֹלָמִים, אִם בָּבָנִים אִם בַּעֲבָדִים, אִם בָּבָנִים רַחֲמָנוּ בְּרַחֵם
אֲבֵ עַל בָּנִים, וְאִם בַּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךָ תִּדְוִיֹּת עַד שֶׁתִּחַנְנוּ
וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אִיּוֹם קָדוֹשׁ.

שׁוֹפְרוֹת.

אַתָּה נִגְלִיתָ בַּעֲנֵן כְּבוֹדֶךָ עַל עַם קָדְשְׁךָ לְדָבָר
עָמָם; מִן הַשָּׁמַיִם הַשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ, וְנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם
בְּעַרְפְּלֵי טַהֲרָה. גַּם הָעוֹלָם כָּלֹ חָל מִפְּנֶיךָ, וּבְרִיּוֹת

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְכַבֵּשׁ—וְהַכְנִיעַ וּמִשָּׁל בְּרוּשֵׁי רַחֲמָיו.

עַרְפְּלֵי טַהֲרָה—עָבִי עֲנִיִּים טַהוּרִים. חָל—פָּסַד. וּבְרִיּוֹת בְּרִאשִׁית—בְּרִאשֵׁי קָדָם.

בִּירָאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּנּוּ, בְּהַגְלוֹתָהּ מִלִּבָּנוּ עַל הָרָם
 סִינִי לְלַמֵּד לַעֲמֹד תוֹרָה וּמִצְוֹת; וַתִּשְׁמִיעַ אֶת
 הָאֵל קוֹלָהּ, וַדְּבָרוֹת קִדְשָׁהּ מִלִּהְיוֹת אִשׁ; בְּקִלּוֹת
 וּבִרְקִים עָלֵיהֶם נִגְלִיתָ, וּבְקוֹל שׁוֹפָר עָלֵיהֶם הוֹפַעְתָּ.
 בְּכַתוּב בְּתוֹרָתָהּ: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיֹת הַבֶּקֶר,
 וַיְהִי קֶלֶת וּבִרְקִים, וַעֲנֵן כָּבֵד עַל הָהָר, וְקוֹל שׁוֹפָר
 חָזָק מְאֹד, וַיִּחַרְדּוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה. וַנֹּאמֶר:
 וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, מִשְׁחָה יִדְבֹּר
 וְהַאֲלֵהִם יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל. וַנֹּאמֶר: וְכָל הָעָם רָאִים אֶת
 הַקּוֹלֹת, וְאֶת הַלְפִידִם, וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר, וְאֶת הָהָר
 עֹשֵׂן, וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנָּעוּ וַיַּעֲמֵדוּ מֵרָחֵק. וּבְדִבְרֵי קִדְשָׁהּ
 בְּכַתוּב יֹאמֶר: עָלָה אֱלֹהִים בְּתוֹרָה, יי — בְּקוֹל
 שׁוֹפָר. וַנֹּאמֶר: בְּחֻצְצֶרֶת וְקוֹל שׁוֹפָר, הָרִיעוּ לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ יי. וַנֹּאמֶר: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר, בְּכִסֵּה
 לַיּוֹם חֲגֵנוּ, כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לְאַלְהֵי
 יַעֲקֹב. וַנֹּאמֶר:

הִלְלִינָה. הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרִקִּיעַ עֻזּוֹ.
 הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרֹב נִדְלוֹ.
 הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַת שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ בְּנִגְבַּל וּבְנוֹר.

שִׁירַת הַדָּשָׁה

וַדְּבָרוֹת קִדְשָׁהּ-עֲשֵׂת הַדְּבָרִים. הוֹפַעְתָּ-נִרְאִיתָ בְּאֵזֶה. לַפִּידִים-לִהְיוֹת אִשׁ.
 בְּכִסֵּה-בַיּוֹם תִּקְבִּיעַ.

הִלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמְחֹל,
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלֵי שִׁמְעַה,
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלֵי תְרוּעָה,
הִלְלוּהוּ בְּחִלְצֵי יְהוָה.

ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר: כל יושבי תבל
ושכני ארץ, בנשא גם הרים תראו, ובתקע שפר תשמעו.
ונאמר: והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול, ובאו האגדים
בארץ אשור, והנדיים בארץ מצרים, והשתחוו לוי בחר
הקדש בירושלים.

ונאמר: וי עליהם יראה, ויצא כפרק חצו, ואדני
יהודה בשופר יתקע, והלך בסערות תימן: וי צבאות יגן
עליהם". בן תגן על עמך ישראל בשלומך.

אלהינו ואלהי אבותינו! תקע בשופר גדול
לחרותנו, ושא גם לקבץ גלויותינו, וקרב פזוֹרֵינו
מבין הגוים, ונפוצותינו בנס מירבתי ארץ. והביאנו
לציון עירך ברנה, ולירושלים, בית מקדשך, בשמחת
עולם, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו,
במצוה עלינו בתורתך על ידי משה עבדך, מפי
כבודך, באמור:

שִׁירַה חֲדָשָׁה

בנשא גם... ובתקוע שופר-משל הוא, כלומר, חלל יראו וישמעו ושועת ה'.
עליהם יראה-יופיע למלחמה על אויביו. בסערות תימן-משל הוא על מדינות
ה' להגם מאויביו. גלויותינו-גולינו. ונפוצותינו-אחינו תנפוצים ונמפזרים.

וּבָיִים עִמָּחֲתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם
 וּבְרֵאשֵׁי חֹדֶשְׁכֶם—וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצֹת
 עַל עַלְתֵּיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם, וְהָיוּ
 לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם. אֲנִי יי
 אֱלֹהֵיכֶם. כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר
 וּמִצֵּיזִין תְּרוּעָה, וְאִין דְּוָמָה לָךְ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.

וְתוֹקְעִין תְּשׁוּרֹת תְּשׁוּרֹת וְאֵם"כ אֹמְרִים הַיּוֹם וְכו' כִּם בְּשַׁבַּת אַע"פ שְׁאִין תוֹקְעִין.
 הַיּוֹם הִרְתָּ עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל יְצוּרֵי
 עוֹלָמִים, אִם בָּבִינִים אִם בְּעִבְדִּים. אִם בָּבִינִים רַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֵי
 אֱב על בָּנִים, וְאִם בְּעִבְדִּים עֵינֵינוּ לָךְ תְּלוּיֹת עַד שְׁתַּחֲוֶנּוּ
 וְתוֹצִיא כְּאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אִיּוֹם קָדוֹשׁ.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וּלְתַפְלָתָם
 שְׁעָה, וְהִשָּׁב אֶת הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
 וּתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
 עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וּתְחַיֶּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים מוֹדִים ^{מִדִּים} אֲנִיחֵנו לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
בְּשָׁר, יוֹצֵרנוּ וְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ,
עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּנוֹ
וְתַקְיָמָנוּ, וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ,
וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְּךָ שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנִיחֵנו
מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

מוֹדִים אֲנִיחֵנו לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, (צוּרנוּ) צוּר חַיֵּינוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר, גּוֹדֵה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתָךְ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ,
וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹשׁ לָךְ,
וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבָּכָר יוֹם עֲמָנוּ,
וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת,
הַטּוֹב—כִּי רָא כָּלֹו רַחֲמֶיךָ, וְהַמְּרַחֵם—כִּי לֹא תִמּוּ חֲסִדֶּיךָ—
כִּי מַעֲוֹלָם קָנִינוּ לָךְ.

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא (תְּמִיד) שִׁמְךָ
מִלְּפָנֵינוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיִּהְלָלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה (הָאֵל
הַטּוֹב). בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

לשׁן ברכת כהנים

שִׁים שְׁלֹום, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֶקְיֵנוּ כָּלֵנוּ בְּאַחַד (יָחַד) בְּאוֹר
פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת
חֶסֶד, וְצַדִּיקָה (וְרַחֲמִים), וּבִרְכָּה, וְרַחֲמִים, וְחַיִּים, וְשְׁלֹום.

וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך, (ברוב עז ושלום).

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, וגזרות
טובות ישועות ונחמות, נזכר ונכתב לפניך אנחנו
וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. לש"ן ק"ש

אלהי! נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמחללי נפשי
תדום, ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותך
תדונו נפשי, וכל תקמים והחושבים עלי לרעה, מהרה הפך עצתם
ומלקל מחשבתם. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא תעלה
קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, ושלא אכעוס היום ושלא אכעסך.
ותצילני מאר הרע, ותן בלבי הכנעה וענוה. מלכנו ואלהינו, יחד שמך
בעולמך, בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך וקבע קבוצ גלויות ופדה
צאנך ושמח עדתך. עשה למען שמך, עשה למען ימין, עשה למען
תורתך, עשה למען קדשתך. למען יחלצו ידיך, הושיעה ימין וענגי.
יהיו רצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום
במרומו, הוא יעשה שדום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שייבנה בית המקדש
במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכל שנים
בדמויות, וערב לה מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם וכל שנים קדמוניות.

סתון חומר על התפלה ואחר כך אומרים: א. "אין פאלוינו" צד 117

ב. עלינו צד 120

ג. לךדו ה' אורי צד 116. ד. קדיש יתום צד 122. ה. שיר של יום צד 110

מנחת אשרי ובא לציון צד 302. ו. בשבת, נאני תפילתי צד 304

קריאת התורה צד 305. תפלת שמוע כמו בערבית צד 423

קדשה של חול צד 139. אבינו מלכנו צד 87. ובשבת אין אומרים א"מ.

קדיש שלם צד 108. עלינו צד 120. קדיש יתום צד 122

סֵדֶר תְּשֻׁלִּיךָ.

יום ראשון של ר"ח אחר תפלת מנחה קודם שקיעת החמה נוהגין ללכת לנהר ששם דגים מצויים לסימון ברכה עשה"כ וידגו לרוב, ואומרים שם סדר תשליך עשה"כ ותשליך במצולות ים כל השאטם. וכשחל א' דר"ה בשבת אומרים סדר תשליך ביום ב' דר"ה.

מי אל כְּמוֹד? נִשָּׂא עֵז וְעִבֵּר עַל פֶּשַׁע לִשְׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ; רֹא הֶחָיוֹק לְעַד אַפּוֹ, כִּי הִפִּץ הָסֵד הוּא. יָשׁוּב יִרְחֲמֵנוּ, יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִשְׁלִיךְ בַּמַּצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם. תִּתֵּן אֲמֶת לְיַעֲקֹב, הָסֵד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּנוּ מִיְּמֵי קֶדֶם.

מִן הַמַּצָּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בַּמַּדְחָב יְהוָה. יְיָ לִי לֹא אֵירָא, מֶה יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם? יְיָ לִי בַּעֲזָרִי, וְאֲנִי אֵרְאֶה בִּשְׁנֵאִי. מוֹב לַחֲסוֹת בֵּינִי, מִבְּמַת בְּאָדָם. מוֹב לַחֲסוֹת בֵּינִי, מִבְּמַת בְּנִדְרֵיכֶם.

אח"כ אומרים מזמור ל"ג רננו צדיקים בה' ואח"כ אומרים פסוק זה:
לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכֹל הַר קָדְשִׁי, כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ יְדָעָה אֶת יְיָ, בַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים.

הבאיר נתבאר למעלה.

תהלים קל.

שִׁיר הַמַּעֲלֹת. מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יְיָ: אֲדֹנִי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי, תִּהְיֶינָה אָזְנוֹךָ קְשׁוּבוֹת, לְקוֹל תַּחֲנוּנִי. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יְהוָה, אֲדֹנִי מִי יַעֲמֵד? כִּי עַמְּךָ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר. קִוִּיתִי יְיָ קִוְיָה נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלֵתִי. נַפְשִׁי, לֹאדֹנִי, מִשְׁמָרִים לְבָבְךָ, שְׁמָרִים לְבָבְךָ. נַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְיָ, כִּי עִם יְיָ הַחֲסֵד, וְהִרְבָּה עֲמוֹ פְדוּת. וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.

ומנערים שולי הכנדים והוא לרמוז בעלמא לתת לב לתשליך החטאים ולעזוב הדרכים הבלתי טובים שנהיה נקיים מכל חטא.

שִׁיר הַדָּשָׁה

נַחֲלָתוֹ—עֲמוֹ. יָשׁוּב יִרְחֲמֵנוּ—יִרְחֲמֵנוּ שׁוּב. יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ—יִרְמֵס לַעֲפָר וְיִשֵּׁים לֹא עֲוֹנוֹתֵינוּ. בַּמַּצּוֹלוֹת—בַּתְּהוֹמוֹת. לֹא יִרְעוּ—הַעֲרָצִים תִּפְרָאִים. כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים—כַּמִּים הַמְּכַסִּים קִרְקַע הַיָּם.

תפלת יום כפור לערבית, לשחרית, למנחה.

למנחה כי שם יי אקרא, תבו גדל לאלהינו.

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם,
אלהי יצחק ואלהי יעקב, האל הגדול, הגבור והנורא, אל
עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות.
ומביא נואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

וזכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים וכתבנו

בספר החיים, למענך אלהים חיים.

מלך עזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע,
מוריד הטל.

מכלכל חיים בתוך, מחיה מתים ברחמים רבים,
סומך נוֹפְלִים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו
לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות? ומי דומה לך, מלך
ממית ומחיה, ומצמיח ישועה.

מי כמוך אב הרחמן, זוכר יצוריו לחיים ברחמים.

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים

אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה.

לדור ודור המליכו לאל, כי הוא לבדו מרום וקדוש.

ובכן יתקדש שמך יי אלהינו על ישראל עמך

ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל

מלכות בית דוד משיחך, ועל מבונך והיכלך.

וּבִכְן תֵּן פִּתְיָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל
 מַעֲשֵׂיךָ, וְאִימַתְךָ—עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתְךָ,
 וַיֵּרְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
 כָּל הַבְּרוּאִים, וַיַּעֲשׂוּ כִלְכָּם אֲגָדָה אַחַת
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם; (כְּמוֹ)
 שִׁירְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ,
 עוֹ בִּידְךָ, וּגְבוּרָה בִּימִינְךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא,
 עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתְךָ.

וּבִכְן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לַעֲמֶךָ, תְּהַלֵּלָה לִירְאִיָּךְ, וְתִקְוָה
 טוֹבָה לְדוֹר־שִׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמַּיְחִלִּים לָךְ, שְׂמִיחָה
 לְאַרְצְךָ, וְשִׂשׂוֹן לְעִירְךָ, וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ
 וְעֲרִיכַת נֵר לְבֵן יְשִׁי מְשִׁיחְךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

וּבִכְן צְדִיקִים יֵרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ, וַיִּשְׂרִים יַעֲלֹזוּ,
 וַחֲסִידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹּץ פִּיהָ,
 וְהַרְשָׁעָה בָּרָה בַּעֲשֵׁן תִּבְלָה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁעַת
 יְדוֹן מִן הָאָרֶץ

וְתַמְלוֹךְ אֶתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה
 לְבָרְךָ: עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, בְּחַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ, בְּכַתּוּב
 בְּדִבְרֵי קֹדֶשְׁךָ: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
 אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן, לְדָר וָדָר הַלְלוּיָהּ!

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֹךְ, וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעְדֶּיךָ,
 בְּכַתּוּב: "וַיִּבְרָךְ יי צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
 וְקָדֵשׁ בְּצִדְקָה". בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְלֹךְ הַקְּדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחִירְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ
 אוֹתָנוּ וַרְצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
 הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
 וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּכְנֹס לְעִבְדְּתֶךָ, וְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָת.

וּתְתֵן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת
 הַזֶּה, לְקֹדֶשׁה וּלְמִנוּחָה, וְאֶת יוֹם) הַכּוֹפְרִים הַזֶּה, לְמַחֲלָה
 וּלְסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה, וּלְמַחֵל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 (לשבת באהבה) מִקְרָא קָדֵשׁ זָכָר לִיצִיַּאת מִצְרַיִם.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה,
וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד, וְיִזְכֹּר זְכוּנוֹנוּ וּפְקֻדוֹנוֹנוּ, וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדְךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִיר
דָּוִד שְׁלֵמָה, וְזִכְרוֹן כָּר עֶמֶק בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה לְמוֹבָה,
לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה.
זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְכִרְכָּה, וְחוֹשִׁיעֵנו
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדָבַר יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים, חוֹס וְחַנּוּן, וְרַחֵם
עָלֵינוּ וְחוֹשִׁיעֵנו, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחֹל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
(לשבת השבת הזה ובליום) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, מְחַה וְהַעֲבִיר
פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, בְּאִמּוֹר: אֲנֹכִי, אֲנֹכִי
הוּא מוֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעְנִי, וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר.
וְנֹאמַר: מְחִיתִי כָעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטָּאתֶיךָ, שׁוּבָה
אֵלַי כִּי גֹאֲלֶיךָ. וְנֹאמַר: כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם, מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם, לְפָנַי יְיָ תִּטְהָרוּ.

(לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה גַם בְּמִנוּחַתָּנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְתָן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שִׁבְעֵנו מִטּוֹבָךָ, וְשִׁמְחָנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ, (לשבת וְחִנּוּחֵלָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שַׁבַּת דָּוִד שְׁלֵמָה,
וְיִינוּחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקֵּדְשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת,
כִּי אַתָּה סֹלְחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר, וּמַבְלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
אֵלָּא אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר

אֲשֶׁמוּתִינוּ בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה. מִדָּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
מִקֵּדָשׁ (לשבת השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים.

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם (וּלְתְּפִלָּתָם
שִׁעָה), וְהָשִׁיב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל,
וְהַתְּפִלָּתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

<p>מִזִּידִים רַבִּינָן מִזִּידִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצֵרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁתַּחֲיִינָנוּ וְקִנְיָנָנוּ. בֵּן תַּחֲיִינָנוּ וְתַקְיָמָנוּ, וְתַאֲסֹף גְּלוּיֹתֵינוּ לְחֻצְרוֹת כְּדָשָׁךְ, לְשִׁמּוֹר חֻקְךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבָּ שְׁלֵם עַל שְׂאֵנָנוּ מִזִּידִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.</p>	<p>מִזִּידִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. (צוּרָנוּ) צוּר חַיִּינוּ מִנֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נִדְרָה לָּךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בִּידְךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָּךְ, וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבָּכַר יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְמוֹבִילֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת, עֶרֶב, וּבֹקֶר, וְצַהֲרָיִם הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְּרָחֵם, כִּי לֹא תִמּוּ חֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲוָלָם קִוִּינוּ לָּךְ.</p>
--	---

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא (תָּמִיד) שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וּכְתוּב לַחַיִּים מְזֻכָּרִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.

וכל החיים יודוך סלה. ויחללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו וְעֲזָרָתנו סֶלָה (האל
הטוב). בָּרוּךְ אַתָּה יי, הטוב שִׁמְךָ וְלֹךְ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת.

לשחרית

שִׁים שְׁלוֹם, מוֹכֶה וּבֹרֵךְ, חַיִּים חַן
וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ. בִּרְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ בְּאֶחָד (יחד)
בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאֶהְיֶה חֶסֶד, וְעֲזָרְךָ,
(וְרַחֲמִים), וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים, וְחַיִּים, וְשְׁלוֹם.
וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וְלִבְרֹךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ. (בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם).

בְּסֶפֶר חַיִּים, בִּרְכָה וְשְׁלוֹם, וּפְרִנָּסָה מוֹכֶה,
וְגִזְרוֹת מוֹכּוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת, נִזְכֵּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם.
בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם.

יְהִי לְרָצוֹן אֲפִרִי פִי, וְחַיִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְנוֹאֲלִי

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ!

תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַרְ תִּתֵּעַלֵם מִתְּחַנֻּתֵנוּ, שְׂאִין
אֲנַחְנוּ עֲוֹנוֹת פְּנִים וְקָשִׁי עֶרְף, לֹאמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ.

שִׁירָה חֲדָשָׁה

וְאַל תִּתֵּעַלֵם וְאַל תִּסְתַּמֵּחַ

אֲשַׁמְנוּ, בְּגִדֵּנוּ, גִּזְלָנוּ, דִּבְרָנוּ, דָּפְנוּ.
 הָעֵינֵינוּ, וְהִרְשָׁעֵנוּ, וְדָנוּ, חֲמִסָּנוּ, טַפְלָנוּ
 שָׁקָר. יַעֲצֵנוּ רַע, בִּזְבָּנוּ, לָצֵנוּ, מִרְדָּנוּ,
 נֶאֱצָנוּ, סָרְדָנוּ, עֵינֵינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְדָנוּ,
 קִשְׁיֵנוּ עִרְף. רִשְׁעֵנוּ, שַׁחֲתָנוּ, תַּעֲבָנוּ,
 תַּעֲיֵנוּ, תַּעֲתָעֵנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּבָה
 לָנוּ. וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ, כִּי אָמַרְתָּ
 עֲשִׂיתָ וְאֶנְחֵנוּ הִרְשָׁעֵנוּ.

מִה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמִה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
 שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אֵתָּה יוֹדֵעַ.

אַתָּה יוֹדֵעַ רֵזִי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְּרִי כָּל חֵי.
 אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטָן, וּבוֹחֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב; אֵין
 כָּל דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וּבִכֵּן יְהִי
 רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּכַּפֵּר
 לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
 וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ.

שִׁירָה בְּרָשָׁה

דִּבְרָנוּ דָּפְנוּ—דִּבְרָנוּ דָּבָרֵינוּ בִּזְיוֹ וְחִרְפָּה אִישׁ עַל חֵבְרוֹ. וְדָנוּ—עֲשִׂינוּ כָּל סַעֲשִׂינוּ
 בְּהִדּוֹן לֵב וּבְכִנּוּיָהּ רַעֲוָה. טַפְלָנוּ שָׁקָר—הוֹסַפְנוּ לְדַבֵּר שָׁקָר עַל שָׁקָר. נֶאֱצָנוּ—
 הִכְעַסְנוּ אֶת ה'. הִנְעֵבְנוּ—עֲשִׂינוּ כָּל דְּבַר תּוֹעֵבָה. תַּעֲתָעֵנוּ—סָרְנוּ מִדֶּרֶךְ הַנֶּאֱמָת.

עַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַנְס וּבְרָצוֹן,
 וְעַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַמוּץ הַלֵּב.
 עַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּכָלִי דַעַת,
 וְעַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַסּוּי שְׂפָתַיִם.
 עַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת.
 וְעַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי וּבִסְתָר.
 עַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמַרְמָה
 וְעַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה.
 עַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רֶעַ.
 וְעַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב.
 עַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַעֲרִיב זִנוֹת
 וְעַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּדוּוּי פֶה.
 עַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים.
 וְעַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן וּבְשִׁנְיָה.
 עַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻק יָד.
 וְעַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻלּוֹל הַשֵּׁם.
 עַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַמָּאת שְׂפָתַיִם
 וְעַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַפְשׁוֹת פֶּה.
 עַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֹצֵר הָרֶעַ.
 וְעַל חֶמְא שְׁחֵמְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים
 וְעַל כָּלֵם, אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת, סֶלַח לָנוּ, מַחֵל לָנוּ, כִּפֹּר לָנוּ!

שִׁירַת תְּדַשָּׁה

בְּאַנְס-שְׁלֹא בְּרָצוֹן, כַּעַל בְּרַחֲמֵי. בְּהוֹנָאת רֶעַ-בְּזָה שְׂרַמְיֵי אֶת רַעֲיֵנוּ.
 בְּהִרְהוּר הַלֵּב-בְּמַחְשְׁבוֹת רַעוֹת. בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים-בְּזָה שְׂבִינֵי אֶת כְּבוֹד הוֹרֵינוּ
 וּמוֹרֵינוּ. בְּחֻלּוֹל הַשֵּׁם-שְׁחַלְלֵנוּ אֶת שֵׁם ה'.

על חטא שחטאנו לפניך בכחש ובקנב.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכפת שחר.
 על חטא שחטאנו לפניך בלצון.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדשון הרע.
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן.
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה.
 על חטא שחטאנו לפניך בגנשך ובמר בית.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגמית גרון.
 על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשקור עין.
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח.
 ועל כלם אלוה סליחות, סלח לנו, מחל לנו, כפר לנו!
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות.
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין.
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף.

שירה חדשה

בכפת שחר-בלקחת שחר. במשא ובמתן-במסחוי. בגמית גרון-
 שהלכנו גמית גרון מרב גאון. בשלית-כדבור. בשקור עין-גרמיות עין.
 בפריקת עול-בהפרת על תורה ויראת שמים. בפלילות-בהוצאת משפט. שהוצאנו
 משפט און על חברינו. בצדית רע-שארכנו לחברנו לעשות לו רעה. בצרות עין-
 שהיינו צרי עין ולא נתנו צדקה לעניים. בקלות ראש-בפריצות וחוללות.

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רִגְלִים לְהַרְבֵּעַ.
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכִּילוֹת.
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבּוּעַת שְׁוֹא.
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאָת חֲנָם.
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשּׁוּמַת יָד.
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְחֹזֶן לֵבָב.
 וְעַל כָּלָם אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת, סְלַח לָנוּ, מַחֵל לָנוּ, כִּפֹּר לָנוּ!
 וְעַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה.
 וְעַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם חֲטָאֵת.
 וְעַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם קָרְבֵּן עוֹלָה וְיִזְרֵד.
 וְעַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וְדֹא וְתִלּוּי.
 וְעַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם מִכַּת מְרֻדוֹת.
 וְעַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אֲרֻבָּעִים.
 וְעַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בְּיַד־שָׁמַיִם.
 וְעַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם בִּגְרֵת וְעִרְרִי.
 וְעַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם אֲרָבַע מִיתוֹת בֵּית דִּין:
 סְקִילָה, שׁוֹרֶפֶה, הָרֵג, וְחֶנֶק, עַל מַצּוֹת עֲשֹׂה וְעַל מַצּוֹת לֹא
 תַעֲשֶׂה, בֵּין שֵׁשׁ בָּהֶם קוֹם עֲשֹׂה, וּבֵין שְׁאֵין בָּהֶם קוֹם עֲשֹׂה.
 אֵת הַגְּלוּיִם לָנוּ וְאֵת שְׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֵת הַגְּלוּיִם לָנוּ, בְּכָר

שִׁירַת הַדָּשָׁה

בְּתִשּׁוּמַת יָד—בְּהִלָּאָה עַל יְדֵי מַשְׁכּוּן. קָרְבֵּן עוֹלָה וְיִזְרֵד—קָרְבֵּנוֹ שֶׁל עֹשִׂיר אוֹ שֶׁל עֲנִי
 עֹשִׂיר מְבִיא כִּבְשָׂה, וְאִם דָּל הוּא—מְבִיא שְׁתֵּי תוֹרִים אוֹ כֶּבֶד יוֹנָה, וְאִם דָּל הוּא
 בְּיוֹתֵר מְבִיא עֲשׂוּרִית הַאִיפָה קֶסֶף. אֲשֶׁם תִּלּוּי—אֲשֶׁם תְּבֵא עַל קָסֶף, אָכֵל חֲתִיקָה
 אֲחַת וְקָסֶף הוּא. אִם שֶׁל שְׂמֵן הִיָּתָה אוֹ שֶׁל חֶלֶב—מְבִיא אֲשֶׁם תִּלּוּי. מִכַּת מְרֻדוֹת—
 שְׂרֻדִין וְכוּפִין אוֹתוֹ לְקוֹם מַצָּת עֲשֹׂה. מַלְקוֹת אֲרֻבָּעִים—שְׁלֹזְקִין אוֹתוֹ אֲרֻבָּעִים חֶסֶר
 אֲחַת עַל שְׁעֵבֶר עַל מַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה

אֲמַרְנוּם לִפְנֵיךָ, וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם, וְאֵת שְׁאִינָם גְּלוּיִם לָנוּ,
לִפְנֵיךָ הֵם גְּלוּיִם וְיֹדוּעִים, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: הַנִּסְתָּרוֹת לִי
אֶלְהִינוּ, וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. כִּי אַתָּה סֹלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל, וּמַחֲלֵן
לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּמִבְלָעֲדִיד אֵין לָנוּ מַלְאָךְ
מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֶּא אַתָּה).

אֱלֹהֵי, עַד שֶׁלֹּא נִוצַרְתִּי אִינִי כֹדַאי, וְעַכְשָׁיו
שֶׁנִּוצַרְתִּי, בְּאֵלֹוֹ לֹא נִוצַרְתִּי, עָפָר אֲנִי בְּחַיִּי, קֶרֶךְ וְחֹמֶר
בְּמִיתָתִי. הִירֵאֵנִי לִפְנֵיךָ בְּכָלִי מֵרָא בּוֹשָׁה וּבְלֹמָה.
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁלֹּא
אֶחְטֵא עוֹד, וּמִה שֶׁחָטָאתִי לִפְנֵיךָ, מִחוּךְ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וַחֲלִים רָעִים.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וְשִׁפְתֵי מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי — נַפְשֵׁי
תְּדוּסִים, וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּתְּרוּף נַפְשִׁי, וְכָל תַּקְמִים וְהַחֲשָׁבִים עָלַי לִרְעָה, מִתְּהִיָּה הַפֶּר עֲצָתָם
וּמִקַּל מִחֲשָׁבָתָם. יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא תַעֲלֶה
קִנְאָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים, וְשִׁרָא אֲבָעוּס הַיּוֹם וְשִׁרָא אֲבָעִיָּסָה.
וְחֲצִילֵנִי מִיֵּצֵר הָרַע, וְתֵן בְּלִבִּי תְּכַנְעָה וְעֲנָה. מִלִּבִּנוּ וְאֶלְהִינוּ, יַחַד שִׁמְךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּגֵה עִירְךָ יִסֹּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֵל הַיִּכְלָךְ וּבִקְבֹץ קְבוּצַת גְּלוּיֹת וּפְדִיָּה
צֹאנְךָ וְשִׁמְךָ עֲדִתְךָ. עֲשֵׂה רָמְעַן שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָךְ, עֲשֵׂה רָמְעַן
תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשִׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּ יִדְיָדֶיךָ, הַחֲשִׁיעָה יִמְיָדֶיךָ וְעֲנֵנִי.
יְהִי רָצוֹן אֲמֵרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּפְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמִתְהַרְהֵרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קִדְמוֹנוֹת. וְעֲרֹכָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.

אחרי תפלת ערבית, אם חל בשבת, אומרים: ויכלו, מנן אבות, המלך הקדוש, ותותם מקדש השבת, וא"א
במה מרליקון, ובחול מתהויל הש"ן יעלה תחנונינו, ואו' אבינו מלכנו כשחל בחול, ק"ש. עלינו. ק"י.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא, הָבִי גָדֹל לְאַלְהֵינוּ.

אֲדֹנִי, שְׁפֹתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹתֵהֶם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב; הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, נוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמָבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַדְבָּה.

זָכַרְנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכִתְּבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַגֵּן אֲבֹתֵהֶם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי, מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ,
מוֹרִיד הַטָּל.

מִכְּלָל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְבִּים אֲמוֹנֹת,
לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת? וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ
מַחְיֶה וּמַמְחֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים, זוֹכֵר יְצוּרֵיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְחַיִּיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַחְיֶה הַמֵּתִים.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּךְ סְלָה.

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדּוּ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ.
וּבִכֵּן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת
בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל מְבוֹנֶה וְהִיבָלְךָ.

הבאיר תמצא בדף 424

וּבָכֵן תֵּן פֶּחָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל
מַעֲשֵׂיךָ, וְאִמְתֵּךְ—עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתָה,
וְיִירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
כָּל הַכְּרוּאִים, וַיַּעֲשׂוּ כִלְכָּם אִגָּדָה
אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם; (כְּמוֹ)
שִׁיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשְׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ,
עַז בִּידֶךָ, וְגִבּוֹרָה בִּימִינְךָ, וְשִׁמְךָ נִזְרָא
עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתָה.

וּבָכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לַעֲמֶךָ, תִּדְלָה לִירְאֶיךָ וּתְקַוָּה
טוֹבָה לְדוֹרֶשֶׁיךָ, וּפְתַחוּן פֶּה לַמְּיַחֲלִים לָךְ; שְׂמַחַת
לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׂוֹן לְעִירְךָ, וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹר עֲבָדֶיךָ
וְעִרְיַבַת נֵר לְבֵן יֶשׁוּ מְשִׁיחֶךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
וּבָכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ, וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּ;
וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיָּה,
וְהַרְשָׁעָה בָּלָה בַּעֲשָׂן תִּכְבֶּהָ, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
יְדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה
לְבַקֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן, מִשְׁכַּן

כְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשְׁךָ
בְּכַתּוּב בְּדִבְרֵי קָדְשְׁךָ: "יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר תִּלְלוּהָ!"

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ,
בְּכַתּוּב: "וַיִּגְבֹּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בַּצִּדִּיקָה". כָּרוֹךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ.

אַתָּה בַּחֲרָתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֲהַבָתָ
אוֹתָנוּ וּרְצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבָּנוּ, לַעֲבֹדְתֶךָ וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָךְ.

וַתִּתֵּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת
הַזֶּה, לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנּוּחָהּ, וְאֵת יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, לְמַחֲלָה
וּלְסְלִיחָה, וּלְכַפָּרָה, וּלְמַחֲלָ בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
(לשבת באהבה) מִקְרָא קָדֵשׁ, וְזָכַר לִיציאת מִצְרַיִם.

הבאור תמצא ברף 411

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ נָלִינוּ מֵאַרְצָנוּ, וּנְתַרְחַקְנוּ מֵעַל
אֲדָמָתָנוּ, וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית

בְּחִירְתָּהּ, בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ. יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן,
שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדַּל בְּבוֹדוֹ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ! גִּלְגַּל בְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ
מִהֲרָה, וְהוֹפֵעַ וְהַנְשִׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם, וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ בָּנִים מִירְכַּתִּי אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ
לְצִוִּין עִירְךָ בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם, בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קְרָבָנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ:
תְּמוּדִים בְּסֹדֶרֶם, וּמוֹסָפִים בְּהִלְכָתָם. וְאֵת מוֹסֵף
יוֹם (לשבת וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה ו) יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה,
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה, בְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ,
בְּמוֹ שְׂפָתֶיךָ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
מִפִּי בְּבוֹדְךָ, כְּאִמּוֹר:

לשבת.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁנֵי כִבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וְשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֲלֵת שַׁבָּת
בְּשַׁבְתּוֹ, עַל עֲלֵת הַתְּמוּד וְנִסְכָּהּ. (וְהַ קְרָבָן שַׁבָּת וְקְרָבָן
הַיּוֹם כְּאִמּוֹר).

וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה, מִקְרָא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, וְעֲנִיתֶם אֶת נַפְשֵׁיכֶם,

כָּל מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ. וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה
לַיְיָ רִיחַ נִיחָח, פֶּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אֵיל
אֶחָד, כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה, תְּמִימִם
יְהִיו לָכֶם.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר; שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל, וְעֶשְׂרֹן לִכְבֹּשׁ, וַיִּזֶן בְּנִסְכּוֹ, וּשְׁנֵי שְׁעִירִים
לְכַפֵּר, (נ"א) וְשְׁעִיר לְכַפֵּר, מִלֵּבד חֲמֵסַת הַכִּפּוּרִים) וּשְׁנֵי תְּמִידִים
כֹּה־לִכְתֹּתָם.

לשבת וּשְׁמָחוּ בְּמִלְכוּתֵךְ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְקוֹדְאֵי עֲנִי, עִם מְקַדְּשֵׁי שְׂבִיעִי,
כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מִשׁוּבָךְ, וּבְשִׁבְעֵי רִצִּית בּוֹ וְקִדְשׁוֹ, תִּמְדַּת יָמִים
אוֹתוֹ קִרְאָתָּ, וְכֹר לְמַעֲשֶׂה בְּרֹאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחִיל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
(לשבת חֲשֵׁבֶת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, מְחִיר וְהַעֲבִיר
פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כְּאִמּוֹר: אֲנֹכִי, אֲנֹכִי
הוּא מוֹחֵר פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר.
וְנֹאמַר: מְחִיתִי כַעֲב פְּשָׁעֶיךָ וּכְעָנָן חַטֹּאתֶיךָ, שׁוֹבָה
אֵלַי כִּי גִאלְתִּיךָ. וְנֹאמַר: כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם
לְמַחֵר אֶתְכֶם, מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם, לִפְנֵי יְיָ תִּמְחָרוּ.

(לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמִנְחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְיָתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שִׁבְעֵנוּ מִשׁוּבָךְ, וּשְׁמָחֵנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ, (לשבת וְהִתְחַלְּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן לִשְׁבַת קִדְשֶׁךָ, וְיִנְחוּ
בוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְיִטְהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת,

כִּי אַתָּה סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וּסוֹלֵחַ,
אֲלֹא אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ מוֹחֵל וּסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר אֲשֶׁמּוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה
וּשְׁנָה, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקוֹדֵשׁ (לשבת השבת ו) יִשְׂרָאֵל
וְיוֹם הַכִּפּוּרִים.

רִצָּה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם (וּלְתַפְּלָתָם
שְׁעָה), וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
וְתַפְּלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מזרים רבבנ
מזרים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
בְּשָׂר, יוֹצֵרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ,
עַל שֶׁתְּחַיֵּיתָנוּ וְקִבַּלְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּנוֹ
וְתַקְּנוּנוֹ, וְתַאֲסֹף גְּלוּיֹתֵינוּ לְחֻצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ,
וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְךָ שָׁלֵם עַל שְׂאֵנַחְנוּ
מִזֵּדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

מזרים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. (צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר, נוֹדָה לָךְ וְנִסַּפְר תְּהַלֵּלְךָ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ,
וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ,
וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ,
וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרֵב, וְכֶקֶר, וְצִהָרִים.
הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַהֲיָיֶךָ, וְהַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חֻסְדֶּיךָ,
כִּי מַעֲוֹלָם קָנִינוּ לָךְ.

ועל כָּלֶם יתְּבַרֵךְ וַיִּתְּרוּמָם וַיִּתְּנֶנְשָׂא (תָּמִיד) שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וּכְתוּב לְחַיִּים מוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.

וכל החיים יודוך סָלָה וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי מוֹב, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֲזָרְתֵנוּ סָלָה (הָאֵל
הַמּוֹב). בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמּוֹב שְׁמֶךָ וְלֵךְ נָאָה לְהוֹדוֹת.

לש"ץ ברכת כהנים.

שֵׁים שְׁלוֹם, מוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ,
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרָכֵנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאַחַד (יָחִיד) בְּאוֹר
פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ, נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ: תּוֹרַת חַיִּים,
וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה (וּרְחֻמִּים) וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.
וְמוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ, (בְּרוּב עוֹ וְשְׁלוֹם).

בְּסִפּוֹר חַיִּים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, וּפְרִנָּסָה מוֹבָה,
יִגְזְרוֹת מוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ,
אֲנַחְנוּ וְכָר עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים מוֹבִים וְלְשָׁלוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם.
יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְנוֹאֲלִי.

הבאור תמצא בדף 457

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ!

תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ, שְׂאִין
אֲנַחְנוּ עוֹזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֵרָף, לֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאִנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ
וְאַבוֹתֵינוּ חַטָּאִנוּ.

אֲשַׁמְנוּ, בְּגִדֵּנוּ, גּוֹלְנוּ, דְּבָרֵנוּ, דָּפְנוּ.
הַעֲוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, וְדָנוּ, חֲמַסְנוּ, מַפְלֵנוּ
יִשְׁקָר. יַעֲצֵנוּ רַע, בְּזִבְנוּ, לָצֵנוּ, מִרְדֵּנוּ,
נֶאֱצֵנוּ, סָרְדֵנוּ, עֲוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְדֵנוּ,
קִשְׁיֵנוּ, עֶרְף. רִשְׁעֵנוּ, שַׁחַתְנוּ, תַּעֲבֵנוּ,
תַּעֲיֵנוּ, תַּעֲתֵעֵנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה
לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אָמַרְתָּ
עֲשֵׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ.

כֹּה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וְמִה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁהִקִּים, הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ.

אַתָּה יוֹדֵעַ רֵזִי עוֹלָם, וְתַעֲרוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי.
אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטָן, וּבִזְחָן בְּלִיּוֹת וְלֵב; אֵין כָּל
דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וּבְכֹן, יְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּבְכֶּר
לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתַסְלַח לָנוּ עַד כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ.

עַל חַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאָנָס וּבְרָצוֹן.
וְעַל חַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב.
עַל חַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַעַת.

ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים.
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתור.
 על חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדבור פה.
 על חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב.
 על חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בודוי פה.
 על חטא שחטאנו לפניך בזלזול חורים ומורים.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בודון ובשגנה.
 על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם.
 על חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה.
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע.
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים.
 ועל כלם, אלוה סליחות, סלח לנו, מחל לנו, כפר לנו!
 על חטא שחטאנו לפניך בבחש ובקוב.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכפת שחר.
 על חטא שחטאנו לפניך בלצון.
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע.
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן.
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה.
 על חטא שחטאנו לפניך בגשף ובמר בית

וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִמְטָה גְרוֹן.
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁקּוֹר עֵין.
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינֵים רְמוֹת.
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֻזּוֹת מִצַּח.
 וְעַל כָּלֶם אֶלֹהֵי סְלִיחוֹת, סְלַח לָנוּ, מַחֵל לָנוּ, כַּפֵּר לָנוּ!
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפָרִיקַת עוֹל.
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִלְלוֹת.
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַדִּיקַת רָע.
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵין.
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִלּוֹת רֹאשׁ.
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עֶרֶף.
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רִגְלִים לְהִרְעָ.
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכִּילוֹת.
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבּוּעַת שָׁוְא.
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאָת חֲנֹם.
 עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשּׁוּמַת יָד.
 וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְחֹן לֵבָב.
 וְעַל כָּלֶם אֶלֹהֵי סְלִיחוֹת, סְלַח לָנוּ, מַחֵל לָנוּ, כַּפֵּר לָנוּ!
 וְעַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה.
 וְעַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם חֲטָאת.
 וְעַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיִזְרָד.
 וְעַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וְדָאִי וְתִלּוּי.
 וְעַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם מִבֶּת מִרְדּוֹת.
 וְעַל חֲטָאִים שְׁאֵנוּ חֲיָבִים עֲלֵיהֶם מַלְכוּת אֲרִבְעִים.

וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּבִּים עָלֵיהֶם מִיתָה בְּיַד שָׁמַיִם.
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּבִּים עָלֵיהֶם בְּרַת וְעִרְרִי.
 וְעַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּבִּים עָלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:
 סְקִינָה, שַׁרְפָּה, הָרֵג, וְחֶנֶק, עַל מַצּוֹת עֲשֵׂה וְעַל מַצּוֹת לֹא
 תַעֲשֶׂה, בֵּין שֵׁשׁ בָּהּ קוֹם עֲשֵׂה, וּבֵין שְׁאֵין בָּהּ קוֹם עֲשֵׂה.
 אֶת הַגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת שְׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת הַגְּלוּיִם לָנוּ, כְּכֹר
 אֲמֶרְנוּם לְפָנֶיךָ, וְחֻדְנוֹ לָךְ עָלֵיהֶם, וְאֶת שְׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ,
 לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וְיֹדְעִים, כְּדָכָר שֶׁנֶּאֱמַר: הַנִּסְתָּרוֹת לִי
 אֱלֹהֵינוּ, וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
 דְּבָרֵי תַּתְּרוּרָה הַזֹּאת. כִּי אַתָּה סֹלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל, וּמַחֲלֵן
 לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמַבְלַעְרֵךְ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ
 מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ, אֶפְּאֵ אַתָּה).

אֱלֹהֵי, עַד שֶׁלֹּא נִוצַרְתִּי אֵינִי כְּדָא, וְעַכְשָׁיו
 שֶׁנִּוצַרְתִּי, כְּאֵלֹוֹ לֹא נִוצַרְתִּי, עֶפְרָא אֵינִי בְּחַיִּי, קָל וְחֶמֶד
 בְּמִיתָתִי. הֵרִי אֵינִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מֵלֵא בּוֹשָׁה וּכְלִמָּה.
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי, שֶׁלֹּא
 אֲחַטָּא עוֹד, וּמֵה שֶׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ, מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים, אֲכַל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וְחֻלִּים רָעִים.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה, וְשִׁפְתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי - נַפְשֵׁי
 תְּרוּם, וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לִכֹּל תַּהֲרֶה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
 תִּתְּרוּם נַפְשֵׁי, וְכָל תַּקְמִים וְחַוְשׁוּשִׁים עָלַי לָרַעַה, מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתְךָ
 וּמִלְּקַל מַחֲשַׁבְתְּךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שֶׁלֹּא תַעֲלֶה
 קִנְאָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים, וְשִׁלֵּא אֲכַעֵס הַיּוֹם וְשִׁלֵּא אֲכַעֵסְךָ.
 וְתַצִּילֵנִי מִיָּד הָרָע, וְתֵן בְּלִבִּי תְּכַנְנֶה וְעֲנֶנָּה. מְלַבְּנוּ וְאֱלֹהֵינוּ, יַחַד שִׁמְךָ
 בְּעוֹלָמְךָ. בְּגֵה עֵינֶיךָ בְּסֹד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֵל הַיִּבְלָה וּמִבֶּן בְּבוֹן גְּלוּיֹת וּפְדוּת

צאנך ושפח צדקה. עשה למען שמך, עשה למען ימנך, עשה למען תורתך, עשה למען קדשך. למען יחלצון ידיך, חשיעה ימנך וענני. יהיו רצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום בקרובי, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיתנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חסדנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות. ועדך ליי מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם ובשנים קדמוניות.

תפלת נעילה

אשרי יושבי ביתך, עוד יחללך סלה. אשרי העם שפכה לו — אשרי העם שיי אלהיו, תהלה לדוד, ארוממך אלהי המלך! ואברכה שמך לעולם ועד. בכל יום אברכה, ואחלה שמך לעולם ועד. גדור יי ומהלל מאד, ולגדלתו אין חקר. דור לדור ישבח מעשך, וגבורתך יגידו. הדר כבוד הודך, ודברי נפלאותך אשיחה. ועוזו גוראותך יאמרו, וגדלתך אספירה. וכן רב טובך יגיעו. וצדקתך ירגנו. חנון ורחום יי, ארך אפים וגדל חסד. טוב יי רכל, ורחמיו על כל מעשיו. יודוך יי כל מעשך. וחסידך יברכוכה. כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו. דודיע רבני האדם גבורתו, וכבוד הדר מלכותו. מלכותך מלכות כל עמים, וממשלתך בכל דור ודור. סומך יי לכל הנפלים, וזוקף לכל הכפופים. עיני כל אליך ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך, ומשביע לכל מי רצון. צדיק יי בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו. קרוב יי לכל קרְאיו, לכל אשר יקראו באמת. רצון יראי

יַעֲשֶׂה, וְאֵת שְׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיִּשְׁיַעם. שׁוּמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהָבָיו,
וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תַּהֲלֵת יְיָ יִדְבֹּר פִּי וַיִּכְרֹךְ כָּל
בָּשָׂר שֵׁם קְדֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וּבְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהוָה, מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבִי פֹשֵׁעַ בִּיעֲקֹב. נָאִם יְיָ. וְאֲנִי—
זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם, אָמַר יְיָ: רוּחִי אֲשֶׁר עֲלֶיךָ, וְדִבְרֵי אֲשֶׁר
שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי וְרַעַד, וּמִפִּי זֶרַע וְרַעַד,
אָמַר יְיָ מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל!
וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מִלֵּא
כָּל הָאָרֶץ בְּבוֹרוֹ. וּמִכְבֵּלֵינוּ דִּין מִן דִּין, וְאַמְרֵינוּ: קְדִישׁ
בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּה; קְדִישׁ עַל אֲרָעָא עוֹבֵד
גְּבוּרְתָּהּ, קְדִישׁ רָעִלִים וְלַעֲלָמִי, עֲלָמִיא. יְיָ צְבָאוֹת, מִלֵּא
כָּל אֲרָעָא זִיו וְקָרָה, וּתְשָׂאֵנִי רוּחַ, וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ
גְּדוֹל: בְּרוּךְ בְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וְנִמְלֶתֶנִּי רוּחָא וְשִׁמְעַת
בְּתֵרִי קֹר וְעֵסֵנִיא דְּמִשְׁכְּחִין וְאַמְרֵינוּ: בְּרִיךְ יְקָרָא דִּי מֵאַתֵּר
בֵּית שְׁכִינְתָּה! יְיָ יִמְלֹךְ רָעִלִים וְעַד, יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאִם לְעֵלִים
וְלַעֲלָמִי עֲלָמִיא. יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ!
שְׁמֶרָה זֹאת לְעוֹלָם, לִיָּצֵר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עַמְּךָ, וְהִבֵּן
רַבְּכֶם אֱלֹהֶיךָ. וְהוּא רַחוּם, יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ, וְלֹא יַעֲזֹר כָּל חַמְתּוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וּסְגָרָה,
וְרַב חֶסֶד לְכָל כְּרִיאִיךָ. צִדְקָתְךָ—צִדְקָה לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ
אֱמֶת. תִּתֵּן אֱמֶת בִּיעֲקֹב, חֶסֶד—רַאבְרָהֶם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
רַאבֹּתֵינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם—יַעֲמֵם לָנוּ, הָאֵל
יִשְׁוֹעַתָּנוּ, סֵלָה. יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֵלָה. יְיָ צְבָאוֹת! אֲשֶׁרִי אָדָם בְּמַח בְּךָ. יְיָ, הוֹשִׁיעָה! הִמְלֹךְ

יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ. בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁפָּרְאָנוּ לְכַבוֹדוֹ,
וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וַחַי עוֹלָם נִשְׁע
בְּתוֹכָנוּ: הוּא יִפְתָּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשֶּׁם בְּלִבֵּנוּ אֱהָבָתוֹ
וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִינֶע
לְרִיק, וְלֹא נִגְדֵּל לְפָהֳלָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הָיָה, וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה, וְנִרְאָה,
וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה, לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחַי הָעוֹלָם הַבָּא.
לְמַעַן יִמְלִיךְ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם; יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶרֶךְ. בְּרוּךְ
הַגִּבּוֹר, אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי, וְהָיָה יי מְבַטְחוֹ. בְּטַחוֹ בִּי עָדִי עַד,
כִּי בָּיָה יי צוֹר עוֹלָמִים. וְיִבְטְחוּ כָךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עֲזָבְתָּ
דִּדְשֶׁךָ, יי! יי חֲפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יִגְדִּיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר. חֶמֶךְ

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הֵבו גִּדֵּל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנֵי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב; הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת.
וּמִבִּיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנִיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חֲפֵץ בְּחַיִּים, וְחַתָּמֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִגֵּן אֲבֹרָהֶם.
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מוֹרִיד הַמָּל.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ

לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹד בָּעַל גְּבוּרֹת? וּמִי דוֹמָה לָךְ, מִלֵּד
מִמִּית וּמִחַיָּה, וּמִצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹד אֵב הַרְחָמִים, זֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.
וְנֶאֱמָן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה.
לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכּוֹ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ.
וּבִבְנֵי יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
וְעַל יְרוּשָׁלַּיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל
מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל מְכוֹנֶךָ וְהַיְכָלְךָ.

הבאור תמצא בדף 424

וּבִבְנֵי תֵן פִּתְיוֹךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל
מַעֲשֶׂיךָ, וְאִמְתֶּךָ—עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתְךָ,
וְיִירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
כָּל הַבְּרִואִים, וְיַעֲשׂוּ כְלָם אֲגִידָה אֶחָת
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵּי שָׁלֵם; (כְּמוֹ)
שִׁיְהִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ
עוֹ בִּירְךָ, וְגַבּוּרָה בִּימִינְךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא,
עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָתְךָ.

וּבָכֵן יִתֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמּוֹה, תְּהַלֵּלָהּ לִירֵאָאִיהָ, וְתִקְוֶה
 מוֹבָה לְדוֹרֵשֶׁיהָ, וּפְתַחוּן פֶּה לַמַּיְחֲלִים לָהּ, שְׂמֵחָה
 לְאַרְצָהּ, וְשִׁשׁוֹן לְעִירָהּ, וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹר עֲבָדֶיהָ,
 וְעִרִיבַת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָהּ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

וּבָכֵן צְדִיקִים יֵרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ, וַיִּשְׁרִים וַיַּעֲלוּ,
 וַחֲסִידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתָהּ תִּקְרָץ פִּיהָ,
 וְכָל הָרִשָּׁעָה בָּלָה בְּעֶשֶׂן תִּבְלָה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁעֶת
 זְרוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵהָרָה
 לְבַבְךָ: עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, בְּחֵר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ, בְּכַתּוּב
 בְּדִבְרֵי קִדְשְׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
 אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ!

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאִין אֱלֹוִה מִבְּלַעְדֶּיךָ,
 בְּכַתּוּב: "וַיִּגְבֹּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָיָל הַקְּדוֹשׁ
 נִקְדָּשׁ בַּצִּדְקָה". בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְלֹךְ הַקְּדוֹשׁ.

אַתָּה בְּחֵרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֶהְבֵּת
 אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל

הַלְשׁוֹנוֹת, וְקַדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ,
וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּבְּנוּ לַעֲבֹדְתֶךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ.

וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת חשבת)
הַזֶּה, לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנוּחָהּ וְאֶת יוֹם) הַכַּפָּרִים הַזֶּה, לְמַחֲיִלָּה
וּלְסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה, וּלְמַחֲלּוּ בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
(לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קָדָשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם.

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיִנָּע, וְיִרְאֶה,
וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד, וְיִזְכֹּר וְיִכְרֹז וְיִפְקְדֵנוּ וְיִזְכְּרוּנוּ וְיִכְרֹזוּנוּ
אֲבוֹתֵינוּ, וְיִזְכְּרוּנוּ מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדֶךָ, וְיִזְכְּרוּנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קִדְשֶׁךָ, וְיִזְכְּרוּנוּ כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל רַפְּנִיךָ, רַפְּלִיטָה לְטוֹבָה,
לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַכַּפָּרִים
הַזֶּה. וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים, חוּס וְחַנּוּנָה,
וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלֹךְ חַנּוּן
וּרְחוּם אַתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחֹל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
(לשבת חשבת חַזָּה וְכִיּוֹם) הַכַּפָּרִים הַזֶּה, מְחַה וְהַעֲבִיר
פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, בְּאִמּוֹר: אֲנֹכִי, אֲנֹכִי
הוּא מוֹחֵה, פְּשָׁעֶיךָ לְמַעְנִי, וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר.
וְנֹאמַר: מַחֲיִיתִי כָעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטָּאתֶיךָ, שׁוֹבָה
אֵלַי כִּי גִאֲלִיתֶךָ. וְנֹאמַר: כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם
לְמַחֲרֵ אֲתָכֶם, מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם, לִפְנֵי יְיָ תִמְחָרוּ.

(לשבת) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמִנוּחָתָנוּ) כִּדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וְתֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ, וְשִׁמְחֵנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ, (לשבת) וְהִנְחֵילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ, וְנִינוּחֵנוּ
 בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקֵּדְשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת,
 כִּי אַתָּה סֶלְחֵן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל
 דּוֹר וָדוֹר, וּמַבְלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ,
 אֲלֵא אַתָּה. כְּרוֹךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
 וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל
 שָׁנָה וּשְׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקֵּדֶשׁ (לשבת השבת ו')
 יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַבִּפְּרִים.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם (וּלְתַפְלָתָם
 שִׁיעַר), וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּרָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
 וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרַצוֹן, וְתֵהִי בְרַצוֹן תָּמִיד
 עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. כְּרוֹךְ
 אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מִוִּדִּים רַבִּינָן
 מִוִּדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל
 בָּשָׂר וְיִצְרָנוּ, יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ,
 עַל שֶׁתְּחִייתָנוּ וְקִנְיָנוּ. כֵּן תַּחֲנוּנֵנוּ
 וְתַבְּרָנוּ, וְתַאֲסֹר גְּלוּתֵנוּ לְחֻצְרוֹת
 קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ,
 וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבָּ שְׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ
 מִוִּדִּים לָךְ, כְּרוֹךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת.

מִוִּדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
 הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד. (צוּרָנוּ) צוּר חַיֵּינוּ
 מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר
 וָדוֹר, נוֹרָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ,
 עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בֵּיתְךָ,
 וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ,
 וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ,

ועל נפלאותיך ומיבותיך שְׂבָכָל עֵת, עָרֵב, וּבֹקֶר, וְצֹהָרִים.
הטוב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמָּרְחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ,
כִּי מַעֲוֹלָם כָּוִינוּ לָךְ.

ועל כָּלֵם יתְבַרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא (תְּמִיד) שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי
תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וּחְתוֹם לַחַיִּים מוֹכִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.
וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה, וַיַּחֲלִלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סָדָה (הָאֵל
הַטּוֹב). בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֲהָ לְהוֹדוֹת.

לש"ץ ברכת כהנים.

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ.
ועל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ. בִּרְכֵנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאַחַד (יָחִיד) בְּאוֹר
פְּנִיָּךְ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ, נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: תּוֹרַת חַיִּים,
וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדִּיקָה (וּרְחֻמִּים) וּבִרְכָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.
וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכֵנוּ וּלְבִרְךָ אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ, (בְּרוּב עוֹ וְשְׁלוֹם).

בְּסֻפֵּר חַיִּים, בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם, וּפְרִנָּסָה טוֹבָה,
וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת, נִזְכָּר וְנִחְתָּם לְפָנֶיךָ,
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לַחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם.

יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

הבאור תמצא בדף 455

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ!

תְּבֹא לְפָנֶיךָ תַּפִּלָּתָנוּ, וְאַל תִּתְעַדֵּם מִתְחַנְתָּנוּ, שְׂאִין
אֲנַחְנוּ עַזִּי פָּנִים וְקָשִׁי עֶרְפִי, לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ: צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאָנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ חָטְאָנוּ.

אֲשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גִּזְלָנוּ, דִּבַּרְנוּ דְּפִי.
הַעֲוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, וְדָנוּ, חָמְסָנוּ, טַפְלָנוּ
שִׁקָּר. יַעֲצֵנוּ רַע, כּוֹזְבֵנוּ, לָצֵנוּ, מַרְדְּנוּ,
נֹאצֵנוּ, סָרְדְנוּ, עֲוִינוּ, פֶּשַׁעְנוּ, צָרְדְנוּ,
קִשְׁיֵנוּ עֶרְף. רִשְׁעֵנוּ, שַׁחַתְנוּ, תַּעֲבֵנוּ,
תַּעֲיֵנוּ, תַּעֲתָעֵנוּ.

עָרְנוּ מַמְצוֹתֶיךָ וּמַמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה
לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ, כִּי אָמַת
עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ.

מֶה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמֶה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן
שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אֵתָּה יוֹדֵעַ.

אַתָּה נוֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים, וַיִּמְיֹךְ
פְּשׁוֹטָה לְקַבֵּל שָׁבִים, וְתִלְמִידֵנוּ יִי
אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ, לְמַעַן נַחֲדֵל מֵעַשֶׁק יְדֵינוּ,
וְתִקַּבְּלֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ,
כְּאֲשֵׁר וּכְנִיחוֹתִים, לְמַעַן דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר

אָמַרְתָּ. אֵין קִין לְאִשִּׁי חוֹבוֹתֵינוּ, וְאֵין
מִסְפָּר לְנִיחוֹתָיו אֲשַׁמְתָּנוּ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ
שְׁאַחֲרֵיתָנוּ רָמָה וְתוֹלָעָה, לְפִיכָךְ
הִרְבִּיתָ סְלִיחָתָנוּ. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ,
מָה חֲסִידָנוּ, מָה צַדִּיקָנוּ, מָה יֹשְׁעֵנוּ,
מָה כֹּהֵנוּ, מָה גְבוּרָתָנוּ. מָה נֹאמַר
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֵלֵא
כָּל הַגְּבוּרִים כְּאֵין לְפָנֶיךָ, וְאַלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
כֵּלֵא הָיוּ, וְחַכְמִים כְּבִלֵּי מִדֵּעַ, וְגִבּוֹרִים
כְּבִלֵּי הַשִּׁבְלָה, כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תַּחֲוִי,
וַיָּמִי חַיֵּיהֶם הִקְבֵּל לְפָנֶיךָ, וּמִזֹּתֶר הָאָדָם
מִן הַבְּהֵמָה אֵין, כִּי הַכֹּל הִקְבֵּל.

אַתָּה הִבַּדְתָּ לָנוּ שִׁמְרָאשׁ, וְתַכִּירָהוּ
לַעֲמֹוד לְפָנֶיךָ, כִּי מִי יֹאמַר לָךְ, מָה
תַּפְעֵל, וְאִם יִצְדַּק מִה יִתֵּן לָךְ. וְתִתֵּן
לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַיּוֹדֵד אֵינוּ
מְזִכֵּר שֶׁל שַׁבַּת הַשְּׁפָתָה הַזֶּה וְאֶת יוֹם) (צוֹם)

הַכּוֹפְרִים הַזֶּה. קֵץ וּמַחִילָה וּסְלִיחָה
עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, לְמַעַן נַחֲדֵל מִעַשָׁק
יָדֵינוּ, וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֲסִי
רְצוֹנְךָ בְּלִבִּב שָׁלֵם. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, כִּי לֹא תַחֲפוּץ
בְּהַשְׁחָתֵת עוֹלָם. שְׁנֹאֲמַר: הִרְשׁוּ יי
בְּהַמָּצְאוֹ, קִרְאָהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב וְנֹאֲמַר:
יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֶזְנוֹ מִחֲשַׁבְתּוֹ,
וַיָּשָׁב אֶל יי וִירַחֲמֵהוּ, וְאַל אֶלְהִינֵנוּ, כִּי
יִרְבֶּה לְסִלּוֹת. וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת,
חַנוּן וְרַחוּם, אֶרְךָ אַפִּים, וְרַב חֶסֶד
וְאֶמֶת, וּמִרְבֶּה לְהִיטִיב, וְרוֹצֵה אֶתָּה
בְּתַשׁוּבַת רָשָׁעִים, וְאִין אַתָּה חָפֵץ
בְּמִיתָתָם, שְׁנֹאֲמַר: אָמַר אֱלֹהִים, חִי
אֲנִי נֶאֱמַר אֲדֹנֵי יְהוָה, אִם אֶחָפֵץ בְּמוֹת
הָרָשָׁע, כִּי אִם בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ
וְחִי, שׁוּבוּ, שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים,

וּלְמָה תָּמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר:
הֶחָפִין אַחֲפִין מוֹת רָשָׁע, נָאִם אֲדָנִי
יְהוָה, הֲלֹא בָּשׁוּבוּ מִדֶּרֶכִּי וְחָיָה.
וְנֹאמַר: כִּי לֹא אַחֲפִין בְּמוֹת הַמֶּת, נָאִם
אֲדָנִי יְהוָה, וְהִשִּׁיבוּ וְחַיּוּ. כִּי אַתָּה
סָלַח לְיִשְׂרָאֵל, וּמָחַל לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל,
בְּכָל הַיּוֹר וְדוֹר, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ
מִלֶּדֶד, מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ, (אֵלֶּה אַתָּה).

אֱלֹהֵי, עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כֹדֵאִי, וְעַכְשָׁיו
שֶׁנוֹצַרְתִּי, בְּאֵלֹו רֹא נוֹצַרְתִּי, עֶפֶר אֲנִי בַחֲיִי, קֵר וְחֹמֶר
בְּמִיתָתִי. הֲרִי אֲנִי לִפְנֶיךָ בְּכָלִי מֵלֹא בּוֹשָׁה וּבְלִמָּה.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁלֹּא
אֶחְטֵא עוֹד, וּמָה שֶׁחָטֵאתִי לִפְנֶיךָ, מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, אָבֵל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וְחִלּוּם רָעִים.

אֱלֹהֵי! נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעֵ, וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי — נַפְשֵׁי
תְּדוּסִים, וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לִבָּל תִּהְיֶה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַתְרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל תַּקְמִים וְהַחֲוָשִׁים עָלַי לָרַעַה, מִחֲדָה הַפֶּר עֲצָתָם
וּמִלְּמַל מַחֲשַׁבְתָּם. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא תַעֲלֶה
קִנְאָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים, וְשֶׁלֹּא אֶכְעֹס הַיּוֹם וְשֶׁלֹּא אֶכְעִסְךָ.
וְתַצִּילֵנִי מִיָּצָר הָרָע, וְתֵן בְּלִבִּי תְּכַנְנֶה וְעֲנֹה. מִלְּכַנּוּ וְאַלְהִינוּ, יַחַד שְׁמֶךָ
בְּעוֹלָמְךָ, בְּנֶה עֵידֶךָ יִסֵּד בֵּיתְךָ וְשִׁכַּלְתָּ הַיְּכָלְךָ וּמִבֶּן קַבּוּץ גְּלוּיֹת וּפְדֻה
צֹאנְךָ וְשִׁמְחַ עֲדֻתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן

תורתך, עשה למען קדשך. למען יחלצון ידיך, הושיעה ימינו וענני.
יהיו רצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום
במרומו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיתנה בית המקדש
במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים
קדמוניות. וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם וכשנים קדמוניות.

אבינו מלכנו תמצא בפרק 87. קדיש שלם בפרק 108

סדר הדלקת נרות של חנכה.

ומן הדלקת נר חנכה — משתשקע השמש, בלילה הראשון של חנכה מדליקין נר
אחד, ובשאר הלילות מוספים נר אחד בכל לילה. בלילה הראשון מברכים ברכה ראשונה
ושניה וגם ברכת שהחיינו, בשאר הלילות מברכים רק ברכה ראשונה ושניה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו להדליק נר של חנכה.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שעשה
נסים לאבותינו, בימים ההם בזמן הזה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

מיד אחר הדלקת נר הראשון של אותו הלילה יאמר הנרות הללו ויגמור הדלקתן בעוד שאומר הנרות הללו.
הנרות הללו אנחנו מדליקין, על הנסים, ועל הנפלאות,
ועל התשועות, ועל המלחמות, שעשית לאבותינו בימים
ההם בזמן הזה, על ידי בנהך הקדושים. וכל שמונת ימי
חנכה, הנרות הללו קדש הם, ואין לנו רשות להשתמש
בהם, אלא לראותם בלבד, כדי להודות ולהלל לשמך
הגדול, על נסך, ועל ישועתך, ועל נפלאותך.

וְנִדְּתָהּ לוֹ לֶפֶחַ וּדְמוּקָשׁ, וְנִאֲתוּ
נִשְׁבָּתָהּ,

רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׁאֲתָה, וְאֵזֶב שְׁמוֹ מִחֶנֶת,
רוּב בְּנִי, וְקִנְיִנִי, עַל הָעֵץ תִּלְכִּית.

וְנִים נִקְבְּצוּ עָלַי, אִזִּי בִימֵי חֲשָׁמַיִם,
וּפָרְצוּ חוֹמוֹת מִגְדְּלִי, וְטָמְאוּ כָּל
הַשְּׂמָנִים,

וּמְנוֹתַר כְּנָקָנִים, נַעֲשֶׂה גַם לְשׁוֹשָׁנִים.
בְּנֵי בִינָה, יָמֵי שְׁמוּנָה, קָבְעוּ שִׁיר
וְרָנִים.

חֲשׂוֹף שׁוֹף וְרוֹעַ קְרִשָּׁה, וְקָרֵב יוֹם
הַיְשׁוּעָה,

עֲשֵׂה נָא לְמַעַן שְׂמֹד, לְהִיזֹת לָנוּ
תְּשׁוּעָה,

כִּי אֲרַכָּה לָנוּ הַיְשׁוּעָה, וְאִין קֶן
לִימֵי הַרְעָה.

דַּחַה אֲדַמּוּן, בָּצַל צִלְמוֹן, הָקֵם
לָנוּ רוּעָה שְׁבַעָה.

כִּי עֹז, צוּר יִשׁוּעָתִי, לְךָ נֹאֶה לְשִׁבְחָה,
תִּבְּחוּ בֵּית תִּפְלִיתִי, וְשֵׁם תִּזְכֶּה נִבְּחָה,

לְעֵת תִּכְיִן מִטְּבָחַי, מִצָּר הַמִּנְבָּח,
אִזִּי אֶזְמֹר, בְּשִׁיר מְזֹמֵר, חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ.

כִּי עוֹת שְׁבַעָה נִפְשִׁי, בְּגִזּוֹן כַּחֲזִי כִלְהָה,
חֲזִי מִדְּרוֹ בְּקוֹשִׁי. בְּשִׁעְבוֹר מַלְכוּת
עֲגֻלָּה,

וּבִידֵי הַגְּדֻלָּה, הוֹצִיא אֶת הַסְּגֻלָּה,
חֵיל פִּרְעָה, וְכָל זָרַעוֹ, יִדְרוֹ, בְּאֶהָן
בְּמִצּוּלָה.

דִּי בִיר קִדְשׁוֹ הִבִּיאֵנִי, וְגַם שֵׁם לֹא
שִׁקְמָתִי,

וּבֹא נִגְשׁ וְהִגְלֵנִי, כִּי זָרִים עֲבָדְתִּי,
וְיִין רַעַל מִסְכָּתִי, בְּמַעַט שְׁעַבְדְּתִי,

מִזֶּן בָּבֶל, זָרְבָבֶל, לְקֶן שְׂבָעִים,
נִשְׁעָתִי.

כִּי רוּחַ קוֹמַת בְּרוּשׁ, בִּקְשׁ אֲנִי
בֶּן הַמִּדְבָּא,

בְּרָכוֹת קוֹדֶם הַמִּגְלָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוֵּנוּ עַל מִקְרָא מִגְלָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה
נִסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ, בְּיָמִים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהִחֲיֵינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה.

בשקורין המגילה בצבור מברכין לאחרית ברכה זו אבל לא ביתור.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הָרַב אֶת־רִיבֵנוּ, וְהָדִין אֶת־דִּינֵנוּ, וְהַנּוֹקֵם
אֶת־נַקְמָתֵנוּ, וְהַמְשִׁילָם גְּמוּלָ לְכָל אוֹיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ, וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם,
הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ.

בשחרית אין אומרים זה, ומתחילין שושנות יעקב.
אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם, וַיִּפְרַח מִחֲשָׁבוֹת עֲרוֹמִים,
בְּקוֹם עַלְיָנוּ, אָדָם רָשָׁע, גָּצֵר וְדוֹן מְזֹרֵעַ עַמְּלִיק.
גָּאֵה בַעֲשָׂרוֹ וּבְכָרָה לוֹ בּוֹר, וַיִּגְדְּלֵנוּ יִקְשָׁה לוֹ לָכֶד.
דָּמָה בְּנַפְשׁוֹ לְכַפּוֹד, וַיִּלְכֹּד. בִּקֵּשׁ לַחֲשָׁמִיד וַיִּשְׁמַד מִהֲרָה.
הֵמָּן הוֹדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו, וַעֲזָר שְׂנֵאת אֲחִים לְבָנִים,
וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל, כִּי בְהַמְלָתוֹ עַל אֶגֶן נוֹלַד אוֹיֵב.
זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק, וַיִּלְכֹּד טַמָּא בְיָדֵי טָהוֹר.
חֲסֵד גָּבַר עַל שְׂנֵאת אָב, וְרָשָׁע הוֹסִיף חַטָּא עַל חַטָּאָיו.
טָמְנוּ בְּלָבוֹ מִחֲשָׁבוֹת עֲרוֹמָיו, וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה,
יָדוֹ שָׁלַח בְּקָדוּשֵׁי אֵל, בִּסְפוֹ נָתַן לְהַכְרִית זָכָרִם,
כְּרָאוֹת מַדְיָבִי כִּי יֵצֵא קָצָף, וְדַתִּי הֵמָּן נִתְּנוּ בְּשׁוֹשׁוֹן,
לְבַשׁ שֵׁק, וְקָשָׁר מִסְפָּד, וְגֹזַר צוּם, וַיֵּשֶׁב עַל הָאֶפֶר.
מִי זֶה יַעֲמוֹד לְכַפֵּר שְׂגִיגָה, וְלִמְחוֹל חַטָּאת עֵז אֲבוֹתֵינוּ.
גִּזְּן פָּרַח מְלוּלָב, הֵן הִדְסָה עִמָּדָה לְעֹזֶר יְשָׁנִים.

סְרִיסִיָּה הִבְהִילוּ לְהֶמֶן, לְהַשְׁקוֹתוֹ יַיִן הַמֶּת תַּנְיָנִים.
 עָמַד בְּעֶשְׂרוֹ וְנָפַל בְּרָשָׁעוֹ, עָשָׂה לוֹ עֵץ וְנִתְּלָה עָלָיו.
 פִּיהֶם פָּתְחוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְל, בִּי פֹר הֶמֶן נִהְפָּךְ לְפֹנְרוֹ.
 צָדִיק נִחְלַץ מִיַּד רָשָׁע, אוֹיֵב נָתַן תַּחַת נַפְשׁוֹ.
 קִיָּמוֹ עָלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת פִּזְרִים, וְלִשְׁמוֹחַ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.
 רֵאִיתָ אֵת תַּפְּלַת מְרִדְכִי וְאַסְתֵּר, הֶמֶן וּבְנָיו עַל הָעֵץ תָּלִיתָ.

שׁוֹשַׁנָּת יַעֲקֹב צָהֲלָה וְשִׁמְחָה, בְּרֵאוֹתָם יַחַד
 תַּכְלִית מְרִדְכִי, תַּשׁוּעָתָם הָיִיתָ לְנֶצַח, וְתַקּוֹתָם
 בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. לְהוֹדִיעַ שְׂכָר קִיּוֹךְ לֹא יִבָּשׁוּ, וְלֹא
 יִכָּלְמוּ לְנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ. אֲרוּר הֶמֶן אֲשֶׁר
 בִּקֵּשׁ לֹא־בְדִי, בְּרוּךְ מְרִדְכִי הַיְּהוּדִי, אֲרוּרָה זָרַשׁ
 אִשֶּׁת מַפְחִידִי, בְּרוּכָה אֶסְתֵּר בַּעֲדִי, וְגַם תְּרַבּוּנָה
 זְכוֹר לְטוֹב.

ואח"כ אומרים ואתה קדוש וכו' צד 369, קדיש שלם בלא תתקבל צד 122. ובמוצ"ש אומרים ויהי
 געם ואתה קדוש צד 369, ק"ש צד 108, ויתן לך צד 371, הברלה צד 379. עלינו צד 120, ק"י צד 122.

סֵדֶר הַקְּפוֹת לְשִׁמְחַת תּוֹרָה.

אַתָּה הָרֵאָתָ לָדַעַת, בִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין
 עוֹד מַלְבָּדוֹ. לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֻלוֹת לְבִדּוֹ, בִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדּוֹ. אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדֹנִי, וְאֵין כַּמַּעֲשִׂיךָ.
 יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בַּמַּעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם יְיָ
 מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ, כְּאֲשֶׁר
 הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֶל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל יִשְׁשָׁנוּ. וְאַמְרוּ:

הושיענו אלהי ישענו, וקבצנו וחצילנו מן הגוים,
להודות לשם קדשך, להשתבח בתהלתך. יי מלך,
יי מלך, יי ימלוד לעולם ועד. יי, עז לעמו יתן, יי
יברך את עמו בשלום. ויהיו נא אמרינו קרצון,
לפני אדון כל. ויהי בנסע הארון, ויאמר משה:
קומה יי ופצו איביך, וינסו משנאיך מפניך. קומה
יי למנוחתך, אתה וארון עזך. בחניך ילכשו צדק,
וחסידך ירגנו. בעבור דוד עבדך, אל תשב פני
משיחך. ואמר ביום החוא: הנה אלהינו זה,
קנינו לו ויושיענו, זה יי קנינו לו, נגילה ונשמחה
בישועתו. מלכותך מלכות כל עמים, וממשלתך
בכל דור ודור. כי מציון תצא תורה, ודבר
יי מירושלים.

אב הרחמים, היטיבה ברכונך את ציון, תבנה חומות
ירושלים. כי כך לבד בטחנו, מלך אל רם ונשא
אדון עולמים.

אח"כ מוציאין כל הס"ת שבוכל ומסבבין הבימה ז"פ ואומרים אנא :

הקפה א אנא יי הושיעה נא, אנא יי הצליחה נא, אנא יי ענגנו
ביום קראנו. אלהי הרוחות הושיעה נא, בוחן לבבות
הצליחה נא, גואל העם ענגנו ביום קראנו :

הקפה ב דיבר צדקות הושיעה נא, הדור בלבשו הצליחה
נא, ותיק וחסיד ענגנו ביום קראנו.

הקפה ג וד וישר הושיעה נא, חומל דלים הצליחה נא, טוב
ומטיב ענגנו ביום קראנו.

הַקְּפֻזֹּת ד' יוֹדַע מַחְשְׁבוֹת הוֹשִׁיעָה נָא, כְּבִיר וְנָאוֹר הַצְּלִיחָה נָא,
לוֹבֵשׁ צִדְקוֹת עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאָנוּ.

הַקְּפֻזֹּת ה' מְלִיךְ עוֹלָמִים הוֹשִׁיעָה נָא, נָאוֹר וְאֲדִיר הַצְּלִיחָה נָא,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאָנוּ.

הַקְּפֻזֹּת ו' עוֹזֵר דְּלִים הוֹשִׁיעָה נָא, פּוֹדֶה וּמַצִּיל הַצְּלִיחָה נָא, צוֹר
עוֹלָמִים עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאָנוּ.

הַקְּפֻזֹּת ז' קְדוֹשׁ וְנוֹרָא הוֹשִׁיעָה נָא, רַחוּם וְחַנוּן הַצְּלִיחָה נָא,
שׁוֹמֵר הַבְּרִית עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאָנוּ: תּוֹמֵךְ תְּמִימִים הוֹשִׁיעָה
נָא, תִּקְוָה לְעַד הַצְּלִיחָה נָא, תְּמִים בְּמַעֲשָׂיו עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאָנוּ.

שִׁישׁוֹ וְשִׁמְחוּ בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה, וְתֵנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה, כִּי
טוֹב סִהְרָה מִכָּל סִחְרָה, מִפֶּן וּמִפְּנֵינִים יִקְרָה. נְגִיל וְנָשִׁישׁ
בּוֹאֵת הַתּוֹרָה, כִּי הִיא לָנוּ עֵץ וְאוֹרָה. אֶהְלֶלָה אֱלֹהֵי,
וְאֶשְׁמְחָה בּוֹ, וְאֶשְׁימָה תִּקְוָתִי בּוֹ, אֶהְדָּנוּ בְּסוֹד עִם קְרוֹבוֹ,
אֱלֹהֵי צוּרֵי אֶחָסָה בּוֹ. נְגִיל בְּכָל לֵב אֶרְנֶן צִדְקוֹתֶיךָ, וְאֶסְפָּרָה
תַּהֲלֹתֶיךָ, בְּשִׁשׁוֹן הַשִּׁיבָנוּ לְבֵיתֶךָ, עַל חֶסֶדְךָ וְעַל אֱמֻנָתְךָ. נְגִיל

הַתְּקַבְּצוּ מְלָאכִים זֶה אֵל זֶה, זֶה לְקַבֵּל זֶה, וְאָמַר זֶה
לְזֶה: מִי הוּא זֶה וְאִי זֶה הוּא, מֵאֲחָיו פְּנֵי כֶּסֶף, פָּרִישׁוֹ עָדְיוֹ
עֲנֵנוּ. מִי עָלָה לְמָרוֹם, מִי עָלָה לְמָרוֹם, מִי עָלָה לְמָרוֹם,
וְהוֹרִיד עֵץ מִבְּטָחָה. הַתְּקַבְּצוּ מִשָּׁה עָלָה לְמָרוֹם, מִשָּׁה עָלָה
לְמָרוֹם, מִשָּׁה עָלָה לְמָרוֹם, וְהוּא הוֹרִיד עֵץ מִבְּטָחָה! הַתְּקַבְּצוּ

אֲנִיל וְאֶשְׁמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה, בֹּא יְבֹא אָמַח בְּשִׁמְחַת
תּוֹרָה, תּוֹרָה הִיא עֵץ חַיִּים, לְכָלִּים חַיִּים, כִּי עֲמֻךְ מְקוֹר
חַיִּים. אֲבָרְהֵם שְׂמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה. יִצְחָק שְׂמַח בְּשִׁמְחַת
תּוֹרָה, יַעֲקֹב שְׂמַח בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה, מִשָּׁה, אֶהְדָּנוּ שְׂמַחוֹ
בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה. אֲלִיָּהוּ, שְׂמוּאֵל, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, שְׂמַחוֹ בְּשִׁמְחַת

תורה, תורה היא עין חיים, לכלם חיים, כי עמך מקור
חיים. אשריכם ישראל, אשריכם ישראל, אשריכם
ישראל, אשר בחר בכם אל. והנחילכם התורה ממדבר
(נ"א מפיני) מתנה.

סדר ספירת העומר

בזמננו אל תשכח לומר, ויצילך האל השומר, מגזירת קל וחומר.
בכל לילה קודם שחתחיל הברכה, תאמר כפה מלא ככה.
לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו ליחד שם י"ח
בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל. הנני מוכן ומזמן לקיים מצות עשה של ספירת
העומר כמו שכתוב בתורה: וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את
עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעית
תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליי: ויהי נועם יי אלהינו
עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו.

צריך לכיין בכל יום בתיבה אחת מזמור אלהים יחננו שאומרים אותו כלו בכל
הלילות של ספירת העומר. ובאות אחת מפסוק ישטחו, כמו שגרשם לפניך.

מליל ב' של פסח עד שבועות בכל לילה קודם שיברך על ספירת יאמר זה:

**ברוך אתה יהוה (י"ד ה"א וא"ו ה"א) אלהינו מלך העולם,
אשר קדשנו במצותיו, וצונו על ספירת העומר.**

אלהים אנא היום ויום אחר לעומר. י חסד שבחסד

הרחמן הוא יחזיר עבודת בית המקדש למקומה, בטהרה בימינו אמן סלה.

ואח"כ יאמר למנצח בנגינות מזמור שיר וכו' אנא בכח וכו' ואח"כ רבש"ע וכו'.

רבנו של עולם, אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר
כדי לטהרנו מקלפותינו ומטמאותינו, כמו שכתבת בתורתך: וספרתם לכם
ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה
עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום, כדי שיטהרו נפשות עמך
ישראל מזהמם, וכך יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שביבכות
ספירת העומר שפירתי חיים, יתקן מה שפגמתי בקפירה (פלוגית השיך לאותו

הלילה). ואמרו ואתקדש בקדשה של מעלה, ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות ולתמן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו מכל סיג ופגם ולטהרנו ולקדשנו בקדשתך העליונה, אמן סלה.

היום שני ימים לעומר: הרחמן

יחננו בכח גבורה שבחסד

היום שלשה ימים לעומר: הרחמן

ויברכנו גדולת תפארת שבחסד

היום ארבעה ימים לעומר: הרחמן

יאר ימיך נצח שבחסד

היום חמשה ימים לעומר: הרחמן

פניו תתיר תוד שבחסד

היום שישה ימים לעומר: הרחמן

אתנו ציורה יסוד שבחסד

היום שבעה ימים לעומר: הרחמן

מלכות שבחסד

היום אחד לעומר: הרחמן

חסד שבגבורה

היום שני ימים לעומר: הרחמן

ברצן רגה גבורה שבגבורה

היום שלישה ימים לעומר: הרחמן

דרכך עמך תפארת שבגבורה

היום אחד עשר ימים לעומר: הרחמן

וארבעה ימים לעומר: הרחמן

בכל שבגבורה

היום שנים עשר ימים לעומר: הרחמן

וחמשה ימים לעומר: הרחמן

גוים סהרנו תוד שבגבורה

היום שלשה עשר ימים לעומר: הרחמן

אחד ושלשה ימים לעומר: הרחמן

ישועתך נורא יסוד שבגבורה

היום ארבעה עשר ימים לעומר: הרחמן

שבועות לעומר: הרחמן

מלכות שבגבורה יודוך ק"ע ש"ן

עמים צדקת

היום חמשה עשר ימים לעומר: הרחמן

שבועות ויום אחד לעומר: הרחמן

עמים נא חסד שבתפארת

היום ששה עשר ימים לעומר: הרחמן

שבועות ושני ימים לעומר: הרחמן

אלהים גבור גבורה שבתפארת

היום שבעה עשר ימים לעומר: הרחמן

ושלשה ימים לעומר: הרחמן

יודוך דורשי ת"ת שבתפארת

היום תמונה עשר ימים לעומר: הרחמן

שבועות וארבעה ימים לעומר: הרחמן

עמים יהודך נצח שבתפארת

היום תשעה עשר ימים לעומר: הרחמן

שבועות וחמשה ימים לעומר: הרחמן

כלם כבבת דוד שבתפארת

היום עשרים ימים לעומר: הרחמן

וששה ימים לעומר: הרחמן

ישמחו שרם יסוד שבתפארת

היום אחד ועשרים ימים לעומר: הרחמן

שבועות לעומר: הרחמן

וירננו נג"ד יכ"ש מלכות שבתפארת

היום שנים ועשרים ימים לעומר: הרחמן

שבועות ויום אחד לעומר: הרחמן

לאומים ברכם חסד שבגבורה

היום שלשה ועשרים ימים לעומר: הרחמן

שבועות ושלשה ימים לעומר: הרחמן

כי פהרם תפארת שבגבורה

היום ארבעה ועשרים ימים לעומר: הרחמן

שבועות וארבעה ימים לעומר: הרחמן

תשפוט רחם תפארת שבגבורה

היום חמשה ועשרים ימים לעומר: הרחמן

שבועות לעומר: הרחמן

היום שמינה ושלשים יום שהם חמישה

שבועות וחמישה ימים לעומר: **ה**

היום תשעה ושלשים יום שהם חמישה

שבועות וארבעה ימים לעומר: **ו**

היום ארבעים יום שהם חמישה

שבועות וחמישה ימים לעומר: **ז**

היום אחד וארבעים יום שהם חמישה

שבועות וששה ימים לעומר: **ח**

היום שנים וארבעים יום שהם חמישה

שבועות לעומר: **ט**

היום שלישה וארבעים יום שהם חמישה

שבועות ויום אחד לעומר: **י**

היום ארבעה וארבעים יום שהם חמישה

שבועות ושני ימים לעומר: **יא**

היום חמישה וארבעים יום שהם חמישה

שבועות ושלשה ימים לעומר: **יב**

היום ששה וארבעים יום שהם חמישה

שבועות וארבעה ימים לעומר: **יג**

היום שבעה וארבעים יום שהם חמישה

שבועות וחמישה ימים לעומר: **יד**

היום שמינה וארבעים יום שהם חמישה

שבועות וששה ימים לעומר: **טו**

היום תשעה וארבעים יום שהם חמישה

שבועות לעומר: **טז**

היום ששה ימים לעומר: **יז**

היום ארבעה ושלשים יום שהם חמישה

שבועות וארבעה ימים לעומר: **יח**

היום ארבעים יום שהם חמישה

שבועות וחמישה ימים לעומר: **יט**

היום אחד וארבעים יום שהם חמישה

שבועות וששה ימים לעומר: **כ**

היום שנים וארבעים יום שהם חמישה

שבועות לעומר: **כא**

היום שלישה וארבעים יום שהם חמישה

שבועות ויום אחד לעומר: **כב**

היום ארבעה וארבעים יום שהם חמישה

שבועות ושני ימים לעומר: **כג**

היום חמישה וארבעים יום שהם חמישה

שבועות ושלשה ימים לעומר: **כד**

היום ששה וארבעים יום שהם חמישה

שבועות וארבעה ימים לעומר: **כה**

היום שבעה וארבעים יום שהם חמישה

שבועות וחמישה ימים לעומר: **כו**

היום שמינה וארבעים יום שהם חמישה

שבועות וששה ימים לעומר: **כז**

היום תשעה וארבעים יום שהם חמישה

שבועות לעומר: **כח**

